

अभिधान व्युत्पत्ति प्रक्रिया कौशः

भाग-१

अ-त

-: प्रकाशक :-

श्री जिनशासन आराधना ट्रस्ट
७/३, भोइवाडा भुलेश्वर, मुंबई-४००००२

कलिकाल सर्वज्ञश्री हेमचन्द्राचार्य विरचितः
अभिधानचिन्तामणिकोशः सटीकः
अकारादिक्रमेण वर्गीकृतः

अभिधानव्युत्पत्तिप्रक्रियाकोशः

I

('अ' तो 'त' पर्यन्तः प्रथमो विभागः)

संकलनकर्तारः

१ मुनिश्री पूर्णचन्द्रविजयः	२ मुनिश्री मुनिचन्द्रविजयः
३ मुनिश्री दिव्यरत्नविजयः	४ मुनिश्री महाबोधिविजयः

प्रकाशकः

श्रीजिनशासन आराधना ट्रस्ट

७/३ जे भोइवाडो-भुलेश्वर-मुंबई-४०० ००२

પ્રકાશન દિન :

૨૦૪૪- ઠા. સુ. ૧૫

કલિકાલસર્વજ્ઞ આચાર્ય શ્રી હેમચન્દ્ર સૂરિ મહારાજની
૬૦૦ મી જન્મતિથિ.

નકલ : ૧૦૦૦

આવૃત્તિ : પ્રથમ

કિંમત : રૂ. ૬૦

સર્વાધિકાર શ્રમણપ્રધાન જૈન સંઘને આધિન.

પ્રાપ્તિ સ્થાન

૧ શ્રી જિનશાસન આરાધના ટ્રસ્ટ :
૭/ ત્રીજે ભોઠવાડો
ભુલેશ્વર
મુંબઈ-૨

૨ શ્રી જિનશાસન આરાધના ટ્રસ્ટ :
C/O સુમતિલાલ ઉત્તમચંદ
મારફતીયા મહેતાનો પાડો
ગોળશેરી-પાટણ-૩૮૪૨૬૫

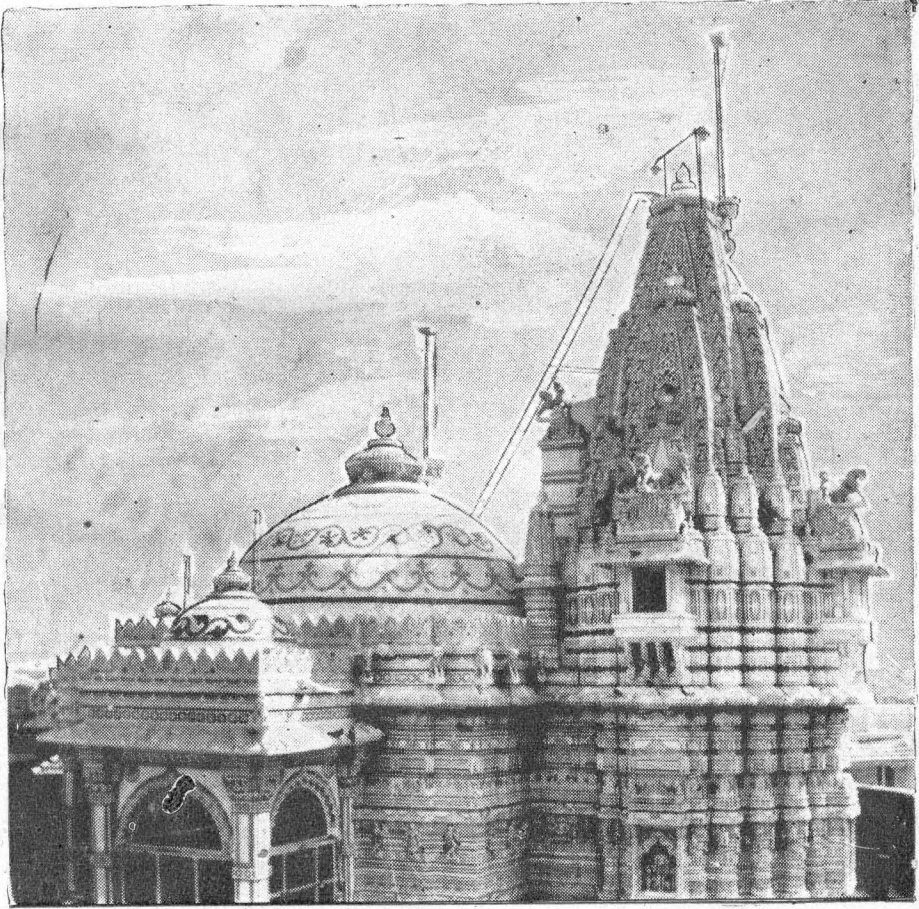
૩ શ્રી મૂળીબેન અંબાલાલ રતનચંદ ધર્મશાળા :
સરદાર બાગ સામે, સ્ટેશન રોડ
વિરમગામ-૩૮૨૧૫૦

૪ શ્રી પાર્શ્વપ્રકાશન :
નિશાપોળ-રિલીફરોડ
અમદાવાદ.

૫ સરસ્વતી પુસ્તક ભંડાર :
હાથીખાના, રતનપોળ
અમદાવાદ-૧

સુદ્રક : જીતેન્દ્ર બી. શાહ * જીગી પ્રિન્ટર્સ
૩૦૫, મહાવીર ઈશન, કસ્તુરબા કોસ રોડ નં. ૫,
બોરીવલી (ઈસ્ટ), મુંબઈ-૪૦૦ ૦૬૬
ફોન : C/O. ૩૧૭૮૧૦/૨૬૫૫૭૬

श्री वांङनेर अजितनाथ जिन मंदिर

શ્રી અજિતનાથસ્વામિને નમઃ ॥

શ્રી ચંદ્રપ્રભસ્વામિને નમઃ ॥

દ્રવ્ય સહાયક :

ઘેર અલિપ્રહધારી, ઉચ્ચસંયમી, નિરંતર ૧૬૦૦ આયંબિલ તપના આરાધક, મહા-તપસ્વી પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્દ્વિજયહિમાંશુ સૂરીશ્વરજી મહારાજ તથા સરળ સ્વભાવી, ક્ષમાદિબહુવિધગુણધારક પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્વિજય નરરત્નસૂરીશ્વરજી મહારાજની પ્રેરણાથી વાંકાનેર નગરમાં વિ. સં. ૨૦૪૩ ના વૈશાખ સુદ ૬ ના પરોઢીયે ગીરનાર તીર્થના સહસાવનકલ્યાણકલ્પભૂમિમાં સમવસરણ મંદિરના દેવચ્છંદામાં બિરાજમાન કરવાના બાલબ્રહ્મચારી શ્રી નેમિનાથભગવંતાદિની અંજનશલાકા/પ્રતિષ્ઠામહોત્સવ ઉજવાયે તેમજ વાંકાનેર સંઘને ૨૦૪૩નું પૂજ્યશ્રીનું ચાતુર્માસ કરાવવાનો લાભ મળ્યો. આ બંને લવ્યપ્રસંગોની સ્મૃતિરુપે પૂજ્યશ્રીના સદુપદેશથી 'અલિધાનવ્યુત્પત્તિપ્રક્રિયાકોશ-ભાગ-૧' ના પ્રકાશનનો લાભ શ્રી વાંકાનેર જૈન સ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક તપગચ્છ સંઘે જ્ઞાનખાતામાંથી લીધો છે. તેની ભૂરિભૂરિ અનુમોદના કરીએ છીએ.

શ્રી અજિતનાથસ્વામી તથા શ્રી ચંદ્રપ્રભસ્વામીના બે લવ્ય જિનાલયોથી શોભતા વાંકાનેર નગરનો સંઘ આજે પણ અનેક વિધ પૂજ્યોની પાવનનિશ્રામાં સુંદર આરાધના કરી રહેલ છે. શ્રી સંઘે જ્ઞાનખાતાની રકમનો સદુપયોગ કર્યો છે તે બદલ ખૂબખૂબ ધન્યવાદને પાત્ર છે. આશા રાખીએ આજ રીતે શ્રીવાંકાનેર જૈન સ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક તપગચ્છસંઘ જૈન શાસનના અનેક વિધ સુકૃતોનો સહાય લાભ લેતો રહે અને અન્ય સંઘોને પણ આલંબનભૂત બને એજ શુભ ભાવના....

લી.

શ્રી જિનશાસન આરાધના
ટ્રસ્ટના ટ્રસ્ટીઓ.

સં. ૧૮૫૯/વૈશાખ સુદ-સાતમે પ્રતિષ્ઠિત થયેલ શ્રી અજિતનાથ ભગવાનની પ્રતિષ્ઠા સમયની કુંડલી.

૫ કેવુ	૪ ચંદ્ર મંગલ	૩	૨ બુધ
૯ રાનિ	૬ ગુરુ	૫ શુક્ર	૪ સુર્ય ૧
૯	૮	૭ ૧૨	૬ ૧૧ રાહુ
	૮	૭ ૧૦	

પ્રકાશકીય નિવેદન

કલિકાલ સર્વજ્ઞ આચાર્ય લગવંત શ્રી હેમચંદ્રસૂરિ મહારાજ વિરચિત અભિધાનચિંતામણિના આધારે સંકલિત થયેલ અભિધાનવ્યુત્પત્તિપ્રક્રિયાકોશના પ્રથમ ભાગના પ્રકાશનનું સદ્ભાગ્ય અમને પ્રાપ્ત થયું તે અમારા માટે અત્યંત આનંદનો વિષય છે. સંસ્કૃત ભાષાના અભ્યાસીઓને, ગ્રંથોના વાંચનલેખન કરનારાઓને તથા સંશોધકોને આ કોશ અત્યંત ઉપયોગી થશે તેમાં બેમત નથી. મુખ્યત્વે પાંદરશોથી અધિક શ્લોક પ્રમાણુ અભિધાન ચિંતામણિ મૂળમાં આવતા શબ્દોને આ કોશમાં અકારાદિ ક્રમે ગોઠવ્યા છે. સાથે તેના લિંગ, શ્લોકાંક, ગુજરાતી અર્થ, પર્યાયવાચક શબ્દો તથા વ્યુત્પત્તિઓ પણ આપવામાં આવેલ છે.

વિશ્વમાં સંસ્કૃત/પ્રાકૃત સાહિત્યક્ષેત્રે જૈનશાસનનું સહુ પ્રથમ સ્થાન છે. તેનું મુખ્ય કારણ જૈન શાસનનો શ્રમણ વર્ગ છે. અનેક અનેક ઉપદ્રવોમાં વિલીન થતા થતા પણ આજે જે વિશાળ જૈન સાહિત્ય ઉપલબ્ધ થાય છે તેમાં આપણા પૂર્વાચાર્યોની શ્રુતોપાસના જ મુખ્ય કારણ છે. અનેક મહાપુરુષોએ જીવનભર શ્રુતની મહાન ઉપાસના કરીને વિશાળકાય ગ્રંથોના નિર્માણ કર્યા છે/રક્ષા કરી છે. આજે પણ અનેકવિધ મુનિભગવંતો શ્રુતોપાસના દ્વારા આપણા શ્રુતનિધિની રક્ષા અને અભિવૃદ્ધિ કરવા પ્રયત્ન કરે છે. જેના પરિણામે પૂર્વપુરુષોના અનેક નવા નવા ગ્રંથો પ્રકાશિત થઈ રહ્યા છે તેમજ નવા નવા ગ્રંથોના નિર્માણ પણ થઈ રહ્યા છે. શ્રુતોપાસનામાં જીવન વ્યતીત કરી જૈન સાહિત્યની સેવા/ભક્તિ કરનાર આ મહાત્માઓની આપણે જેટલી અનુમોહના કરીએ તેટલી ઓછી છે.

પ્રસ્તુત ગ્રંથ પણ જૈન શાસનના સાહિત્યક્ષેત્રમાં નવોદિત થતા મુનિવૃંદનું સંકલન છે. અધ્યાત્મયોગી પૂજ્યપાદ આચાર્ય લગવંત શ્રી કલાપૂર્ણસૂરીશ્વરજી મહારાજના ત્રણ શિષ્ય પ્રશિષ્યો તથા વર્ધમાનતપોનિધિ પૂજ્યપાદ આચાર્ય લગવંત શ્રી ભુવનભાનુસૂરીશ્વરજી મહારાજના પ્રશિષ્ય એમ કુલ ચાર મુનિ લગવંતોના પરિશ્રમથી આનું સર્જન થયું છે. આ મહાત્માઓ છે....

- ૧ મુનિશ્રી પૂર્ણચન્દ્ર વિજયજી મ.
- ૨ મુનિશ્રી મુનિચન્દ્ર વિજયજી મ.
- ૩ મુનિશ્રી દિવ્યરત્ન વિજયજી મ.
- ૪ મુનિશ્રી મહાબોધિ વિજયજી મ.

ચારે પૂજ્યોએ બાળવયમાં સંયમ ગ્રહણ કરીને ગુરુકુળવાસમાં રહીને વિનયપૂર્વક સુંદર અધ્યયન કર્યું છે/શ્રુતજ્ઞાન મેળવ્યું છે. આપણે આશા રાખીએ કે ચારે મહાત્માઓ ભવિષ્યમાં ખૂબ ખૂબ શ્રુતોપાસના કરવા દ્વારા જૈન સંઘની શ્રુત સમૃદ્ધિની રક્ષા/વૃદ્ધિમાં

સુંદર કાળો આપે તેમજ જ્ઞાનશાસનની ખૂબ ખૂબ પ્રભાવના કરી સ્વપર કલ્યાણની સુંદર આરાધના કરે.

પ્રસ્તુત ગ્રંથ વિષે વિશેષ વિચાર પૂજ્ય મુનિરાજશ્રી મહાપોદિ વિજયજી મહારાજ આલેખિત પ્રસ્તાવનામાંથી મળી રહે છે.

પૂજ્યપાદ સિદ્ધાંતમહોદધિ સ્વ. આચાર્યદેવ શ્રીમદ્વિજય પ્રેમસૂરીશ્વરજી મહારાજના દિવ્ય આશીર્વાદથી, પૂજ્યપાદ વર્ધમાન તપોનિધિ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્વિજય-ભુવનભાનુસૂરીશ્વરજી મહારાજની પુણ્ય કૃપાથી તથા તેઓશ્રીના જ શિષ્યરત્ન સમતાસાગર સ્વ. પૂજ્ય પં. શ્રી પદ્મવિજયજી ગણિવરશ્રીના શિષ્ય વૈરાગ્યદેશનાદક્ષ પ. પં. શ્રી હેમચંદ્ર વિજયજી ગણિવરશ્રીના માર્ગદર્શન હેઠળ શ્રી જ્ઞાનશાસન આરાધના ટ્રસ્ટને શ્રુતભક્તિનો અપૂર્વ લાભ મળી રહેલ છે. સાથે સાથે સાતે ક્ષેત્રોની યથાશક્તિ ભક્તિનો પણ લાભ મળે છે. તેમાં વિશેષ વૃદ્ધિ થતી રહે એજ એક માત્ર શાસનદેવને અમારી ભાવભરી પ્રાર્થના છે.....

પૂજ્યપાદ તપોનિધિ આચાર્ય દેવ શ્રીમદ્ વિજય હિમાંશુસૂરીશ્વરજી મહારાજની શુભપ્રેરણાથી. પ્રસ્તુત કોશ ગ્રંથનો જ્ઞાનખાતામાંથી સંપૂર્ણ લાભ લેનાર વાંકાનેર શ્વ. મૂ. પૂ. તપગચ્છ જ્ઞાન સંઘનો આ સ્થળે ઉપકાર માનવો અસ્થાને નહિ ગણાય.

આ કોશને ઝડપી અને સુંદર છાપી આપનાર જીગી પ્રિન્ટર્સના માલિક શ્રી જીતુભાઈ બી. શાહ ના પણ અમો આભારી છીએ.

પ્રાન્તે પ્રસ્તુ ગ્રંથ અનેક પુણ્યાત્માઓને શ્રુતોપાસનામાં સહાયક અને એજ શુભાભિલાષા.

લી.

શ્રી જ્ઞાન શાસન આરાધના ટ્રસ્ટ
આદ્યપ્રમુખ સ્વ. બંસીલાલ અંબાલાલ શાહ,
ટ્રસ્ટીઓ:- ચંદ્રકુમાર બાબુભાઈ જરીવાલા
લલિતભાઈ રતનચંદ કોઠારી
નવિનચંદ્ર ભગવાનદાસ શાહ
પુંડરિકભાઈ અંબાલાલ શાહ

श्री महावीरस्वामिने नमः ॥
नमोनमः श्री गुरुप्रेमसूरये ॥

प्रस्तावना

शब्दनी शक्ति :

“ आंधणाना दिकरा आंधणा ज डाय छे. ”

अजैन महाभारत कहे छे के...
द्रौपदी वडे भोलायेला आ शब्दोअये
महाभारतनुं सर्जन कर्युं छे.
आजना चिंतके पणु कहे छे के....
“तमे केधने पणु शब्द आपो तो
कूदानी जेम आपणे....
अने भीजना शब्दो स्वीकारो तो
अन्तरनी जेम स्वीकारशो.”
माणुसनी वाणीमां गज्जनी शक्ति बरेली छे.
अये अमृतने जेर अनावी शके छे,
जेरने अमृत अनावी शके छे.
अये आनंदमां शोकनी हुवा उषी करी शके,
शोकमां आनंदनी हुवा सलुं शके.
माणुस जे आ पोतानी नहुं शक्ति समलुं नय
तो अयेनुं लुवन योऊस अदलाधं नय.
वाणीनी भीकाश मानवीने लोकप्रिय अनावे छे.
वाणीमां भीकाश लाववा सुंदर शब्दोनुं ज्ञान अेधअे,
कविअेअे राब अने विद्वानोने
कोशना मालिक कह्या छे.
इेर अेटलौज के अेकनी पासे धननो कोश
तो भीजनी पासे शब्दनो कोश डाय.

જે રાજ્યે રાજ્ય સારીરીતે ચલાવવું હોય,
 પ્રજાને સુખી/સંસ્કારી/સદાચારી બનાવવી હોય
 એ રાજા પાસે ધનનો કોશ જરૂરી છે.
 જે વિદ્યાને શબ્દમધુર કાવ્યોની રચના કરવી હોય,
 અર્થગંભીર ગ્રંથોની સૃજના કરવી હોય
 એ વિદ્વાન પાસે શબ્દનો કોશ જરૂરી છે.

અભિધાનચિંતામણિ કોશ :

શબ્દ અને એના અર્થનું વિશાળ પાયા પર જ્ઞાન કોશગ્રંથોથી સહેલાઈથી થાય છે વર્તમાનમાં પ્રાપ્ત થતા અનેક કોશગ્રંથોમાં કલિકાલસર્વજ્ઞ આચાર્ય લગવંત શ્રી હેમચન્દ્ર સૂ. મહારાજ વિરચિત અભિધાન ચિંતામણિ કોશ આજે પણ શિરમોર છે.

છ કાણ્ડમાં વિલક્ષ્ણ આ કોશના પ્રથમ દેવાધિદેવ કાણ્ડમાં ૨૪ તીર્થંકર અને તેમના માતાપિતાદિના નામો તથા તેમના અતિશયોના નામો આપ્યા છે. દ્વિતીય દેવકાણ્ડમાં દેવો અને તેની વસ્તુઓના નામો આપેલા છે. તથા કાળચક્ર અંગેના ઉત્સર્પિણી/અવ-સર્પિણી એમ બે વિભાગના છ-છ આરાઓનું વર્ણન છે. તૃતીય મર્ત્યકાણ્ડમાં મનુષ્ય અને તેના વ્યવહારમાં આવતા પદાર્થોના નામો આપેલા છે. તેમજ રોગ આદિના શબ્દો અને સગપણ સૂચક શબ્દો આપેલા છે. ચતુર્થ તિર્યકકાણ્ડમાં પૃથ્વીકાય આદિ ૫ પ્રકારના એકેન્દ્રિય, ૩ પ્રકારના વિકલેન્દ્રિય તેમજ પંચેન્દ્રિય આદિના નામો આપેલા છે. પાંચમાં નરકકાણ્ડમાં ૭ નરકના નામો તથા નારકીનું નિરૂપણ કરેલ છે. છઠ્ઠા સામાન્ય કાણ્ડમાં લોક, જીવ તેમજ રૂપ વગેરે પાંચ પ્રકારના વિષયોને લગતા શબ્દો છે. અંતમાં અવ્યયોની સૂચિ છે.

આ કોશમાં મુખ્યત્વે રુઢ/યૌગિક તથા મિશ્ર શબ્દો અને તેના પર્યાયોને ગ્રહણ કરવામાં આવેલા છે જે શબ્દોની વ્યુત્પત્તિ ન થઈ શકે તેવા આખણ્ડલાદિ શબ્દો રુઢ છે. તથા જે શબ્દો ગુણ અને ક્રિયાના સંબંધથી ઉદ્ભવે છે તેવા નીલકંઠ, સ્પૃહ આદિ શબ્દો યૌગિક કહેવાય છે. જે શબ્દો રુઢ તથા યૌગિકી યુક્ત છે તેવા ગીર્વાણાદિ શબ્દો મિશ્ર કહેવાય છે.

મુખ્યત્વે અનુપ્રલ છંદમાં રચાયેલા આ શ્લોકોમાં મુખ્યાર્થવાચક શબ્દોના પર્યાય-વાચક શબ્દો એકી સાથે આપવામાં આવેલ છે. આ કોશમાં કર્તાએ સમાન શબ્દયોગથી અનેક પર્યાયવાચી શબ્દો બનાવવાનું વિધાન કર્યું છે. પણ આ વિધાન અનુસાર તેજ શબ્દોને ગ્રહણ કર્યા છે જે કવિ સંપ્રદાય દ્વારા પ્રચલિત અને પ્રયુક્ત હોય.

સ્વોપજ્ઞ વૃત્તિ:

૧૫૪૨ શ્લોક પ્રમાણુ આ કોશઅંથ પર આચાર્ય લગવંતે સ્વયં ૧૦૦૦૦ શ્લોક પ્રમાણુ વિસ્તૃત વૃત્તિની રચના કરી છે.

આ વૃત્તિમાં-૫૦ થી વધુ અંથકારોના તથા ૩૦ થી વધુ અંથોના નામોનો ઉલ્લેખ છે. જેમાં કેટલાક સ્વકૃત અંથોનો પણ સમાવેશ થાય છે. આ અંથકારો અને અંથોના ઉલ્લેખ દ્વારા અપાયેલ સાક્ષિપાઠોથી ક્યાંક શબ્દની વિભિન્નતા તો ક્યાંક લિંગની વિભિન્નતા ખતાવી છે.

ટીકામાં વ્યુત્પત્તિ કરતી વખતે શબ્દોની સાધનિકા સ્વકૃત સિદ્ધહેમ શબ્દાનુશાસનના સૂત્રો તથા ઉણાદિગણના સૂત્રો દ્વારા કરી છે. કેટલાક શબ્દોની વ્યુત્પત્તિઓ સ્પષ્ટ હોવાથી છોડી દીધી છે. આ ટીકામાં શબ્દોની વ્યુત્પત્તિઓ હોવાથી અનેક ટીકાકારોએ અંથોની ટીકા કરતી વખતે આ અંથનો છૂટથી ઉપયોગ કર્યો હશે. હીર સૌભાગ્યની સ્વોપજ્ઞ ટીકામાં શ્રી દેવવિમલગણિમહારાજે ઠેર ઠેર મૂળ કોશઅંથના શ્લોકોનું ઉદ્ધરણ કરેલ છે.

વૃત્તિમાં આવતી વ્યુત્પત્તિઓ શબ્દના મૂળને પકડીને તેના વિશેષાર્થનું સુંદર જ્ઞાન કરાવે છે જેમાં કેટલીક વ્યુત્પત્તિઓ તો માનવીનો સ્વભાવ, એનું કાર્ય તેમજ એના ગુણ-અવગુણોને જણાવે છે. જેના નમૂના રૂપે કેટલાક શબ્દોની વ્યુત્પત્તિઓ નેપ્રધ્યે.

૧ આત્મપ્રવાદ-સાતમું પૂર્વ.

* નયદર્શનૈરાત્માનં પ્રવદતીતિ આત્મપ્રવાદમ્ ।

૨ આત્મંભરિ-પેટભરો.

* આત્માનમેવ ચિમતીતિ આત્મંભરિઃ ।

૩ આદેશિન્-જ્યોતિષી.

* શુભાશુભમાદિશતીત્યેવં શીલઃ ઇતિ આદેશી ।

૪ ગુરુ-ધર્મોપદેશ આપનાર ગુરુ.

* ગુણાતિ ધર્મમિતિ ગુરુઃ ।

અભિધાનની વૃત્તિમાં એક સ્થળે યદવોચામ તર્ક દ્વારા તર્ક નામના અંથનો ઉલ્લેખ કર્યો છે. તેમજ તેનું સૂત્ર પણ આપવામાં આવ્યું છે. જે તેઓશ્રી વિરચિત પ્રમાણુમીમાંસા અંથમાં પણ છે. વળી આજ વૃત્તિમાં આગળ ઉપર પ્રમાણુમીમાંસા અંથનો પણ ઉલ્લેખ છે. તે હવે પ્રશ્ન એ થાય છે કે આ બે અંથ ભિન્ન ભિન્ન હશે કે એક જ ? જે એકજ હોય તો અભિધાનની વૃત્તિમાં એકજ અંથનો બે અલગ અલગ નામથી શા માટે ઉલ્લેખ કરાયો હશે ? વર્તમાનના કેટલાક વિદ્વાનોનું એવું માનવું છે કે આ બંને અંથ એકજ હોવા નેપ્રધ્યે. શ્રી જિનશાસન આરાધના ટ્રસ્ટ તરફથી પ્રકાશિત થયેલ સ્યાદ્વાદ મંજરી અનુવાદ અંથના “ અયોગ્યવચ્છેદ દ્વાત્રિંશિકાઃ એક અવલોકન’ નામના અમારા લેખમાં અમે આ બંને અંથને અલગ જણાવ્યા છે. તત્ત્વં તુ કેવલિગમ્યમ્ ।

૫ ચન્દ્રપ્રમ-૮ માં ભગવાનનું નામ.

* ચન્દ્રસ્યેવ પ્રમા જ્યોત્સ્ના સૌમ્યલેશ્યા
વિશેષોઽસ્યેતિ ચન્દ્રપ્રમઃ, તથા ગર્ભસ્થે દેવ્યાઃ
ચન્દ્રપાનદોહદોઽદિતિભૂતિ ચન્દ્રપ્રમઃ ।

૬ ત્રિશલા-શ્રી વીરપ્રભુની માતાનું નામ.

* ત્રીણિ જ્ઞાનદર્શન ચારિત્રાણિ શક્તિ પ્રાપ્નોતિ
ત્રિશલા ।

૭ દ્વિક-કાગડો.

* દ્વૈકકારૌ નામ્નિ અસ્ય દ્વિકઃ ।

૮ નનન્દ-નણુંદ

* પત્યુઃ સ્વસા, ન નન્દયતિ વધૂં નનન્દા ।

૯ નારદ-નારદ ઋષિ.

* નારં નરસમૂહં ઘતિ ભિનન્તિ કલહ-
રૂચિત્વાત્ નારદઃ ।

૧૦ સૂરિ-આચાર્ય.

* સુવત્તિ સન્દેહમિતિ સૂરિઃ ।

શેષનામમાલા શિલોંછ :

આ જે કોશ અભિધાન ચિંતામણિના અનુસંધાનમાં હોઈ તેનો અત્રેજ વિચાર કરીએ. અભિધાન ચિંતામણિના પરિશિષ્ટ રૂપે ગણાતી શેષનામમાલા શેષસંગ્રહનામમાલા રૂપે પણ ઓળખાય છે. મૂળમાં ન લેવાયેલા કેટલાક શબ્દોને આચાર્યભગવંતે વૃત્તિમાં શેષશ્ચાત્ર કરીને તે તે સ્થાને સમાવી લીધા છે આવા શબ્દોનો સંગ્રહ તે જ શેષનામમાલા છે. અભિધાન કોશની જેમ આ કોશ પણ ૬ કાણડમાં વિભક્ત છે.

શ્રી જ્ઞાનદેવમુનિ સંગૃહિત શિલોંછ કોશ જે હેમનામમાલા શિલોંછ તરીકે પણ ઓળખાય છે આ કોશ મૂળમાં ન આવતા અને અભિધાનની વૃત્તિમાં તે તે સ્થાને આપવામાં આવેલા પર્યાયવાચી શબ્દોનો સંગ્રહ છે.

કોશ ગ્રંથમાં અનેરા પ્રકાશને પાડતો અભિધાનચિંતામણિ કોશ ઉપર આજસુધીમાં સંખ્યાબંધ ટીકાઓની રચના થઈ છે. ભારતના વિવિધ સ્થળે રહેલા જ્ઞાનભંડારોમાં સચવાયેલ હસ્તપ્રતો જેની સાક્ષી છે. વર્તમાનમાં પણ આ કોશગ્રંથ અત્યંત લોકપ્રિય બન્યો છે. જેના પ્રભાવે આજ સુધીમાં દેશ/વિદેશમાંથી અનેક પ્રકાશનો આ કોશ અને તેની વૃત્તિના થયા છે.

સાડાત્રણ કરોડ શ્લોક પ્રમાણુ સાહિત્યની સૃજના કરનાર આચાર્યલગવંતે સાહિત્યના પ્રાયઃ તમામ વિષયોને સ્વકૃતિથી વિભૂષિત કર્યા છે. જેમાં કોશવિષયક ૪ ગ્રંથોની વર્તમાનમાં પ્રાપ્તિ થાય છે.

- ૧ અભિધાનચિંતામણી સટીક.
- ૨ અનેકાર્થસંગ્રહ મૂળ
- ૩ દેશી શબ્દ સંગ્રહ સટીક
- ૪ નિઘંટુ શેષ.

કલિકાલ સર્વજ્ઞ શ્રી હેમચન્દ્રસૂરિ મહારાજ :

કાળની રેતી પરથી આઠેક સૈકાઓ પસાર થઈ જવા છતાં શ્રી સંઘના હૃદયમાં આચાર્યલગવંત પ્રત્યેનો ભક્તિભાવ જેવો ને તેવો જ છે. કલિકાલ સર્વજ્ઞ આચાર્યલગવંતનું જીવન/કવન પૂર્વાચાર્યો વિરચિત પ્રબંધો/કાવ્યો/ચરિત્રોમાં આજે પણ સચવાયેલું છે. તેમજ અનેક સ્થાનેથી તેઓશ્રીના જીવન અંગેનું ઘણું ઘણું સાહિત્ય બહાર પડી ગયું છે તેથી અહિં વિસ્તાર ન કરતા પૂજ્યશ્રીના જીવન ઉપર આછેરી નજર કરી લઈએ.

ગુજરાતના ધંધુકામાં વિ. સં. ૧૧૪૫ કા. સુ. ૧૫ ના શનિવારે રાત્રિના સમયે ચાચિગની પત્ની પાહિનીદેવીએ એક પુત્રરતને જન્મ આપ્યો. જેનું નામ ચાંગદેવ રખાયું. ચાંગદેવના વિશિષ્ટ લક્ષણો જોઈને આચાર્યલગવંત શ્રી દેવચન્દ્રસૂરિ મહારાજે પાહિની પાસે ચાંગદેવની માંગણી કરી. શાસનની પ્રભાવનાને નજર સામે રાખીને પાહિનીએ ચાંગદેવ પૂ. આચાર્ય લગવંતને સમર્પિત કર્યો. ચાંગદેવની યોગ્યતા જોઈ આચાર્યલગવંતે વિ. સં. ૧૧૫૦માં ખંભાતમાં ચાંગદેવને ચારિત્ર આપ્યું. ચાંગદેવ મુનિ સોમચન્દ્ર બન્યા. પોતાની પ્રચંડ પ્રતિભા અને સ્વાભાવિક પ્રજ્ઞાને લઈને થોડા જ વર્ષોમાં સોમચન્દ્ર મુનિએ વિદ્યાના દરેક ક્ષેત્રમાં પારંગતપણું મેળવી લીધું. બાળપણથીજ સુંદર સંયમ/ઉંડો વિદ્યાભ્યાસ / સ્વાભાવિક તેજસ્વિતા આદિ ગુણોને લઈને ગુરુદેવશ્રી દેવચન્દ્રસૂરિએ તેમને સંઘસમક્ષ વિ. સં. ૧૧૬૨માં આચાર્યપદે સ્થાપિત કર્યા. મુનિસોમચન્દ્ર હવે આ. લગવંત. શ્રી. હેમચન્દ્રસૂરિ મ. બન્યા.

જિન શાસનના નભમંડળમાં તેજસ્વી તારલાની જેમ શોભતા આ આચાર્ય લગવંતનો શ્રી રામચન્દ્રસૂરિ / શ્રી ગુણચન્દ્રગણિ / શ્રી મહેન્દ્રસૂરિ / શ્રી વર્ધમાનગણિ / શ્રી દેવચન્દ્રમુનિ / શ્રી ઉદયચન્દ્રમુનિ આદિ અનેક તેજસ્વી શ્રમણોનો પરિવાર હતો તથા સિદ્ધરાજગણ્યસિંહ / કુમારપાળ મહારાજ / ઉદયન મંત્રી / આંબડ / શ્રીપાળકવિ આદિ શ્રાવકો અને પંડિતો પણ તેઓશ્રીના પરમભક્ત હતા.

અન્યગૌરવ :

સરસ્વતીના સાક્ષાત્ અવતાર સમા પૂ. આચાર્ય ભગવંત સાહાત્રણ કરોડ થી ચે વધુ શ્લોક પ્રમાણ સાહિત્યના સર્જક હતા. સાહિત્યના ક્ષેત્રમાં પણ કોઈ એક વિષયને પકડીને તેઓ બેઠા ન'તા રહ્યા પણ વ્યાકરણ / કોશ / અલંકાર / છન્દ / કાવ્ય/ચરિત્ર/સ્તોત્ર / યોગ તર્ક / પ્રમાણ આદિ સર્વ વિષયોમાં તેઓ પારંગત હતા. તેમણે રચેલા અન્યોના વિવિધ વિષયો અને તે અન્યોમાં કરેલી તત્તદ્વિષયક અનેકાનેક શાસ્ત્રોની ઝીણવટભરી ચર્ચા આ બધા તરફ ધ્યાન આપતા બાણી શકાય છે કે તેઓશ્રીએ સાહિત્યના પ્રત્યેક અંગને કેવો ન્યાય આપ્યો છે, દરેક અંગની કેટલી સૂક્ષ્મવિચારણા કરી છે, અને તે દરેક અંગનો વિચાર કરવા માટે તે સમયના વિશાળ સાહિત્યનું તેમણે કેટલી ગંભીરતાથી અવગાહન/વ્યાલોડનકયું હશે. આ સાથે તેમની પ્રતિભા, તેમનું સૂક્ષ્મદર્શિપણું, તેમનું સર્વદિગ્ગામી પાંડિત્ય અને તેમના બહુશ્રુતપણાનો પરિચય પણ આપણને મળી રહે છે.

સ્વર્ગવાસ :

સાધુ સામાચારીનું સંપૂર્ણ પાલન, દેશદેશાંતરમાં વિહાર, નવ્યસાહિત્યનું સર્જન, લલિયાઓ પાસે અન્ય લખાવવા, શિષ્યોને અધ્યાપન, રાજાઓને પ્રતિબોધ કરવો, શ્રાવકોને દેશના આપવી ઇત્યાદિ અનેક પ્રવૃત્તિ બેતા લાગે છે કે તેઓશ્રીનું જીવન સાધનામય હતું, પ્રમાદાદિ દોષોનો તેમના જીવનમાં અંશતઃ પણ પ્રવેશ નહિ હોય. સંપૂર્ણ જીવન સાધનામય જીવીને અંતે સકળસંઘ સમક્ષ મિથ્યાદુષ્કૃત આપીને ૩ દિવસનું અણુશણ કરીને સં. ૧૨૨૬ માં ૮૪ વર્ષની ઉંમરે પાટણમાં કાળધર્મ પામી ચોથા દેવલોકમાં ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય વાળા દેવ થયા.

અભિધાન વ્યુત્પત્તિપ્રાક્યાકોશ :

પ્રસ્તુત ગ્રંથ અભિધાન ચિંતામણિની ટીકાથી ભિન્ન નથી માટે તેના કર્તા પણ આ ભગવંત શ્રી હેમચંદ્રસૂરિ મહારાજ જ છે. શબ્દના અર્થને સમજવા માટે તેની વ્યુત્પત્તિઓનું જ્ઞાન જરૂરી છે. વ્યુત્પત્તિથી શબ્દનો અર્થ સરળતાથી સમજાય છે. અભિધાનચિંતામણિ મૂળમાં આચાર્ય ભગવંતે તે તે વિષયને લગતા શબ્દો તથા પર્યાયો એકી સાથે આપેલા છે. તથા તેની ટીકામાં તે તે શબ્દોની ક્રમશઃ વ્યુત્પત્તિઓ આપી છે. વર્તમાનમાં અનેક ભાષામાં અનેક કોશો અકારાદિકમે બહાર પડે છે. અકારાદિકમે આપવામાં આવતા શબ્દો સહેલાઈથી શોધી શકાય છે. તેથી અભિધાનચિંતામણિના શબ્દોને અકારાદિકમે ગોઠવી તેની વ્યુત્પત્તિઓ આપવામાં આવેતો વ્યુત્પત્તિજ્ઞાન જે વર્તમાનમાં ઘટતું નય છે તે ઘટતું અટકી નય અને કાવ્ય ભણુતા નવા વિદ્યાર્થીઓ

તેમજ સંસ્કૃતભાષામાં જેને સાહિત્યની રચના કરવી હોય તેને આમાંથી ઘણું ઘણું મળી રહે તે માટે અભિધાન ચિંતામણિ કોશના શબ્દોને અકારાદિકક્રમે ગોઠવીને સાથે તેની વ્યુત્પત્તિઓ આપીને પ્રસ્તુત ગ્રંથ તૈયાર કરવામાં આવ્યો છે.

કોશ સંકલન પદ્ધતિ:

પ્રસ્તુત કોશમાં સહુ પ્રથમ અભિધાનચિંતામણિકોશના અકારાદિકક્રમે શબ્દો, ત્યાર બાદ દરેક શબ્દોના લિંગ, પછી અકારાદિકક્રમે આપવામાં આવેલ શબ્દોને અભિધાનચિંતામણિમાં આવતા શ્લોકાંક, ત્યાર પછી શબ્દોના ગુજરાતી અર્થ, પછી તે શબ્દના પર્યાયવાચક શબ્દો (અભિધાન ચિંતામણિમાં આવતા), છેલ્લે તે શબ્દોની અભિધાનચિંતામણિની ટીકામાં આપવામાં આવેલ વ્યુત્પત્તિઓ આપેલ છે.

આ કોશમાં અકારાદિકક્રમે આપવામાં આવેલા અભિધાનચિંતામણિના શબ્દોની સાથે સાથે શેષ નામમાત્રા, શિલોંછના શબ્દો તેમજ અમરકોશના શબ્દો અને અભિધાનચિંતામણિ કોશની શરૂઆતમાં આવતા પરિભાષાના શબ્દો તથા ટીકામાં આવતા વધારાના શબ્દોને પણ લીધા છે. શેષ તથા શિલોંછના શબ્દોને જાણુવા અભિધાનચિંતામણિના શ્લોકાંકની બાબુમાં () આપેલ કૌંસ કરી તેમાં શે. કે શિ. લખીને તે શબ્દ શેષ કે શિલોંછમાં જેટલામાં શ્લોકાંકમાં હોય તે શ્લોકાંક આપવામાં આવેલ છે^૧ અમરકોશના શબ્દો ' ' આવા ચિહ્ન વચ્ચે લીધા છે. ^૨ પરિભાષાના શબ્દો શ્લોકાંકની બાબુમાં (પ.) લખીને જણાવાયેલ છે. ^૩ ટીકાગત શબ્દો () આવા કૌંસ વચ્ચે લીધા છે.^૪

શબ્દની બાબુમાં લિંગ આપવામાં આવેલ છે. તેમાં પુ=પુલિંગ, સ્ત્રી=સ્ત્રીલિંગ, ન=નપુલિંગ, અ=અવ્યય, ત્રિ=ત્રિલિંગ સમજવું.

લિંગ પછી શ્લોકાંકો આપ્યા છે. તેમાં અભિધાનચિંતામણિના શબ્દો જેટલામાં શ્લોકાંકમાં હોય તેટલામો શ્લોકાંક તે શબ્દની સામે છે. શેષ અને શિલોંછના શબ્દો અભિધાન કોશ (મૂળ)માં નથી. પરન્તુ અભિધાનકોશને લગતા તે શબ્દો હોવાથી પ્રથમ અભિધાન કોશનો શ્લોકાંક આપી પછી () આવા કૌંસમાં શે. કે શિ. લખી તેની બાબુમાં શેષ કે શિલોંછનો શ્લોકાંક આપેલ છે. તેવીજ રીતે અમરકોશ/પરિભાષા અને ટીકાગત શબ્દોની લાઘનમાં જે શ્લોકાંક છે તે પણ અભિધાન કોશના જ છે.

૧-દા. ત. પૃષ્ઠ ૫ / કોલમ પહેલી / પંકિત ૩૨. અગ પુ-૧૦૨૭ (શિ. ૯૦) -પર્વત.

૫૪-૪ / કોલમ પહેલી / પંકિત ૧ અક્ષતસ્વન- પુ-૨૦૦ (શે. ૪૪) - શંકર.

૨-૫૪ ૮ / કોલમ બીજી / પંકિત ૩૩ 'અગ્રિય' - પુ-૧૪૩૯-મુખ્ય.

૩-૫૪ ૨ / કોલમ પહેલી / પંકિત ૧૨ અંજુપતિ - પુ' ૧૩ (પ.) સૂચી.

૪-૫૪-૨ / કોલમ પહેલી / પંકિત ૧૬ (અંજુમત) પુ' -૯૮- સૂચી.

પ્રલોકાંક આપ્યા આદ ગુજરાતી અર્થ આપવામાં આવેલ છે.

ગુજરાતી અર્થ આપ્યા પછી પર્યાયવાચી શબ્દો લીધા છે. દરેક પર્યાયવાચી શબ્દો નવી લાઇનથી તથા □ આવી નિશાનીથી શરૂ થાય છે. આ પર્યાયવાચી શબ્દોમાં અકારાદિક્રમે જે સહુ પ્રથમ શબ્દ હોય તે શબ્દના પર્યાયમાં તેના બધાજ પર્યાયવાચી શબ્દો^૧ તેમજ તેને લગતા શેષ/શિલોંછ/અમર કોશ અને ટીકાગત શબ્દો પણ આપવામાં આવેલ છે. શેષ તથા શિલોંછના શબ્દો [] આવા કૌંસ વચ્ચે લીધા છે તેમજ તેના પ્રલોકાંકો પણ આપ્યા છે. તથા અમરકોશના શબ્દો ‘ ’ આવા ચિહ્ન વચ્ચે છે, ટીકાગત શબ્દો () આવા કૌંસ વચ્ચે છે.

અકારાદિ ક્રમે આવતા પ્રથમ શબ્દને છોડી તેને લગતા બીજા શબ્દો જ્યારે આવે ત્યારે તેના પર્યાયમાં ત્રણુકે ચારથી વધુ શબ્દ હોય તો પુનઃ બધા શબ્દો ન લખતા અકારાદિક્રમે જે પ્રથમ શબ્દ હોય કે જ્યાં બધા પર્યાયવાચી શબ્દો આપેલા છે તેને દ્રષ્ટવ્ય.... શબ્દ: કરીને જણાવેલ છે. બધે દ્રષ્ટવ્ય એમ ન લખતા દ્ર૦ એમ લખ્યું છે.^૨

જ્યાં અભિધાનના મૂળ શબ્દ કરતા પહેલા ટીકાગતાદિ શબ્દો આવ્યા છે ત્યાં તેના પર્યાયમાં બધા પર્યાયવાચી શબ્દો ન લખતા દ્ર. કરીને અભિધાનના મૂળશબ્દમાં અકારાદિક્રમે જે સહુ પ્રથમ શબ્દ આવે તેનો નિર્દેશ કર્યો છે.^૩

પર્યાયો પછી વ્યુત્પત્તિઓ આપેલ છે. દરેક શબ્દોની વ્યુત્પત્તિ નવી લાઇનથી શરૂ થાય છે. વ્યુત્પત્તિ શરૂ કરતા પૂર્વે * આવી નિશાનીઓ આપવામાં આવી છે. ટીકામાં જે કેટલાક શબ્દોની વ્યુત્પત્તિ નથી આપી તે શબ્દોની વ્યુત્પત્તિ અત્રે નથી આપી તેમજ શેષ-શિલોંછ/અમરકોશના શબ્દોની અને પરિભાષા તથા ટીકાગત શબ્દોની વ્યુત્પત્તિ પણ અત્રે નથી આપી. મુખ્યત્વે ટીકામાં જે વ્યુત્પત્તિઓ છે તેજ અહિં ઉતારી છે પણ કયાંક કયાંક વ્યુત્પત્તિનો અર્થ સહેલાઈથી સમજાય માટે થોડા ઘણા ફેરફાર કર્યો છે.^૪

૧ પૃષ્ઠ ૧ / કોલમ પહેલી / પંકિત ૯

અ—અ. — ૧૫૩૯—અભાવ.

□ ન નો નહિ ।

૨ પૃષ્ઠ ૨ / કોલમ પહેલી / પંકિત ૨૪ અંશુહસ્ત-પું -૯૮ -સૂયં.

દ્ર૦ અંશુશબ્દ: ।

૩ પૃષ્ઠ ૧૫ / કોલમ બીજી / પંકિત ૨૦ ‘ અજિનપત્તા ’ સ્ત્રી—૧૩૩૬ —ચામાચીડીયું.

દ્ર. અજિનપત્તિકાશબ્દ : ।

૪ પૃષ્ઠ ૭ / કોલમ બીજી / પંકિત ૨૯

* અગ્નિરાધીયતેડસ્મિન્ ઇતિ અગ્ન્યાધાનમ્ ।

અભિધાન ચિંતામણિસ્વોપસ્ય ટીકામાં આ વ્યુત્પત્તિ નીચે મુજબ છે.

અગ્નિરાધીયતેડસ્મિન્ અગ્ન્યાધાનમ્ ।

આ કોશમાં અભિધાનચિંતામણિ ગ્રંથના શબ્દોની અકારાદિકમે વ્યુત્પત્તિઓ હોવાથી આ કોશનું નામ અભિધાનવ્યુત્પત્તિપ્રક્રિયાકોશ યથાર્થ છે.

આ કોશ વિસ્તૃત હોવાથી તેના બે વિભાગ કર્યા છે. પ્રથમ ભાગમાં અ થી ત સુધીના શબ્દો લેવામાં આવ્યા છે. થ થી હ સુધીના શબ્દો બીજા ભાગમાં આવશે.

સંહતિ: કાર્યસાધિકા :

આ અભિનવકોશના પ્રેરક સિદ્ધાંત દિવાકર પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવશ્રી જયઘોષ સૂરિ-મહારાજના વિદ્વાન શિષ્યરત્ન પૂજ્યશ્રી જયસુન્દર વિજયજી મહારાજ છે. દર્શનશાસ્ત્રમાં નિપુણ વિદ્વાને ધરાવતા પૂજ્ય મુનિરાજશ્રી આ કોશના માત્ર પ્રેરક જ નહિ પણ સાઘંત દિગ્દર્શક પણ છે. પૂજ્ય મુનિરાજશ્રીની વર્ષોથી આ કાર્ય કરવાની ભાવના હતી પરંતુ અન્યાન્ય ગ્રંથોના સંપાદન/ સંશોધનમાં વ્યસ્ત હોઈ આ કામને હાથમાં લઈ શક્યા ન હતા. તેઓશ્રીએ આ કામ કરવા મને સૂચન કર્યું. મેં સહર્ષ સ્વીકારી લીધું. મારા પ્રગુરુદેવશ્રી (પૂ. પં. શ્રી હેમચન્દ્ર વિજયજી મહારાજ) ને વાત કરતા તેઓશ્રીએ મને સહર્ષ અનુમતિ આપી. ૧૪ થી ૧૫ હજાર શબ્દોની અકારાદિકમે વ્યુત્પત્તિ આદિ લખવું તે કઠિન હતું, વળી સમય પણ ઘણો જોઈએ. સમયની સાથે ધીરતા પણ એટલી જ જોઈએ. આ કામ જલ્દીથી પૂર્ણ થાય તે માટે મેં પૂજ્યદિવ્યરત્ન વિજય મહારાજને વાત કરી. પૂ. પં. શ્રી ધર્મજિત્ વિજયજી મહારાજ (હાલ આચાર્યશ્રી ધર્મજિત્ સૂ. મહારાજ) ની ઉદાર સંમતિથી મારી વાતને તેમણે સ્વીકારી. તે છતાં હજી પણ ઘણું વિશાળ કાર્ય કરવાનું હતું. હજી પણ જો આ કાર્યમાં બીજા બે ભાગ પડી જાય તો સાડે એ દષ્ટિથી વિદ્વદ્વર્ય પૂ. શ્રી પૂર્ણચન્દ્ર વિ. મ. તથા પૂ. શ્રી મુનિચન્દ્ર વિ. મ. (પૂ. કલાપૂર્ણ સૂ. મ. ના સમુદાયના) ને જણાવ્યું. બંને મહાત્માઓએ પોતાનાં સ્વારસ્યથી જ આ કામ ઉપાડી લીધું. આમ આ ત્રણેય મહાત્માઓએ આ કાર્યસ્વીકારીને મને ઉપકૃત કર્યો. અમે ચારેય જણાએ પોતાપોતાના ભાગમાં આવેલ શબ્દોનું કામ શુભ મુહૂર્તે શરૂ કર્યું.

કાર્ય શરૂ થયા બાદ જ ઘણીવાર તે કાર્યમાં આવતી મુશ્કેલીઓનો ખ્યાલ આવે છે. જેમ જેમ આ કાર્ય અમે કરતા ગયા તેમ તેમ આ કાર્યમાં અમને કેટલીક અપૂર્ણતાઓ ભાસતી ગઈ. તેમજ કેટલાક પ્રશ્નો ઉભા થતા ગયા. પૂ. શ્રી જયસુન્દર વિ. મ. ના સલાહસૂચન દ્વારા અમે મુશ્કેલીઓના અડાબીડ જંગલ વચ્ચેથી પણ માર્ગ મેળવી લેતા. ચાતુર્માસના પ્રારંભથી શરૂ થયેલ આ કાર્ય દરેકે પોતાપોતાની અનુકૂળતા મુજબ

પૂર્ણ કર્યું. અમારા ચારે માટે આટલું વિશાળકાર્ય પ્રથમવાર જ હતું. તેમજ અમે ચારે જણે એક સ્થાને રહીને આ કાર્ય નથી કર્યું. પત્ર દ્વારા એકબીજાને આ કાર્ય જણાવવાનું રહેતું. વળી શરૂઆતમાં તો નવા નવા પસ્ચિકારો પણ થતા હતા. તેમ છતાં કાર્યની એકરૂપતા બાળવી રાખવાની અમે પૂરતી કોશિશ કરી છે. ક્યાંક ક્યાંક વિરૂપતા દેખાચ તો તે ક્ષન્તવ્ય ગણવા વિનંતિ... ક્યાંક ક્યાંક ચિહ્નોમાં પણ ફેરફાર થઈ ગયો છે આ બધું સુધારી તેમજ અંથના અંતે આપેલ શુદ્ધિપત્રકનો ઉપયોગ કરીને કોશનો ઉપયોગ કરવા અમારી નમ્ર વિનંતિ છે.

આ કોશના પ્રથમભાગનું લખાણ વાંચી યથામતિ શુદ્ધ કરી આપનાર પૂ. શ્રી રત્નસેન વિજયજી મહારાજ, તથા અંથનું શુદ્ધિકરણ કરી આપનાર પૂ. શ્રી કુલખોધિ વિજયજી મહારાજના અમે ઋણી છીએ. આ કોશના સંકલનમાં ઉપયુક્ત શ્રી જૈન સાહિત્યવર્ધક સભા તરફથી પ્રકાશિત અભિધાન ચિંતામણિ નામમાલા સ્વોપજ ટીકાના તથા શ્રી નેમિ-વિજ્ઞાન-કસ્તૂરસૂરિ જ્ઞાનમંદિરથી પ્રકાશિત થયેલ અભિધાન ચિંતામણિ કોશ (મૂળ) ના સંપાદકોના અમે આભારી છીએ.

આ કાર્યમાં જરૂરી સૂચનો તેમજ સુંદર સહાય કરી આપનાર શ્રમણસંઘનો ઉપકાર સદૈવ અવિસ્મરણીય છે.

આમ એક બે નહિ પણ અનેક મુનિવરોની પૂર્ણ સહાયથી આ કોશ તૈયાર થયો છે. આટલું વિશાળ કાર્ય પણ આટલી ઝડપથી પૂર્ણ થાય ત્યારે પેલી સંસ્કૃતની પંક્તિ સહજ યાદ આવી જાય છે.... “સંહતિઃ કાર્યસાધિકા” જેને ગુજરાતીમાં કહીએ તો “બહુ હાથ રળીયામણા” જેટલો એક બીજાનો સહયોગ વધુ તેટલી કાર્યની સિદ્ધિ જલ્દી થાય.

પ્રાન્તે.... આ કોશના સંકલનમાં અંથકારના આશયથી કંઈ પણ વિરુદ્ધ થયું હોય તથા પ્રસ્તુત પ્રસ્તાવનામાં કોઈપણ ક્ષતિ રહી ગઈ હોય તેની ક્ષમા યાચુ છું. વિક્રાનો મારી આ ક્ષતિઓને અવશ્ય સુધારશે એજ અંતરની અભિલાષા....

જૈન ઉપાશ્રય
રીસાલા બબર, ડીસા
સં. ૨૦૪૪-કા. સુ. ૧૧
તા. ૧-૧૧-૮૭

લિ.

પૂ. પં. શ્રી હેમચંદ્ર (વિજયજી)
મહારાજનો પ્રશિષ્ય
મુનિ મહાખોધિ વિજય

अनुक्रम

अक्षर	पृष्ठ
अ	१
आ	७६
इ	१००
ई	१०४
उ	१०७
ऊ	१३०
ऋ	१३३
ए	१३५
ऐ	१३८
ओ	१३९
औ	१४०
क	१४२
ख	२२५
ग	२३१
घ	२५६
च	२६०
छ	२७८
ज	२८१
झ	२९९
ट	३००
ड	३०१
ढ	३०२
त	३०२

संकेत सूचि

संकेत	संख्या
अ.-अ.	अध्यय
(उणा.)	उणादिगणसूत्र
क्रि. वि.	क्रियाविशेषण
को.	कोलम
टी.	टीकागत शब्द
त्रि	त्रिलिंग
द्वि. व.	द्विवचन
द्र.	द्रष्टव्य
न.	नपुंसक लिंग
प.	पारिभाषिक शब्द
पं	पंक्ति
पुं	पुंलिंग
पृ	पृष्ठ
अ. व.	अडुवचन
वि.	विशेषण
शि.	शिलोच्छेद शेष
शे.	शेषनामभाला
स्त्री	स्त्रीलिंग
हेमलिंगानु.	हेमलिंगानुशासन
()	भूणमां न आवता डोय तेवा
	टीकागत शब्दोनी निशानी
' ,	अभस्कोशगत " "
□	पर्याय शब्द सूचक चिन्ह
*	व्युत्पत्ति " "
[]	शिलोच्छेद/शेषगत शब्दो.

ॐ

ॐ श्री शङ्खेश्वर पार्श्वनाथाय नमः ॐ

सच्चरित्रचूडामणि श्रीमद्विजयप्रेमसूरीश्वरसद्गुरुभ्यो नमः

अभिधान-व्युत्पत्ति-प्रक्रिया-कोशः

[अभिधान-चिन्तामणी-कोशः सटीकः अकारादिक्रमेणवर्गीकृतः]

[आ संपूर्ण कोशमां पढेला अ कारादि कुमे भूण शब्द, पछी दिग्, पछी अभिधान चिन्तामणि नामभाषाणां श्लोकांक, पछी शुभराती अर्थ, पछी समानार्थक शब्दो अने छेदले व्युत्पत्ति आदि आवो कुम जाणुवो.]

अ

अ-अ-१५३९-अलाप

□न, नो, नहि

*अततीति अ, “क्वचित्” ॥५।१।१७१॥

इति डः, यथा अविप्र इव भाषसे” विप्रवन्न व्रष इत्यर्थः ।

अंश-पुं-१४३४-भाग, द्विःसे

□भाग, वण्ट, ‘वण्टक’।

*अंश्यते इति अंशः अमतीति वा “पादावमि”

(उणा-५२७) इति शः ।

अंशकूट-न.-१२६४-अणः(ी)भुध

ककुद, [ककुद, कुकुद शि. ११२]

*अंशयोरुपरिभागे कूटं शिखरं इति अंशकूटम् ।

अंशु-पुं-९५-सुर्थ

□आदित्य, सवितृ, अर्यमन्, खरांशु, सहस्रांशु, उष्णांशु, (खररश्मि, दशाशतरश्मि, शीतितररश्मि) रवि, मार्तण्ड, तरणि, गभस्ति, अरुण, भानु, नभोमणि, अहर्मणि, (ज्योमरत्न, दिनरत्न) सूर्य, अर्क, किरण, भग, ग्रहपुष, पुषप, पतङ्ग, खग, मार्ताण्ड, यमुनाजनक, कृतान्तजनक, कालिन्दीसू, यमसू) प्रद्योतन, तापन, ब्रह्म, हंस, चित्रभानु, विवस्वत्, सूर, (शूर), त्वष्टृ, द्वादशात्मन्, हेलि मित्र, ध्वान्ताराति. (तिमिरारि) अञ्जहस्त, अंशुहस्त, (पद्मपाणि, गभस्तिपाणि) चक्र-

वान्धव, अब्जवान्धव, अहर्बान्धव, (चक्रवाकवन्धु, पद्म बन्धु, दिनवन्धु) सप्तसपति, (विश्वमाश्र) दिवाकर, दिनकर, अहस्कर दिवसकर, प्रभाकर, विभाकर, भास्कर वासरकृत्, दिनप्रणी, दिनकृत्, मिहिर, विरोचन, ग्रहपति, अब्जनीपति, गोपति, द्युपति, (ग्रहेश, पद्मिनीश, त्विष्ठा-मीश, दिनेश) विकर्त्तन, हरि, शुचि, इन्द्र, गगनध्वज, गगनाध्वग, (नभःकेतन, नभःपान्थ) हरिदश्व, जगत्साक्षिन्, कर्मसाक्षिन्, भास्वत् (अंशुमत्, अंशुमालिन्) विभावसु, त्रयीतनु, जगच्चक्षुष, तपन, अरुणसारथि, [वाजिन् लोकवन्धु, भानेमि, भानुकेसर, सहस्राङ्ग, दिवा-पुष्टः, कालभृत्, रात्रिनाशन, शे. ८, पपी, सदागति, पीतु, सांवत्सररथ, कपि, दशान, पुष्कर, ब्रह्मन्, बहुरुप, कर्णसू, शे. ९, वेदोदय, खतिलक, प्रत्यूषाण्ड, सुरावृत्त, लोकप्रकाशन पीथ, जगदीप, अम्बुतस्कर शे. १०]

*अश्नुते द्यां इति अंशुः “अशोराज्ञो”- (उणा-७१९) इति उनेोऽन्तश्च ।

अंशु-पुं-९९-किरण

□रोचिस्, उख, रुचि, शोचिस्, गो, ज्योतिस्, अर्चिस्, उपधृति, अभीशु, (अभीषु), प्रग्रह, शुचि, मरीचि, दीप्ति, धामन्, केतु, धृणि, रश्मि, पृथि, ‘धृष्णि’, पाद, दीधिति, कर, द्युति, द्युत्, ‘रुच’, विरक, किरण,

१ दिग्गती श्लोभमां अ. होय त्यां अय्यथ सभज्जवो अने त्रि. होय त्यां त्रणे दिग्गमां अेभ सभज्जवुं.

त्विति, त्विप्, भास्, प्रभा, वसु, गभस्ति, भानु, भा, मयूख, महस्, छवि, विभा, [वृष्णि, वृष्णि, द्योत शि. ८]

*अश्नुते ग्रामित्यंशुः पुंलिङ्गः ।

अंशुक-त.-६६६-२३

□वस्त्र, अम्बर, सिचय, वसन, चीर, आच्छाद, सिच, चेल, वासस्. पट प्रोत, [निवसन, वस्न, सत्र, कर्पट शै. १३७ आच्छादन शि. ५४]

*अश्नुते वपुः इति अंशुकं “कञ्चुका” (उणा-५७) इत्युके निपात्यते, अंशून् तन्तून् कायतीति वा अंशुकम् ।

(अंशुपति)-पुं.-१३-(प.)सुध

द्र० अंशु शब्दः ।

(अंशुमत्)-पुं.-१३-(प.)-सुध

द्र० अंशु शब्दः ।

(अंशुमत्)-पुं.-९८-सुध

द्र० अंशु शब्दः ।

‘अंशुमत्फला’-स्त्री-११३६-डेण

द्र० कदली शब्दः ।

(अंशुमालिन्)-पुं.-१३-(प.)-सुध

द्र० अंशु शब्दः ।

(अंशुमालिन्)-पुं.-९८-सुध

द्र० अंशु शब्दः ।

अंशुहस्त-पुं.-९८-सुध

द्र० अंशु शब्दः ।

*अंशवः हस्ते यस्य स इति अंशुहस्तः ।

अंस-पुं.-त.-५८८-भभे

□भुजशिरस्, (भुजशिखर) स्कन्ध ।

*अस्यते भारेणेत्यंसः पुंस्त्रीलिङ्गः “मावाव” (उणा-५६४) इति सः ।

अंसल-पुं.-४४८-भणवान

□बलिन्, निर्दिग्ध, मांसल, उपचित, (बलवत्) ।

*अंसावस्य स्तः इति अंसलः सिध्मादित्वाद् लः ।

अंहति-स्त्री-३८७-दान-२५।३

□दान, उत्सर्जन, त्याग, प्रदेशन, विसर्जन, विहायित, वितरण, स्पर्शन, प्रतिपादन, विश्राणन, निर्वपण, (निर्वापण), अपवर्जन, [प्रादेशन शि. २७] ।

*हन्त्यते दौर्गत्यमनया इति अंहतिः स्त्रीलिङ्गः “हन्तेरंहच” (उणा-६५४) इत्यतिः ।

अंहस्-त.-१३८१-५।५, अशुभ

□अशुभ, दुष्कृत, दुरित, पाप, एनस्, पाम्पन्, पातक, किल्बिष, कलुष, किण्व, कल्मष, वृजिन, तमस्, अंहस्, अडघस्, कल्क, अध, पङ्क ।

*अमत्यंहः क्लिबलिङ्गः “अमेर्महो” (उणा-९६२) इत्यस्, अंहते वा “अस्” (उणा९५२) इत्यस् ।

अंहि-पुं.-६१६-५ग

चरण, क्रमण, पाद, पद, चलन, क्रम, [पद्, पाद्, अङ्घ्रि शि. ४८]

*अंहते यात्यनेन इति अंहिः पुंलिङ्गः, “तङ्घ्रिवङ्घ्रि” (उणा-६९२) इति रिः अङ्घ्रिरपि ।

अंहिनामन्-पुं.-११२१-नीयेने। भाग, वृक्षनुंभूण

मूल, बुध्, ‘ब्रध्न’ अंहिनाम

*अंहिनामान्यस्यांहिनाम पादपर्यायमित्यर्थः ।

अंहिप-पुं.-१११४-आ३ वृक्ष

□वृक्ष, अग, शिखरिन्, शाखिन्, फलद, अद्रि, हरिद्रु, द्रुम, जीर्णद्रु, विटापिन्, कुट, कुट’क्षितिस्, (कुज, महीस्) कारस्कर, विष्टर, नन्दावर्त, करालिक, तरु, वसु, पर्णिन्, पुलाकिन्, (अङ्घ्रिप) साल, (शाल), अनोकह, गच्छ, पादप, नग, रुक्ष, अगम, पुष्पद, ‘पलाशिन्’ [आरोहक, स्कन्धिन्, समिक, हरितच्छद, शै. १७३, उरु, जन्तु, वह्निम् शै. १७४ चरणप शि १००] ।

*अंहिभिर्मूलैः पिवत्यंहिपः चरणपोऽपि ।

अंहिस्कन्ध-पुं.-६१७-अंशुडो अनेअगणीअ-ने अग्रभाग

□कर्चशिरस् ।

*अंहैः स्कन्धोऽंहिस्कन्धः ।

अकम्पित-पुं.-३२-आ३भा गण्धनुं नाम

*न कम्पितवान् इति अकम्पित : गौतमः ।

अकर्कश-पुं.-१३८७-डोमण

कोमल, मृदुल, मृदु, सोमाल, सुकुमार ।

*नकर्कशोऽकर्कशः ।

अकर्ण-पुं.-४५४-भृशे

एड, वधिर, (श्रुति विकल) ।

*अविद्यमानो कर्णावस्थ इति अकर्णः श्रुतिविकलः ।

अकल्कन-पुं.-४९०-सरण

व्रीतदम्भ ।

*नास्ति कल्कनं शाठ्यमस्य इति अकल्कनः ।

अकस्मात्-अ.-१५३२-तडाण, अेकडम

सहसा, एकपदे, सद्यस्, सपदि ।

*अकस्मादिति विभक्त्यन्तप्रतिरूपकं यथा अकस्मादायातः ।

अकिञ्चन-पुं.-३५८-निर्धन

दिरद, दुर्विध, दुःस्थ, दुर्गत, निःस्व कीकट, [क्षुद्र, दीन, नीच, शे. ८४]

*नास्ति किञ्चनाऽस्य इति अकिञ्चनः ।

अकिञ्चनता-स्त्री-८३-अनरिग्रह

*अकिञ्चनता परिग्रहत्यागः ।

अकुप्य-न.-१०४५-सोनुं अथवा ३पाता सिञ्छा

हिरण्य, कोश, 'कोष' ।

*नकुप्यं इति अकुप्यं, हेमिन रूप्ये च कृताकृते घटिताऽघटिते इत्यर्थः ।

अकूपार-पुं.-१०७३-समुद्र, सागर

पारावार, सागर, अवारपार, उदधि, अर्णव, वीचिमालिन, यादईश (यादःपति) स्रोतईश, वारीश, नदीश, सरस्वत्, सिन्धु, उदन्वत्, मितद्रु, समुद्र, मकराकर, रत्नाकर, (रत्नराशि), जलनिधि, जलधि, जलराशि, (वारिनिधि, वारिधि, वारिराशि,) [महा कच्छ, दारद, धरणीप्लव, महीप्रावार, उर्वङ्ग, तिमिकोश, महाशय शे. १९७, अकूपार, मकरालय शि. ८६

*मर्यादास्थितत्वाद् न कुं पिपति इति अकूपारः

बाहुलकाद् दीर्घः जपादिवत् वत्वेऽकूपारोऽपि ।

अकूपार-पुं.-३०७४ (शि.८६)-सागर, समुद्र

द्र० अकूपारशब्दः ।

(अकृश)-पुं.-१७-(प.)-गडुं

(अकोपना)-स्त्री-१२७१-शांतस्वभाववाणी गाय

अचण्डी, सुकरा ।

अक्रम-पुं.-१५११-कमविनातो

व्युत्क्रम, उत्क्रम ।

*न क्रमोऽक्रमः ।

अक्ष-पुं.-४८६-गुगार २भवाना पासा

पाशक, प्रासक, देवन

*अक्ष्णोतीति अक्षः ।

अक्ष-पुं.-७३८-गुगार

*अक्षाःपाशकास्ते च द्युतोपलक्षणम् ।

अक्ष-पुं.-८८४-सोण भासा प्रभाष्य सुवर्णादि

कर्षा अक्ष्णोतीति अक्षः ।

अक्ष-न.-९४३-संयण

सौवर्चल, रुचक, दुर्गन्ध, शूल नाशन ।

*अक्ष्णोति व्याप्नोतीत्यक्षम् ।

अक्ष-पुं.-११४५-गहेड

कलि, विभीतक, 'तुष, कर्षफल, भूतावास, कलिद्रुम' [विभेदक शि. १०३] ।

*अक्षति व्याप्नोतीत्यक्षम् ।

अक्ष-न.-१३८३-भन्द्रय

हृषीक, करण, स्रोतस्, ख, विषयिन्, इन्द्रिय ।

*अक्ष्णोति व्याप्नोतीत्यक्षम् ।

अक्षज-पुं.-२१९-शे.७१-विष्यु

द्र० अच्युतशब्दः ।

अक्षत(अ. व.)-पुं.-न.-४०१-च्येष्वा

लाज (जा) ।

*न क्षण्यन्ते इति अक्षताः पुंक्लीबलिङ्गाः, पुंस्ययं बहुवचनान्तः ।

अक्षतस्वन-पुं-२००-(शे.४४)-शं३२

द्र० अट्टहासिन् शब्दः

अक्षदर्शक-पुं.-७२०-न्यायाधीश

प्राङ्गविवक, [न्याय- द्रष्टा, स्थेय शे०१४१] ।

*अक्षान् व्यवहारान् पश्यतीति अक्षदर्शकः ।

अक्षदेविन्-पुं-४८५-पासा वडे गुगार रमनार

कितव, युतकृत, धूर्त्त, अक्षधूर्त्त ।

*अक्षैर्दीव्यति विजिगीषते इति अक्षदेवी ।

अक्षधूर्त्त-पुं-४८५-पासा वडे गुगार रमनार

द्र० अक्षदेविन् शब्दः ।

*अक्षेषु धूर्त्तोऽक्षधूर्त्तः ।

अक्षपण-पुं.-४८६-आशु७५२ डो।मां मुडेवी ०३म

ग्लह, (ग्लहि) ।

अक्षमाला-स्त्री-८४९-वसिष्ठनी पत्नी अरुन्धती

अरुन्धती ।

*अक्षाणां मालाऽस्या इति अक्षमाला, न क्षमां

लातीति वा खगामित्वात् ।

अक्षर-पुं.-७८२-(शे०१४५)तक्षवार

द्र० असिशब्दः ।

अक्षर-त०-७५-भोक्ष

महानन्द, अमृत, सिद्धि, कैवल्य, अपुनर्भव, शिव, निःश्रेयस श्रेयस्, निर्वाण, ब्रह्मन् निवृत्ति, महोदय, सर्वदुःखक्षय, निर्वाण, मुक्ति, भोक्ष, अपवर्ग, [शीतीभाव, शान्ति, नैश्चित्य, अन्तिक शे०२]

*न क्षरति चलत्यस्मादात्मेत्यक्षरम्, अश्यते प्राप्यते क्षीणकर्मभिः इतिवा, “भीज्यजिमा” (उणा-४३९), इतिसरः।

अक्षरचञ्चु-पुं.-४८३-ले५३-

लेखक, अक्षरचण, अक्षरजीवक, लिपिकर (लिपिकर), [कायस्थ, करण शे० १०७]

*अक्षरैर्वित्त इति अक्षरचञ्चुः, “तेन वित्ते” (७।१।८५) इति निपात्यते ।

अक्षरचण-पुं.-४८३-ले५३

द्र० अक्षरचञ्चुशब्दः ।

*अक्षरैर्वित्तः इति अक्षरचणः “तेनवित्ते”

(७।१।७५) इति निपात्यते ।

अक्षरजीवक-पुं.-४८३-ले५३

द्र० अक्षरचञ्चुशब्दः।

*अक्षरैर्जीवतीत्यक्षरजीवकः ।

अक्षरन्यास-पुं.-४८४-अभाष्य, लिपि

लिपि, लिवि, [लिखिता शि० ३६] ।

अक्षवती-स्त्री-४८६-गुगार

दुरोदर, कृतव, युत, पण ।

*अक्षाः सन्त्यस्यामित्यक्षवती ।

अक्षवाह-पुं.-८०१-अभाडे।

नियुद्धम् ।

*अक्षो मल्लानां युद्धस्य व्यवहारस्तस्य वाटोऽक्षवाटः ।

अक्षान्ति-स्त्री-३९१-दृष्या

ईर्ष्या ।

अक्षि-त०-५७५-आंभ

चक्षुष्, ईक्षण, नेत्र, नयन दृष्टि, अम्बक, लोचन, दर्शन, दृश्य [सपग्रह, देवदीप शे. १२१, विलोचन शि ४६] ।

*अस्नुतेऽक्षि, क्लीबलिङ्गः,

अक्षिकूटक-त०-१२२५-हाथीनी आंभने। गोजो

ईषिका 'इषाका, ईषीका, इषिका' ।

अक्षिगत पुं.-४४८-द्वेषपात्र

द्वेष्य ।

*“अक्षिगतो यथा किंशास्कादिः खेदवृत्त तथाऽयमपीति भावः, अक्षिगतशब्दो यथा प्रियो हितत्वेन व्यपदिश्यते तथा शत्रुरपि सदा रुषा दृश्यमानत्वात् अक्षिगतत्वेन व्यपदिश्यते इति मिश्राः” इति व्युत्पत्तिरत्नाकरे ।

अक्षिविकूणित-त०-५७८-कटाक्ष

अर्धवीक्षण, अपाङ्गदर्शन, काक्ष, कटाक्ष ।

*अक्षोर्विकूणनमक्षिकूणितम् ।

अक्षीव-न.-१४१-समुद्रं भीडुं

□सामुद्र, लवण, वशिर ।

*अक्षोति व्याप्नोति इति अक्षीव, “प्रहाहा”
(उणा-५१४) इति वे निपात्यते ।

अक्षीव-पुं.-११३४-सरगवे।

□शिष्ट, शोभाञ्जन, तीक्ष्णगन्धक, मोचक,
‘सौभाञ्जन, सोभाञ्जन, शौभाञ्जन” ।

*नक्षीवन्तेऽनेन अदृष्यन्वात् इति अक्षीवः ।

अक्षौहिणी-स्त्री-७४९-६श अनीकिनी प्रभाष्य सैन्य

□अक्षामिन्द्रियाणां रथानां वा ऊहः समूहो
रचना वा अस्यस्यामक्षौहिणी, यदाहुः

“स्यात्सेनाऽक्षौहिणीनाम, खाऽगाष्टैकद्विकैर्गजैः।
रथैश्चैभ्योहयैस्त्रिहनैः, पञ्चध्वैश्चपदातिभिः ॥”

इति ।

अखण्ड-न.-१४३३-सभस्त अयुं

□सर्व, समस्त, अन्यून, समग्र, सकल, सम,
विश्व, अशेष, कृत्स्न, न्यक्ष, निखिल, अखिल, ‘पूर्ण’।
[निःशेष, अनून, शि. १२८] ।

*न खण्डं इति अखण्डम् ।

अखात-न.-१०९४-तणाव

□देवखात ।

*न खातं इति अखातं नागादिकुण्डमकृत्रिमम् ।

अखिल-न.-१४३३-सभस्त

द्र० अखण्डशब्दः

*नास्ति खिलमस्येति अखिलम् ।

अखेदित्व-न. ७२-थाडपिनानी (तीर्थ) करनी
वाष्णीनो युष्

*अखेदित्वं अनायाससम्भवः ।

अग-पुं.-१११४-वृक्ष

द्र० अंह्रिपशब्दः ।

*न गच्छतीत्यगः ।

अग-पुं.-१०२७ ((शि.८०)-पर्वत

द्र० अचलशब्दः ।

अगद-पुं.-४७३-अैषध

□भेषज, तन्त्र, औषध, भौषज्य, जायु

*अविद्यमानो गदोऽस्मिन् इति अगदः ।

अगदङ्कार-पुं.-४७२-वैद

□दोषज्ञ भिषज् वैद्य, आयुर्वेदिन् (आयुर्वेदक)
चिकित्सक, रोगहारिन् [आयुर्वेदिक शि. ३४]

*अगदं करोत्यगदः क्रियतेऽनेन वा अगदङ्कारः
‘सत्यागदा-(३।२।११२) इति मोन्तः ।

अगम-पुं.-१११४-वृक्ष

द्र० अंह्रिपशब्दः ।

*न गच्छतीति अगमः ।

अगरु-पुं.न.-६३९-अगर

द्र० अगरुशब्दः

अगरु पुं.न.-अगर-६४०

अगरु, राजार्ह, लोह, कुमिज, वंशिका,
अनार्यज, जोङ्गक (वंशाम) [प्रवर, शृङ्ग, शीर्षक,
मृदुल, लघु शे. १३०, वरद्रुम, परमद, प्रकर,
गन्धदारु शे. १३१, वंशक, कुमिजगध शि.५१] ।

*अगत्यनेनागरु “कटिकुटि” (उणा ८१२)
इत्युपलक्षणत्वादरु, अगं रुणद्धि इति वा पुंक्ली-
बलिङ्गोऽयम् ।

अगस्ति-पुं.-१२२ अगस्त्य ऋषि

□अगस्त्य, पीताम्बि, वातापिद्विष्, घटोद्भव,
मैत्रावरुणि, आग्नेय, और्वरोय, आग्निमास्त, [विन्ध्यकूट,
दक्षिणाशारति, मुनि शे १७, सत्याग्नि, वारुणी,
क्वाथि, तपन, कलशीसुत, शे०१८] ।

*अगति कुटिलं गच्छति इति अगस्तिः ‘अगिबिलि’
-(उणा ६६०) इत्यादिना अस्तिक् ।

(अगस्तिपूता)-स्त्री-१५ (प०)-दक्षिणदिशा

□दक्षिणाशा ।

अगस्त्य-पुं.-१२२-अगस्त्य ऋषि

द्र० अगस्तिशब्दः । स्तम्भिः सौत्रः,

*अगं स्तम्भनातीत्यगस्त्यः, “अगपुलाभ्यां”-
(उणा ३६३) इति यः ।

अगाध-न.-१०७० अत्यंतजिंडुं

अस्थाय, अस्ताध, अतल्लसृष्ट् ।

*गाधते गाधमन् गाधं इति अगाधम् ।

अगाध-पु.-१३६४-भा०

□गर्त, स्वप्न, अवट, 'अवटि', दर ।

*न गाधः इति अगाधः ।

अगाधजल-पु.-१०९१-०'हुं' सरै।वर

०द्रह, ह्रद ।

*अगाधं जलमस्मिन् इति अगाधजलः ।

अगार-त.-९९२-ध२

□गेह, गृह, वेष्टमन्, निकेतन, मन्दिर, सदन, सन्नन्, निकाय्य, भवन, कुट, आलय, निलय, शाला, सभा, उदवसित, कुल, धिष्ण्य आवसथ, स्थान, पस्त्य, संस्त्याय, आश्रय, ओकस् निवास, आवास, वसति, शरण, क्षय, धामन् निशान्त [धाम शि०८६]

*अग्यतेऽस्मिन् इति अगार, 'अग्यङ्गि' (उणा-४०५) इत्यारः अगान् वृक्षान् इत्यति वा ।

अगुरु-पु.।त.-६३८-अग२

द्र० अगुरु शब्द ।

अगु-पु.-१.-६४०-अग२

द्र० अगुरु शब्दः ।

*नगुरु अगुरुः पुंस्त्रीबलिङ्गोऽयम् । शेषश्चात्र-
'अगुरौ प्रवरं' शृङ्ग शार्षकं मृद्गुलं लघु ।
वरदुमः परमदः, प्रकरं गन्धदारुच ॥ ”

अगूढगन्ध-त.-४२२-(शे.१३१) डी'ग

द्र० जनुक शब्दः ।

अगौकस्-पु.-१३१७-पक्षी

□विहग, विहङ्गम, खग, पतंग, विहङ्ग, शकुनि, शकुन्ति, शकुन, वि, वयस्, शकुन्त, नभसङ्गम, विकिर, पत्ररथ, विहायस्, द्विज, पक्षिन्, विकिर, पतत्रिन्, पतत्, पतङ्ग, पित्सत्, नीडज, अण्डज, पत्रिन्, नगौकस्, वाजिन्, विविक्किर, नीडोद्भव, गरुत्मत्, [चञ्चुमत्, कण्ठाग्नि, कीकसमुख, लोमकिन्, रसनारद, शे. १८७, वारङ्ग, नाडीचरण शे. १८८, पतत्रि शि. १७७] ।

*अगो वृक्ष ओको ऽस्यः इति अगौकाः ।

अग्नयी-स्त्री-११०-२वा०, अग्निनी प्रिया

□स्वाहा ।

*अग्नेर्भार्या इति अग्नयी “पूतकृतु”-॥२।४।
६०॥ इति डीः, ऐकारश्चान्तस्य ।

अग्नि-पु.-१०९९-अग्नि

वह्नि, बृहदभानु, हिरण्यरेतस, धनञ्जय, हव्याशन, हव्यभुज, हविरशन, हुताशन, कृपीटयोनि, दमुनस्, विरोचन, आशुशुश्रणि, छागरथ, तनूनपात्, कृशातु, वैश्वानर, वीतिहोत्र, वृषाकपि, पावक, चित्रभानु, अपिन्त, धूमध्वज, कृष्णवर्मन्, अर्चिष्मत्, शमीगर्भ, तमोधन, शुक्र, हुतवह. शोचिष्केश, शुचि, उपर्बुध, सप्तजिह्व, मन्त्रजिह्व, ज्वालाजिह्व, ज्वलन, शिखिन्, जागृति, जातवेदम्, बर्हिःशुष्मन्, अनिलसख, वसु, रोहिताश्र, आश्रयाश. बर्हिज्योतिष्, दहनं, बहुल, हव्यवाह, अनल, विभावसु, सप्ताचिष्, उदचिष्, (बर्हिरूत्क), [वमि, दीप्र, समन्तमुज्, पर्परीक, पवि, घासि, पृथु, घसुरि, आशिर, शे. १६०, जुहुराण प्रदाकु, कृपाकु, हवन, हविष्, घृताचिष् नाचिकेत, पृष्ट वञ्चति, अञ्चति, शे. १७०, मुजि, भरथ, पीथ, स्वनि, पवनवाहनशे. १७१ आशयाश, शुष्मन्, बर्हिष बर्हिरूत्थ, दमुनस शि. ६६] ।

*अगत्यूर्ध्वं याति इति अग्निः, “वीयु”-(उणा-६७७) इति निः ।

अग्नि-पु.-१६९-आग्नेयी द्विशानो स्वामी

अग्निक-पु.-१२०९-छ'द्रगे।प

□इन्द्रगोप, अग्निरज वैराट, तित्तिभ ।

*अग्नेस्तुभ्योऽग्निकः ।

अग्निकण-पु.-१२०३-अग्निना तथुभा

□स्फुलिङ्ग ।

अग्निकारिका-स्त्री-८२४-अग्निहोमनुं स्थान

□अग्नीन्धन, अग्निकार्य, आग्निघ्रा [आग्नीध्री शि ७१] ।

*अग्नेः करणं इति अग्निकारिका “भावे”
(५।३।१२२) इति णकः ।

अग्निकार्य-त.-८२४-अग्नि होमनुं स्थान

द्र० अग्निकारिकाशब्दः ।

*अग्नेः कार्यमग्निकार्यम् ।

अग्निचित्-पुं.-८३५-अग्निहोत्री

अग्निहोत्रिन्, आहिताग्निः, [अग्न्याहित शि.७२]

*अग्निं चितवान् इति अग्निचित्, "अग्नेश्वेः"

(५।१।१६४) इति क्विप् ।

(अग्निजन्मन्)-पुं.-२०९-कृतिष्ठेय

द्र० अग्निभूशब्दः

अग्निज्वाला-स्त्री-११५०-धावडी

द्र० धातकीशब्दः

(अग्निद्)-पुं-३७२-अेक प्रकरता आतताथी

आतताथिन् ।

अग्निदेवा-स्त्री(अ. व.)-१०९-कृत्तिका नक्षत्र

कृत्तिका, बहुल्य ।

*अग्निर्देव आसां इति अग्निदेवाः ।

अग्निभू-पुं-२०९-शंकरने। पुत्र (कृतिष्ठेय)

स्कन्द, स्वामिन्, महासेन, सेनानी, शिखिवाहन,

मयुररथ, षाण्मातुर, ब्रह्मचारिन्, गङ्गासुत, उमासुत,

कृत्तिकासुत, (गङ्गेय पार्वतीनन्दन ब्राह्मण्ये) द्वादशाक्ष,

महातेजस्, कुमार, षण्मुख, गुह विशाल्य, शक्तिभृद्,

(शक्तिपाणि), क्रौञ्चारि, तारकारि, (क्रौञ्चादारण,

तारकान्तक) शरभू, (शरजन्मन्, अग्निजन्मन्)

[करवीरक, सिद्धसेन, वैजयन्त, बालचर्य, दिगम्बर शे.६३]

*अग्निना भवतीति अग्निभूः ।

अग्निभूति-पुं-३१-श्रील गल्धरनुं नाम

*अग्निरस्य भूयादिति अग्निभूतिः ।

अग्निरक्षण-त.-८३५-अत्रपूर्वक अग्निनुं स्थापन

अग्न्याधान, अग्निहोत्र ।

*अग्नेः रक्षणं इति अग्निरक्षणम्

अग्निरज-पुं-१२०९-गोक्षणाथ

द्र० अग्निशब्दः ।

*अग्निवद् रज्यति इति अग्निरजः प्रोदरादित्वात् ।

अग्निरेचक-पुं-४६२-शे.१०६-पित

द्र० पित्तशब्दः

अग्निवल्लभ पुं-६४७-२।७

यक्षधूप, बहुरूप, साला वेष्ट, सर्जमणि सर्जरस, राल, सर्वरस ।

*अग्नेःवल्लभः इति अग्नि वल्लभः ।

अग्निवाह-पुं-११०३-धुभाडे

धूम, वायुवाह, दहनकैतन, अम्भस्सू, कर-माल, स्तरी, जीमूतवाहिन् ।

*अग्निना उद्यते इति अग्निवाहः ।

अग्निसम्भव-पुं-६२-२सधातु

रस, आहारतेजस्, पट्टरसासव, आ त्रेय, असृकर, घनधातु, मूलधातु, महाधातु

*अग्नेः संभवतीति अग्निसंभवः ।

अग्निर्सिंहनन्दन-पुं-६९६-सातभा वासुदेवतुं नाम

दत्त ।

*अग्निर्सिंहस्य राज्ञो नन्दनः इति अग्निर्सिंहनन्दनः ।

अग्निहोत्र-त.-अत्रपूर्वक अग्निनुं स्थापन

अग्निरक्षण, अग्न्याधान

*अग्निर्हूयतेऽत्रेति अग्निहोत्रम् ।

अग्निहोत्रिन्-पुं-८३५-अग्निहोत्री

द्र० अग्निचित्-शब्दः ।

*अग्निहोत्रमस्यातीति अग्निहोत्री ।

अग्नीन्धन-त.-८१४-६विष वगेरे आपी अग्नि सगगाववे। ते.

द्र० अग्निकारिकाशब्दः ।

*अग्निरिध्यतेऽस्मिन् इति अग्नीन्धनम् ।

अग्न्याधान-त.-८३६-अग्निहोत्र

अग्निरक्षण, अग्निहोत्र ।

*अग्निराधीयतेऽस्मिन् इति अग्न्याधानम् ।

अग्न्याहित-पुं-८३५ (शि.७२) अग्निहोत्री

द्र० अग्निचित्शब्दः ।

अग्र-त.-११२१-शि.७२, द्वैथ

शिरोनामन्, शिखर ।

*अगति इति अग्रम् ।

अग्र-न.-११८३-उरुधानो अग्रभाग

*अग्रं करीरवृक्षादेः

अग्र-न.-१४३८-प्रधान, श्रेष्ठ

□ मुख्य, प्रकृष्ट, प्रमुन्न, प्रवर्हं वर्ध, वरेण्य, प्रवर, पुरोग, अनुत्तर, प्राग्रहर, प्रवेक प्रधान, अग्रेसर, उत्तम, ग्रामणी, अग्रणी, अग्रिम, जात्य, अग्रय, अनुत्तम, अनवरध्वं, वराध्वं, वर, प्रण्ट, पराध्वं, पर, प्राग्रय, अग्रिय, अग्रियं

*अगल्यत्र इति अग्रं “भीवृधि”-(उणा ३८७) इति रः ।

अग्र-न.-१४५९-पदेधुं

□ आद्य, आदिम, पौरस्त्य, प्रथम, पूर्व; आदि [प्राक् शि. १३०]

*अगतीति अग्रं, प्राग् अपि ।

(अग्रज)-पुं-९ प.)-कुटुम्भी वायक शब्द अना-ववा वपरातो शब्द

अग्रज-पुं-५५२-भोटाभाठ

□ ज्येष्ठ, पित्र्य, पूर्वज, [अग्रिम शि. ४४] ।

*अग्रे जातोऽग्रजः, “क्वचित्” (५।१।३७१) इतिङ्; यौगिकत्वादग्रिमोऽपि ।

अग्रज-पुं-८१२-प्राक्षिण्य

□ ब्राह्मण, त्रयीमुख, भूदेव, वाडव विप्र, द्विजाति, द्विजन्मन्, द्विज, अग्रजाति, अग्रजन्मन्. वर्णज्येष्ठ, सूत्रकण्ठ, पट्टकर्मन् मुखसम्भव, वेदगर्भन् शमीगर्भ, सावित्र, मैत्र, एतस, [ब्रह्मन् शि. ७१]

*अग्रेऽग्राद् वाजातः इति अग्रजः ।

अग्रजङ्घा-स्त्री-६१५-गंधानो अग्रभाग

□ प्रतिजङ्घा ।

*जङ्घायाः अग्रभागोऽग्रजङ्घा ।

अग्रजन्मन्-पुं-८१२-प्राक्षिण्य

द्र० अग्रजशब्दः ।

*अग्रे, आदौ, अग्राद् मुवाद् वा जन्म अस्येति अग्रजन्मा ।

अग्रजाति-पुं-८१२-प्राक्षिण्य

द्र० अग्रजशब्दः

*अग्रे, आदौ अग्राद् मुवाद् वा जातिरस्येति अग्रजातिः ।

अग्रणी-पुं-१४३९-प्रधान, मुप्य

द्र० अग्रशब्दः ।

*अग्रं नयति इति अग्रणीः ।

अग्रतःसर-पुं-४९८ नायक

□ पुरःसर, अग्रेसर, पुरोगम, पुरोगामिन्, पुरोग, प्रण्ट; (अग्रेगू) ।

*अग्रतः सरतीति सरः, “पूरोऽग्रतो”-(५।१।१४०) इति टः ।

अग्रतस्त्र-अ.-१५२९-आगण

□ पुरस्, पुरस्तात्, पुरतस्

*अग्रेऽग्रतः आद्यादित्वात् तसुः यथा-अग्रतःसरः ।

अग्रबीज पुं-१२००-वतरपतिना ६ प्रकार पैकीने।
अेक प्रकार

□ कुरण्ट, (पारिभ्र) ।

*अग्रभागो बीजमुत्पत्ति कारणभेषां अग्रबीजाः ।

(अग्रमांत)-न. २३६-हृदय, मुप्य भांस

द्र० बुक्क शब्दः ।

अग्रयान न.-८००-भोभरानुं लक्षर

□ नासीर ।

*अग्रेयानमस्येति अग्रयानम् ।

अग्रायणीय-न.-२४७-भीष्म पूर्वतुं नाम

*सर्वद्व्याणां पर्यायाणां सर्वजीवविशेषाणां च अग्रं परिमाणं वर्णयते यत्र तद् इति अग्रायणीयम् ।

अग्रिम-पुं-५५१ (शि. ४४)-भोटाभाठ

द्र० अग्रजशब्दः ।

अग्रिम-न.-१४३९-प्रधान

द्र० अग्रशब्दः ।

*अग्रे भव इति अग्रिमम् “पश्वादा” (६।३।७५) इति ।

‘अग्रिय’-पुं-१४३९-मुप्य

द्र० अग्रशब्दः ।

'अग्रीय'-पुं-१४३९-मु०

द्र० अग्रशब्दः ।

(अग्रेय) -पुं-४९८-अग्रेसर

द्र० अग्रतःसरशब्दः ।

अग्रेदिधिषू-पुं-५२५-युनर्त्तुन करेल स्त्रीना
प्राह्लिपति

*अग्रोऽनन्यभार्यत्वात् प्रधानं दिधिषूर्यस्य
सोऽग्रेदिधिषूः समासान्तविधेरनित्यत्वात् कच् न
भवति ।

अग्रेसर-पुं-४९८-आगण यालना२

द्र०अग्रतःसर शब्दः ।

*अग्रेसरति इति अग्रेसरः "पुरोऽग्रतोऽग्रेसरतैः
(५।१।१४०) इति टः ।

अग्रेसर-न-१४३८-प्रधान

द्र०अग्रशब्दः ।

*अग्रे सरतीति अग्रेसरम् ।

अग्रय-न-१४३८-प्रधान

द्र० अग्रशब्दः ।

*अग्रेसामु अग्रयाम् ।

अघ-न-१३८५-पाप

द्र० अहंशब्दः ।

*अमतीति अघं "मघाघइघा" (उणा-११०)
इति घे निपात्यते, न जहाति वा अघयतीति वा ।

अघमर्षण-न-८४४-सर्व पापने नाश करतार
नप

*अघं मृश्यते शोध्यतेऽनेनाऽघमर्षणम्
अदैवत्यो मन्त्रः तज्जपो वा त्रिरात्रोपवासादिसूचाराद्

अघ्न्या-स्त्री-१२६५-गाय

□गो, सौरमेयी, माहेयी, माहा 'मातृ', सुरभि,
अर्जुनी, उम्ना रोहिणी, शृङ्गिणी, अनङ्गवाही,
अनङ्गुही, उषा, तम्पा, निलिम्पिका, तंवा (तम्बा)

*न हृत्यघ्न्या "सिक्क्या"-(उणा-३६४)
इति ये निपात्यते ।

अ. २

(अङ्क)-पुं-६-(प.)-धायवायी शब्दथी लगा-
गती शब्द

अङ्क-पुं-१०६-विह

□विह, लक्षण, लक्ष्मन्, लाञ्छन, कलङ्क, अभिराना

*अङ्क्यते अनेन इति अङ्कः ।

अङ्क-पुं-२८४-नाट्य प्रम'धने। प्रका२

*उक्रामणोन्मुखी सृष्टिर्जीवितं प्राणा यासां
ता उत्सृष्टिकाः शोचत्यः स्त्रियः तामिरङ्कोऽङ्कनं यस्य
स उत्सृष्टिकाङ्कः तदेकदेशो अङ्कः भीमवत् ।

अङ्क पुं ६०२ भोगे।

□उपस्थ, क्रोड, उत्सङ्ग ।

*अञ्चति तमित्यङ्कः ।

अङ्कति-पुं-११०७ (शे. १७२)-पवन

द्र०अनिल शब्दः ।

(अङ्कपालि) स्त्री-१५०७-आलि'गन

द्र०अङ्कपाली शब्दः ।

अङ्कपाली-स्त्री-१५०७-आलि'गन

□आलिङ्गन, पदिष्वङ्ग, संश्लेष, उपगूहन,
(अङ्कपालि), परीरम्भ, क्रोडीकृति, [परिरम्भ
शि. १३१] ।

*अङ्के पाल्यते इति अङ्कपालिः "स्वरेभ्य
इः" (उणा-६०६) इयामङ्कपाली, अङ्के
पालिरिति वा ।

अङ्कित-पुं-२९३-भोगाभां राप्पी वगाडाय तेषु'
मुदंग

(अङ्क्य) ।

* अङ्कोऽस्यास्तीति अङ्की ।

अङ्कुट-पुं-१००५-यावी

□कुञ्जिका, कूचिका, साधारणी ।

*अङ्क्यते इति अङ्कुटः "नङ्कुट"-
(उणा-१५५) इत्युटे निपात्यते ।

अङ्कुर-पुं-१११८-इत्युगे।

प्ररोह, अङ्कुर, रोह ।

* अङ्क्यतेऽनेन इति अङ्कुरः “वाश्यसि”
-(उणा-४२३) इत्युरः पुंलिङ्गोऽयम्, क्लीबेऽपि
वैजयन्ती, यदाह “स्यादङ्कुरोऽङ्कुरोऽस्त्रियौ” इति ।

अङ्कुर-न.-१०७०(शे.१;४)-पाष्णी

द्र०अप्रशब्दः ।

अङ्कुरा-पुं-१२३०-हाथीने वशभां धाववानुं
शब्दः ।

सृणि, 'शृणि' ।

* अङ्क्यते दम्प्यतेऽनेन इति अङ्कुराः
पुंक्लीबलिङ्गः “मस्यङ्कुरा”-(उणा-५३८) इत्युशः ।
अङ्कुरा-स्त्री-४५-श्री अनन्तनाथ लगनाननी
शासन देवी ।

* अङ्कुरामस्यस्या इति अङ्कुरा
अभ्रादित्वादः ।

अङ्कुर-पुं. न-१११८-इणो

□ प्ररोह, अङ्कुर, रोह ।

* अङ्क्यतेऽनेन इति अङ्कुरः “वाश्यसि”-
(उणा-४२३) इत्युरः बाहुलकाद् दीर्घत्वे अङ्कुरः
पुंलिङ्गोऽयम्, क्लीबेऽपि वैजयन्ती यदाह—“स्याद-
ङ्कुरोऽङ्कुरोऽस्त्रियौ” इति ।

अङ्गुलसार-पुं-११९८-विष, अरे

□ हलाहल, वत्सनाम, कालकूट, ब्रह्मपुत्र, प्रदीपन,
'सौराष्ट्रिक, (सारोष्ट्रिक) शौलिकेय, काकोल, दारद,
अहिच्छत्र, मेघशृङ्ग, कुण्ड, वालुक, नन्दन, कैराटक,
हैमवत, मर्कट, करवीरक, सर्षप, मूलक, गौरार्द्रक,
सक्तुक, कर्दम, कालिङ्ग, शृङ्गिक, मधुसिक्थक, इन्द्र,
लाङ्गुलिक, विस्फुलिङ्ग, पिङ्गल, गौतम, मुस्तक, दालव
[हालाहल, हालहल [श-१०८] ।

* अङ्गुलफलाभोऽङ्गुलसारः पृषोदरादित्वात्
(अङ्क्य)-पुं २९३-भोगाभां राप्ती वगाडय तेवु
मृहः ।

□ अङ्किकन् ।

अङ्ग-न.-५६३-शरीर

□ इन्द्रियायन, विग्रह क्षेत्र गात्र, तनु, भूघन,
तनु, मूर्तिमत्, करण, कायो, मूर्ति, वेर,

संहनन, देह, सञ्चर, घन, बन्ध, पुर, पिण्ड, वपुष्,
पुद्गल, वर्ष्मन कलेवर, शरीर, [सिन, प्रजनुक, चतुः
शाख, षडङ्गक, व्याधिस्थान शे. ११८]

* अमति वृद्धिमङ्गम्, 'गम्यमि"—
(उणा-९२) इति गः अङ्गतीति वा ।

अङ्ग-न०-५६६-शरीरायय

□ प्रतीक, अवयव, अपघन [गात्र शे.११८] ।

* अङ्गत्येकदेशत्वं इति अङ्गम् ।

अङ्ग-पुं-(अ.व.) ९५७-मिहारेदेश

* अङ्गन्तीति अङ्गः

अङ्ग-अ०-१५३७-हे! संभोधनना अर्थभां

□ मोस्, प्याद्, पाद्, हे, है, हंहो, अरे,
अपि, रे, (अररे) [अहो शि.१३८] ।

* अङ्गन्तीति अङ्गः यथा-अङ्गानङ्ग ।

अङ्गज-पुं-२२७-क्षामदेव

□ मदन, जराभीरू, अनङ्ग मन्मथ, कमन,
कलाकेलि, अनन्यज, मधुदीप, मार, मधुसारथि,
स्मर, विषमायुध, दर्पक, वाम, हृच्छय (मनसिधाय)
प्रद्युम्न, श्रीनन्दन, कन्दर्प, पुष्पकेतन, (पुष्पध्वज)
[यौवनोद्भेद शिखिमृत्यु महोत्सव, शे. ७८
शामान्तक, सर्वधन्विन्, रागरज्जु, प्रकर्षक, मनोदाहिन,
मथन शे. ७९, कन्तु शि. १९] ।

* अङ्गाज्जायते इति अङ्गाजः ।

अङ्गज-पुं-५८२ पुत्र

□ नन्दन, उद्वह, आत्मज सुनु, तनय, दारक
सुत, पुत्र, [कुलधारक शे. ११४, दायद, द्वितीय
शे. ११५] ।

* अङ्गाज्जायते इति अङ्गजः “अजातेः”—
(५११ १७०) इति डः ।

(अङ्गजा)-स्त्री-५४२-पुत्री

□ नन्दना, उद्वहा, आत्मजा, सूनु, तनया,
दारिका, सुता, पुत्री, दुहिता, [षीदा, समर्धुका,
देहसञ्चारिणी शे. ११५]

अङ्गण-न०-१००४ (शि ८७)-आंगणुं

द्र० अङ्गण शब्दः ।

अङ्गन-न.पुं-६६२-भा.लु.पं.ध.कुं

□केयूर, बाहुभूषा ।

*अङ्गदयते इति अङ्गदम्, “अङ्गदो दोर्भूषा” इति पुंस्यमरः ।

अङ्गन-न.-१००४-आ.ग.लु.

—अजिर, प्राङ्गण, चत्वर, [अङ्गण शि. ८७] ।

*अङ्गान्त्यस्मिन् इति अङ्गनम् ।

अङ्गना-स्त्री-५०५-सु-६री

□कान्ता, भीरु, नितम्बिनी प्रमदा, सुन्दरी, रामा, रमणी, ललना ।

*प्रशस्तान्यङ्गानि सन्त्यस्या इति अङ्गना “नोऽङ्गादेः” (७।२।२९) इति ।

अङ्गमरा—पुं-७११-५थं

□कर्ण, चम्पाधिप, राधातनय, सुतनय, अर्कतनय, (राधेय) ।

*अङ्गानां जनपदस्य राजा अङ्गराट् ।

अङ्गमर्द—पुं-४८२-अंगमर्दन करनार

□संवाहक ।

*अङ्गानि मदेयति इति अङ्गमर्दः ।

अङ्गरक्षणी-स्त्री-७६९-नो।ढातुं अ.प.त२

□जालिका, जालप्राया, आयसी ।

*अङ्गं रक्ष्यतेऽनया इति अङ्गरक्षणी ।

अङ्गराग-पुं-६३५-विलेपन

□विलेपन ।

*अङ्गं रज्यतेऽनेन इति अङ्गरागः ।

अङ्गविक्षेप-पुं—२८२-हावभावपूर्वाकनुं नृत्य-

□अङ्गहार ।

*अङ्गानां विक्षेपः इति अङ्गविक्षेपः ।

अङ्गहार-पुं-२८२-ना।२कभां अंग भरउपुं

अङ्गविक्षेप ।

*अङ्गानां हरणं स्थानात् स्थानान्तरणयनं इति अङ्गहारः अङ्गानां हार इव, शोभाजनकत्वात् अथवा

हरस्यायं हारो हरेणाभिनीतत्वात् अङ्गप्रधानो हारः अङ्गहारः स्थिरहस्तादिर्द्वात्रिंशद्भेदः ।

अङ्गारक-पुं-२१६-भंगल ३६

□आर, वक्र, लोहिताङ्ग, मङ्गल, कुज, आपाढाभू, नवार्चिस्, (भौम, माहेय, धरणीसुत) [भौम, व्योमोल्मुक, एकाङ्ग शि. १४] ।

*अङ्गति कुटिलं क्रामतीति अङ्गारः “अग्यङ्गि” (उणा-४०५) इत्यादिना आरः अङ्गानीयति पीनत्वादिति वा स्वार्थे क इति अङ्गारकः ।

अङ्गारधानी-स्त्री-१०२०-सगडी

□हसनी, अङ्गारशकटी अङ्गारपात्री, हसन्तिका ।

*अङ्गारा धीयन्तेऽस्यां इति अङ्गारधानी ।

अङ्गारपात्री स्त्री-१०२०-सगडी

द्र० अङ्गारधानी शब्दः ।

*अङ्गाराणां पात्रीति अङ्गारपात्री ।

अङ्गारशकटी-स्त्री-१०२०-सगडी

द्र० अङ्गारधानी-शब्द ।

*अङ्गाराणां शकटीति अङ्गारशकटी ।

अङ्गिका-स्त्री-६७४-चोणी, डासणी

चोल, कञ्चुलिका, कूर्पासक, कञ्चुक, [कूर्पास शि. ५५] ।

*अङ्गस्य प्रतिकृतिः इति अङ्गिका ।

(अङ्गिरस)-पुं-१२४-सप्तर्षिं पैकी अेक ऋषितुं नाम.

अङ्गीकार-पुं-२७८-स्वीकार

□संविद्, सन्धा, आस्था, अम्युपाय, संश्रव, प्रतिश्रव, आश्रव, अम्युपगम, प्रतिज्ञा, आगू, सङ्गर, समाधि [शि. १८] ।

*अङ्गीकरणं इति अङ्गीकारः ।

अङ्गीकृत न.-१९८८-स्वीकार करेउं

□प्रतिज्ञात, ऊरीकृत, उरीकृत, उरुरीकृत, संश्रुत, अभ्युपगत, उरुरीकृत, आश्रुत, सङ्गीर्ण प्रतिश्रुत, विदित, उपश्रुत, उपगत' [कक्षी कृत, स्वीकृत शि. १३४] ।

* अनङ्गं अङ्गं क्रियते स्म इति अङ्गीकृतं,
कक्षीकृतस्वीकृते अपि ।

अङ्गुरि - स्त्री-५९२-आंगणी

द्र० अङ्गुरीशब्दः ।

* अङ्गतीति अङ्गुरीः, 'मस्यसि'-(उणा६९९)

इत्युरिः ।

अङ्गुरी - स्त्री-५९२-आंगणी

□ करशाखा, अङ्गुली, (अङ्गुलि, अङ्गुरि) ।

* अङ्गतीति अङ्गुरिः 'मस्यसि' (उणा-६९९)

इत्युरिः इयां अङ्गुरी ।

अङ्गुल - पुं-५९२-अङ्गुळे

अङ्गुष्ट ।

* अङ्गुशरीराऽवयवं लातीति अङ्गुलः ।

अङ्गुल - पुं-८५४-वास्त्यायन भुनि

□ वास्त्यायन, मल्लनाग, कौटिल्य, (कौटल्य),

चणकात्मज, द्रामिल, पक्षिलस्वामिन्, विष्णुगुप्त,
[चाणक्य शि. ७५] ।

* अङ्गु शरीरावयवं लातीति अङ्गुलः हीनाङ्गुलि-
स्याऽस्तीतिवा 'हीनात्'-(७।२।४५) इति ।

(**अङ्गुलि**) - स्त्री-५९२-आंगणी

द्र० अङ्गुरीशब्दः ।

अङ्गुली - स्त्री-५९२-आंगणी

द्र० अङ्गुरी शब्दः ।

* अङ्गतीत्यङ्गुरिः, "मस्यसि" (उणा-६९९)

इत्युरिः, लवे इयां चाऽङ्गुली ।

अङ्गुलिमुद्रा - स्त्री-६६४-नाभाक्षरवाणी वीटी

ऊर्मिका ।

* अङ्गुल्यां मोदते अङ्गुली मुद्रयतिवा ।

अङ्गुष्ट - पुं-५९२-अङ्गुळे

अङ्गुल ।

* अङ्गौ तिष्ठती त्यङ्गुष्टः गौऽम्बा"-(२।३।३०)

इति षत्वम् ।

अङ्गुस - न-१३८१-पाप

द्र० अङ्गुशब्दः ।

अङ्घ्रि पुं-६१६ शि. ४८)-५७

द्र० अङ्घ्रीशब्दः ।

अङ्घ्रिप - पुं-१११४-४३

द्र० अङ्घ्रिप शब्दः ।

अचण्डी - स्त्री-१२७१-शा-न्त रवलाववाणी गाय

सुकरा, (अकोपना) ।

* न चण्डते इति अचण्डी अकोपनेत्यर्थः,

शोणादित्वात् डीः ।

अचल - पुं-६९८-पडैला वासुदेवना भोटाबाई
भाणदेव

* न चलति सत्वाद् इति अचलः, स्थैर्यादचल
इव वा ।

अचल - पुं-१०२७-५वत्

□ शैल, अद्रि, शिखरिन् शिलोच्चय, गिरि, गौत्र,

सानुमत्, प्रावन् पर्वत, भूध्र, भूधर, धर, अहार्य, नग,
(कुध्र, महीध्र महीधर भूभृद्) [प्रपातिन्; कुट्टार
उर्वङ्ग, कन्दराकर, शे. १५८ अग, शि. ८०] ।

* न चलति इति अचलः ।

अचलभ्रातृ - पुं-३२-नवभा गणुधरनुं नाम

* अचलस्यभ्राता इति अचलभ्राता हारितगोत्रः ।

अचला - स्त्री-९३६-५२थी

□ भू, भूमि, पृथिवी, पृथ्वी, वसुधा, ऊर्वा, वसु
न्धरा, धात्री, धरित्री, धरणी, (धरणि) विश्वा, विश्वम्भरा,
धरा क्षिति, क्षोणी, (क्षोणि) क्षमा, अनन्ता, ज्या, कु,
वसुमती, मही, गो, गोत्रा, भूतधात्री, क्षमा, गन्धमातृ,
अवनि, (अवनी). सर्वे सहा, रत्नगर्भा, जगती, मेदिनी,
रसा, काश्यपी, पर्वताधारा, स्थिरा, इला, रत्नस्,
बीजस्, विपुला, सागरनेमी, सागरमेखला, सागराम्बरा,
(समुद्रशाना, समुद्रकाञ्चि, समुद्रवसना) [महाकान्ता,
क्षान्ता, मेर्वद्रिकर्णिका, गोत्रकीला, धनश्रेणी, मध्यलोका,
जगद्रहा, शे. १५७, देहिनी, केलिनी, मौलि, महास्थाली,
अम्बरस्थली शे. १५८; रत्नवती शि. ८३]

* न चलति इति अचला ।

अचिरप्रभा - स्त्री-११०४-विष्णी

तडित्, ऐरावती, विद्युत्, चला, शम्पा, (सम्पा),

आकालिकी, शतद्विंदा, चञ्चला, चपला, अशानि, सौदामिनी, 'सौदामिनी', श्रणिका, ह्यादिनी, जलवालिका [क्षणप्रभा शि. १००]

*न चिरं प्रभाऽस्य इति अचिरप्रभा क्षणप्रभाऽपि।

अचिरा-स्त्री-४०-सोसभा तीर्थ'३२नी भाता

*पतिव्रतात्वात् न चिरयति धर्मकार्येषु इति अचिरा ।

अचेष्टता-स्त्री-३०७-भू२७

प्रलय, (मूच्छा) ।

*अचेष्टता-गतचेतनत्वम्, यदाहुः-स्तम्भे विचेतनत्वं प्रलये गतचेतनत्वं अत एव सहसैव निवतनं भुवि भवति महामुतसौथिव्यात् ।

अच्छ-त.-१०७१-प्रसन, निर्भय

□ प्रसन्न

*अद्यते इति अच्छम् 'तुदिमदि'-(उणा-१२४) इति छक्, न छाद्यते वा 'क्वचित्' (५।१।१७१) इति डः ।

अच्छमल्ल-पुं-१२८९-री'७

□ माल्लक, माल्लक, ऋक्ष, मल्लक मल्लक

* अच्छेत्याभिमुख्यार्थे ऽव्ययं, आभिमुख्येन मल्लते इति अच्छमल्लः ।

अच्छुप्ता-स्त्री-२४०-यौ६मी विद्यादेवी

*न पापेन च्छुप्यते स्पृश्यते इति अच्छुप्ता ।

अच्युत-पुं-२१४-विष्णु

विष्णु, जिष्णु, जनार्दन, हरि, हृषीकेश, केशव, दाशार्ह, पुरुषोत्तम, अविधायन, उपेन्द्र, अज, इन्द्रानुज, (वासवावरज), विश्वरूपेण, नरायण, जलशय, जलेशय, नारायण, श्रीपति, लक्ष्मीनाथ, दैत्यारि, पुराणपुरुष, यज्ञपुरुष, ताक्ष्यध्वज, कृष्ण, (गरुडाङ्क, अधोक्षज, गोविंद, षड्विन्दु, मुकुन्द, वैकुण्ठ, पञ्चेशय, पञ्चनाथ, वृषाकपि, माधव, वासुदेव, विश्वंभर, श्रीधर, विश्वरूप, दामोदर, सौरि, (शौरि), सनातन, विधु, पीताम्बर, मार्ज, जिन, कुमोदक, त्रिविक्रम, जह्नु, चतुर्भुज, पुनर्वसु, शतावर्त, गदाप्रज, स्वभू, मुञ्जकेशिन,

वनमालिन् पुण्डरीकाक्ष, बभ्रु, शशबिन्दु, वैधम्, पृथ्विर्भृङ्ग, धरणीधर, (महीधर) आत्मभु, पाण्डवायन, सुवर्णविन्दु, श्रीवत्स, देवकीसूनु गोपेन्द्र, विष्टरश्रवस् 'सोमसिन्धु, जगन्नाथ, गोवर्धनधर, यदुनाथ, गदाभृत्, शाङ्गभृत्, चक्रभृत्, श्रीवत्सभृत्, शङ्खभृत्, (गदाधर, शार्ङ्गिन्, चक्रपाणि, श्रीवत्साङ्क, शङ्खपाणि) [तीर्थपाद, पुण्यश्लोक, बलिन्दम शै. ६४, उरुक्रम, उरुगाय, तमोघ्न, श्रवण. उदारथि, लतापर्ण, सुभद्र, पांशुजालिक, शै. ६५ चतुर्व्यूह, नवव्यूह, नवशक्ति, षडङ्गजित्, द्वादशमूल, शतक, दशावतार, एकदश, शै. ६६, हिरण्यकेश, सोम, अहि, त्रिधामन्, त्रिककुत्, त्रिपाद्, मानञ्जर, पराविद्ध, पृथ्विर्गर्भ, अपराजित शै. ६७, हिरण्यनाभ, श्रीगर्भ, वृषोत्साह, सहस्रजित्, ऊर्ध्वकर्मन्, यज्ञधर, धर्मनेमि, असंयुत शै. ६८, पुरुष योगनिद्रालु, खण्डास्य, शलिक, अजित, कालकुण्ठ, वरारोह, श्रीकर, वायु-वाहन शै. ६९, वर्द्धमान, चतुर्दंष्ट्र, वृषिंहवपुष्, अव्यय कपिल भद्रकपिल, सुपेण, समितिञ्जय, शै. ७०, क्रतुधामन्, वासुभद्र, बहुरूप, महाक्रम, विधातृ, धार, एकाङ्ग, वृषाक्ष, सुवृष, अक्षज शै. ७१, रन्तिदेव, सिन्धुवृष, जितमन्यु, वृकोदर, बहुशृङ्ग, रत्न-वाहु, पुष्पहास महातपस्, शै. ७२ लोकनाभ, सूक्ष्म-नाभ, धर्मनाभ, पराक्रम, पद्महास, महाहंस, पद्मगर्भ, सुरोत्तम, शै. ७३, शतवीर, महामाय, ब्रह्मनाभ, सरीसृप, वृन्दाङ्क, अधोमुख, धन्विन्, सुधन्वन्, विश्वभुज, स्थिर, शै. ७४, शतानन्द, शरु, यवनारि प्रमर्दन, यज्ञनेमि, लोहिताक्ष, एकपाद्, द्विपद, कपि शै. ७५, एकशृङ्ग, यमकाल, आसन्द, शिवकीर्तन, शर्दु, वश, श्रीवराह, सदायोगिन्, सुयामुन शै. ७६ जलेशय शि. १५]

* न च्यवते इति अच्युतः ।

अच्युतज-पुं-९३-आरभा देवदेवि ७८५३ थयेल देव

* अच्युते जातः इति अच्युतजः ।

अच्युतदेवी-स्त्री-४४३-(शि. ४)-श्री पद्मप्रल-२९.भिनी यक्षिणी

□श्यामा ।

अच्युताग्रज-पुं-१७१-१६

□इंद्र, हरि, दुःश्च्यवन,

वज्रिन, विडौजम्, मघवत्, पुरन्दर, प्राचीन
बर्हिष्, पुरुहूत, वासव, सर्क्रन्दन, आखण्डल, मेघवाहन,
सुत्रामन्, वास्तोष्पति, दल्मि, शक्र, वृषन्, शुनासीर,
(सुनासीर), सहस्रनेत्र, पर्जन्य, हयेश्व, ऋभुक्षिन्,
बाहुदन्तेय, वृद्धश्रवस्, तुरासाह, सुरर्षभ, तपस्तक्ष,
जिष्णु, वरक्रतु, शतक्रतु, कौशिक, पूर्वदिक्पति, देवपति,
आप्सरःपति, स्वर्गपति, शचीपति, (प्राचीश, पूर्वादिगीश,
सुरेश, सुरस्त्रीश, नाकेश, शचीश, पौलोमीश). पृतना-
साह, उग्रधन्वन्, मरुत्वत्, मघवन् [खदिर, नेरीन्,
त्रायस्त्रिंशपति, जय शे. ३१, गौरवस्कन्दिन्, वन्दीक, वराण,
देवदुन्दुभि, किणालात, हरिमत्, यामनेमि, असन्महस्
शे. ३२, शपीवि, मिहिर, वज्रदक्षिण, वयुन शे. ३३,
सूत्रामन् [शि. १३] ।

* अच्युतस्याग्रजः इति अच्युताग्रजः ।

अच्युताग्रज-पुं-२२५-५७देव

राम, हलिन्, मुसलिन्, सात्वत, कामपाल,
सङ्कर्षण, प्रियमधु, बल, रौहिणेय, रुक्मिभिद्,
प्रलम्बभिद्, यमुनाभिद्, (रुक्मि दारण, प्रलम्बधन्,
कालिन्दी कर्षण), अनन्त, ताललक्ष्मन्, एककुण्डल,
सितासित, रेवतीश, बलदेव, बलभद्र, नीलवस्त्र,
[भद्राङ्ग, फाल, गुप्तचर, बलिन्, प्रलापिन्, भद्रचलन,
पौर, शेषाहिनामभृत् शे ७७]

*अच्युतस्य अग्रज इति अच्युताग्रज ।

अज-पुं-२११-५५

□द्रुहिण, विरिञ्चि, परमेष्ठिन्, अष्टश्रवण, स्वयम्भू,
कमन, कवि, सात्विक, वेदगर्भ, स्थविर, शतानन्द,
पितामह, क, धातृ, विधातृ, विधि, वेधस्, ध्रुव,
पुराणग, हंसग, (श्वेतपत्ररथ) विश्वरेतस्, प्रजापति,
ब्रह्मन्, चतुर्मुख, भवांतकृत्, जगत्कृत्, विश्वसृज्,
सरोरुहासन, शम्भु, शतधृति, स्रष्ट मुरज्येष्ठ, विरिञ्चन,
हिरण्यगर्भ, लोकेश, नाभिभू, पद्मभू, आत्मभू,
(नाभिजन्मन्, कमलजन्मन्, आत्मयोनि) [क्षेत्रज्ञ,

पुरुष सनत् शे. ६४] ।

* न जायते इति अजः ।

अज-पुं-२१४-५७

द्र० अच्युत शब्दः

*न जायते इति अजः ।

अजा-पुं-१२७५-५३

छगल, छाग, छाग, वस्त, 'वस्त', स्तभ, पशु,
'शुभ, स्तुम' [तुभ शि. ११३]

* अजति इति अजः ।

अजकाव-त-२०१-शंकरतुं धनुष्य

□विनाक, आजगव अजगव, अजगाव, शि. १४,

*अजका ग्रहणस्थानं अस्याऽस्ति इति
अजकाव "मण्यादिभ्यः"- (७।२।४४) इति वः ।

अजगर-पुं-१३०५-५७

□चक्रमण्डलिन्, पारीन्द्र, वाहस, शशु ।

*अजति श्रीपतीति अजगरः "जटर"- (उणा
-४०३) इत्यरे निपात्यते, अजं गिरतीति वा अजो
नित्यो गरोऽस्येति वा ।

अजगव-त-१०१ (शि. १४)-शंकरतुं धनुष्य

द्र० अजकावशब्द ।

अजगाव-त-१०१- (शि. १४)-शंकरतुं धनुष्य

द्र० अजकाव शब्दः ।

अजजीविक-पुं-८८९-५२

□जावाल ।

*अजेभ्यो जीविकाऽस्य इति अजजीविकः ।

अजदेवता-स्त्री (य. व.)-११४-पूर्वालाद्रप

□पूर्वभद्रपदा, प्रोष्ठपदा ।

*अजपादो अजोभीमवत् अजोदेवता आसा
इति अजदेवताः ।

अजनामक-पुं-१०५४-माक्षिकधातु

□माक्षिक, कदम्ब, चक्रनामन्, [वैष्णव शि ८२] ।

*अजस्य विष्णोर्नाम अस्य अजनामकः अत
एव वैष्णवोऽपि ।

अजन्य-पुं.त-१२६-७५

उपलिङ्ग, अरिष्ट, उपसर्ग, उपद्रव, ईति, उत्पात ।

* न जने साधु इति अजन्यं पुं क्लीबलिङ्गः ।

अजप-पुं-८५७-भे०शे १५ ३२ना२

□ असद्ध्येत् ।

* नास्ति जपः स्वाध्यायोऽस्येति अजपः ।

अजमीढ-पुं-७०७-युधि०४२

□ अजातशत्रु, शल्यारि, धर्मपुत्र, युधिष्ठिर, कङ्क ।

* अजास्त्रिवार्षिका यवा मीढा अनेन अजमीढः ।

अजर्य-न.-७३१-भित्रता

□ सख्य, सौहृद, सौहार्द, साप्तपदीन, मैत्री, सङ्गत ।

* न जीर्यति इति अजर्यम् "संगतेऽजर्यम्" (५।१।५) इति ये साधुः ।

अजस्त्र-न.-१४७१-निरं२२

अनारत, अवरित, संसक्त; सतत, अनिष्ट, नित्य, अनवरत, असक्त. अश्रान्त सन्तत.

* न जस्यतीत्येवं शीलं इति अजस्त्रम्, "स्म्यजस" (५।२।७९) इति रः ।

अजिता-स्त्री-४४ (शि. ४) श्री अजितनाथ भगवाननी यक्षिणी

अजहा-स्त्री-११५१-कौवय

द्र० आत्मगुणशब्दः ।

अजा-स्त्री-१२७५-यक्षी

□ छागिका, (छागी) मञ्जा, सर्वभक्षा, गलस्तनी ।

* अजति वातं इति अजा ।

अजाजी-स्त्री-४२२-शुं

□ जीरक, कणा, [जीर, जीरण, जरण शे. १०३] ।

* अजं स्वाभाविकं मन्दाग्नित्वं अजति क्षिपतीति अजाजी लिहादित्वादचि अजेर्वीर्न भवति ।

अजातशत्रु-पुं-७०७युधि०४२

द्र० अजमीढ शब्दः ।

* न जाताः शत्रवोऽस्येति अजातशत्रुः ।

अजित-पुं-२६-वर्तमान भीम तीर्थं३२

* परिषहादिभिर्न जितः इति अजितः यद्वा गर्भ-

स्थेऽस्मिन् द्यूते राज्ञा जननी न जिता इति अजितः ।

अजित-पुं-४२-तवमा तीर्थं३२ना यक्ष

* न जीयते स्म इति अजितः ।

अजित-पुं-२११ (शे. ६६)-विष्णु-द्र० अच्युत शब्दः ।

अजितबला-स्त्री-४४-श्री अजितनाथ भ. नी यक्षिणी

□ [अजिता [श. ४] ।

* बलेन न जिता इति अजितबला राजदन्तादित्वात् पूर्वनिपातः ।

अजिन-न.-६३०-याभ०

□ त्वच्, छवि, छादनी, कृत्ति, चर्मन असुधरा ।

* अजन्ति तदिति अजिनं "विपिनाऽजिना-(उणा २८४) इतीने निपात्यते ।

अमरस्तु-"अजिनं चर्मकृतिः स्त्री" इति कृत्यादीन् त्रीन् मृगयोनित्वात् पृथगाह, अत एव "मृगा अजिनयोनयः" इत्युक्ताः; वाचस्पतिरपि

"त्राजिनं मृगयोनिर्मुगाश्च प्रियकादयः ।

मृगप्रकरणे तेऽथ, प्रोक्ता अजिनयोनयः" ॥ इत्याह ।

'अजिनपत्रा'-स्त्री-१३३६-याभायीडीयुं

द्र० अजिनपत्रिका शब्दः ।

अजिनपत्रिका-स्त्री-१३३६-याभायीडीयुं

□ चर्मचटका, जतुका, 'जतुका, अजिनपत्रा' ।

* अजिनं पत्राणि पक्षा अस्या इति अजिनपत्रिका ।

अजिनयोनि-पुं-१२९३ (शे.-१८६)-६२७

द्र० कुरङ्गशब्दः ।

अजिर-न.-१००४-यांगणु

द्र. अङ्गन शब्दः ।

* अजन्त्यस्मिन् इति अजिरं "स्थविर"- (उणा- ४१७ इतीरे निपात्यते ।

अजिह्व-पुं-१४५६-सरण

□ ऋजु, प्रगुण ।

* न जिह्वोऽजिह्वः ।

अजिह्वग-पुं-७७८-याणु

वाणपृषत्क, शिख, खरा, गार्ध्रपक्ष, काण्ड, आद्युग, प्रदर, सायक, पत्रिन्, ईषु, शिल्मिमुख, कङ्कपत्र, रोप, कलम्ब, शर मार्गण, चित्रपुङ्ग, [लक्षहन्, मर्म-भेदन, वार, वीर, वीरशङ्कु, कादम्ब, अस्त्र, कण्टक, शे. १४३] ।

* अजिह्वामृजु गच्छतीति अजिह्वाः ।

अजिह्व-पु.-१३५४-दो३के।

मण्डूक, हरि, शालूर, 'सादूर', प्लव, मेक, प्लवङ्गम, वर्षाभू, प्लवग, शाल, व्यङ्ग, ददुर ।

* नास्ति जिह्वाऽस्येति अजिह्वः ईषदर्थेऽत्र नञ् ।

अज्जुका-स्त्री-३३४-गणिका।

गणिका ।

* अज्जुकाद्या असत्प्रकृतिप्रत्ययविभागा देशीपद-प्रायाः, अजयति इति वा अज्जुका "कञ्चुकांशुक" (उणा-५७) इत्यादिना निपात्यते ।

अज्ञ-पु-३५२-भू०

बालिश, मूढ, मन्द, यथाजात, बाल, मातृमुख, जड, मूर्ख, अमेधस् विवर्ण, वैधेय, मातृशासित, देवा-नांप्रिय, जात्म, [अनेड, नामवर्जित शे. ६३ यथोद्गत [श २३]

* प्रश्नोत्तरे न जानाति इति अज्ञः

अज्ञान-न.-७३-तीर्थ'करभां न डे।य ते १८ दो।ध पैरी १०भो दो।ध

* अज्ञानं मौढ्यमिति चतुर्दशः ।

अज्ञान-न.-१३७४-अज्ञान

अविद्या, अहंमति ।

* विरुद्धज्ञानमिति अज्ञानम् ।

अञ्चल-पु. न.-६६७-वस्त्रे। छे।

* अञ्चति वस्त्रं शोभामनेन इति अञ्चलः

पुंलिङ्गबलिङ्गः "मृदिकन्दि"- (उणा-४६५) इत्यलः ।

अञ्चति-पु.-११०० (शे. १७०)-अग्नि

द्र० अग्निशब्दः ।

अञ्चित-पु.-४४७-पूज्यप्रेक्षे।

पूजित, आर्हित, नमस्यित, नमसित, अपचित, अर्चित, [अपचायित [श. ३२] ।

* अञ्च्यते इति अञ्चितः ।

अञ्जन-पु.-१७०-पांयभी दिशाना दिग्गन्

* अञ्जनवर्णत्वात् अञ्जनः ।

अञ्जन-न.-६८६-डो।ण

कञ्जल ।

* अञ्ज्यतेऽनेन इति अञ्जनम् ।

अञ्जन-न.-१०५३-भोरथुथु

कर्परिकातुथ, अमृतासङ्ग ।

* अञ्ज्यते चक्षुरसेनेति अञ्जनम् ।

अञ्जना-स्त्री-१३६१ (शे. १६८)-शे।थी नरड

पंकप्रभा ।

अजनाधिका-स्त्री-१२९८-आंण्णी, गरीणीनी न्त

हालिनी अज्जनिका, हलाहल ।

* अज्जनेनाधिका इति अज्जनाधिका ।

अज्जनिका-स्त्री-१२९८-आंण्णी गरीणीनी न्त

द्र. अज्जनाधिका शब्दः ।

* अञ्जयतीति अज्जनी के अज्जनिका ।

अज्जलि-पु.-५९८-भो।भे।

* अनक्त्यनेनाज्जलिः लौकिकः पुंलिङ्गः "पाटय-ज्जभ्यामलिः" (उणा-७०२) अभ्यते जलमनेनेति नैरुक्ताः

नाद्वे तु—"पताकाभ्यां हस्ताभ्यां संश्लेषाद् अज्जलिः स्मृतः ।

अज्जलिकारिका-स्त्री-१०१४-पूतणी

लेप्यमयी

* अज्जलिं करोतीति अज्जलिकारिका ।

अज्जस-पु.-३७५-सरण

कञ्जु, प्राञ्जल ।

* अज्जोऽस्त्यस्येति अज्जसः ।

अज्जसा-अ.-१५३०-नरदही

द्राक्, स्वाक्, अरम्, झटिति, आद्यु, मड्क्षु, अहूनाय, सत्वरम्, 'सपदि' ।

* अज्जसेति तृतीयान्तप्रतिरूपकमव्ययम्, यथा-
"यद्वाज्जसा जपति ब्रह्मलोकम्" ।

अज्जसा-अ.-१५४२ (शे. २०१)-निश्चय

अट्टा

(अटनि)-स्त्री-७७५-धनुषने। अग्रभाग

□ अर्त्ति, अटनी।

अटनी-स्त्री-७७५-धनुषने। अग्रभाग

□ अर्त्ति, (अटनि) अटतीति अटनिः “सदि”-

(उणा—६८०) इत्यनिः इयामटनी।

अटवी-स्त्री-१११०-नगव

□ अरण्य, सत्र, वार्ध, गहन, शप, कान्तार, विपिन, कक्ष, षण्ड, कानन, वन दव, दाव।

*अटन्त्यस्यां इति अटविः “छत्रिच्छिवि”-(उणा—७०६) इति वौ निपात्यते इयामटवी।

(अटरुष)-पुं. ११४०-अरुश्री

द० आटरुषक शब्दः

अटरुषक-पुं.-११४० (शि. १०२)-अरुश्री

द० आटरुषक शब्दः।

‘अटा’-स्त्री-१५०१-पर्यटन

द० अटाद्या शब्दः।

अटाटा-स्त्री-१५०१ (शि. १३५)-पर्यटन

द० अटाद्या शब्दः।

अटाद्या-स्त्री-१५०१-पर्यटन

□ व्रज्या, पर्यटन, [अटाटा, अट्ट्या—‘अटा’ शि. १३५]

*कुटिलमटनमयाद्या, “अट्टयर्त्तिसूत्रिमूत्रि”—(३।४।१०) इति यङ् ततो ‘वाऽटाद्यात्’—(५।३।१०३) इति यः अटायाऽपि, “आस्पृष्टि”—(५।३।९७)

इति क्यपि अट्ट्यापि, यन्मनुः

“तोर्यत्रिकं वृथाद्या च, कामजो दशको गणः।

अट्ट-पुं.-न.-९८१-७७थे। भाषा

□ श्रौम, अट्टालक।

*“अट्टि हिंसातिक्रमयोः” अट्टन्तेऽत्र अट्टः पुंक्लीबलिङ्गः।

अट्ट-पुं.-न.-१००२-दुक्षान

□ पण्यशाला, (पण्यशाल) निषद्या, हट्ट, विपणि ‘विपणी’, आपण।

*अट्टन्तेऽस्मिन् इति अट्टः पुंक्लीबलिङ्गः।

अट्टहास-पुं.-२९७-ज्येथी ढसपुं ते

अ. ३

*महीयसि हासे अट्टेति हसनं इति अट्टहासः।

अट्टहासिन-पुं.-१९७-शं'क२

□ शम्भु, शर्व, स्थाणु, ईशान, ईश, रुद्र, उडुईश, वामदेव, वृषाङ्गक, (वृषलाञ्जन,) कण्ठकाल, शङ्कर, नील-कण्ठ, श्रीकण्ठ, उग्र, धूर्जटि, भीम, भर्ग, मृत्युञ्जय, पञ्चमुख, अष्टमूर्ति; रमशानवेश्मन्, गिरिश, गिरीश, षण्ड, कपर्दिन्, ईश्वर, ऊर्ध्वलिङ्ग, एकदंश, त्रिदंश, (एकनेत्र, विषमनेत्र) भालदंश, एकपाद्, मूढ, धनवाहन, अब्दवाहन, अहिर्बुध्न, विरुपाक्ष, विषान्तक, महाव्रतित्, वह्निनेरेतस्, हिरण्यरेतस्, शिव, अस्थिधन्वन्, पुरुषास्थिमालिन्, व्योमकेश, शिपिविष्ट, मेरुव, दिग्वासस्, कृत्तिवासस्, (दिग्ब्रह्म, चर्मवसन) भव, नीललोहित, सर्वज्ञ, नाट्य-प्रिय, खण्डपर्शु, महादेव, महानट, महेश्वर, हर, पशुपति, प्रमथपति, भूतपति, उमापति, (पशुनाथ), गणनाथ, भूतनाथ, गौरीनाथ, पिङ्गजट, पिङ्गक्षण, पिनाकभूत, शूलभूत, खट्वाङ्गभूत, गङ्गाभूत, अहिभूत, इन्दुभूत, कपालभूत, (पिनाकपाणि, शूलिन्, खट्वाङ्गधर, गङ्गाधर, उरगभूषण, शशिभूषण, कपालिन्) गजा-सुहृत्, पुषासुहृत्, पुरासुहृत् अनङ्गासुहृत्, कालासुहृत्, अन्धकासुहृत्, मन्त्रासुहृत्, (गजासुरद्वेषिन्, पूषदन्तहर, त्रिपुरान्तक, कामध्वंसिन्, यमजित्, अन्धकारि, दक्षाध्व-रध्वंसक,) [नन्दिर्वधन शै. ४६, बहुरूप, सुप्रसाद, मिहिराण, अपराजित, कङ्कटीक, गुह्यगुरु, भगनेत्रान्तक, खरु, शै. ४२ परिणाह, दशबाहु, सुभग, अनेकलोचन, गोपाल, वरवृद्ध, अहिपर्यङ्क, पांसुचन्दन. शै. ४३ कूटकृद्, मन्दरमणि, नवशक्ति, महाम्बक, कोणवादिन् शैलधन्वन्, विशालाक्ष, अक्षतस्वन, शै. ४४, उन्मत्त-वेप, शत्रु, सिताङ्ग, धर्मवाहन, महाकान्त, वह्निनेत्र, स्त्रीदेहाङ्क, नृवेष्टन, शै. ४५, महानाद, नराधार; भूरि, एकादशोत्तम, जोटिन् जोटीङ्ग, अर्धकूट, समिर, धूम्र, योगिन्, शै. ४६, उलन्द, जयत, काल, जटाधर, दशा-व्यय, संध्यानाटिन्, रेरिहाण, शङ्कु, कपिलाञ्जन, शै. ४७, जगद्रोगि, अर्धकाल, दिशाप्रियतम. अतल, जगत्त्रष्ट कटाटक कटपू, हीर, हृत्कर शै. ४८]

*अट्टहासोऽस्यास्तीति अट्टहासी।

अट्टालक-पुं.-९८१-मेरी

□ शौम, अट्ट ।

* “चात्वाल- (उणा-४८०) इत्याले निपातनाद्

अट्टालः के अट्टालकः प्राकाराभेरणग्रहम् ।

अट्ट्या-स्त्री-१५०२ (शि. १३५, -५४८१)

द्र० अट्ट्याशब्दः

अट्टुन-नं-७८३-६।७।

□ फलक, चर्मन्, खेटक, आवरण, स्फुर, [खेट, फरक, स्फुरक शि. १८]

* अट्ट अभियोगे अट्टुत्यनेन इति अट्टुनम् ।

अणक-न.-१४४२-अधम

□ अधम, निवृष्ट, गह्व, अवद्य, काण्ड, कुत्सित, अपकृष्ट, प्रतिकृष्ट, याप्य, रेफ, रेप, अवम, बुव, खेट, पाप, अपशद, कुपूय, ‘कपूय’ चल, अर्वन्, [याव्य, रेपस् शि. १२६]

* अणति रटतीति अणं कुत्सितमणं अणकम्,

“कुत्सितात्पाशाते” (७।३।३३) इति कप् ।

अणव्य-न.-९६६-डांगतुभेत२

□ आणवीन ।

* अणोः क्षेत्रमणव्यम् “वाऽणुमाघात्

(७।१।८२) इति यः ।

अणि-पुं स्त्री-७५६ धरीने। भोले।

□ आणि ।

* अणति शब्दायते इति अणिः पुंस्त्रीलिङ्गोऽयम् ।

अणि-पुं स्त्री-१०१३-भूणे।

□ अश्रि, ‘अश्री’, कोण, ‘अणी’, कोटि, ‘कोटी’, पाली, (पालि), अन्न ।

* अणती तीत्याणिः पुंस्त्रीलिङ्गः ।

अणिमा-स्त्री-२०२-अत्यंत नाना यवानी सिद्धि

* अणोर्भाषोऽणिमा महायपि भवत्यणुः ।

अणी-स्त्री-१०१३ भूणे।

द्र० अणिशब्दः ।

अणोयम्-न.-१४२८-अत्यंत नानुं

□ अत्यल्प, अल्पिष्ठ, अल्पीयस्, कनीयस्, [कनिष्ठ शि. १२८] ।

* अत्यणु इति अणीयः ।

अणु-न.-१४२६-नानुं

□ स्तोक, क्षुल्ल, तुच्छ, अल्प, दम्भ, तल्लिन, तनु, भुद्र, कृश ।

* अणत्यणुः “भृमृत्” (उणा-७१६) इत्युः ।

अण्ड-पुं. न.-६११-अ५३३श

□ पेल, अण्डक, मुष्क अण्डकोश, वृषण, [आण्ड, पेलक शि. ४७] ।

* अणत्यत्राहतः प्राणी अण्डं क्लीबलिङ्गः,

वैजयन्तीकारस्तु :—“अस्त्रियोमुष्ककोशाण्डाः” इति पुस्यप्याह, “कण्यणि” (उणा-१६९) इति डः आण्डोऽपि ।

अण्ड-पुं. न.-१३१९-४५५

□ पेशीकोश, ‘पेशी-पेशि, कोष-कोश’ ।

* अमति निःसरत्यस्मादण्डं पुंक्लीबलिङ्गः, “पञ्चमाद्”—(उणा-१६८) इति डः तत्र तिस्रः संज्ञा इति गौडः ।

अण्डक-पुं-६११-अ५३३श

द्र० अण्डशब्दः ।

* अण्डमेव इति अण्डकः ।

अण्डकोश-पुं-६१२-अ५३३श

द्र० अण्डशब्दः ।

* अण्डयोः कोशोऽण्डकोशः ।

अण्डज-पुं-१३१७-५क्षी

द्र. अगौकम् शब्दः ।

* अण्डाज्जातः इति अण्डजः ।

अण्डज-पुं-१३४३-भा७धुं

□ मत्स्य, मीन, पृथुरोमन्, झप, वैसारिण, सङ्घवारिन्, स्थिरजिह्व, आत्माशिन्, स्वकुलक्षय, विसार, शकलिन्, शक्विन्, शंवर, (शम्बर) अनिमिष, तिमि, [जलपिप्पक, मूक, जलाशय, शैव, शि. १६१, मत्स शि. १२१] ।

* अण्डात् जातः इति अण्डजः ।

अण्डज-पुं-१३५५-ईडाभांथी ७८५-न यता साप, पक्षि वगेरे

अण्डवर्धन-न.-४७०-अ५३३शनी वृद्धि

□ वृद्धि, कुरण्ड ।

* अण्डस्य वर्धनं वृद्धिः इति अण्डवर्धनम् ।

अतट-पुं-१०३२-पर्वतनु'ञि'युस्थान.

प्रपात, भृगु ।

* तटशून्यः इति अतटः ।

अतल-पुं-२०० (शि. ४८)-भडादेव

द्र. अट्टहासिन् शब्दः ।

अतलस्पृश-त्रि.-१०७०-अत्यंत

द्र० अगाधशब्दः ।

* नास्ति तले अधः स्पृक् स्पर्शाऽस्य इति

अतलस्पृक् ।

अतस्र-अ.-१५४१ (शि. २०२)-अे भाटे

अतसी-स्त्री-११७९ अगसी

उमा, क्षुमा ।

* अतत्यनया इति अतसी "तप्यणी"-(उणा-५६९) इति असः न तस्यतीति वा ।

अति-अ.-१५४२ (शि. २००)-श्रेष्ठवायक शब्द

सु ।

अति-अ.-१५३५ (शि. १३८)-अतिशय

द्र० अतीवशब्दः ।

अतिकुत्सित-पुं-३५०-अत्यंत भराय

कट्वर, (कट्वर) ।

* अतिशयेन अत्यर्थं कुत्सितोऽकुत्सितः ।

अतिक्रम-पुं-१५०४-कभतु' उद्वेगं धन

अतिपात, उत्पात्यय पर्यय ।

* अतिक्रमणमित्यतिक्रमः ।

अतिजव-पुं-४९४-अतिशय वेग

जङ्घाल ।

* अतीशायी जवोऽस्येति अतिजवः ।

अतिथि-पुं-४९९-भडेभान

आवेशिक, आगन्तु, प्राघूर्ण, अभ्यागत, प्राघूर्णक, [आतिथ्य शि. ३६] ।

अतति सततं गच्छति इति अतिथिः पुल्लिङ्गः

"अतेरिथि"- (उणा-६७३) आतिथ्योऽपि ।

'तिथिपूर्वोत्सवाः सर्वे, त्यक्तायेन महात्मना ।

अतिथिं तं विजानीयाच्छेप्रमभ्यागतं विदुः ॥

इति तु विशेषो नाश्रितः ।

अतिथिपूजन न.-८२२-अतिथि संज्ञार

नृयज्ञ ।

* अतिथयः पूज्यन्ते अस्मिन्निति अतिथिपूजनम् ।

अतिदूर-न.-१४५२-अत्यंत दूर

दविष्ट, दवियम् ।

* अतिशयेन दूरमिति अतिदूरम् ।

अतिपथिन्-पुं-सारे भार्ग

सत्यथ; सुपथिन् ।

* पूजितः पन्थाः इति अतिपन्थाः "पूजास्वतेः

प्राक्" (७।३।७२) इति समासान्तनिषेधः ।

अतिपात-पु.-१५०४-उद्वेगं धन

द्र० अतिक्रम शब्दः

* अतिक्रम्य पतनमिति अतिपातः ।

अतिभी-स्त्री-१८१-१००नी नराणा

* अतिशयेन विभेत्यस्याः इति अतिभीः स्त्रीलिङ्गः ।

अतिमर्याद-न.-१५०६-अतिशय

अत्यर्थं, गाढ, उद्गाढ, बाढ, तीव्र, भृश,

दृढ, अतिमात्र, नितान्त, उत्कर्ष, निर्भर, भर,

एकान्त, अतिवेल, अतिशय ।

* अतिक्रान्तं मर्यादां इति अतिमर्यादम् ।

अतिमात्र-न.-१५०६-अतिशय

द्र० अतिमर्याद शब्दः

* अतिक्रान्तं मात्रां इति अतिमात्रम् ।

अतिमुक्तक-पु.-११४७-भाधवी लता

माधवी, लता, वासन्ती, 'पुण्ड्रक' ।

* अतिक्रान्तो मुक्तान् विरक्तान्तिमुक्तकः ।

अतिरिक्त-न.-१४४९-अधिक

अधिक, 'समधिक' अतिरिच्यते स्मेति

अतिरिक्तम् ।

अतिवाहिक-पुं-१३५८-१।२३।

नारक, परेत, प्रेत यात्य, (नारकिक, नारकीय)

[नैरथिक शि. १२२] ।

* अतिवाह्यन्ते इति अतिवाहिकाः 'कुशिकहृदिक'

—(उणा-४५) इति साधुः ।

अतिवृष्टि-स्त्री-६०-अतिवर्षा न थाय तेवे।

लगवानने। अतिशय

* अतिवृष्टिर्निरन्तरं वर्षणं न स्यादित्यष्टमो-

ऽतिशयः ।

अतिवेल-पुं-१५०६-अतिशय

द्र. अतिमर्याद शब्दः ।

*अतिक्रान्तं वेलामिति अतिवेलः ।

अतिशय-१५०६-अतिशय

द्र० अतिमर्याद शब्दः

*अतिशेते जयत्यनेन इति अतिशयः ।

'अतिशोभन'-न.-१४३९-श्रे०५

द्र० पुष्कल शब्दः

अतिसन्धान-न.-३७९-५गुं

वञ्चन, प्रतारण, व्यलीक ।

*अतिसंधीयतेऽतिसंधानम् ।

अतिसर्जन-न.-१५१९-अतिशय दान

विलम्ब [समर्पण शि. १.३७] ।

*अतिसृज्यते इति अतिसर्जनं समर्पणमित्यर्थः ।

अतिसारकिन-पु.-४६०-अतिसारने। रेगी

सातिसार. [अतीसारकिन शि. ३३] ।

*अतिसारोऽस्त्यस्य इति अतिसारकी एकदेश-
विकृतस्यानन्यत्वात् अतिसारशब्दादपि "वातातीसार"
-(७।१।६१) इत्यादिना इन् कश्चान्तो भवति
अतीसारकी अपि ।

अतिस्थिर-न.-१४५३-अत्यंत स्थिर

स्थैर्यस्; स्थास्तु, स्पष्ट ।

अतिशयेन स्थिरमिति अतिस्थिरम् ।

अतिस्निग्धमधुरत्व-न.-६८-अत्यंत मोठाश

अने स्नेहवाणी वाणी [प्रभुनी वाणीने गुण]

*अतिस्निग्धमधुरत्वं वृत्तगुडादिवत् सुवकारित्वम् ।

अतिहास-पुं-२९८-भोटेथो ढसपुं ते

*अनुस्यूतेऽनवच्छिन्ने हासेऽतिशयेन हसनाद्
इति अतिहासः ।

अतीव-अ०-१५३५-अतिशय

बलवत्, सुष्ठु, किमुत्, [सु. अति शि. १३८] ।

*न तीवतीति अतीव अव्ययः, यथा, अतीवक्षुत्
पिपासितात् "स्वती अपि यथा-"सुसिक्त आम्रः
फलति अतिसिक्त" इति ।

अतीसारकिन-पुं-४६० (शि. ३३)-अतिसारिना

रेगवाणे

सातिसार अतीसारिकन् ।

अत्तिका-स्त्री-३३५-भोटी थडेन

*अत्ता मातेव इति अत्तिका ।

अत्यन्तकोपन-पुं-३९२-अतिशोधी

चण्ड ।

अत्यन्तगामिन-पुं-४९५-धळु यादनार

अत्यन्तीन ।

अत्यन्तीन-पुं-४९५-धळु यादनार

अत्यन्तगामिन

*अत्यंत भृशंगामीति अत्यन्तीनः ।

अत्यय-पुं-३२३-परथु नाश

मृति संस्था मृत्यु, काल, परलोक, पञ्चत्व,
निधन, नाश, दीर्घनिद्रा, निमीलन, दिष्टान्त, अस्त,
कालधर्म, अवसान ।

*अत्ययनमिति अत्ययः ।

अत्यथ-न-१५०५-धळु

द्र० अतिमर्यादशब्दः ।

*अतिक्रान्तं अर्थ इति अत्यर्थम् ।

अत्यल्प-न.-१४२८-अत्यंत थोडुं

द्र० अर्णीयस् शब्दः ।

*अतिशयेनाल्पं इति अत्यल्पम् ।

अत्याकार-पुं-४४२-पराभव

न्यक्कार, तिरस्क्रिया, परिभाव, विप्रकार, पराभव,
परिभव, अभिभव, निकार ।

*अत्याकरणमिति अत्याकारः ।

अत्युग्र-न.-२२२ (शि. १०४)-हींग

द्र० जंतुकशब्दः

अत्रभवत्-पुं-३३६-पूण्यनाथः नाम पंडी
लग्नागतो श०६

पूज्य, तत्रभवत् भगवत् ।

(अत्रि)-पुं-१२४-सप्तर्षि पैडीतुं नाम

अत्रिदग्ज-पुं-१०५-अ-द्रभा

चन्द्रमसू, कुमुदवान्धव (कैरवबन्धु, कुमुदसुहृद्,
दशवाजिन, (दशाश्व) श्वेतवाजिन, (श्वेताश्व, सिताश्व)
अमृतस्, (सुधास्, तिथिप्रणी, कौमुदिपति,
कौमुदिनीपति, भपति, दक्षजापति, रोहिणीपति,

द्विजपति, निशापति, औषधिपति, (ज्योत्स्नेश कुमुद्रीश, नक्षत्रेश, दाशायणीश, रोहणीश, द्विजेश, निशेश औषधीश, जैवातुक, अब्ज, कलाभृत्, शशभृत्, एणभृत्, छायाभृत्, कलानिधि, शशधर, मृगलाञ्छन, छायाङ्ग) इन्दु, विधु, (अत्रिनेत्रप्रसूत) राजन्, निशारत्न, निशाकर, (निशामणि, रजनीकर) चन्द्र, सोम, अमृतद्युति, श्वेतद्युति, हिमद्युति, (सुधांशु, सितांशु, शीतांशु,) ग्लौ, [मास, तपस्, राज, शुभांशु, श्वेतवाहन शै. ११, जर्ण, सुप्र, राजराज, यजत, कृत्तिकाभव, यज्ञराज, औषधीगर्भ, तपस, शयत, बुध, शै. १२, स्पन्द, खसिन्धु, सिन्धूत्थ, श्रविष्ठात्मण, आकाशचमस, पीतु, क्लेदु, पर्वरि, चिक्त्रिलद, शै. १३, परिज्वन्, युवन नेमि, चन्द्रि, स्नेहु, एकभू शै. १४, समुद्रनवनीत शि. ६.] ।

*अत्रैमुनेर्दंशो नेत्राज्जातः इति अत्रिदृग्जः यौगिकत्वात् अत्रिनेत्रप्रसूत इत्यादयः ।

(अत्रिनयनसमुत्थज्योतिष)-पुं-१५-(प.)-२-६

(अत्रिनेत्रप्रसूत)-पुं-१०५-२-६भा-

द्र० अत्रिदृग्जशब्दः ।

अथर्वन्-पुं-२४९-त्रयवेदभाथी उद्घृत वेद (अथर्ववेद) ।

*न थर्वतीति अथर्वा, पुल्लिङ्गः, 'श्वन्मातरिश्वन्' - (उणा-९०२) इत्यन्ततो निपात्यते ।

(अथर्ववेद)-पुं-२४९-अथर्ववेद

अथर्वन् ।

अदन-न.-४२४-भो।न

न्याद, स्वदन, खादन, अशन, निघस, वल्भन, अभ्यघहार, जग्धि, जक्षण, भक्षण, लेह, प्रत्यवसान, वसि, आहार, प्सान, अवध्वाण, विध्वाण, भोजन, जेमन, [जमन, जवन शि. २६] ।

*अद्यते इति अदनम् ।

अदभ्र-न.-१४२६-धष्

□प्राज्य, प्रभूत, प्रचुर, बहूल, बहु, पुष्कल, भूयिष्ठ, 'पुरूह-पुरूहू,' पुरह, भूयस्, भूरि, पुरु, स्फिर, 'स्फार' ।

*न दभ्रमिति अदभ्रम्

अदान-न.-७३८-नहि आपवुं.

अदितिज-पुं.-८८ - हेवे।

द्र० अनिमिपशब्दः

अदष्ट-न.-३०२-अग्नि पाष्णी [वगेरेथी थतो भय *वह्नितोयाभ्यां आदिशब्दात् पिशाचाऽशन्यादेर्म-यमदृष्टम् ।

अद्धा-अ.-१५४२ (शै.२०१)यथार्थ अर्थ नृणा-वनार श०६

□अब्जसा ।

अद्भुत-पुं-२९५-आ।भो। २स

*अद् इत्याश्चर्यार्थमव्ययम्, अद् विस्मितं भवति अनेन अस्मिन् वा मनोऽद्भुतः "अदो भवो डुतः (उणा-२१४) इति डुतः, गौडस्तुः श्रुंगारवीरौ वीभत्सं, रौद्रं हास्यं भयानकम् ।

कस्या चाद्भुतं शान्तं, वात्सल्यं च रसा दश ॥

अद्भुत-न.-३०३-आश्चर्य

□विस्मय, चित्र, चोद्य, आश्चर्य, [फुल्लक, मोह, वीक्ष्य शै. ८६] ।

*अद् भवनं इति अद्भुतम् ।

अद्भुतत्व-न.-७०-आश्चर्यकारी

*अद्भुतत्वं प्रतीतम् ।

अद्भर-पुं.३९४-आ।नार

भक्षक, घस्मर, आशित, [आशिर शि. २८] ।

*अतीत्येवशील इति अद्भरः "सुघस्यदो"-

(५।२।७३) इति मरक्

अद्य-अ.-१५४२ (शै. २०३)-आ।न, आ।नो। दिवस.

अद्रि (अ. व.)-पुं. ४-६नो। शत्रु

□पाक, वृत्र, पुलोमन्, नमुचि, बल, जम्भ अदन्ति इति अद्रयः

अद्रि-पुं.-१०२७-पर्वत-पर्वत

द्र. अचलशब्दः !

*अद्यते वज्रेण इति अद्रिः "तङ्किवङ्कि"-

(उणा-६९२) इति रिः

अद्रि-पुं.-१११४-२६

द्र. अद्रिपशब्दः ।

*अद्यते इति अद्रिः "तङ्किक"- (उणा-६९२)

इति रिः ।

अद्रिजा-स्त्री-२०४-पार्वती

□ गौरी, काली, पार्वती मातृमातृ, अर्पणा, रुद्राणी, अभिका, व्यम्बका, उमा, दुर्गा, चण्डी, सिंहयाना, (सिंहवाहना) मृडानी कात्यायनी, दक्षजा, आर्या, कुमारी, सती, शिवा, (शिवा), महादेवी, शर्वाणी, सर्वमङ्गला, भवानी, कृष्णस्वस्, मैनाकस्वस्, मेनाजा, इश्वरा, निशुम्भमथनी, शुम्भमथनी, महिषमथनी, भूतनायिका, [गौतमी, कौशिकी, कृष्णा, तामसी, बाधवी, जया, कालरात्रि, महामाया, भ्रामरी, यादवी, वरा, शे. ४६, बर्हिध्वजा, शूलधरा, परमब्रह्म-चारिणी, अमोघा, विन्ध्यनिलया, षण्डी, कान्तारवासिनी, शे. ५०, जङ्गली, बदरीवासा, वरदा, कृष्णपिङ्गला, वृषद्वती, इन्द्रभगिनी, प्रगल्भा, रेवती शे. ५१, महा-विद्या, सिनीवाली, रक्तदन्ती एकपाटला, एकपर्णा बहुभुजा, नन्दपुत्री, महाजया, शे. ५२, भद्रकाली, महाकाली, योगिनी, गणनायिका, हासा, भीमा, प्रकृष्माण्डी, गविनी वारुणी, हिमा शे. ५३, अनन्ता, विजया, क्षेमा, मानस्तोका, कुहावती, चारणा, पितृगणा, स्कन्दमातृ, धनाञ्जनी, शे. ५४, गान्धर्वी, कबुरा, गार्गी, सावित्री, ब्रह्मचारिणी, कोटिशी, मन्दरावासा, केशी, मलयवासिनी, शे. ५५, कालायनी, विशालाक्षी, किराती, गोकुलेद्भवा, एकानसी, नारायणी, शैल, शाकम्भरी, इश्वरी; शे. ५६, प्रकृष्णकेशी, कुण्डा, नीलवस्त्रा; उग्रचारिणी; अष्टादश-भुजा, पौत्ती, शिवदूती यमस्वस्, शे. ५७, सुनन्दा, विक्रवा, लम्बा, जयन्ती, नकुल, कुल, विलंका, नन्दिनी, नन्दा, नन्दयन्ती, निरञ्जना, शे. ५८, कालञ्जरी शतमुखी, विकराला, करालिका, विरजसू, पुरला, जारो, बहुपुत्री, कुलेश्वरी, शे. ५९, कौटमी, कालदमनी, ददुरा, कुलदेवता, रौद्री, कुन्द्रा, महारौद्री, कालङ्गमा, महानिशा शे. ६०, बलदेवस्वस्, पुत्री, हीरी, क्षेमङ्करी प्रभा, मारी, हैमवती, गोला, शिखरवासिनी शे. ६१, दाक्षायणी, इश्वरी, [शि. १५] ।

*अद्रेः जाता इति अद्रिजा ।

अद्रिराज-पुं.-१०२७-हिमालय

□ उदगद्रि, मेनकाप्राणेश, हिमवत्, हिमालय, हिमप्रस्थ, भवानीगुरु ।

*अद्रीणां राजेति अद्रिराद् ।

(अद्रिद्विष)-पु.-१७५

□ (पाकद्विष, वृत्रद्विष, पुलोमद्विष, नमुचिद्विष, बलद्विष, जम्भद्विष, पाकशासन) ।

अद्वय-पु.-२३४-शुद्ध

□ बुद्ध, सुगत, धर्मधातु, त्रिकालविद्, जिन, बोधसत्त्व, महाबोधि, आर्य, शास्त्र, तथागत, पञ्चज्ञान, षडभिज्ञ, दशार्ह, दश भूमिग, चतुस्त्रिंशज्जातकज्ञ, दशपारमिताघर, द्वादशाक्ष, दशबल, त्रिकाय, श्रीधन, समन्तभद्र, संगुप्त, दयाकूर्च, विनायक, मारजित्, लोकजित्; खजित्, धर्मराज, विज्ञानकामतृक, महामैत्र, मुनीन्द्र, [भगवत्, योगिन्, बुध, विज्ञानदेशन, महासत्त्व, लोकनाथ, बोधि, अर्हत, सुनिश्चित शे. ८१ गुणाब्धि, विगतद्वन्द्वशे. ८२, सिद्धार्थ [शि. १६] ।

*न विद्यते द्वयं ज्ञानार्थं किन्त्वेकमेव ज्ञानमस्य इति अद्वयः ।

अधम-पुं.-१४४१-अशय ६६३

द्र. अणक शब्दः ।

*अधो भव इति अधमम्, "अमोऽन्तावोघसः"

(६१३ ७४) इत्यमः ।

अधमर्ण-पुं.-८८२-देवादार

□ ग्राहक ।

*ऋणेऽधमोऽधमर्णः, राजदन्तादिवात् पूर्वनिपातः ।

अधर-पुं.-३४७-ओष्ठु ओशनार

—हीनवादिन् ।

*अवति गच्छति हिनत्वं इति अधरः "अवर्धे चवा-" (उणा-३९८) इत्यमः ।

अधर-पुं.-५८१-डेड

□ ओष्ठ, रदच्छद्र, दन्तवस्त्र, [दशनोच्छिष्ट, रसालेपिन्, वाग्दूल शे. १२२] ।

*अवति शोभा इति अधरः अयमधस्तनौष्ठ-वाचीति कश्चित्

'अधरेद्युस्'-अ.-१५४२-गर्भक्षले, पडेले दिवसे.

अधस्-अ.-१५२६-नीयेडेडण

—अधस्ताद्, (अवाच्) ।

*अधरे देशेऽधः, पूर्वाधरेभ्यो—

(७।२।११५) इत्यस् प्रत्ययः अधादेशश्च यथा—
गिरेरधः ।

अधस्तात्—अ.—तीये ७६७

अधस्, (अवाच्) ।

*अधरे देशे इति अधस्तात् “पूर्वाधरेभ्यो”
—(७।२।११५) इत्यस्तात् प्रत्ययः, अधादेशश्च
यथा—गिरेरधस्तात् ।

अधःक्षिप्त—न.—१४८२—तीये ईं ३६५

यञ्चित ।

*अधः क्षिप्यते स्म इति अधःक्षिप्तम् ।

अधि—स्त्री—५३५—२७२स्वला स्त्री

रजस्वला, पुष्पवती, आत्रेयी, स्त्रीधमिणी,
मलिनी, अवी, उदक्या, ऋतुमती, [पुष्पिता शि.४३]।

*अस्ति भूमावित्यधिः, ‘तृभ्रम्य—’ (उणा—६११)

इति इः, अधादेशश्च न धीयते मनोऽस्यामिति वा ।

अधिक—न.—१४४९—वधारे

अतिरिक्त, ‘समधिक’ ।

*अध्यारुढमाधिकं ‘अधेरारुढे’ (७।१।१८७)

इति कः, अधिकायतीति वा ।

अधिकरण—न.—२५५

अधिकार

*अधिक्रियतेऽस्मिन् इति अधिकरणम् ।

अधिकर्मिक—पुं—७२५—दाथ लंवा नीभाथेला
अधिकारी

—हृडाध्यक्ष

*अध्युपरि कर्म अस्यास्ति अधिकर्मिकः,
व्रीह्यादित्वादिकः ।

अधिकाङ्ग—पुं न.—७६७—डेडे आधवानो कभरपट्टो

सारसन, [अधियाङ्ग, धियाङ्ग, शि.६६]

*अधिकमङ्गादधिकाङ्गाम्, पुंनत्रीवलिङ्गाः, अधि-
याङ्गमित्येके यन्मुनिः ‘अधियागं सारसनम्’ दुर्गस्तुः
‘तस्य सारसनं ज्ञेयं धियाङ्गं च निचन्धनम्,’ इत्याह,
यत् स कञ्चुकैर्हृदि धार्यते ।

अधिकार—पुं—७४४—२५वस्था करवा

प्रक्रिया

*अधिक्रियते प्रस्तूयते इति अधिकारः, व्यव-
सायस्थापनमित्यर्थः ।

अधिकृत—पुं—७२२—अधिकारी

अध्यक्ष ।

*अधिक्रियते उपरि नियुज्यते स्म इति अधिकृतः

अधिक्रम—पुं—१५११—आक्रमण

आक्रम, क्रान्ति

*अधिक्रमण इति अधिक्रमः ।

अधिक्षिप्त—पुं—४४०—निररुद्धर पाभेले

प्रतिक्षिप्त ।

अधिक्षिप्यते स्म इति अधिक्षिप्यते स्म इति अधिक्षिप्तः

अधित्यका—स्त्री—१०३५—पर्वत उपरनी ७२था

*पर्वतमधिरुढा ऊर्ध्वसूमिः अधित्यका “उपत्य-
काधित्यके (७।१।१३१) इति साधुः ।

अधिप—पुं—३५८—स्वामी, नायक

ईश, नेतृ, परिवृढ अधिभू, पति, इन्द्र, स्वामिनः,
नाथ, अर्य, प्रभु, भर्तृ ईश्वर, विभु, ईशितृ, इन,
नायक ।

* अधिकं पाति इति अधिपः ।

अधिभू—पुं—३५८—स्वामी न.यक

द्र, अधिपशब्दः ।

*अधि उपरि भवति इति अधिभूः ।

अधियाङ्ग—न.—७६७—कभरपट्टो

द्र. (शि. ६६) अधिकाङ्गशब्दः ।

अधिरोहिणी—स्त्री—१०१३—निसरणी

निःश्रेणि, ‘अधिरोहिणी’ ।

*अधिरोहन्यव रोहन्ति चांऽनया दास्मथ्या
इति अधिरोहिणी ।

(अधिरोहिणी)—स्त्री—१०१३—निसरणी

द्र० अधिरोहिणी शब्दः ।

अधिवासन—न.—६३७—धूप वगेरेथी संस्कार करवा ते

* संस्कारस्तैल्यादिना गुणाधानं. आदिशब्दात्
धूपादिभिरधिवास्यते इति अधिवासनम् ।

अधिविन्ना—स्त्री—५२७—पडेली परलेली स्त्री

कृत सापत्निका, अध्यूटा

*अधिविन्दत्यस्यामिति अधिविन्ना ।

अधिभ्रयणी—स्त्री—१०१८—यूले।

□अन्तिका, चुल्ली, (चुल्ली), अश्मन्तक, उद्दान, 'उध्मान' [अन्ति शि. ।

अधिभ्रयतेऽस्यामिति अधिभ्रयणी ।

अधिष्ठान—न.—९७२—नगर

□नगरी, पुर, पुरी, (पुरि), द्रङ्ग, (उद्रङ्ग, निवेश), पत्तन. पुटभेदन, निवेशन, स्थानीय, निगम, [पट्टन शि. ८५]

*अधितिष्ठन्त्यस्मिन् इति अधिष्ठानम् ।

अधीन—पुं—३५६—(शि. ६३)—परवश

द्र० गृह्यकशाद्र

अधीश्वर—पुं—२४—अ.२६८

□अर्हत्. जिन, पारगत, त्रिकालविद्, क्षीणाष्ट-कर्मन्, परमेष्ठिन्, शम्भु, भगवत्, जगत्प्रभु, तीर्थंकर, तीर्थंकर, जिनेश्वर स्याद्वादिन्, (अनेकान्त-वादिन्) अमयद, सार्व, सर्वज्ञ, सर्वदर्शिन्, केवलिन्, देवाधिदेव, बोधिद, पुरुषोत्तम, वीतराग, आप्त, [सर्वीय शि. २] ।

*जगतां अधीष्टे इत्येवं शीलः इति अधीश्वरः,

“स्थेशामास”—॥५।२।८१॥ इति वरः ।

अधीश्वर—पुं—६९१ (शि. १३८)—यक्षवती

□चक्रवर्तिन्, सार्वभौम ।

अधुना—पु.—१५३०—६५७।

□साम्प्रतम्, इदानीम्, सम्प्रति, एतर्हि ।

*अस्मिन् काले इति अधुना, “सदाधुनेदा” —(७।२।९६) इति साधवः, यथा “अधुना तस्य विस्तीर्णविभवान्धस्य के वयम्” ? ।

अधृष्ट—पुं—४३३—स२९।

—शालीन, शारद ।

*न वृणोतीति अधृष्टः ।

अधोऽशुक—न.—६७२—नीचे पहरे ॥तुं पञ्च—

—परिधान, अन्तरीय, निवसन, उपसंभान ।

अधोऽक्षज—पुं—२१४—६७७।

द्र अच्युत शब्दः ।

*अधः कृत्वाऽक्षाणि इन्द्रियाणि जातोऽधोक्षजः, अधोऽक्षाणां जितेन्द्रियाणां जायते प्रत्यक्षी—भवति वा अक्षजं ज्ञानमधोऽस्येति वा ।

अधोभुवन—न.—१३६३—पाताल

□पाताल, वडवामुख, बलिवेश्मन्, नागलोक, रसातल, [रसा, तल, शि. १२२]

*अधस्ताद् द्यावापृथिव्योर्भुवनमधोभुवनम् ।

अधोमर्मन—न.—६१२—युद्ध

□अपान, पायु, गुद, च्युति, शकुद्द्वार, त्रिवलीक, बुलि ।

*अधस्ताद् मर्माऽस्याऽधोमर्म ।

अधोमुख—पुं—४५७—नीचा मुख वाणे।

□अवाच [न्युञ्ज शि. १०६] ।

*अधः स्थितं मुखं अस्य इति अधोमुखः ।

अधोमुख—पुं—२२९ (शि. ७४) [वपु]

द्र० अच्युत शब्दः ।

अधोमुख—पुं—७२२—अधिकारी

□अधिकृत ।

अधिकृतोऽक्षेष्वायमुखेषु इति अध्यक्षः, आयम-ध्यक्षोति व्याप्नोति वा अधिग्रान्यक्षीणीन्द्रियाण्यस्य वा ।

अध्ययन—न.—८२२—वेदन्तुं अध्ययन

□ब्रह्मयज्ञ ।

*अधीयते इति अध्ययनं, स्वाध्यायः ।

अध्वसाय—पुं—३००—उत्साह

□उत्साह. प्रगल्भता, अभियोग उद्यम प्रौढि उद्योग, कियदेतिका, अर्जसू ।

*अध्यवसीयते इति अध्यवसायः ।

(अध्याय)—पुं—३५७—ग्रन्थो अधुक् भाग

अध्याहार—पुं—३२२—विचारण।

□वितर्क उन्नयन, परामर्श, विमर्शन, तर्क, ऊह (ऊ हा) ।

*अध्याहरणम् इति पूर्वोपेक्षणं अध्याहारः ।

अध्यूढा—स्त्री—५२७—प्रथम परब्रह्मी स्त्री

□कृताआपत्निका; अधिविज्ञा

*अधि उपरि उद्यते द्वितीया अस्या इति अध्यूढा।

अध्येषणा—स्त्री—३८८—मांगली

□अर्थना, एषणा, अर्दना, प्रणय, याञ्च, याचना, सनि, [मिक्षणा अभिषस्ति, मार्गणा शि. ६५]।

*अध्येषणं इति अध्येषणा “पर्येषेर्वा—” (५।३।११३) इत्यनः ।

अध्वग-पु.-४९३-मुसा३२

□ अध्वनीन, अध्वन्य, पान्थ, पथिक, देशिक, प्रवासिन् ।

अध्वानं गच्छति इति अध्वगः ।

अध्वन-पु.-९८३-मार्ग

□ पदवी, (पदवि), एकपदी, पद्या, पद्धति, वर्त्मन्, वर्त्तनी, (वर्त्तनि), अयन, सरणि, 'सरणी, शरणी' मार्ग, पविन्, 'पथ' निगम, सृति ।

*अतन्ति अत्र पान्था इति अध्वा, 'अतेर्धच' (उणा-९०९) इति क्वनिप् ।

अध्वनीन-पु.-४९३-मुसा३२

द्र अध्वग शब्दः ।

*अध्वानमलं गामीति अध्वनीनः "अध्वानं येनौ—(७।१।१०३) इति साधुः

अध्वन्य-पु.-४९३-मुसा३२

द्र अध्वगशब्दः ।

*अध्वानमलं गामीति अध्वनीनः "अध्वानं येनौ" (७।१।१०३) इति साधुः ।

अध्वर-पु.-८२०-५२

□ यज्ञ, याग सव, सत्र, स्तोम मन्यु मल, क्रतु, संस्तर, सप्ततन्तु, वितान, वर्हिष् ।

*न ध्वरतीति अध्वरः, अध्वानं रतीति वा ।

अध्वरथ-पु.-७५२-मुसा३१।नो २थ

□ पारियानिक ।

*अध्वनि गमनाय रथः इति अध्वरथः ।

अध्वर्यु-पु.-८१९-यजुर्वेद ७।१५।२ ऋत्विज

□ यजुर्विद ।

*अध्वरं याति इति अध्वर्युः "केवयुभ्रणु" - (उणा-७४६) इति निपात्यते ।

अनक्षर-न.-२६६-न भोलवा क्षायक वयन

□ अवाच्य ।

अनक्षि-न.-५७६-वि३।२वाणी आं५

*विकृतं अक्षि इति अनक्षि नञ विरोधे अनर्थवत् ।

अनगार-पु.-७६-मुनि, साधु

□ मुमुक्षु, भ्रमण, यति वाचंयम, यतिन्, साधु, ऋषि, मुनि, निर्ग्रन्थ, भिक्षु, [श्रवण शि. ५] ।

*नास्ति अगारमस्येति अनगारः ।

अ. ४

अनङ्ग-पु.-२२७-आभट्टेव

द्र अङ्गजशब्दः ।

*न विद्यतेऽङ्गमस्य इति अनङ्गः

अनङ्गासुहृद्-पु.-२००-शं३२

द्र अङ्गासिन् शब्दः ।

*अनङ्गस्यासुहृदिति अनङ्गासुहृत्, शंभो-स्तृतीयनेत्राग्निना कामस्य दग्धत्वात् ।

अनच्छ-न.-१०७१-भक्ति

□ आविल, कलुष ।

*न अच्छं इति अनच्छम् ।

अनुडुह-पु.-१२५७-५।६

□ ऋषभ वृषभ वृष, वाडवेय, सौरमेय, भद्र, शकवर, शाकवार, उक्षन्, ककुद्मत्, गो, बलीवर्द, शाङ्कर ।

*अनो वहतीतिअनुडुवान्, "अनसो वहेः क्विप"-सञ्च डः (उणा. १००६) इति साधुः ।

अनुडुही-स्त्री-१२६५-गा५

द्र० अध्व्या शब्दः ।

*अनुडुहशब्दाद् गौरादिपाठसामर्थ्याद् विकल्पेन कृतवाऽऽदेशात् डीरिति अनुडुही ।

अनुडुवाही-स्त्री-१२६५-गा५

द्र० अध्व्याशब्दः ।

अनुडुहशब्दाद् गौरादि पाठसामर्थ्याद् विकल्पेन कृतवाऽऽदेशात् डीरिति अनुडुवाही ।

अनतिविलम्बिता-स्त्री-७०-विलम्ब विनानी

*अनतिविलम्बिता प्रतीता ।

अनन्त-पु.-२९-१४।५ (अगवान्तुं नाम

□ न विद्यते गुणनामन्तोऽस्य इति अनन्तः, अनन्तजि-देकदेशो वा, अनन्त भीमो भीमसेन इति न्यायात् ।

अनन्त-न.-१६३-आकाश

□ व्योमन्, अन्तरिक्ष, गगन, घनाश्रय, विहायस्, आकाश, पुष्कर, अन्न, सुशयथ, अन्नपथ, उडुपथ, मरुत्पथ, (देववर्त्मन्, मेघवर्त्मन्, नक्षत्रवर्त्मन्, वायुवर्त्मन्) अम्बर, ख, द्यो, दिव्, विष्णुपद, विषत्, नभस्, (विहायसा, महाबिल), (नक्षत्रवर्त्मन्, ग्रहनेमि, अवटिन, छायापथ शे. २८ अन्तरीक्ष शि. १२)

*नास्त्यन्तोऽस्य इति अनन्तम् ।

अनन्त-पुं-२२४-अलट्टेव

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

*अनन्तः शेषः तन्मूर्तित्वाद् इति अनन्तः ।

अनन्त-पुं-१३०७-शेषनाग

शेष, नागाधिप द्विसहस्राक्ष, आलक, (एक-कुण्डल शि. ११६)

*नास्त्यन्तोऽस्येति अनन्तः ।

अनन्तक-न.-८७५-पुद्गल, अनन्त पदार्थः ।

*नास्त्यन्तोऽस्येति अनन्तकम् ।

अनन्तजित्-पुं-२९-१४भां तीर्थं करतुं नाम

अनन्त ।

*अनन्तकर्मांशान् जयति अनन्तैर्जानादिभिर्वा जयति इति अनन्तजित् यद्वा गर्भस्थिते जनन्या अनन्तरत्नदाम दृष्टं जयति च त्रिभुवनेऽपि इत्यनन्तजित् ।

अनन्ततीर्थं कृत-पुं-२७-१४भां तीर्थं करतुं नाम

अनन्त अनन्तजित् ।

*न विद्यते गुणानामन्तोऽस्य इह अनन्तः ।

अनन्तवीर्यं-पुं-५६-बापी योपीशीना २३भा लगवानुं नाम

*अनन्तं वीर्यं बलं अस्य इति अनन्तवीर्यः ।

अनन्तर-न.-१४५१-आंतरा रहित

अव्यवहित, संसक्त, अपदान्तर, 'अपदान्तर' ।

*नास्त्यन्तरमत्रेति अनन्तरम् ।

अनन्ता-स्त्री-९३६-पृथ्वी

द्र० अचलाशब्दः ।

*नास्त्यन्तो अस्या इति अनन्ता ।

अनन्ता-स्त्री-११९२-धरे

दूर्वा, अनन्ता, शतपर्णिका, हरिताली, सहा, 'शतपर्णिका, सहस्रवीर्या, भार्गवी' ।

*अनन्ता दूर प्रसारणात् ।

अनन्ता-स्त्री-२०५ (शि. ५४)-पार्वती

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

अनन्यज-पुं-२२७-अभट्टेव

द्र० अडगाजशब्दः ।

*न मनसोऽन्यस्माज्जायते इति अनन्यजः ।

अनन्यवृत्ति-पुं-१४५८-अैकाग्र

एकतान, एकायन, एकसर्ग, एकास, 'एकाग्रश्च' एकाग्र, तद्गत, एकायनगत ।

*अनन्य एक रूपा वृत्तिर्व्यापारोऽस्य इति अनन्यवृत्तिः ।

अनर्गल-न.-१४६६-अं कुश रहित

अबाध, उच्छृङ्खल, उद्दाम, अयन्त्रित, निरङ्कुश, [निरर्गल शि. १३१] ।

*नास्त्यर्गलाऽस्य इति अनर्गलम्, निरर्गलमपि ।

अनल-पुं-१०९९-अग्नि

द्र० अग्निशब्दः ।

*अनित्यनेन लोक इति अनलः "मृदिकन्दि" (उणा-४६५) इत्यलः ।

अनवधानता-स्त्री-१३८२-असावधानपणुं

प्रमाद ।

*अनवधानस्य भावोऽनवधानता, अनवहितत्वं कार्येष्वतात्पर्यम् ।

अनवरत-न.-१४७१-निरन्तर

द्र० अजन्त्रशब्दः ।

*अवरतशब्देः विरामार्थः ततो नञ् समासः तेन अनवरतम् ।

अनवराध्यं-न.-१४३९-मुप्य प्रधान

द्र० अग्रशब्दः ।

*अनवराद्धे मुख्यभागे भवं इति अनवराध्यम्, "परावरा"- (६।३।७३) इति निपात्यते ।

अनवस्कर-न.-१४३६-इतिरा विनातुं, साङ्क्षरेणुं

चोक्ष, निःशोध्य ।

*अविद्यमानोऽवस्करो वर्चस्कोऽत्र इति अनवस्करम् ।

अनवस्थिति-पुं-३१५-यं यल, अस्थिर

चापल ।

*अनवस्थानमित्यनवस्थातः ।

अनश्वर-न.-१४५३-शाश्वत, नित्य भुव, [सदातन् शि. १२८ शाश्वतिक, शि. १३०] ।

*न नश्वरमित्यनश्वरम् ।

अनसू-त.-७५३-गाडुं

□ शकट ।

*अनति चित्करोतीत्यनः क्लीबलिङ्गः, “अस्”
(उणा-९५२) इत्यस् ।

अनादर-पुं-१४७९-तिररुडार

□ रीढा, अवज्ञा, अवहेल, असूक्ष्ण, ‘परिभव, परीभाव, तिरस्क्रिया,’ [असूक्ष्ण शे. १३२, अवमानन, अवागणन शे. १३३]।

अनादृत-त.-१४७९-अपमान करधेनुं

□ अवज्ञात, अवमानित्, अवागणित, अवमत, ‘परिभूत’ ।

*न आद्रियते स्म इति अनादृतम् ।

अनामय त.-४७४-आशेऽय

□ स्वास्थ्य, वार्त, सद्य आरोग्य ।

*आमयस्याभावः इति अनामयम् ।

अनामिका-स्त्री-५९-मध्य अने ङान्ठानी वयली
आंगणी

□ सावित्री ।

*नाम ग्रहणाऽयोग्या इति अनामा सैव अनामिका
ब्रह्मणोऽनया शिरच्छेदात् अत एवास्यां पवित्रकः क्रियते ।

अनारत-त.-१४७१-निरन्तर

द्र० अजल्लशब्दः ।

*आरत शब्दो विरामार्थः, ततो नम समासः
तेन अनारतम् ।

अनार्यज-त.-६४०-अगर

द्र० अगुरुशब्दः ।

*अनार्यदेशे जातमित्यनार्यजम् ।

अनालम्बी-स्त्री-२८८-शिवनी वीणा

□ न आलम्बते इति अनालम्बी ।

अनाविल-त.-१४३६-उल्लवक्ष, निर्माण

□ विमल, विशद, वीघ्न अवदात, विशुद्ध,
शुचि ।

* न आविलमित अनाविलम् ।

अनासिक-पुं-४५०-नाड विनाते

□ विख, विबु, विघ्न ।

अनासिको नासिकारहितः ।

अनाहत-त.-६७१-नपुं वञ्च

□ तन्त्रक, निष्प्रवाणि ।

*छेदः क्षालनं भोगश्चेत्याहतं तद्रहितं इति
अनाहतं नवं वक्ष्म ।

अनिन्द्रिय-त.-१३६९ (शि. १२४)-चित्त, मन
द्र० अन्तःकरणशब्दः

अनिमिष-पुं-८८-देव

□ स्वर्गसद, (द्युसदमन) अमर, देव, सुपर्णम्,
सुर, निजर, देवता, ऋभु, बर्हिर्मुख, दैवत, नाकिन,
(स्वर्गिण, त्रिदिवाधीश), लेख, वृन्दारक, सुमनसू,
त्रिदश अमर्त्य, स्वाहाभुज्, स्वधाभुज् क्रतु-भुज्,
सुधाभुज्, (स्वाहाशन, स्वधाशन, यज्ञाशन, अमृ-
तान्धस्,) आदित्य, (आदित्य, अदितिज,) गीर्वाण,
मरुत्, अस्वन्न, विबुध, दानवारि, (दनुजद्विष) [निलिम्प,
कामरूप, साध्य, शोभ, चिरायुष, पुजित, मर्त्यमहित,
सुवाल वायुम शे० ४) ।

*न निमिषति इति अनिमिषः

अनिमिष-पुं-१३४४-भा०छुं

द्र० अण्डजशब्दः ।

*न निमिषति लोचने इति अनिमिषः ।

अनिरुद्ध-पुं-२३०-डाभदेवते। पुत्र

ऋष्याङ्क, (ऋष्यकेतु) उपेश, (उपारमण) ब्रह्मसू ।

* न निरुधेते स्मेति अनिरुद्धः ।

अनिल-पुं-५२-गर्भ येवीशीभा थर्छ गयेक्ष २७
भातीथं०कर

*अनिल इव महाबलस्वाद् अनिलः

अनिल-पुं-११०६-पवन, वायु.

□ वायु, समीर, समिर, पवन, आद्युग, नभःश्वास,
नभस्वत्, श्वसन, समीरण, वात, अहिकान्त, पवमान,
मरुत्, प्रकम्पन, कम्पाक, नित्यगति, गन्धवह,
प्रभञ्जन, मातरिश्वन्, जगत्प्राण, पृषदश्च महाबल,
मारुत, स्पर्शन, दैत्यदेव, [सुरालय, प्राण संभृत,
जलभूषण शे. १७१, शुचि, वह, लोलघण्ट, पश्चिमदिक्प
ति, उत्तरदिक्पति अङ्कति, क्षिणुण, मर्क, ध्वज प्रहरण,
चल, शे. १७२, शीतल, जलकान्तार, मेघारि, सुमर, शे.
१७३, गन्धवाह, सदागति शि. १००] ।

*अनन्येनेनेति अनिलः, “कल्यनि”-(उणा-
४८१) इतीलः न निलति इति वा ।

अनिलकुमार (अ. व.)-पुं-९०-सवनपतिना
७३। देवतुं नाम.

अनिल सख-पुं-१०९९-अग्नि

द्र० अग्नि शब्दः

*अनिलः सखाऽस्येति अनिलसखः

(अनिश अनिशम्)-न. अ. १४७२-(नरन्तर

द. अजस्र शब्दः ।

* नास्ति निशाऽत्रेति अनिशम्, सा हि विरति-स्थानम्, अनिशमित्यव्ययमपि ।

अनिशम्-अ-१५३१-६-भशा, नित्य

□सदा, सना, शश्वत्, [सर्वदा, सनत्, सनात् शि. १७७] ।

* न निशाम्यतीति अनिशं “गमिजमि-” (उणा-९३७) इति डिदम् यथाः-“येनमन्त्यनिशं जिनम्” इति ।

अनिष्ट-दुष्टधी-पुं-४३८-अशय शुद्धिवाणो

□विवश ।

* अनिष्टा दुष्टा च धीर्यस्य स अनिष्टदुष्टधीः

अनीक-पुं-७४६-३२३२

□वाहिनी, पृतना, सेना, बल, सैन्य, अनीकिनी, कटक, ध्वजिनी, तन्त्र, दण्ड, पताकिनी, वरुथिनी, चमू, चक्र, स्कन्धावार (शिविर शि. ६४) ।

*अनिति इति अनीकं पुंक्लिबल्लिङ्गः “स्यमिकपि-” (उणा-४६) इतीकः ।

अनीक-पुं-७९७-६५४

□युद्ध, सङ्ख्य, कलि, सङ्ग्राम, आहव, सम्ग्रहार, समर; जन्य, युधू, आयोधन संस्फोट, कल्ह, मृध, प्रहरण, संयत्, रण विग्रह, द्वन्द्व, समाघात, समाह्वय, अभिसम्पात, संमर्द, समित्, प्रघात, आस्कन्दन, आजि प्रधान अभ्यागम, प्रविदारण समुदाय, समुदय, राटि समिति, सङ्गर, अभ्यामर्द, सम्पराय, सतीक, साम्परायिक, आक्रन्द, संयुग, (संस्फोट संफेट, शि. ७०) ।

* अनन्ति जीवान्त सुभटा अनेन इति अनीकं पुंक्लीबल्लिङ्गः अनीकं सौन्यमस्त्यत्र वा, अभ्रादित्वाद् ।

अनीकरथ-पुं-७२२-२६३ वर्ग

□रक्षिर्वा ।

*अनीकेन तिष्ठतीति अनीकरथः ।

अनीकिनी-स्त्री-७४५-६२३२

द्र० अनीकशब्दः ।

अनीकं संग्रामोऽस्त्यस्यां इति अनीकिनी ।

अनीकिनी-स्त्री-७४९-यभूथी तण गुणी अनीकिनी

*चमूस्त्रिगुणा अनीकिनी, अनीकिनी संख्या तु हस्ति २१८७, रथ २१८७ अश्व ६५६१, पदाति १०९३५, एवमनीकिन्यां सर्वसंख्या २१८७०, **यदाहुः**—पत्नी सेणासेणामुहं च, गुम्मं च वाहिणी चैव । पिण्या चमू अणीगणी, दसगुणीआ अक्खोहिणी होइ ॥

अनुक-पुं-४३४-६५५

□कामुक, कमितृ, कम्प, कामयितृ, अभिक, अभीक, कामन, कम्प, (कम्पन शि. ७१)

*अनुकामयते इति अनुकः “अनोः कमि तरि” (७।१।१८८) इति कः ।

अनुकम्पा-स्त्री-३६९-६५५

□दया, शुक, कारुण्य, करुणा, वृणा, कृपा, अनुक्रोश ।

*अनुकम्पनं इति अनुकम्पा ।

अनुकर्ष-पुं-७५७-आरी, रथनी नीयेतुं लाकडुं

*अनुकर्षयते इति अनुकर्षः ।

अनुकामीन-पुं-४९५-स्वेछाआरी

□कामं गामिन ।

अनुकामं यथेच्छं गामीति अनुकामीनः “यथाकामा” (७।१।१००) इति ईनः ।

अनुकार-पुं-१४६३-७५५, सभानपञ्चुं

□औपम्य, अनुहार, साम्य, तुल्य, उपमा, कक्षा; उपमान (उपमति) ।

*अनुकरणमिति अनुकारः ।

अनुकूलता-स्त्री-१३७७-सर्गता

□दाक्षिण्य ।

अनुक्रम-पुं-१५०३-परिपाटी

□पर्याय, क्रम, परिपाटी (परिपाटि), आनुपूर्वी, आवृत्, (आवृत्ति) [आनुपूर्व्य शि. १७५] ।

* अनुक्रमणं इति अनुक्रमः

अनुक्रोश-पुं-३६९-६५५

द्र० अनुकम्पा शब्दः ।

* अनुक्रोशन्ति समदुःखा भवन्त्यनेन इति अनुक्रोशः ।

अनुग-न.-१४५७-पा७७ पक्षी

अनुपद, अन्वक्ष अन्वच् ।

* अनुगच्छत इति अनुगम् ।

अनुग-पु.-४९६-सेवक

द्र० अनुगामिन्शब्दः ।

(अनुगत)-न.-२९२-मध्यम गतिवाणुं नृत्यादि घ्न (मध्य) ।

अनुगामिन-पु.-४९६-सेवक

सहाय, अभिचर, अनुजीविन्, अनुचर,

अनुप्लव, सेवक, [अनुग शि. ३८] ।

अनुग्रह-१५०८-भङ्गेर्यानी

अभ्युपपत्ति ।

* अनुग्रहणमिति अनुग्रहः ।

अनुचर-पु.-४९६-सेवक

द्र० अनुगामिन्शब्दः ।

अनुज-पु-५५२

जघ्न्यज, यविष्ठ, कनिष्ठ, अवरज, यवीयस्,

कनीयस्, (कन्यस शि. ११६)

* अनु पश्चाज्जात इति अनुजः ।

अनुजीविन्-पु.-४९६-सेवक

द्र० अनुगामिन्शब्दः

अनुतर्ष-पु.-९०६ (शि. ७६)-भक्षिरी पीवानुं पात्र

द्र० अनुतर्षणशब्दः ।

अनुतर्षण-न.-९०६-भक्षिरी पीवानुं पात्र

गल्वर्क, चषक, सरक, (अनुतर्ष शि. ७६) ।

* अनुतृष्यन्त्यनेन इति अनुतर्षणं, पान पात्रं अनुतर्षोऽपि, **अमरस्तु**-“सरकानुतर्ष शब्दौ सुरापरिवेषणपर्याया वाह ।

अनुताप-पु.-१३७८-पश्चात्ताप

विप्रतिसार, अनुशय, पश्चात्ताप, (विप्रतीसार शि. १२५) ।

* अनुपश्चात् तपनमिति अनुतापः ।

अनुत्तम-न.-१४३९-मुप्य

द्र० अग्रशब्दः ।

नास्ति उक्तोऽस्माद् इति अनुत्तमम् ।

अनुत्तर (अ. व.)-पु.-९४-पांय अनुत्तर देवलोऽ

* नविद्यते उत्तरो येभ्यस्ते अनुत्तराः, विजयवैजयन्तापराजितसर्वार्थसिद्धनामानः ।

अनुत्तर-न.-पु.-६१९ तेम श्लो३१२

यद्वद ।

* नास्त्युत्तरमस्येति अनुत्तरः ।

अनुत्तर-न.-१४३८-मुप्य, प्रधान

द्र० अग्रशब्दः ।

* नास्त्युत्तरमास्यादिति अनुत्तरम् १

अनुत्तरोपपातिकदशा । (अ. व.)-श्री-२८८
-नवभा अंगुं नाम

* न विद्यते उत्तरः प्रधानोऽस्मात् इत्यनुत्तरः उपपतनं इति उपपातः जन्म अनुत्तरः प्रधानसंसारेऽन्यस्य तथाविधस्याभावात् उपपातोऽस्त्येषामित्यनुत्तरोपपातिकाः विजयाद्यनुत्तरविमानपञ्चक जन्मानो देवाः तद्वक्तव्यता प्रतिबद्धा दशा दशाऽध्ययनोपलक्षिता अनुत्तरोपपातिकदशाः ।

अनुनय-पु.-१५०३-नभरुडर, प्र एाम

प्रगति, प्रणिपात ।

* अनुनयनं इति अनुनयः ।

अनुपद-न. अ.-१४५७-पगले-पगले

द्र० अनुगशब्दः ।

* पदस्य क्रमस्य पश्चादनुपदं पश्चादर्थे अव्ययीभावः ।

अनुपदिन्-पु.-४९१-पा७७ नरार

अन्वेष्ट ।

* अनुपदं इति अनुपदी “अनुपद्यन्वेष्टा”-

(७।१।१७०) इतीनि साधुः ।

अनुपदीना-श्री-९१५-भो॥१८

* अनुपदं पदायामेवद्धा इति अनुपदीना “अनुपदं”-(७।१।९६) इतीनिः ।

अनुप्लव-पु.-४९६ सेवक

द्र० अनुगामिन् शब्दः ।

अनुभव-पु.-१५२०-साक्षात्कार

उपलम्भ ।

* अनुभवनं इति अनुभवः ।

अनुभाव-पुं-३२६-विलावतुं कथं

अनुमति-स्त्री-१५०-पूष्यं चन्द्र न होष्य ते पुनश्च

*अनुमन्यते इति अनुमतिः ।

अनुयोग-पुं-२६३-प्रश्न

द्र० अनुयोजनशब्दः ।

अनुयोगकृत-पुं-७८ व्याख्याकार

□ आचार्य ।

*अनुयोगं व्याख्यां करोति इति अनुयोगकृत ।

अनुयोजन-नं-२६३-प्रश्न

□ पृच्छा, (अनुयोग, पर्यनुयोग) कथंकथिकता ।

*अनुयुज्यते इति अनुयोजनम् ।

अनुरति-स्त्री-२९६-राग

□ रति, राग, अनुराग ।

*अनुरमणं इति अनुरतिः ।

अनुराग-पुं-२९६-राग

द्र० अनुरतिशब्दः ।

*अनुरज्जनं इति अनुरागः ।

अनुराधा-स्त्री-११३-अनुराधा नक्षत्र

□ मैत्री, [अनुराधा शि. १०] ।

*अनुराधोतीति अनुराधा एकदेश

विकृतत्वादनुराधेत्यपि ।

अनुरोध-पुं-७३३-ईच्छा प्रमाणे वर्तुषु

□ अनुवृत्ति ।

*अनुरोधनमिति अनुरोधः ।

अनुलाप-पुं-२७४-वारंवारं श्लेषु

□ वत्सर, संवत्सर, परिवत्सर, उद्वत्सर, वर्ष,

हायन, समा, शरत् [ऋतुवृत्ति, युगांशक, काल-

ग्रन्थि, मासमल, संवत्, सर्वर्तु, शारद शो २६,

वत्स, इड्वत्सर, इडावत्सर, परवाणि शो. २७] ।

अनुवृत्ति-स्त्री-७३३-ईच्छा प्रमाणे वर्तुषु

□ अनुरोध ।

*अनुवर्तनं इति अनुवृत्तिः इच्छानुवर्तनमित्यर्थः ।

अनुशय-पुं-१३७८-पश्चात्ताप

द्र० अनुताप शब्दः ।

*अनुशयनमिति अनुशयः ।

अनुष्ण-पुं-३८४-आणसु

□ आलस्य, शीतक, अलस, मन्द, तुन्दपरिमृज

*न उष्णः इति अनुष्णः ।

अनुहार-पुं-१४६३-डिपमा, समानत ।

द्र० अनुकारशब्दः ।

*अनुहरणं इति अनुहारः ।

अनूचान-पुं-७८-आचारंग वगेरे प्रवचन व्युत्पत्ति

□ गणि ।

*अनुवाचेत्यनूचानः, “वेधिवदना”-(५।२।३)

इति काने साधुः ।

अनून-नं-१४३३ (शि. १२८, -अभं३)

द्र०अखण्ड शब्दः ।

अनूप-पुं-९५३-गडु पाण्डुवाणे देश

□ अम्बुमत् ।

अनुगता आपोऽत्र इति अनूपः “ऋक्यू”-:

(७।३।७६) इत्यत् समा सान्तः “अनोदेशे”

(२।२।११०) श्युपादेशः ।

अनूराधा-स्त्री-११३-शि. १० अनुराधा नक्षत्र

□ अनुराधा, मैत्री ।

अनूरु-पुं-२०२-सूर्यना सारथि

□ सूरसूत, (रविसारथि), काश्यपि, विनतासूत

(वेनतेय), अरुण, गरुडाग्रज [वपुलस्कन्ध, महासारथि,

आश्विन शो. ९१] ।

*न विद्यते अरु अस्य इति अनूरुः ।

अनृजु-पुं-३७६-शर, भायावी

□ शट, निकृत, [शण्ट शि. २५] ।

*न ऋजुः इति अनृजुः ।

अनृत-नं-२६५-असत्य

□ अलीक, वितथ, (असत्य, सत्येतरत्, मृषा,

मिथ्या) ।

*न ऋजुः इति अनृतम् यौगिकत्वात् असत्यम्,

सत्येतरद् इत्यादि ।

अनृत-नं-८६६-प्रेती

□ कृषि [प्रमृत शि. ७६]

*न ऋतं इति अनृतम्, पापिष्ठत्वात् प्रमृतमि-

त्यन्ये ।

अनेकजातिवैचित्र्य-त. - ७०-भगवाननी वाणीने
३० भो गुण्

*अनेकजाति वैचित्र्यं जातयो वर्णनीयवस्तु-
स्वरूपवर्णनानि तत्संश्रयाद्विचित्रत्वम् ।

अनेकप-पुं-१२१७-डाथी

□हस्तिन्, मतजङ्ग, गज, द्विप, करिन्, मातङ्ग-
वारण, महामृग, सामयौनि, स्तम्बेरम, द्विरद,
सिन्धुर, नाग, दन्तिन्, दन्तावल, करटिन् कुञ्जर,
कुम्भिन, पीलु इम, करेणु गर्ज, [पेचकिन्, पुष्क-
रिन् पद्मिन्, पेचिल, सूचिकाघर, शे. १७५, विलोम-
जिह्व, अन्तःस्वेद, महाकाय, महामद, सर्पकर्ण,
जलाकाङ्क्ष, जटिन्, षष्टिहायन, शे. १७६ असुर, दीर्घ-
पवन, गुण्डाल, कपि शे. १७७, करि शि. १०८] ।

*न एकेन पीवति इति अनेकपः ।

अनेकलोचन-पुं-२०० (शे. ४३)-महादेव

द्र० अदहासिनशब्दः ।

अनेकान्तवादिन्-पुं-२५-अशिक्षित

द्र० अधीश्वरशब्दः ।

अनेकान्तवादिन्-पुं-८६१-(शि.७६) स्याद्वादा-
वादी, नैन

द्र० आर्हतशब्दः ।

अनेड-पुं-३५३-(शि.८३) भूषणं

द्र० अज्ञशब्दः ।

अनेडमूक-पुं-३४८ (शि.२२) शड, नड, आंध्रणे।

अनेडमूक-पुं-४५७ (शि.१०६) आंध्रणे।

द्र० अन्धशब्दः ।

अनेडमूक-पुं-३४८ भुणे।

□एडमूक, अवाकृति, (कलमूक) ।

* अनेडोडपि मूकः इति अनेडमूकः “अन्धो
ह्यनेडमूकः स्यात्” इति **हलायुधः** “अनेडमूकस्तु जडः
इति **वैजयन्ती**, “शठो ह्यनेड मूकः स्यात्” इति
भागुरिः, तदयमनेकार्थो द्रष्टव्यः ।

अनेहस्र-पुं-१२६-सभय

□काल, समय, दिष्ट, सर्वमूषक ।

*न ईहते चेष्टते अनेनाप्रात इत्यनेहाः पुंलिङ्गः
“नञ् ईह”-(उणा-९७५) इत्यस्, न ईहत इति वा ।

अनोकह-पुं-१११४ वृक्ष

द्र० अंह्रिपशब्दः ।

अनित्यम्भोभिः इति अनोकहः, “अनेरोकह”
(उणा-५९५) अनसः शकटस्य अकं गतिं हन्तीति
निर्वचनाद्वा ।

अन्त-पुं-९६२-मर्यादा, सीमा

□आघाट, घट, अवधि, अवसान, सीमा,
मर्यादा, सीमन् ।

*अमत्यनेनेति अन्तः ।

अन्त-पुं-१३७४-निर्णय

□निर्णय, निश्चय ।

*अमति सन्देहाभावमिति अन्तः ।

अन्त-पुं-१४५९-छेदुः

□अन्तित्, जघन्य, अन्त्य, चरम, पाश्चात्य,
पश्चिम ।

*अमतीति अन्तः, “दम्यमि”(उणा०-२००)

इति तः धर्मिवृत्तित्वेऽप्यमस्त्रीलिङ्गः यथा-कुलस्यान्तः
प्रसुन्नियः इति ।

अन्तःकरण-त. -१३६९-भन

□मानस, मनस्, हृद्, चेतस्, हृदय, चित्त,
स्वान्त, गूढपथ, उच्चल, [अनिन्द्रिय शि १२४] ।

*अन्तर्गतं करणं करणानामन्तर्गतं वा इति अन्तः
करणम्, “आत्मा मनश्च तद्विद्वैरन्तःकरणमुच्यते” इति
कामान्दकिः मनो-बुद्धिरहंकार इत्यन्तः करणं त्रिवैत्यन्ये ।

अन्तःपुर-त. -७२७-राजानुं अंतःपुर

□शुद्धान्तः, अवरोध, अवरोधन ।

*अन्तर्गतं पुरस्य गृहस्येति अन्तपुरम्, अयं
कपुरुषपरिग्रहीते स्त्रीसमुदाये वर्तते तन्निवासे
तूपचारात् ।

अन्तःपुराध्यक्ष-पुं-७६-अंतःपुरतो अधिपारी

□अन्तर्वेशिक, अवरोधिक, (आवरोधिक), [शुद्धा-
न्ताध्यक्ष, आन्तर्वेशिक, आन्तःपुरिक शि. ६३] ।

*अन्तःपुरेष्वधिकृतोऽन्तःपुराध्यक्ष ।

अन्तःस्वेद-पुं-१२१८ (शि. १७६) डाथी

द्र. अनेकपशब्दः ।

अन्तक-पुं-१८४-यभराज

□यम, कृतान्त, पितृपति, दक्षिणाशापति प्रेतपति, दण्डधर, अकसूनु, कीनाश, मृत्यु, समवर्तिन् काल, शीर्णाद्भि, (शीर्णाद्भि), हरि, धर्मराज, यमराज, (यमराज), श्राद्धदेव, शमन, महिषध्वज, कालिन्दी-सोदर, [यमुनाग्रज शै ३६ महासत्य, पुराणान्त, कालकूट शै. ३७] ।

*अन्तयतीति अन्तकः ।

(अन्तकारिन्)-पुं. (१० परि.)-१५२४६३ लाव स० अ० धमां वध्यथी न्नेऽवा योऽय श्च०६

□भिद्, द्वेषिन्, जिद्, घातिन्, द्रुह, अरि, ध्वंसिन्, शासन, दमन, दर्पच्छिद्, मथन ।

अन्तकृद्दशा-(अ. व.)-स्त्री-२४४-अ० ६भुं अंग

* अन्तो विनाशः स च कर्मणः, तत्फलभूतस्य वा संसारस्य, तं कुर्वन्ति ये तीर्थकरादयस्तेऽन्तकृतः तेषां दशाः प्रथमवर्गे दशाऽध्ययनानि इति तत्संख्यया अन्तकृद्दशा ।

अन्तर-अ.-१५३८-१५५भां

□अन्तरेण, अन्तरे, अन्तरा ।

*अमतीत्यन्तः, 'पूसनि' - (उणा-९४७) इत्यर अन्तादेशश्च, यथा-गृहस्यान्तर्विगाहते

अन्तर-न.-१३६४-७६, अिध

□रन्ध्र बिल, निर्व्यथन, कुहर शुषिर, 'सुषिर' शुषि, 'सुषि' छिद्र, रोप, विवर, निम्न रोक. वपा 'श्वभ्र' ।

*अनित्यनेनेति अन्तरम् ।

अन्तर-पुं. न.-१४६०-अ०५३३

□मध्य ।

अनितीत्यन्तरम् पुंस्त्रीबलिङ्गः, "अनिकाभ्यांतरः (उणा-४३७) ।

अन्तर-न.-१५०९-समय, प्रसंग

□समय, क्षण, वेला, वार, अवसर. प्रस्ताव, प्रक्रम ।

अनितीति अन्तरम् अन्तरातीति वा

*अन्तरमस्त्विति वा ।

अन्तरा-अ.-१५३८-मध्ये १५५भां,

द्र. अन्तरशब्दः ।

अन्तो रातीति अन्तरा 'डित्' उणा-६७५) इत्याः यथा "अन्तरा निषधं नीलं च विदेहाः" इति ।

अन्तरादण्ड (अ. व.)-पुं. ८७८-१६१५ना १५५भां ६६३

□पोलिन्द ।

*नौकाया मध्ये दण्डा इति अन्तरादण्डाः ।

अन्तराय-पुं.-१५०९ [६६न

□विध्न, प्रत्यूह, व्यवाय ।

*अन्तरा अयनं कार्यव्यवधानमिति अन्तरायः ।

अन्तराल न. १४६० १५५

□अभ्यन्तर, विचाल

*अन्तरमलत्यायाति वेति अन्तरालम् ।

अन्तरिक्ष-न.-१६३-आ०३३

द्र. अनन्तशब्दः ।

अन्तर्मध्ये ऋक्षाण्यस्य द्यावापृथिव्योऽन्तरीक्षते वा अन्तरिक्षं पृषोदरादित्वादन्तरीक्षमित्यपि ।

अन्तरीक्ष-न.-१६३ (शि. १२)-आ०३३

□अनन्तशब्दः ।

अन्तरीप-न.-१०७८-द्वीप, भेट

□द्वीप ।

*अन्तर्गता आपोऽस्मिन् इति अन्तरीपम् ।

अन्तरीय-न.-६७३-नीचे प६२वानुं १५५

द्र. अघोऽद्युक्तशब्दः ।

*अन्तरे कायस्यभवमित्यन्तरीयं, गहादित्वादीयः ।

अन्तरे-अ.-१५३८-१५५भां

द्र० अन्तरशब्दः ।

*अन्तरे सप्तम्यन्तप्रतिरूपकम्, यथा-"आवयो-रन्तरे जाता पर्वताः सरितो द्रुमा" ।

अन्तरेण-अ.-१५२७-पिना सिवाय

□ऋते, हिस्, नानाक्, पृथक्, विना ।

अन्तरेणेति तृतीयान्त प्रतिरूपकमव्ययम्, यथा-"त्वामन्तरेण नहि संप्रति कश्चिदीशः" ।

अन्तरेण-अ.-१५३८-१५५भां

द्र. अन्तरशब्दः ।

*अन्तरेणेति विभक्त्यन्तप्रतिरूपकम् ; यथा-

“अन्तरेण गन्धमार्दनं माल्यवन्तं चोत्तराः कुक्कः” ।

अन्तर्गत-त.-१४९५-शुक्ली ७वाथेयुं

□ विस्मृत, [प्रस्मृत शि. १३५] ।

*अन्तर्गच्छति स्मेति अन्तर्गतम् ।

अन्तर्गडु-पु.-१५१६-१६।मुं

□ निरर्थक ।

*अन्तर्गडुत्यन्तर्गडु “भृमृत्-” (उणा-७९६)

इत्युः ।

अन्तर्द्धा-स्त्री-१४७७-६।कथ

अन्तर्द्धि, अपवारण, छदन, व्यवधा, पिधान स्थगन, व्यवधान, तिरोधान ।

*अन्तर्द्धानिमन्तर्द्धा “मृगयेच्छा”-(५।३।१०१)

इत्यङ् ।

अन्तर्द्धि-पु.-१४७७-६।कथ

द्र० अन्तर्द्धाशब्दः ।

*अन्तर्द्धागमन्तर्द्धि पुंलिङ्गः “अन्तर्द्धि”

(५।३।८९) इति कौ साधुः ।

अन्तर्द्धार-त.-१००७-यु०त ६२वाओ

□ प्रच्छन्न ।

गृहस्य मध्यद्वारम् एकमेतदिति. कात्यो यदाह-

“प्रच्छन्नमन्तर्द्धारं यत् पक्षद्वारं तदुच्यते” ।

अन्तर्मानस-पु.-४३५-६७२ [यत्तत्राणो]

□ विचेतस्, दुर्मनस्, विमनस् ।

*अन्तर्मानं मनोऽस्येति अन्तर्मानाः ।

अन्तर्वत्नी-स्त्री-५३८-गर्भावती स्त्री

□ गुर्विणी, गर्भवती, उदरिणी, आपन्नसत्वा, गुर्वी ।

*अन्तर्विध्यतेऽस्यामन्तर्वत्नी, ‘पतिवल्ग्वन्तर्वल्यौ’ (२।४।५३) इतिङ्ख्या साधुः ।

अन्तर्वेशिक-पु.-७२६-अंतःपुराणो अधिकारी

□ द्र. अन्तःपुराध्यक्षशब्दः ।

*वंशस्यान्तर्वेश कुलस्त्रियः ताः सन्त्यस्यामन्तर्वेशिकः, आन्तर्वेशिकोऽपि ।

अन्तर्वाणि-पु.-३४५-न भोक्षी शङ्के शेषे।

□ शास्त्रविद् ।

*अन्तर्हृदयमध्ये न तु मुखे वाणिर्वागस्येति अ. ५

अन्तर्वाणिः ।

अन्तर्वेदि-स्त्री-९४९-गंगा नमनानो वयले। प्रदेश

*समस्थली ।

गंगा यमुनयोश्च नद्योर्मध्यभूमिरन्तर्मध्येवेदिरिवान्तर्वेदिः ।

अन्तर्विगाहन-त.-१५००-अं६२ न्युं

□ प्रवेश ।

*पदार्थानामन्तर्मध्यस्य विगाहनमिति अन्तर्विगाहनम् ।

अन्तर्हित-त.-१४७७-६।कथेयुं

□ संवीत, रुद्ध, आवृत संवृत, पिहित, छन्न, स्थगित, अपवारित, तिरोहित, [छादित अपिहित शि. १३२] ।

*अन्तर्धत्ते स्मेति अन्तर्हितम् ।

अन्तावसायिन्-पु.-९२३-६७।म

□ नापित, चण्डिल, क्षुरिन्, क्षुरमर्दिन्, दिवाकीर्ति, मुण्डक, [ग्रामणी, मण्डिवाह, क्षौरिक, भाण्डिक शे. १५६] ।

*अन्तमवस्थतीति अन्तावसायी ।

अन्तावसायिन्-पु.-१३३-यं३।व

□ चण्डाल, अन्तावसिन्, श्वपच, बुक्कस, (पुक्कस), निषाद, प्लव, मातङ्ग, दिवाकीर्ति, जनङ्गम, [चाण्डाल, पुक्कस शि. ८२] ।

*अन्तमवस्थतीति अन्तावसायी ।

अन्तिक-त.-१४५०-न७३

*पार्श्व, समीप, सविध, ससीम, अभ्याश, ‘अभ्यास’, सवेश, सन्निकर्ष, सदेश, अभ्यग्र, सनीड, सन्निधान, उपान्त, निकट, उपकण्ठ, सन्निकुण्ठ, समर्पाद, अभ्यर्ण, आसन्न, सन्निधि, अभितस् ।

*अन्तोऽस्त्य स्येति अन्तिकम् ।

अन्तिक-पु.-७५ (शि. २) भोक्ष

द्र० अक्षर शब्दः ।

अन्तिकतम-त.-१४५२-अत्यंत न७३

□ नेदिष्ठ [नेदियस् शि. १३०] ।

*अतिशयेनान्तिकं अन्तिकतमम्, “प्रकृष्टे-” (७।३।५) इति तम् ।

अन्तिका-स्त्री-१०१८-यूले।

द्र० अधिश्रयणीशब्दः ।

*अन्तोऽस्त्य स्यामन्तिका, “अन्त्याधिश्रयणी भवेत्” इति तु माला ।

अन्तिकाश्रय-पुं-१००२ पाडोशीनुं

□ उपध् ।

*अन्तिक आसन्ने आश्रयोऽन्तिकाश्रयः ।

अन्तिम-त-१४५९-छे६लुं

द्र० अन्तशब्दः ।

*अन्ते जातमन्तिमम्, “पश्चादाद्यन्त-” (६।३ ७५) इतीमः ।

अन्ती-स्त्री-१०१८ शि. ८६-यूले।

द्र० अधिश्रयणी शब्दः ।

अन्तेवासिन-पुं-७९-शि७५

□ शिष्य, विनेय, [छात्र, शो. २, अन्तेषद् शि. ६]।

*गुरोरन्ते वसत्यवश्यं इति अन्तेवासी, “शयवासि”

-(३।२।२५) इति सप्तम्या अलुप ।

अन्तेवासिन्-पुं-९३३-यं३।

द्र० अन्तावसायिन्शब्दः ।

*अन्ते दुरे वसतीति अन्तेवासी, “शयवासि”

(३।२।२५) इति सप्तम्या अलुप ।

अन्तेषद्-पुं-७९ (शि.६)-शि७५

द्र० अन्तेवासिन्शब्दः ।

अन्त्य-त-८७४-ःश समुद्र प्रमात्य

*दश वार्द्धयोऽन्त्यम् ।

अन्त्य-त-१४५९-छे६लुं

द्र० अन्तशब्दः ।

* अन्तेभवमन्त्यम् ।

अन्त्यवर्ण-पु-८९४-थु६

□ शूद्र, वृषल, पय, पज्ज, जघन्यज, ।

*अन्त्यश्चासौ वर्णश्चान्त्यवर्णः ।

अन्त्र-त-६०५-आंतरकुं

□ पुरीतत् ।

*अमत्यनेनान्त्रं “हुयामा-” (उणा-४५१)

इति त्रः ।

अन्दुक-१२२९-डाथीना पगभां पांधवानी सांङ्ग

□ शूङ्गल, निगड, हिञ्जीर, पादपाश, [निगल

अन्दू शि. ११०] ।

*अन्दति बध्नातीति अन्दूः, “कृषिचमि-” (उणा ८२९) इत्यूः, स्वार्थे केऽन्दूक, ‘इया दीदूतः के” (२।४।१०४) ’ इति ह्रस्व ।

अन्दू-स्त्री-१२२९ (शि. ११०)-डाथीना पगभां पांधवानी सांङ्ग

द्र० अन्दुकशब्दः ।

अन्दोलन-त-१४८१ (शि. १३३) डांय६।

द्र० दोला शब्दः ।

अन्ध-पुं-४५७-आंधेण।

□ गताक्ष, (चक्षुर्विकल) [अनेडमूक शो. १०६]

*अमति गच्छति अनेनेति अन्ध, “स्कन्धमि-भ्याम्” (उणा-२५१) इति धः, “अन्धणू दृष्टयुप-संहारे” इत्यस्य वा ।

अन्ध-त-१०७० शो. १६६-भेलुं पाण्णी

द्र० अप्शब्दः ।

अन्ध-त-१०७० (शि. ६५) पाण्णी

द्र० अप्शब्दः ।

अन्धकार-पुं त-१४६-अंधारं

□ तमिस्र, तिमिर (पुन) तमस्, ध्वान्त, भूच्छाया, (भूच्छाया), सन्तमस, अवतमस, अन्धतमस, [वृत्र, रजोबल, शो. २०, रात्रिराग, नीलपङ्क, दिनाण्ड, दिनकेसर, खपर्राग, निशावर्मा, विद्यद्भूति, दिगम्बर शो. २१, अन्धातमस शि. १२] ।

* अन्ध करोतीति अन्धकारम्, पुक्लीबलिङ्गः ।

(अन्धकारि)-पुं-२००-भडादेव

द्र० अट्टहासिन् शब्दः ।

अन्धकासुहृद्-पुं-२००-

द्र० अट्टहासिन्शब्दः

*अन्धकस्यासुहृदिति अन्धकासुहृदत अन्धको हि समरे शूलैः शूलिना प्रोतः ।

अन्धतमस-त-१४६-अंधारं

द्र० अन्धकारशब्दः ।

*अन्धयतीति अन्धं तच्च तत्तमश्च अन्ध-तमसम्, “समवान्धात्तमसः” (७।३।८०) इत्यत्

बाहुलकाद्दीर्घत्वे अच्यतमसमित्यपि अमरस्तु “चान्ते गाढेऽन्धतमसम् श्रीणेऽवतमसंतमः विध्वक् संतमसमिति विशेष माह ।

अन्धस्-न-३९५-भोऽन

□ भक्त, अन्न, क्रूर, भिस्सा, दीदिवि, ओदन, अशनजीवनक, याज, वाज, प्रसादन ।

*अद्यते इति अन्धः, “अदेरन्ध च वा” (उणा-९६३) इत्यस् ।

(अन्धस्)-पु-७-परि.-भोऽन्य शब्दधी भोऽवा योऽय शब्द

अन्धातमस-न.-१४५ (शि.१२)-अंधातुं

द्र० अन्वकारशब्दः ।

अन्धु-पु-१०९१-कुवे।

□ क्रूर, उदपान, प्रहि, ।

*अन्धयतीति अन्धुः “भृमृत्-” (उणा-७१६) इत्युः ।

अन्न-न-३९५-भोऽन

द्र० अन्धस्शब्दः ।

*अनित्यनेनेति अन्नं, “प्याधापन्यनि-” (उणा २५८) इति नः, अद्यते वा ।

अन्नकोष्टक-पु-१०९२-अन्ननो कोऽर

□ कुम्ल, [कुश्ल (शि.८) ।

कृष्णातीति कोष्टः, “कृषेर्वा” (उणा-१६४) इति टः अन्नस्य कोष्टोऽन्नकोष्टकः ।

अन्यद्-न-१४६८-अन्न

□ अन्यतरत्, भिन्नत्वम्, ‘त्वे, एक, इतरत्, ‘अन्यतर, एकतर’ ।

*अनितीत्यन्यद्, ‘स्थाछामा-” (उणा-३५७)

इति यः ।

अन्यतरद्-न.-१४६८-अन्न

द्र० अन्यत्शब्दः ।

*बहूनां मध्येऽन्यदन्यतरद् “बहूनां प्रश्ने ऽतम-श्रवा । (७।३।५४) इति उतरः ।

‘अन्यतरद्युस्’-अ. १५४२-भेभांथी भेक द्विवसे

अन्यथा-अ. १५४२ (शि. २ ५)-भीष् रीते

□ इतरथा ।

अन्यदा-अ.-१५४२ (शि. २०४)-भीष् वप्यते

□ एकदा ।

अन्यभृत-पु-१३२२-क्षीगडे।

□ काक, अरिष्ट, सकृत्पत्र, आत्मघोष, चिर-जीविन्, घृकारि, करट, द्विक, एकदृश, बलिभुज्, ध्वाङ्क्ष, मौकुलि, वायस, ‘परभृत,’ [वीलपुष्ट (शि.११८) ।

*अन्यान् पिकान् विभर्ति पुण्यातीति अन्यभृत् ।

अन्यभृत-पु-१३२१ (शि. ११७)-क्षीयव

द्र० कल कण्ठशब्दः ।

अन्यशाखक-पु-८५७-पैतानी वेदशाखाना इभं छेऽनार

□ शाखारण्ड ।

* अन्याः शाखाऽस्येति अन्यशाखकः ।

अन्युन-न-१४३३-सभस्त, अधुं

द्र० अखण्डशब्दः ।

* नास्ति न्यूनमस्येति अन्यूनं, अनूनमपि ।

‘अन्येद्युस्’-अ.-१५४२-भीष् द्विवसे

अन्योन्य-न-१४९९-पर२५२

□ परस्पर, इतरेतर, (मिथः) ।

अन्योन्योक्ति-अ.-२७५-पर२५२ न्यायपुत्रैक वात इरती ते.

□ संलाप, संकथा ।

*अन्योऽन्येन उक्तिर्भाषणं इति अन्योऽन्योक्तिः ।

अन्वक्ष-न.-१४५७-पाछण

द्र. अनुगशब्दः ।

*अक्षस्य रथस्य पश्चादन्वक्षम् ।

अन्वच्च-१४५७-पाछण

□ द्र. अनुगशब्दः ।

*अन्वच्चत्यन्वक् ।

अन्वय-पु-५०३-कुण, वंश

□ गोत्र, सन्तान, अन्ववाय, अभिजन, कुल, जनन, वश, [संतति (शि. ३८) ।

*अन्वीयते इति अन्वयः ।

अन्ववाय-पु-५०३-कुण, वंश

□ द्र. अन्वयशब्दः ।

*अन्ववैतीति अन्ववायः ।

आन्वष्ट-न.-१४९१-शोधेक्षुं

मृगित, मार्गित, अन्वेषित, गवेषित ।

*'ईषत् इच्छायाम्' अन्विष्यते इति अन्विष्टम् ।

अन्वेषित-न.-१४९२-शोधेक्षुं

द्र. अन्विष्टशब्दः ।

"एषृष्ट् गतौ" अन्वेष्यते इति अन्वेषितम् ।

अन्वेष्टु-पुं-४९१-पाछण वृत्ति

अनुपदिन्

अप् (ब. व.)-स्त्री-१०६९-पाथी

नीर, नार, वारि, वार, जल, दृक, क, उदक,

पानीय, अम्भसू, कुश, तीय, जीवन, जीवनीय, सलिल, अर्णसू, अम्बु, वार, संवर, शम्बर, शंवर, क्षीर, पुष्कर, मेघपुष्प, कमल, पयस्, पाथस्, कीलाल, भुवन, वन, घनरस, यादोनिवास, अमृत, कुलीनस, कबन्ध, 'कमन्ध', प्राणद, सर्वतोमुख, [दिव्य, इरा, सेव्य, कुपीट, वृत, अङ्कुर, शे. १६४, विष, पिप्पल, पाताल, नलिन, कम्बल, पावन, घडस, पल्लूर शे. १६५] ।

*आप्यन्ते सुखादिति आपः, स्त्रियां बहुवचनान्तः

"आपः क्विप् ह्रस्वश्च" (उणा-९३१) इति साच्युः ।

अपकृष्ट-न.-१४४२-अधम

द्र. अणकशब्दः ।

*अपकृष्यते इति अपकृष्टम् ।

अपक्रम-पुं-८०३-पलायन थपुं, लागी वृत्ति

पलायन, अपयान, सन्द्राव, द्रव, विद्रव,

संद्राव, उद्द्राव, प्रदाव, [निशान, शि. ७०] ।

* अपावृत्त्य क्रमणमिति अपक्रमः ।

अपक्रिया-स्त्री-१५१५-अपक्रा

द्रोह ।

* अपकारोऽपक्रिया ।

अपघन-पुं-५६६-शरीरना अवयव

प्रतीक, अङ्ग, अवयव, [गात्र शे. ११८] ।

*अपहन्यतेऽनेनेत्यपघनः, "निवोद्घ-" (५।३।३६।) इत्यलि निपात्यते ।

अपचय-पुं-१५२४-हानि, अपहृत्

अपहार, (हानि) ।

*अपचयनमित्यपचयः हानिरित्यर्थः, उपसर्ग-

वैचित्र्यादर्थभेदः ।

अपचायित पुं-४४७-(शि. ३२) पूजयेत्

द्र. अञ्चितशब्दः ।

अपचित-पुं-४४७-पूजयेत्

द्र. अञ्चितशब्दः ।

*अपचाय्यतेऽपचितः, "अपचितः" (१।४।७।७।) इति क्ते निपात्यते, अपचायितोऽपि ।

अपचिति-स्त्री-४४७-पूज

द्र. अर्चाशब्दः ।

अपटान्तर-न.-१४५१-संलग्न

द्र. अनन्तरशब्दः ।

*नास्ति पटेन तिरस्करिण्या अन्तरं व्यवधानम-
वेति अपतन्तरम् ।

अपटी-स्त्री-६८०-पडो, क्ति

काण्डपट, प्रतिसीरा, जवनी, तिरस्करिणी,
(यमनी शि. ५६) ।

*प्रावरितुमयोग्यत्वाद् न पटीति अपटी ।

अपटु-पुं-४५९-रेगि

आमयाविन्, ग्लान, ग्लास्तु, विवृत, आतुर
व्यधित, अभ्यमिति, अभ्यान्त, (रोगित) ।

*न पटुरिति अपटुः

अपतर्पण-न.-४७३-लांघु

लङ्घन ।

*अपतृप्यते इति अपतर्पणम् ।

अपत्य-नं-५४२-संतति

तोक, प्रसूति, तुक, प्रजा, (सन्तान, सन्तति
शे. ११५) ।

*न पतन्ति येन जातेन पूर्वजास्तदपत्यं "नञो
हलिपते" (उणा-६५७) इति यः ।

अपत्यपथ-पुं-६०९-स्त्रीतुं चि-६

वराङ्ग, च्युति, बुलि, भग, योनि, स्मरमन्दिर,
स्मरकूपिका, स्त्रीचिह्न ।

*अपत्यस्य निस्सरणे पन्था इति अपत्यपथः ।

अपत्रपा-स्त्री-३११-मीढथी थती शरभ

*अपरस्माद् लज्जावहे जातेऽपत्रपा ।

अपत्रपिण्णु पुं-३९०--६०८१७

लज्जाशील, (लज्जाल) ।

*अपत्रपते इति अपत्रपिण्णुः

अपथ-न. ९८४-३-भाग

अपथिन् ।

*नजा निर्दिष्टस्य अनित्यत्वात् समासान्ते सति अथम्, “पथ सङ्ख्याऽन्योत्तरः” (हेमलिङ्गानु. नपुं. श्लो. ८) इति क्लीबत्वम्, पथोऽभाव इति अव्ययीभावो वा ।

अपथिन्-पुं-९८४-३-भाग

अपथ ।

*न पन्थाः अपन्थाः “नजतत्पुरुषात्”

(७।३।७१) इति समासान्तनिषेधः

‘अपदांतर’-न-१४५१-सं०खन

द्र. अनन्तरशब्दः

अपदिश-न. १६७-दिशाना भूष्ण

विदिशू, प्रदिशू ।

*दिशोरिदमपदिशम्, विभक्त्यर्थेऽव्ययीभावे

‘शरदादे’ (७।३।९२) इत्यत् समासान्तः

अपध्वस्त-पुं-४४०-धिसारायेल

न्यक्कृत, धिक्कृत

*अपध्वस्यते स्मेति अपध्वस्त

(अपत्रंश)-पुं-२८५-भाषा विशेष

अपयान-न. ८०२-पलायन थपुं

द्र० अपक्रम शब्दः ।

*अपस्तुत्य यापते इति अपयानम् ।

अपररात्र-पुं-१४५-रात्रिने अंतिम भाग

उच्चन्द्र

*रात्रेरपरो भागः इत्यपररात्रः ।

अपरा-स्त्री. १६७-पश्चिमदिशा

प्रतीची, पश्चिमा, [पूर्वतरा शे. ३०] ।

*न घृणाति रविश्चिरमेताऽपरा । शेषश्चात्र-

“यथाऽपरेतरा पूर्वाऽपरापूर्वतरा तथा ॥” इति ।

अपरा-स्त्री न. १२२८ ढाथीने पाठने भाग

‘अवर’, [अवरा शि. ११०] ।

गजस्य पश्चाद्भागः

अपरभागभवत्वाद्परा, स्त्री किल्व लिङ्गः

जभावित्वाद् वत्वेऽवराऽपि ।

अपराजित-पुं-२०० (शे. ४२) शं०२

द्र० अट्टहासिन् शब्दः ।

अपराजित-पुं-२१९ (शे. ६७) विष्णु

द्र० अच्युतशब्दः ।

(अपराजित)पुं-९४-टी-यथा अनुतर विमानतुं नाम

अपराजिता-स्त्री-११५६-गरुड

गिरिकर्णी, [अप्रतिहता, आस्फोटा, आस्फोता,

विष्णुकान्ता

*न पराजीयते रक्षाहेतुत्वाद्पराजिता अप्रतिहतेत्यर्थः ।

अपराद्धेषु पुं-७५२-निशान थडेले

(अष्टबाण)

*अपराध्दा अलब्धलक्षा इषवो बाणा अस्य अपराद्धेषुः ।

अपराध-पुं-७४४-अपराध, गुने

मन्तु, व्यलीक, विप्रिय, आगस् ।

*अपराधनमिति अपराधः ।

अपर्णा स्त्री-२०३-पावता

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

*न विद्यते पर्णान्यस्या अपर्णा, तपसि पर्णा नामप्यनशानत् ।

अपरेतरा-स्त्री-१६७ (शे. ३०) पूर्वादिशा

पूर्वा, प्राची ।

‘अपरेद्युम्’-अ-१५४२-मीम द्विवसे

अपलाप-पुं-२७६-छुपाववातुं वयन

निह्व ।

*अपलपनमिति अपलापः ।

अपलासिका-स्त्री-३९३-तरस

तृष्णा, तर्ष, पिपासा, तृद. तृषा. उदन्त्या, धीति, पान ।

अपकृष्टं लसत्यनया इति अपलासिका “नाभिं पुंसि च” (५।३।१२१) इति णकः ।

अपवरक-पुं-९९५-शयनगुह

गर्भागार, वासौकस, शयनास्पद ।

*अपवृणोति आच्छादयति अपवरकः, (दू क नू
दू क नू

उणा-२७) इत्यकः ।

अपवर्ग-पुं-७५-भोक्ष

द्र० अक्षर शब्दः ।

कर्मभिरपवृज्यतेऽत्रेति अपवर्गः ।

अपवन-न-११११-अंगीये।

उपवन, वेल, आराम ।

अपावृत्तं वनमपवनम्

अपवर्जन-न-३८७-६।१

द्र० अंहतिशब्दः ।

*अपवृज्यते इति अपवर्जनम् ।

अपवाद-पुं-२७१-निं६।

अवर्ग, उपक्रोश, निर्वाद, परिवाद, गर्हणा, (गर्ह) धिक्क्रिया, निन्दा, कृत्सा, क्षेप, जुगुप्सन, जुगुप्सा, (गर्हा, जुगुप्सा शि.१७) ।

अनादुपसर्गात् परो वादः इति अपवादः ।

अपवारण-न-१४७७-६।५।

द्र० अन्तर्द्देशशब्दः ।

*अपवार्यते इति अपवारणम् ।

अपवारित-न-१४७६-३।५।

द्र० अन्तर्हितशब्दः ।

अपवार्यते इति अपवारितम् ।

अपविद्ध-न-१४७४-निग३२७।३।

प्रत्याख्यात, निराकृत, प्रत्यादिष्ट, प्रतिक्रिय, निरस्त ।

*अपविध्यते स्मेति अपविद्धम् ।

अपशब्द-न-१४४३-अधम

द्र० अणकशब्दः ।

*अपशीयते इति अपशीदम् ।

अपष्ट-न-१२३१-अं३शने। आगगतो लाग

*अपकृष्टं तिष्ठत्यपष्टं "गोऽम्बाऽम्ब-"(२।३।०) इति षत्वम् ।

अपष्टु-न-१४६५-विपरीत

प्रतिकूल, विलोम, अपसव्य, अपष्टुर, वाम, प्रसव्य, प्रतीप, प्रतिलोभ ।

*अपावृत्य तिष्ठतीत्यपष्टु, "दुःस्वपवनिभ्यः स्थः

(उणा-७२२) इति किदुः, मीरुष्टानादित्वात् षत्वम् ।

अपष्टुर-न-१४६५-विपरीत

द्र० अपष्टुशब्दः

अपावृत्य तिष्ठतीति अपष्टुरम्, "श्वसुर-" (उणा-४२६) इत्युरे निपात्यते, अपष्टुत्वं इति वा ।

अपसव्य-न विपरीत

द्र० अपष्टुशब्दः ।

अपगतं सव्यादपसव्यं, वाममित्यर्थः सव्यशब्दो

हि दूरान्तिकार्थाऽऽराच्छब्दवत् वामदक्षिणार्थः ।

,, न-१४६६-अभः। अंग

दक्षिण ।

*अपक्रान्तं सव्यादित्यपसव्यम् ।

अपस्कर-(अ. व.)-पुं-७५८-अक्ष सिवायना
रथना अंगे।

रथाङ्ग ।

*अपकुर्वन्त्यपकीर्यन्ते वा अपस्कराः, वर्वस्का-
दित्वात् साधुः ।

अपस्नान-न-३७५-भरेलातुं स्नान

मृतस्नान ।

*अपकृष्टं स्नानमित्यपस्नानम् ।

अपस्मार-पुं-३२१-घातुभोता वैषम्यथी धतो
आवेश

आवेश ।

*अस्मरणमिति अपस्मारः, घातु वैषम्यादेरा-
वेशः ।

अपहार-पुं-१५२४-अय्य, नाश

अपचय, (हानि) ।

*अपहरणमिति अपहारः ।

अपहास-पुं-२९८-कारण विना हसपुं ते

*अपकृष्टं हसितमिति अपहासः । [कारणं
विनाकृते हासः] ।

(अपांनाव)-पुं-१८८-अर्णवदेवता

द्र. अर्णवमन्दिरशब्दः ।

अपाङ्ग-पुं-५७९-आंअ पासेना अहार अने
अं६२ना अं५।

*नेत्रयोस्वान्तप्रदेशौ अपकृष्टौ अङ्गौ अपाङ्गौ ।

अपाङ्गदर्शन-न.-५७८-४२।क्ष

द्र०अक्षिविकृणितशब्दः ।

*अपाङ्गेन दर्शनमिति अपाङ्गदर्शनम् ।

अपाच-न.-१६८-६क्षिण्य दिशाभां उत्पन्न थयेलुं

□अपाचीन ।

*अपाञ्चतीति अपाक् ।

अपाची-स्त्री-१६७-६क्षिण्य दिशा

दक्षिणा, (अवाची) [उत्तरेतरा शे. ३१] ।

*अपाञ्चत्यस्यां रविरित्यपाची, जपादित्वाद् वत्वे

अवाची इत्यपि ।

अपाचीतरा-स्त्री-१६७ (शे. ३१)उत्तर दिशा

□उत्तरा, उदीची ।

अपाचीन-न.-१६८-६क्षिण्यदिशाभां उत्पन्न थयेलुं

□अपाच ।

*अपागोवाडपाचीनम्, “अदिकस्त्रियां वाऽञ्चः”

॥७।१।१०७। इति स्वार्थे ईनः ।

अपाटव-न.-४६२-रोग

□रोग, रुजा, रुज, आतङ्क, मान्य, व्याधि, आम. (आमन), आमय, आकल्य, उपताप, गद ।

*न पाटवमिति अपाटवम् ।

अपान-न.-६१२-गुहा

द्र०अधोमर्मनशब्दः ।

अपाऽनित्यनेनेति अपानम् ।

अपान-पुं-११०८-डोङ्गी आगणतो भाग अने गुहा अने पगनी पानी सुधीने पवन

*मूत्रपुरीषगर्भादीनपानयतीति अपानः अपसरणेन अनित्यनेन वा ।

अपावृत-पुं-३५५-२९अच्छंटी

□स्वतन्त्र निरवग्रह. यथाकामिन, स्वरुचि, स्वच्छन्द, स्वैरिन ।

*अपगतमावृत्तं नियंत्रणमस्येति अपावृतः ।

अपावृत-न.-१२४५-धोऽनुं वभीन उपर आणोऽवृते.

□परावृत्त, लुहित, वेल्लित ।

*अपावर्तनमिति अपावृतम् ।

अपाश्रय-पुं-९०१२-गोभ

मत्तालम्ब, प्रवीव, मतवारण ।

अपाश्रीयते ईति अपाश्रयः ।

अपासन-न.-३७२-हिंसा

□व्यापादन, विशरण, प्रमथ, प्रमापण, निर्मन्थन, प्रमथन, कदन, निवर्हण, निस्तर्हण, विशसन, क्षणन, पराशन, प्रोज्जासन, प्रशमन, प्रतिघातन, वध, प्रवासन, उद्रासन, घात, निर्वासन, संज्ञप्ति, निश्चुम्भ, हिंसा, निर्वापण, आलम्भ, निपूदन, निर्यातन, उन्मथ समापन,वर्जन, मार, पिञ्ज, निष्काण, क्राथ, विशारण ।

*अपादस्यतेरपासनम् ।

अपिनध-पुं-७६५-कस्युक धारण्य कस्युं ते

□आमुक्त, प्रतिमुक्त, पिनद्धा ।

*अपि नह्यते स्म इति अपिनद्धः ।

अपिहित-न.-१४७७ (शि. १२२)-ढंकायेलुं

द्र०अन्तर्हितशब्दः ।

अपुनर्भव-पुं-७४-भोक्ष

द्र० अक्षरशब्दः ।

*न पुनर्भवो जन्म अत्र इति अपुनर्भवः न पुनर्भवतीति वा ।

अपूप-पुं-३९८-भाक्षपूऽ।

□पिष्टक, पुप, [पारिशोल शे ६१] ।

*अश्नुते इति अपुपः “अशरूपः पश्च”

(उणा ३१२) ‘इत्युपः अञ्चिरुप्यते’ इति नैरुक्ताः ।

अपोह-पुं-३११-अधुधना आठ गुण्य पैडी छूडे गुण्य

*अपोहनमिति अपोहः असत्वक्षनिराकरणम् ।

अपिप्त-न.-१०९८-अग्नि

द्र०अग्निशब्दः ।

*अपां पिप्तं सारमिति अपिप्तम् ।

अप्रकीर्णप्रसृतत्व-न.-६८-संयधवाणी अने अतिविस्तार वगरनी वाणी

*अप्रकीर्णप्रसृतत्वं सुसम्बद्धस्य सतः प्रसरणं, अथवा असम्बद्धधिकात्वातिविस्तारयोरभावः ।

अप्रतिचक्र-स्त्री-४४ (शि. ४)-श्री ऋषभदेव प्रभुनी शासन देवी

□चक्रेश्वरी ।

□ विलक्षण ।

द्र. अपराजिता शब्दः ।

अप्रधान-न.-१४४१ गौण

□ गुण, उपसर्जन, उपाग्र, 'अप्राग्य' ।

*न प्रधानमिति अप्रधानम् ।

अप्रहत-न.-९४० नडि भेडेला भेतरनी भूमि.

□ खिल ।

*न प्रहृष्यते स्मेति अप्रहतं हलादिभिरकृष्टं

क्षेत्रं केदारादि ।

'अप्राग्य'-न.-१४४१-गौण

द्र० अप्रधानशब्दः ।

अप्सरःपति-पुं-१७३-ईन्द्र

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

*अप्सरसां पतिरिति अप्सरःपतिः यौगिकत्वात्

सुरस्त्रीशः ।

अप्सरसू-स्त्री-१८३-धन्वाणी

□ स्वर्वधू, स्वर्गिवधू, (स्वर्गस्त्री, सुरस्त्री, अप्सरा), स्वर्वेश्या, देवगणिका) ।

*आप्यन्ते पुण्यैरिति अप्सरसः 'आपोपाप्ता'

(उणा-९६४) इत्यस, आपोऽप्सरा देशश्च, अपः सरन्ति स्मेति वा समुद्र जातत्वाद् वा बहुवचनान्तः स्त्रीलिङ्गोऽयं तेनाऽप्सरा इत्यपि ।

अफल-न-१५१६-व्यर्थ

□ वन्ध्य, (वन्ध्य), मोघ, मुघा ।

*नफलतीति अफलम् ।

अवकेशी-पुं-१११६-नेने इण न आवे तेषुं पृक्ष

□ फलवन्ध्य (अवकेशिन्) ।

*नास्ति बकोऽप्यत्रावकं शून्यं तदीष्टेऽवकेशी ।

अबद्ध-न.-२६७-अर्थ विनानुं भेःपुं ते

□ (अस बद्ध), निरर्थक ।

*अबद्धं असंबद्ध, दशदाडिमादिवाक्यं समुदायार्थ-शून्यम् ।

अबद्धमुख वि.-३५१-अप्रिय भोःनार

□ दुर्मुख । (दुष्टवचन, मुखर ।

*अबद्धमनियन्त्रितं निरर्थकं वा मुखमस्थेति अबद्धमुखः ।

अबला-स्त्री-५०४-नारी

* स्त्री, नारी, वनिता, वधू, वशा, सीमन्तिनी, वामा, वर्णिनी, महिला, योषा, योषित्, [महेला, योषिता, शि. ३६] ।

नास्ति बलमस्या इति अबला

अबाध-न.-१४६६-अं'कुश रहित

द्र० अनर्गलशब्दः ।

*नास्ति बाधाऽस्येति अबाधम् ।

अब्ज-न.-४७-उमल छडा भगवान्तुं ल'उन

अब्ज-पुं-१०५-यन्द्रमा

द्र० अत्रिद्वग्जशब्दः ।

*अप्सु जातोऽब्जः, समुद्रजातत्वात् समुद्रनवनीतमपि ।

अब्ज-न.-८७४-(अभज, सो डोऽ)

* दशार्जुदानि इति अब्जम् ।

अब्जवान्धव-पुं-९६-सूर्य

द्र० अंशुशब्दः ।

*अब्जस्यवान्धवः इति अब्जवान्धवः यौगिकत्वात् पञ्चबन्धुः ।

अब्जहस्त-पुं-९६-सूर्य

*अब्जानि हस्ते यस्य स तथा अब्जहस्तः यौगिकत्वात् पञ्चपाणिः ।

अब्जिनीपति-पुं-९७-सूर्य

द्र० अंशुशब्दः ।

*अब्जिनीनां पतिरिति अब्जिनीपतिः यौगिकत्वात् पञ्चिनीशः ।

अब्द-पुं-न.-१५९-वर्ष

द्र० अनुवत्सरशब्दः ।

*आप्यते इति अब्दः 'आपोऽचपू' (उणा-२३८) इति दः अयं पुंक्लीबलिङ्गः ।

(अब्दवाहन)-पुं-१९७-शं'कर, महादेव

द्र० अट्टहासिन्शब्दः ।

अब्धिकफ पुं-१०७७-समुद्रना ईण

□ डिण्डीर, फेन, (सागरमल), हिण्डीर हिण्डीर ।

*अब्धेः कफद इवाधिक्ये बहिः प्रसरादब्धिककः सागरमलारव्यः नद्यादौ तुपचारात् ।

अब्धिज—(द्वि. व.) पुं—१८२—स्वर्गना वैद्य

*स्वर्वैद्य, अश्विनीपुत्र, अश्विन्, वडवासुत, नासिक्य, अर्कज, दस, नासत्य, यग, [नासत्यदस, प्रवरवाहन, गदान्तक, यज्ञवह शं. ३९, आश्विनेय शि. १४] ।

□ अब्धेर्जातो इति अब्धिजो नित्यद्विवचनान्तोऽयम् ।

अब्धिजा—स्त्री—९०३—भदिरा

□ मद्य, मदिष्टा, मदिरा, परिस्तुता, कश्य, परिस्तुत् मधु, कापिशायन, गन्धोत्तमा कत्य, इरा, परिप्लुता, कादम्बरी, स्वादुरसा, हलिप्रिया, शुण्डा, हाला, हारहूर, प्रसन्ना, वारुणी, सुरा, माध्वीक, मदना, देवस्रष्टा, कापिश, [मादूर्वीक शि. ७६] ।

अब्धिमण्डूकी—स्त्री—१२०४—भोतीनी धीप

□ मुक्तास्फोट, युक्ति ।

*अब्धेर्मण्डूकीति अब्धिमण्डूकी ।

अब्धिशयन—पुं—२१४—विष्णुः

द्र० अच्युतशब्दः

*अब्धौ शयनमस्येति अब्धिशयनः ।

अब्ध्यग्नि—पुं—११००—वडवानल

□ और्व, ऊर्व, संवर्तक, वाडव, वडवामुख,

(वडवानल) ।

*अब्धेरग्निरित्यब्ध्यग्निः ।

अब्रह्मण्य—न.—३३५—अवध्य आत्मज्ञाना पोकारभां भोदातो शब्द

* वधानर्हस्य ब्राह्मणस्य पूर्वकरणे न ब्राह्मणे साधु अब्राह्मण्यम् इति वर्तते “प्राण्यङ्गारथ”—(७।१।३७) इति यः अवधयाञ्चार्थमित्येके ।

‘अभय’—न.—११५८३। गणा वाणातुं भृण

द्र० उशीरशब्दः ।

अभयद—पुं—२५—नितेश्वर लगवान

द्र० अधीश्वरशब्दः ।

१ २ ३ ४ ५ ६ ७

*भयं इहपरलोकादानाकस्मादाजीवमरणाश्लयाधा भेदेन सप्तधा, एतत्प्रतिपक्षतोऽभयं विशिष्टमात्मनः स्वास्थ्यं निःश्रेयसधर्मनिबन्धनभूमिकाभूतं तत् अ. ६

गुणप्रकर्षादचिन्त्यशक्तियुक्तत्वान् सर्वथा परार्थकारित्वात् ददाति इति अभयदः ।

अभया—स्त्री—११४६—६२६

□ हरीतकी, पथ्या, अव्यथा, कायस्था, (वयस्था) पूतना, अमृता, हैमवती, चेतकी, श्रेयसी शिवा’ ।

*नास्ति भयमस्या इति अभया ।

अभाव—पुं—१५१७—नाश

□ नाश ।

*न भावः सत्तेति अभावः

अभाषण—न.—७५—भौन

□ नमौ ।

*न भाष्यते इति अभाषणम् ।

अभिक—पुं—४३४—क्षमी

द्र. अनुक शब्दः ।

*अभिकामयते इति अभिकः ।

अभिक्रम—पुं—७९१—युद्धभां निर्लय थर्ष शत्रु साभे ऋषुं ते.

*अभिसुरव्येन अभिभूय अरीनभि वा क्रमणं इति अभिक्रमः ।

अभिक्रम—पुं—१५१०—साभे ऋषुं.

□ आरोहण ।

*अभिसुरव्येन क्रमणमिति अभिक्रमः ।

अभिख्या—स्त्री—२६०—नाभ

□ आह्वय, अभिधा, गोत्र, संज्ञा, नामधेय, आख्या. आह्वा नामन् ।

*अभिख्यायतेऽनया इति अभिख्या ।

अभिख्या—स्त्री—२७३—यश, कीर्ति

□ श्लोक, कीर्ति, यशस्, समाज्ञा, [समाख्या शि. १८]

*अभिख्यानं इति अभिख्या ।

अभिख्या—स्त्री—१५१२—क्षान्ति, शोभा

□ आभा, राढा, विभूषा, श्री, कान्ति, विभ्रम, लक्ष्मी, छाया, शोभा, ‘द्युति, छवि’ ।

*अभिख्यायतेऽनया इति अभिख्या ।

अभिचर—पुं—४९६—सेवक

द्र० अनुगामिन् शब्दः ।

* आभिमुख्येन चरति इति अभिचरः ।
अभिचार-पुं-८३०-उच्यते, भारण्य वगेरे
 *अभिभवितुं चरणमिति अभिचारः ।
अभिज-पुं-५०२ (शि. ३६)-कुणवान, भानदान.
 द्र० अभिजात शब्दः ।
अभिजन-पुं-५०३-वंश
 द्र० अन्वयशब्दः ।
 अभिजन्यतेऽनेनेति अभिजनः “व्यञ्जनाद् घञ् ”
 (५।३।१३२) इति निपात्यते ।
अभिजात-पुं-५०२-कुणवान
 कुल्य, कुलीन, कौलेयक, महाकुल, जाल्य,
 [अभिज शि. ३६] ।
 *अभिजायते स्मेति अभिजातः, अभिजोऽपि ।
अभिज्ञ-पुं-३४३-डोशियार
 प्रवीण, शिक्षित, निष्णात, निपुण, दक्ष,
 कृतकर्मन्, कृतहस्त, कृतमुख, कुशल, चतुर, विज्ञ,
 वैज्ञानिक, पटु [क्षेत्रज्ञ, नदीष्ण, निष्ण शि. ६२,
 कृतकृत्य, कृतार्थ, कृतिन् शि. २२] ।
 *अभिजानाति इति अभिज्ञः ।
अभिज्ञान-त.-१०६-बांछन, यिहून
 द्र० अङ्कशब्दः ।
 *अभिज्ञायतेऽनेनेत्यभिज्ञानम् ।
 ‘अभितस्’-अ-१४५१-सभीप, पासे
अभिधा-स्त्री-२६०-नाम
 द्र० अभिख्याशब्दः ।
 *अभिधीयतेऽनया इति अभिधा ।
अभिधान-त.-२४१ (शि. ८२)-वाष्ठी, वयन
 द्र० भाषित शब्दः ।
अभिध्या-स्त्री-४६१-परधन देवानी धृञ्
 परस्वेहा, (विषमस्पृहा, विषमप्रार्थना) ।
 अभिचारेण ध्यानमित्यभिध्या, यत्कात्य “विषम-
 प्रार्थनाऽभिध्या” ।
अभिनन्दन-पुं-२६-योथा भगवाननुं नाम
 *अभिनन्द्यते देवेन्द्रादिभिरित्यभिनन्दनः, भुज्या-
 दित्वादनद, यद्वागर्भात् प्रभृत्येव अभीक्षणं शक्रेणाभिनन्द-
 नाद् अभिनन्दनः ।

अभिनय-पुं-२८२-हाथथी हृदयतो भाव गण-
 ववो ते
 व्यञ्जक ।
 *आभिमुख्यं नीयन्तेऽर्था अनेनेति अभिनयो
 भावसूचकः ।
अभिनव-त.-१४४८-नवीन
 नव, नवीन, सद्यस्क, प्रत्यग्र, नूतन, नूतन,
 नव्य ।
 *अभिनूयते इति अभिनवम् ।
अभिनिर्मुक्त पुं-८६०-सूर्यास्त पड्डेदा सुनार.
 *अभिभूयनिर्मुक्तोऽस्तमितोऽर्कोऽस्य सुप्तस्येति
 अभिनिर्मुक्तः ।
अभिनिर्माण-त.-७८९ प्रयाण
 प्रस्थान, गमन ब्रज्या, निर्माण, प्रयाणक, यात्रा ।
 *अभिनिर्मायते इति अभिनिर्माणम् ।
अभिनिवेश-पुं-१५००-भात्रद
 निर्वन्ध ।
 *अभिनिवेशनमिति अभिनिवेशः ।
अभिनीत-त.-७४३-योऽय
 न्याय्य, उचित, युक्त, साम्प्रत, लभ्य, प्राप्त,
 भजमान, औपयिक ।
 *अभिमुख्यं नीयते स्मेति अभिनीतम् ।
अभिपन्न-पुं-४७९-शरणाथी
 शरणार्थिन् ।
 *अभिमुखं पद्यते स्मेति अभिपन्नः ।
अभिप्राय-पुं-१३८३-अभिप्राय
 छन्द, आकृत, मत, भाव, आशय ।
 *आभिमुख्येन प्रयत्यनेनेति अभिप्रायः ।
अभिभव-पुं-४४१-पराभव
 द्र० अत्याकारशब्दः ।
अभिभूत-पुं-४४०-पराभव पाभेले
 आत्तगन्ध ।
 *अभिभूयते स्मेति अभिभूतः ।
अभिभूत-पुं-८०५-हारेद
 पराभूत, परिभूत, जित, भग्न, परजित ।

*अभिशाब्दात् परोभूतः इति अभिभूतः ।

अभिमन्त्रण-त.-२६२-भोधावयुं ते.

□आह्वान, आकारण, (आकारणा), हव, हृति, [हक्कारक, आकार शी. ८३] ।

अभिमाति-पुं-७२९-शत्रु

□शत्रु, प्रतिपक्ष, पर, रिपु, शात्रव प्रत्यवस्थात्, प्रत्यनीक, अभियाति, अरि, दस्यु, सपत्न, असहन, विपक्ष, द्वेषिन् द्विषत् वैरिन्, अहित, जिघांसु, दुहृद् परिपन्थक, परिपन्थिन्, द्विष् प्रत्यर्थिन्, अमित्र, अराति, [असुहृद् शि. १३] ।

*अभिमाति क्रुध्यतीति अभिमातिः “अभेर्या”- (उणा-६६२) इत्यातिः ।

अभिमान-पुं-३१७-गर्व

□गर्व, अहङ्कार, अवलिप्तता, दर्प, ममता, मान, चित्तोन्नति, स्मय,

*अभिमाननं इति अभिमानः, वैजयन्तीकारस्तुः— ‘अभिमानस्त्वहङ्कारो गर्वोऽस्त्री’ इत्याह ।

अभिमुख-त.-१४३७-सम्भुष

□सम्मुखीन ।

*अभिव्याप्तं मुखेनेति अभिमुखम् ।

अभियाति-पुं-७२८-शत्रु

द्र० अभिमातिशब्दः ।

*अभिमुख पातीत्यभियातिः “अभेर्यामाभ्याम्” (उणा-६६३) इत्यातिः ।

अभियोग-पुं-३००-उत्साह

द्र०अध्यवसायशब्दः ।

□अभि योजनमिति अभियोगः ।

अभिराम-त.-१४४४-सु-६२

□चारु, हारिन्, रुचिर, मनोहर, वल्गु, कान्त, बन्धुर, वाम, रुच्य, सुषम, शोभन, मञ्जु, मञ्जुल, मनोरम, साधु, रम्य, मनोज्ञ, पेशल, हृद्य, सुन्दर, काम्य, कम्प, कमनीय, सौम्य, मधुर, प्रिय, [लडह रमणीय शि. १२८] ।

*अभिरमते मनोऽन्नेति अभिरामम् ।

अभिरूप-पुं-३४२-पं।इत

□विद्वस्, सुधी, कवि, विचक्षण, लडधवर्ण,

ज्ञ, प्रातरूप, कृतिन्, कृष्टि, धीर, मेधाविन् कोविद, विशारद, सूरि, दोषज्ञ, प्राज्ञ, पण्डित, मनीषिन् । (धी मत्, मतिमत्) बुध, प्रबुद्ध, व्यक्त, विपश्चिन्, संख्यावत्, सत्, [कवितृ शि. २२] ।

*अभिगतं रूपं येन स इति अभिरूपः ।

अभिलाव-पुं-१५२१-धा।पुं ते

□लव, लवन ।

*अभिलवनमिति अभिलावः “निरभेः पूल्वः” (पा३।२१) इति घञ ।

अभिलाष-पुं-४३१-धृ०छ

□लोभ, तृष्णा, लिप्सा, वश, स्पृहा, काङ्क्षा, आशांसा, गर्द्वा वाञ्छा, आशा, इच्छा, ईहा, (ईह) तृष्. मनोरथ, काम, [धनाया, रुचि, ईप्सा, कामना शी० १०४, मनोराज्य. मनोगवी शि. ३०] ।

*अभिलषणमिति अभिलाषः ।

अभिलाषुक-पुं-४२९-ने।भी

गृध्नु, गर्धन, तृष्णञ्ज लिप्सु, लुब्ध, लोलुप लोलुभ, [लालस, लम्पट, लोल शी. १०४] ।

*अभिलषणशीलःइति अभिलाषुकः ।

अभिवादक-पुं-३४९-व०६न ३२न।२

□वन्दारु ।

*अभिवादयते इति अभिवादकः ।

अभिवादन-त.-८४४-प०गभां प०पुं ते.

□पादग्रहण, उपसङ्ग्रह ।

*अभिवाद्यते आशिषं कार्यतेऽनेन इति अभिवादनम् ।

अभिव्याप्ति-स्त्री-१५१७-सर्व तरङ् व्या।पुं.

□संमूर्च्छन ।

*अभिव्यापनमिति अभिव्याप्तिः सर्वतो वृत्तिः ।

अभिशास्त-पुं-४३६-६।प०। ला।य०

□वाच्य, क्षारित, दूषित, [आक्षारित शि. ३१] ।

अभिशास्यते स्मेति अभिशास्तः ।

अभिषव-पुं-९०५-मदिरा पनावधानी क्रिया

□मद्यसन्धान, आसुति, आसव ।

*अभिसवनमिति अभिषवः ।

अभिषस्ति-स्त्री-३८८ (श्री. ६५)-यायना ३२वी
द्र०अभ्येषणा शब्दः ।

(अभिषुते) (टी)-नं-४१५-३ांश्च

□द्र०अवन्तिसोमशब्दः ।

अभिषेणन-७९०-सेना सहित शत्रु सामे ऋपुं.
द्र०अवन्तिसोम शब्दः ।

*सेनयारिपूनभियानमभिषेणनं, 'गिन् बहुलं'-
(३।४।४२) इति णिज्यनटिच, 'स्थासेनि'-॥२।३।
४०॥ इति षत्वम् ।

अभिसंपात-पुं-७९७-युद्ध

द्र०अनीकशब्दः ।

*अभिसम्पतन्त्यत्रेति अभिसंपातः ।

अभिसारिका-स्त्री-५२९-३।मनी ४२७।थी प्रिय
पासे ऋनारी २त्री

*मदनेन मदेन वाया श्लिष्टा प्रियमभिसरति
अभिसारयति वा सा अभिसारिका, यद् भरतः "हित्वा
लज्जाभये श्लिष्टा, मदेन मदनेन वा. अभिसारयते
कान्तं सा भवेदभिसारिका ।

अभीक्ष्ण-पुं-४३४-३।मुद्ध

द्र०अनुकशब्दः ।

*अभि कामयते इति अभीक्ष्णः अभीक्ष्णश्च, 'अभे-
रीश्च वा' ॥७।३।१८९॥ इति के साधुः ।

अभीक्ष्णम्-अ. १५३१ वारंवार

□भूयस् पुनः पुनर् असकृत मुहुम्

अभीक्ष्यते इति अभीक्ष्णम्, "भ्रूणतृण-(उणा-१८६)
इति बाहुलकान्मान्तो निपात्यते, यथा-"तक्षणोतीव
तथाऽन्योऽभीक्ष्णक्षरक्षरैः ।

अभीष्ट-पुं-९९-३।रुण्

द्र०अंशुशब्दः ।

*अभ्यश्नाति तमासि इति अभीष्टः पुंलिङ्गः,
"केवयुमूर्ण्."-(उणा-७४६) इति उदन्तो निपात्यते
अभीष्टुरितिःगोडः ।

अभिषङ्ग-पुं-२७२-नं।श १।५

□आक्रोश, आक्षेप, शाप ।

*अभिषङ्गं पराभिमुख्येन वाक्ययोजनं अभीष-

ङ्गः "घञ्युपसर्गस्य"-(३।२।८६) इति दीर्घः ।

(अभीषु) (टी)-पुं-९९-३।रुण्

द्र०अंशुशब्दः ।

अभ्यग्र-नं-१४५०समीप, पासे

द्र०अन्तिकशब्दः

*अभिसुखं अग्रमस्येति अभ्यग्रम् ।

अभ्यञ्जन-नं-४२७-तेज

प्रक्षण, तैल, स्नेह ।

अभ्यज्यतेऽनेनेति अभ्यञ्जनम् ।

अभ्यन्तर-नं-१४६०-१२ये

□अन्तराल, विचाल ।

*अभ्यधिकमन्तरमिति अभ्यन्तरम् ।

अभ्यमित-पुं-४५९-३।गी

द्र० अपदुशब्दः ।

*अभितोऽभ्यतेःस्मेति अभ्यमितः

अभ्यमित्रिण-पुं-७९२-शत्रु सामे ऋनार

□अभ्यमित्र्य, अभ्यमित्रिय ।

*आभिसुख्येनाऽमित्रानलं गामी अभ्यमित्रिणः

"अभ्यमित्रमीयश्च" (७।३।१०४) इति ईनः ।

अभ्यमित्रिय-पुं-७९२-शत्रु सामे ऋनार

□अभ्यमित्र्य, अभ्यमित्रिय ।

*अभिसुख्येना मित्रानलंगामी अभ्यमित्रियः

"अभ्यमित्रमीयश्च" ॥७।३।१०४॥ इति ईयः ।

अभ्यमित्र्य-पुं-७९१-शत्रु सामे ऋनार

□अभ्यमित्रिय, अभ्यमित्रिय ।

आभिसुख्येनामित्रानल गामी अभ्यमित्र्यः "अभ्य-
मित्र"-॥७।३।१०९॥ इति यः ।

अभ्यर्ण-नं-१४५२-पासे

द्र०अन्तिकशब्दः ।

*अभ्यर्णते इति अभ्यर्णम्, "अविदूरेऽमेः"

(४।४।६४) इतीडभावः ।

अभ्यवस्कन्द-पुं-८००-धाड

□प्रपात, घाटि, (घाटी, अभ्यासादन, [अव-

स्कन्द शि. ७०] ।

अभ्यवस्कन्दनमिति अवस्कन्दोऽपि
अभ्यवहार-पुं-४२३-आपुं
 द्र०अदनशब्दः ।
 *अभ्यवहरणमिति अभ्यवहारः ।
अभ्याख्यान-न.-२६८-असत्य आक्षेप
मिथ्याभियोग ।
 *अभ्याख्यायते इति अभ्याख्यानम् ।
भ्यागत-पुं-४९९-अतिथि
 द्र०अतिथिशब्दः ।
 *अभ्यागच्छति अभ्यागम्यते स्म वा अभ्यागतः
 “तिथिपूर्वोत्सवाः सर्वे, त्यक्ता येन महात्मना ।
 अतिथिं तं विजानीयात्, शेषमभ्यागतं विदुः ॥
अभ्यागम-पुं-७९७-अडाध
 द्र०अनीक शब्दः ।
 *अभ्यागच्छन्त्यस्मिन्नभ्यागमः ।
अभ्यागारिक-पुं-४७८-कुट्टंअनुं पोषण् करवामो
 उद्यत
उपाधि, कुटुम्बव्यावृत्त ।
 *अभ्यागारमस्यास्तीति अभ्यागारिकः “अतो-
 ऽनेक स्वरात्”-(७।२।६) इतीकः ।
अभ्यादान-न.-१५१०-सामि प्रहण् करवुं
उपोद्घात, आरम्भ, प्रक्रम, उपक्रम, [उद्-
 घात शि. १३६] ।
 *आभिमुख्येनादानं इति अभ्यादानम् ।
अभ्यान्त-पुं-४५९-३।गी
 द्र०अपदुशब्दः ।
 *अभ्यान्तः “श्वसजप”-(४।४।७५) इति
 विकल्पेनेद् ।
अभ्यामर्द-पुं-७९८-अडाध
 द्र० अनीक शब्दः ।
 अभ्यामृदन्ति अस्मिन्निति अभ्यामर्दः ।
अभ्याश-न.-१४५०-पासे
 द्र० अन्तिक शब्दः ।
 अभ्यश्यते व्याप्यते इति अभ्याशं ताल्ब्यान्तः ।
अभ्यास-पुं-७८८-शस्त्रकणानो अभ्यास
खुरली, श्रम, योग्या, [शराभ्यास, उपासन

शे. १५२] ।
 *शस्त्राणामभ्यसनमिति अभ्यासः ।
‘अभ्यास’-पुं-१४५०-सभीप, निडट
 द्र०अन्तिकशब्दः ।
अभ्यासादन-न.-८००-पाड
 द्र० अभ्यवस्कन्दशब्दः ।
 *अभ्यासाद्यते इति अभ्यासादनम् ।
अभ्युत्थान-न.-५०२-उष्ठा थर्ष सत्कार करवे। ते
गौरव ।
 *अभिमुखमृत्थीयते इति अभ्युत्थानम् ।
अभ्युदित-पुं-८६०-सुतो होय ने सूथोऽथ थाय.
 *अभिभूय उदितोऽर्कोऽस्येति अभ्युदितः ।
अभ्युपगत-न.-१४८९-स्वीकार करेणुं
 द्र०अङ्गीकृतशब्दः ।
 *अभ्युपगम्यते स्मेति अभ्युपगतम् ।
अभ्युपगम-पुं-२७८-स्वीकार
 द्र०अङ्गीकारशब्दः ।
 *अभ्युपायनमिति अभ्युपगमः ।
अभ्युपपत्ति-स्त्री-१५०८-भडेरभ्यानी
अनुग्रह ।
 *अभ्युपवदनमिति अभ्युपपत्तिः ।
अभ्युपाय-पुं-२७८-अंगीकार
 द्र०अङ्गीकारशब्दः ।
 *अभ्युपायनमिति अभ्युपायः ।
अभ्युष-पुं-३९९-धीमां तणेदी पुरी
अभ्योष, पौलि ।
 *अभ्युषति भजतीति अभ्युषः ।
अभ्योष-पुं-३६६-धीमां तणेदी पुरी
अभ्युष, पौलि ।
 *अभ्युष्यते पच्यते इति अभ्योषः ।
अभ्र-न.-१६३-आडाश
 द्र०अनन्तशब्दः ।
 *अभ्राण्यस्य सन्तीति अभ्रं “अभ्रादिभ्यः” ॥
 (५।२।४६) इति अः ।
अभ्र-न.-१६४१-वाडण
नभ्राज, तडित्वत्, मुदिर, घनाघन, धूमयोनि

स्तनयित्, मेघ, जीमूत, पर्जन्य, ब्रह्महक, घन, धारा-
धर, जलवाह, जलद, जलमुच्, वारिद, वारिमुच्,
वारिधर), [व्योम धूम नभोध्वज, गडयित्, गदयित्,
वार्मसि, वारिवाहन शै. २८ खतमाल शै, २६]।

*अभ्रतीति अभ्रं न भ्रश्यन्त्यापोऽस्मादित्येके.

यदुक्तम्—“न भ्रश्यन्ति यतस्तेभ्यो जलान्यभ्राणि तान्यतः ।
आप्नोति सर्वादिश इति वा अभ्रं “खुर क्षुर”—
(उणा-३९६) इति साधुः ।

अभ्रक-नं.-१०५१-अ५२अ

□स्वच्छपत्र ख, (गगन), मेघ, (अम्बुद),

गिरिजामल (गिरिज, अमल) ।

*अभ्रप्रतिकृतिरिति अभ्रकम् ।

अभ्रपथ-पुं-१६३-आ६।श

द्र०अनन्तशब्दः ।

*अभ्रानां मेघानां पन्थाः इति अभ्रपथः यौगि-
कत्वात् मेघवत्म् ।

अभ्रपिशाच-पुं-१२१ (शि. ११)-२।६

द्र०भरणीभूशब्दः ।

‘अभ्रपुष्प’-पुं-११३७-नेतर

द्र०रथशब्दः ।

अभ्रमातङ्ग-पुं-१७७-अ२।व७ ६।थी

□ऐरावण, (अभ्ररुप) चतुर्दन्त, अर्कसोदर,
ऐरावत, हस्तिमल्ल, श्वेतगज, अभ्रमुप्रिय, [मदाम्बर,
सदादान, भद्ररेणु, शै. ३५] ।

*अभ्रस्यत्वात् अभ्रमातङ्गः अभ्ररुप इत्येके
यत् कात्यः-ऐरावतं विजानीयात् नागमंबुदगोचरम् ।

अभ्रमुप्रिय-पुं-१७७-अ२।व७ ६।थी

द्र०अभ्रमातङ्गशब्दः ।

*अभ्रतीति अभ्रमुः “भ्रैरमुः”-(उणा-८००)

अभ्रे खे माति न भ्राम्यति वा मन्थरगामित्वाद्
यल्लक्षम्—

अभ्रम्वां जघनान्तदोलितकरः तस्याः प्रियोऽभ्रमुप्रियः ।

(अभ्ररुप)-पुं-२७७-अ२।व७ ६।थी

द्र० अभ्रमातङ्गशब्दः

अभ्रि-स्त्री-८७८-श।३।नी-डो।दाणी

*काष्ठकुहाल ।

*अभ्रतीति अभ्रिः स्त्रीलिङ्गः “पदिपटि (उणा
६०७) इति इः ।

अभ्रेष-पुं-७४३-न्याय

□न्याय, देशरूप, समञ्जस, कल्प, नय, [नीति
शि. ३४] ।

*यथोचिताद् रूपाद् भ्रंशो भ्रेषः, नास्ति भ्रेषोऽ-
स्मिन्नभ्रेषः ।

अमत्र-नं-१०२४-वासष्

□पात्र, भाजन ।

*अमति आवेषमस्मिन् इति अमत्रं “वृगूनक्षि”
-(उणा-४५६) इति अत्रः ।

अमम-पुं-५५-भावि १२ भां तीर्थ३२

*नास्ति ममताऽस्येतिअममः ।

अमर (अ. व.)-पुं-८७-देवता

द्र०अनिमिषशब्दः ।

न म्रियते इति अमरः, अमरशब्दश्चिरस्थायि-
त्वादिलक्षणया देवेषु यौगिको रुद्रश्च ।

अमरावती-स्त्री-१७८-ईन्द्रपुरी

□ [सुदर्शन शै. ३५] ।

*अमराः सन्त्यस्यामिति अमरावती, “अन-
जिरादि” (३।२।७८) इत्यादिना मतौ दीर्घत्वम् ।

शेषश्चात्र-“पुरे त्वैन्द्रे सुदर्शनम्” ।

अमर्त्य (अ. व.)-पुं-८८-देवता

द्र० अनिमिषशब्दः ।

*न म्रियते इति अमर्त्यः, “मृशी पसि”-
(उणा-३६०) इति तकारादिर्यप्रत्ययः म्रियते इति
मर्तः “लूम्रो वा” (उणा-२०२) इति तप्रत्ययः
मर्त एव मर्त्यः “मर्तादिभ्यो यः” (७।२।१५९)
इति स्वार्थे यः न मर्त्य अमर्त्यः इति वा ।

अमर्त्यनिकायकोटि-स्त्री-६३-भगवाननो ३३
भो अतिशय, ऊँउ देवो सेवा करे ते.

*भवनपत्यादि चतुर्विधदेवनिकायानां जघन्यतोऽपि
समीपे कोटिर्भवतीति ।

अमर्मवेधिता-स्त्री-६९-भीष्मना मर्मने प्रगट
न करनारी वाणी

*अमर्मवेधिता-परमार्मानुदघटनस्वरूपत्वम् ।

अमर्ष-पुं-प्रतिहार ध्वञ्जावाणे क्रोध.

*क्रोधाद् जातो जिगीषोसोत्साहयुक्तो गुणो न मर्षनं
इति अमर्ष, प्रतिचिकीर्षारूपः ।

अमर्षण-३९२-पुं-क्रीडा

□ क्रोधिन्, रोषण, क्रोधन, [कोपन शि. २७]

*न मृष्यति इति अमर्षणः ।

(अमल) (टी) -न.-१०५१-अ५२५

□ द्र० अम्रकशब्दः ।

अमा-स्त्री-१५०-अभास

□ अमावसी, अमावस्या. दर्श, सूर्येन्दुसङ्गम,

अमावस्या, अमावासी ।

*अमेति अमावस्याशब्दैकदेशोऽयं भीमवत्,
न विद्यते माश्रन्द्रमा अस्यामिति वा ष्टोदरादित्वात् ।

अमा-अ.-१५२७-साधे

□ साक, सत्रा, सम, साधर, सह,

*न माति इति अमा “डित्” (उणा-६०५)

इति आ प्रत्ययः ।

अमांस-पुं-४४९-दुर्भाग

□ दुर्बल, कुश, क्षाम, झीण, तनु, छात,
तलिन, पेलव ।

*नास्तिमांसमस्येति अमांसः ।

अमात्य-पुं-७१४-भत्रो, राज्यना ७ अंगो

पौष्टी श्रीलुं अंग

*अमात्यो मन्त्री ।

अमात्य-पुं-७१९-प्रधान, राजने सत्ताह आप-
नार

□ सचिव, मन्त्रिन्, धीसख, सामवायिक [बुद्धि-
सहाय शि. ६२] ।

*अमा सह, समीपे वा भवोऽमात्यः “क्वेहा-
मात्रतस” ।(६।३।१६)। इति त्यच् अमा सह
अततीति वा ।

‘अमानस्य’-न.-१३७१-दुःख, पीडा

द्र० अर्त्तिशब्दः ।

अमालसी-स्त्री-१५०-अभास

द्र० अमाशब्दः ।

*अमा सह वसतोऽस्यां चन्द्राअर्कावित्यमावसी

औणादिके अप्रत्यये ङीः ।

अमावस्या-स्त्री-१५०-अभास

द्र० अमाशब्दः ।

*अमावस्या “वाऽऽधारेऽमावास्या” - (५।१।

२१) इति ध्यणन्तो निपात्यते ।

अमावासी-स्त्री-१५०-अभास

□ द्र० अमाशब्दः ॥

*अमावस्येव बाहुलकाद्दीर्घत्वे अमावासी ॥

अमावास्या-स्त्री-१५०-अभास

द्र० अमाशब्दः ।

*अमावस्याया विकल्पपक्षे अमावास्या ॥

अमित्र-पुं-७२९-शत्रु

द्र० अभिमातिशब्दः

*अमतीति अमित्रः “बन्धिवहि” - (उणा-
४५९) इति इत्र प्रत्ययः; न मित्रमिति वा पुंलिङ्गोऽयम्
असुहृदपि

अमुक्त-न.-७७४-हाथभा रलेलो छरी

□ शस्त्रिका ।

*अमुक्तं हस्तस्थितमेव वा यथा शस्त्रिकादि

अमुत्र-अ.-१५२८-परलेोऽ

□ प्रेत्य ।

*अमुस्मिन्निति अमुत्रः । यथा-

“अमुत्र भविता यत् ते तच्चिन्त्य शुभाशुभम्” ।

अमुष्यपुत्र-पुं-५०२-प्रभ्यात पितानो पुत्र

□ आमुष्यायण, प्रख्यातवपुत्रक ।

*अमुष्यपुत्रः, अत्र चोरादिपाठसामर्थ्यात् समासे
षष्ठीयलुप् ।

‘अमृणाल’-न.-११५८-काणा वाणानुं भृण

द्र० उशीरशब्दः ।

अमृत-न.-७४-भोक्ष

द्र० अक्षरशब्दः ।

*नास्ति मृतमत्रेति अमृतम् ।

अमृत-न.-८९-अमृत

पीयूष, सुधा, [पियूष, समुद्रनवनीत शि. ७]

*नास्ति मृतमत्रेति अमृतम् ।

अमृत-१-८३४-यत् ३२तीं अयेषुं इत्य

□ यज्ञशेष ।

*न म्रियतेऽनेन न नश्यतीति अमृतम् ।

अमृत-१-८६६-भांग्या विना भजेषुं

□ अयाचित, (अविनश्वर)।

*अमृतं अविनश्वरम् ।

अमृत-१-१०६९-पाणी

द्र० अप्रशब्दः ।

न विद्यते मृतमस्मादिति अमृतम् ।

अमृत न.४०४ (शे. १००) तस्त दोहेषुं इध

अमृतद्युति-पु-१०५-य-द्रभा

द्र० अत्रिदृग्जशब्दः ।

*अमृतं द्युतयो यस्य स इति अमृतद्युतिः

यौगिकत्वात् सुधांशुः ।

(अमृतप)-पुं-हेवे।

□ अमृतभुज्, अमृतान्धस् अमृतव्रत, अमृतलिहू

अमृतपायिन्, अमृताश, अमृताशन ।

अमृतपायिन् -पुं-७-परि-हेवे।

□ द्र० अमृतपशब्दः ।

(अमृतभुज्)-पुं-७-परि-हेवे।

द्र० अमृतपशब्द ।

अमृतलिहू-पुं-७-परि-हेवे।

द्र० अमृतपशब्द

(अमृतव्रत)-पुं-७-परि-हेवे।

□ अमृतपशब्द ।

अमृतसू-पुं-१०४-य-द्रभा

□ अत्रिदृग्जशब्द ।

*अमृतं सूते इति अमृतस् यौगिकत्वात्

सुधासूरित्यादयः ।

अमृता-स्त्री-१४५७-गणे।

वत्सादनी गुडूची, छिन्नरुहा, गडुची, तन्त्रिका, जीवन्तिका, सोमवल्ली, विशल्या, मधुपर्णी ।

*नम्रियते इति अमृता छिन्नप्ररोहत्वात्

'अमृता'-स्त्री-११४५-आभगा

द्र० आमलकी शब्द

अमृता-स्त्री-११४६-६२३

द्र० अमयाशब्दः

अमृतान्धस्-पुं-७-परि-हेवे।

द्र० अमृतपशब्दः ।

अमृतान्धस् (अ. व.)-पुं-८८-हेवे।

द्र० अनिमिषशब्दः ।

अमृताश-पुं-७-परि-हेवे।

द्र० अमृतपशब्दः ।

अमृताशन-पुं-७-परि-हेवे।

द्र० अमृतपशब्दः ।

अमृतासङ्ग-१-१०५३-भोरथुथुं

कर्परिका तुथ, अञ्जन

*अमृतमा सजत्यनेन इति अमृतासङ्गम् ।

अमेधस्-पुं-३५२-भूष्

द्र० अज्ञशब्दः ।

*नास्ति मेधाऽस्येति अमेधाः "मन्दात्पाच्च"

(३।३।१३८) इति अस् समासान्तः ।

अमोघा-स्त्री-२०५ (शे. ५०)-पार्वती

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

(अमोघा)-स्त्री-११४४-डाक्य

द्र० पाटलाशब्दः ।

अम्बक-१-५७५-भांभ

द्र० अक्षिशब्दः ।

* अम्बते इति अम्बकम् ।

अम्बर-१-१६३-आडाश

द्र० अनन्त शब्दः ।

* अमन्त्यत्र देवा इति अम्बरं "जठरकर"-

(उणा-४०३) इत्यारान्तो निपात्यते अम्बते शब्दायते इत्यन्ये ।

अम्बर-१-६६६-वस्त्र

द्र० अंशुक शब्दः ।

* अमत्यनेन शोभां इति अम्बरं "जठर"-

(उणा-४०३) इति अरे निपात्यते ।

अम्बरस्थली-स्त्री-९३८-(शे. १५८)पृ२५

द्र० अचलाशब्दः ।

अम्बरीष-पुं न.-१०२०-डाक्य

□ भ्राष्ट्र ।

* अम्यते इति अम्बरीषः “अमेर्वरादिः”-
(उणा-५५५) इति ईषः पुंक्लीबलिङ्गोऽयम् ।

अम्बष्ठ-पुं-८९६-ब्राह्मण्य अने वेश्याथी उत्पन्न
थयेले।

*अम्बायां तिष्ठतीति अम्बष्ठः, “गोऽम्बाऽऽम्ब”
(रा३।३०) इति षत्वं, “यापो बहुलं नाम्नि”
(रा४।९७) इति ह्रस्वः ।

‘अम्बष्ठा’-स्त्री-११४८-बुध
द्र० मागधीशब्दः ।

अम्बा-स्त्री-३३५-माता, नाटकमां वपरातो शष्क
* अमति वात्सल्यं गच्छतीति अम्बा “शम्य-
मेणिद्वा”-(उणा-३१८) इति वः अम्बते अपत्यं
जल्पतीति वा ।

अम्बा-स्त्री-५५७-माता

□मातृ, जननी, प्रसू, सवित्री, जनयित्री,
[जानी शे. ११७, जनित्री शि. ४५] ।

* अमति याति वात्सल्यं इति अम्बा, “शम्य-
मेणिद्वा”-(उणा-३१८) इति वः अम्बते जल्पतीति
वा ।

अम्बिका-स्त्री-४६-श्री नेभिनाथ प्रभुनी शासन
देवी

□(कुष्माण्डी) ।

* लोकानामम्बेव इति अम्बिका ।

अम्बिका-स्त्री-२०३-पार्वती

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

* अम्बैव इति अम्बिका, जगन्मातृत्वात् ।

अम्बु-न.-१०६९-पाष्ठी

द्र० अप्शब्दः ।

*अमतीति अम्बु क्लीबलिङ्गः “कम्पमिभ्याम्”-
(उणा-७९९) इति बुः प्रत्ययः ।

अम्बुकूर्म-पुं-१३५०-ब्रह्मवांशरे, शिशुमार मन्त्र

□शिशुमार, (जलकपि), उष्णवीर्य, महावस ।

* अम्बुनः कूर्मः इति अम्बुकूर्मः ।

अम्बुघन-पुं-१६६ (शे. ३०)-पाष्ठीना ३रा ।

अ. ७

द्र०-करक शब्दः ।

‘अम्बुज’-पुं-११४५-समुद्र इण, पाष्ठीमां थत्
नेतर

द्र० इज्जलशब्दः ।

अम्बुतस्कर-पुं-९८ (शे. १०)-स्य^५

द्र० अंशुशब्दः ।

(अम्बुद) (टी)-पुं-१०५१-अभरभ

द्र० अभ्रकशब्दः ।

अम्बुवत्-पुं-९५३-अहु पाष्ठीवाणे देश

□अनूप ।

* अम्बुमान् जलप्रायः ।

अम्बुवृद्धि-स्त्री-१०८७-ब्रह्मवृद्धि

□पूर, प्लव ।

*अम्बुनो वृद्धिराधिक्यं इति अम्बुवृद्धिः

अम्बुकृत-न.-२६७-थुंके ठडे तेवुं वयन

सथूत्कार, (सनिष्ठेव) ।

*अनम्बुनो अम्बुनः करणं इति अम्बुकृतम् ।

अम्ल-पुं-१३३८ (शि. १२६)-आटोरस

द्र० अम्लशब्दः ।

अम्भस्-न.-१०६९-पाष्ठी

द्र० अप्शब्दः ।

*अमति निपनप्रदेशमिति अम्भः, क्लीबलिङ्गः,
“अमेर्भहौ”-[उणा-९६२] इति अस् ।

अम्भःस्-पुं-११०४-धूम्राडे

द्र० अग्निवाह शब्दः ।

*अम्भः सूते धूमजत्वाद् मेधानामिति अम्भःस्ः।

अम्ल-पुं-१३८८-आटो रस

□पाचन, दन्त शठ, [अम्ल शि. १२६] ।

* अमति इति अम्लः, “शामाश्या”-(उणा-
४६२) इति लः अम्लोऽपि ।

अम्लवेतस-पुं-४१७-आंथली, डेकम

□ तिन्तिडीक, चुक, वृक्षम्ल ।

* अम्लवेतसवृक्षनिर्यासः इति अम्लवेतसः ।

अम्लिका-स्त्री-११४३-आंथलीतुं वृक्ष

□ तिन्तिडी, ‘तिन्तिली, चिञ्चा, अम्बलिका,

आम्लीका ।

* अम्लैव इति अम्बिका ।

‘अम्बिका’—स्त्री-११४३—आम्बिकीतुं वृक्ष

द्र० अम्बिकाशब्दः ।

अय—पुं-१३७९—साइं नशीम

* शुभं एति इति अयः “अच्”—(५११४९)

इति निपात्यते ।

अयःकण्टकसांच्छत्रा—स्त्री-७८७ (शे. १५०)

—महाशिला, शस्त्र विशेष, मोटी तोप.

□ [महाशिला शे. १५०]

अयप्रतिमा—स्त्री-१४६४—लोढानी प्रतिमा

सूर्मी, (सूर्मि), स्थूणा ।

अयोमयी प्रतिमेति अयःप्रतिमा ।

अयन—न.-१५८—शिशिर विगेरे त्रय त्रय
ऋतुतुं अयन.

* अयतेऽर्कोऽनेन इति अयनम् ।

अयन—न.-९८३—भाग

द्र० अध्वन्शब्दः ।

* अयन्तेऽनेन इति अयनम् ।

अयन्त्रित—न.-१४६६—अं कुश रक्षित

द्र० अनर्गल शब्दः ।

* न यन्त्रितमिति अयन्त्रितम् ।

अयस्त्र—न.-१०३८—शे।दुं

□ लोह, कालायस, शस्त्र, पिण्ड, पारसव, धन,
गिरिसार, शिलासार, तीक्ष्ण, कृष्णामीस, [धीन,
धीवर, शे. १५६] ।

* अयते भेद्यमिति अयः क्लीबलिङ्गः “अस्”

—(उणा-९५२) इति अस् प्रत्ययः ।

अयाचित—न.-८६६—मांग्या विना भणेल

□ अमृत, (अविनश्वर) ।

* नयाचितमिति अयाचितम् ।

अयि—अ.-१५३७—सभोधन

द्र० अङ्गशब्दः ।

एतीति अयि ‘स्वरेभ्यः इः’—(उणा-६०६)

इति इ प्रत्ययः, यथा—अयि ! जीवितनाथ ! जीवसि ।

(अयुग्) —१५ (परि.) अेडी सभ्या वायी शब्द

अयुकृच्छद—पुं-११३३—सप्तपथ

□ सप्तपर्ण, ‘विशालत्वच्’, शारद, (शारदी),
विषमच्छद’ ।

* अयुञ्जि विषमाणि च्छदान्यस्यायुकृच्छदः ।

अयुकृपलाश—पुं-१६(परि)—सप्तपथ

□ (सप्तपलाश, विषमपलाश—(परि) ।

अयुकृशक्ति—पुं-२६ परि—महादेव

□ (नवशक्ति, विषमशक्ति—(परि) ।

अयुगिषु—पुं-१६ (परि)—कामदेव

* (पञ्चेषु. विषमेषु) ।

अयुङ्नेत्र—पुं-१६ परि—महादेव

□ (त्रिनेत्र, विषमनेत्र) ।

अयुत—पुं न.-८७३—दश ६०४२

* दश सहस्राणि इति अयुतम्, अयं पुंक्ली-
बलिङ्गाः ।

अयोऽग्र—पुं न.-१०२७—सांभेक्षुं

□ मुसल, मुशल, मुषल, [अयोनि शि. ८६] ।

* अयः अग्रे मुखे अस्येति अयोऽग्राम्, पुंक्ली-
बलिङ्गः, अयोनिरित्येके यद् वैजयन्ती—“अयोनिर्मुसलोऽस्त्री
स्यात्” इति ।

अयोघन—पुं-९२०—लोढानां धय

□ वट ।

* अयो हन्यतेऽनेनेति अयोघनः ।

अयोध्या—स्त्री-९७५—नगरीतुं नाम

□ साकेत, कोसला (कोशला) ।

* न योध्यते परैरिति अयोध्या ।

अयोनि—पुं-१०२७ (शि. ८६)—सांभेक्षुं

द्र० अयोऽग्रशब्दः ।

अर—पुं-२८-१८भां तीर्थं कर

“सर्वो नाम महासन्वः, कुले य उपजायते ।

तस्याभिवृद्धये, वृद्धैरसावर उदाहृतः” ॥

इति वचनादरः, तथा गर्भस्थे भगवति जनन्या स्वप्ने
सर्वरत्नमयोऽरो दृष्ट इति अरः ।

अर—पुं-१२८—आरे।

* इर्यति गच्छति इति अरः ।

अर—पुं-६९३—सातभां यङ्गी

*“सर्वानाम महासत्वः, कुले य उपजायते ।
तस्याभिवृद्धये वृद्धै, रसावर उदाहृतः ॥”

इति वचनादरः, तथा गर्भस्थे भगवति जनन्या
स्वप्ने सर्वस्नमयोऽरोऽदृष्ट इति अरः ।

‘अरग्वध’-पुं ११४०-गरभाणे।

अरघट्टक-पुं-१०९३-३९

□पादावर्त ।

*अरान् घट्टयति अरा घट्टन्तेऽत्रेति वा अरघट्टः
केऽरघट्टकः ।

अरजस-स्त्री-५२०-नववर्षानी ओडरी

□गौरी, नग्निका ।

*नास्ति रजोऽस्या इति अरजा, अप्राप्ततुः ।

अरणि-पुं. स्त्री-८२५-अग्नि उत्पन्न थाय तेषुं
३५८

□निर्मन्थदारु ।

*इयति वह्निरस्मिन् इति अरणिः पुंस्त्रीलिङ्गः,
ऋहसुं’-(उणा६३८) इति अणिः ।

अरण्य-पुं-१-१११०-५५

द्र० अटवीशब्दः ।

*इयति भ्राम्यन्ति अस्मिन्निति अरण्यं पुंक्लीव-
बलिङ्गः “भ्राग्राजि”-(उणा-३७९) इति अन्य महत्व-
विवक्षायां तु अरण्यानी ।

अरण्यश्वन्-पुं-१२९२-५२

□कोक, ईहामृग, वृक ।

*अरण्यस्यश्वा इति अरण्यश्वा ।

अरण्यानी-स्त्री-११३०-भे।टुं ५५

□महारण्य ।

इयति भ्राम्यति अस्मिन्निति अरण्यं पुंक्लीव-
लिङ्गः “भ्राग्राजि”-(उणा-३७९) इति अन्य महत्व-
विवक्षायां तु अरण्यानी ।

अरति-स्त्री-७२-तीर्थः ३२भां न डो।य ते अदर
दोष पैका आठमे। दोष

*अरतिः रति विपर्यय इति अष्टमो दोषः ।

अरति-स्त्री-३१४-उत्कं।

□औत्सुक्य, रणरणक, उत्कण्ठा, उत्कण्ठ,

आयल्लक, हल्लेख, उत्कलिका ।

*इयति सुखमस्यामिति अरतिः स्त्रीलिङ्गः
“खल्यमि”-(उणा-६५३) इति अति न रति इति
अरतिः इति वा ।

अरत्ति-पुं स्त्री-५९९-कौशुथी कनिष्ठा सुधीतुं
भा।प.

*इयति प्रमाणतां इति अरत्तिः पुंस्त्रीलिङ्गः
“अतेरत्ति” (उणा-६८२) न रत्ति इति वा ।

अर-न. १५३०-७६६

द्र. अञ्जसा शब्दः ।

*इयति इति अरं, बाहुलकाद् अम् प्रत्ययः, यथा
-“अरं याति तुरङ्गमः” ।

(अर)-न.-१४७०-७६६

द्र० अविलम्बित शब्दः ।

*इयति इति अरं बाहुलकाद् अम्प्रत्ययः यथा
“अरंयाति तुरङ्गमः” ।

अरविन्द-न.-११६०-३७७

□कमल, नलिन, पद्म, कुशेशाय, शतपत्र, सहस्रपत्र
राजीव, पुष्कर, विसप्रसूत, (त्रिसप्रसूत), नालीक, तामरस
महात्पल, जलरुह, जलजन्मन्, जलज, सरोरुह,
सरोरुह, सरोजन्मन्, पङ्करुह, पङ्करुह, पङ्कजन्मन्,
पङ्कज, (वारिज, सरसिरुह), [विसप्रसूत शि. १०६] ।

*अरान् विन्दतीति अरविन्दं, “निगवादेनामि”
(५।१।६१) इति शब्दः ।

अरर-न.-१००६-आरुं

□कपाट, अररि, कुवाट, [कवाट शि. ८७]।

*इयति इति अररम् “ऋच्छिचाटि”-(उणा-
३९७) इति अरप्रत्ययः ।

अरर-पुं-१००७-आरुं

द्र. अरर शब्दः ।

*इयतीति अररिः पुंक्लीबलिङ्गः “नदिवल्लि”-
(उणा-६९८) इति अरिः ।

(अररे !)-अ.-१५३७-संभोधन

द्र० अङ्गशब्दः

अराति-पुं-७२९-थतु

द्र० अभिमातिशब्दः ।

□ इयति इति अरातिः “वस्यतिभ्या” (उणा-
६६३) इति आयिः

अराफल-पुं-७८७(शि-६७) नाभनुं शस्त्र

□ दुःस्फोट, (अराफल) ।

अराल-न.-१४५७-वांकुं

□ कुञ्चित, नत, आविद्ध, कुटिल, वक्र, वेल्लित
वृजिन, भङ्गुर, भुग्न, जिह्व, ऊर्मिमत् ।

*इयति इति अरालं “ऋकृमृ-” (उणा-४७५)

इति अलः अरानालाति वा ।

अरसञ्चित-न.-७८७-(शि १४८) यङ

□ चक्र, (वलयप्राय) ।

(अरि)-पुं-१०-(परि)-वध्य-वधङ् लाव संभंधमां
वध्यथी न्नेऽवा योऽय श्चङ्

अरि-पुं-७२८-शत्रु

द्र. अभिमाति शब्दः ।

*इयति इति अरिः, “स्वरेभ्यः इः” (उणा-
६०६) इति इः प्रत्ययः ।

अरित्र-न.-८७९-वडाणुं सुडान

□ केनिपात, कोटिपात्र, [कर्ण शि. ७८] ।

इयति अनेन नौः इति अरित्रं, “लू-धू-सू-
(५।२।८७) इति इत्रः प्रत्ययः ।

अरि-न.-७५५-पैडुं

□ रथाङ्ग, रथपाद, चक्र ।

*आराः सन्ति अस्मिन् इति अरि ।

अरिषड्वर्ग-पुं-१४२३-डामादि ७ आंतर शत्रु

अरिष्ट-न.-१२५-उसपर्ण

द्र०अजन्यशब्दः ।

*नास्ति रिष्टं क्षेमं अत्रेति अरिष्टम् ।

अरिष्ट-पुं-२२०-विष्णुने। शत्रु

□ मधु, धेनुक, चापूर, पूतना, यमलाजुन,
कालनेमि, हयग्रीव, शकट, कैटभ, कंस, केशिन, मुर,
सात्व, मैन्द, द्विविद, राहु, हिरण्यकशिपु, बाण,
कालिय, नरक, बलि, शिशुपाल ।

*न विद्यते रिष्टं क्षेमं अस्मादिति अरिष्टः ।

अरिष्ट-न.-४०८-अस वलोवेधुं ङी

□ दण्डाहत, कालशेय, धोलत, गोरस, रसायन ।

*न रेपति हिनस्तीति अरिष्टम् ।

अरिष्ट-न.-९६७-सुवावडुं धर

□ सूतिकाग्रह ।

*न रिष्यते हिंस्रैः कृतरक्षत्वादिति अरिष्टम् ।

अरिष्ट-पुं-११३८-अरिङ्गनुं वृक्ष

□ केनिल ।

*नास्ति रिष्टमशुभं अस्मादिति अरिष्टो

रक्षाहेतुः ।

अरिष्ट-पुं-१०३९-दीमडे

□ निम्ब, पिचुमन्द, ‘सर्वतोमद्र, हिङ्गुनिर्यास
मालक,’ ।

*न रिष्यते इति अरिष्टः ।

अरिष्ट-पुं-११८६-वसण्

□ रसोन, लशुन, म्लेच्छकन्द, महापषध, महा-
कन्द, ‘लशून’ ।

*न रिष्यते इति अरिष्टः ।

अरिष्ट-पुं-१३२१-डागडे।

द्र०अन्यभृत्शब्दः ।

* नास्ति रिष्टं मरणमस्य अमृतभुक्तत्वाद्
अरिष्टः ।

अरिष्टनेमि-पुं-३०-आवीसभां तीर्थंकर

□ नेमि, [नेमिन् शि. २] ।

*अरिष्टस्य अशुभस्य नेमिरिव प्रध्वंसकत्वाद्
अरिष्टनेमिः यद्वागर्भस्थे भगवति जनन्यारिष्टरत्नमयो
महानेमिदृष्ट इति रिष्टनेमिः अपश्चिमादिशब्दवत्
नञपूर्वत्वे अरिष्टनेमिः ।

(अरिष्टहन्)-पुं-२२१-[वष्णु

द्र०अच्युतशब्दः ।

अरुण-पुं-९५-सुथं

द्र०अंशुशब्दः ।

* अरुणः सारथिरस्यास्ति इति अरुणः,
अभ्रादित्वाद् अप्रत्ययः अरुणवर्णत्वाद्वा अरुणः ।

अरुण पुं-१०२-सुथंनो सारथि

द्र०अनूशब्दः ।

*अरुणवर्णत्वात् अरुणः ।

अरुण -पुं-१३९६-२।तोवथ्

बालसन्ध्याम ।

*इयति इति अरुणः “ऋक्वृ” — (उणा-१४६)

इति उणः प्रत्ययः ।

अरुणसारथि-पुं-९८-सुय

द्र० अंशुशब्दः ।

*अरुणः सारथिरस्य इति अरुण सारथिः ।

अरुणावरज-पुं-२३०-ग२३

गरुड, (गरुड), शात्मलिन्, विष्णुवाहन, सौपर्ण्य, वैनतेय, सुपर्ण, सर्पारति, वज्रिजित्, वज्र-तुण्ड, पक्षिस्वामिन्, काश्यपि, स्वर्णकाय, ताक्ष्य, कामायुष, गरुत्मत्, सुधाहृत् [विषापह शै. ७६ पक्षिसिंह, मापक्ष, महावेग, विशालक, उन्नतीश, स्व-मुखभू, शिलाऽनीह, अहिभुज् शै. ८०] ।

*अरुणस्य अवरजः इति अरुणावरजः ।

अरुणोपल-पुं-१०६४-भाष्ये

पद्मराग, लोहितक, लक्ष्मीपुष्प [शोणरत्न शि. ६४] ।

*अरुणः शोण उपलः इति अरुणोपलः शोणरत्नमपि ।

अरुनुद-पुं-५०१-पीडा ३२ना२

व्यथक, मर्मस्पृश ।

* अरुनुदतीति अरुनुदः “बहुविद्वरु- (५।१।१२४) इति खश् ।

अरुन्धती-स्त्री-८४९ वसिष्ठनीपत्नी

अक्षमाला ।

* न रुणद्धि इति अरुन्धती ।

अरुन्धतीजानि पुं. ८४९ वसिष्ठऋषि

वशिष्ठ ।

* अरुन्धती जायाऽस्य इति इति अरुन्धती-जानिः “ जायायाजानिः ” (७।३।१६४) इति जान्यादेशः ।

अरुष-न-४६५-धा, नडि उणत् वा३

क्षत, व्रण, ईर्म, क्षणु ।

* इयति व्यथामनेनेति अरुः क्लीबलिङ्गः

“रुधति-(उणा ११७) इति उस् प्रत्यय ।

अरे!-अ.-१५३७-संभोधन

द्र० अङ्गशब्दः ।

*न रिणाति इति अरे, विचू यथा अरे !

क्षत्रियखेद् ।

अर्क-पुं-९२-पांय न्योतिषी देवे पौडी पील न्योतिषी देव.

अर्क-पुं-९५-सुय

द्र० अंशुशब्दः ।

अकर्षते स्तूयते इति अर्कः अर्चयते इति वा

“भीष्मशलि” (उणा- २१) इति कः ।

अर्क-पुं-८९(शै.५)-गण्डदेवता

अर्कज-पुं-२८२-स्वर्गनावैद्य

द्र० अविधजशब्दः ।

अर्कज्जातौ इति अर्कजौ नित्यद्विचनान्तो-ऽयम् ।

अर्कतनय-पुं-७११-३थ्

द्र० अङ्गराजशब्दः ।

अर्कस्य तनयः इति अर्कतनयः ।

अर्कबान्धव-पुं-२३६-शाक्यसिंह सातमां थु ६

शाक्यसिंह, (शाक्य), राहुलसू, सर्वार्थसिद्ध,

गौतमान्वय, मायासुत, शुद्धोदनसुत, देवदत्ताप्रज, (शौधोदनि) ।

*अर्कस्य बान्धवः सूर्यवश्यत्वादिति अर्क-बान्धवः ।

अर्करेतोज-पुं-१०३-सुयपुत्र

रेवन्त, प्लवग, हयवाहन ।

*अर्करेतसो जातः इति अर्करेतोजः, “अजातेः”

—(५।३।१७०) इति डः ।

अर्कसूनु-पुं-१८४-यथ

द्र० अन्तकशब्दः ।

*अर्कस्य सूनुः इति अर्कसूनुः ।

अर्कसोदर-पुं-१७७ ध-द्रने औरावत् हाथी

द्र० अभ्रमाङ्गशब्दः ।

* अर्कस्य सोदरः इति अर्कसोदरः समुद्रजा-तत्वात् ।

अर्गल-त्रि.-१००४-भूगण

परिष ।

*इयति इति अर्गला त्रिलिङ्गः, “ऋजनेर्गोऽन्तश्च”

(उणा ४६७) इति अलः अरेण कर्षणेन गलतीति वा ।

अर्गलिका-स्त्री पु-१००५-नानी भूयग

□ सूचि, (सूची) ।

*अल्पा अर्गला इति अर्गलिका ।

‘अर्ग्वध’-पु-११४०-गरभाणे ।

द्र० आरग्वधशब्दः ।

अर्घ-पु-८६८-डिभत

□ मूल्य, वस्न, वक्रय, [भाटक शे. १५४] ।

*अयते पण्यमस्मिन् इति अर्घः “स्थाति”-

(उणा-१०९) इति घः अर्थेति पण्यमनेति वा ।

अर्घ्य-न.-५००-पूण भाटेपुं पाष्ठी

* अर्घार्थमध्यर् वारि “पाद्याध्ये” (७।१।२३)

इतियः प्रत्ययः ।

(अर्घ्य)-न.-१२१४ (टी) अेक गतनुं मध

अर्चा-स्त्री-४४७-पूण

□ पूजा, अर्हणा, सपर्या, [अपचिति शे।०५]

*अर्चनमिति अर्चा ।

अर्चा-स्त्री-१४६३ प्रतिधिंय

□ प्रतिमा, प्रतियातना, प्रतिनिधि, प्रतिच्छाया, प्रतिच्छन्द
प्रतिकाय, प्रतिरूप, प्रतिविम्ब, प्रतिमान, प्रतिकृति ।

*अच्यते इति अर्चा ।

अर्चित पुं. ४४७ पूणअेले ।

द्र० अपचितशब्दः ।

*अच्यते इति अर्चित ।

अर्चिष-स्त्री न. ९९ डिरेण

द्र० अंशुशब्दः ।

*अच्यते इति अर्चिः स्त्रीकलीबलिङ्गः ।

अर्चिषू-स्त्री न.-११०२-अग्निनी गवाणा ।

□ हेति, काला, शिला, ज्वाला ।

*अच्यते इति अर्चिः स्त्रीकलीबलिङ्गः “रुचिचिं

(उणा-९८९) इति इस् प्रत्यय ।

अर्चिष्मत्-पु-१०९८-अग्नि

द्र० अग्नि शब्दः ।

□ अर्चीषि विद्यन्तेऽस्येति अर्चिष्मान् ।

अर्च्य-पु-४४६ पूण्य

□ प्रतीक्ष्य ।

*अर्चनीयः इति अर्च्यः पूज्यः ।

अर्जुन-पु-७०२ कार्त्वीय^१, इतीवीय^२ने पुत्र

—हैहय, कार्त्वीर्य देः सहस्रभृत् ।

*अर्जति कीर्तिभिति अर्जुनः ‘यम्यजि’-

(३०।२।८८) इति उनप्रत्ययः ।

अर्जुन-पु-७०८ अर्जुन

□ फाल्गुन, पार्थ, सव्यासाचिन्, धनञ्जय,
राधावेधिन्, किरीटिन्, ऐन्द्रि, विष्णु, श्वेतह्वय, नर,
बृहन्नट, गुडाकेश, सुभद्रेश, कपिध्वज, बीभत्स,
(बीभत्सु), कर्णजित्, (कर्णारि), [विजय, चित्रयोधिन्
चित्राङ्गसूदन शे. १३८, योगिन्, धन्विन्, कृष्णपक्ष,
शे. १३८, बीभत्सु शि. ६०] ।

*अर्जति कीर्तिभिति अर्जनः ।

अर्जुन-न.-१०४४-सेःनुं

□ सुवर्ण, स्वर्ण, हेमन्, हेम, हिरण्य, हाटक,
वसु, आष्टापद, काञ्चन, कल्याण, कनक, महारजत,
रै, गाङ्गेय, रुक्म, कलधौत, लोहोत्तम, वह्निबीज,
गारुड, गैरिक, जातरूप, तपनीय, चाभीकर, चन्द्र,
भर्मन् निष्क, कार्तस्वर, कर्बुर, (कर्बुर), ‘कर्बुर,
कर्बुर,’ जाम्बूनद, शातकुम्भ, रजत, भूरि, भूत्तम,
[लोमन, शुक्र, तारजीवन, औजस, दाक्षायण, रक्तवर्ण,
श्रीमत्कुम्भ, शिलोद्भव शे. १६३, वैणव, कर्णिकार-
च्छाय, वेणुतटीभव शे. १६४, शातकौम्भ शि. ६१] ।

*अर्ज्यते पुण्यैः इति अर्जुनम् ।

अर्जुन-पु-११३५-अर्जुन नामनुं वृक्ष ।

□ ककुभ, ‘नदीसर्ज, वीरतरु, इन्द्रदु’ ।

* अर्ज्यते इति अर्जुनः शौकल्याद् वा ।

अर्जुन-१.-११९५-सर्व गतनुं धास

□ तृण ।

*अर्ज्यते ईति अर्जुनम्, “सर्वं च तृणमर्जुनं”

इति भागुरिः ।

अर्जुन-पु-१३९३-श्वेतवर्ण

□ श्वेत, श्वेत, सित, शुक्ल, हरिण, विशद,
शुचि, अवदात, गौर, शुभ्र, बलक्ष, ‘(अवलक्ष)’, धवल,
पाण्डुर, पाण्डर, पाण्डु ।

*अज्यते इति अर्जुनः ।

अर्जुनध्वज-पुं-७०५-६नुमान

□ हनुमत्, वज्रकङ्कट, मारुति, केशरिसुत, आज्ञनेय, [हमनूत् शि. ६] ।

*अर्जुनस्य पार्थिवस्य ध्वजः ।

अर्जुनी-स्त्री-१२६५-गाथ

द्र० अहन्या शब्दः ।

*अज्यते इति अर्जुनी ।

अर्णव-पुं-१०७३-समुद्र

द्र० अकृमार शब्दः ।

*अर्णासि सन्त्यस्येति अर्णवः “तमिस्त्रार्ण-”(७। २।५२) इति साधुः ।

अर्णवमन्दिर-पुं-१८८-नलदेवता

□ वरुण, प्रचेतस्, जलपति, यादःपति, (अपां-नाथ यादोनाथ) पाशिन्, (पाशापाणि), मेघनाद, जलकान्तर, परञ्जन, [प्रतीचीश, दुन्दुभि, उद्दाम, संवृत शि. ३६] ।

*अर्णवो मन्दिरमस्य इति अर्णवमन्दिरः ।

अणस-न-१०६९-अण

द्र० अपूशब्दः ।

□ अर्थते तदिति अर्णः, “अतीर्णभ्याम्”-(उणा-९६९) इति नस् प्रत्ययः, ऋणोतीति वा “अस्” (उणा-९५२) इति अस प्रत्ययः ।

अर्ति-स्त्री-७७५-धनुष्यने अत्रलाग

□ अटनी, (अटनि) ।

*अर्थतेऽनया इति अर्तिः खादित्वात् क्तिः ।

अर्ति-स्त्री-१३७१-दुःख

□ दुःख, असुख, वेदना, व्यथा, पीडा, बाधा, आभील, कृच्छ्र, कष्ट, प्रसूतिज, आमनस्य, (वैमनस्य) प्रगाढ ‘अमानस्य,’ [वाध शि. १२५] ।

*अर्दनमिति अर्तिः ।

अर्थ-पुं-१९२-बांउर, [नधान

□ वित्त, रिक्थ, स्वापतेय, रै, सार, विभव, वसु द्युम्न, द्रव्य, पृक्थ, ऋक्थ स्व, ऋक्थ, द्रविण, धन, हिरण्य ।

*अर्थतेऽसौ इति अर्थः, “कमिप्रुगार्तिम्यस्थः”

(उणा-२२५) इति थः, अर्थते इति वा ।

अर्थ-१५१४ पुं--कार्य

□ कार्य, कृत्य, प्रयोजन ।

*अर्थते इति अर्थः ।

अर्थ-(अ. व.)-पुं-१३८४ (शि. १२५)-२५र्थ
वगेरे पायि [वषथे]

द्र० इन्द्रियार्थशब्दः ।

अर्थ-दूषण-न-७३८-आदान-विगेरे यार प्रका-
रना अर्थना दूषणे।

*अर्थस्य दूषणं इति अर्थदूषणं चतुर्धा आदानं

अदानं, विनाशः परित्यागश्चार्थस्य ।

अर्थना-स्त्री-३३८-याथना

द्र० अध्येषणा शब्दः ।

*अर्थनमिति अर्थना ।

अर्थप्रयोग पुं-८८०-व्यावने धंधे

□ कुसीद, ‘कुशीद, कुशीद’, वृद्धिजीवन ।

*अर्थस्य प्रयोगः कालांतरेण दानमिति अर्थप्रयोगः।

अर्थवाद-पुं-२७०-प्रशंसा वभाण

□ वर्णना, ईडा, स्तव, स्तोत्र, स्तुति, नुति,

श्लाघा, प्रशंसा ।

*अर्थस्य प्रशस्यस्य वदनमिति अर्थवादः ।

अर्थ-विज्ञान-न-३११-युद्धना आठ गुण्य पैडी
अेकगुण्य

अर्थस्य यथावस्थतया विज्ञानमिति अर्थविज्ञानम् ।

अर्थव्ययज्ञ-पुं-३८७-दानि अने बोगी

□ सुकल ।

*अर्थव्ययं जानाति इति अर्थव्ययज्ञः दाता भोक्ता च ।

अर्थिक-पुं-७९४-अंहीन

□ वैतालिक, बोधकर, सौख्यसुप्तिक’ [सौख्य-शायिनक सौख्यशाय्यक शि ६६] ।

*अर्थिन एव अर्थिकाः ।

अर्थिन्-पुं-३८८-यायक

□ याचक, वनीपक, मार्गण, याचनक, तर्कु ।

*अर्थनशीलः इति अर्थी अर्थोऽस्यास्तीति वा, “अर्थान्ता”-(७।२।८) इति इन् ।

अर्थ्य-न-१०६२-शिलागित

□ शिलाजतु, गिरिज, नैरेय, अश्मज ।

*अर्थ्यते रसायनार्थिभिः इति अर्थ्यम् ।

अर्दना-स्त्री-३८८ यःयना

द्र०अध्येषणाशब्दः ।

*अर्दनमिति अर्दना ।

अर्ध-पुं-१४३४-टुकडो, अउथो भाग।

□ खण्ड, शकल, भित्त, नेम, शल्क, दल.

[खण्डल शि. १८२] ।

*ऋध्नोति इति अर्धः आविष्टलिङ्गः पुंस्ययं यथा ग्रामार्धः अर्धपटी, अर्धो नगरं वाच्यलिङ्गः इत्येके यट्टीका- “खण्डमात्रवृत्तितयां त्वभिधेयलिङ्गः इति समप्रविभागे त्वर्द्धं नपुंसकम् ।

अर्धकाल-पुं-२०० (शि. ४८)-शंकर

द्र०अट्टहासिनशाब्दः ।

अर्धकूट-२०० (शि ४६) शंकर

द्र०अट्टहासिनशाब्दः ।

अर्धगुच्छ-पुं-६६०-योपीश शेरनेो हार

*गुच्छस्य अर्धमिति अर्धगुच्छः ।

अर्धजाह्नवी-स्त्री-१०८४-कावेरी नदी ।

□ कावेरी ।

*अर्धं जाह्नवीति अर्धजाह्नवी ।

अर्धतर-पुं-२९४ (शि ८७)-युद्ध सभयतुं वाघ

(अर्धनाराच)-पुं-७८० (टी) आशुनेो अेक प्रकार

अर्धमाणव-पुं-६५९-सेना सेरनेो हार

*अर्धेन माणव इव लघुत्वादर्धमाणवः ।

अर्धरात्र-पुं-१४५-अउधी रात.

□ निशीथ, महानिशा, [निःसंताप शि. ११] ।

अर्धेन रात्रेरिति अर्धरात्रः ।

अर्धलोटिका-स्त्री-४०० (शि. ६७)-नानी रोटली

□ शण्कुली ।

अर्धवीक्षण-न.-५७७-वांकी नरर नेपुं ते

द्र० अश्विकृणित शब्दः ।

*अर्धं वीक्षणमस्येति अर्धवीक्षणम् ।

अर्धहार-पुं-६६०-६४ सेरनेो हार

*अर्धं हारस्येति अर्धहारः ।

अर्चेन्दु-पुं-७८०-अर्धय-दनी आर्द्रतिवाणुं पाणु

*अर्चेन्दु सदृशमुखलीहत्वात् इति अर्चेन्दुः अर्धचन्द्रः ।

(अर्धुद)-पुं-४७१ (टी)-आधिनेो अेक प्रकार

अर्धुद-पुं न.-८७४-६श करेड

*दशकोटयोऽर्धुदम्, पुंङ्गीबलिङ्गः ।

अर्भ-पुं-३२८-नातुं पाणु

□ वाल, पाक, शिशु, डिम्ब, पोत, शाव, स्तनन्धव, पृथुक, उत्तानशय, क्षीरकण्ठ, कुमारक (कुमार), [स्तनप, क्षीरप शि. २१] ।

*इयति वृद्धिमिति अर्भः, “गृदृमि”-(उणा-३२७) इति भः, ऋभ्यत इति वा ।

अर्य-पुं-३५९-२वाभी, नायक

द्र०अधिपशब्दः ।

*अर्यते सेव्यते इति अर्यः । “स्वामिवैश्येऽर्य” (५।१।३३) इति साधुः ।

अर्य (अ.व.)-पुं-८६४-वैश्य

□ भूमिस्पृश्र, वैश्य, ऊरव्य, ऊरुज, विश् ।

*अर्यन्ते इति अर्याः, “स्वामिवैश्येऽर्यः” ।

(५।१।३३) इति साधुः ।

अर्यमदेवा-स्त्री-११२-उत्तरा इन्दुनी नक्षत्र

□ उत्तरफाल्गुनी ।

*अर्यमा देवोऽस्या इति अर्यमदेवा ।

अर्यमन्-पुं-९५-सूर्य-

द्र० अंशुशब्दः ।

*अरीनामयतीति अर्यमा, “श्रन्मातरिश्रन्”-(उणा-९०२) इत्यादिना अन् निपात्यते ।

अर्या-स्त्री-५२४-वैश्य णतिभा उत्प-न थयेली स्त्री

□ अर्याणी ।

* स्वतः पुंयोगं विना स्त्री “अर्यक्षत्रियाद्वा”-(२।४।६६) इति विकल्पेन डीः तत्सन्नियोगे आन्-चान्तः पक्षे आपिति अर्या ।

अर्याणी-स्त्री-५२४-वैश्य णतिभा उत्पन्न थयेली स्त्री

□ अर्या

*स्वतः पुंयोगं विना स्त्री, “अर्यक्षत्रियाद्वा”-(२।४।६६) इति विकल्पेन डीः, तत्सन्नियोगे आन्-चान्तः इति अर्याणि, पक्षे आप् ।

अर्या—स्त्री—५२३—वैश्यनी स्त्री

*अर्यस्य भार्या इति अर्या ।

अर्वती—स्त्री—१२३३ (शे. १८०)—धोडी

द्र० अश्वशब्दः ।

अर्वन्—पुं—१२३३—धोडी

□घोटक, तुरग, ताक्ष्यं तुरङ्ग, अश्व, तुरङ्गम, गन्धर्व, सति वीति, वाह, वाजिन्, हय हरि, [क्रमण, कुण्डिन्, प्रोथिन्, हेषिन्, सर्कीर्णक, पार्लक, परुल, किण्विन्, कुटर, सिंहविक्रम शे. १७८, माषाशिन्, केसरिन्, हंस, मुद्गसुज्, गूढभोजन, वासुदेव, शालि-होत्र, लक्ष्मीपुत्र, मरुद्रथ शे. १७६, चामरिन्, एकशफ शे. १८०] ।

*इयति इति अर्वा “स्नामदिपदि”—(उणा—९०४)

इति वन् ।

अर्वन्—न.—१४४३—अधम, ढल कुं

द्र० अणकशब्दः ।

*इयतीति अर्व, अयं वाच्यलिङ्गः ।

अर्वाक्—अ.—१५४२—पहेला

□अवरमञ्चतीति अर्वाक् पृषोदरादित्वात्, यथा—
षोडशादर्वाक् ।

अर्शास्त्र—न.—४६८—भसा

□दुर्नामिन्, गुदाङ्कुर, [गुदकील शि. ३४]

*इयति पीडामनेनेति अर्शाः अयं क्लीबलिङ्गः

“अते हरशौच” (उणा ९६७) इति अस् प्रत्ययः ।

अर्शास्त्र—पुं—४६९—भसाना रोगवाणे

□अशो युज् ।

* अशोऽस्त्यस्येति अर्शासः, अश्रादित्वाद् अः ।

अशो घ्न—पुं—११८९—सूरण्ड-६

□सूरण, (सुरण), कन्द ।

*अर्शासि हन्तीति अशो घ्नः ।

अशो घ्न—न.—४०९ (शे. १०१)—पा भागना पाष्ठी
पाणुं ढडी

द्र० तक्रशब्दः ।

अशो युज्—पुं—४६९—इशना रोगवाणे.

□अर्शास ।

*अर्शासा युज्यते इति अशो युज् ।

अ ८

अर्हणा—स्त्री—४४९—पूज

द्र० अर्चाशब्दः ।

*अर्हणमिति अर्हणा ।

अर्हत्—पुं—२४—अरिहंत लगवान

द्र० अधीश्वरशब्दः ।

* चतुस्त्रिंशदतिशयान् सुरेन्द्रादिकृतां पूजां
वार्हतीत्यर्हन् “सुगद्विषार्हः”—(५।२।२६) इति अत-
शप्रत्ययः अरिहननात् रजोहननात् रहस्याभावच्चेति वा
पृषोदरादित्वात् ।

अर्हव—पुं—२३५ (शे. ८९)—थुद्ध

द्र० अद्वय शब्दः ।

(अर्हभद्रारक)—पुं—३३६—पूज्य अरिहंत

अर्हित—पुं—४४६—पूजित

द्र० अपचितशब्दः ।

*अर्हते इति अर्हितः ।

अल—न.—१२११—नींछीने आंको

*अलतीति अलम् ।

अलक—पुं. न.—५६९—गुंयडावाणा वाण

□कर्कराल, खङ्गर, चुर्णकुन्तल, (कुटिलकेश) ।

*अलयति भूषयतीति अलकः पुंक्लीबलिङ्गः,

“दकन”—(उणा—२७) इति अकः ।

अलका स्त्री १९१—कुपेरनी नगरी

□प्रभा, वस्वौकसारा [वसुसारा, वसुप्रभा शे. ४१]

*अलयति भूषयतीति अलका, “दकन”—(उणा—

२७) इति अकः क्षिपकादित्वादित्वाभावः ।

अलक्त—पुं—६८६—शाभने रस

□याव, [यावक, अलक्तक शि. ५८] ।

*न लजते अलयति वा अलक्तः “युतपित्त”—

(उणा—२०४) इति ते निपात्यते यद्वा ईषद्रक्तोऽरक्त-
स्ततो रस्य लत्वं के अलक्तकोऽपि ।

अलक्तक—पुं—६८६—(शि. ५८)—शाभने रस

द्र०—अलक्तशब्दः ।

*न लजते अलयति वा अलक्तः “युतपित्त”—

(उणा—२०४) इति ते निपात्यते, यद्वा ईषद्रक्तोऽरक्त-
स्ततो रस्य लत्वं केऽलक्तकोऽपि ।

अलक्ष्मी—स्त्री—१३८०—हरिद्रता, अशुभ, भाग्य

* निरुद्धंति कालकर्णिका न लक्ष्मीरिति लक्ष्मीः

अलगद'-पुं-१३५०-पाष्णिने सप्त

□ 'अलगद', अलीगद [श. ११६], जलब्याल ।

*न लानन्दयति निविषत्वादिति अलगदः;

“अलीव गर्दतीति अलीगदः इत्यन्ये ।

'अलगद' पुं-१३०५-पाष्णिने सप्त

द्र० अलगद'शब्दः ।

अलङ्कारिण्यु-पुं-३८९-शैला अनावनार

□ मण्डन ।

*अलङ्करोति इत्येवं शीलः इति अलङ्कारिण्युः,

“भाज्यलङ्कृगु”-(५।२।२८) इति इण्युः प्रत्ययः ।

अलङ्कर्मिण्यु-पुं-३५४-आयं अरवाभां समथ'

□ कर्मक्षम ।

*अलं कर्मणे इति अलङ्कर्मिणः “अषडशाशि-
तंग्वलङ्ककर्मा”-(७।१।१०६) इति ईन प्रत्ययः ।

अलङ्कार-पुं-६४९-भूषण्य

□ भूषण, परिष्कार, आभरण ।

*अलं क्रियतेऽनेन इति अलङ्कारः कटककेयू-
रादिः ।

अलङ्कारसुवर्ण-न.-१०४६-अक्षंकार भाटेनुं
सेनुं

□ शृङ्गीकनक, आयुष ।

*अलङ्काराय सुवर्णमिति अलङ्कारसुवर्णम् ।

अलम्-अ.-१५२७-अस, पर्याप्त

□ कृतं, भवतु, अस्तु, किम् ।

*अलनमिति अलं बाहुलकाद् अम्, यथा

द्वयाश्रय-“गोत्रेण पुष्करावर्त, किं त्वया गर्जितैः कृतम् ? ।

विद्युताऽलं भवत्वदिर्भर्त्सा ऊचुर्बिलं घनम् ॥

अलम्भूषण्यु-पुं-४९१ (शे. ५०८)-समथ', सदनशील

द्र० क्षमशब्दः ।

अलक'-पुं-१२८०-रोगी कुतरे।

*अल्यते वार्यते दशनभयादिति अलक':, उन्मत्तः

श्वा, “निष्कतुरुष्क” (उणा-२६) इति के निपात्यते ।

अलस-पुं-३८३-आणस

द्र० अनुष्णशब्दः ।

*नलसतीति अलसः अलतीति वा “तप्यणि”

उणा-५६९) इति असः ।

अलसेक्षणा-स्त्री-५०६-५.६पा०थी भरत नेत्र-
वाणी स्त्री

*अलसमीक्षणमालोकोऽस्या अलसेक्षणा, अत्र
ईक्षणलक्षणाया क्रियाया अलसत्वं असाधारणः,
स्वकीयो गुणः ।

अलात-न.-११०३-अंगारे। डायलो।

□ उत्सुक ।

*अलति दीप्या मण्डयतीति अलातं, “कृ
वृकलि”-(उणा-२०९) इत्यातक ।

अलातज्वाला-स्त्री-१२०३-००वाला रक्षित अग्नि

□ उल्का ।

*अलातस्य ज्वालेति अलातज्वाला ।

अलावू-स्त्री. न.-११५५-तुंअडी

□ तुम्बी, तुम्बि, तुम्बा, अलाम्बू, (आलावू),

आलावु, लावू, लावु' ।

*न लम्बते इति अलावूः स्त्रीकलीबलिङ्गः
काक्वाऽत्र नञ् नजोलम्बे”-(उणा-८३८) इति उः प्रत्ययः

'अलाम्बू'-स्त्री-११५५-तुंअडी

द्र० अलावूशब्दः ।

अलि-पुं-१२११-वींधी

द्र० आलिशब्दः ।

अलि-पुं-१२२२-अभरे।

□ अमर, मधुकृत, मृङ्ग, चञ्चरीक, शिली-
मुल, इन्दिन्दिर, (अलिन्), रोलम्ब, द्विरेफ [भसल,
मधुकर शि. १०६] ।

*अलति इति अलिः, “कृशुकृष्टि”-(उणा-६१९)

इति णिदिः अली नकारान्तो वा ।

अलिक-न.-५७३-३पाण

□ भाल, गोधि, अलीक, ललाट ।

*अल्यते भूष्यते तिलकादिभिः इति अलिकम्,
क्रीकल्यलि”-(उणा-३८) इति इकः प्रत्ययः ।

अलिज्जर-पुं. न. १०२२-पाष्णि अरवानुं भोडुं
पात्र

□ मणिक ।

*अलं जरयति जलं इति अलिञ्जरः पुं-
कलीचलिङ्गोऽयम्, पृषोदरादित्वात् ।

(अलिन)-पुं-१२१२-अभरे।

द्र०अलिशब्दः ।

अलिन्द-पुं. न.-१०१०-आरणा आगणने ञोऽटो।

□ प्रघाण, प्रघण, (उपलिन्दक), 'प्राघाण, आलिन्द' ।

*अलति भूषयति द्वारं इति अलिन्दः पुंक्लीच-
लिङ्गः "कल्यलि"- (उणा-२४६) इति इन्दक् ।

अलीक-न.-२६५-असत्य पयन

द्र०अनृतशब्दः ।

*अलति वारयति सद्गतिं इति अलिकम्,
'स्यमिकषि"- (उणा-४६) इतीकः ।

अलीक-न.-५७३-५पाण

द्र०अलिकशब्दः ।

*अत्यते भूष्यते तिलकादिभिः इति अलिकं
'क्रीकल्यलि"- (उणा-३८) इति ईकः. "स्यमिकषि"
(उणा-४६) इतीकेऽलीकम् ।

अलीगर्द-पुं-१३०५ (शि. ११९)-पाण्डुनो सपं

द्र०अलगर्दशब्दः ।

*अतीवगर्दतीति अलीगर्दः ।

अलोक-पुं.-१३६५ लोका सिवायने प्रदेश.

* लोकादन्यः इति अलोकः आकाश
स्वरूपः ।

अल्प-न.-१४२६-थोऽुं

द्र०अणुशब्दः ।

*अलति इति अल्पम्, "भापाचणि"-
(उणा-२९६) इति पः प्रत्ययः ।

अल्पतनु-पुं-४५३-नाना शरीरवाणे।

□ पुश्नि, [किरात शे. १०५] ।

*अल्पातनुः अस्य इति अल्पतनुः ।

अल्पमारिष-पुं ११८४-तांढणजे, (आवा लायक
शाक विशेष).

□ तण्डुलीय, तण्डुलेर, मेघनाद ।

*अल्पं मृणाति हिनस्तीति अल्पमारिषः "अभि-
मृभ्यां णित्"- (उणा-५४९) इति इषः प्रत्ययः ।

अल्पिष्ठ-न.-१४२८-घाणुं थोऽुं

द्र०अणीयस्शब्दः ।

*अतिशयेनाल्पं इति अल्पिष्ठम्, "गुणाङ्गाद्"
(७।३।९) इति इषप्रत्ययः ।

अल्पियस्-न.-१४२८-घाणुं थोऽुं

द्र०अणीयस्शब्दः ।

*अतिशयेनाल्पं इति अल्पियः "गुणाङ्गाद्"-
(७।३।९) इतीयसुः ।

अल्लुका-स्त्री-४२९ (शे. १०९ -घाणु, षोथमीर

द्र०कुस्तुम्बुशब्दः ।

अवकटिका-स्त्री-३२४-(शे. ६०)-आकार छुपाववे।

द्र०अवहित्थाशब्दः ।

अवकर-पुं-१०१६-५येरे।

□ सङ्कर

*अवकीर्यते बहिः क्षिप्यते इति अवकरः ।

अवकीर्ण-न.-१४७६-वीभराथेलुं

□ अवध्वस्त

*अवकीर्यते इति अवकीर्णम् ।

अवकीर्णिन-पुं-८५४-प्रतभंग करनार अन्नयारी

□ क्षतन्नत ।

*अवान्तरे कीर्णं रेतोऽस्यऽस्ति इति अवकीर्णी यत्
स्मृतिः - "ब्रह्मचार्यवकीर्णा स्यात् कामतस्तु स्त्रियं-
व्रजन्" ।

अवकुटारिका-स्त्री-३०४(शे. ६०)आकार छुपाववे।

द्र०अवहित्थाशब्दः ।

अवकृष्ट-पुं-४४०-आकार काटेल

□ निष्कासित, (निस्सारित) ।

*अवकृष्यते दूरीक्रियते स्म इति अवकृष्टः ।

(अवकेशिन्) (टी)-पुं-१११६-वांअ युं वृक्ष

□ फलवन्ध्य, अवकेशिन् ।

अवक्षेपणी-स्त्री-१२५२-लगाम, होरी।

□ रश्मि, बल्मा कुशा, [बल्मा, बागा शि. १११]।

*अवक्षिप्यतेऽनया इति अवक्षेपणी ।

अवगण-पु.-१४५७ (शि. १३०) ओकडो
द्र० एकशब्दः ।

अवगण ना-स्त्री-१४७९ (शि. १३३) तिरस्कार
द्र० अनादरशब्दः ।

अवगणित-न.-१४७९ अपमान करायेलु
द्र० अनादृत्यशब्दः ।
* अवगणयते इति अवगणितम् ।

अवगत-न.-१४९६-गणेशु
□ विदित, बुधित, बुद्ध, ज्ञात, अवसित,
मनित, प्रतिपन्न ।

* अवगम्यते इति अवगतम् ।

अवग्रह-पु.-१६६-वरसादने अंतराय

□ अवग्राह (वग्रह, वग्रह)

* वृष्टिविधने अवात्परो ग्रहः इति अवग्रहः,
“वर्षविधने”-(५।३।५०) इति वा अल् ।

‘अवग्रह’-पु.-१२२६ ङाथीतुं कपाण
□ अवग्राह ।

* अवग्रह्यतेऽङ्कुशेनेति अवग्रह

अवग्रह-पु.-१६६-वरसादने अंतराय
द्र० अवग्रह शब्दः ।

* वृष्टिविधने अवात्परो ग्राहः इति अवग्राहः,
“वर्षविधने”-(५।३।५०) इति वा अल् ।

‘अवग्राह’-पु.-१२२६-ङाथीतुं कपाण
अवग्राह

अवघात-पु.-१०१७-धान्य वगेरेतुं भांडुं
□ कण्डन ।

* मुसलेन अवहननमिति अवघातः ।

अवचूल-पु.-७५० ध्वजनी नीयेतो भाग.

* अवाङ्मुखा चूलाऽस्येति अवचूलः ।

अवज्ञा-स्त्री-१४७९ अपमान, तिरस्कार
द्र० अनादरशब्दः ।

* अवज्ञानमिति अवज्ञा, अवमाननाऽवगणने अपि ।

अवज्ञात-न.-१४७९-तिरस्कार करायेलु
द्र० अनादृत्यशब्दः ।

* अवज्ञायते इति अवज्ञानम् ।

अवट-पु.-९३१ भूगादिने पाडवा भाटे करेदो भाडो
□ अवपात ।

* अव्यन्तेऽनेनेति अवटः “दिव्यवि”-

(उणा-१४२) इति अटः प्रत्ययः ।

अवट-पु.-१३६४ भूमिना भाडो

द्र० अगाधशब्दः ।

* अवत्यस्मादवटः “दिव्यवि-” (उणा-१४२)
इत्यटः, न वटतीति वा अवाक्, अटन्ति अस्मिन्
बाहुलकात् “पुंनाभि-”(५।३।१३०) इति वे
पृषोदरादिस्वात् साधुः ।

‘अवटि’-स्त्री-भूमिना भाडो

द्र० अगाधशब्दः ।

अवटी-स्त्री-१६३ (शे. २७) आकाश

द्र० अनन्तशब्दः ।

अवटीट-पु.-४५१ यपटा नाडवाणो, यीयो.

□ अवनाट, अवभ्रट, (नतनासिक, चिपिटनासिक),
[चिपिट, नम्रनासिक शे. १०५] ।

* अवनता नासिकाऽस्या इति अवटीटः
“नासानति”-(७।१।१२७) नासायां नासानमनेऽ
प्ययं वर्तते ।

अवटु-पु.-स्त्री-५८६ डोक अने भाथानी संधितो
पाडवो भाग

□ घाटा, कृकटिका शिरःपीठ [शे. १२४]

* अवतीति अवटुः पुं-स्त्रीलिङ्गः “अव्यति-
गभ्योऽटुः”-(उणा-७६२) इति अटुः निपात्यते ।

अवतंस-पु.-न.-६५४ भरतक उपर भुगतना
आकारे नापेदी भाणा

□ आपीड, शेखर, उत्तंस, [वतंस शि. ५३] ।

* अवतंस्यतेऽनेन इति अवतंसः, अवतनोति
शोभामिति वा “व्यवाभ्यां”-(उणा-५६५) इति सः
प्रत्ययः, “वाऽवाप्यो”-(३।२।१५६) इति अवस्स
वादेशो वतंसोऽपि पुंक्लीबलिङ्गः ।

अवतंस-पु.-६५४ कानतुं आभूषण

□ उतंस, कर्णपूर ।

* अवतंस्यतेऽनेन इति अवतंसः अवतनोति
शोभामिति वा, “व्यवाभ्यां”-(उणा-५६५) इति
सः, “वाऽवाप्यो”-(३।२।१५६) इति अवस्स
वादेशो वतंसोऽपि पुंक्लीबलिङ्गोऽयम् ।

अवतमस-न.-१४६ अधकार

द्र० अन्धकारशब्दः ।

* अवगतं अवहीनं वा तमः इति अवतमसं

“समवान्धात्तमसः” (७।३।८०) इति अत्, अमरस्तुः—“ध्वान्ते गाढेऽन्धतमसम्, क्षीणेऽवतमसं तमः विश्वक्र संतमसम् इति विशेषमाह ।

अवतार-पुं-१०८७ तीर्थ, घाट

□ घट्ट, तीर्थ ।

*अवतरन्त्यनेनाऽस्मिन् वा अवतारः, नद्या-दीनामवतरणमार्गः, “अवात्”--(५।३।१३३) इति घञ् ।

अवतोका-स्त्री-१२६७ वत्स भरी ऋतो होय तेवी गाय.

□ सवद्गर्भा, ‘वतोका’ ।

*अवस्तुतं तोकम्पत्य’ अस्या इति अवतोका अपप्रसववती, “मृतवत्सा सवद्गर्भा” इति माला ।

अवदंश-पुं-९०७ भदिरा पीवानी प्रीति उत्पन्न करे तेवे लक्ष्य पदाथ’

□ उपदंश, चक्षण, मद्यपाशन ।

*अवदश्यते इति अवदंशः ।

अवदात-पुं-१३९३ सईद

द्र० अर्जुन शब्दः ।

*अवदायते शोध्यते इति अवदातः ।

अवदात-न. -१४३६ उरवण

द्र० अनाविल शब्दः ।

*अवदायते इति अवदातम् ।

अवदान-न. साऽरुं आयरथ

□ शुद्धकर्मन् ।

*अवदीयतेऽनेन इति अवदानम् ।

अवदारण-न. -८९२ पावडा, डोदारो.

□ खनित्र ।

*अवदार्यतेऽनेन इति अवदारणम् ।

‘अवदाह’-न. -११५८-डाणा वाणानुं भूण

द्र० उशीरशब्दः ।

अवद्य-न. -१४४२-अधम, ललकुं

द्र० अणकशब्दः ।

*नोद्यते इति अवद्यम्, “वयोपसर्थावद्य”-(५।

१।३२) इति साधुः ।

(अवद्ययाज्ञा)-स्त्री-३३५-अवध्य आहात्यना पोडा-

रमां वपरातो शब्द

□ अब्रहाण्य ।

अवधान-न. -१३७८-समाधि.

□ समाधान प्रणिधान, समाधि ।

*अवधीयते इति अवधानम् ।

‘अवधान’-न. -१५१८-अवधान हेभरेभ.

□ अवैक्षा, प्रतिजागर ।

अवधि-स्त्री-९६२-मर्थाद

द्र० अन्तशब्दः ।

*अवधीयते इति अवधिः ।

अवध्वस्त-न. -१४७६-विभरायेलुं

□ अवकीर्ण ।

अवध्यस्यते इति अवध्वस्तम् ।

अवन-न. -१५०२-पुश्च करपुं, तृप्त

□ प्रीणन्, तर्पण ।

*अवः प्रीतावन्न अव्यते इति अवनम् ।

अवनत-न. -१४५६-नभेलुं, अधोमुभ

□ अवाग्र, ‘अधोमुख’, आनत ।

*अवनं स्मेति अवनतम् ।

(अवनद्ध)-न. -२८७-मृदंग, डोल

द्र० आनद्धशब्दः ।

*अवनह्यते स्मेति अवनद्धम्

अवनाट-पुं-४५१-यपटा नाकवाणे, थीभो

द्र० अवटीटशब्दः ।

*अवनता नासिकाऽस्य इति अवटीटः, “नासा-नति”-(७।१।१२७) इति अवात् प्रत्ययः नासायां नासानमनेऽप्ययं वर्तते ।

अवनि-स्त्री-९३६-पृथ्वी

द्र० अचलाशब्दः ।

*अवति प्रजाः, अव्यते भूपैरिति वा अवनिः

“सदिवृति”-(उणा-६८९) इति अनिः प्रत्यय ।

(अवनी)-स्त्री-९३६-पृथ्वी

द्र० अचलाशब्दः ।

अवन्ति (अ.व)-९५६-मालवदेश

□ मालव ।

*अव्यन्ते इति अवन्तयः पुंसि “वद्यवि”-

(उणा-६६५) इति अन्तिः प्रत्ययः ।

अवन्तिसोम-न.-४१५-३१७, २१५

□काञ्चिक, काञ्जिक, धान्याम्ल, आरनाल, तुषोदक, कुल्माषामिषुतः (कुल्माष, अभिषुत), शुक्त, कुञ्जल, चुक्र, धातुध्न, उन्नाह, रक्षोध्न, कुण्डगोलक, महारस, सुवीराम्ल सौवीर, [गृहाम्बु, मधुरा शे. १०९] ।

*अवन्तिषु सूयते इति अवन्तिसोमम् ।

अवन्ती-स्त्री-९७६-७७७ यिनी नगरी

□उज्जयनी, विशाला, पुष्पकरण्डिनी ।

*अव्यंते इति अवन्ती ।

अवन्ध्य-न.-२४८ (शि. १७) १४ पूर्वपैडी ११भां पूर्वतुं नाम

□कल्याण ।

अवपात-पुं-९३१-६२७ आदिने पाडवा भाटे करायेला आडे

□अवट ।

*अवपतन्ति मृगा अत्रेति अवपातः ।

अवभृथ-पुं-८३४-यत्त पछी करातुं स्नान

□यज्ञान्त ।

*अवभ्रियते पूर्यतेऽनेन इति अवभृथः, "अवभृ- (उणा-२२८) इति कित् थः ।

अवभ्रट-पुं-४५१-यपटा नाडवाणे श्रीभे

द्र०अवटीटशब्दः ।

*अवनता नासिकाऽस्य इति अवभ्रटः, "नासानति"- (७।१।१२७) इत्यवात्प्रत्ययः, नासायां नासानमनेऽप्ययं वर्तते ।

अवम-न.-१४४२-अधम, ६६३

द्र०अणकशब्दः ।

*अवोभव इति अवमम् ।

अवमत-न.-१४७९-अपमान करायेलुं

द्र०अनादृतशब्दः ।

*अवमन्यते इति अवमतम् ।

अवमताङ्कुश-पुं-१२२२-अङ्कुशने नहि गथु-नाशे हाथी

□गम्भीरवेदिन् ।

*अवमतमवगणितमङ्कुशमनेन इति अवमताङ्कुशः ।

अवमर्द-पुं-८००-पीडतुं, शत्रुसौ-यथी देशने थयेली पीडा

□पीडन ।

*अवमर्दनमिति अवमर्दः ।

अवमानन-न.-१४७९ (शि. १३३)-तिरस्कार

द्र०अनादृतशब्दः ।

अवमानित-न.-१४७९-अपमानित थयेलुं

द्र०अनादृतशब्दः ।

*अवमान्यते इति अवमानितम् ।

अवरोधन-न.-७२७-अंतःपुर

द्र० अन्तःपुर शब्दः ।

*अवरुध्यते इति अवरोधः, मुज्यादित्वात् कर्म-प्यनट्यवरोधनम् ।

अवयव-पुं-५६६-शरीरना अवयव

द्र० अङ्गशब्दः ।

*अवयौति इति अवयवः ।

'अवर'-न.-१२२८-हाथीनी पाडली जंध वगेरेना लाग

□अपरा, [अवरा शि. ११०] ।

(अवरज)-पुं-९-(परि)-पछी उत्पन्न थयेल

अवरज-पुं-५५२ नातोलाढ

द्र० अनुज्जशब्दः ।

*अवरे जातः इति अवरजः ।

अवरति-स्त्री-१५२२-निवृत्ति, अटकुपुं ते

□निवृत्ति, उपरम, विरति, उपरति, आरति ।

*अवात् परा रतिः इति अवरतिः ।

अवरा-स्त्री-१२२८ (शि. ११०)-हाथीना पाडणेना लाग

□अपरा 'अवर' ।

अवरोध-पुं-७२७-अंतःपुर

द्र० अन्तःपुरशब्दः ।

*अवरुध्यते इति अवरोधः, अयं एकपुरुष-परिग्रहिते स्त्रीसमुदाये वर्तते तन्निवासे तु उपचारात् ।

अवरोधिक-पुं-७२६-अंतःपुरना अधिकारी

द्र० अन्तःपुराध्यक्षशब्दः ।

*अवरोधे नियुक्त इति अवरोधिकः, आवरो-
धिकोऽपि ।

अवर्ण-पु-२७१-निंक्ष

द्र० अपवादशब्दः ।

*विपरीतं वर्णनमिति अवर्णः ।

'अवलक्ष'-पु-१३९३-सर्देवल्

द्र० अर्जुनशब्दः ।

अवलग्न-पु-न-६०७-शरीरतो मध्यलाग

□ मध्य, विलग्न मध्यम ।

*अवलगति इति अवलग्नम्, पुं क्लीबलिङ्गोऽयम् ।

अवलम्बित-न-१४७८-अवलम्बन वाणुं

□ उच्चण्ड, 'अविलम्बित' ।

*अवलम्बते स्मेति अवलम्बितम् ।

अवलिप्तता-स्त्री-३१६-अलिप्तान

द्र० अभिमानशब्दः ।

*अवलिप्तस्यभावः इति अवलिप्तता, अवलेपः

इति ।

अवलोकन-न-५७७-ज्येपुं, हेअपुं

□ ईक्षण, निशामन, निभालन, निशामन, निध्यान,
दर्शन द्योतन, निर्वर्णन ।

*अवलोकयते इति अवलोकनम् ।

अववाद-पु-२७७-आज्ञा, हुक्म

□ आज्ञा, शिष्टि, निर्देश, आदेश, निदेश,
नियोग, शासन ।

*अवनम्य वदनमिति अववादः ।

अवश्य-न-१५४०-निश्चय

□ नूतम् ।

*अवश्यायते इति अवश्यं बाहुलकात्डिदम्,
यथा-"अवश्यं यातारश्चिचरतरमुषित्वाऽपि विषयाः" ।

अवश्याय-पु-१०७२-हिम

□ तुहिन, प्रालेय, मिहिका, 'महिका,' हिम,
तीहार, तुषार,

*अवश्यायते इति अवश्यायः "तन्व्यधीण् "

(५।१।६४) इति णः ।

अवष्वाण-पु-४२४-भोजन करवुं ते

द्र० अदनशब्दः ।

*अवष्वाणमिति अवष्वाणः, "व्यवात्स्वनोऽशने
(२।३।४३) इति षत्वम् ।

अवसक्थिका-स्त्री-६७९-पक्षांही

□ पर्यस्तिका, परिकर, पर्यङ्क, [पल्यङ्क
शि. ५६] ।

*अवनध्ये अवकृष्टे वा सक्थिनी अस्यामवसक्थिका
"सक्थ्यक्षणः" (७।३।१२६) इति ठसमासान्ते डीः
ततः स्वार्थे कः ।

अवसक्थिका-स्त्री-६८३ ((श.५६)आटलो, पलांग

द्र० खट्वाशब्दः ।

अवसर-पु-१५०९-सभय, प्रसंग

द्र० अन्तरशब्दः ।

*अवसरति इति अवसरः ।

अवसर्प-पु-७३३-युतय

□ हेरिक, गूढपुरुष, प्रणिधि, यथार्हवर्ण, मन्त्रविद्
चर, वार्त्तायन, स्पशचार ।

*अवच्छन्नं सर्पति इति अवसर्पः ।

अवसर्पिणी-स्त्री-१२७-हानिकाण

*अवसर्पो भावानां पतत्यकर्षता सोऽस्यामस्ति
इति अवसर्पिणी ।

अवसाद-पु-३१२-भननी पीडा

□ विषाद, साद, विषण्णता ।

*अवसदनमिति अवसादः ।

अवसान-न-३२४-भृत्यु

द्र० अत्ययशब्दः ।

*अवसीयते इति अवसानम् ।

अवसान-न-९६२-सोभा, ७६

द्र० अन्तशब्दः ।

*अवसीयतेऽनेन इति अवसानम् ।

अवसिन-न-१४९६-नाथेयुं

द्र० अवगतशब्दः ।

*अवसीयते इति अवसितम्, "दोसोमास्थ"-
(४।४।११) इति इत्वम् ।

अवसेकिक-पु-४००-आद्य वस्तु वडा

□ वटक ।

*अवसेकेन निवृत्तो अवसेकिकः, "भावादिकः"

(६।४।२१) इति इमः भक्ष्यविशेषः ।

अवस्कन्द-पुं-८०० (शि. ७०) धा३, छलकपट्थी
अेकदम चापो भारवे।

द्र० अभ्यवस्कन्दशब्दः ।

अवस्कर-पुं-६३४-विष्ठा, भण

□ विश, विष्ठा, शकृत् गूथ, पुरीष, शमल,
उच्चार, वर्चस्क, वर्चस्, [विष्, अशुचि शि. ५०] ।

*अव-अधः कीर्त्ते इति अवस्करः, वर्च-
स्कादित्वात् साधुः ।

अवस्था-स्त्री-१३७७-६शा

□ दशा, स्थिति ।

*अवस्थानं इति अवस्था ।

अवहस्त-पुं-५१३-डाथनी पाण्डानो भाग

*हस्तपृष्ठेऽवकृष्टो हस्त इति अवहस्तः ।

अवहार-पुं-१३५१-आड, ऋड

□ गाह, तन्तु, तन्तुनाग, नाग. (जलसर्प),
तन्तुण, [वरुणपाश शि. १२१] ।

*अव हरति इति अवहारः "अवहसासंघोः"
(५।१।६३) इति णः ।

अवहित्था-स्त्री. न.-३१४-आकार छुपाववे

□ आकारगोपन, [आकारगूहन, अवकटिका,
अवकुटारिका शे. ६०, गृहजालिका शे. ६१] ।

*न बहिः स्थं चित्तमस्यां इति अवहित्था स्त्री-
क्लीबलिङ्गः प्रषोदरादित्वात् साधुः ।

अवहेल-त्रि-१४७९-तिरस्कार, अनादर.

द्र० अनादरशब्दः ।

"हेडूँ अनादरे" अवलेहनमिति अवहेलं
त्रिलिङ्ग ।

अवाकश्रुति पुं-३४८-अहेरे अने मुंगे।

□ एडमूक, अनेडमूक, (कलमूक) ।

* न विद्यते वाकश्रुतिश्चास्येति अवाकश्रुतिः ।

अवाग्र-न.-१४५६-अधोमुभ, नभेलुं.

द्र० अवनतशब्दः ।

*अवनतं अग्रं अस्य इति अवाग्रं

अधोमुखमित्यर्थः ।

अवाच-पुं-३४९-मुंगे।

□ मूक, [जड, कड शे. ९३] ।

*न विद्यते वागस्येति अवाक् ।

अवाच-पुं-४५७-नीया मुभवाणे।

□ अधोमुख, [न्युञ्ज शे. १०६] ।

*अवाच्चति इति अवाइ ।

अवाच-अ.-१५२६-नीये

□ अधस्ताद्, अधस् ।

अवाची-स्त्री-१६७-६क्षिणु ६क्षा

द्र० अपाचीशब्दः ।

*अपाच्चत्यस्यां रविः इति अपाची, जपादित्वाद्
वत्वे अवाची इत्यपि ।

अवाच्य-न.-२६६-न भोलवा लायक वयन

□ अनक्षर ।

*न वाच्यमिति अवाच्यम् ।

अवार-पुं.न.-१०७९-आ तीर, आ तरङ्गो
डां।

*समुद्रादेरवाक् पार्श्वे तटं न वार्विद्यतेऽस्येति
अवारं पुंक्लीबलिङ्गः न ब्रियते इति वा ।

अवारपार-पुं-१०७३-समुद्र

द्र० अकूपारशब्दः ।

*अवारमिव पारं परतटस्याऽवारपारः ।

अवि-पुं-१२७६-धेदुं

□ मेष, ऊर्णायु, हुड, उरण, उरभ्र, मेण्डक,
(मेण्ड), वृष्णि, एडक, रोमश, हुडु, संपाल, शङ्गिण,
मेड ।

*अव्यते इति अविः "पदिपटि-" (उणा-६०७)
इति ईः ।

अवित-न.-१४९७-२क्षणु करायेलुं

□ गुप्त, गोपायित, त्रात, त्राण, रक्षित ।

*अव्यते इति अवितम् ।

अविदुग्ध-न.-१२७८-धेटीनुं ६ध

□ अविसोढ, अविदूस, अविमरीस ।

*अवेः दुग्धं इति अविदुग्धम् ।

अविदूस-न.-१२७८-धेटीनुं ६ध

द्र० अविदुग्धशब्दः

*अवेः दुग्धमिति अविदूस् “अवेदुग्धे (६। २।६४) इति साधुः ।

अविद्या-स्त्री-१३७४-अज्ञान

□ अहंमति, अज्ञान ।

*विरुद्धवेदनमविद्या अधर्मानर्थवद् विपर्ययेऽत्र नञ् यदाह—“अनित्याद्युचिदुःखात्मसु नित्यशुचिसुखात्म ख्यातिरविद्या ” ।

अविनीत-पुं-४३१-उद्धत, विनय वगर्ने।

□ उद्धत ।

*न विनीतोऽविनीतः ।

अविनीता-स्त्री-५२८-असती, कुलटा स्त्री

□ असती, इत्वरी, पुंश्चली, चर्षणी, बन्धकी, पांसुला, स्वैरिणी, कुलटा, [दुःश्रृङ्गी, बन्धुदा, कल-कृणिका, घर्षणी, लाञ्छनी, खण्डशीला, मदनमालिका, शे. ११२, त्रिलोचनां, मनोहारी शे. ११३] ।

*न विनीता इति अविनीता ।

(अविनश्चर)-न.-८६६-लाग्य विना भणेतुं

□ अयाचित, अमृत ।

अविमरीस-न.-१२७८-घेटीतुं दूध

द्र० अविदुग्धशब्दः ।

*अवेःदुग्धमिति अविमरीसम्, “अवेःदुग्धे-” (६।२।६४) इति साधुः ।

अविरत-न.-१४७१-निरंतर, नित्य

द्र० अजस्रशब्दः ।

*न विरतमिति अविरतम् ।

अविरति-स्त्री-७३-अरिद्धितोने न ङोय तेवा १८ दोष पैकी १६भो दोष

*अविरतिः अप्रत्याख्यानं इति षोडशःदोषः ।

अविरल-न.-१४४७-निरंतर

□ निविड, निरन्तर, निविरीस, घन, सान्द्र, नीरन्ध्र, वहल, (बहल), दृढ, गाढ ।

*न विरलं इति अविरलम् ।

(अविरुदक)-न.-११८३ (टी.)-ताडना इणना पीन

*“अविरुदकं तालस्थिमज्जा” इति गौडाः ।

अविलम्बित-न.-१४७०-शीघ्र, जलदी

अ. ९

□ त्वरित, सत्वर, तूर्ण शीघ्र, क्षिप्र, द्रुत, लघु, चपल, (अर, आशु, मद्भक्षु, ‘अज्जसा, झटिति, स्नाक्, अहूनाय, द्राक, सपदि) ।

*न विलम्बितमिति अविलम्बितम् ।

‘अविलम्बित’-न.-१४७८-अवलं अनवाणुं, शीघ्र

□ उच्चण्ड, अवलम्बित ।

अविला-स्त्री-१२७७-घेटी

□ मेष्ठी, कुररी, रुजा, जालकिनी, वेणी ।

*न विलति भिनत्ति इति अविला, अवीन् लातीति वा ।

(अविसंवादिवाच)-पुं-७३४-विश्वासु

□ आप्त, प्रत्ययित ।

अविसोढ-न.-१२७८-घेटीतुं दूध

द्र० अविदुग्धशब्दः ।

*अवेःदुग्धमिति अविसोढम्, “अवेःदुग्धे-”

(६।२।६४) इति साधुः ।

अविस्र-न.-५७-दुग्धे विनातुं

* अविस्रं अनामगन्धि ।

अवी-स्त्री-५३५-२७२५ला स्त्री

द्र० अधिशब्दः ।

*अव्यते रक्षयते इति अवीः “तृस्तृत्तन्दि-”

(उणा-७।११) इति ईः ।

अवीरा-स्त्री-५३० (शि.४३) -पुत्र विनानी विधवा स्त्री

□ निर्वाण, निष्पतिसुता ।

अवृष्टि-स्त्री-६०-लगवानना ३४ अतश्चथे। पैकी ६ भो अतिशय

*अवृष्टिः सर्वथा वृष्टयभावो न स्यादिति नवमोऽतिशयः ।

अवेक्षा-स्त्री-१५१८-देभरेभ, तपास

□ ‘अवधान’, प्रतिजागर ।

*अवेक्षणमवेक्षा अवधानमित्यर्थः ।

‘अव्यण्डा’-स्त्री-११५१-कौवय

द्र० आत्मगुप्ताशब्दः ।

‘अव्यथा’-स्त्री-११४६-६२३

द्र० अभयाशब्दः ।

अव्यय-पुं-२१९ (शे.७०)-विष्णु, नारायण

द्र० अच्युतशब्दः ।

अव्यवहित-न.-१४५१-संलग्न आंतरा रक्षित
द्र० अनन्तरशब्दः ।

*न व्यवधीयते स्मेति अव्यवहितम् ।

अव्याहृतत्व-न.-६६-पूर्वापर विरोध रक्षित अर्थ,
प्रभुनी वाणीना नवमे। गुण्य

*अव्याहृतत्वं पूर्वापरवाक्यार्थाविरोधः ।

अव्युच्छित्ति-स्त्री-७१-अर्थसिद्धि सुधी रक्षेनारी

* अव्युच्छित्तिर्विबक्षितार्थसम्बन्धसिद्धिर्यावदव्य-
वच्छिन्नवचनप्रमेयता ।

(अश)-पुं-(७-परि)-भोज्यभोजक भाव संयं-
धमां भोज्यथी लगाडतो शब्द

द्र० अन्धसूशब्दः ।

(अशन)-पुं-(७-परि)-भोज्य भोजकभाव संयं-
धमां भोज्यथी लगाडतो शब्द

द्र० अन्धसूशब्दः ।

अशन-पुं. न.-३९५-भोजन

द्र० अन्धसूशब्दः ।

*अश्यते एतदिति अशनं पुंक्लीबलिङ्गोऽयम्
मुज्यादित्वादनद् ।

अशन-न.-४२३-भापुं, भोजन करवुं ते

द्र० अदनशब्दः ।

*अश्यते इति अशनम् ।

अशनाया-स्त्री-३९३-भूष

□ भुक्षा, जिघत्सा, रोचक, रुचि, [क्षुधा,
क्षुध् शे. ८५] ।

*अशनेच्छेति अशनाया ।

अशनायित-पुं-३९२-भुष्ये

□ बुभुक्षित, क्षुधित, जिघत्सु ।

*अशनं इच्छति आत्मनः इति “अमाव्ययात्”
(३।४।२३) इति क्यनि ‘क्षुतृड्’- (४।३।१२३)
इति आत्वं ततः क्तेऽशनायितः ।

अशानि-पुं-स्त्री-१८०-वण

□ वज्र, ह्रादिनी, स्वरु, शतकोटि, पवि, श व,
दम्भोलि, भिदुर, भिदु, व्याधाम, कुलिश, [शतार,
शतधार शि. १३] ।

*अश्नुते व्याप्नोति रिपून्, ज्वालाभिः इति

अशानिः पुंस्त्रीलिङ्गः, “सदिवृत्यमि”-(उणा-६८०)
इति अनिः ।

अशानि-पुं स्त्री-११०५-विण्णी

द्र० अचिरप्रमाशब्दः ।

*अश्नुते इति अशानिः पुंस्त्रीलिङ्गः, “सदिवृत्यमि”

(उणा-६८०) इति अनिः

अशिरस्र-पुं-१८८ शे.-राक्षस

द्र० असूक्ष्मशब्दः ।

अशिश्वी-स्त्री-५२९-पुत्र विनानी स्त्री

*नास्ति शिशुः अस्या इति अशिश्वी,

“अशिशोः” (२।४।८) इति डीः ।

अशुचि-स्त्री-६३४ (शि. ५०) विष्ठा, मण

द्र० अवस्करशब्दः ।

अशुभ-न.-१३८०-पाप

द्र० अंहसूशब्दः ।

*न शुभं इति अशुभम् ।

अशेष-न.-१४३३-अधुं, सभस्त

द्र० अखण्डशब्दः ।

*न विद्यते शेषोऽस्येति अशेषं निःशेषमपि ।

अशोक-पुं-११३५-अशोकवृक्ष

□ कश्कैलि, ‘वञ्जुल’ ।

*न शवतीति अशोकः “भीष्”-(उणा-२१)

इति कः, नास्ति शोकोऽस्मादिति वा ।

(अशोक)-न.-२२९ (टी)-आभदेवतुं प्याण

अशोका-स्त्री-४५-शीतलनाथ लगवाननी शासन
देवी

*अविद्यमानः शोकोऽस्या इति अशोका ।

अश्मगर्भ-न.-१०६४-भरतकभण्डि

□ मरकत, गारुमत, हरिन्मणि, (अश्मयोनि) ।

*अश्मनो गर्भः इति अश्मगर्भम्, अश्मयोनि-
रित्यर्थः ।

अश्मज-न.-१०६२-शिलाशत

द्र० अर्थाशब्दः ।

*अश्मनो जायते इति अश्मजम् ।

अश्मन्-पुं-१०३५-परथर

□पाषाण, प्रस्तर, दृषद्, ग्रावन्, शिला, उपल ।

*अश्नुते इति अश्मा, पुलिङ्गः, “मन्”-
(उणा-९११) इति मन् ।

अश्मन्तक-न.-१०१८-युवे।

द्र० अधिश्रयणीशब्दः ।

*अश्नुते इति अश्मन्तं “सीमन्त”- (उणा-२२२)
इति अन्ते निपात्यते केऽश्मन्तकम् ।

(अश्मयोनि)-पुं-१०६४-भरतक भण्डि

द्र० अश्मगर्भशब्दः ।

अश्मरी-स्त्री-४७०-भूनाशयमां पथरीनो रोग

□मूत्रकृच्छ्रं ।

*अश्मामं शुक्रं राति ददातीति अश्मरी ।

अश्रान्त-न.-१४७१-निरंतर

द्र० अजस्रशब्दः ।

*न श्राम्यति स्मेति अश्रान्तम् ।

अश्रि-स्त्री-१०१३-पुष्टे।

द्र० अग्निशब्दः ।

*अश्नुते इति अश्रिः स्त्रीलिङ्गः, “तङ्किवङ्कि”-

(उणा-६९२) इति रिः ।

‘अश्री’-स्त्री-१०१३-पुष्टे।

द्र० अग्निशब्दः ।

अश्रु-न.-३०७-आंसु

□बाष्प, नेत्राम्बु, रोदन, अश्रु, अश्र, दृग्जल लोत शी. ८६] ।

*अश्नुते आकण्ठं इति अश्रु कलीवलिङ्गः

“चिनीपी”-(उणा-८०६) इति रुः ।

(अश्रु)-न.-३०७-आंसु

द्र० अश्रुशब्दः ।

*अस्यते इति अश्रु कलीवलिङ्गः “चिनीपी”-

(उणा-८०६) इत्यादि बहुवचनाद् रुः ।

अश्लील-न.-२६६-भीषत्सवयन

□ग्राम्य ।

*न श्रियं लातीति अश्लीलं, न श्रीरस्यास्तीति वा, सिध्मादित्वाद् ले, ऋफिडादित्वाद् रस्य लः, तत्तु व्रीडाबु-
गुप्साऽमङ्गल्यञ्जकत्वेन त्रेधा अलङ्कारकृतां तु ग्राम्यं

अश्लीलं च पृथगेव ।

अश्लेषा-पुं. स्त्री-१११-अश्लेषा नक्षत्र

□सार्पी ।

*न विद्यते श्लेषोऽस्यां जातापत्यस्य इति
अश्लेषा पुंस्त्रीलिङ्गः ।

अश्लेषाम्बु-पुं-१२२-हेतु ग्रह

□आहिक, शिखिन्, केतु, [ऊर्ध्वकच
शे. १७] ।

*अश्लेषायां भवति इति अश्लेषाम्बुः ।

अश्व-पुं-४७-धोडो श्रीसंभवनाथ लगवाननु
लंछन

अश्व-पुं-१२३२-धोडो

द्र० अर्वन्शब्दः ।

*अश्नुतेऽध्वानमिति अश्वः, “लटिखरि”-

(उणा-५०५) इति वः प्रत्ययः । शेषश्चान-

“अश्वे तु क्रमणः कुण्डी, प्रोथी हेष्ठी प्रकीर्णकः ।

पालकः परुलः किण्वी, कुटरः सिंहविक्रमः (१)

माघाशी केशरी हंसो, मुद्गामुक गृहमोजनः ।

वासुदेवः शालिहोत्रो, लक्ष्मीपुत्रो मरुदथः (२)

चामर्येकशकोऽपि स्यात् ” इति ।

‘अश्वकर्णिक’-पुं-११३८-शाल

द्र० सर्जशब्दः ।

अश्वकिनी-स्त्री-१०८-अश्विनी नक्षत्र

□अश्विनी, दस्तदेवता, अश्वयुज्, बालिनी ।

*अज्ञातोऽश्वः इति अश्वकः सोऽस्या अस्तीति

अश्वकिनी ।

(अश्वगोयुग)-न.-१४२४(टी.)-धोडायेतुं युगल

अश्वग्रीव-पुं.-६९९-पडेला प्रतिवासुदेवतुं नाम

*अश्वस्येव ग्रीवाऽस्येति अश्वग्रीवः ।

अश्वतर-पुं-१२५३-भय्यर

□वेसर, वेगसर ।

*अश्वेन अश्वायां जातः अश्वः स गर्दभपितृक-
तया संजात ह्रासोऽश्वतरः, “वत्सो”-(७।३।५९)
इति तरद् प्रत्ययः ।

अश्वतर-पुं-१३११-नागनी नति-

*अश्ववत् तरति इति अश्वतरः ।

अश्वत्थ-पुं-११३१-पीपले।

□ पिपल, श्रीवृक्ष, कुञ्जाराशन, कृष्णावास, बोधितरु, (बोधिमत्व), 'चलदल' ।

*अश्वेषु तिष्ठतीति अश्वत्थः पृषोदरादित्वात् ।

अश्वमेधीय-पुं-१२४३-अश्वमेध यज्ञने। धो।।

□ ययु ।

*अश्वमेधाय हितः इति अश्वमेधीयः ।

अश्वयुज्-स्त्री-१०८-अश्विनी नक्षत्र

द्र० अश्वकिनीशब्दः ।

*अश्वान् युङ्क्ते इति अश्वयुक् स्त्रीलिङ्गः

अश्वकर्मण्याम्नानात् ।

अश्ववार-पुं-७६१-धो।उंसवार

□ अश्वारोह, सादिन्, तुरगिन् ।

* अश्वं वृणोति वारयति वा इति अश्ववारः ।

अश्ववारण-पुं-१२८६-रौ०

□ गवय, वनगव, गोसदृक्ष ।

* अश्वान् वारयति इति अश्ववारणः ।

(अश्वषड्गव)-न-१४२४-७ धो।।

*पशुनामभ्यः परंषट्त्वे वाच्ये षड्गवमिति प्रयुज्ये यथा—अश्वानां षट्त्वं” इति अश्व षड्गव, सदत्वे— (७।१।१३५) इति षड्गव प्रत्ययः ।

अश्वसेन-पु-३८-पार्श्वनाथ भगवानना पितातुं नाम

*अश्वप्रधाना सेनाऽस्य इति अश्वसेनः ।

अश्वसेन-नृपनन्दन-पुं-६९२- योथा यङ्कर्तुं नाम

□ सनत्कुमार ।

*अश्वसेननृपस्य नन्दनः इति अश्वसेननृपनन्दनः ।

अश्व-स्त्री-१२३३-धो।।

□ वडवा, प्रसू, वामी, [अवतीं शे. १८०] ।

*अश्वते इति अश्व “अजादेः”—(२।४।१६)

इति आप् ।

अश्वारोह-पुं-७६१- धो।उंसवार

द्र० अश्ववारशब्दः ।

*अश्वं आरोहति इति अश्वारोहः ।

अश्विन (द्र. व.)-पुं-१८१-स्वर्गना वैद्य

द्र० अग्निजशब्दः ।

*अश्वो विद्यतेऽनयोः इति अश्विनौ सदाऽ-श्वारुढावित्यर्थः ।

अश्विनी स्त्री-१०८-अश्विनी नक्षत्र

द्र० अश्वकिनी शब्दः ।

*अश्वोऽस्या अस्तीति अश्विनी ।

अश्विनीपुत्र (द्र. व. पुं-१८१-स्वर्गना वैद्य

द्र० अग्निजशब्दः ।

*अश्विन्याः पुत्रौ इति अश्विनीपुत्रौ यौगिकत्वात् आश्विनयौ ।

अश्वीय-न.-१४२०-धो।।उना समुदाय

□ आश्व ।

*अश्वानां समूहः इति अश्वीयं, “वाऽश्ववादीयः” (६।२।१९) इति निपात्यते ।

अषडक्षीण-न.-७४१-त्रीन्ने मात्स न ञ्णी शङ्के तेनो वात

*न षडक्षीण्यत्राषडक्षीणं, मन्त्रक्रिडादि, “अषड” (७।१।१०६) इति ईनः ।

अष्टतालायता-स्त्री-७८७-थ।कत नामतुं शस्त्र (शे. १४८)

□ कासू, महाफलय ।

अष्टपाद्-पुं-१२१०-उरीणीये।

□ ऊर्णनाभ, तन्ववाय, 'तन्तुवाय' जालिक, जालकारक, कुमि, मर्कटक, लूता, लालास्त्राव, [क्रिमि शि. १०८] ।

*अष्टौ पादा अस्य इति अष्टपाद् ।

अष्टपाद्-१२८६-अष्ट।पद पशु विशेष

□ शरभ, कुञ्जाराति उत्पादक, [अष्टपाद शि. ११४] ।

*अष्टौ पादा अस्य इति अष्टपाद्, “सुस-इक्ष्यात्”—(७।३।१५०) इति पाद्भावः अष्टापदोऽपि ।

अष्टमङ्गल-पुं-१२३७-पू०७डुं, छातो, अरी, वाण अने मुष् अमे आठ श्वेत छे।य तेवो धो।।

*पुच्छाद्यैः सितैः अष्टभिः मङ्गलः कल्याण इति अष्टमङ्गलः ।

अष्टमति-पुं-१९६-शं०३२

द्र० अष्टहासिन् शब्दः ।

*अष्टौ मूर्तयः क्षितिजल्पवनहुताशनयजमानाकाश सूर्यचन्द्रलक्षणा अस्येति अष्टमूर्तिः ।

अष्टश्रवण-पुं-२११-अक्ष।

द्र० अजशब्दः

*अष्टौ श्रवणानि अस्य चतुर्मुखत्वात् इति अष्ट श्रवणः।

अष्टादशभुजा-स्त्री-२०५ (शे. ५७)-पार्वती

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

अष्टापद-पुं न.-४८७-योपाट वगेरे रभवानुं भानावाणुं लुगुं

□ शारिफल, [शारिफलक शि. ३७] ।

*अष्टौ पदानि अत्रेति अष्टापदः "नाम्नि"— (३।२।७५) इति दीर्घत्वं पुंक्लीबल्लिङ्गोऽयम् ।

अष्टापद-पुं-१०२८-अष्टापद, कैलास पर्वत

□ रजताद्रि, कैलास, स्फटिकाचल [धनदावास, हराद्रि, हिमवद्वस शे. १५६] ।

*अष्टौ पदानि सन्ति अस्मिन् इति अष्टापदः "नाम्नि" (३।२।७५) इति दीर्घः ।

अष्टापद-पुं-न. १०४३-सोतुं

द्र० अर्जुनशब्दः ।

*अष्टसु लोहेषु पदं प्रतिष्ठा अस्य इति अष्टापदं पुंक्लीबल्लिङ्गः "नाम्नि"—(३।२।७५) इति दीर्घः।

अष्टापद-पुं-१२८६ (शि. ११४)-अष्टापद पशु विशेष.

द्र० अष्टपादशब्दः ।

अष्टौषत्-पुं-६२४-टीयण्

□ जानु, नलकील ।

*अस्थानि सन्त्यत्र इति अष्टौषान्, पुंक्लीबल्लिङ्गः "चर्मण्वत्यष्टौष" (२।१।९६) इति साधुः ।

असयुत-पुं-२१९-नारीयण्

द्र० अच्युतशब्दः ।

असकृत् अ.-१५३१-वारंवार

द्र० अभीक्षणशब्दः ।

*एको वारोऽस्य इति सकृत् "एकात्"— (७।२।१११) इति साधुः, न सकृत् इति असकृत् यथा- "गन्तव्यमस्ति कियदित्यसकृद् भुवाणा ।

असक्त-न.-१४७१-ङ्भेशा

द्र० अजसशब्दः ।

*न सजति स्मेति असक्तम् ।

असङ्कुल पुं-९८६-राजमार्ग

□ घण्टापथ, संसरण, श्रीपथ, राजवर्त्मन. उपनिष्क्रमण, उपनिष्कर. महापथ ।

*असङ्कुलः गजादीनां मार्गः ।

असङ्ख्य-नं-८७५-असंख्य, संख्या न करी शक्या तेऽती वस्तु

*न विद्यते संख्या संख्यानं अस्य इति असङ्ख्यम् ।

असती-स्त्री-५२८-कुशटा स्त्री

द्र० अविनीताशब्दः ।

*न सति इति असती ।

असतीसुत-पुं-५४८-व्यभिचारिणी स्त्रीनां पुत्र

□ बन्धुल, बान्धकिनेय, कौलहेर, (कौलटेय) ।

*असत्याः सुतः इति असतीसुतः ।

(असत्य)-न.-२६५-असत्य

द्र० अनृतशब्दः ।

असदध्येतृ-पुं-८५७-भोऽतो न्यप करनार

□ अजप ।

*असदधीते इति असदध्येता ।

असन-पुं न.-११४४-वृक्षतुं नाम

□ पीतसाल, प्रियक, 'पीतसारक, सर्जक, (आसन) बन्धूकपुष्प, जीवक' ।

*अस्यतीति असनः पुंक्लीबल्लिङ्गः ।

असन्महस्र-पुं-१७४ (शे. ३२)-भ्र-द्र

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

(असं बध्ध)-न.-२६७-अर्थं वगस्तुं भोऽद्युं ते

□ अबध्ध, निरर्थक ।

असम्मत्-पुं-४९१-विदुर्द्र

□ प्रणाथ्य ।

असह-न.-६०३-हृदय

द्र० स्तनान्तरशब्दः ।

असहन-पुं-७२९-शत्रु

द्र० अभिमातिशब्दः ।

*न सहते इति असहनः ।

असार-न.-१४४६-न३।मुं

□ फल्गु ।

*नास्ति सारः अस्मिन् इति असारम् ।

असि-पुं-७८२-त३वार

□ चन्द्रहास, करवाल, निखिंश, कृपाण, खटा, तरवारि, कौक्षेयक, मण्डलाग्र, ऋष्टि, रिष्टि, [सायक, श्रीगर्भ, विजय, शास्तृ, व्यवहार, प्रजाकर शी १४४ धर्मपाल, अक्षर, देव तीक्ष्णकर्मन्, दुरासद, त्रसङ्ग, रुद्रतनय, मनुज्येष्ठ, शिवङ्कर, शी १४५, करपाल, विशसन, तीक्ष्णधार, विषाग्रज, धर्मप्रचार, धाराङ्ग, धाराधर, करालिक शी. १४६, चन्द्रभास शस्त्र शी. १४७] ।

*अस्यते इति असिः पुंलिङ्गः “पदिपठि”-

(उणा-६०७) इति इः प्रत्ययः । शेषच्चात्र-

“असिस्तु सायकः ।

श्रीगर्भो विजयःशास्ता, व्यवहारः प्रजाकरः ।

धर्मपालोऽक्षरोदेवस्तीक्ष्णकर्मा दुरासदः ॥११॥

प्रसङ्गो रुद्रतनयो, मनुज्येष्ठ शिवङ्करः ।

करपालो विशसनस्तीक्ष्णधारो विषाग्रजः ॥

धर्मप्रचारो धाराङ्गो, धाराधरकरालिकौ ॥२॥

चन्द्रभासश्चशस्त्रः ॥” इति ।

असिक-न.-५८१-हे।डेतो नीयदे। भाग

*अध्वर्याऽथो भागोऽस्यते इति असिकं “क्रीकलि”-(उणा-३८) इति बहुवचनाद् इकः प्रत्ययः ।

असिकनी-स्त्री-५२१-अंतपुरभां निभायेक्षी स्त्री

*असिनाऽसिकिनः “कनः पलितासितात्”

(२।४।३७) इति ड्यां साधुः ।

असित-पुं-१२०-शनि

□ शनैश्चर, शनि, छायासुत, सौरि, सप्तार्चिष रेवतीभव, मन्द, क्रोड, नीलवासस [पङ्गु श्रुतकर्मन्, महाग्रह शी. १५, श्रुतश्रवोऽनुज, काल, ब्रह्मण्य, यम, स्थिर, कुर्यात्मन् शी. १६ सौर शि. १०] ।

*असितः कृष्णाङ्गः ।

असित-पुं-१३९७-श्याभवत्

□ कृष्ण, मेचक, राम, श्यामल, श्याम काल, नील, शिति ।

*सितविरुद्धः इति असितः ।

(असितपक्ष)-पुं-१४७-१०५५क्ष

□ बहुल ।

असितानन-पुं-१२९२-डाणा मुभवाणे वांदेशे

□ गोलाङ्गूल ।

असिधावक-पुं-९१६-सशश्रियो, शरत्र वगेरे धसवार

□ शाणाजीव, शस्त्रमार्ज, भ्रमासक्त ।

*असीन् धावति शोषयतीति असिधावकः ।

असिधेनु-स्त्री-७८४-७री

□ क्षुरी, छुरी, कृपाणिका, कृपाणी, शस्त्री, असि-पुत्री [अस्त्री, कोशशायिका, पत्र, धेनुका शी. १४७ क्षुरिका, छुरिका शि. ६८] ।

*चिन्तितार्थप्रदायित्वाद् असिरूपा धेनुः इति असिधेनुः ।

असिपत्रक-पुं-११९८-शेरडी

□ इक्षु, रसाल ।

*अस्याकाराणि पत्राणि अस्येति असिपत्रकः ।

असिपुत्री-स्त्री-७८४-७री

द्र०असिधेनुशब्दः ।

*असेः पुत्रीव हरस्वत्वाद् असिपुत्री ।

अशु (अ.व.)-न.-१३६७-प्राण

□ जीव, जीवित, प्राण, [जीवातु शि १२४ः] ।

*अस्यन्ते इति असवः पुंसि बहुवचनान्तः

‘भृष्टृ’-(उणा-७१६) इति उसःप्रत्ययः ।

असुख-न.-१३७०-दुःख

द्र०अतिशब्दः ।

*न सुखं इति असुखम् ।

असुमत-पुं-१३६६-शुच

□ भविन्, जीव, सत्व, देहभृत्, जन्तु, जन्तु, (संसारिन्, शरीरिन्, देहभाज्), [प्राणिन् शि.१२३] ।

*असवः प्राणाः सन्ति अस्येति असुमान् प्राणी इत्यपि ।

असुर (अ.व.)-पुं-२३८-असुर दानव

□ दितिज, दनुज, (दैतेय, दानव), पातालौकस्, सुरारि, पूर्वदेव, शुक्रशिष्य ।

*अस्यन्ति देवान् इति असुराः “वाश्यसि”-(उणा-४२३) इति उरः सुरविरुद्धा वा अनर्थवत्

सुरायाः अपनाद् वा ।

असुर-पुं-१२१८ (शि. १७७)-६।थी।

द्र० अनेकपदशब्दः ।

असुरकुमार (अ व)-पुं-९०-अवनपति देव पैक्षी
पहेला अवनपति

(असुराचार्य)-पुं-१२०-शुक्र

द्र० उशनसशब्दः ।

असुराहव-न.-१०४९-३।सुं

□ कांस्य, विद्युत्प्रिय, घोष, प्रकाश, वज्र
शुल्बज, घण्टाशब्द, (कंस), खण, लोहज, मल ।

*असुरस्य कंसनाम्न आहवाऽस्य इति असु-
राहवं कंसमित्यर्थः ।

असुरी-स्त्री-४१९-शै

□ क्षव, क्षुताभिजनन, राजिका, राजसर्प, प,
कृष्णिका ।

*अस्यते शाकादौ इति असुरी “वाश्यसि”-
(उणा-४२३) इति उरः असुरस्त्रीव वा ।

असुहृद्-पुं-७२९ (शि. ६३)-शत्रु

द्र० अभिमातिशब्दः ।

*न सुहृदिति असुहृत् ।

असूया-स्त्री-३२३-मी।ना गुणोभां दोषारोपण

*असूयनमिति असूया ।

असूक्षण-न.-१४७९ (शि. १३२)-अनादर

द्र० अनादरशब्दः ।

असूक्ष्ण-न.-१४७९-अनादर

द्र० अनादरशब्दः ।

*न सूक्ष्मये इति असूक्ष्णम् ।

असृक्कर-पुं-६२०-रसधातु

द्र० अग्निसंभवशब्दः ।

*असृग् रक्तं करोति इति असृक्करः “हेतुतच्छीञ्”
(५।१।१०३) इति टः ।

असृकप-पुं-१८८-राक्षस

□ राक्षस, पुण्यसंभव, नृचक्षस, यातु, आशर,
कौणय, यातुघान, रात्रिचर, रात्रिचर, पत्याद, कीनाश,
रक्षस, निकसात्मज, (नैकसेय, क्रव्याय, क्रव्याद, कर्बुर
नैर्कृत, [पलमिय, खसापुत्र, कर्बुर, नरविष्वण शै. ३७

अशिर, हनुष, शंकु, विधुर, जललोहित, उदर, स्त-
ब्धसंभार, रक्तग्रीव, प्रवाहिक शै. ३८, संध्यावल,
रात्रिचल, त्रिशिरस्, समितीपद शै. ३६] ।

*असृक् पिवतीति असृकपः ।

असृक्संज्ञ-पुं-६४५ (शि. ५१)-केशर

द्र० कश्मीरजन्मनशब्दः ।

(असृक्पर्याय)-पुं-६४५-केशर

द्र० कश्मीरजन्मनशब्दः ।

असृग्धरा-स्त्री-६३०-या।डी

द्र० अजिनशब्दः ।

*असृग् धरति इति असृग्धरा ।

असृग्-न.-६१९-वे।डी

असृग्-न.-६२१-वे।डी

□ रक्त, रुधिर, आग्नेय, विस्त, रसतेजसू,
रसभव, शोणित, लोहित, वाशिष्ठ, प्राणद, आसुर,
क्षतज, मांसकारिन्, अस्त्र, [शोध्य, कीलाल शै.
१२८] ।

*अस्यति अनेनेति असृक् कलीचलिङ्गः, बहुलम्
(५।१।२) इति ऋक्प्रत्ययः नसृज्यते वा ।

असौम्यस्वर-पुं. ३४९-भरा।य स्वरवाणे।

□ अस्वर ।

*न सौम्यः स्वरोऽस्य इति असौम्यस्वरः ।

अस्त-न.-३२४-भर।य

द्र० अत्ययशब्दः ।

*अस्यते इति अस्तम् ।

अस्त-पुं-१०२७-अस्तायल पर्वत

□ चरमाद्रि ।

*अस्यत्यर्कादीन् अस्यते वा इति अस्तः

“दग्ममि”-(उणा-२००) इति तः ।

अस्तम्-न.-१४८२-ईं।डी दीप्रेलुं

□ नुन्न, नुत्त, निष्कृत्युत, ‘निष्कृत’, आविद्ध,
त्रिपत्, ईरित [चोदित शि. १२४]

*अस्यते स्म इति अस्तम् ।

अस्त-अ.-१५६९-अदश्य

*अस्यते इति अस्तं बाहुलकात् तम् यथा-
“अस्तंगते शशिनीति” ।

अस्ताग-पुं-५२-गत शैविशीना पं.दरभां

तीर्थं ३२

□ न विद्यते गाम्भीर्यात् स्तागो लरघं अध्वा-
ताऽस्येति अस्तागः ।

अस्ताघ-न.-१०७०-अत्यंत ३१५

द्र० अगाधशब्दः ।

*तिष्ठतीति स्ताघं पृषोदरादित्वात्, न स्ताघं
इति अस्ताघम् ।

अस्ति-अ.-१५४१-डोवापञ्चु

*सत्त्वे सत्तायां अस्तीति तिबन्त प्रतिरूपकः,
यथा- “अस्तिकीरा ब्राह्मणी” ।

अस्तिनस्तिप्रवाद-न.-२४७-योथा पूर्वतुं
नाम.

*यल्लोके यथाऽस्ति यथा वा नास्ति, अथवा
स्याद्वादाभि प्रायेण तदेवाऽस्ति नास्तीति प्रदवति इति
अस्तिनस्तिप्रवादम् ।

अस्तिमत्-पुं-४७७-धनवान

□ धनिन् ।

*अस्ति इति अव्ययं धनार्थे, अस्ति धनं
अस्यास्तीति अस्तिमान् ।

अस्तु-अ.-१५२८-यस, सधुं

द्र० अलमशब्दः ।

* अस्तु इति तीव्रप्रतिरूपकोऽव्ययः ।

अस्तेय-न.-८१-योगीना त्याग, त्रीन्ने यम

*स्तेयमदत्तादानं तद्भावोऽस्तेयम् ।

अस्त्र-न.-६-परि)-धायवायः शष्पथी लगाऽतो
शष्प

अस्त्र-न.-२२८-अभदेवतुं पुष्य

*अस्त्रं आयुधम् ।

अस्त्र-न. ७७३-शस्त्र

□ आयुध, हेति, प्रहरण, शस्त्र ।

*अस्येति इति अस्त्रं “त्रद्” (उणा-४४६)

इति त्रद् ।

अस्त्र-न.-७७५-धनुष्य

□ धनुष्, चाप, इष्वास, कोदण्ड, धन्वन्,

कार्मुक, द्रुण, आस, [धनु, शरासन शि. १७]।

*अस्यन्ते बाणा अनेन इति अस्त्रम् ।

अस्त्रकण्टक-पुं-७७८ (शि. १४३ आञ्)

द्र० अजिह्म शब्दः ।

(**अस्त्रग्राम**)-पुं-१४१४-शस्त्र समृद्ध

*अस्त्राणां व्रजः इति अस्त्रग्रामः ।

अस्त्रशेखर न.-७८७ (शि. १५२)-इक्ष्वाकना अश्र-
भाय जेवुं शस्त्र

[हुल, मुनय शि. १५२] ।

अस्त्रसायक-पुं-७७९ (शि. १४४)-लोढानुं आञ्

द्र० एषणशब्दः ।

अस्त्री-७८४ शि. १४७-शरी

द्र० असिधेनु शब्दः ।

अस्थाग-न.-१०७०-अत्यंत ६५

द्र० अगाधशब्दः ।

*स्थग्यते इति स्थागं न स्थागमिति अस्थागम् ।

अस्थाघ-न.-१०७०-अत्यंत ६५

द्र० अगाध शब्दः ।

*तिष्ठति जनोऽत्र इति स्थाघम्, “स्थार्ति-(उणा-
१०९) इति घः न स्थाघमिति अस्थाघम् ।

अस्थि-न.-६१९-डाडुं

□ कुल्य, भारद्राज, मेद स्तेजस्, मज्जकृत्,
मांसपित्त, श्वदयित, कर्कर, देह, धारक, मेदोज, कीकस,
सार, [हड्डु शि. ४८.] ।

*अस्यते इति अस्थि क्लीबलिङ्गः, “वीसञ्जि”
-(उणा-६६९) इतिथिक् ।

अस्थिकृत्-पुं-६२४-मेद, यरथी

□ मेदस्, वपा, मांसतेषस्, मांसज, गौतम,
वसा ।

*अस्थीनि करोतीति अस्थिकृत् ।

अस्थितेजस्-पुं-६२८ (शि. ४८)-मज्जम डाड-
डानी यरथी

द्र० अस्थिसंभवशब्दः ।

अस्थिधन्वन्-पुं-१९७-महादेव

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

*अस्थिमयं धन्वाऽस्य इति अस्थिधन्वा ।

अस्थिरपञ्जर-पुं-६२८-डाडपिञ्जर

□ करड्क, कड्काल ।

□अस्थनां पञ्जरं इति अस्थिपञ्जरः ।

अस्थिभुज्-पुं-१२७९-भूतरे।

□कुम्कुर, 'कुकुर', वक्रवालाधि, भषण, सार-
मेय, कौलेयक, शुन, शुनि, श्वान, गृहमृग, कुकुर,
रात्रिजागर, रसनालिह, रतकील, रतशायिन्, रतव्रण,
रतान्दुक, शालावृक, मृगदंश, श्वन्, [क्रोधिन्, रसा-
पायिन्, शिब्रारि, सूचक, रू, शे. १८१, वनंतप,
स्वजातिद्विष्, कुतस, मल्लह, दीर्घनाद, पुरोगामिन्,
इन्द्रमहकामुक शे. १८२, मण्डल, कपिल, ग्राममृग,
इन्द्रमह शे. १८३. भषक [श. ११३] ।

*अस्थीनि भुङ्कते इति अस्थिभुक् ।

अस्थिर-पुं-४३७-यपण

□संकसुक ।

*अस्थिरः चपलः ।

अस्थिर-त. -१४५५-अनित्य

□चञ्चल, तरल, कम्पन, कम्प, परिप्लव,
चलाचल, चटुल, चपल, लोल, चल, पारिप्लव 'चलन' ।

*न स्थिरं इति अस्थिरम् ।

अस्थिविग्रह-पुं-२१०-शंकरने। भृंगीगण्

□भृङ्गिन्, भृङ्गिरिटि, भुङ्गिरिटि, नाडीविग्रह, [चर्मिन्
शे. ६४] ।

अस्थिसंभव-पुं-६२८-म०ग

□मज्जन्, (मज्जा), कौशिक, शुक्रकर, अस्थि-
स्नेह, [अस्थितेजम् [श. ४६] ।

अस्थिस्नेह-पुं-६२८-म०ग

द्र०अस्थिस्नेहशब्दः ।

(अस्पष्ट)-त. -२६६-अ२५०४ वयन

□म्लिष्ट, अस्फुट ।

अस्फुट-त. -२६६-अ२५०४ वयन

□म्लिष्ट, (अस्पष्ट) ।

*अस्फुटं अस्पष्टम् ।

अस्फुटभाषिन्-पुं-३४९ (शे. ६२)-अ२५०४
भोक्षनार

□लोहल अस्फुटवाच्, [काहल शे. ६२] ।

अस्फुटवाच्-पुं-३४९-अ२५०४ भोक्षनार

□लोहल, [काहल, अस्फुटभाषिन् शे. ६२] ।

अ. १०

*अस्फुटा अव्यक्ता वागस्येति अस्फुटवाक् ।

अस्त्र-त. -३०७-आंसु

द्र०अश्रुशब्दः ।

*अस्यते इति अस्त्रं, "भीवृधि"- (उणा-३८७)

इति रः ।

अस्त्र-पुं-५६८ (शे. ११६)-वाण

द्र०कचशब्दः ।

अस्त्र-त. -६२२-लो।डी

द्र०असृग् शब्दः ।

*अस्यते इति अस्त्रम् "भीवृधि"- (उणा-३८७)

इति रः ।

अस्त्र-पुं-१०१३-भूषु।

द्र०अणिशब्दः ।

*अस्यतेऽस्मिन् इति अस्त्रः "भीवृधि"- (उणा-
३८७) इति रः ।

अस्त्रपा-स्त्री-१२०३-०णो।

□(विचका), जलौकस् जललोका, जल्लूका,
जलौका, जलसर्पिणी, 'रक्तपा' ।

*अस्त्रं पिवति इति अस्त्रपाः विचका इत्येके ।

अस्वप्न (अ. व.)-पुं-८९-द्वेवता

द्र०अनिमिषशब्दः ।

*नास्ति स्वप्नो येषां ते अस्वप्नाः ।

असौम्यस्वर-पुं-३४९-अ२५०४ स्वरवाणे।

□असौम्यस्वर ।

*विपरीतः स्वरोऽस्येति अस्वरः नक् विरुद्धे-
ऽनर्थवत् ।

अस्वप्रलाघान्यनिन्दिता-स्त्री-६८-अ३४९ अने
परनिंदा विनानी प्रभुनी वाष्णी नो १८भो गुल्

*आत्मोत्कर्षपरनिन्दा विप्रयुक्तत्वम् ।

अहंयुक्त पुं-४३३-अ६०४ डारी

□अहं कृत, (अहंकारिन्) ।

*अहमिति अव्ययम्, अहं अस्यास्तीति

अहंयुः ।

अहङ्कार-पुं-३१६-अलिभान

द्र०अभिमानशब्दः ।

*अहङ्कृतिः इति अहङ्कारः, वैजयन्तीकारस्तु
 “अभिमानस्तु अहङ्कारो गवोऽस्त्री” इत्याह ।
 (अहंकारीन्)-पुं-४३३-अहङ्कारी
 □अहयुम्, अहकृत ।
 अहङ्कृत पु-४३३-अभिमानि
 □अहयुस (अहङ्कारिन्)
 *अहङ्कृतः अहङ्कारी ।
 अहन-पुं-१३८-दिवस
 □विवस, दिन, दिव, यु, वासर, पन्न (दिवा) ।
 *अहते गच्छति इति अहः “श्वन्”-
 (उणा-९०२) इति अन् निपात्यते ।
 अहमग्रिका-स्त्री-३१८-ङुं पडेले ङुं पडेले अम
 ने क्रियामां विचारय ते.
 □अहपूर्विका, [अहप्रथमिका शि.२०] ।
 अहमहमिका-स्त्री-३१७-ङुं शक्तिमान छुं, ङुं
 शक्तिमान छुं तेवे गर्व ।
 *परस्परमह शक्तोऽहं शक्त इत्यस्यां अहमह-
 मिका ।
 अहपूर्विका-स्त्री-३१८-शि. १८ ङुं पडेले ङुं
 पडेले अेषुं विचारे ते.
 □(अहमग्रिका), [अहप्रथमिका शि.२०] ।
 *अहपूर्वमित्यस्यां अहपूर्विका ।
 अहप्रथमिका-स्त्री-३१८ (शि.१८)-ङुं पडेले
 ङुं पडेले अेषुं विचारयुं ते
 □अहपूर्विका,(अहमग्रिका) ।
 अहमति-पुं-१३७४-अज्ञान
 □अविद्या, अज्ञान ।
 *अहं इत्यस्य मननमित्यहमतिः, अनात्मन्या-
 त्माभिमानात् अहं विभक्त्यन्तप्रतिस्पर्कमत्राऽव्ययम् ।
 अहर्बान्धव-पुं-९६-सूर्य
 द्र० अंशुशब्दः ।
 *अहः बान्धवः इति अहर्बान्धवः, यौगिक-
 त्वात् दिनबन्धुः ।
 अहर्मणि-पुं-९५-सूर्य
 द्र० अंशुशब्दः ।
 *अहो मणिः इति अहर्मणिः यौगिकत्वात्
 दिनरत्नम् ।

अहर्मुख-१-१३८-प्रभातक्षण
 □प्रभात, व्युष्ट, विभात, प्रत्युष, कल्प,
 प्रत्युषस्, उषस् काल्य. (प्रातर, प्रगे, प्राहणे, पूर्वेद्युस्,
 गोस,) [निशात्यय, गोसर्ग शि. १८] ।
 *अहो मुखं आरंभः इति अहर्मुखम्
 अहस्कर-पुं-९७-सूर्य
 द्र० अंशुशब्दः ।
 *अहः करोतीति अहस्करः, ‘संख्या’-
 (प.१।१०२) इत्यादिना टः यौगिकत्वात् वासरकृद्.
 दिनप्रणीः दिनकृदित्यादयः ।
 अहार्य-पुं-१०२७-पर्वत
 द्र० अचलशब्दः ।
 *हर्तुं अशक्यः इति अहार्यः ।
 अहि-पुं-२१९ (शि. ६७) विष्णु
 द्र० अच्युतशब्दः ।
 *अहंते इति अहिः पुंस्त्रीलिङ्गः, “अम्मिकुण्ड”
 (उणा-६१४) इति इङ्, न लोपश्च ।
 अहि-पुं. स्त्री-१३०२-सर्प
 □सर्प, पवनाशन, भोगिन्, भुजङ्ग, भुजग,
 उरग, द्विजिह्व, व्याल, (व्याड), भुजङ्गम, सरीसृप,
 दीर्घजीह्व, काकोदर विषधर, फणभृत्, पृदाकु,
 टक्कर्ण, चक्षुःश्रवस्, कुण्डलिन्, विलेशय, दन्दशूक,
 दर्वीकर, कञ्चुकिन्, चकिन्, गूढपाद, पन्नग जिह्व
 ललिहान, कुम्भीनस, आशीविष, ‘आशीर्विष’, दीर्घ-
 पृष्ठ, द्विरसन, फणधर हरि, भोगधर, (गोकर्ण
 शि. ११५) ।
 अहिंसा-स्त्री-८२ ङाँ ङवने न भारयुं ते
 प्रथम धम.
 *हिंसा प्राणव्यपरोपणं तदभावोऽहिंसा ।
 अहिकान्त-पुं-११०६-पवन
 द्र० अनिलशब्दः ।
 *अहिभिः काम्यते इति अहिकान्तः ।
 अहिकाय-पुं-१३१५-सर्पतुं शरीर
 □भोग ।
 अहिकोश-पुं-१३१५-सापनी कांयणी
 □निर्व्वयनी, निर्मोक, कञ्चुक, (अहित्व च्)

निर्यनी (श. ११६]

*अहेः कोश इव अहिकोशोऽहित्वक् ।

अहिच्छत्रा-स्त्री-९६०-अेक देशतुं नाम

□ प्रत्यग्रथ ।

*अहिच्छत्रमस्त्येषु इति अहिच्छत्राः अभ्रादि-

त्वाद् अः ।

अहिच्छत्र-पुं-११९७-अेक प्रकारतुं अेर

द्र० अङ्गोल्लसारशब्दः ।

*अहिच्छत्रदेशे भवत्वाद् अहिच्छत्रः ।

अहित-पुं-७२९-शतु

द्र० अभिमातिशब्दः ।

*न हितोऽहितः ।

अहितुण्डक-पुं-४८८-गा३डी-साप ५६५ना२

□ व्यालमाहिन्, आहितुण्डक ।

(अहित्वच्)-स्त्री-१३१५-सापनी डायणी

द्र० अहिकोशशब्दः ।

(अहिदंष्ट्रा)-स्त्री-१३१५-ताणवाभां रडेवी

सापनी ६:६

□ आशिष्, (आशी शि. ११६) ।

*अहेः दंष्ट्रा इति अहिदंष्ट्रा ।

अहिपर्यङ्क-पुं २०० (शे ४३)-शं३२

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

अहिभय-न.-३०१-राज्याने स्वपक्षयी थतो

लय.

*स्वपक्षात् राजपुत्रादेः अहेरिव गृहस्थितात् भयं इति अहिभयम् ।

(अहिभुज्)-पुं-(१४-परि.)-भोर, लोण्य लोण्ड

लाव संमंधथी अनेल श०६.

□ (अहिरिपु) ।

अहिभुज्-पुं-२३१ (शे ८०)-ग३३ ५क्षी

द्र० अरुणावरजशब्दः ।

अहिभृत्-पुं-१९९-शं३२

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

*अहिं बीभर्ति इति अहिभृत् यौगिकत्वात् उरगभूषणः ।

अहिरणिन्-पुं-१३०४ (शे. १८७)-अे भुभवाणो स०५, राजस०५.

□ राजस०, भुजङ्गभोजिन् (द्विमुख शे. १८७) ।

अहिरिपु-पुं-१४-भोर, वध्यवधक लावथी संमंध अनेल श०६

□ (अहिमुज्) ।

अहिबुध्न-पुं-१९७-शं३२

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

*अहिः शेषनागोबुध्नेऽस्य भूमूर्तेः इति अहिबुध्न पृषोदरादित्वाद् रेफागमः द्वाभ्यांपृथक् पदाभ्यां प्रथमैकवचनान्ताभ्यां एकं नामेत्यन्ये विभक्त्यन्तरेऽपि, -यथा "अहये बुध्नाय नमो बुध्नाय नमो नमो नमोऽस्तु गणपतये" ।

अहिबुध्नदेवता-स्त्री-११४-उत्तरा लादपदनक्षत्र

□ उत्तरभद्रपदा, प्रोष्ठपदा ।

*अहिबुध्नश्च देवता आसां इति अहिबुध्न-देवताः ।

अहो-अ.-१५३७ (शि. १३८) आश्रयं वायक श०६

द्र० अङ्गशब्दः ।

अहो-अ.-१५४२ (शे. २००)-आश्रयं वायक श०६

द्र० अङ्गशब्दः ।

अहोरात्र-पुं न.-१३८-रातदिवस

*अहश्च रात्रिश्च इति अहोरात्रः पुंस्त्रीबल्लिङ्गः, "ऋक्साम"- (७।३।९७) इति द्वन्द्वे अदन्तो निपात्यते ।

अहनाय-अ.-१५३०-अलदी

द्र० अङ्गसाशब्दः ।

*अह्नायेति विभक्त्यन्त प्रतिरूपकमव्ययम् यथा- "अह्नाय सा नियमजं, क्लममुत्ससजं" इति ।

“आ”

आ-स्त्री-२२६ (शि.१५)-क्षमी

द्र० इन्दिराशब्दः ।

*अटति अतति वा आ ‘क्वचित्’ (५।१।१७१)

इति डः ।

आकर-पुं-१०३६-आण

□ खनि, खानि, गञ्जा ।

*आकीर्यन्ते धातवोऽस्मिन्नाकरः ।

आकर-पुं-१४१२ (शि.१२७)-समुद्र

द्र० उत्करशब्दः ।

आकल्प-पुं-६३५-वस्त्र

□ वेष, नेपथ्य [वेश शि.५०] ।

*आकल्पते इति आकल्पः ।

आकल्प-पुं-४६२-शेण

द्र० आपाटवशब्दः ।

*अकल्पस्य भावः इति आकल्पम् ।

आकार-पुं-२६१ (शि.८३)-भोलावपुं

द्र० अभिमन्त्रणशब्दः ।

आकार-पुं-१५१३-हृदयने। भाव ०७।१।१२।२
४शारे।

□ इङ्ग, इङ्गित ।

*आकृत्तिः इति आकारः ।

आकारगुह्यन-नं-३१४ (शि.८०)-आकार छुपाववे।

द्र० अवहित्थाशब्दः ।

आकार गोपन-नं-३१४-आकार छुपाववे।

द्र० अवहित्थाशब्दः ।

*आकारस्य भ्रूविकारमुखरागादेर्गोपनमाच्छादन-
माकारगोपनम्

आकारण-नं-२६१-भोलावपुं

द्र०-अभिमन्त्रणशब्दः ।

(आकारणा)-स्त्री-२६१-भोलावपुं

द्र० अभिमन्त्रणशब्दः ।

आकालिकी-स्त्री-११०५-वी००णी

द्र० अचिरप्रमाशब्दः ।

*आकालमुत्तिकालं यावद् भवति इति

आकालिकी क्षणिकत्वात् “आकालिकमिकश्चाद्यन्ते”

(६।४।१२८) इति इकण् ।

आकाश-नं-१६३-आकाश

द्र० अनन्तशब्दः ।

*आकाशन्ते सूर्योदयोऽस्मिन्निति आकाशं न
काशते वा बाहुलकाद् दीर्घः ।

आकाशचमस-पुं-१०५-(शि.१३)-य-द्र

द्र० अत्रिदृग्जशब्दः ।

(आकाश-स्फटिक दि. व.-पुं-१०६८ सूर्यं कांत
अने यं द्रं कांत भण्।

□ खस्फटिक ।

*सूर्यकान्तं चन्द्रकान्तौ द्वौ अपि आकाशस्फटि-
कारण्यौ इत्यर्थः, यद् वाचस्पतिः-

स्फटिकास्तु त्रयस्तेषामाकाशस्फटिको वरः,

द्वौश्चैरतैलस्फटिकावाकाशस्फटिकस्यतु ॥ ॥

द्वौ भेदौ सूर्यकान्तश्च चन्द्रकान्तश्च तत्र च इति ।

आकीर्ण-नं-१४७३-भरपुर

□ संकीर्ण, सङ्कुल, आकुल, कीर्ण ।

*आकीर्यते इति आकीर्णम् ।

आकुल-नं-१४७३-भरपुर

द्र० आकीर्ण शब्दः ।

*आकोलति इति आकुलम् ।

आकृत-नं-१३८३-अभिप्राय

द्र० अभिप्रायशब्दः ।

*आकृत्यते इति आकृतम् ।

आक्रन्द-पुं-७९९-क्षीर, युद्ध.

द्र० अनीकशब्दः ।

*आक्रन्दन्त्यत्र कातरा इति आक्रन्दः ।

आक्रम-पुं-१५११-आक्रमण

□ अधिक्रम, क्रान्ति ।

*आक्रमणं इति आक्रमः ।

आक्रीड-पुं-१११२-आग, गार्डन

□ उद्यान ।

*आक्रीडन्तेऽस्मिन्नाक्रीडः ।

आक्रोश-पुं-२७२-निंदा

द्र० अभीषङ्गशब्दः ।

*आक्रोशनं इति आक्रोशः।

आक्षपाटलिक-पुं-४७९ (शि. ३५)-परीक्षा
३२ना२

□कारणिक, परीक्षक ।

आक्षपाद्-पुं-८६२-नैयायिक

□न्यायिक, यौग ।

*अक्षस्तृतीयनेत्रं पादेऽस्य इति आक्षपादः;

अक्षपादस्यायमाक्षपादः ।

आक्षारणा-स्त्री-२७२ (शि. १७)-मैथुन विष-
यक अपवाद भूकवे। ते.

□क्षारणा (दूषण)

आक्षारित-पुं-४३६ (शि. ३१) ४५का लायक

द्र० अभिशस्तशब्दः ।

आक्षेप-पुं-२७२ निं६।

द्र० अभीषङ्गशब्दः ।

* आक्षेपणं इति आक्षेपः ।

आखण्डल-पुं-२ (परि.)-४६ (रु६श७६)

आखण्डल-पुं-१७१-४६

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

*आखण्डयति इति आखण्डलः ।

आखनिक-पुं-१२८८-भु३

□किर, किरि, भूदार, सूकर (सुकर) कोल,
वराह, क्रोड, पोत्रिन्, घोणिन् वृष्टि (गृष्टि) स्तब्धरोमन्,
दंष्ट्रिन्, किटि, आस्यलाङ्गल, शिरोमर्मन्, स्थूलनास,
बहुप्रज, [कुमुख, कामरूपिन्, सलिलप्रिय, तलेक्षण,
वक्रदंष्ट्र, पङ्कक्रीडनक, शे. १८५/१८६] ।

*आखनति इति आखनिकः, “आडःपणिपमि”-
(उणा-३९) इति बहुवचनादिकः, आखनः खात-
विशेषः सोऽस्यास्तीति वा ।

आखु-पुं. स्त्री-१३००-७६२

□मूषिक, मूषक (मुषक), वज्रदशन, खनक,
उन्दुर, उन्दुरु, वृष, सूच्यास्य, वृषलोचन, [उन्दर
शि. १५५] ।

*आखनति इति आखुः पुंस्त्रीलिङ्गः ‘पराङ्भ्यां
शृखनिभ्याम्’ (उणा-७४२) इति ङिटुः ।

आखुग-पुं-२०७-गणपति

□हेरम्ब, गणेश. विघ्नेश, (प्रमथाधिप,

विघ्नराज). पर्युपाणि, (परशुधर) विनायक, द्वैमातुर,
गजास्य, एकदन्त, लम्बोदर, (मूषिकरथ) [पृथ्विगर्भ,
पृथ्विशृङ्ग, द्विशरीर, त्रिधातुक, हस्तिमल्ल, विषाणान्त
शे. ६२/६३] ।

*आखुणा गच्छति इति आखुगः, यौगिकत्वाद्
मूषिकरथोऽपि ।

आखेट-पुं.-९२७-शिकार

□पापद्धि, मृगया, मृगव्य, आच्छोदन ।

*आखेटयन्ते उत्त्रास्यन्ते प्राणिनोऽस्मिन् इति
आखेटः ।

आखोर-पुं-१५७ (शे. २६)-७नाणे।

द्र० उष्णशब्दः ।

आख्या-स्त्री-२६०-नाम

द्र० अभिरव्याशब्दः ।

* आख्यायतेऽनया इति आख्या ।

आगन्तु-पुं-४९९-भडेमान

द्र०अतिथिशब्दः ।

आगम-पुं-२४२-आगम, शास्त्र

□राद्धान्त, सिद्धान्त, कृतान्त, आप्तोक्ति,
संमय ।

*आगम्यते इति आगमः ।

आगस्त-न.-७४४-अपराध

द्र०अपराधशब्दः ।

*अगति कुटिलं गच्छत्येनेनाऽऽगः क्लीबलिङ्गः
‘वस्त्यगिभ्यां णित्’ (उणा-९७०) इत्यस् ।

आगू-स्त्री-२७८-स्त्रीकार

द्र०अङ्गीकारशब्दः ।

*आगच्छत्यनया पौरुषं इति आगूः स्त्रीलिङ्गः
“अमिगमितनिभ्यो ङित्” (उणा-८४३) इति ऊः ।

आग्निमारुत-पुं.१२३-अगस्त्यऋषि

द्र० अगस्तिशब्दः ।

*अनिश्च मरुच्च तयोरपत्यं इति आग्नि-
मारुतः तदंशत्वात् अग्नि “देवतानामात्वादौ” (७।४।२८)
इत्युभयपदवृद्धौ, “इवृद्धिमत्यविण्णौ,” (३।२।४३) इति
आत्वापवादः इः, पीताब्ध्यादयो यौगिकाः ।

आग्नीध्रा-स्त्री-८१४-हविष वगेरे आपी अग्नि-

सगगाववे। ते.

द्र० अग्निकारिका शब्दः ।

*अग्निमिन्वेऽग्नीध्र ऋत्विग्विशेषः तस्येयमाग्नीध्रा “गृहेऽग्नीधो रण् घञ्च (६।३।१७४) इति रण् प्रज्ञादित्वात् स्वार्थेऽणि आग्नीध्रीत्यपि ।

आग्नीध्री-स्त्री-८१४ (शि. ७१)-इविष वगेरे आपो अग्नि सगगाववे। ते.

*द्र० अग्निकारिकाशब्दः ।

आग्नेय-पुं-१२३-अगस्थऋषि

द्र० अगस्तिशब्दः ।

*अग्नेरपत्यं इति आग्नेयः तदंशत्वात् “कल्यग्नेरेयण्” (६।१।१७) इत्येयण् ।

आग्नेय-न. -६२१-वे।।

द्र० असुज्जशब्दः ।

*अग्नेये हितं इति आग्नेयं “कल्यग्नेरेयण्” (६।१।१७) इत्येयण् ।

(आग्नेयी) स्त्री-१६९-अग्नि भूषे।

आग्रहायणिक-पुं-१५३-भागसर भास

□वत्सरदि, मार्गशीर्ष (मार्ग) सह, सहस् ।

*आग्रहायणी पौर्णमास्यस्य आग्रहायणिकः, “आग्रहायण्यश्वत्थादिकण्” (६।२।९९) इति निपात्यते ।

आग्रहायणी-स्त्री-१५०-भागसर पुनम.

□मार्ग शीर्षी ।

*अग्रहायनस्य “पूर्वपदस्था”-(२।३।६४) इति गत्वे अग्रहायणमेव प्रज्ञादित्वा दणि झ्याम् आग्रहायणी मार्गशीर्षादाराभ्य वत्सरप्रवृत्तेः ।

आघाट-पुं-९३२-भयाँ।, ६६.

द्र. अन्तशब्दः ।

*आघटते जनोऽत्र इति आघाटः

आघार-पुं-४०७-धी

□वृत्, हविष्य, आज्य हविष्, सर्पिष् ।

*आधारयति इति आधारः ।

आङ्गिक-पुं-२८३-अंगथी करयेल अभिनेय.

आङ्गिरस-पुं-११९-गुरुभृष्टरपति

□बृहस्पति, सुराचार्य, (देवगुरु) जीव, चित्र-शिल्पिण्डिजवाचस्पति, द्वादशार्चिस्, धिषण, फल्गु-

नीभव, गीःपति, बृहतीपति, उत्थ्यानुज, गुरु, [महामति, प्रख्यस्, प्रचक्षस्, वाचू, वाग्मिन्, गौर, दीदिवि, गीरथ शे १४/१५, सप्तर्षिज, शि. १०] ।

आचाम-पुं-३९६-उकाणेश अनान्तुं धेवण्, ओसामण्

□निःखाव, मासर, [भक्तमण्ड, प्रसाव, प्रखव, आच्छोदन, आस्रव शे. ६६] ।

* आचाम्यते इति आचामः ।

आचार-पुं-८४३-युक्षार शिषल, यारित्र

□चरित्र, चरित, चारित्र, चरण, वृत्त, शील ।

*आचरणं इति आचारः ।

आचारवेदी-पुं-९४८-तीथं करदि ६३ शशाक पुशोनी न-भभूमि

□आर्यावर्त्त, पुण्यम् ।

*आचारस्य वेदीव इति आचारवेदी विन्ध्यादः ।

हिमाद्रेश्च मध्यभागः यद्व्याडिः-

आसमुद्राच्चवैपूर्वादासमुद्राच्चपश्चिमात् ।

हिमवद्विन्ध्ययोर्मध्यमार्यावर्त्तं विदुर्वुधाः ॥इति ।

आचाराङ्ग-न. -२४३-प्रथम अंगुं नाम.

*आचरणं इति आचारः, आचर्यते इति वा शिष्टाचरितो ज्ञानाद्या सेवनविधिरित्यर्थः, तत्प्रतिपादको ग्रन्थोऽपि आचारः, स चासौ अङ्गं च इति आचाराङ्गम् ।

आचार्य-पुं-७८-आचार्य, आचार्यकार.

□अनुयोगकृत् ।

*आचर्यते-सेव्यते इति आचार्यः, आचारे साधुरिति वा, आचारं ग्राहयतीति नैरुक्तः मन्त्र्याख्या-कृदाचार्य इत्यन्ये ।

आचार्या-स्त्री-५२४-स्त्री आचार्य

*स्वतः पुंयोगं विना स्त्री आचार्या ।

आचार्यानी-स्त्री-५२३-आचार्यानी स्त्री

□आचार्या ।

*पुंसायोगः पुंयुक् तत्र, आचार्यस्य भार्या इति आचार्यानी “मातुल्याचा” (२।४।६३) इति डीः पक्षे तत्सन्नियोगे आन् चान्तः धुम्नादित्वाद् णत्वाभावः ।

आचार्या-स्त्री-५२३-आचार्यानी स्त्री

□आचार्यानी ।

*पुंसा योगः पुंयुक् तत्र आचार्यस्य भार्या इति आचार्या "मातुल्य" (२।४।६३) इति डीः

आचित-पुं-८८५-वीसतुवा प्रभाष्य वरु

*पुंसा हि द्वे पलसहस्रे वोढुं शक्यते आचीयते स्म इति आचितः ।

आचित-पुं-८८५-६शभा२ प्रभाष्य सेतुं

*ते भारा दश संख्याः आचीयते स्म इति आचितः क्लीबेऽयमिष्यन्ते ।

आचित-न.-१४७३-पुर्णं लरेतुं

□ पूर्णं, छन्न पूरितं, भरितं, निचितं, व्याप्तं । [छादित शि.१३२]

*आचीयते स्म इति आचितम् ।

आच्छाद-पुं-६६६ वरु

द्र० अंशुकशब्दः ।

*आच्छाद्यतेऽनेनाऽऽच्छादः "युवर्ण"- (५।३।२८) इत्यलः आच्छादनमपि ।

आच्छादन-न.-६६६-(शि.५४) वरु

द्र० अंशुकशब्दः ।

*आच्छाद्यतेऽनेनाऽऽच्छादः "युवर्ण"- (५।३।२८, इत्यलः आच्छादनमपि ।

अच्छुरितक-न.-२९८-क्रोध थाय तेपुं ढारु

*उत्पास्यते सामर्षेऽन्यः क्रियतेऽनेनोत्पास उप-हास. उत्पास सहिते हासे अच्छुरणमाच्छुरितकम्, 'परच्छेदनं अवच्छुरितम्' इति कात्यः ।

आच्छोदन-न.-९२७-शिकार

द्र० आखेटशब्दः ।

*आचोद्यन्ते प्राणिनोऽस्मिन् इति आच्छोदनं पृषोदरादित्वाच्चस्य छत्वम् ।

आच्छोदन-नं-३९६ (शि.६९)-उकाणेलान् अनाञ्जुं धोवण्

द्र० आचामशब्दः ।

आज-पुं-१३३५ (शि. १८५)-गीधपक्षी

द्र० गृध्रशब्दः ।

आजक-१४१७-अकराने। समुह

आजगव-न.-२०१-शंकरतुं धनुष्य

□ पिनाक, अजकाव । [अजगव-अजगाव शि.१४]

*अजगवोऽस्थिविकारः तस्येदं आजगवं यत्कात्यः

धनुर्वदन्त्याजगवं पिनाकिकरगोचरम् ।

आजानेय-पुं-१२३४-कुलीन धोडा।

□ कुलीन ।

*आजेन क्षेपेण आनीयते वशीक्रियते इति आजानेयः ।

आजि-स्त्री-७९७-अशुभ

द्र० अनीकशब्दः ।

*अजन्त्यधिपन्त्यस्यां इति आजिः, स्त्रीलिङ्गः 'पादाच्चात्यजि'-(उणा-६२) इति णिदिः ।

आजिभिष्मभू-पुं-८०९-भंयकर युद्धभूमि

□ वीराशंसन, (वीराशंसनी) ।

*आजेः सङ्ग्रामस्य भिष्माऽतिघोरा भूमिः इति आजिभिष्मभूः ।

आजीव-पुं-८६५-आशुविडा

□ जीवन, वार्त्ता, जीविका, वृत्ति, वेतन ।

*आजीवनं इति आजीवः आजीवन्त्यनेनेति वा ।

आजू-१६५८-अणालकारे नरकमां नांअपुं

□ विष्टि ।

*आजवति इति आजूः "दियुददृ" (५।२।८३) इति क्विपि निपात्यते ।

आज्ञा-स्त्री-२७७-दुकम आशा

द्र० अववादशब्दः ।

*आज्ञापनं इति आज्ञा चुरादिणिचो ऽनित्यत्वात् 'उपसर्गादातः (५।३।११०) इव्यङ् ।

आज्य-न.-४०७-धी

द्र० आधारशब्दः

* आ आज्यतेऽनेन इति आज्यं 'कुप्यभिञ्ज'-(५।१।३९) इति क्यपि निपात्यते ।

आज्यवारि-पुं-१०७५-धीने। दरीधे।

□ आज्योद ।

*आज्यं वारि यस्य स इति आज्यवारिः ।

आज्योद-पुं-१०७५-धीने। दरीधे।

□ आज्यवारि ।

*आज्यं उदकं यस्य स इति आज्योदः ।

अञ्जनेय-पुं-७०५-हनुमान

द्र० अर्जुनध्वजशब्दः ।

*अञ्जनाया अपत्यं इति आज्जनेयः ।

(आटरुष)-पुं-११४०-अरुषी (वनरूपति विशेष)

द्र०आटरुषकशब्दः ।

*आ अटति इति आटरुषः "कोरुष"- (उणा-५६१ इत्युषे निपात्यते ।

आटरुषक-११४०-पुं-अरुषी-(वनरूपति विशेष)

□ वृष, वासा, (आटरुष, अटरुष) वैद्यमातृ, सिंही, वाशिका, सिंहास्य, वासक, वाजिदन्तक [वाशा, अटरुषक शि.१०२] ।

*आ अटति इति आटरुषः आटरुषः एव इति आटरुषकः स्वार्थे कः ।

आटि-स्त्री-१३३८-अेक प्रकारतुं पक्षीशरारी

□ आति, 'आटी आडी' शरारि 'शरालि, शराली, शरालि, शराटि, शराडि' ।

*आतति इति आटिः बाहुलकात् णिदिः ।

'आटी'-स्त्री-१३३८-शरारी अेकमततुं पक्षी

द्र०आटिशब्दः ।

आटोप-पुं-१४९९-आवेश, अड्डार

□ आवेश, संरम्भ ।

*टुपः सौत्रः आटोपनं इति आटोपः ।

आडम्बर-पुं. न.-७९९-युद्धने पडड, डोल

□ पडह ।

*आदम्भ्यते इति आडम्बरः "जहर"- (उणा-४०३) इत्यपरे निपात्यते पुंजलीबलिङ्गः ।

'आडी'-स्त्री-१३३८-अेकप्रकारतुं पक्षी, शरारी

द्र०आटिशब्दः

आढक-त्रि-८८६-अर प्रस्थ प्रभाण् अनाण् वगेरे

चतुर्भि प्रस्थैः आढौक्यते इति आढकः त्रिलिङ्गः "कीचल"- (उणा-३३) इत्यके निपात्यते ।

आढकवाप-पुं-९६९-अेक आढक धान्य वापी शकय तेवुं भेतरे.

□ आढकिक ।

आढकिक-पुं.-९६९-अेक आढक धान्य वापी शकय तेवुं भेतरे.

□ आढकवाप ।

आढकी-स्त्री-१७५१-तुवेर

□ तुवरी, वर्णा ।

*आ दौकते इति आढकी "कीचक"- (उणा-३३) इत्यके निपात्यते ।

आढकी-स्त्री-१०५६-सौराष्ट्री भाटी, इटडी.

□ सौराष्ट्री, पार्वती, काक्षी, कालिका, पर्पटी, सती, तुवरी, कंसोद्भवा, काच्छी, मृदाह्वया-मृद् (मृत्तिका, मृत्ना, मृत्सा) ।

*आढौकते इति आढकी ।

आढच-पुं-३५७-धनवान, धनाढ्य

□ इभ्य, धनिन् ईश्वर, ऋद्ध, (समृद्ध) ।

*अध्यायन्ति इति आढचः पृषोदरादित्वात् आढौकते इति "शिक्यास्याढच"- (उणा-३६४) इति यान्तो निपात्यते ।

आणवीन-न.-९६६-कांगतुं भेतरे

□ अणव्य ।

*अणोः क्षेत्रं इति आणवीनं "वाऽणुमाषात्" (७।१।८२) इति यः पक्षे ईनञ् च ।

आणि-पुं. स्त्री-७५६-धरीने। भीलो

□ अणि ।

*अणति शब्दायते इति आणिः "कृशकृष्टि"- (उणा-६१९) इति वा णिदिः पुंस्त्रीलिङ्गः, अक्षस्य नामि क्षेप्यस्य काष्ठस्याऽग्रेऽन्ते बन्धार्थं कीलः इत्यर्थः ।

आण्ड-पुं-६१२ (शि.४७)-अं उडोश

द्र०अण्डकशब्दः ।

आतङ्क-पुं-३०१-लयानक रसनो स्थायी लाव लय

□ भय, भी, भीति, आशङ्का, साध्वस, दर, भिया ।

*आतङ्कनं इति आतङ्कः ।

आतङ्क-पुं.-४६२-रोग

द्र०अपाटयशब्दः ।

*आतङ्क्यनेन इति आतङ्कः ।

आततायिन्-पुं-३७२-वध करवाने तैयार थयेले।

□ घातोत्थ ।

*वद्योद्युक्तः संनद्धः सन् यो वधार्थमुद्युतः स आततः तादृशः सन् एति वधार्थं धावति इति आत-यी आततं पलायमानं वा तयते आततायी, वध

उपलक्षणं, यत्स्मृतिः

अग्निदो गरदश्चैव शस्त्रपाणिर्धनापह ।

क्षेत्रदारहरश्चैव षडेते आततायिनः ॥

आतप-पुं-१०१-तऽडे।

प्रकाश, तेजस् उद्योत, आलोक, वर्चस् (द्योत) ।

*आतपति इति आतपः ।

(आतपत्र)-पुं-७१७-छत्री

द्र० आतपवारण शब्दः ।

आतपवारण-पुं-७१७-छत्री

छत्र, (आतपत्र उणवारण) [नृपलक्ष्मन्, शं. १४१] ।

*आतपः वार्यतेऽनेन इति आतपवारणम् ।

आतर-पुं-८७९-नक्षत्रानुं भाडुं

तरपण्य ।

*आतरन्ति अनेन इति आतरः ।

आतापी-पुं-१३३४-सभडी

चिल्ल, शकुनि, 'आतायिन्' ।

*आतपति इति आतापी ।

'आतायिन्'-पुं-१३३४-सभडी

द्र० आतापीशब्दः ।

आति-स्त्री-१३३८-शरीरी, ओक प्रक्षरतुं पक्षी

द्र० आटिशब्दः ।

*अतति इति आतिः "पादाच्चा"- (उणा-६२०) इति णिदिः ।

आतिथेयी-स्त्री-४९९-भडेभानगिरी

आवेशिक, आतिथ्य ।

*अतिथौ साधुः इति आतिथेयी स्त्रीकलीबलिङ्गः

'पथ्यतिथि"- (७।१।१६) इति एयण् ।

आतिथ्य-त, -४९९-भडेभानगिरी

आवेशिक, आतिथेयी ।

*अतिथये इदं इति आतिथ्यम्, 'ण्योऽतिथेः'

(७।१।२४) इति ण्यः ।

आतिथ्य-पुं (शि. ३६)-४९९-भडेभान

द्र० अतिथिशब्दः ।

आतुर-पुं-४५९-रोगी

द्र० अपदुशब्दः ।

अ.११

*'तुरत्वरणे" सौत्रः आतोरति इति आतुरः ।

आतोद्य-त, -२८६-वागिन्

वाद्य, वादित्र, तूर्य, तूर, स्मरध्वज ।

*आतुद्यते इति आतोद्यम् ।

आत्तगन्ध-पुं-४४०-पराभव पाभेल

अभिभूत ।

*आत्तो गृहीतो गन्धोऽभिमानोऽस्य इति आत्तगन्धः ।

आत्मगुप्ता-स्त्री-११५१-डौवय

कपिकच्छू 'अजहा, जहा, अघ्यण्डा, कण्डुरा, कण्डूरा, प्राश्रुपायणी, ऋष्यप्रोक्ता, शूकशिम्बि, शूकशिम्बा, वपिकच्छु, 'मर्कटी' ।

*आत्मना गुप्ता इति आत्मगुप्ता स्पर्शाविषय त्वात् ।

आत्मघोष-पुं-१३२२-डागडे।

द्र० अन्यभृत्शब्दः ।

*आत्मनः स्वनाम्नो घोषोऽस्य इति आत्मघोषः

काकेति वाशनात् ।

आत्मज-पुं-९-(परि.)-ज्ञातवायक शब्दने आ शब्द लगोऽवार्थी कुं'डुं'णी वायक शब्द अने.

आत्मज-पुं-५४२-पुत्र

द्र० अङ्गजशब्दः ।

*आत्मनः जायते इति आत्मजः, "अजातेः"- (५।१।१७०) इति डः ।

आत्मज-पुं-६ (परि.)-अत्ता

[आत्मयोनि, आत्मरूह, आत्मजन्मन्, आत्मभू आत्मसूति आत्मसंभव (परि)]

आत्मजन्मन्-६ (परि) अत्ता

[द्र० आत्मजशब्दः परि]

आत्मजा-स्त्री-५४२ पुत्री

द्र० अङ्गजाशब्दः ।

*आत्मनः जायते इति आत्मजा ।

आत्मदर्श-पुं-६८४-आरिसे।

मुकुर, आदर्श, दर्पण, [मुकुर शि ५७] ।

*आत्मा दृश्यतेऽनेन इति आत्मदर्शः ।

आत्मन्-पुं-१३६६-आत्मा ७व.

□ क्षेत्रज्ञ, पुरुष, चेतन [जीव शि. १२३] ।

*अतति संसरति इति आत्मा पुल्लिङ्गः ।

“सात्म”-(उणा-९१६) इति मनि निपात्यते ।

आत्मन्-पुं-१३७६-स्वभाव २५३५ ।

□ स्वरूप, स्वलक्षण, स्वभाव, प्रकृति, रीति सहज, धर्म, रूपत्व, सर्ग, निसर्ग, शील, सत्त्व, संसिद्धि, ।

*अतति अनेन इति आत्मा ।

आत्मप्रवाद-न.-२४७-सातमुं पूर्वा

*नयदर्शनैरात्मानं प्रवदति इति आत्मप्रवादम् ।

आत्मभू-पुं-२१३-अत्मा

द्र० अजशब्दः ।

*आत्मनः भवति इति आत्मभूः यौगिकत्वात् आत्मयोनिः इत्यर्थः ।

आत्मभू-पुं-२१७-विष्णु

द्र० अच्युतशब्दः ।

*आत्मनः भवति इति आत्मभूः ।

आत्मभू-पुं-६ (परि)-विष्णु

[द्र० आत्मज शब्दः । (परि.)]

(आत्मभू)-पुं-२२९-आभदेव

□ (मनोयोनि, चेतोभव, शृङ्गारयोनि, शृङ्गार-जन्मन्, सङ्कल्पयोनि, स्मृतिभू, आत्मयोनि) ।

आत्मभरि-पुं-४२७-पेटभरे

□ स्वोदरपुरक, कुक्षिम्भ, उदरम्भरि ।

*आत्मानं एव विभर्ति इति आत्मभरिः

“कुक्ष्यात्मो”-(५।१।९०) इति स्त्रिः ।

(आत्मयोनि) पुं-२२९-आभदेव

द्र० आत्मभूशब्दः ।

आत्मयोनि-पुं-६-(परि)-अत्मा

द्र० आत्मजशब्दः ।

(आत्मयोनि) पुं-२१३-अत्मा

द्र० अजशब्दः ।

आत्मरुह-पुं-६ (परि)-अत्मा

द्र० आत्मजशब्दः ।

आत्मसंभव-पुं-६ (परि)-अत्मा

द्र० आत्मजशब्दः ।

आत्मसृति-पुं-६ (परि)-अत्मा

द्र० आत्मजशब्दः ।

आत्माशिन्-पुं-१३४४-माषटी

द्र० अण्डजशब्दः ।

*आत्मैव आत्मा मत्स्यजातिः तां अश्नाति इति आत्माशी ।

आत्मीय-त्रि-५६२-पोतानुं

□ निज, स्व, स्वकीय

*आत्मनोऽयं इति आत्मीयः “दोरीयः”

(६।२।३२) इति ईयः निपात्यते ।

आत्रेय-पुं-६२०-२सपातु

द्र० अग्निसम्भवशब्दः ।

*अत्रेरपत्यमिव तज्जन्यत्वात् आत्रेयः ।

आत्रेयी-स्त्री-५३५-ः०,२५। स्त्री

द्र० अर्वाशब्दः ।

*आत्रायते इति आत्रेयी “य एच्चातः”

(५।१।२८) गौरादित्वाद् ङीः, अत्रेरपत्यमित्येके ।

आथर्वण-न.-९९७-अथर्वण वेदपाठीतुं शातधर

□ शान्तिग्रह [शान्तीग्रह शि. ८७] ।

*आथर्वणिकानां धर्म आम्नायः सङ्घो वा आथर्वणः “आथर्वणि”-(६।३।१६७) इति अणि साधुः सोऽत्रासित आथर्वणम् अभ्रादित्वात् अः ।

आदर्श-पुं-६८४-आर् से।

द्र० आत्मदर्शशब्दः ।

*आदृश्यते रूपस्मिन् इति आदर्शः ।

आदान-न.-७३८-रुर्ध पासेथी ग्रहण १२पुं.

आदि-पुं-१४५९-प्रथम पहेलुं

द्र० अग्रशब्दः ।

*आदीयते प्रथमतयेत्यादिः पुल्लिङ्गः धर्मवृत्ति-त्वेऽपि अजहल्लिङ्गः यथा-आदिर्गणकुलम् ।

आदिकवि-पुं-८४६-(शि. ७४)-वाल्मीकिः

द्र० कविशब्दः ।

आदितेय (अ.व.)-पुं-८८-देव

द्र० अनिमिषशब्दः ।

*न ददाति दुःखमित्यदितिः “नञोदागो-” (उणा-६६७) इति ङितिः अदितेइयामिति तस्या

अपत्यानि आदितेयाः 'इयाप्ल्यूड' - (६।१।७०)
इति एयण् यौगिकत्वात् आदित्या अदितिजा इत्यादयोऽपि ।

आदित्य-पुं-९५-सूयं

द्र० अंशुशब्द ।

*अदितेरपत्यं लोकरूढया आदित्यः "अनिदमि"
(६।१।१५) इत्यादिना व्यः ।

आदित्य (दि. व)-पुं-१११-पुनर्वसुनक्षत्र.

□ पुनर्वसु, यामक ।

*अदितिदेवता अनयोरादित्यौ ।

(आदित्य) (म. व.)-पुं-८५-देव

द्र० अनिमिषशब्दः ।

आदित्यसूनु-पुं-७०५-सुग्रीव

□ सुग्रीव ।

*आदित्यस्य सूनुः इति आदित्यसूनुः ।

आदिम-न. -१४५८-प्रथम पङ्क्तुं

द्र० अग्रशब्दः ।

*आदौ जातं इति आदिमम् ।

आदिराज-पुं-७००-पृथुराज आदिराज

□ पृथु, वैश्य ।

*आदिश्चासौ राजश्च इति आदिराजः ।

आदीनव-पुं-१३७५-दोष, कष्ट, दुःख

□ दोष, आस्रव, आश्रव ।

*आसमन्तात् दीयन्ते क्षीयन्ते गुणा अस्मिन्ना-
दीनवः "कैरव" - [उणा-५।१९] इति अवे निपात्यते ।

आदेश-पुं-२७७-आरा, हुकम

द्र० अववादशब्दः ।

*आडः परो देशः

इति आदेशः ।

आदेशिन-पुं-४८२-ज्योतिषि, दैवज्ञ

□ सांख्य, ज्योतिषिक, मौहूर्तिक, निमित्तविद्,

दैवज्ञ, गणक, ज्ञानिन्, कार्तान्तिक विप्रशिक, ईक्षणिक,
[नैमित्तिक, नैमित्त, मौहूर्त शि. ३६] ।

*शुभाशुभमादिशतीत्येवं शीलः इति आदेशी ।

आदिष्ट-पुं-८१७-यज्ञमान, याग करनार

□ यष्टु, व्रतिन्, याचक, यजमान ।

*आदिशति स्वाम्येन इति आदिष्टा ।

आद्य-न. -१४५८-प्रथम पङ्क्तुं

द्र० अग्रशब्दः ।

*आदौ भवं इति आद्यं, आदिर्धर्ममात्रेऽत्र
दिगादित्वाद् यः ।

आद्युन-पुं-४२८-उत्कर्षणी छन्दश्छन्दित

□ औदारिक ।

*ईषद्दीव्यति स्म इति आद्युनः, 'पुदि'—
(४।२।७२) इति कस्य नत्वे "अनुना"—(४।१।१०८)
इति व ऊद् ।

आधार-पुं-१०९६-पाष्णिने अंध

*आध्रियन्तेऽम्भांसि अस्मिन् इति आधारः क्षेत्रा-
दिसेकार्थं यत्राम्भः संचीयते इत्यर्थः ।

आधि-स्त्री-३१२-मानसिक पीडा

□ व्याधि, रुजाकर ।

आधि-स्त्री-८८२-लेणुहारने घरे गीरवे मुकेली वस्तु

□ बन्धक ।

*आधीयतेऽसौ इति आधिः ।

आधि-स्त्री-१३७१-मानसिक पीडा

आधोरण (म. व.)-पुं-७६२-महावत

□ हस्तिपक, गजाजीव, इमपालक (मण्ड दे.) ।

*आधोरयन्ति हस्तिन इति आधोरणाः नन्द्यादि-
त्वादनः ।

आध्यान-न. -३०८-स्मरण, स्मृति ।

□ स्मरण, स्मृति ।

आध्राण न. -४२६-तृप्त, धरावपुं

□ तृप्ति, सौहित्य ।

*आध्रायते इति आध्राणम् ।

आध्राण-पुं-४२६-(शि.३०)-तृप्त धरायेल

द्र० आध्रातशब्दः ।

आध्रात-पुं-४२६-तृप्त धरायेल

□ तृप्त, सुहित, आशित [आध्राण शि.३०] ।

*आध्रायति स्म इति आध्रातः, आध्राणोऽपि ।

आन-पुं-१३६८-अंहरने श्वास

उच्छ्वास, आहर ।

*अनित्यनेन इति आनः ।

आनक-पुं-२९३-दुन्दुभि, देह

भेरी, दुन्दुभि, पटह ।

*अणति शब्दायते इति आनक 'अणेर्ङित्' (उणा-७२) इति आनकः पुल्लिङ्गः वाचस्पतिस्तुः- "पटहस्त्वानकोऽस्त्रियाम्" इत्याह ।

आनकदुन्दुभि-पुं-२२३-वासुदेव (विष्णुं पिता)

वसुदेव, भूकश्यप, दिन्दु ।

*हरौ जाते आनका दुन्दुभयश्चास्य गृहे नेदुरिति आनकदुन्दुभिः, आनकदुन्दुभो वसुदेवपितेतत्वेके ।

आनत-त-१४५६-तमेधुं

द्र० अधोमुखशब्दः ।

*आ नमति स्म इति आनतम् ।

आनतज (अ.व.)-पुं-९३-तपसा देवलोडना देवो

*आनतकल्पे जाताः इति आनतजाः ।

आनद्ध-त-२८७-भृङ्ग, देह

*आनद्धते स्म इति आनद्धं अवनद्धं च ।

आनन-त-५७२-भुभ

तुण्ड आस्य, मुख, वक्त्र, लपन, वदन, [दन्तालय तेर, घन, चर, घनोत्तम, शे.१२०] ।

*आ समन्तादनित्यनेन इति आननम् ।

आनन्द-पुं-३१६-इति, आनन्द

हर्ष, चित्तप्रसन्नता, ह्लाद, प्रमोद, प्रमद, मुद, प्रीति, आमोद, सम्मद, आनन्दथु ।

*आनन्दनं इति आनन्दः पुल्लिङ्गः ।

आनन्द-पुं-६९८-अक्षदेव

द्र० अचलशब्दः ।

*आनन्दयति लोकं इति आनन्दः ।

आनन्दथु-पुं-३९६-इति, आनन्द

द्र० आनन्दशब्दः ।

*आनन्दनं इति आनन्दथुः पुल्लिङ्गः ।

आनन्दन-त-७३९-मित्र वगेरेते आदिगना-दिथी आनन्दे उपनिषदो वे

आप्रच्छन, सभाजन, 'स्वभाजन' ।

*आनन्दते इति आनन्दनम् ।

आनन्दप्रभव-त-६२९-वीर्य, शुक्र.

शुक्र, रेतस्, बल, बीज, वीर्य, मज्जसमुद्भव, पुंस्त्व, इन्द्रिय, किट्टवर्जित, पौरुष, प्रधानधातु ।

*आनन्दात् प्रभवति इति आनन्दप्रभवम् ।

आनय-पुं-८१४-नोष्ठ संस्कार

उपनाय उपनय, वटूकरण ।

*आनयनं इति आनयः ।

आनाय-पुं-९२९-प्राज्ञा पञ्जवानी गण

मत्स्यजाल ।

*आनयन्ति अनेन इति आनयः "अनायो जाल"- (५।३।१३६) इति घञ् ।

आनाह पुं-४७१-आहारे (जाड पेशामनुं रेकाण्)

विबन्ध ।

*आनहनं विष्मूत्रनिरोधः इति आनाहः ।

आनाह-पुं-१४३१-अंआध

दैर्घ्य, आयाम ।

*आनह्यतेऽनेन इति आनाहः ।

आनिली स्त्री-११२ स्वाति नक्षत्र

स्वाति ।

*आनिलो देवताऽस्याः इति आनिली ।

आनुपूर्वी-स्त्री-त-१५०४-अनुक्रम, परिपाटी

द्र० अनुक्रमशब्दः ।

*पूर्वानुक्रमेण अनुपूर्वं तद्भावः आनुपूर्वी स्त्री-कलीबल्लिङ्गः क्लीबे आनुपूर्वम् ।

आनुपूर्व्य-त-११(१श. १३५)-अनुक्रम परिपाटी

द्र० अनुक्रम शब्दः ।

आन्तःपुरिक-पुं-७२६ (शि. ६३)-अन्तःपुरनेो अधिकारी

द्र० अन्तःपुराध्यक्षशब्दः ।

आन्तःवेदिमक-पुं-७२३ (शि. ६३)-अन्तःपुरनेो अधिकारी

द्र० अन्तःपुराध्यक्षशब्दः ।

आन्दोलित-त-१४८१-ह्लावेणुं ङपेणुं

प्रेङ्खोलित, तरलित, ललित, प्रेङ्खित, धुत, चलित, कम्पित, धूत, वेल्लित, ।

*आन्दोल्यते स्म इति आन्दोलितम् ।

आन्वीक्षिकी-स्त्री-२५१-न्याय शास्त्र

□ तर्कविद्या ।

*प्रत्यक्षागमाभ्यामीक्षितस्य पश्चात् ईक्षणं इति
आन्वीक्षा सा प्रयोजनं अस्यां इति आन्वीक्षिकी ।

आन्वीक्षिकी-स्त्री-२५३-आरम्भी विद्या

आपगा-स्त्री-१०८०-नदी

□ नदी, हिरण्यवर्णा, रोधोवक्रा, तरङ्गिणी, सिन्धु,
शैवलिनी, बहा, हृदिनी, स्रोतस्विनी, 'स्रोतस्वती',
निम्नगा, स्रोतम्, निर्झरिणी, सरित्, तटिनी, कूल-
ङ्कषा, वाहिनी, कर्पू, द्वीपवती, समुद्रदयिता, धुनी, धुनि,
स्रवन्ती, सरस्वती, पर्वतजा, जलधिगा, कूल्या, जम्बालिनी, [हृदिनी शि. ६६]

*आ अगच्छति इति आपगा, आपमब्धि
गच्छतीति वा, अप् सम्बन्धिना वेगेन आपेन वेगेन
गच्छतीति वा "नाम्नो"- (५।१।१३१) इति डः ।

आपण-पुं-१००२-दुःखान

द्र० अट्टशब्दः ।

*एत्य पणायन्त्यस्मिन् इति आपणः "गोचर"-
(५।३।१३१) इति घः ।

आपणिक-पुं-८६७-वेपारी

□ वाणिज, वाणिज्, क्रयविक्रयिक, पणयाजीव,
नैगम, वैदेह, सार्थवाह [प्रापणिक शि. ७७] ।

*आ पणायति इति आपणिकः 'आङः पणि-
पति'- (उणा-३९) इति इकः आपणः प्रयोजनं अस्येति
वा, प्रापणिकोऽपि ।

आपद्-स्त्री-४७८-आपत्ति

□ विपत्ति, विपद् ।

*आपदनं इति आपत् ।

आपन्न-पुं-४७८-आपत्तिर्भा आवेद

*आपद्यते विपद् गच्छति स्म इति आपन्नः ।

आपन्नसत्त्वा-स्त्री-५३९-गर्भवती स्त्री

द्र० अन्तर्वत्तीशब्दः

*आपन्नं गृहीतं सत्त्वं गर्भोऽनया इति आपन्न-
सत्त्वा ।

आपमित्यक-न-८८१-अद्वैती परीहेल वस्तु

*परिवृत्या आतं अपमित्य प्रतिदानेन निवृत्तमा-
पमित्यकम् "याचिता"- (६।४।२३) इति कण् ।

आपान-न-९०७ भेगा भणी दृश् पीवानुं स्थान

□ पानगोष्ठिका ।

*आपिबन्ति अस्मिन् इति आपानम् ।

आपी-स्त्री-११३-पूर्वाषाढा नक्षत्र

□ पूर्वाषाढा ।

*आपो जलं देवताऽस्या इति आपी ।

आपीड-पुं-६५४-भाया उपर मुकुटना आकारे
नाभेवी भाया

द्र० अवतंसशब्दः ।

*आपीड्यते शिरसि इति आपीडः ।

आपीन-पुं-न-१२७२-आयण

□ ऊधस् ।

*आप्यायते स्म आपीनं पुंक्लीबलिङ्गः, "सूय-
त्यादि"- (४।२।७०) इति क्तस्य नत्वं "आङोऽ-
न्धूधसोः" (४।१।९३) इति प्यादेशः ।

आपुपिक-न-१४१८-रेटवी के पूडलानो समूह

*अपूपाणां समूह इति आपुपिकम्, अचित्त्वा-
द् इकण् ।

आपृच्छा-स्त्री-२७४-अप्योपने संप्रोधीने वात-
यीत इरपी ते

□ आलाप, सम्भाष ।

*आप्रच्छन्नं इति आपृच्छा भिदादित्वाद् अड् ।

आप्त-पुं-२५-अरिहंत तीर्थं इर

द्र० अधीश्वरशब्दः ।

*हितोपदेशकत्वात् आप्त इव इति आप्तः ।

आप्त-पुं-७३४-विधासु, अविस्वादी

□ प्रत्ययित, (अविस्वादिवाच्) ।

*आप्यते स्म इति आप्तः अविस्वादिवाक् ।

आप्तोक्ति-स्त्री-२४२-आगम सिद्धान्त

द्र० आगमशब्दः ।

*आप्तानां उक्तिः इति आप्तोक्तिः ।

आप्रच्छन्न-न-७३१-भित्र वगेरेने आत्तिगन

आदिथी आनं इ उपजववे। ते

द्र० आनन्दनशब्दः ।

*आपृच्छयते इति आपृच्छनम्, आङ्पूर्वः प्रच्छि-
रालिङ्गनादिनाऽऽनन्दनार्थः, यथा—
“आपृच्छस्व प्रियसखममुम्” इति ।

आप्रपदीन—न.—६७८—पगनी पाती सुधी सर्व
अंग ढंकाय तेषु पडैरवानुं वस्त्र

*प्रगतं पदं प्रपदं पादाग्रमित्यर्थः, प्रपदाद् आ
आप्रपदं तद् व्याप्नोति इति आप्रपदीनम्, ‘आप्रपदम्’—
(७।१।९५) इति इनः ।

आप्लव—पुं—६३८—स्नान

□स्नान, सवन, [आप्लाव शि.५०] ।

*आप्लवनं इति आप्लवः आप्लावोऽपि ।

आप्लाव—पुं.—६६८(शि.५०) स्नान

द्र० आप्लवशब्दः ।

*आप्लवनं इति आप्लावः ।

आबन्ध—पु—८९३—ज्येतर

□योत्र, योक्त्र, ।

*आबध्यतेऽनेन इति आबन्धः ।

आभरण—न.—६५०—अक्षंकार, धरेण।

द्र० अलङ्कारशब्दः ।

*आ समन्ताद् भ्रियते शोभाऽनेन इति
आभरणम् ।

आभा—स्त्री—१५१२—शोभा कति

द्र० अभिख्याशब्दः ।

*आमानं इति आभा “उपसर्गादातः (५।३।
११०) इत्यङ् ।

आभास्वर (अ.व.)—पु—८९ (शि.७)—गण्डेवता

आभिजात्य—न.—६८—प्रलुवाण्णीने १६भो अति-
शय (वक्ता अने प्रतिपाद्य भावने उचित)

*आभिजात्यं वक्तुः प्रतिपाद्यस्य वा भूमि-
कानुसारिता इति आभिजात्यम् ।

आभीर—पुं—८८९—गोवाण, वरवाड

□गोपाल, गोधूह, गोप, गोसङ्ख्य, वल्लव ।

*आ अभित ईरयति इति आभीरः, आप्नो
तीति वा “जम्बीर”—(उणा—४२२) इतीरे निपात्यते ।

आभीरपल्लिका—स्त्री—१००२—गोव. योतुं रडैकाण्य

□घोष ।

* आभीराणां गोपानां पल्लिर्यहाली आभीर-
पल्लिका ‘कुटीग्रामकयोः पल्लिः’ इति तु शाश्वतः ।
आभीरी—स्त्री—५२२—वरवाडनी स्त्री

□महाश्री ।

* आभीरजातीया आभीरस्य स्त्री वा आभीरी ।

आभील—न.—१३७१—दुःख, पीडा

द्र० अर्त्तिशब्दः ।

* आ समन्ताद् भियं लाति इति आभीलम् ।

आभील—न.—३०३ (शे. ८९)—अमानक

द्र० गोरशब्दः ।

आभोग—पुं—१४३२—विस्तार

□प्रपञ्च, विस्तार, व्यास ।

*आभूज्यतेऽनेन इति आभोगः ।

(**आभोगिक**)—पुं—२९३—अन्या मुभवाणुं भृङंग

□ऊर्ध्वक ।

*ऊर्ध्वं कृत्वैकेन मुखेन वदनाद् ऊर्ध्वं कायति
आभोगिकः, **आहुञ्च**—

हरीतक्याकृतिस्त्वङ्कयोर्यवमध्यस्तथोर्ध्वकः ।

आलिङ्ग्यश्चैव गोपुच्छो, मध्यदक्षिणवामगः ॥१॥

आम्—अ—१५४०—स्तीकार न्यशावनार, डा

□ओम् परमम् ।

*“अमणू रोगे” आमयति इति आम्, यथा—

आं कुर्मः ।

आम—पुं.—४६३—रोग

द्र० अपाटवशब्दः ।

*आमयति रुजति इति आमः आमनं वा ।

आमन—न.—४६३—रोग

द्र० अपाटवशब्दः ।

*आमयति रुजति इति आमनम् ।

आमगन्धि—त्रि.—१३९२—कात्या भास वगेरेनी गंध

□विस्त्र ।

*आमोऽपक्वो मलः तस्येव गन्धोऽस्य इति
आमगन्धिः “वोपमानात्”—(७।३।१४७) इति इत् ।

आमनस्य—न.—१३७१—दुःख, पीडा

द्र० अर्त्ति शब्दः ।

*अमनसो भावः इति आमनस्यं वैमनस्यमित्यर्थः

आमन्त्रण—न.—२६१—संभोधन

□संभोधन ।

*आमन्त्र्यतेऽनेन इति आमन्त्रणम् ।

आमय—पुं—४६३—रोग

द्र० अपाटवशब्दः ।

*“कुगुवलि”—(उणा—३६५) इति अये आमयः
आमीनाति इति वा ।

आमयाविन्—पुं—४५९—रोग

द्र० अपटुशब्दः ।

*आमयोऽस्त्यस्य इति आमयावी, “आमयादीर्घश्च”
(७।२।४८) इति विन् ।

आमलकी—त्रि.—११४५—आमला

□धानी, शिवा ‘तिष्यफला, अमृता, वयस्था’ ।

*आमलते धारयति गुणान् इति आमलकी
“कीचक”—(उणा—३३) इत्यके निपात्यते त्रिलिङ्गोऽयम् ।
(आमावास्य)—पुं—८२३—कृष्ण पक्षने अंते यतो
यस्य

□दर्श ।

*कृष्णपक्षान्ते यज्ञः इत्यर्थः ।

आमिक्षा—स्त्री—८३१—यसामां पाठेभ्युं अने गरभ
दूधमां नांभेभ्युं ष्ठीं ।

□क्षीरशर, पयस्या ।

*आमृद्नाति चित्तम्, आमीयते क्षिप्यते दध्यत्रे-
ति वा आमिक्षा, “लाक्षाद्राक्षा”—(उणा—५९७) इति
निपात्यते ।

आमिष—न.—५७—मांस अने लोढी दूध जेवा
सुईद होवा ३५ प्रभुने मूणातिशय पैश्री त्रीणे
अतिशय.

आमिष—पुं. न.—६२२—मांस

□मांस, पल्ल, जङ्गल, रक्ततेजस्, रक्तभव,
क्रव्य, काश्यप, तरस, मेदस्कृत् पिशित, कान, पल
[उद्भ, समारट, शे. १२८ लेपन, शे. १२६] ।

*अमति गच्छति कार्श्यमनेन इति आमिषः
पुंक्लीबलिङ्गः, “अमिमृभ्यां”—(उणा—५४९) आमिष-
तीति वा ।

आमिष—पुं. न.—७३७—दांय, बेट

□प्राभृत दौकन लज्जा, उत्कोच, कौशलिक,
उपचार, उपप्रदान, उपदा, उपहार, उपग्राह्य, उपायन ।

*आमिषमिव इति आमिषः पुंक्लीबलिङ्गः, पर-
प्रतिलोभनात्, अमत्यनेन स्वच्छभावं वा ।

अक्त—पु—७६५—५-स्युक् धारण करैल सैकि

द्र० अपिनद्वशब्दः ।

*आमुच्यते वच्यते स्म इति आमुक्तः ।

आमुष्यायण—पुं—५०२—प्रप्यात पितानो पुत्र

□अमुष्यपुत्र, प्रख्यातवपुत्रक ।

*अमुष्यापत्यमामुष्यायणः नडादित्वादायनणि
“अदसोऽकजायणोः” (३।२।३३) इति षष्ठ्यलुप् ।

आमोद—पुं—३१६—मननी प्रसन्नता

द्र० आनन्दशब्दः ।

*आमोदनं इति आमोदः ।

आमोद—पुं—१३१०—धृष्टे इर सुधी नय तेनी
सुगंध.

□विदूरग ।

*आसमन्तात् मोदतेऽनेन इति आमोदः ।

आमोदिन—पुं—१३९१—सुवास, सुभवास विगे-
रेनी गन्ध.

□सुखवासन, इष्टगन्ध, सुगन्धि ।

*आमोदः अस्ति अस्य आमोदी ।

आम्नाय पुं—८० गुरु परंपरागत उपदेश

□पारम्पर्य, सम्प्रदाय, गुरुक्रम ।

*आम्नायते इति आम्नायः ।

आम्नाय—पुं—२४९—वेद

□स्वाध्याय, श्रुति, छन्दस्, वेद ।

*आम्नायते पारम्पर्येण इति आम्नायः ।

आम्र—पुं—११३३—आंभो

□चूत, सहकार [माकन्द, रसाल, शि. १०१] ।

*अम्यतेऽभिलष्यते इति आम्रः “चिजि”—
(उणा—३९२) इति रो दीर्घश्च ।

आम्रातक—पुं—११५२—गदी आंभो, अभृतवृक्ष

□वर्षपाकिन्, ‘पीतन, कपीतन, (आम्रातक)’ ।

*अमति इति आम्रातकः “इलेष्मातका”—(उणा
—८३) इति निपात्यते आम्रं अतति कपिचूत-

त्वादिति वा ।

आग्नेहित-न.-२६७-अेकण श०६ अे-त्रयुवार
भेदाय ते.

*आग्नेइयते स्म इति आग्नेहितं, द्रौ वारौ द्विः
त्रीन् वारान् त्रिः यथा- सापः सापः इति ।

'आम्लीका'-स्त्री-११४३-आंअशीनुं वृक्ष
द्र० अम्लिकाशब्दः ।

आयत-न.-१४२८-आंअुं
□ दीर्घ ।

*आयच्छति स्म इति आयतम् ।

'आयतन'-न.-९९४-गिनालय
द्र० चैत्यशब्दः ।

आयति-स्त्री-१६२-आवती क्षत्र

*आयमनं इति आयतिः, एष्यति इति आयतिः

इत्यन्ये ।

आयत्त-पुं-३५६ (शि. ८७) आधीन, परवश
द्र० गृह्यकशब्दः ।

आयल्लक-न.-३१४-उत्साद

द्र० अरतिशब्दः

*आयत आगच्छतो लकति आसादयति इति
आयल्लकम् ।

आयसी-स्त्री-७६९-लोढाढातुं अन्तर

द्र० अङ्गरक्षणीशब्दः ।

□ लोहमयीत्यर्थः ।

आयःशूलिक-पुं-३५४-तीक्ष्ण उपाय वडे क्षाय
क्षरना२.

□ तीक्ष्णकर्मकृत् (गमसिक) ।

*तीक्ष्ण उपायोऽयःशूलसाम्पादयः, शूलं तेन
अन्वेष्टा आयःशूलिकः "दाण्डाजिनिकाय"- (७।१।१७१)
इति निपात्यते ।

आयाम-पुं-१४३१-आंआष्ठ

□ दैर्घ्य, आनाह

*आयति इति आयामः ।

आयास-पुं-३२०-थाङ्, परिश्रम.

□ श्रम, क्लम, क्लेश, परिश्रम, प्रयास, व्यायाम ।

*आयासनं इति आयासः

आयु-न.-१३६९ (शि. १२४)-आयुष्य, उमर

□ आयुष्, जीवितकाल ।

*एति इति आयुः "कृवापनी"- (उणा-१)

इत्युणि आयुस्कारान्तः ।

आयुक्त-पुं-७१९-भंत्री सिवायना क्षम भाटे
नीमेदा भंत्रीओ

□ नियोगिन्, कर्मसचिव, (कर्मसहाय), व्यापृत ।

*आयुज्यते स्म इति आयुक्तः ।

आयुध-पुं न-७७३-शस्त्र

द्र० अस्त्रशब्दः ।

*आयुध्यन्तेऽनेन इति आयुधः पुंक्लीबलिङ्गः

स्थादित्वात्कः ।

आयुध-न.-१०४६-अक्षं क्षर भाटेनुं सेतुं

*अलङ्कारसुवर्ण, शूङ्गीकनक ।

*आयुधमिव इति आयुधम् ।

आयुधिक-पुं-७७०-क्षस्त्रो वडे आशुविधा
यथावनार

□ आयुधीप, शस्त्रजीविन्, काण्डपृष्ठ ।

*आयुधेन जीवति इति आयुधिकः "आयुधा" -

(६।४।१८) इति इकः ।

आयुधीय-पुं-७७०-क्षस्त्रो वडे आशुविधा
यथावनार

द्र० आयुधिकशब्दः ।

*आयुधेन जीवति इति आयुधिकः "आयुधा"-

(६।४।१८) इति ईयः ।

आयुर्वेदक-पुं-४७२-वैद्य

द्र० अगदङ्कारशब्दः ।

*आयुः वेत्ति इत्येवंशीलः इति आयुर्वेदकः ।

आयुर्वेदिक-पुं-४७२ (शि. ३४)-वैद्य

द्र० अगदङ्कारशब्दः ।

*आयुः वेत्ति इत्येवंशीलः इति आयुर्वेदिकः ।

आयुर्वेदिन-पुं-४७२-वैद्य

द्र० अगदङ्कारशब्दः ।

*आयुः वेत्ति इत्येवंशीलः इति आयुर्वेदी ।

आयुष्-न.-१३६९-आयुष्य

□ जीवितकाल [आयु शि. १२४]

*एति इति आयुः “इणोणित्”-(उणा-९९८)
इति उस् ।

आयुष्यमात्-पुं-४७९-(शि. ३५)-नाया आयु-
ष्यवाणे।

□ जैवातृक, दीर्घायुस् ।

*दीर्घमायुः अस्य स इति आयुष्यमान् ।

आयोगव-पुं-८९७-श्रद्ध पुरुष अने वैश्यस्त्रीथी
उत्पत्तयेव।

*श्रद्धाद् वेश्यायां जातः अयोवद् गौरस्य अयोगु-
स्तस्याऽयं इति आयोगवः ।

आयोधन-न.-७९६-सर्वाथ

द्र० अनीकशब्दः ।

*आयुष्यन्तेऽस्मिन् इति आयोधनम् ।

आर-पुं-११६-भंगलप्रह

द्र० अङ्गारकशब्दः ।

*आ समन्तात् इत्यर्ति नक्षत्रेषु इति आरः ।

आर-पु. न.-१०४७-पित्तण विशेष

□ पित्तला ।

*आ इत्यर्ति इति आरः पुल्लिङ्गस्तत्र वाचस्पतिस्तुः-
“पित्तलं त्वारमस्त्रियाम्” क्लीबेऽप्याह ।

आरकूट-पुं न.-१०४७-पित्तण

□ कपिलोह, सुवर्णक, रीरी, रीरी, रीति ‘रीती’
पीतलोह, सुलोह, (सुलोहक) ।

*आ इत्यर्ति आर तस्य कूटः इति आरकूटः
पुं क्लीबलिङ्गः, कश्चिदमुं पित्तलापर्यायमाह ।

आरक्ष-पुं-१२२६-हाथीना कुंभस्थणोती नीयेतो
लाग

*आरक्षयते इति आरक्षः ।

आरग्वध-पुं-११४०-गरभाणे।

□ कृतमाल, अरग्वध, (अग्वध), राजवृक्ष,
शम्पाक, (सम्पाक), चतुरङ्गुल, आरेवत, व्याधिवात,
सुवर्णक, (सुपर्णक) ।

*आ समन्ताद् रङ्गन्ति शङ्कन्तेऽस्मादारग्वधः
“आरगेः”-(उणा-२५४) इति वधः आ रङ्गयन्त्यारजो
मलास्तेषां वधोऽत्रेति वा ।

आरणज (अ.व)-पुं-९३-अगीयारभां देव
अ. १२

लोडना देवा

*आरणकल्पे जाताः इति आरणजाः ।

आरणिन्-पुं-१३२५ (शि. १८२)-कुडडे।

द्र० कुक्कुटशब्दः ।

आरनाल-न.-४१५-कांठ, राग

द्र० अवन्तिसोमशब्दः ।

*अरनालोऽरमक्तं तज्जमारनालम् ।

आरति-स्त्री-१५२२-अटकुपुं, [नवृत्ति

द्र० अवरतिशब्दः ।

*आङः परा रतिः इति आरतिः ।

आरभटी-स्त्री-२८५-अभिनयनो प्रक्षार

□ भारती, सात्वती, कैशिकी ।

*इयतीति अरा मटाः सोत्साहा अनलसास्तेषामियं
इति आरभटी अङ्गिकाभिनयप्रधान्यात् ।

आरम्भ-पुं-१५१०-ज्ञानपूर्वकं आरम्भ, शश्यात
द्र० अभ्यादानशब्दः ।

*आरम्भणं इति आरम्भः ।

आरव-पुं-१४००-शुभ, ध्वनि

□ शब्द, निनाद, निर्घोष, स्वान, ध्वान, स्वर,
ध्वनि, निर्द्वाद, निनद, हाद, निःस्वान, निःस्वन, स्वन,
ख, नाद, स्वनि, घोष, संराव, विराव, आराव,
क्वणन, निक्वण, क्वण, निक्वण, क्वण, रण,
‘निस्वान, निस्वन’ [राव शि. १२६] ।

‘रोः उपसर्गात्’ ॥५३१२२॥ इति धम् ।

*“आङ्गो रूप्लोः (५।३।४९) इति वाऽलि आरवः

आरा-स्त्री-९१५-अभङ्गुं क्षापवानुं हथियार

□ चर्मप्रभेदिका, (चर्मसीवनी) ।

*इत्यर्ति तन्तुरनया इति आरा भिदादित्वादिङ्गि साधुः ।

आराधना-स्त्री-४९७-सेवा, लक्षित

□ सेवा, भक्ति, परिचर्या, प्रसादना, शुश्रूषा,
उपास्ति, वरिवस्या, परीष्टि, उपचार, [पर्येषणा,
उपासना शि. ३८] ।

*आराधनं इति आराधना ।

आराफल-पुं-७८७ (शि. १४९)-दुःस्वैट नामतुं
शस्त्र

[दुःस्फोट शे० १४९] (अराफल) ।

आराम-पुं-११११-आग

द्र० अपवनशब्दः

*आरमन्ति अस्मिन् इति आरामः ।

आरालिक-पुं-७३३-२सोर्धये।

सूद, औदनिक, गुण, भक्तकार, सूपकार, सूप, वल्लव ।

आराव-पुं-१४००-श७६, ध्वनि

द्र० आरवशब्दः ।

*आरावः 'रोरूपसर्गात्-(५।३।२२) इति घञ् ।

आरेक-पुं-१३७५-सं'दे६

□ सन्देह, द्वापर, विचिकित्सा, संशय ।

*आरेचनं इति आरेकः ।

'आरेवत-पुं.-११४०-अ२भागे।

द्र० आरवघशब्दः ।

आरोग्य-त.-४७४-रोगरहितपक्षु'

द्र० अनामयशब्दः ।

*अरोगस्यभावः इति आरोग्यम् ।

आरोपितविशेषता-स्त्री-७०-प्रभुवाष्पीने। उ३भे।
अतिशय

आरोह-पुं-३८०-स्त्रीनी डेऽने। पा७ये। भाग

□ नितम्ब ।

*आरोहति, आरुह्यते इति आरोहः ।

आरोह-पुं-१४३१-७।या७

□ समुच्छ्रय, 'उच्छ्रय' उत्सेध, उदय, उच्छ्रय ।

*आरोहणं इति आरोहः ।

आरोहक-पुं-१११४-वृक्ष

द्र० अगशब्दः ।

आरोहण-त.-१०१३-प३थियु'

□ सोपान ।

*आरुह्यतेऽवरुह्यते चाऽनेन इति आरोहणम् ।

आरोहण-त.-१५१०-य६पुं, साभे ७पुं

□ अभिक्रम ।

*आरुह्यते इति आरोहणम् ।

आर्जुनी-स्त्री-१०८६-आ७६। नदी

□ बाहुदा, सैतवाहिनी ।

*अर्जुनस्य इयम् आर्जुनी ।

आर्तव-त.-५३६-स्त्री२७

□ स्त्रीधर्म, पुष्प, रजस्, [कुसुम शि. ४४] ।

ऋतुरेव आर्तवम्, ऋतुः स्त्रीरजोऽत्र ऋतौ गर्भग्रहणकाले भवं वा, ऋतुः प्राप्तोऽस्य वा "ऋत्वादिभ्योऽण्" (६।४।१२५) इति ।

आर्द्र-पुं-१४९२-बीनु'

□ तिमित, स्तितमित, किलन्न साद्रं, उन्न, समुत्त ।

*अर्द्रति इति आर्द्रः "चिजि"- (उणा-३९२) इति रः दीर्घत्वं च ।

आर्द्रक-पुं त.-११८९-आ६

□ शृङ्गवेरक ।

*आर्द्रम् एव इति आर्द्रकः पुं क्लीबलिङ्गः ।

आर्द्रा-स्त्री-११०-आर्द्रा ० क्षत्र

□ कालिनी रौद्री ।

*आर्द्रति हिनस्ति कार्यमिति आर्द्रा "चिजि"- (उणा-३९२) इत्यादिना रो दीर्घश्च ॥

आर्य-पुं-२३२-सु६

द्र० अद्रयशब्दः ।

*अर्यतेऽभिगम्यते इति आर्यः आरात् पापेभ्यः कर्मभ्यो यात इति वा ।

आर्य-पुं-३३३-ना८६भां वपरातो श७६

□ माषर्ष, [मारिष शि. २०] ।

*अरणीयोऽभिगम्य इति आर्यः ।

आर्य-पुं-३७९-स००००

□ साधु सम्य, सज्जन ।

*अर्यते अभिगम्यते इति आर्यः ।

आर्यपुत्र-पुं-३३५-स०००, रवाभी

*आर्यस्य पुत्रः इति आर्यपुत्रः ।

आर्या-स्त्री-२०३-पा०००

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

*अर्यते इति आर्या ।

आर्यावर्त्त-पुं-९४८-तीर्थं'करादि ६३ शलाका

पु३भोती ७०००भूमि

□ पूष्यभू, आचारवेदी ।

*आर्या आवर्त्तन्तेऽत्र इति आर्यावर्त्तः, जिना

अवसर्पिण्यामृषभादयः चतुर्विंशतिः, चक्रिणो भर-
तादयो द्वादश, अर्धचक्रिणोऽश्वग्रीवादयः त्रिष्टुष्ठादयश्च
नव, साहचर्यादचलादयो त्रलदेवा नव. तेषां जन्मभूमिः ।
आर्षभि-पुं-६९२-प्रथम यकवती भरत

□ भरत ।

*चक्रवर्तिषु प्रथमचक्रवर्ती ऋषभस्यादितीर्थकृतः
अपत्यं इति आर्षभिः “अतइब्” (६।१।३१) इति
निपात्येत ।

आर्षभ्य-पुं-१२५९-तपुंसक करव थोऽय अणद
*षण्ढतोचितोण्डाकर्षणयोग्य ऋषभमाय अयं इति
आर्षभ्यः “ऋषभोपनहाञ्च्यः” (७।१।४६) षण्ढता
योग्य इत्येके ।

आर्हत-पुं-८६१-०१

□ स्याद्वादवादिन्, (अनेकान्तवादिन्, जैन,
शे० ७९) ।

*अर्हन् देवताऽस्य इति आर्हतः जैनोऽपि ।

आल-त-१-१०५९-६२ताड

□ हरिताल, पिञ्जर, बिडालक, विस्मगन्धि,
खर्जूर, वंशपत्रक, पीतन, ताल, गोदन्त, नटमण्डन,
वङ्गारि, लोमहृद् (गोपित्त शि० ६२) ।

आलाति शोभां इति आलम्, अलन्ति, भूष-
यन्ति अनेन वा ।

आलाम्भ-पुं-३७१-६३

द्र० अपासनशब्दः ।

*आलम्भनं इति आलाम्भः ।

आलय-पुं-९९०-६२

द्र० भगारशब्दः ।

*आलीयन्तेऽस्मिन् इति आलयः ।

आलवाल-त-१-१०९५-३५।२।

आवाल, आवाप, स्थानक ।

आलयते खन्यते इति आलवालः पुं क्लीबलिङ्गः
“चात्वाल-” (उणा-४८०) इति आले निपात्यते ।

आलस्य-त-३१५-आणस

□ तन्द्रा कौसीय ।

*अलस्य भावः इति आलस्यम् ।

आलस्य-पुं-३८३-आणस

द्र० अनुष्णाशब्दः ।

*आलस्यमस्त्यस्य इति आलस्यः अन्नादित्वादः ।

आलान-त-१-३३१-६।थीने पांधवानो पीलो

*आलीयते बध्यतेऽस्मिन् इति आलानम्, गजस्य
बन्धनाय स्तम्भो बन्धस्तम्भः ।

**आलाप-पुं-२७४-५२२५२ संयंधीयो साथे वात
करपी ते**

□ आपृच्छा, सम्भाष ।

*आलापनं इति आलापः ।

‘आलाबु’-पुं-११५५-तुं।डी

द्र० अलाबूशब्दः ।

*न लम्बते इति आलाबुः ।

‘आलाबू’-पुं-११५५-तुं।डी

द्र० अलाबूशब्दः ।

*न लम्बते इति आलाबूः ।

आलावर्त्त-त-६८८-वस्त्रता पंथो

वस्त्रस्य व्यजनमारादावर्त्यते इति आलावर्त्तम्,
पृषोदरादित्वात् ।

आलास्य-पुं-१३४९-भग२भ२७

□ नक, कुम्भीर, कुम्भिन, महामुख, ताल-
जिह्व, शङ्खमुख, गोमुख, जलसूकर [शङ्कुमुख शि.
१२१] ।

*आलमनर्थहेतुरास्यमस्य इति आलस्यः ।

आलि-त्रो-५२९-सपी

□ वयस्या, सखी, सत्रीची ।

*अलति इति आलिः “कृशकुटि”-(उणा-६१९)

इति णिदिः ।

आलि-पुं-९६५-पूष,

□ सेतु, पालि, (पाली) संवर, (आली) ।

*अलति इति आलिः ।

आलि-पुं-१२११-वीं।डी

□ वृश्चिक, द्रुण, आली ‘अलि’ [द्रुत शि०
१०६] ।

*अलति इति आलिः “कृशकुटि”-(उणा-
६१९) इति णिदिः ।

आलि-पुं-१४२३-पं।डित, ६।२, श्रेष्ठी.

□राजि, लेखा, तति, विथि, वीथि, माला. आवलि, 'आवली' पङ्क्ति, धोरणी, श्रेणी (श्रेणि) ।

*अलति इति आलिः "कृशकुटि"- (उणा-६१९) इति णिदिः ।

आलिङ्गन-त.-१५०७-पर२५२ भेटवुं ते
द्र० अङ्गपालीशब्दः ।

*आलिङ्गयते इति आलिङ्गनम् ।

आलिङ्गिन-पु.-२९३-गायना पु२७ गेवुं मृदंग
□आलिङ्ग्य ।

*आलिङ्गोऽस्य अस्ति इति आलिङ्गी ।

आलिङ्ग्य-पु.-२९३-गायना पु२७ गेवुं मृदंग
□आलिङ्गिन् ।

*आलिङ्गः अस्य अस्ति इति आलिङ्गी वादनात्
आलिङ्ग्यः ।

'आलिन्द'-पु.-१०१०-अ०१०।
द्र० अलिन्दशब्दः ।

आली-पु.-१२११-वी०डी.
द्र० आलिशब्दः ।

*आलमनर्थोऽत्रास्ति इति आली ।

(आली)-पु.-९६५-पु३.
द्र० आलिशब्दः ।

*अलति इति आली ।

आली-पु.-१४२३-प०डित, श्रेणी.
द्र० आलिशब्दः ।

आलीढ-त.-७७७-म०भ०। पग ध०भा०पी ३५
पगने स०के०थी उ०भा २७वुं ते

*तिष्ठन्त्येभिरिति स्थानानि जङ्घयोश्चारी निवृत्तौ
स्थितिविशेषाः आलेढि भुवं इति आलीढम्,

धनुर्वेदः-"अप्रतोवामपाद" तु तीक्ष्णचैवाऽनुकुञ्चितम्
आलीढं तु प्रकर्तव्यं हस्तद्वयसविस्तरम् ।"

आलीन-त.-१०४२-३६४

□वङ्ग, त्रपु, स्वर्णज, नाग जीवन, मृदङ्ग,
रङ्ग, गुह्यपत्र, पिच्छट, चक्रसंज्ञ, तमर, नागज,
कस्तीर, सिंहल, [स्वेतरूप्य, शठ, सलवण, रजस्,

परास, मधुक, ज्येष्ठ, धन, मुखभूषण शे. १६१] ।

*आलीयते स्म इति आलीनम् ।

आलीनक-पु.-१०४२-३६४

द्र० आलीनशब्दः ।

(आलु)-स्त्री-१०२१-आरी पाष्णीतुं नानु पात्र

द्र० आलुशब्दः ।

*अडति अनया इति आलुः ।

आलुक-पु.-१३०७-शेषनाग

द्र० अनन्तशब्दः ।

*अलति पातालं इति आलुकः "कञ्चुक"-
(उणा-५७) इतिके निपायते ।

आभू-स्त्री-१०२१-आरी, पाष्णीतुं नानु पात्र.

□वार्धानी, गलन्ती, कर्करी, कर्क (आलु) ।

*अडति अनया इति आलूः "अडोलचवा"-
(उणा-८३७) इति णिदूः ।

आलेख्य-त.-९२२-थि२.

□चित्र ।

*आलिख्यते इति आलेख्यम् ।

आलेख्यशेष-पु.-३७४-भरेलो.

□प्रमीत, उपसंपन्न, परेत, प्रेत, संस्थित,
नामशेष, यशःशेष, व्यापन्न, उपगत, मृत, परासु ।

*आलेख्यशब्दात् परः शेषः, तेन आलेख्य-
शेषः, आलेख्यैव शेषमस्येत्यादिकृत्वा ।

आलोक-पु.-१०१-प्रकाश

द्र० आतपशब्दः ।

*आलोकते जनोऽनेन इति आलोकः ।

आवपन-त.-१०२६-दरेक प्रकाशतुं वासथ्य

□भाण्ड ।

*आ उष्यते आधेयमस्मिन् इति आवपनम् ।

आवरण-त.-७८३-दाण

द्र० अड्डनशब्दः ।

*आव्रियते वपुरनेन इति आवरणम् ।

आवरोधिक-पु.-७२६-अन्तःपुरने। अधिहारी.

द्र० अन्तःपुराध्यक्षशब्दः ।

*अवरोधे नियुक्तः इति आवरोधिकः ।

आवर्त्त-पुं-१०७६-पाष्णीनी लभरी, पाष्णीतुं यक्राकारे लभपुं.

□ तालूर, वोलक ।

*आवर्तते मण्डलेन भ्रमति इति आवर्त्तः अम्भसां भ्रमः ।

आवर्हित-त.-१४८०-भूगमांथी ङप्रेडी नापेल

□ उन्मूलित, उत्पाटित, उद्धृत ।

*आवर्हते स्म इति आवर्हितम् ।

आवलि-स्त्री-१४२३-श्रेष्ठी, पंक्ति.

द्र० आलिशब्दः ।

*आवलति इति आवलिः । “पदिपठि”-

(उणा-६०७) इति इः स्त्रीलिङ्गः ।

‘आवली’-१४२३-श्रेष्ठी पंक्ति.

द्र० आलिशब्दः ।

आवसथ-पुं-९९१-धर.

द्र० अगारशब्दः ।

*आवसन्ति अस्मिन् इति आवसथः, “उपसर्गाद् वसः” (उणा-२३३) इति अथः ।

आवसथ-पुं-९९४-विद्यार्थीओ अने प्रतीओतुं रडेहाणु.

□ मठ, आवसथ्य ।

*आवसन्ति अस्मिन् इति आवसथः, छात्राणां व्रतिनां च वेशमनि ।

आवसथ्य-त.-९९४-विद्यार्थीओ अने प्रतीओतुं रडेहाणु.

□ मठ, आवसथ ।

*आवसथः एव आवसथ्यं, भेषजादित्वाद् द्यण ।

आवसित-त.-११८३-भसणेसुं

□ धान्य, रिद्ध, (सिद्ध, सुसम्पन्न) ‘ऋद्ध’ [आवासित शि. १०७] ।

*आ अवसितं निष्पन्नं रक्षार्थमाच्छादितमावसितं, इत्यन्ये ।

आवाप-पुं-६६३-भंगडी, कडु वगेरे हाथना लूषण.

□ करभूषण, कटक वलय, पारिहार्य, कङ्कण, हस्तसूत्र, प्रतिसर. [परिहार्य शि. ५४] ।

*आ उच्यते इति आवापः

आवाप-पुं-७१५-परमंडलनी चिन्ता.

*आ उच्यते इति आवापः सन्ध्यादिषाड्गुण्येन परमण्डलचिन्ता ।

आवाप-पुं-१०९५-ध्यारे ।

द्र० आलवालशब्दः ।

*आ उच्यते अम्भोऽस्मिन् इति आवापः ।

आवाल-त.-५५रो.

द्र० आलवालशब्दः ।

*आवलते बहिर्निर्गमादम्भोऽत्र आवालं क्लीबलिङ्गः व्याडिस्तुः “आवलो जलपिण्डलः” इति पुंलिङ्गमाह ।

आवास-पुं-९९१-धर

द्र० अगारशब्दः ।

*निवसन्ति अस्मिन् इति आवासः ।

आवासित-त.-११८३ (शि. १०७) भसणेसुं

द्र० आवसितशब्दः ।

आविक-पुं-कांथल, ङतुतुंरु

□ कम्बल, ऊर्णापु, औरध्र, रल्लक ।

*आविकस्य विकारः इति आविकः “प्राण्यौषधि”- (६।२।३१) इत्यण् ।

आविद्ध-त.-१४५६-नाकु

द्र० अरालशब्दः ।

*आविध्यते स्म इति आविद्धम् ।

आविद्ध-त.-१४८२-प्रेरणा करेसुं

द्र० अस्तशब्दः ।

आविध्यते स्म इति आविद्धम् ।

आविल-त.-१०७१-भलिन.

□ अनच्छ, कलुष ।

*आविलति इति आविलम् ।

आविष्कृत-त.-१४७८-प्रगट करेसुं

□ दर्शित, प्रकाशित, प्रकटित, [प्रादुष्कृत शि. १३२] ।

आविष्क्रियते स्म इति आविष्कृतम्, 'निर्दुर्बहि' (२।३।९) इति षत्वं प्रादुष्कृतमपि ।

आविष्ट-पुं-४९१-भूतग्रस्त.

□ भूतात् ।

*आविशति संभते स्म इति आविष्टः ।

आविस्-१५३९-प्रगट, 'पुष्टु'

□ प्रादुस् ।

*अवति इति आविः "अवेर्णित्"-(उणा-९९५)

इति अस् यथा-

'तेषामाविरभूद्ब्रह्मा परिम्लानमुखश्रियाम्' ।

आवीत-न.-८४५-ननेष (अ.आ.अ.ले धारण्युद्धरेली)

□ प्राचीनावीत ।

*आवीयते स्म इति आवीतं,

आवुक-पुं-३३२-पिता (नाटकनी लाषामा)

*अवति इति आवुकः "कञ्चुकां"-(उणा-५७)

इत्यादिशब्दादुकान्तो निपात्यते ।

आवुक-पुं-३३२-अनेवी. (नाटकनी लाषामा)

□ भावुक ।

आवृत्-न.-१५०४-अनुकम्.

द्र० अनुक्रमशब्दः ।

*आवर्तनं इति आवृत् संपदादित्वात् क्यप् ।

आवृत्त-न.-१४७६-०६-अयेलुं

द्र० अन्तर्हितशब्दः ।

*आव्रियते इति आवृत्तम् ।

आवृत्ति-स्त्री-१५०४-अनुकम्

द्र० अनुक्रमशब्दः ।

*आवर्तनं इति आवृत्तिः ।

आवेग-पुं-३२२-उतावण, सवेग.

□ त्वरि, तूणि, सवेग, सम्भ्रम, त्वरा ।

*आवेजनं इति आवेगः ।

आवेश-पुं-३२१-आवेश. (धातुना वैषम्यथी
उत्पन्न थयेल)

□ अपस्मार ।

*अपस्मरणमपस्मारः धातुवैषम्यादेशवेशः ।

आवेश-पुं-१४९९-अहंकार (भूतवगेरेनो

आवेश)

□ आटोप, संरम्भ ।

*आवेशनं इति आवेशः ।

आवेशन-न.-१०००-सेानी वगेरे क्षरीगरेतुं
स्थान.

□ शिल्पिशाला, 'शिल्पशाल' ।

*आवेशन्यस्मिन् इति आवेशनं, गृहादन्यत्
कारूणां कर्मस्थानम् ।

आवेशिक-पुं-४९९-भडेमान.

द्र० अतिथिशब्दः ।

*अवेशे अप्रतिवेशे भव इति आवेशिकः

"नैकग्रामीणमतिथिं विप्रं सांगतिकं तथा" इति स्मृतेः
अध्यात्मादित्वादिकण् ।

आवेशिक-न.-४९९-भडेमान गीरो

□ आतिथ्य, आतिथेयी ।

*अवेशेऽप्रतिवेशे भवं इति आवेशिकम् ।

आवेष्टक-पुं-९८२-कैट, कीटो.

□ वाट, प्राचीन, वृत्ति ।

*आवेष्टते इति आवेष्टकः ।

आशंसा-स्त्री-४३०-०२७.

द्र० अभिलाषशब्दः ।

*आशंसनं इति आशंसा ।

आशंसितृ-पुं-३५०-०२७ ३२नार

□ आशंसु ।

*आशंसते इति आशंसिता ।

आशंसु-पुं-३५०-०२७ ३२नार

□ आशंसितृ ।

*आशंसते इत्येव शीलः इति आशंसुः

"सन्भिक्षा"-(५।२।३३) इति उः ।

आशङ्का-स्त्री-३०१-अय, अयानक रसनो रथायी
भाव.

द्र० आतङ्कशब्दः

आशङ्कनं इति आशङ्का ।

आशय-पुं-१३८३-अलिप्राय

द्र० अभिप्रायशब्दः ।

*आशेरतेऽस्मिन्नाशयः ।

आशयाश-पुं-११००-(शि. ८८)-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

आशर-पुं-१८७-राक्षस

द्र० असुक्पशब्दः ।

*आश्रणाति हिनस्ति इति आशरः ।

आशा-स्त्री-१६६-दिशा.

□काष्ठा, दिश, हरित्, ककुम् ।

*आश्रनुते इति आशा ।

आशा-स्त्री-४३०-धृञ्छा.

द्र० अभिलाषशब्दः ।

*आश्रयति अनया इति आशा “उपसर्गादातः”

(५।३।११०) इत्यङ् ।

आशित-पुं-३९४-आनार, लक्ष्ण करनार.

द्र० अन्नरशब्दः ।

*आ समन्तात् अश्नाति इति आशितः,

आशिरोऽपि ।

आशित-पुं-४२६-तृप्त, धराधेय.

द्र० आप्रातशब्दः ।

*आ अश्नाति स्म इति आशितः ।

आशितङ्गवीन-न-९६४-गाथे धराय तेषु
यरवानुं स्थान.

* आशितास्तृप्ता गवोऽस्मिन्नाशितङ्गवीनं,

“अषडक्षा”-(७।१।१०६) इतीने साधुः ।

आशिर-पुं-३९४-(शि. २८) आनार, लक्ष्ण
करनार.

द्र० अन्नरशब्दः ।

आ समन्तात् अश्नाति इति आशिरः आशितोऽपि।

आशिर-पुं-११००-(शि. १६८) अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

आशिष्-न-२७२-आशीर्वाद

□मङ्गलशंसन ।

*आशासनं इति आशीः “आङः”

(४।४।१२०) इति क्विपि इसादेशः ।

आशिष्-न-१३१५-सर्पनी दाढ (ताणवाभां
रहेली)

□(अहिदंष्ट्रा) [आशी शि. १३६]

अहेर्दंष्ट्रा आशस्यते हिंस्यते अनया इति आशीः

यदाह- ‘आशीस्तालुगता दंष्ट्रा यया विद्धो न जीवति’

—“कुत्”-(५।३।११४) इति क्विप्, “क्वौ”-

(४।४।११९) इतीसादेशः ईकारान्तोऽयं ईत्यन्ये ।

आशी-स्त्री-१३१५-(शि. ११६) सर्पनी दाढ

(ताणवाभां रहेली)

□(अहिदंष्ट्रा) आशिष् ।

आशीविष-पुं-१३०४-सर्प, साप.

द्र० अहिशब्दः ।

*आशीस्तालुगतादंष्ट्रा तस्यां विषमस्य आशीविषः

पृषोदरादित्वाद् रलोपः, आश्रस्य विषमस्तीतिवा ।

आशु-पुं-११६८-उंगरनी अङ्गत्.

□पाटल व्रीहि ।

*अश्नुते इति आशुः पुल्लिङ्गः “कृवापाजि”-

(उणा-१)इतिउण् शीघ्रपाकत्वाद्वा यद्दुर्गः-“आश्राख्या

शालिशीघ्रयोः” इति ।

आशु-अ-१५३०-७८६६

द्र०-अञ्जसाशब्दः ।

*अञ्जसेति तृतीयान्तप्रतिरूपकमव्ययम्, यथा-

“यद्वाऽञ्जसा जयति ब्रह्मलोकम्” ।

(आशु)-अ-१४७०-७८६६

द्र० अञ्जसाशब्दः ।

आशुग-पुं-७७८-गाथु

द्र० अजिह्वगशब्दः ।

*आशु गच्छत्याऽऽशुगः ।

आशुग-पुं-११०६-५५५

द्र० अनिलशब्दः ।

*आशु गच्छति इति आशुगः ।

आशुशुक्षणि-पुं-१०९७-अग्नि

द्र० अग्निशब्दः ।

*आशोऽभिमिच्छति इति आशुशुक्षणिः “आहः

कृहृशुषेः”-(उणा-६।४३) इति अणौ साधुः ।

आश्चर्य-न-३०४-आश्चर्य अद्भूत रसने।

स्थायी भाव.

द्र० अद्भूतशब्दः ।

*आचर्यते इति आश्चर्यम्, वर्चस्कादित्वात् साधुः ।

आश्मन-पुं-१०२-(शि. ११) सूयने सारथी, अरुण्.

द्र० अनूरुशब्दः ।

आश्रय-पुं-११३-मूलनक्षत्र

□मूल(आश्रय) ।

*अश्रयो राक्षसो देवताऽस्य इति आश्रयः ।

आश्रम(अ.व.)-पुं-न.-८०७-अह्वय्यं वगेरे या२ आश्रम.

*आश्रम्यन्ति तपस्यन्त्येष्वित्याश्रमाः पुंक्लीब-
लिङ्गः ।

आश्रम-पुं-न.-१००१-मुनिभ्योऽनुं स्थान आश्रम.

□मुनिस्थान ।

*आश्रम्यन्ति तपस्यन्त्यस्मिन् इति आश्रमः
पुंक्लीबलिङ्गः ।

आश्रय-पुं-अणवाननो आशरो देवो (शान्पने
७पक्षरी छट्टो गुण्)

*अशक्तया बलवदाश्रयणं इति आश्रयः संश्रयाण्यः ।

आश्रय-पुं-९९१-ध२.

द्र० अगारशब्दः ।

*आश्रयन्त्येनं इति आश्रयः ।

आश्रयाश-पुं-१०१९-अग्नि

द्र० अग्निशब्दः ।

*आश्रयमात्मस्थानमश्नाति इति आश्रयमा-
धारमश्नात्याश्रयाश इत्येके ।

आश्रयाश पुं-(शि. ७८-१०१९-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

आश्रव-पुं-२७८-स्वीकार

द्र० अङ्गीकारशब्दः ।

*आहः परः श्रवः इति आश्रवः ।

आश्रव-पुं-४३२-सांभणवामां तत्पर

*आश्रुणोति वाक्यमाश्रयः वचनश्रवणे तत्परः ।

'आश्रव'-१३७५-४४, दुःअ.

द्र० आदीनवशब्दः ।

आश्रुत-न.-१४८९-स्वीकारेणुं

द्र० अङ्गीकृतशब्दः ।

*आश्रूयते स्म इति आश्रुतम् ।

आश्व-न.-१४२०-धोडानो समृद्ध.

□अश्वीय ।

*अश्वानां समूह इति आश्वं "वाऽश्वदीयः"

(६।२।१) इति निपात्यते ।

आश्वत्थ-पुं-८१६-व्रतमां धारण् करवा लायक
पिपणानो दंड.

□जितनेमि ।

*अश्वत्थस्य विकारोऽवयवो वाऽऽश्वत्थः ।

आश्वयुज-पुं-१५५-आसोभास.

□आश्विन, इष, ।

*आश्विनी पौर्णमास्यस्य इति आश्वयुजः ।

आश्विन-पुं-१५५-आसोभास.

□आश्वयुज, इष ।

*आश्विनी पौर्णमास्यस्य इति आश्विनः ।

आश्विनेय-(द्वि.व.)-पुं-१८१-(शि.१४)स्वर्गात्
वै घराण्.

द्र० अन्विजशब्दः ।

आश्वीन-पुं-१२५०-अेक द्विवसमां धोडो ण्ठ शके
तेटलो भागं

*अश्वेनाह्ना गम्य इति आश्वीनः "अह्ना
गम्ये"- (७।१।८५) इति ईनन्वु ।

आषाढ-पुं-१५४-अषाढभास

□शुचि ।

*आषाढी पौर्णमास्यस्य इति आषाढः ।

आषाढ-पुं-८१५-व्रतमां आश्रानो दंड

□पालाश ।

*आषाढाः प्रयोजनमस्य इति आषाढः विशा-
खाऽऽषा"- (६।४।१२०) इत्यण् ।

आषाढ-पुं-१०२९-भलयायल पर्वत.

□मलय, दक्षिणाचल, [चन्दनगिरि शि.१।५६]

*आषाढासु जातः इति आषाढः "श्रविष्ठा"-
(६।३।१०५) इत्यत्र मतान्तराश्रितोऽण् ।

आषाढाभू-पुं-११७-भंगलअड

द्र० अङ्गारकशब्दः ।

आषाढा उत्तराषाढास्तासुभवति इति
आषाढाभूः ।

आस-पुं न.-७७५-धनुष्य

द्र० अस्त्रशब्दः ।

*अस्यन्ते बाणा अनेन इति आसः पुं क्लीबलिङ्गः ।

आसक्त-पुं-३८५-तत्पर

तत्पर, प्रवण, प्रह्व, प्रसित, परायण ।

*आसजति स्म इति आसक्तः ।

आसन-पुं-९ प.-२या शब्द लगोऽवाथी वाडन-
वायक शब्द अने छे.

आसन-न.-८२-आसन, पद्मासन वगेरे.

करण ।

*आस्यतेऽनेन इति आसनम्, पद्मासनादि ।

आसन-पुं न.-६८४-आसन, काष्ठासन.

विष्टर, पीठ, ।

*आस्यते अस्मिन् इति आसनं पुं क्लीबलिङ्गः ।

आसन-न.-७३५-लडाई वगेरेनी निवृत्ति,
किंवाभां लराई रहेपुं ते, राजयोपकारी योथो गुण्य.

*आस्यते इति आसनं विग्रहादि निवृत्तिः ।

आसन-न.-१२२४-हाथीना रकन्ध.

*हस्तिनः स्कन्धः आस्यतेऽस्मिन् इति आसनम् ।

आसन-न.-११४४-असनपृक्ष ७५३.

द्र० असन शब्दः ।

आसना-स्त्री-१४९८-रिथति, स्थान.

आस्था, आस्या, स्थिति ।

आसनमासना

*“णिवेच्यास”-(५।३।१११) इत्यने आसना ।

आसन्द-पुं-२९९ (शे. ७६.)-विष्णु, नारायण्य.

द्र० अच्युतशब्दः ।

आसन्दी-स्त्री-६८४-भुरशी वगेरे.

वेत्रासन ।

*वेत्रलताघटितमासनम् ।

आसन्न-न.-१४५१-सभीप, आणुभां.

द्र० अन्तिक शब्दः ।

*आसीदति स्म इति आसन्नम् ।

आसव-पुं-९०४-भीरा देशती भदिरा, शेरडी
अ. १३

वगेरेनेो द३.

मैरेय, शीधु ।

*आसूयते इति आसवः ।

आसव-पुं-९०५-भदिरा अनाववानी क्रिया.

द्र० अभिषवशब्दः ।

*आसवनं इति आसवः ।

आसादित-न.-१४९०-भेणवेधुं

प्राप्त, भावित, लब्ध, भूत, [विन्न, शि. १३५]

*“आङ् सदर्णागतौ” इत्यस्य आसादितम्,

विन्नमपि ।

आसार-पुं-१६५-वेगवाणेो वरसाद

(महावृष्टि) [धारसम्पात शे. २८]

आसार-पुं-७९०-[भ्रतुं] अण

सुहृद्वल ।

*आक्षियतेऽनेनत्या आसारोऽन्वागच्छन्मिन्नवलम् ।

आसीन-पुं-४९२-भेडेो.

उपविष्ट ।

*आस्ते इति आसीनः “आसीनः” (४।४।११५)

इत्यानशि साधुः ।

आसुति स्त्री-९०५-भदिरा अनाववानी क्रिया.

द्र० अभिषवशब्दः ।

*आसूयते इति आसुतिः ।

आसुतीबल-पुं-८१८-सोभरस काढी यत्र करनार.

यज्वन् ।

*आसुतिः सोमसंधानमस्त्यस्य इति आसुतीबलः

कृष्यादित्वाद् बलच् “बलच्यपित्रादेः” (३।२।८२)

इति दीर्घः ।

आसुतीबल-पुं-९०१-कलाल, भदिरा वेयनार.

कल्पपाल, सुराजीविन्, शौण्डिक, मण्डहारक,

वारिवास, पानवणिज् ध्वज, ध्वजिन्, ।

*आसुतिर्मद्यसंधानमस्त्यस्य इति आसुतीबलः ।

आसुर-न.-६२१-लोडी

द्र० असृजशब्दः ।

*आसुराणामिदं प्रियं इति आसुरम् ।

आसेचनक-न.-१४४३-णेने नेवाथी आंभ

तृप्त न थाय तेवुं दश्य.

*आसिच्यते आप्यायते दृग्नेन इति आसेचनकं
यद्दर्शनाद् दृग् न तृप्यति ।

आस्कन्दन-त.-७९७-युद्ध, लडाई.

द्र० अनीकशब्दः ।

*आस्कन्दन्त्यत्र इति आस्कन्दनम् ।

आस्कन्दित-त.-१२४९-के।धथी २।रे पग टे।केने
०४पुं ते.

उत्तेरित, उपकण्ठ ।

*आस्कन्दनं इति आस्कन्दितम् ।

आस्तर-पुं-६८०-हाथी के रथ ७।पर नांभवानुं
वस्त्र, धुल.

कुथ, वर्ण, परिस्तोम, प्रवेणी, नवत. [वर्ण-
परिस्तोम शि. ५५ आस्तरण शि. ५६] ।

*आस्तीर्यते इति आस्तरः आस्तरणमपि,
अयं च हस्तिरथप्रावरणादावुपयुज्यते, यद् वाचस्पतिः-
“विनियोगस्त्वस्य हस्तिरथप्रावरणादिषु” इति ।

आस्तरण-त.-६८० (शि. ५६)-हाथी के रथ
७।पर नांभवानुं वस्त्र, धुल.

द्र० आस्तरशब्दः ।

आस्तिक-पुं-४९०-आस्तिक, श्रद्धावालो.

श्रद्धालु, श्राद्ध ।

*आस्ति परलोकः पुण्यं पापमिति मतिरस्य
इति आस्तिकः “नास्तिक-” (६।४।६६) इति इकणि
निपात्यते ।

आस्था-स्त्री-२७८-२४।२

द्र० अङ्गीकारशब्दः ।

*आस्थानं इति आस्था ।

आस्था-स्त्री-४८१-सभा.

सभा संसद्, समाज, परिसद्, सदस्,
पर्षद्, समज्या, गोष्ठी, आस्थान, आस्थानी, समिति
घटा ।

*आतिष्ठन्ति अस्यां इति आस्था ।

आस्था-स्त्री-१४९८-स्थान, स्थिति.

आस्था, आसना, स्थिति ।

*आस्थानं इति आस्था ।

आस्थान-त. स्त्री.-४८१-सभा

द्र० आस्थाशब्दः ।

*अनटि आस्थानम्, स्त्रीक्रीबलिङ्गः ।

आस्थानगृह-त.-९९७-सभागृह.

इन्द्रक ।

*आस्थानाय गृहमास्थानगृहम् ।

(आस्थानी)-स्त्री-४८१-सभा.

द्र० आस्थाशब्दः ।

आस्पद-त.-९८८-स्थान.

स्थान, पद ।

*आ समन्तात् पदं इति आस्पदं वर्चस्कादि-
त्वात् साधुः ।

आस्फोटनी-स्त्री-९०९-मे।ती वगेरे पांभवानुं
शस्त्र.

वेधनिका ।

*आस्फोटयतेऽनया इति आस्फोटनी ।

‘आस्फोटा’-स्त्री-११५६-गरुडी.

द्र० अपराजिताशब्दः ।

आस्य-त.-५७२-मुष्ण.

द्र० आननशब्दः ।

*आस्यत्यनेन वर्णमास्यं “शिक्ष्यास्य”-(उणा-
३६४) इति ये निपात्यते ।

आस्यलाङ्गल-पुं-१२८८-धुं.३.

द्र० आखनिकशब्दः ।

*आस्यं दारकत्वात्लाङ्गलमिवाऽस्य इति
आस्यलाङ्गलः ।

आस्यलोमन्-पुं-५८३-दाढी-मुष्ण.

श्मश्रु, कूर्च, मासुरी, [व्यञ्जन, कोट शै.१२२]

आस्या-स्त्री-१४९८-स्थान स्थिति

आस्था आसना, स्थिति ।

*आसनमास्या “आस्यटि-” (५।३।९७) इति
निपात्यते ।

आस्यासव-पुं-६३३-राण.

सृणीका, स्यन्दिनी, लाला, कफकृचिका,

[सृणिका शि. ४६]

*आस्यस्यासव इति आस्यासवः ।

आस्यव-पुं-१३७५-दो।प, ङष्ट, इः, भ.

दोष, आदीनव, 'आश्रव' ।

*आश्रवन्ति गुणाः अस्मिन्नाश्रवः "आदीन-
वासवौ क्लेशः" इत्यमरः ।

आश्रव-पुं-३९६ (शे ८९) उक्ताणेशा अनान्तु-
क्षेपण्ये ओसाभण्ये ।

द्र० आचामशब्दः ।

आहत-न.-१४८३-युष्ठाकार करेणुं ।

गुणित ।

*आहन्यते इति आहतम् ।

आहतलक्षण-पुं-४३७-युष्ठाथी प्रसिद्ध पाभेद ।

*आहतान्युद्धोषितानि लक्षणानि अस्य इति
आहतलक्षणः ।

आहर-पुं-१३६८ अंहरने। श्रास

उच्छ्वास, आन ।

*आहरति अनेन इति आहरः ।

आहव-पुं-७९६-युद्ध लशर्ष

द्र० अनीकशब्दः ।

*आहूयन्ते योद्धारोऽन्नेत्याहवः, "आहो युद्धे"
(५।३।४३) इत्यलि वस्योत्वम् ।

आह्वनीय-पुं-८२६-त्रण्य प्रकारना अग्निभांथी
अेक प्रकारनी अग्नि ।

*आहोतव्य इति आह्वनीयः "हृद्यपद्य"-
(७।१।११) इति ये निपात्यते ।

आहार-पुं-४२३ भोऽन ।

द्र० अदनशब्दः ।

*आहारणं इति आहारः ।

आहारतेजस्-पुं-६२०-रसधातु ।

द्र० अग्निसंभवशब्दः ।

*आहारस्य तेजो निर्यास इति आहारतेजः ।

आहारनिहारविधि-स्त्री-५८-आहार, नीहार,
लोकाः देभी न शङ्कतेषां प्रभुने। अतिशय ।

आहार्य-पुं-२८३-भूषण्ये वगेरेथी करायेल अभिनय ।

आहाव-पुं-१०९२-हवाडा ।

निपान, उपकृष ।

*आहूयन्ते पशवः पानाय अस्मिन्निति आहवः
"आहवोः" (५।३।४४) इत्यलि निपात्यते ।

आहिक-पुं-१२१-केतुप्रद ।

द्र० अश्लेषाभूशब्दः ।

*अहिना संसृष्ट इति आहिकः ।

आहिताग्नि-पुं-८३५-अग्निहोत्री ।

द्र० अग्निचित्शब्दः ।

*आहितोऽग्निरनेन इति आहिताग्निग्निः तत्र
अग्न्याहितोऽपि ।

आहितुण्डिक-पुं-४८८-सर्पनु अेर उतारनार ।

व्यालग्राहिन, 'अहितुण्डिक' ।

*अहितुण्डेन दीव्यत्याहितुण्डिकः ।

आहुति-स्त्री-८२१-होम, अग्निभां होमपुं ते ।

देवयज्ञ, होम, होत्र, वषट्कार ।

*आहूयतेऽसावग्नाहुतिः ।

आहो-अ.-१५३६-वितर्क नृणावनार अच्यय ।

उताहो, किमुत, किम्, किमु, उत ।

*आहुहोत्याहो विच् यथा अयं स्थाणुराहो
पुरुषः ।

आहोपुरुषिका-स्त्री-३९८-हुं शक्तिमान छुं
अेवी पोतानाभां संलावना राभवी ते ।

*अहो अहं पुरुषः इत्यस्यां आहोपुरुषिका ।

आहिक-न.-२५५-अेक दिवसभां लण्णापी शकाय
तेऽहो त्रय भाग ।

*अवान्तरप्रकरणानां विश्रामः तत्र शीघ्रपाठात्
अह्ना निवृत्तमिव आहिकं, "निवृत्ते"—(६।४।१०५)
इतीकणू प्रत्ययः ।

आह्वय-पुं-२६०-नाम ।

द्र० अभिख्याशब्दः ।

*आहूयतेऽनेन इति आह्वयः "हः समाह्वया"—
(५।३।४१) इति अलन्तो निपात्यते ।

आह्वा-स्त्री-२६०-नाम ।

द्र० अभिख्याशब्दः ।

*आहूयतेऽनया इति आह्वा ।

आह्वान-न.-२६१-भोलावपुं ते ।

द्र० अभिमन्त्रणशब्दः ।

“इ”

इक्षु-पु-११९४शेरडी

□ रसाल, असिपत्रक ।

*इष्यते इति इक्षुः, “मस्जीष्यशिभ्यः सुक्”-

[उणा-८२६] इति निपात्यते ।

इक्षु-पु-१२००-गांडमांथी उत्पन्न थयेल शेरडी वगेरे.

□ तृण, वंश,

[*पर्व योनिरेषां ते पर्वयोनयः इक्ष्वाद्याः] ।

‘इक्षुगन्धा’-स्त्री-११५६-गो॥५३.

द्र० गोक्षुरशब्दः ।

इक्षुरसकवाथ-पु-४०२-गो॥१

□ गुड ।

* गूयते क्वथ्यते इति गुडः “कुगुहुनी”-
[उणा-१७०] इति डः कित् गुडति रक्षति वा ।

इक्षुवारि-पु-१०७५-ईक्षुसमुद्र.

□ इक्षुद

*इक्षुरसः वारि यस्य स इक्षुवारिः ।

(इक्षुद)-पु-१०७५-ईक्षुसमुद्र.

□ इक्षुवारि ।

*इक्षु [रसः] उदकं यस्य स इक्षुदः ।

इङ्ग-न-१४५४-नगम, ढालतुं यादतुं

□ जङ्गम, तस, चर, चराचर, जगद् चरिणु ।

*इङ्गति इति इङ्गम् ।

इङ्ग-पु-१५१३-ईशादे।

□ आकार, इङ्गित ।

*इङ्गनं इति इङ्गः धञ् ।

इङ्गित-न-१५१३-ईशादे।

* आकार, इङ्ग ।

*इङ्गनं क्ते इङ्गितम्, इङ्गिताकारभ्यां भावज्ञानमित्यादौ गाबलीवर्दन्यायेन इङ्गितं, चेष्टितम् ।

इङ्गुयुदी-त्रि-११४३-तापसेतुं वृक्ष, ईगोरीया।

□ तापसद्रुमः ।

*इङ्गति इति इङ्गुदी, त्रिलिङ्गः इङ्गयिर्विभ्याम्”

[उणा-२४२] इत्युदः ।

इच्छा-स्त्री-४३०-ई२७।

द्र० अभिलाषशब्दः ।

*एषणमिच्छा “मृगयेच्छा” - (५।३।१०१)

इति साधुः ।

इच्छावसु-पु-१८९कुभेर देवता।

श्रीद, सितोदर, कुह, ईशसख, पिशाचकिन् ।
त्रिशिरस्, ऐलविल, एकपिङ्ग, पौलस्त्य, वैश्रवण,
रत्नकर, कुबेर, यक्ष, नृधर्मन्, धनद, नरवाहन,
कैलासौकस्, यक्षेश्वर, धनेश्वर, निधीश्वर, किंपुष्पेश्वर ।

*इच्छाया वस्वस्य इति इच्छावसुः ।

इज्जल-पु-११४५-नेतर, समुद्रईण।

□ निचुल, हिज्जल, ‘अम्बुज’ ।

एति इज्जलः “मुरल”-[उणा-४७४] इत्यले
निपात्यते ।

इज्याशील-पु-८१८-यज्ञ करनार.

□ यायजूक ।

*इज्या यजनं शीलमस्य इज्याशीलः ।

इदचर-पु-१२५९-आभने। सांढ.

□ गोपति, षण्ड, गोवृष, मदकोहल [शण्ड,
इत्वर, शि. १११] ।

*एषणमिद्, इषाचरति इदचरः, स्वेच्छाचारी
‘इत्वरः’ इत्येके पेटुः ।

इद्वत्सर-पु-१५९(शे. २७)-वरस.

द्र० अनुवत्सरशब्दः ।

इडावत्सर-पु-१५९ (शे. २७)-वरस

द्र० अनुवत्सरशब्दः ।

इडिक-पु-१२७७-नगली अकरी।

□ शिशुवाहक, पृष्ठशङ्ग, वनाज ।

*इड्यते कौतुकादिकः “निष्कतुरुष्क”-[उणा-
२६] इति के निपात्यते ।

इतर-पु-९३२-असंरकारी, नीय.

□ विवर्ण, पृथग्जन, प्राकृत, नीच, पामर,

वर्जर ।

*एतीति इतरः “इण्पूभ्यां कित्” (उणा-४३८) इति तरः प्रत्ययः ।

इतर-स.-१४६८-भिन्न, लुङ्

द्र० अन्यतरशब्दः ।

*एतीतरत् “इण्पूभ्यां कित्” (उणा-४३८)

इति तरः ।

इतरथा-अ.-१५४२ (शे. २०५)-पी७ रीते.

□ अन्यथा ।

इतरेतर-न.-१४९९-५२२५२

□ परस्पर, अन्योऽन्य (मिथः-अव्यय) ।

‘इतरेचुस्’ अ.-१५४२ (शे. २०३)-पी७ द्विवसे.

इति-अ.-१५४२ (शे. २००)-निश्चय अर्थ अतावनार

द्र० एवशब्दः ।

इतिह-अ.-१५३७-परंपराथी आवेल उपदेश, संप्रदाय

• इति वृत्तं जिहीते इतिह, अव्ययसमुदायोवा, यथा इतिह स्माहुराचार्य ।

इतिहास-पुं-२५९-पूर्वतुं यरित्र.

□ पुरावृत्त ।

*इति एवमर्थे, ह किलार्थे इतिह आसोदत्र इतिहासः ।

इत्थम्-अ.-१५४२ (शे. २०५) अे प्रभाषे, अेम.

इत्वर-पुं-१२५९ (शि. १११) सांठ, आभलो.

द्र० इद्रचरशब्दः ।

इत्वरी-स्त्री-५२८-कुलटा, असती.

द्र० असतीशब्दः ।

*एत्येवं शीला इत्वरी “सृजीण्-” (५।२।७७)

इति दूरम् ।

इदानीम्-अ.-१५३०-६मशुं, ६।१.

*अस्मिन् काले इदानीम्, “सदाधुनेदानीत-दानीमेतर्हि”-(७।२।९३) इति साधवः यथा-“इदानीं त्वं नाथः” ।

इध्म-पु. न.-८२७-लाडडा, अणतण्.

□ समिध्, इध्म, एध, तर्पण, एधस् ।

*इति मे इध्मं क्लीबलिङ्गोऽयम्, वैजयन्ती तु

“होमेन्धनं स्यादिध्मोऽस्त्री” इति पुंस्यप्याह ।

इन-पुं-३५९-स्वाभी, नायड.

द्र० अधिपशब्दः ।

*एति स्वामित्वं इनः “जीण्शी-” (उणा-२६१)

इति नक् ।

इन-पुं-९७-स्यं.

द्र० अंशुशब्दः ।

*एति इनः “जीण्शी-” (उणा-२६१) इति नः ।

इन्दिरा-स्त्री-२२६-लक्ष्मी, विष्णुती पत्नी.

द्र० आशब्दः ।

*इन्दयनया इन्दिरा “मदिमन्दि-” (उणा-४१२)

इति बहुवनादिरः ।

इन्दिन्दिर-पुं-१२१२-लभरो.

द्र० अलिशब्दः ।

* इन्दति कुसुमैरिन्दिरिः, “स्थविर-” (उणा-४८७) इतीरे निपात्यते ।

‘इन्दिवर’-न. ११६४-नीलकमण.

द्र० इन्दीवरशब्दः ।

इन्दीवर-न.-१८६४-नीलकमण, काणुं कमण.

□ ‘इन्दिवर, इन्दीवार, नीलाम्बुजन्मन’ ।

*नीले उत्पल इन्दति श्रिया इन्दीवरं “तीवर-”

(उणा-४।४४) इति वरटि निपात्यते ।

इन्दीवार-न.-११६४-नील कमण, काणुं कमण.

द्र० इन्दीवरशब्दः ।

*इन्दीवरशब्दवत् ।

इन्दु-पुं-१०५-यद्रमा, यंद्र.

द्र० अत्रिदृग्जशब्दः ।

इन्दति इति इन्दुः “भृमृ-” (उणा-७२९) इत्यादिना उः कित् ।

इन्दुकान्ता-स्त्री-१४३-रात्रि

□ निशानिशी, थिनी, रात्रि, रात्री, शर्वरी, क्षणदा क्षपा, त्रियामा, यामिनी, भौती, तमी, तमा, विभावरी, रजनी, (रजनि,) वसति, श्यामा, वासतेयी, तमस्विनी, उषा, दोषा, (चन्द्रस्त्री वगेरे यौगिक, नक्त) [चक्रभेदिनी, निषद्वरी, निशीथ्या, निश, घोरा, वासरकन्यका, शताक्षी, राक्षसी, याम्या, पूताचिषू,

तामसी, तमि, शार्वरी, क्षणिनी, नक्ता, पैशाची, वासुरा, उशास्-शे १८, १९, २०, यामवती, तुङ्गी (शि. ११) ।

*इन्द्रोः कान्ता इति इन्दुकान्ता ।

इन्दुजा-स्त्री-१०८३-नर्मदा ।

□रेवा, पुर्वगङ्गा, नर्मदा, मेकलाद्रिजा मेखलाद्रिजा, [मेकलकन्या-मेकलकन्यका शि. ९७] ।

इन्दोजाता इन्दुजा ।

इन्दुभृत्-पुं-१९९-शंकर, महादेव ।

द्र० अदहासिन्शब्दः ॥

*इन्दुं विभर्ति इति इन्दुभृत् ।

इन्द्र-पुं-८६९-पूर्व दिशानो स्वामी ।

इन्द्र-पुं-१७१-ईश्वर ।

द्र० अच्युतामजशब्दः ।

*इन्दति इन्द्रः "भीष्मि"-(उणा-३८७) इति रः ।

इन्द्र-पुं-३५९-स्वामी, नायक ।

द्र० अधिपतिशब्दः ।

इन्द्रनाद् इन्द्रः "भीष्मि"-(उणा-३८७)

इति रः ।

इन्द्र-पुं-११९९-अेक प्रकार्तुं अेर ।

द्र० अइकोल्लसारशब्दः ।

*इन्दति इन्द्रः इन्द्रशैलभवत्वाद्वा ।

इन्द्रक-न.-९९७-सलागृह ।

□आस्थानगृह ।

*इन्द्रं कायतीव सश्रीकत्वाद् इन्द्रकम् ।

इन्द्रकील-पुं-१०३०-मंदराचल ।

□मन्दर ।

*इन्द्रेण कील्यते इति इन्द्रकीलः ।

इन्द्रकोश-पुं-११११-अुशती अटारी, अगासी ।

□तमड्ग, (तमड्गक) ।

*इन्द्रेण कुशयतीव इन्द्रकोशः ।

इन्द्रगोप-पुं-१२०९-गोडण गाथ, योभासाना कीडा ।

द्र० अग्निकशब्दः ।

इन्द्रेण गुप्यते इति इन्द्रगोपः ।

इन्द्रच्छन्द-पुं-६५८-अेक छन्द आठ शेरनेो डार

*अष्टोत्तरं सहस्रं लताः, इन्द्रस्य छन्दोऽ-वेन्द्रच्छन्दः ।

इन्द्रजाल-न.-७३८-मंत्र-तंत्रादिथो असंभवित परतु अताववी ।

*इन्द्रजालं मन्त्रद्रव्यहस्तप्रयोगादिनाऽसंभवद्र-स्तुप्रदर्शनम्, क्षुद्रा अल्पा उपायाः ।

इन्द्रजाल-न.-९२६-गाडी विद्या, गडुगीरी ।

□कुहुक (कुहक) जाल, कृत्ति ।

*इन्द्रस्य जालमिन्द्रजालम् ।

इन्द्रदु-पुं-११३५-अखुं न वृक्ष, साहसात् आड द्र० अर्जुनशब्दः ।

इन्द्रनील-पुं-न.-१०६५-नीलमणि ।

□नीलमणि, [महानील शि. ९५] ।

*मणीनामिन्द्रो नीलश्च मणिस्त्रिन्दनीलः, पुंक्लीव-लिङ्गः 'इन्द्रनीलं महानीलम्' इति क्लीबे वैजयन्ति ।

इन्द्रभगिनी-स्त्री-२०५ (शि. ५१)-पार्वती ।

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

इन्द्रभृति-पुं-३१-प्रथम गणधर ।

*इन्द्रोऽस्य भूयादितिन्द्रभृतिः ।

इन्द्रमह-पुं-१२८० (शि. १८३)-कुतरो ।

द्र० अस्थिभुजशब्दः ।

इन्द्रमहाकामुक-पुं-१२८० (शि. १८२)-कुतरो ।

द्र० अस्थिभुजशब्दः ।

इन्द्रलुप्तक-न.-४६६-केश अरी पडे तेवो रोग ।

*इन्द्रेण लुप्यते स्म इन्द्रलुप्तं अथवा इन्द्रलुप्तं वात विशेषः ।

इन्द्रधारुणी-स्त्री-११५७-डाणा वालातुं मूण

□विशाला, 'चित्रा, गवाक्षी, गोडुम्बा' ।

*इन्द्रवत् अक्षै वृणोति इति इन्द्रधारुणी ।

इन्द्रवृद्धिक-पुं-१२४३ (शि. १८१)-अुत्त अंउ वाजो धोडा ।

इन्द्रसुत-पुं-७०४-वाकी

□वालिन्, वालि [सुग्रीवायज शि. ६०] ।

*इन्द्रस्य सुत इन्द्रसुतः सुग्रीवाग्रजोऽपि ।

‘इन्द्रसुरस’-पुं-११४७-नागोऽनुं आऽ, सिन्धुवार
द्र० निर्गुण्डीशब्दः ।

‘इन्द्रसुरिस’-पुं-११४७-नगोऽनुं आऽ, सिन्धुवार.
द्र० निर्गुण्डीशब्दः ।

इन्द्राग्निदेवता-स्त्री-११२-विशाभा नक्षत्र.
□ विशाखा, राधा ।

*इन्द्राग्नी देवते अस्या इन्द्राग्निदेवता ।

‘इन्द्रागिका’-स्त्री-११४७-नगोऽनुं आऽ, सिन्धुवार
द्र० निर्गुण्डीशब्दः ।

इन्द्राणी-स्त्री-१७५-ध्रुवनी आभसरा.

□ शची, पौलोमी, जयवाहिनी, [शक्राणी,
चारुधारा, शतावरी, महेन्द्राणी परिपूर्ण, सहस्रचन्द्रवती-
शे-३३/३४]

*इन्द्रस्य भार्या इन्द्राणी “वरुणेन्द्र”-(२।४।६२)
इत्यादीनाडीः योगे आन्चान्तः ।

इन्द्राणीमह-पुं-५१८ (शे. १०८)-वरुणे महेतसव
□ हेलि ।

इन्द्रानुज-पु-२१४-विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

*इन्द्रस्यानुजः इन्द्रानुजः, इन्द्रमातुरदितेर्गर्भे
वलिनिग्रहार्थं वामनरूपेणोत्पन्नत्वात्, यद् माघः-
दीप्तिनिर्जितविरोचनादयं द्यां, विरोचनसुतादभीप्सतः ।
आत्मभूरवरजाखिलप्रजः, स्वर्पतेरवरजत्वमाययौ (१)
योगिकत्वाद् वासवावरजादयः ।

इन्द्रायुघ-पुं-१२४३-जणी आंय वाजो धोऽे।
(इन्द्रावरज)-पुं-९-विष्णु.

इन्द्रिय-पुं-६२९-शुक्र वीथे.

द्र० आनन्दप्रभवशब्दः ।

इन्द्रिय-न. १३८३-यक्षु वगेरे धन्द्रिय.

द्र० अक्षशब्दः ।

इन्द्रियायतन-न. ५६३-शरीर

द्र० अङ्गशब्दः ।

*इन्द्रियाणामायातनमिन्द्रियायतनम् ।

इन्द्रियार्थ-पु-१३८४-स्पर्शादि पांय विषयो.

□ विषय, गोचर, [अर्थ शे. १२५] ।

*स्पर्शनं स्पर्शाः, आदिग्रहणाद् रसगन्धस्पर्शशब्दा
गृह्यन्ते, इन्द्रियैरश्नते इति इन्द्रियार्थाः, अर्था अपि ।

इन्धन-न. ८२७-साडा, अणतण्.

द्र० इध्मशब्दः ।

*इध्यतेऽनेन इति इन्धनम् ।

इन्वका-स्त्री-११० (शि. ८)-मृगशिर नक्षत्रना
भाथे रहेला पांय ताराओ.

□ इन्वला ।

*इन्वन्ति प्रीणन्ति इति इन्वका ।

इभ-पुं-१२१८-छाथी.

द्र० अनेकपशब्दः ।

*एति इभः “इणः कित्”-(उणा-३२८)इति भः।

इभपालक-पुं-७६२-महावत

द्र० आधोरणशब्दः ।

*इभं पालयति इति इभपालकः, अयं कर्मकरप्रायः,
मण्डो देश्याम् ।

इभारि-पुं-१२८४-सिंह

□ सिंह, कठीरव, हरि, हर्यक्ष केसरिन्,
पञ्चास्य, नखरायुध, महानाद, पञ्चशिख, पारिन्द्र,
मृगापति, मृगारि, श्वेतपिङ्ग, मृगदृष्टि, मृगाशन, पुण्डरीक
पञ्चनख, चित्रकाय, मृगद्विष्, [पलङ्कष, शैलाट, वन-
राज, नभःक्रान्त, गणेश्वर, शुङ्गोष्णीष, रक्तजिह्व,
व्यादीर्णास्य, सुगन्धिक शे १८४-८५-गारीन्द्र शि. ११४]

इभ्य-पुं-३५७-धनाढ्य, धनवान.

द्र० आढ्यशब्दः ।

*इभमर्हति इभ्यः “दण्डाऽऽदेर्यः” (६।४।१७८)

इति यः ।

इरम्मद-पुं-११०१-नीलणीनो अग्नि.

□ मेघवह्नि, ‘मेघज्योतिषू’ ।

*इरया जलेन माद्यतीरम्मदः “इरम्मद”

(५।१।१२७)इति खाशि निपात्यते ।

इरा-स्त्री-९०२-महिरा

द्र० अन्धिजाशब्दः ।

*एति आम्यत्यनया इरा “इण् धागुभ्याम्”-

(उणा-३८९) इति कित् रः प्रत्यय ।

इरा-स्त्री-१०७० (शे १६४)-पाणी

द्र० अप्शब्दः ।

इरावर-न.-१६६ (शि ३०)-पाणीना करा.

द्र० करकशब्दः ।

इरिण-न.-९३९-७५२ लूमि.

ऊषर ।

*ऋणाति इरिणम्, "ऋद्रुहेः कित्"-(उणा-१९५) इतीणः प्रत्यय ।

इला-स्त्री-९३७-पृथ्वी

द्र० अचलाशब्दः ।

*इलति ईति इला, "नाम्युपान्त्य"-(५।१।५४) इति कः इराशब्दस्य लत्वं वा ।

इल्वला-स्त्री-११०-मृगशिर नक्षत्रना माथे रडेला पांय ताराओ।

[इन्वका शि ८]

*इलन्ति गच्छन्ति इल्वलाः स्त्रीलिङ्गः 'तुल्वले-ल्वलादयः' (उणा-५००) इति निपातनम् ।

इष-पु-१५५-आसी भट्टिनो.

आश्विन, आश्वयुज् ।

*इष्यते इति इषः "तुदादि विधिगुहिभ्यः कित्" (उणा-५) इति अः कित् ।

इषु-पु-२२८-कामदेवना, आणुपुपो.

इषु-त्रि-७७८-आणु.

द्र० अजिह्मशब्दः ।

*इष्यति गच्छति इति इषुस्त्रिलिङ्गः "पृका"-(उणा-७२९) कित्दुः प्रत्यय ।

इषुधि-पु-७८२-आणु राभवानुं लाथु

द्र० उपासङ्गशब्दः

इषव धीयन्तेऽत्र इषुधिः यौगिकत्वात् ।

इष्ट-न.-८३४-यरा वगेरे.

मवक्रिया ।

*इज्यते इति इष्टम् ।

इष्ट-न.-१५०५-छिन्ना प्रभाणे.

काम, प्रकाम, पर्याप्त, निकाम, यथेप्सित,

*इष्यते इति इष्टम् ।

'इष्टकापथ'-न.-११५८-काण। वाणानुं मृण

द्र० उशीरशब्दः ।

इष्टगन्ध-पुं.-१३९१-सुगंधी सुचास.

आमोदिन, मुखवासन, सुगन्धि ।

*इष्टो गन्धोऽस्य इष्टगन्धः ।

इष्टापूत-न.८३५-यराकर्म अने वाव डूवा वगेरे पंने कराववा ते.

*तत् [यज्ञकर्म वाप्यादि च] पूर्त्तमिष्टं च उभयमिष्टापूर्त्तं राजदन्तदित्वात् साधुः ।

इष्य-पुं. न.-१५६-वसंतऋतु.

वसन्त, सुरभि, पुष्यकाल, बलाङ्गक, [पिक-वान्धव, पुष्यसाधारण शो० २५] ।

*इष्यस्य तुष्यः समरात्रिन्दिवत्वादिष्यः शाखा-दित्वाद् यः, एषणमिद् पुष्पादिवाञ्छा तस्यां साधुरिति वा इष्यः पुंस्त्रीबलिङ्गः यद् वाचस्पतिः- "वसन्ते त्वस्त्रियामिष्यः" ।

इष्वास-पुं. न.-७७५-धनुष्य.

द्र० अस्त्रशब्दः ।

*इषवोऽस्यन्तेऽनेनेति इष्वासः शरासनमपि ।

“इ”

ई-स्त्री-२२६ (शि.१५)-लक्ष्मी, विष्णुनी पत्नी.

द्र० आशब्दः ।

*अस्य विष्णोर्भार्या ईः ।

ईक्षण-न.-५७५-आं.अ.

द्र० अक्षिशब्दः ।

ईक्ष्यतेऽनेन इति ईक्षणम् ।

ईक्षण-न.-५७६-ओपुं ते

द्र० अवलोकनशब्दः ।

*ईक्ष्यते इति ईक्षणम् ।

ईक्षणिक-पु-३८३-न्ये।तधी, देवज्ञ.

द्र० आदेशिन्शब्दः ।

*शुभाशुभेक्षणं अस्ति अस्य ईक्षणिकः ।

ईडा-स्त्री-२६९-वभाषु रतुति ।

द्र० अर्थवादशब्दः ।

ईण्डेरिका-स्त्री-४०० (शे. ८७)-वाडी ।

□ [वटिका शे० ९७] ।

ईति-स्त्री-६०-सग० नो इदो अतिशय, १२५
योग्यतां धान्यादिकते उपद्रव करनार उंहर वगे-
रेनी उत्पत्ति न थाय ते ।

*पञ्चविंशतियोजनाधिके ईतिर्धान्याद्युपद्रवकारी
प्रचुरो मूषिकादिः प्राणिगणो न स्यादिति षष्ठः ।

ईति-स्त्री-१२६-उपद्रव, अक्षरभात ।

द्र० अजन्यशब्दः ।

*ईयते प्राप्यते दुःखमस्यां इति ईतिः स्त्रीलिङ्गः ।

“दृमुषि”-(उणा-६५१) इति बहुवचनान्तिः क्ति ।

ईप्सा-स्त्री-४६१ (शे १०४) छत्रा, भनोरथ ।

द्र० अभिलाषशब्दः ।

ईरित-त.-१४८२-प्रेरथु करेणु, ईकेणु ।

द्र० अस्तशब्दः ।

*“ईरण् क्षेपे” इत्यस्य ईरितम्, चोदितमपि ।

ईर्म-पुं त.-४६५-धा ।

□ क्षत, व्रण, अरुष् क्षणतु ।

ईर्या-स्त्री-१५०८-पगे यालवुं, विदार ।

□ गति, वीङ्गा, विहार, परिसर्प, परिक्रम ।

*“ईरक् गतिकम्पनयोः” ईरणं इति ईर्या भिदा-

दित्वात् ।

(ईर्या)-स्त्री-१५०१ साधुभ्योनुं आचारभां रहेवुं ।

*चर्या, ईर्यापथस्थिति ।

ईर्यापथस्थिति-१५०१-साध्वाचार ध्यान, भौन
वगेरेभा रहेवुं ते ।

□ चर्या, (ईर्या) ।

*ईर्यापथः साध्वाचारः यदाह-“ईर्यापथो ध्यान-
मौनादिकं भिक्षुव्रतम्” तत्र स्थितिः ईर्यापथस्थितिः “चर्या
त्वोर्या विदुर्बुधाः” इति तु मुनिः ।

ईर्या-स्त्री-३९१-पदेभाठ, धर्पा ।

□ अशान्ति ।

अ. १४

*ईर्थ्यणीर्ष्या, भार्यादेः परदर्शनासहने रुडा ।

कश्चिन्नु परोत्कर्षासहनं मात्सर्यमीर्ष्या मन्यते यथा-“य
ईर्थ्यूः परिवित्तेषु” इति ।

ईष्यालु-पुं-३९१-ईर्ष्याणुं ।

□ कुहन ।

*ईर्थ्यति ईर्ष्यालुः “लस्जीर्ष्यालुरालुः” (उणा-
८२२) इत्यालुः ।

(ईलि)-स्त्री-७८५-नानी तत्रवार, कटारी ।

□ करवालिका (ईली) [तरवालिका शि. ६८] ।

ईली-स्त्री-७८५-नानी तत्रवार, कटारी (अेक्याणु
धारवाणी)

□ करवालिका (ईलि) । [तरवालिका शि. ६८]

*ईड्यते इति ईली, एकधारोऽसिस्तुरुष्कायुधम् ।

ईश-पुं-८-गीर्णे शंकर, महादेव ।

*कलत्रवाचिनः शब्दात्परे वरादयः शब्दास्तद्वतां
कलत्रवतां वराधिपूणां नाम आहुः यथा-गौरीवरः, रमणः,
प्रणयी ईशः प्रियः प्रभृतयो गृह्यन्ते ।

ईश-पुं-१९५-शंकर, महादेव ।

द्र. अट्टहासिन्शब्दः ।

*ईष्टे इति ईशः ।

ईश-पुं-३५८-स्वामी, नायक ।

द्र० अधिमशब्दः ।

*ईष्टे इति ईशः ।

ईशसख-पुं-१८९-कुभेरेदेव ।

द्र० इच्छावसुशब्दः ।

*ईशस्य सखस्य सखा इति ईशसखः ।

ईशा'-८९१-हणनो इंस ।

□ ईषा ।

*ईषति इति ईशा लाङ्गलदण्डः ।

ईशान-पुं-१६९-ईशान पुण्यानो स्वामी

ईशान-पुं-१९५-शंकर, महादेव ।

द्र० अट्टहासिन्शब्दः ।

*ईष्टे इति एव शीलः ईशानः, ताच्छील्येशानः ।

ईशान्तबन्धन-त.-७५६-शंसइ ।

□ युग ।

ईशान्ते बन्धोऽस्य ईशान्तबन्धनम् ।

ईशित्-पुं-३५९-२वाभी नायक

द्र० अधिपशब्दः ।

*ईष्टे इति ईशिता ।

ईशित्व-न.-२०२-७व-अ७व सर्वं अःसा भाने
तेषां शक्ति त्रीश सिद्धि.

□ ईष्टे इत्येव शील ईशी, ईशिनो भाव ईशित्वं,
तेषां भूतभौतिकानां विजितमूलप्रकृतिः सन् य उत्पादो
यो विनाशो यच्च यथावदव्यवसंस्थानं तेषामीष्टे ।

ईश्वर-पुं-१९६-शं३२, मडादेव.

द्र० अद्वहासिनशब्दः ।

*ईष्टे इत्येव शीलः ईश्वरः, "स्थेशभास"---
(५।२।८१) इति वरः ।

ईश्वर-पुं-३५७-धनादथ, धनवान.

द्र० आढ्यशब्दः ।

* ईष्टे इति एव शीलः ईश्वरः ।

ईश्वर-पुं-३५९-२वाभी, नायक.

द्र० अधिपशब्दः ।

*ईशानशीलः इति ईश्वरः ।

ईश्वरा-स्त्री-२०४-शं३२नी पत्नी, पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

*ईष्टे इत्येव शीला ईश्वरा "स्थेश"---(५।२।
८१) इति वरः, ईश्वरीति तु "अश्रोतेरीच्चादेः"
(उणा-४४२) इति वरट्टि ड्यां सिद्धं, ईश्वरस्य भार्या
इति वा ।

ईश्वरी-स्त्री-२०५-(शे.५६)शं३२नी पत्नी, पार्वती

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

ईश्वरी-स्त्री-२०५-(शि० ३५)-शं३२नी पत्नी, पार्वती

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

ईषत्-अ.-१५३६-थो५, अ६प.

□ किञ्चित्. मनाक् किञ्चन ।

*ईषति इति ईषत् 'संश्वद्'---(उणा-८८२)
इति निपात्यते यथा—ईषत्पाण्डुः ।

ईषत्पाण्डु-पुं-१३९३-५-६३ धौणाश पउतो रंग

□ धूसर ।

*ईषदव्यक्तः पाण्डुः इति ईषत्पाण्डुः ।

ईषदुष्ण-पुं-१३८६ थो५ ग२म.

□ कोष्ण, क्वोष्ण, कदुष्ण, मन्दोष्ण ।

*अल्पं उष्ण इति ईषदुष्णः ।

ईषा-८९१-६७तो ६३.

□ ईशा ।

*ईषति इति ईषा, लाङ्गलदण्डः ।

ईषादन्त-पुं-१२२३-सांभा दतवाणो ६थी.

□ उदग्रदत् ।

*ईषाकारौ दन्तौ अस्य ईषादन्तः ।

ईषिका-स्त्री-९२०-सा३५ इ ले अ३ती सणी.

□ तूलिका, ईषीका ।

*ईषति ईषिका काष्ठलोहादिमयीशलाका ।

ईषिका-स्त्री-१२२५-६थीनी आंभतो ३णो,
आंभतो ३णो.

द्र० अशिकूटकशब्दः ।

*ईषा लाङ्गलकीलिकेव ईषिका ।

ईषीका-स्त्री-९२०-सा३५ इ ले अ३ती सणी.

□ तूलिका, ईषिका ।

*ईषति ईषीका "रुचिकञ्जि"---(उणा-४८)इति ईकः।
'ईषिका'---स्त्री-१२२५-६थीनी आंभतो ३णो,
आंभतो ३णो.

द्र० अशिकूटकशब्दः ।

*ईषा लाङ्गलकीलिकेव ईषिका ।

(ईह) पुं-४३०-६२७, अलिवापा.

द्र० अमिलाषशब्दः ।

ईहा-स्त्री-४३०-६२७, अलिवापा.

द्र० अमिलाषशब्दः ।

*ईहनमीहा, "कतेट"---(५।३।१७६) इत्यः
षञि ईहोऽपि ।

ईहामृग-पुं-२८४-ना६थ प्रथधनो प्रकार.

द्र० अङ्कशब्दः ।

*ईहा चेष्टा मृगस्येव स्त्रीमात्रार्थः । यत्र स ईहा-
मृगः, अयं अभिनेयस्य प्रबन्धस्य प्रकारः भेदः ।

ईहामृग-पुं-१२९१-व३.

द्र० अरण्यस्वनशब्दः ।

* ईहया मृग्यते ईहामृगः, ईहा मृगस्येवास्य वा

उ

उकनाह-पुं-१२४१-पीपी अने षाड अंति-
वाणे घोडो.

*उच्चैः नह्यते उकनाहः, पीतरक्तच्छायः, स एव
कृष्णरक्तच्छायः सन् क्वचिदुच्यते ।

उक्षतर-पुं-१२५८-भोटो अण्ड.

□महोक्ष ।

*हूसित उक्षा उक्षातरः, 'वत्सोक्षाश्वर्षभ'-
(७।३।५१) इति तरद् ।

उशन-पुं-१२५७-अण्ड.

द्र० अनहुईशब्दः ।

*उक्षति मूत्रेण भूवमुक्षा, "उक्षितक्षि" (उणा-९००)

इत्यन् ।

उखा-स्त्री-१०१९-थापी, तपेदी.

□स्थाली (उपा) पिटर, कुण्ड. चरु. कुम्भी ।

*उप्रन्ति पचन्ति अस्यां उखा "उषे किद् लुक्च"
(उणा-८८) इति खः, ओखतीति वा ।

उख्य-न.-४११-थापी डे तपेदीमां शंखे
अन.

□पैठर ।

*उखायां संस्कृतं उख्यम्, "श्लोखाद् यः"
(६।२।१४१) इति यः ।

उग्र-पुं-१९५-शंकर, भद्रादेव.

द्र० अद्रहासिन्शब्दः ।

*उच्यति क्रुधा समनैति औपति पुरं दहतीति
वा उग्रः, "खुरक्षुर"- (उणा-३९६) इति रान्तो
निपात्यते ।

उग्र-पुं-८९६-क्षत्रिय अने शूद्र स्त्रीथी उत्पन्न
थयेक्ष.

*क्षत्रियात् शुद्रायां जातः, उच्यत्युग्रः, 'खुरक्षुर'-
(उणा-३९६) इति निरात्यते ॥

उग्रचारिणी स्त्री-२०५ (शे. ५७)-पार्वती शंकरनी स्त्री

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

उग्रत्व-न.-३१८ उग्रपुं. कूरपुं.

चण्डता ।

*उग्रस्य भावः इति उग्रत्वम् ।

उग्रधन्वन्-पुं-१७४ छ-६.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

*उग्रं घनुरस्य उग्रधन्वा ।

उग्रनासिक-पुं-४५२-जीया नाडवाणे.

□उन्नस ।

*उन्नता उद्गता वानासिकाऽस्य उन्नसः "उग्र-
सर्गात्" (७।३।१६२) इति नसः समासान्तः ।

उचित-न.-७४३-योग्य व्याजपी, न्याययुक्त.

द्र०-अभिनीतशब्दः ।

* उच्यते स्म उचितम् ।

उच्च-न.-७।२

□तुङ्ग उन्नत उद्धुर, प्रांसु, उच्छ्रित, उदग्र ।

*उदच्चत्युच्चम् "न्युदभ्यामञ्चेः" (उणा-१००३)

इति कप्रत्यये साधुः, उच्चीयते वा "क्वचित्"-
(५।१।१७१) इति डः ।

उच्चण्ड-न. १४७८ अवशंभनवाण, शीघ्र.

□अवलम्बित, 'अविलम्बित' ।

उच्चण्डतेऽवलम्बमानं इति उच्चण्डम् ।

उच्चताल न.-२८११२ धपानभां थतुं नृत्य.

*धानगोष्ठ्यां आपाने नृतं, उच्चस्तालोऽन्त्यु-
च्चतालम् ।

उच्चन्द्र पुं-१४५-शत्रिनेो छेलेो भाग.

□अपररात्र ।

*उत्क्रान्तश्चन्द्रोऽस्मिन् उच्चन्द्रः ।

उच्चय-पुं-६७३-नीयेता वस्त्रनी गांठ.

□नीवी ।

* परिधानस्य ग्रन्थिराग्रन्थनं तद् ग्रन्थिः, उच्चीयते
वध्यतेऽनेनोच्चयः ।

उच्चल-न.-१३६९-भन, यित्त.

द्र० अनिन्द्रियशब्दः ।

*उच्चलत्युच्चलम् अनिन्द्रियमपि ।

उच्चार-पुं-६३४-पिण्डा, भण.

द्र० अवस्करशब्दः ।

*उच्चार्यते प्रेयते इति उच्चारः ।

उच्चावच-न.-१४४९-अनेक प्रकार, अलुविध.
नैकभेद, (नानाप्रकार) ।

उदक् च अवाक् च उचितं चाऽवचितं च वा,
उन्नतं चाऽवन्नतं च वा उच्चावचम्, मयूरख्यं सका-
दित्वात् साधुः ।

उच्चिलिङ्ग-पुं-६०८(शे.१२७)नितम्भ (कुक्ष)भां
रहेला गोणाकार भे आडा.

□ कुकुन्दर, कुकुन्दुर, [कटिकुप, रतावुक
शे. १२७] ।

उच्चूल-पुं-७५०-धम्म उपरने। अग्रभाग.

*ध्वजस्योर्ध्वस्थितः कूर्चकः, उदगता चूला-
ऽग्रभागोऽस्येत्युच्चूलः ।

उच्चैःश्रवस्-पुं-७६१-ध-द्रने। धे।डा.

□ [वृषणश्चः शे. ३४] ।

*इन्द्रस्य हयः, उच्चैः श्रवसी अस्य उच्चैःश्रवाः
शेषश्चान्न-“वृषणश्चो हरेर्हये” ।

उच्चैष्टुष्ट-न.-२६९-गिंये स्वरै, भोशावपुं.

□ घोषणा ।

*उच्चैस्तरं यथा भवति घोषणं घुष्टं “घुषेर-
विशब्दे” (४।४।६८) इति नेट् ।

उच्चैस्-नं-१५४१-गिंयुं, भोडुं.

*उदञ्चति इति उच्चैः, “न्युद्भ्याम्”—
(उणा-१००३) इति कैसि साधुः, यथा “उच्चैरुच्च-
रतु चिरम्” ।

उच्छर-पुं-१५३-(शे.२४)-वैशाख भदिते।

□ वैशाख, राध, माधव ।

उच्छादान-न.-६३५-(शि. ५०) योणपुं,
भालीश करपुं.

□ उद्वर्तन, उक्सादन ।

उच्छृङ्खल-न.-१४६६-अं कुश रपित.

द्र० अनर्गलशब्दः ।

उत्क्रान्तं श्रुङ्खलाद् इति उच्छृङ्खलम् ।

‘उच्छ्रय’-पुं-१४३१-गिंयाध.

द्र० आरोहशब्दः ।

उच्छ्राय-पुं-१४३२-गिंयाध.

द्र० आरोहशब्दः ।

*उच्छ्रयणं उच्छ्रयः, घञि उच्छ्रायः ।

उच्छिष्टभोजन-पुं-८५७-देवने धराथेक्षुं नैवेद्य,
असि आनार.

□ देवनैवेद्यवलिभोजन ।

*उच्छिष्टं भोजनमस्य उच्छिष्टभोजनः ।

उच्चित-न.-१४२९-गि यु.

द्र० उच्चशब्दः ।

*ऊर्ध्वं श्रयते स्म उच्चितम् ।

उच्छीर्षक-न.-६८३-ओशीकुं.

□ उपधान, उपबर्हः ।

*उपरि शीर्षमस्य उच्छीर्षकम् ।

उच्छ्वसित-न.-११२८-भीलेक्षुं पु०प.

प्रबुद्ध, उज्जृम्भ, फुल्ल, व्याकोश, विकच,
स्मित, उन्मिषित, विकसित, दलित, स्फुटित, स्फुट,
प्रफुल्ल, उत्फुल्ल, संफुल्ल, विजृम्भित, स्मेर, विनिद्र,
उन्निद्र, विमुद्र, हसित ।

*उच्छ्वसिति स्म उच्छ्वसितम् ।

उच्छ्वास-पुं-१३६८-अं दरेने। श्वास.

□ आहर, आन ।

*स श्वासोऽन्तर्मुखो मध्यवृत्तिः, उच्छ्वसित्यनेन
उच्छ्वासः ।

उज्जयनी-स्त्री-९७६-उज्जैन नगर.

द्र० अवन्तीशब्दः ।

*उत्कर्षेण जयति उज्जयनी. रम्यादित्वाद् अनद्
अन्ये-तु उज्जयनी नाम राक्षसी, देवता वा तस्य
निवास उज्जयनीति चातुरथिकमणमुत्पाद्य तस्य लोप-
मिच्छन्ति ।

उज्जयन्त-पुं-१०३१-गिरनार.

□ रैवतक ।

*उज्जयतिती उज्जयन्तः, ‘तृजि-(उणा-२२१)

इत्यन्तः ।

उज्ज्वल-न.-१४३५-स्वभावथी निर्भल.

द्र० अनाविलशब्दः ।

*उज्ज्वलति इति उज्ज्वलम् ।

उज्जृम्भ-१.-१२२७-भीनेषु' पु०५५

द्र० उच्छ्वसितशब्दः ।

*उज्जृम्भते इति उज्जृम्भम्, उद्गता जृम्भाऽस्येति वा ।

उज्जित-१.-१४७५-छोडी दीधेसु', त्याग करेव.

□त्यक्त, उत्सृष्ट, धूत, हीन, विधूत ।

*उज्जयते स्म उज्जितम् ।

उञ्छ-पु'-१.-८६५-धान्यना दाला भेगा करवाते.

□धान्यकणादान ।

*उञ्छनमुञ्छः पुंक्लीबलिङ्गः ।

उञ्छशिल १.-८६६-दाला अने मंजरीनुं प्रहण करयुं.

□ग्रहत ।

उटज-पु'-१.-९९४-छु'पडी पांढडा वगेरेनुं धर, मुनिनिवास.

□पर्णशाला, (पर्णशाल) ।

*वट्यते वेष्ट्यते तृणपर्णादिभिरित्युटजः

मुनिकुटीरः पुंक्लीबलिङ्गः, "उटजादयः" (उणा-१३४) इत्यजे निपात्यते ।

उडु-स्त्री-१.-१०७-तारा, नक्षत्र.

□नक्षत्र, तारका, तारा, ज्योतिस्. भ, ग्रह, धिष्ण्य, ऋक्ष ।

*इयति खमिति उडुः, स्त्रीक्लीबलिङ्गः, "उडूच भे" (उणा-७३८) इति उः अतेऽडादेशश्च ।

उडुप-पु'-१.-८७१-मछवे, नानी छोडी.

□प्लव, कोल, मेल, तरण्ड, ।

*"उडिः संघाते सौत्रः" उड्यते उडुपः, पुंक्लीबलिङ्गः, "उडेस्पक्" (उणा-३११) ।

उडुपथ-पु'-१६३-आडाश.

द्र० अनन्तशब्दः ।

*उडुनां नक्षत्राणां पन्थाः इति उडुपथः यौगिक-त्यात् नक्षत्रवत् ।

'उडुम्बर'-पु'-११३२-उंयरातुं आऽ.

द्र० उडुम्बरशब्दः ।

उड्डीन-१.-१३१८-उडवाना क्किया.

□प्रडीन, सण्डीन, डयन, नभोगति ।

*उडुयन' उड्डीन "क्लीवे क्तः" (५।३।१२३)

"सूयस्यादि"—(४।२।७०) इति क्तस्य नत्वम् ।

उड्डीश-पु'-१९५-शंकर, महादेव.

द्र० अड्डीहसिन्शब्दः ।

*उड्डीशत्यागमविशेष उड्डीशः, प्रषोदरादित्वात् ।

उत-१.-१४८७-परेवेसुं.

□प्रोत ।

*'वेणू तन्तुन्ताने' ऊयते स्म उतम्,

"यजादिवचेःकिति" (४।१।७९) इतिवृत् ।

उत-१.-१४८७-वेसुं सीवेसुं,

□स्यूत, ऊत, तन्तुसन्तत ।

*'वेणू तन्तुसन्ताने' इत्यस्य वृत्ति उतम् ।

उत-२.-१५३६-वितर्क, विकल्प ज्ञानानार.

द्र० आहोशब्दः ।

*अव्यते उतः, "पुतपिते"—(उणा-२०४)

इति निपात्यते-यथा एकमेव वरं पुंसामुत राज्यमुताश्रमः ।

उतथ्यानुज-पु'-११९-गुरु, पृष्ठरूपि.

द्र० आङ्गिरसशब्दः ।

*उतथ्यस्यानुज उतथ्यानुजः ।

उताहो-२.-१५३६-विकल्प ज्ञानानार अथय.

द्र० आहोशब्दः ।

*उताहुहोत्युताहो यथा—"उताहोस्विद् भवेद् राजानलः परपुरंजयः ।

उत्क-पु'-४३६-उत्साही, आतुर.

□उत्सुक, उन्मनसू, उत्कण्ठित ।

*उद्गत मनोऽस्य उत्कः "उदुत्सोः" ॥७।९।१९२॥

इतिकः ।

उत्कट-पु'-४३६-भक्त, भद्रवाणो

□मत्त, शौण्ड, क्षीव ।

*उद्विक्तः उत्कटः "संप्रोन्नेः"—॥७।९।१२५॥

इति कटः, उत्क्रान्तकटीच्छादनो वा ।

(उत्कण्ठा)-पु'-३१४-उत्साह उत्कंठा

द्र० अरतिशब्दः ।

*उत्कण्ठ न मुत्कण्ठः ।

उत्कण्ठा-स्त्री-३१४-उत्साह उत्कंठा

द्र अरतिशब्दः ।

*उत्कण्ठनमुत्कण्ठा, उत्कण्ठोऽपि ।

उत्कण्ठित-पु'-४३६-उत्साही, आतुर

द्र० उत्कशब्दः ।

*उत्कण्ठा संजाताऽस्योत्कण्ठितः ।

उत्कर-पुं-१४११-सभूड समुदाय

द्र० आकर शब्दः ।

*उत्कीर्यते इति उत्करः ।

उत्कर्ष-पुं-१५०६-अतिशय धातुं ।

द्र० अतिमात्रशब्दः ।

*उत्कृष्यतेऽनेन इति उत्कर्षः ।

उत्कलिका-स्त्री-३१४-उत्साह उत्कंठा

द्र० अरति शब्दः ।

*उत्कलनमुत्कलिक “कीकल्यलि-” (उणा-३८)

इति इकः ।

उत्कलिका-स्त्री-१०७५-पाष्पीना भोजन, लक्षेरे ।

□ तरङ्ग, भङ्ग, वीचि, उर्मि, ।

*उत्कलते इति उत्कलिका “क्रीकलि-” (उणा-३८)

इतीकः ।

उत्कुण-पुं-१२०९-भांडक

□ मत्कुण, कोलकुण, उद्दंश, किटिभ,

*उत्कुणति इति उत्कुणः ।

उत्कोच-पुं-७३७-दान, भेट, लांय.

द्र० आमिषशब्दः ।

*उत्कुच्यते भाष्यत उत्कोचः उत्कोचयति गुर्वपि

कार्यं मत्पी करोति ।

उत्क्रमः-पुं-१५११-उल्लेखे कर्म. कर्मिनामो

□ व्युत्क्रम, अक्रम ।

*उत्क्रमण इति उत्क्रमः ।

उत्क्रोश-पुं-१३३५-भाष्यानो नाश करनार कुररपक्षी.

□ मत्स्यनाशन, कुरर ।

*उच्चैः क्रोशत्युत्क्रोशः ।

उत्क्रिप्तिका-स्त्री-६५६-कान्तुं आभूषण

□ कर्णान्दु (कर्णान्दू शि. ५४) ।

*उत्क्रिष्यते स्मोत्क्रिप्तिका ।

उत्तंस-पुं-६५४-माथा पर मुकुटाकारे नाभे ॥ भाषा

द्र० आपीडशब्दः ।

*उत्तंस्यतेऽनेनोत्तंसः “व्यावाभ्यां” (उणा—

५६५) इति सः पुंक्लीबलिङ्गः ।

उत्तंस-पुं-६५४-कान्तुं आभूषण.

□ अवतंस, कर्णपूर ।

उत्तप्त-न.-६२४-शुभं भांस.

□ वल्लूर, ‘वल्लूर’ ।

*उत्तप्यते शोष्यते उत्तप्तम् ।

उत्तप्त-न.-१४३८-मुप्य प्रधान.

द्र० अग्रशब्दः ।

*अतिशयेन उद्गतमुत्तप्तम्, “प्रकृष्टेतमम्” (७।३।५) इति निपात्यते ।

उत्तमर्ण-पुं-८८२-वेणुदार, नाभुं धीरनार.

□ दायक ।

*ऋणे उत्तमः उत्तमर्णः ।

उत्तमाङ्ग-न.-५६६-भरतङ्ग.

□ शिरस्, मूर्धन्, मौलि, मुण्ड, क, मस्तक, वराङ्ग, करणत्राण, शीर्ष, मस्तिक ।

*उत्तमं च तदङ्गं चोत्तमाङ्गम् ।

उत्तर-न.-२६३-उत्तर, वरनाथ.

□ प्रतिवचस् ।

उत्तरन्ति अस्मात् उत्तरम्, उदो वा तरप् ।

(उत्तरकुरु)-पुं-९४६-पांय उत्तरकुरु.

उत्तरङ्ग-न.-१००६ द्वास्तुं उपरतुं डाड, ओत्तरंग.

*द्वारस्य ऊर्ध्वे उपरि [तिर्यग्] निहितं दारु उत्तरमूर्ध्वं गच्छति उत्तरङ्गम्, “नाम्नो गमः” (५।१ १३१) इति खड् ।

उत्तरच्छद-पुं-६७६-ओलाड, उत्तरपट.

□ निचोल, प्रच्छदपट, निचुल, (निचुलक) ।

*उत्तरं छाद्यतेऽनेन इति उत्तरच्छदः ।

उत्तरदिक्यति-पुं-११०७ (शि. १७२)-वायु, पवन.

द्र० अनिलशब्दः ।

उत्तरफल्गुनी-स्त्री-११२-उत्तरक्षाशुनी, नक्षत्र.

□ अर्यमदेवा ।

*उत्तरेति विशेषणविशिष्टा, फल्गुनी उत्तरफल्गुनी, उत्तरफल्गुन्यावुत्तरफल्गुन्य इति ।

उत्तरभद्रपदा-स्त्री-११५-उत्तरभाद्रपद नक्षत्र.

□ अहिर्बुध्नदेवता, प्रोष्ठपदा ।

उत्तरा-स्त्री-१६७-उत्तर शिशा.

□ उदीची, [अपाचीतरा शे. ३१] ।

*अतिशयेनोत्कृष्टा उत्तरा, “द्वयोर्विभज्ये च तरप्”

(७।१।६) इति तप्, उत्तरतीतिवा ।

उत्तरायण-त-१५८-आ अयनभां सूयं उत्तर-
दिशाभां गत्य छे ।

उदगयन ।

उत्तराशाधिपति-पुं-१९० (शे. ४०)-दुभेरेदेव.
द्र० इच्छावसुशब्दः ।

उत्तराषाढा-स्त्री-११३ उत्तराषाढा नक्ष१ ।

वैश्वी ।

*अषाढा उत्तरा इति उत्तराषाढेत्यर्थः ।

उत्तरासङ्ग-पुं-६७२-भेष, उत्तरासंग.

वैकश, प्रावार. बृहत्तिका ।

*उत्तरे ऊर्ध्वाङ्गे आसज्यते इति उत्तरासङ्गः ।

उत्तरीयक-त-६७१-शरीर उपर नांभवानुं वस्त्र.

प्रच्छादन, प्रावरण, संन्यान ।

*उत्तरे ऊर्ध्वं भवमुत्तरीयं गहादित्वादीयः, के
उत्तरीयकम् ।

उत्तरेतरा-स्त्री-१६७ (शे. ३१)-दक्षिणादिशा.

दक्षिणा, अपाची, (अवाची) ।

'उत्तरेद्युम्'-अ-१५४२-आवता द्विवसे.

उत्तान-त-१०७१-शी७२

*ऊर्ध्वं तन्यते उत्तानं ।

उत्तानपादज-पुं-१२२-ध्रुव.

ध्रुव, (औत्तानपादि, औत्तानपाद,) [ज्योती-
रथ, ग्राहाश्रय शे. १७] ।

*उत्तानपादान्तरुपतेर्जात उत्तानपादजः, यौगिक-
त्वादौत्तानपादिः, औत्तानपाद इत्यादयः ।

उत्तानशय-पुं-३३८-आलक, धावयुं आलक.

द्र० अर्भशब्दः ।

*उत्तानः शेते इति उत्तानशयः ।

उत्तेजित त-१२४८-मध्यम वेगवाणी गति.

रेचित ।

*उत्तेजनमत्तेजितम् ।

उत्तेरित त-१२४९-क्रीडथी आरे पगे ठेकाने नपुं.

उपकण्ठ, आस्कन्दित ।

*उत्तरणमिति उत्तेरितम् ।

उत्पतितृ-वि-३८९-उडनार, इदनार.

उत्पतिष्णु ।

*उत्पतति, ऊर्ध्वं गच्छतीत्येवंशील उत्पतिता ।

उत्पतिष्णु-वि-३८९-उडनार, इदनार.

उत्पतितृ ।

*उत्पतति ऊर्ध्वं गच्छतीत्येवंशील उत्पतिष्णु

“उदः पत्तिपतिपदिभेदेः” (५।२।२९) इतीष्णुः ।

उत्पत्ति-स्त्री-१३६७-न-भ, उत्पत्ति.

जन्मन्, जनुष्, जनन, जनि, उद्भव,

[जन्म शि. १२३] ।

*उत्पदनमुत्पत्तिः ।

उत्पल पुं-त-११६३-दुभुद, पोथयुं.

कुबलय, कुवेल, कुवल, कुव, ।

*उत्पिष्यत्युत्पलं पुंक्लीबलिङ्गः “मुरल”-।(उगा
-४७४) इत्यले निपात्यते उत्पलतीति वा ।

उत्पल-पुं-१२००-मुलकं दमांथी उत्पलन थनार.
(प.व.)

मूलज ।

*मूलतः कन्दात् जायन्ते उत्पलाः ।

उत्पश्य-पुं-४५७-उ या मुष्पवाणे.

उन्मुख ।

*ऊर्ध्वं पश्यत्युत्पश्यः “ब्राध्मा”-(५।१।५८)

इति शः ।

उत्पाटित-त-१४८०-भूणभांथी उभेरी नांभेद.

द्र० आवर्हितशब्दः ।

*उत्पाटयते स्म उत्पाटितम् ।

उत्पात-पुं-१२६-उपद्रव, अक्षरमात.

द्र० अजन्यशब्दः ।

*उत्पत्त्यकस्मादायाति अशुभमस्मादुत्पातः, घञ् ।

उत्पादक-पुं-१२८६-अष्टापद, शरभ.

द्र० अष्टापदशब्दः ।

*उर्ध्वा पादा अस्य उत्पादकः ।

उत्पादपूर्व-त-२४७-प्रथम पूर्व.

*सर्वद्रव्याणां पर्यायाणां चोत्पादप्रज्ञानिहेतुत्त्पादम् ।

उत्पादशयन-१३३०-टीशेडी.

□टिट्टिम, कट्टुक्वाण, 'टिट्टिम कट्टिट्टिमक'
[टिट्टिम-शि. ११८] ।

*उत्पादः शीते उत्पादशयनः ।

उत्पिञ्जल-पुं-३६६-अतिव्याकुल.

□समुत्पिञ्ज, पिञ्जल ।

*उत्पिञ्जयतीति उत्पिञ्जलः ।

उत्फुल्ल-न.-११२८-गीलेकुं पुष्प.

द्र० उच्छ्वंसितशब्दः ।

*उत्फुल्लति उत्फुल्लम् ।

उत्स-पुं-१०९६-अरुणुं, अरी.

□निर्झर, झर सरि, खव, प्रखवण ।

*उत्सक्तिः इति उत्सः "ऋञ्जिरिषि"-[उगा-५६७]

इति कित् सः, पुंस्ययम् । वाचस्पतिस्तु "सरिः स्त्री
निर्झरो झरः उत्सस्त्वस्त्री" इति क्लीवेऽप्याह ।

उत्सङ्ग-पुं-६०२-भे.गे।

द्र० अङ्गशब्दः ।

*उत्सर्षेण सजत्यत्रोत्सङ्गः ।

उत्सर्जन-न.-३८६-दान, त्याग.

द्र० अंहति शब्दः ।

*उत्सृज्यते इति उत्सर्जनम् ।

उत्सर्पिणी-स्त्री-१२७-वधतो डाल, १० डोडाडोडी
सागशेपम.

*उत्सर्पो भावानामेव रोहयत्कर्षता, सोऽस्या-
मस्ति इति उत्सर्पिणी ।

उत्सव-पुं-१५०७-ओ.अ.व, उत्सव.

□मह, क्षण, उद्धव, उद्धर्ष ।

*उत्सृज्यते सुखमुत्सवः ।

उत्सादन-न.-६३५-ओ.अ.व, उद्धवर्तन.

□उद्धर्तन, [उच्छादन शि. ५०] ।

*उत्साद्यतेऽनेनोत्सादनम्, [उच्छादनम्] इत्यन्ये ।

उत्सारक-पुं-७२१-६।२।प।ग.

□द्वारस्थ, क्षत्र, द्वारपालक, दौवारिक, प्रतीहार,

वेत्तिन्, दडिन् (द्वारस्थ, द्वारस्थित) [द्वारस्थितिदर्शक
शे. १४१ वेत्तघर शि. ६२] ।

उत्साह-२९९-उत्साह, वीररसनो रथायी भाव.

द्र० अध्यवसायशब्दः ।

*उत्सहनं इति उत्साहः स्थेयान् संरम्भः ।

उत्साहशक्ति-स्त्री-७३५-पराक्रम आदि वडे
उत्पन्न करेल शक्ति.

*उद्यम्य सहनमुत्साहशक्तिः ।

उत्सुक-पुं-४३६-उत्साही, आनुर.

द्र० उत्कशब्दः ।

*उद्धतं मनोऽस्य उत्सुकः "उद्धतोऽस्मिन्मसि"
-(७।१।१९२) इति कः ।

उत्सूर-पुं-१४०-सांग, सायंअव.

□दिवावसान, विकाल, सबलि, साय ।

*उत्क्रान्तः सूर्योऽस्मिन्नुत्सूरः ।

उत्सृष्ट-न.-१४७५-त्याग करेल.

द्र० उञ्जितशब्दः ।

*उत्सृज्यते स्म इति उत्सृष्टम् ।

उत्सेध-पुं-न.-१४३१-अ.अ.अ.

द्र० आरोहशब्दः ।

*उत्सेधनं इति उत्सेधः, पुंक्लीबलिङ्गः ।

उदक्-न.-१६८-उत्तरदिशाभां उत्पन्न थपेल.

□उदीचीन ।

उदक्-न.-१५४२ (शि. २०७)-दिशा वायव्ये शब्द.

उदक्-न.-१०६९-पाणी.

द्र० अप्शब्दः ।

*उत्सृज्यते इति उदक्म् "धून्दि"-[उगा-२९]

इति किद् अकः ।

उदक्या-स्त्री-५३५-२०२२वला स्त्री.

द्र० अधिशब्दः ।

*उदके भवा उदक्या "नाम्युदकात्" (६।३।
१२५) इति यः उदकमर्हतीति वा दण्डादित्वात् यः ।

उदगत्रि-पुं-१०२७-डिभासय.

द्र० अद्रिराजशब्दः ।

*उदङ् उत्तरोऽद्रिः इति उदगत्रिः ।

उदगयन-न.-१५८-आ अयनभां सूर्य उत्तर
दिशाभां गत्य छे.

उत्तरायणः ।

उदग्भूम-पुं-९५३-उत्कृष्ट सारी भूमिवाणो देश.

□ उदङ्मृत्तिक ।

*उदीची भूमिरत्र इति उदग्भूमः, उदङ्मृत्तिकः।
उदग्र-त.-१४२९-अं.यु.

द्र० उच्चशब्दः ।

*उच्चैरग्रमस्य उदग्रम् ।

उदग्रदत्-पुं-४५७-अक्षर निक्षेपा हातवाणो,
भा.पर.तो.

□ दन्तुर ।

*उदग्रा दन्ता अस्य उदग्रदन् "वा ग्रान्त"-
(७।४।१५४) इति दन्तस्य दन्तः ।

उदग्रदत्-पुं-१२२३-वां.भा हात वाणो हाथी.

□ ईषादन्त ।

*उदग्रौ दीर्घौ दन्तावस्य उदग्रदन् "वाग्रान्त"-
(७।३।१५४) इति दन्तस्य दन्तः ।

उदङ्मृत्तिक-पुं-९५३-उत्कृष्ट सारी भूमिवाणो देश.

द्र० उदग्भूमशब्दः ।

उदञ्चन-त.-१०२६-अं.धु.

□ पिधान ।

*उदयतेऽनेन इति उदञ्चनम् ।

उदञ्चित-त.-१४८२-अं.ये इे'केलुं.

□ ऊर्ध्वक्षित, [उदस्त शि. १७३] ।

उदधि-पुं-१०७३-समुद्र

द्र० अकूपारशब्दः ।

*उदकं धीयतेऽस्मिन् उदधिः "व्याप्यादाधारे"
(५।३।८८) इति किः, "उदकस्योदः पेषधि"-
(३।२।१०४) इत्युदादेशः ।

उदधिकुमार-पुं-९०-८ मा लवनपति देव.

उदन्त-पुं-२६०-वार्ता, यथास्थित अ.पर.

□ वार्ता, प्रवृत्ति, वृत्तान्त ।

*उद्यते उदन्तः "सीमन्तहेमन्त"-
(उणा-२२२)

इत्यादि शब्दाद् निपात्यते ।

उदन्या-स्त्री-३९४-पाण्डिनी तरस, पिपासा.

द्र० अपलासिकाशब्दः ।

*उदकेच्छा उदन्या क्यनि "क्षुत्तृङ्गवेऽशना"-
(४।३।११३) इत्युदकस्योदन् ।

अ. १५

उदन्वत्-पुं-१०७३-समुद्र.

द्र० अकूपारशब्दः ।

*उदकानि सन्त्यस्य उदन्वान् "उदन्वानब्धौ
च" (२।१।९७) इति मतौ निपात्यते ।

उदपान-पुं-त.-१०९१-द्रुवो.

□ कूप, अन्धु, प्रहि ।

*उदकं पीयतेऽस्मिन् उदपानः पुं क्लीबलिङ्गः,
"नान्युत्तरपदस्य च" (३।२।१०७) इत्युदादेशः ।

उदय-पुं-५४-आवती योवीशीना ७ भा
तीर्थंकर.

*उदेति धर्मोऽस्मात् इति उदयः ।

उदय-पुं-१०२७-उदथायत्न पर्वत.

□ पूर्वादि ।

*उदयत्यत्रोदयः ।

उदय-पुं-१४३१-अं.याध.

द्र० आरोहशब्दः ।

□ उदयति इति उदयः ।

उदर-त.-६०४-पेट.

*उन्द, तुन्दि, गर्भ, कुक्षि, पिचण्ड, जंठर
[मलक, रोमलताधार शं. १२६] ।

*अनन्यन्नमत्र "मृचुन्दि" (उणा-३९९)
इति कित्यरे उदरं, क्लीबलिङ्गः, वैजयन्तीकारस्तु-
"जठरं चोदरं न ना" इत्याह, त्रिलिङ्गोऽयमिति शुद्धिसागरः।
उदियतीति वा ।

उदरग्रन्थि-स्त्री-४६९-पेटनी गां, अशोण.

□ गुल्म ।

*उदरे ग्रन्थिः इति उदरग्रन्थिः ।

उदरत्राण त.-७६८-पेटनुं अ.पर.

□ नागोट ।

*उदरं त्रायतेऽनेनोदरत्राणम् ।

उदरपिशाच-पुं-४२८-अधुं भाषं अन्तर.

*सर्वान्नीन, सर्वान्मभक्षक ।

□ उदरे पिशाच इव प्रसक्त उदरपिशाचः ।

उदरम्भरि-पुं-४२७-पेटभरि.

*स्वोदरपूरक, कुक्षिम्भरि, आत्मभरि ।

□ उदरं विभर्ति इति उदरम्भरिः ।

उदरिक-पुं-४५० (शि.३२) मोटा पेटवाणो.

द्र० उदरिन्शब्दः

उदरिणी-स्त्री-५३८-सगर्भा स्त्री, गर्भिणी स्त्री.

द्र० अन्तर्वत्नी शब्दः ।

*गर्भोऽस्त्यस्या इति उदरिणी ।

उदरिन्-पुं-४५०-मोटा पेटवाणो.

□ पिच्छिण्डल, बृहत्कुक्षि, तुन्दिन्, तुन्दिक, तुन्दिल, उदरिल, [तुन्दिम, उदरिक शि. ३२] ।

*“त्रीह्यर्थतुन्दादेः”-(७।२।९) इति इन् निपात्यते ।

उदरिल-पुं-४५०-मोटा पेटवाणो.

द्र० उदरिन्शब्दः ।

*“त्रीह्यर्थतुन्दाऽऽदेः”-(७।२।९) इति इलः

निपात्यते ।

उदकं-पुं-१६२-क्रिया पशुनं इण, लविष्यइण.

*उदर्यति इति उदकं: “निष्कतुरुष्कोदकं”-(उणा-२६) इति कान्तो निपात्यते, अभिलाषात् सूयते इति वा, तद्भवमायतिभवं फलम् ।

उदचिष्-न.-११००-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

*ऊर्ध्वाः अर्चिषोऽस्य उदचिः ।

उद्वसिन्-न.-९९०-धर.

द्र० अगारश दः ।

*उद्वसिनोति म्मोद्वसितम्, ऊर्ध्वं अवसीयते वा ।

उदश्वित्-न.-४९-अर्धुं पाणीवाणुं ह्रीं.

*अर्धमम्बु जलं यत्र अर्धाम्बु. उदकेन श्वयति उदश्वित् क्लीबलिङ्गः, “उदकाच्छ्वेर्दित्”-(उणा-८८८) इति इत्, “नाम्युत्तरपदस्य च” (३।२।१०७) इत्युदकस्योदः ।

उदस्त-न.-१४८२(शि. १३३)-उच्ये ईकेक्षु.

□ ऊर्ध्वक्षिप्त, उदञ्चित ।

*उदञ्च्यते स्म इति उदस्तम् ।

उदात्-पुं-३६७-उद्भार, भडात्मा.

□ महच्छ, उद्भट, उदार, उदीर्ण, महाराय, महाराम्, महामनम् ।

*उत्कर्षेणादीयते गम्यते इति उदात्तः ।

उदान-पुं-११०९-वायु, क्षय अने भाथा वर्ये तो पवन.

*रसादीन्ध्वं समन्ततो नयति इत्युदानः, ऊर्ध्वमनित्यनेन वा. हृदये शिरसि अनयोरन्तरे कण्ठे तालुनि भूमध्ये च स्थानमस्येति, यद्वोचाम योगशास्त्रे-“रक्तोहृत्-कण्ठ-तालु-भू-मध्ये मूर्धनि संस्थितः । उदानो वश्यतां नेयो गत्यागति विशेषतः” इति ।

उदार-पुं-३६७-उद्भार, भडात्मा.

द्र० उदात्तशब्दः ।

*साधुभिः उदर्यते गम्यते इति उदारः ।

उदार-पुं-३७६-सरणं यित वाणो उद्भार.

□ दक्षिण, सरल ।

*उदर्यते इति उदारः ।

उदार-पुं-३८५-स्तार, उद्भार.

□ दातृ ।

*उदर्यते इति उदारः ।

उदारथि-पुं-२१९(शि ६५)-विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

उदावर्त-पुं-४६९-मण मुत्र वगेरे रेडवाथी थतो रोग, आक्षेप.

*गुदग्रह ।

□ ऊर्ध्वमावर्तते वायुरस्मिन् इति उदावर्तः ।

उदासीन-पुं-७३२-शत्रु अने भिग रागवथी भिन्न राग

*शत्रुमित्रयोर्भूमिभ्यः परतर ऊर्ध्वमासीन इवो-दासीनस्तटस्थः ।

उदाहार-पुं-२६२ प्रस्तावना.

□ उद्धृत्या ह्रियते इति उदाहारः ।

उदित-न.-२४१-(शि. ८२)-वाणी-वचन.

□ वचन, व्यवहार, भाषित, वचम्, [जल्पित, लपित, भणित, अभिधान, गदित शि. ८२] ।

उदीची-स्त्री-१३७-उत्तर दिशा.

□ उत्तरा ।

*उत्तरामञ्चल्यकोऽस्याम् उदीची ।

उदीचीन-न.-१६८-उत्तर दिशाभां उत्पन्न थयेल.

□ उदच् ।

उदीच्य-पु'-९५२-शरावती नदीनी पश्चिम अने उत्तर दिशानो देश.

*शरावत्याः पश्चिमत उत्तरतश्च उदीच्यः **यदाह**-
“प्रागुदचौ विभजते हंसः क्षीरोदके यथा । विदुषां शब्द-
सिद्धौ या सा वः पायाच्छरावती ।

‘उदीच्य’-न.-११५८-सुगंधीवाणे.

द्र० जलशब्दः ।

उदीर्ण-पु'-३६७-उद्धार. म.हात्मा.

द्र० उदात्तशब्दः ।

□ उदीर्यते स्म उदीर्णः ।

उदुम्बर-पु'-१००९-धरनी उ.अ.शे.

□ गृहावमहणी, देहली, उम्बर, उम्बुर ।

*उद्यते क्लियते इति उदुम्बरं “तीवर धीवर”-
(उणा-४४४) इति वरटि निपात्यते ।

उदुम्बर-न.-१०३९-तांशु.

□ ताम्र, म्लेच्छमुख, शुल्व, रक्त, द्रयष्ट, ‘द्विष्ट’
म्लेच्छ, शावर, मर्कटस्य, कनीयस, ब्रह्मवर्धन, वरिष्ठ,
[पवित्र, कांस्य, शे. १६० औदुम्बर शि. ८१].

*अन्ति क्लियते उदुम्बरं उद्गताम्बरं इति
नैरुक्ताः, औदुम्बरमित्यन्ये ।

उदुम्बर-पु'-११३२-उ.अ.शे. अ.३.

□ जन्तुफल, मशकिन् हेमदुग्धक, ‘उदुम्बर,
यज्ञाङ्ग’ ।

*अनत्युदुम्बरः ‘तीवर’- (उणा-४४४) इति
वरटि निपात्यते उद्धडिघताम्बर इति वा षृपोदरादित्वाद्-
त्वम् ।

उदुखल-न.-१०१६-भांडशु. भांडशुयो.

□ उदुखल ।

*ऊर्ध्वं खं चिलं वाऽस्य उदुखलम्, कण्डन-
भाण्डं षृपोदरादित्वात् साधुः ।

उद्गत-न.-१४९५-वभन डरेल अत्र वगेरे.

□ उद्धान्त, ‘उद्घात’ ।

*उद्गच्छति स्म उद्गतम् ।

उद्गमनीय-न.-६६८-घोषेयुं वस्त्र.

*उद्गम्यतेऽभिलष्यते, उद्गमनीयम् युगमविवक्षितं

तेनैकमपि **यद्भागुरि**:- “धीरैरुद्गमनीयं तु घौत-
वन्नमुदाहृत” **लक्ष्य** च-“गृहीतवत्युद्गमनीयवस्त्रे” इति ।

उद्गाढ-न.-१५०५-अतिशय, धातुः.

द्र० अतिमात्रशब्दः ।

*उद्गाहते स्म उद्गाढम् ।

उद्गातृ-पु'-८१९-सामवेदने ण्युन्तार, साम-
वेदने गान करनार ऋत्विज.

□ सामविद् ।

*सामान्युद्गायति उद्गाता “हूपूर्”-(उणा-८६३)

इति तृः प्रत्ययः ।

उद्घ-पु'-६२३(शि. १२८)-भांस.

द्र० आमिषशब्दः ।

उद्घन-पु'-९१९-नीयितुं लाडकुं (ने लाडडा
उपर लाडकुं भूडी धडाय ते).

*उद्घन्यते काष्ठमस्मिन् उद्घनः “निघोद्घ-
॥५।३।३६। इत्यलि निपात्यते, काष्ठमुपलक्षणं लोहादि-
रपि **यल्लक्ष्यं** ‘लोहोद्घन घनस्कन्धाः’ इति ।

उद्घाटक न.-१०९३-रेट.

□ घटीयन्त्र, [उद्घाटन, उद्घातन. शि. ८८] ।

*उद्घातयति प्रकाशयत्यम्भ उद्घाटकम् ।

उद्घाटन-न.-१०९३(शि. ८८) रेट.

द्र० उद्घाटकशब्दः ।

द्र० उद्घातयति प्रकाशयत्यम्भ इत्युद्घाटनम्, ऊर्ध्वं
हन्यतेऽनेनेत्युद्घाटनमिति **कौटिल्यः** ।

उद्घात-पु'-१५१० (शि. १३६) ज्ञानपूर्वकं आरंभ
शर्यात्.

द्र० अभ्यादानशब्दः ।

उद्घातन-न.-१०९३ (शि. ८८) रेट.

द्र० उद्घातकशब्दः ।

उद्घंश-पु'-१२०९-भांडड.

□ मत्कुण, कोलकुण, किटिभ, उत्कुण ।

*उद्घंशति इति उद्घंशः ।

उद्दान-न.-४३९-यधन.

□ वधन ।

*'देिंच छेदने' 'देइ पालने'वा, उद्दीयते उद्-
नम् ।

उद्दाम-न-१४६६-अं दुश रडित.

द्र० अनर्गलशब्दः ।

*उत्क्रान्तं दामाया उद्दामम्, अत्र दामाशब्दः

स्त्रियां ड्रावन्तः ।

उद्दाम-पुं-१८८-(शे. उ८)-वरुणु देवता.

द्र० अर्णवमन्दिरशब्दः ।

उद्दाल-पुं-११७७-डो६रा.

□ कोद्रव, कौरदूषक, 'काद्रव' ।

*उद्भभ्यते इति उद्दालः ।

उद्द्योत-पुं-१०१-प्रकाश

द्र० आतपशब्दः ।

*उद्द्योतते इति उद्द्योतः ।

उद्द्राव-पुं-८०३-भागी जपुं.

द्र० अपक्रमशब्दः ।

*"युपूद्रो-" ॥५।३।५४॥ इति घञि उद्-
द्रावः ।

उद्ध्य-पुं-१४४१-आ शण्ड उत्तरपदभांनेडवाथी
प्रशंसा वाचक शण्ड अने छे.

उद्ध्यत-पुं-४३१-अविनीत

□ अविनीत ।

*उत्कठं हन्ति गच्छति हिनस्ति वा उद्ध्यतः ।

उद्धर-पुं-१८८-(शे. उ८)-राक्षस.

द्र० असुक्मशब्दः ।

उद्धर्ष-पुं-१५०८-उत्सव, आच्छव.

द्र० उत्सवशब्दः ।

□ उच्चैःहर्षयति इति उद्धर्षः ।

उद्धव-पुं-१५०८-उत्सव, आच्छव.

द्र० उत्सवशब्दः ।

*उद्ध्युनाति दुःखमुद्धवः ।

उद्धान-न०-१०१८-यूलो.

द्र० अधिश्रयणीशब्दः ।

□ उद्दीयतेऽनेन उद्धानम् ।

उद्धार-पुं-८८१-डरज, देपुं.

□ ऋण, पर्युदञ्चन ।

*उद्ध्ययतेऽसौ उद्धार्यते वा उद्धारः ।

उद्ध्युर-नं-१४२८-जियुं.

द्र० उच्चशब्दः ।

*उद्गता धूरस्य उद्ध्युरम्

उद्ध्युषण-न०-३०६-शेभांय.

□ पुलक, रोमाञ्च, कण्टक, रोमविकार, रोमहर्षण,
रोमोद्गम, उल्लकसन ।

*उद्ध्युषत्युच्छ्वसित्यनेनाङ्गमुद्ध्युषणम् ।

उद्ध्युष-पुं-४०१-(शे. ८८)-योपानी धाणु.

□ लाज, अक्षत, [भरुज, खटिका, परिवारक
शे. ८८] ।

उद्ध्युत-न०-१४८०-भूणभांथी उभेरी नांभेल.

द्र० आवर्हितशब्दः ।

उद्ध्ययते स्म उद्ध्युतम् ।

'उद्ध्यमान'-न०-१०१८-यूलो.

द्र० अधिश्रयणीशब्दः ।

उद्ध्यय-पुं-१०९१-मोटीनदी, नद, ५६.

□ नद, वह, भिद्य, सरस्वत् ।

*उज्जत्युदकमुद्ध्यय, "कुप्यभियोद्ध्यय"-॥५।१।३९॥
इति क्यपि साधुः ।

उद्भट-पुं-३६७-उडर मडात्मा.

द्र० उदात्तशब्दः ।

*उद्भटति उद्धरति इति उद्भटः ।

उद्भव-पुं-१३६७-जन्म, उत्पत्ति.

द्र० उत्पत्तिशब्दः ।

*उद्भवन् इति उद्भवः ।

उद्भिज्ज-न०-१३५७-अं जन्, तीड वगेरे जमीन
झाटीने उत्पन्न थनार जंतु.

उद्भिद्, उद्भिद् ।

उद्भेदनमुद्भिद् ततो जायते, इति उद्भिज्जम् ।

उद्भिद्-न०-१३५७-अं जन्, तीड वगेरे जमीन
झाटीने उत्पन्न थनार जंतु.

*उद्भिज्ज, उद्भिद् ।

*उद्भिनत्ति भुवं इति उद्भिद् ।

उद्भिद-न०-१३५७-भ०न, तीड वगेरे
वभीन झडीने उत्पन्न थनार वंतु.

□ उद्भिज्ज, उद्भिद् ।

*उद्भिन्ति इति उद्भिदम् ।

उद्यम-पुं-३००-उत्साह, वीररसनो स्थायीभाव.
द्र० अध्यवसायशब्दः ।

*उद्यमनं इति उद्यमः ।

उद्यान-पुं न.-१११२-अगीयो.

*उद्यान्त्यस्मिन् इति उद्यानं, राज्ञां लोकैः सह
साधारणं वनं पुंक्लीबलिङ्गोऽयम् ।

उद्योग-पुं.-३००-उत्साह, वीर रसनो स्थायीभाव.
द्र० अध्यवसाय शब्दः ।

*उद्योजनं इति उद्योगः ।

उद्व-पुं-१३५०-पाष्पीनो पिलाडो.

□ जलमार्जार, पानीयनकुल, वसिन् ।

*उत्ति उद्वः “ऋज्यजि-” (उणा-३८८) इति

किद् रः ।

(उद्वङ्ग)-पुं-९७२-कर्वटथी अतस्तुं यने पत्तनथी
श्रेष्ठ नगर.

□ (द्वङ्ग, निवेश) ।

उद्वत्सर-पुं-१५९-वस्त

द्र० अनुवत्सरशब्दः ।

उद्वर्त्तन-न०-६३५-योग्युं, उद्वर्त्तन.

□ उत्सादन [उच्छादन शि. ५०] ।

*उद्वर्त्यतेऽनेनोद्वर्त्तनम् ।

उद्वह-पुं-५४२-पुत्र.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

*उद्वहति इति उद्वहः ।

(उद्वहा)-स्त्री-५४२-पुत्री.

द्र० अङ्गजाशब्दः ।

उद्वान्त-पुं-१२२१-मः विनातो लाथी.

□ निर्मद ।

*उद्वमति स्म उद्वान्तः ।

उद्वान्त-न०-१४९५-वभन करेक्ष यन्न वगेरे.

□ उद्वगत, 'उद्घात' ।

*उद्वमति स्म उद्वान्तम् ।

उद्वासन-न०-३७१-डिंसा.

द्र० अपासनशब्दः ।

उद्वसतः प्रयुक्तिः इति उद्ववासनम् ।

उद्वाह-पुं-५१८-विवाह

□ विवाह, पाणिपीडन, पाणिग्रहण, उपयाम, उप-
यम, दारकर्मन्, परिणय, [जाम्बूमालिका शे. १०८] ।

*उद्वहनं इति उद्वाहः ।

उद्वेग-न०-११५४-सोपारी

*पूगस्य फलमुद्वगतो वेगोऽस्य उद्वेगम्, खंसकत्वात्

उन्दुर-पुं-१३००-(शि०११५)-उद्वर.

द्र० आखुशब्दः ।

उन्दुर-पुं-१३००-उद्वर.

द्र० आखुशब्दः ।

*उत्ति उन्दुरः “वाश्यसि-” (उणा-४२३)

इति उरः प्रत्ययः ।

उन्दुरु-पुं-१३००-उद्वर.

द्र० आखुशब्दः ।

*“शिशुगुरुः”-(उणा-८११) इति निपातना-

दुन्दुरुः, उद्वरोऽपि ।

उन्न-पुं-१४९२-भीनुं, पलरेलुं.

द्र० आर्द्रशब्दः ।

*उन्नति स्म उन्नः “ऋहीन्ना”-॥४।२।७६॥

इति क्तस्य वा नत्वम् ।

उन्नत-न.-१४२८-अंयु.

द्र० उच्चशब्दः ।

*उन्नमति स्म इति उन्नतम् ।

उन्नतानत-न०-१४६८-स्वाभाविक अंयु, परंतु
कथं नभेलुं.

□ बन्धुर, 'बन्धूर'

*उन्नतं च तदुपाधिवशादीषन्नतं उन्नतानतम्,
यथा कण्ठस्य तस्याः स्तनबन्धुरस्य इति ।

उन्नतीश पुं-२३१-(शि. ८०)-गरुड पक्षी.

द्र० अरुणावरजशब्दः ।

उन्नयन-न०-३२२-विचारणा.

द्र० अध्याहारशब्दः ।

*उन्नीयते इति उन्नयनम् ।

उन्नस-पुं-४५२-०-या नाडवाणो।

उग्रनासिक ।

*उन्नता उद्रता वा नासिकाऽस्य उन्नसः

“उपसर्गात्” ॥७।३।१६२॥ इति नसः समासान्तः ।

उन्नाह-त०-४१६-०-या, राप्।

द्र० अवन्तिसोमशब्दः ।

*उन्नह्यत्यनेन इति उन्नाहम् ।

उन्निद्र-त०-११२९-०-पीलेलुं पु०प।

द्र० उच्छ्वसितशब्दः ।

*उत्क्रान्तं निद्रामुन्निद्रम् ।

उन्मत्त-पुं-११५१-०-धतुरे।

द्र० कनकाह्वयशब्दः ।

उन्मत्तवेष-पुं-२००-(शि ४५) शंकर, मलादेव।

द्र० अट्टहासिन् शब्दः ।

उन्मदिष्णु-पुं-४२९-०-भत्।

उन्मादसंयुत ।

*उन्मादशील उन्मदिष्णुः “उदःपत्ति”-(५।२।२९) इतीष्णुः ।

उन्मनस-पुं-४३६-०-त्साडी, आतुरे।

द्र० उत्कशब्दः ।

*उद्गतं मनोऽस्य उन्मनाः ।

उन्मन्थ-पुं-३७१-०-डिंसा।

द्र० अपासनशब्दः ।

*उन्मथ्नाते घञि उन्मन्थः ।

उन्माथ-पुं-९३२-०-पशुपक्षी वगेरेने पडडवानो
शंसो।

कुटयन्त्र, [पाशयंत्र शि. ८२] ।

*ऊर्ध्वपातान्मथ्यतेऽनेन इति उन्माथः ।

उन्माद-पुं-३२०-०-धेसल, यितप्रभ।

चित्तविप्लव ।

*उन्मदनं इति उन्मादः ।

उन्मादसंयुत-पुं-४२९-०-भत्।

उन्मदिष्णु ।

उन्मिषित-त०-११२८-०-पीलेलुं पु०प।

द्र० उच्छ्वसितशब्दः ।

* उन्मिषति स्म इति उन्मिषितम् ।

उन्मीलन-त०-५७८-०-यांभ भोवपी ते।

उन्मेष ।

*उन्मील्यते इति उन्मीलनम् ।

उन्मुख-पुं-४५७-०-यांभ भोवपी ते।

उत्पश्य ।

*ऊर्ध्वं मुखमस्य इति उन्मुखः ।

उन्मूलित-त०-१४८०-०-भूणभांथी उभेडी नांभेव।

द्र० आवर्हितशब्दः ।

*उन्मूल्यते स्म उन्मूलितम् ।

उन्मेष-पुं-५७८-०-यांभ भोवपी ते।

उन्मीलन ।

*उन्मेषणमुन्मेषः ।

उपकण्ठ-त०-१२४९-०-क्रोधथी यारे पगे टेकीने
यावपुं ते।

उत्तेरित, आस्कन्दित ।

*उपनतः कण्ठोऽस्मिन् इति उपकण्ठम् ।

उपकण्ठ-त०-१४५०-०-तुडक, समीप।

द्र० अन्तिकशब्दः ।

*समीपः कण्ठोऽस्य इति उपकण्ठम् ।

उपकरण-त०-७१६-०-नोकर, याकर वगेरे परिवार।

परिच्छद, परिवह, परिवहण, तंत्र, परिस्पन्द,

परिकर, परिवार, परिग्रह [परिजन, परिवहण-शि. ६१] ।

*उपक्रियतेऽनेनोपकरणम्, परिजनोऽपि ।

उपकार्या-स्त्री-९९३ (शि. ८६)-राजभडेल, तंथु, उरा

उरा वगेरे।

उपकारिका, उपकार्या ।

*उपक्रियते इति उपकार्या, पटमण्डपादि

राजसदनम् ।

उपकारिका-स्त्री-९९३-राजभडेल, तंथु, उरा,

वगेरे।

उपकार्या [उपकार्या शि. ८६] ।

*उपकरोति इति उपकारिका ।

उपकार्या-स्त्री-९९३-राजभडेल, तंथु, उरा वगेरे।

उपकारिका (उपकार्या शि. ८६) ।

*उपक्रियते इति उपकार्या, उपकर्याऽपि, पटमण्ड-
पादि राजसदनम् ।

उपकुप-न.-१०९२-हवाडो, कुवानी पासो डेरने
पाणी पीवानुं स्थान.

□आहाव, निपान ।

*कूपस्य समीपे शिलादिवधं पशुपानार्थं
कूपोद्भूताम्बुस्थानम् ।

उपकुल्या-स्त्री-४२१-पीपर.

□वैदेही, पिप्पली, पिप्पलि, कृष्णा, मागधी, कणा,
[ऊप्रणा, शौण्डी, चपला, तीक्ष्णतण्डुला, उपणा, तण्डु-
लफला कोला, कृष्णतण्डुला शे० १०२-१०३] ।

*उपकोलति संस्थायति इति उपकुल्या "कुलैश्च
वा"-[उणा-३६२] इति क्रिद यः ।

उपक्रम-पुं-१५१०-ज्ञानपूर्वकं आरंभ, शब्दात्.

द्र० अभ्यादानशब्दः ।

*उपक्रमणं इति उपक्रमः ।

उपक्रोश-पुं-२७१-निंहा.

द्र० अपवादशब्दः ।

*उपक्रोशनं इति उपक्रोशः ।

उपगत-पुं-३७४-भरेलो, मृत्यु पाभेस

द्र० आलेख्यशेषशब्दः ।

*उपगच्छति स्म उपगतः ।

उपगत-न.-१४८९-स्वीडारेडुं.

द्र० अङ्गीकृतशब्दः ।

उपगूहन-न.-१५०७-आसिंंगन.

द्र० अङ्कपालीशब्दः ।

*उपगृह्यते इति उपगूहनम् ।

उपग्रह-पुं-८०६-डेही, अंटीवान.

□वन्दी, ग्रह-(ग्रहक) प्रग्रह ।

*उपशब्दात् परो ग्रहः उपग्रहः ।

उपग्राह्य-पुं-७३७-दान, भेट, लांय.

द्र० आमिषशब्दः ।

*उपगृह्यते इति उपग्राह्यः ।

उपघ्न-पुं-१००१-पासेनेो आश्रय, आधार.

□अन्तिकाश्रय ।

*उपहन्यते समीप इति ज्ञायते उपघ्नः, "निघो-
द्व"-[५।३।३६] इत्यलि निपात्यते ।

उपचर्या-स्त्री-४७३-रोग दूर करवानी क्रिया.

□चिकित्सा, रुक्प्रतिक्रिया, उपचार ।

* उपचरणमुपचर्या "समज"-[५।३।९९] इति
क्यम् ।

उपचार-पुं-४७३-रोग दूर करवानी क्रिया.

□चिकित्सा, रुक्प्रतिक्रिया, उपचर्या ।

*उपचरणम् घञि उपचारः ।

उपचार-पुं-४९७-सेवा, लक्षित, पूज.

द्र० आराधनाशब्दः ।

*उपचरणमुपचारः ।

उपचार-पुं-७३७-दान, भेट, लांय.

द्र० आमिषशब्दः ।

*उपचर्यतेऽनेनोपचारः ।

उपचारपरितता-स्त्री-६५-प्रभुवाणीनो पीन्ने
गुणु.

*उपचारपरीतता-अग्राम्यत्वम् ।

उपचित-पुं-४४१-अलवान.

द्र० असलशब्दः ।

*उपचीयते स्म उपचितः ।

उपजाप-पुं-७३६-भेद, संगठन तोडुं ते.

□भेद ।

* उपांशु जपनमुपजापः ।

उपजिह्वा-स्त्री-१२०७-उधध.

□उपदेहिका, वन्नी, उपदीका ।

*उपलेदि उपजिह्वा, उप समीपे जहातीति वा
"प्रहाहा"-[उणा-५।१४] इति वे निपात्यते ।

उपज्ञा-स्त्री-१३७३-प्रथमज्ञान, उपदेश विनानुं
ज्ञान

*उपज्ञायते उपज्ञा, इदं प्रथमतया ज्ञानं, यथा-
चन्द्रस्योपज्ञा चन्द्रोपज्ञसंज्ञकं व्याकरणम् ।

उपताप-पुं-४६३-रोग.

द्र० अपाटवशब्दः ।

*उपतापयति इति उपतापः ।

उपत्यका-स्त्री-१०३५-तण्डी.

पर्वतस्याऽऽसन्ना अधोभूमिः उपत्यका ।

उपदश-पुं-९०७-भदिरा पीवी, प्रीति [उत्पन्न

डरे तेषां लक्ष्य पदार्थः ।

द्र० अवदंशशब्दः ।

*उपदश्यते पानरुचिजननार्थमुपदंशः ।

उपदा-स्त्री-७३७-दान, भेट, दाय.

द्र० आमिषशब्दः ।

*उपदीयते इति उपदा ।

उपदीका स्त्री-१२०८-उधेर्ध.

द्र० उपजिह्वाशब्दः ।

*उप समीपे ददाति उपदीका "सुगीक"- (उणा-

५०) इतीके निपात्यते ।

उपदेहिका-स्त्री-१२०७-उधेर्ध.

द्र० उपजिह्वाशब्दः ।

*उपदिह्याते मृदनया इति उपदेहिका ।

उपद्रव-पुं-१२५-अडस्मात्, उपद्रव.

द्र० अजन्यशब्दः ।

*उपद्रूयते प्रजाऽत्र उपद्रवः ।

उपधा-स्त्री-७४०-धर्मा, अर्थ, काम अने लय
वगेरेथी अभात्यादिकनी परीक्षा करवी ते.

*भयधर्मार्थकामोपन्यासेनामात्यानामाशयान्वेषणम्,
उपधीयते समीपे दौक्यते परीक्षार्थमुपधा, यत्कौटिल्यः-
"उपधाभिः शौचाशौचपरिज्ञानममात्यानाम्" इति ।

उपधा-स्त्री-३७८ (शि. २६) डपट, माया.

द्र० उपधिशब्दः ।

उपधान-न.-६८३-ओशीडुं.

□ उरुछीर्षक, उपवह ।

*उपधीयते शीरोऽस्मिन्नुपधानम् ।

उपधि-स्त्री-३७८-डपट, माया.

□ कपट, कैतव, दम्भ, कूट, छन्नन्, माया, छल,

व्यपदेश, मिष, लक्ष, निभ, व्याज, [उपधा-उपाधि
शि. २६]

*उपधियते स्फटिकरयेव सिन्दूरमुपधिः उपधाऽपि ।

उपधृति-पुं-९९-डिरलु.

द्र० अचिषशब्दः ।

*उपध्रियते अवतिष्ठते रसोऽस्मिन्निति उपधृतिः

"दमुषि"- (उणा-६५१) इत्यादिना बहुवचनात् तिः

कित् ।

उपनत-पुं-१४९४-नभेक्ष, नभ्रनी पासे.

□ उपसन्न, उपस्थित ।

*उपनमति स्म उपनतः ।

उपनय-पुं-८१४-ननोर्ध संस्कार.

द्र० आनयशब्दः

*उपनयनमुपनयः ।

उपनाय-न-८१४-ननोर्ध, संस्कार.

द्र० आनयशब्दः ।

*उपनायमुपनायो मौञ्जीवन्धनं यन्मनुः "गर्भाष्ट-
मेऽब्दे कुर्वीत ब्राह्मणस्योपनायनम् ।"

उपनाह-पुं-२९०-वीष्णुना तारुं अंधन.

□ निवन्धन ।

*वीणाया निवन्धनं येन चर्मणोपनह्यते स
उपनाहः, प्रान्ते यत्र तस्यो निवन्धन्ते वा ।

उपनिधि-पुं-८७०-थापलु

□ निक्षेप, न्यास ।

*उपसृत्य समीपे वा निधीयते उपनिधिः, उप
समीपे निधिर्वा ।

उपनिषद्-न.-२५०-वेदान्त, वेद रक्ष्य.

□ वेदान्त ।

*उप समीपे ब्रह्मणो निधीदन्त्यनया उपनिषद् ।

उपनिष्कार-न.-९८७-२१७-भार्ग.

द्र० असङ्कुलशब्दः ।

उपनिषकीर्यते सौम्यमस्मिन् उपनिष्करम् ।

उपनिष्क्रमण-न.-९८७-२१७-भार्ग.

द्र० असङ्कुलशब्दः ।

*उपनिष्क्रम्यतेऽस्मिन् उपनिष्क्रमणम् ।

उपनीतरागत्व-न.-६६-प्रभुवाणीनो उभो गुणु,
मावक्षेश वगेरे रागयुक्त.

*उपनीतरागत्वं-मालवकैशिक्यादिग्रामरागयुक्तता ।

उपन्यास-पुं-२६२-प्रस्तावना उपोद्धात.

द्र० उदाहारशब्दः ।

*उपन्यस्यते इति उपन्यासः ।

उपपत्ति-पुं-५१९-पतिना ळेपे ळर पु३प.

□ जार ।

*उपजातः पतिः उपपतिः ।

उपपादुक (अ. व.)-पुं-१३५७-हेव, नारडी.

*उपपद्यन्ते स्वयमित्येवं शीला उपपादुकाः ।

उपपुर-न.-९७२-पुं, उपनगर.

□ शाखापुर ।

* उपसमीपे पुरस्य मूलनगरस्य इति उपपुरम् ।

उपप्रदान-न.-७३७-दान, भेट, लांय.

द्र० आमिषशब्दः ।

*उपप्रदीयते इति उपप्रदानम् ।

उपप्लव-पुं-१२५-य द्रप्रदण्युं के सूयप्रदण्युं.

□ राहुग्रास, ग्रह, उपराग ।

*उपप्लव्येते अनेन उपप्लवः ।

उपप्लव-पुं-१२१ (शि. १६)-राहु.

द्र० तमसशब्दः ।

उपबर्ह-पुं-६८३-ज्योशीर्ह.

□ उच्छीर्षक, उपधान ।

*उपबृह्यतेऽनेन, उपबर्हति वा, उपबर्हः शिरो-
निवेशनं गण्डकाख्यम् ।

(उपबाहु)-पुं-५९०-श्लोकीथी नीयेनो हांडा
सुधीनो भाग.

□ प्रकोष्ठ, कलायिका ।

*कूर्परस्य मणिवन्धमवधीकृत्य प्रकुष्णाति इति
उपबाहुः ।

उपभृत्-स्त्री-८२८-यज्ञपात्र विशेष.

*उपभ्रियते इति उपभृत्, संपदादित्वात् क्विप् ।

उपभोग-पुं-६३८-स्त्री विगेरेनो उपभोग.

□ निवेश ।

*उपभुक्तिः इति उपभोगः ।

उपभोगान्तराय-पुं-७२-तीर्थं हरमां न होय
ते १८ हे.पमांथी पांयभो होष

*उपभुज्यते इति उपभोगोऽङ्गनादिः, तद्गतोऽन्त-
राय इति पञ्चमः ।

उपमा-स्त्री-१४६२-समान, तुल्य.

□ प्रख्य, प्रकार, प्रतिम, निम, भूत रूप
संज्ञाश, नीकाश प्रकाश, प्रतिकाश (प्रतीकाश) ।

*उपमीयतेऽनया इति उपमा ।

उपमा-स्त्री-१४६२-समानपण्युं, उपमा.

द्र० अनुकारशब्दः ।

अ. १६

*उपमानं इति उपमा ।

उपमात्-स्त्री-५५८-धावमाता.

□ धात्री ।

*उपजाता उपचरिता वा माता उपमाता ।

उपमान-न.-१४६३-उपम^१, समानपण्युं.

द्र० अनुकारशब्दः ।

*उपमितिः उपमानम् ।

(उपमिति)-स्त्री-१४६३-समानपण्युं, उपमा.

द्र० अनुकारशब्दः ।

उपयन्तु-पुं-५१७ (शि. ४२) प्रीयपति, वर.

द्र० कान्तशब्दः ।

उपयम-पुं-५१-विवाह.

द्र० उद्वाहशब्दः ।

द्र० उपयमनमुपयमः, "संनिव्युपाद्यमः" (५।३।२५)
इति वाऽल् ।

उपयाम पुं ५१८-विवाह

द्र० उद्वाहशब्दः ।

*उपयमनमुपयामः, "संनिव्युपाद्यमः" (५।३।२५)

इति वाऽल् ।

उपरक्त-नं-३८१ व्यसनधी पीडयेव.

□ व्यसनार्त्त ।

*उपरज्यते स्म उपरक्तः ।

उपरक्षण न.-७४९-सौन्येने सन्न करवुं अने
रक्षयुं करवुं ते.

□ सज्जन ।

*उपरक्ष्यतेऽनेनोपरक्षणं सौन्यस्य प्रगुणीकरणं
गुल्मको वा ।

उपरति-स्त्री-१५२२-निवृत्ति, अटकुवुं.

द्र० अवरतिशब्दः ।

उपरम-पुं-१५२२-निवृत्ति, अटकुवुं.

द्र० अवरतिशब्दः ।

उपराग-पुं-१२५-य द्रप्रदण्युं के सूयप्रदण्युं.

□ राहुग्रास, ग्रह, उपप्लव ।

*उपरज्येते छाद्येते चन्द्रार्कवनेनोपररागः ।

उपराग-पुं-१२१ (शि. १६)-राहु.

द्र० तमसशब्दः ।

उपरि-२५०-१५२६-अं युं, उपर.

□ उपरिष्यात् ।

*ऊर्ध्वं देशे उपरि “ऊर्ध्वाद् रिषिष्ठाताबुपश्चास्य”

॥७२११४॥ इति साधुः यथा “गिरिस्परि” ।

उपरिष्यात्-२५०-१५२६-अं युं, उपर.

□ उपरी ।

ऊर्ध्वं देशे उपरिष्यात् “ऊर्ध्वाद्”-॥७२११४॥

इति साधुः यथा- “गिरिस्परिष्याद्” ।

उपल-पुं-न-१०३६-पत्थर.

द्र० अश्मन्शब्दः ।

उच्यते उपलः पुंकलीबलिङ्गः, “तृपिवपि-” (उणा-८९८) इति किद लः ।

उपलब्धि-स्त्री-३०९-शुद्धि.

□ मति, मनीषा, बुद्धि, धी, धिषणा, ज्ञप्ति, चेतना, प्रतिभा, प्रतिपद, प्रज्ञा, प्रेक्षा, चित्, संवित्ति, शोमुषी, दृष्टि ।

*उपलम्भनं इति उपलब्धिः ।

उपलम्भ-पुं-१५२०-प्राप्ति, लाभ

□ अनुभव ।

*उपलम्भनं इति उपलम्भः

उपलिङ्ग-न०-२५३२-मात डे उपद्रव.

द्र० अजन्यशब्दः ।

*उपलिङ्गयते दोषैर्गम्यते जनोऽत्र उपलिङ्गम् ।

उपवन-न० ११११-ग्रीयो, वाडी.

द्र० अपवनशब्दः ।

*उप समीपे वनं उपवनम् ।

उपवर्त्तन-न०-९४७-भाणुसोनी वस्ती वाणो देश.

□ विषय, देश, जनपद, नीवृद्, राष्ट्र, निर्ग,

मण्डल, [उपावर्त्तन शि०८४] ।

*उपवर्त्तन्तेऽस्मिन्नुपवर्त्तनम् ।

उपवसथ-पुं-९६१-गाम.

□ ग्राम, संवसथ, निर्वसथ, प्रतिवसथ, परिवसथ ।

*“उपसर्गाद् वसथः” (उणा-२३३) इत्यथः,

तेन उपवसथः ।

उपवास-न०-८४२-(शि० ७३) उपवास.

□ औपवास, उपवास [औपवस्त, शि० ७३] ।

उपवास-पुं-न०-८४२-उपवास.

□ औपवास [उपवास, औपवस्त शि०७३] ।

*उपवसनमुपवासः पुंकलीबलिङ्गः ।

उपवाह्य-पुं-१२२२-राजने भेसवा योग्य ढाथी.

□ राजवाह्य [औपवाह्य शि० १२०] ।

*समीपे वाह्यते इति उपवाह्य औपवाह्यः इत्यन्ये ।

उपविष-न०-१३१४-यत्नावटी जेर.

□ चार, गर ।

*उपगतं विषेण उपविषम् ।

उपविष्ट-पुं-४९२-भेठेयो.

□ आसीन ।

*उपविशति स्म उपविष्टः ।

उपवीत-पुं-न०-८४५-मणु अभे धारणु
डरेली ननोर्ध.

□ यज्ञसूत्र, यज्ञोपवीत, [ब्रह्मसूत्र, पवित्र शि०
७३] ।

*उपवीयते प्रात्रियते स्म उपवीतं पुंकलीबलिङ्गः ।

उपवैणव-न०-१४०-त्रणु संध्या.

□ त्रिसन्ध्य ।

*उप समीपे वैणवो व्रतदण्डो यत्र तदुपवैणवम् ।

उपशम-पुं-३०४-शान्ति, शान्तरसनो स्थायीभाव.

□ शम, शान्ति, शमथ, तृष्णाक्षय ।

*उपशमनं इति उपशमः ।

उपशल्य-न०-९६३-गामनो सीमाडे.

□ ग्रामसीमा ।

*ग्रामस्य सीमा ग्रामान्त, अन्ते चिह्नार्थं शल्य-
प्रक्षेपादुपशल्यं, उपशल्यते आशु गम्यतेऽत्रेति वा, “स्था-
च्छामा”-(उणा-३५७) इतियः ।

उपशाय-पुं-१५०३-पहेरेगीशानुं वाराडरेती
सुपुं ते.

□ विशाय (क्रमशयन) ।

*उपशयनमुपशायः “व्युपाच्छीडः” ॥५१३॥७७॥

इति घञ् ।

(उपशोचन)-न०-२७५-शोक डरेवे, रुहन पूर्वक
योक्षपुते.

विलाप, परिदेवन ।

उपश्रुत १४८९-स्त्रीक. रेडुं, स्त्रीकार डरेडुं.

द्र० अङ्गीकृतशब्दः ।

उपश्रुति-स्त्री-२६३-देवप्रश्न, प्रश्नश्च ज्ञान्यता म टे वयन.

देवप्रश्न ।

*उप-समीपे श्रूयतेऽस्यां इति उपश्रुतिः ।

उपसङ्ग्रह-पुं-८४४-पगभां पडपुं, नभस्कार, वं६न

पादग्रहण, अभिवादन ।

*उपसं ग्रहणमुपसंङ्ग्रहः, यन्मनुः-“व्यत्यस्तपाणिना कार्यमुपसंग्रहणं गुरोः। वामेन वामः स्पष्टव्यो दक्षिणेन तु दक्षिणः” ।

उपसन्न-पुं-१४९४-नभेल, पासे रडेव.

उपनत, उपस्थिति ।

उपसीदति स्म उपसन्नः ।

उपसवन-न.-३९१-कडी श ड.

निष्ठान, तेमउन (कनोपन) ।

उपसम्पन्न-पुं-६७३-भरेडो.

द्र० आलेख्यशेषाद्भः ।

*उपसंपद्यते स्म उपसम्पन्नः ।

उपसम्पन्न-न०-४१३-स्वादिष्ट अन्न.

प्रणीत ।

*उपसंपद्यते स्म उपसंपन्नमन्मम् । रूपरसादि-निष्पन्नमन्मम् ।

उपसंव्यान-न०-६७३-नीथि पडेरेवानुं वस्त्र

द्र० अवोद्युक्तशब्दः ।

*उपसंवीयतेऽनेन कटिरूपसंव्यानम् ।

उपसर-पुं-१२७४-गर्भाधान डाल.

प्रजन ।

*स्त्रीषु पुंसा प्रथममुपसरणं इति उपसरः “सुगल्हः प्रजनाक्षे” ॥५।३।३१।इत्यत्र ।

उपसर्ग-पुं-१२५-अक्षरभात उपद्रव.

द्र० अजन्यशब्दः ।

*उपसृज्यते उपद्रुयते प्रजाऽत्र इति उपसर्गः ।

उपसर्जन-न०-१४४१-गौशु, अप्रधान

द्र० अप्रधानशब्दः ।

*उपसृज्यते नियुज्यते उपसर्जनं आविष्टलिङ्गो नपुंसकः, यथा उपसर्जनं भार्या ।

उपसर्ग्या-स्त्री-१२६८-गर्भाग्रहणु समयने प्राप्त थयेदी ग य.

काल्या ।

*गर्भग्रहणे उपसृज्यते वृषेणोपसर्ग्या “वयोपसर्ग्या”-

॥५।३।३।इति ये साधुः ।

उपसूर्यक-न०-१०१-मंडल, सूर्य/यंद्रनी येभेरे गोणाक्षरे दोभातुं तेन.

मण्डल, परिधि, परिवेष ।

*समीपे सूर्यस्य प्रतिकृतिः इति उपसूर्यकं, क्लीबम् ।

उपस्कर-पुं-४१७-भसालो सूंड, मरी वगेरे.

वेपवार, ‘वेसवार, वेशवार’ ।

*शाकाद्युपस्क्रियतेऽनेन इति उपस्करः “पुंनाग्नि”

॥५।३।३०॥ इति घः ।

उपस्थ-पुं-६०२-शरीरतो पूर्वालाग, भोणो.

द्र० अङ्कशब्दः ।

*उत्कर्षेण सज्यत्रोत्सङ्गः ।

उपस्थ-पुं-न०-६११-स्त्री अने पुरुषतुं यिन्ड.

गुह्य, प्रजनन ।

*उपतिष्ठते संगच्छत उपस्थः पुंस्ययम्,

वैजयन्तीकारस्तु “उक्तद्वयमुपस्थोऽस्त्री” इति क्लीवेऽप्याह।

उपस्थित-पुं-१४९४-नभेल, पासे आवेल.

उपनत उपसन्न ।

*उपतिष्ठते स्म उपस्थितः ।

उपस्पर्श-पुं-८३७-आयभन, वेदोक्तमंत्रथी मुभ्य वगेरेतो स्पर्श.

आचमन ।

*उपसृज्यतेऽद्भिः ख न्यस्मिन्नुपस्पर्शः यन्मनुः-

“उपसृज्यते द्विजो नित्यमन्मन्मद्यात् समाहितः ।

भुक्त्वा चोपसृशेत् सम्यग्द्भिः खानि च संसृशेत् ।”

उपहार-पुं-४४७-अविदान, पुग्नी साभथी.

बलि ।

*उपह्रियते देवार्थ इति उपहारः ।

उपहार-पुं-७३७-दान, भेट, लांय.

द्र० आमिषशब्दः ।

*उपह्रियते इति उपहारः ।

उपहालक-पु (अ.व.)-९६१-कुंतलदेश, अंग, अंग, मगध वगैरे.

कुन्तला ।

*उप समीपे हाल्य येषां उपहालकाः । अत्र प्राग्ज्योतिष-मालव-चेदि-वङ्गाऽङ्ग मगधाः प्राच्याः, मखः साल्वाश्च प्रतीच्याः, जालन्धर तायिक-कश्मीर वाह्लीक तुरुष्क-कारुष-लम्पाक-सौवीर प्रत्यग्रथा उदीच्याः, ओण्ड्राः कुन्तलाश्च अपाच्या इति ।

उपह्वर-पु-न.-७४१-अेकंत.

रहस्, छन्न, विविक्त, विजन, एकान्त, निःशलाक, केवल ।

*उपह्वयति इति उपहरं पुंक्लीबलिङ्गः ।

उपांशु-१५३८-अेकंत, गुप्त.

*उपाश्नुते उपांशु “अशेरान्नोऽन्तश्च” - (उणा -७१९) इत्युः, यथा-“तेषामुपांशु वधं प्रकुर्वीत” ।
उपाकरण-न.-८४१-वेदपाठना आरंभमां श्रुतिनु संस्कार पूर्वकं ग्रहणं कर्तुं ते.

*उपाक्रियतेऽनेन उपाकरणं, वेदपाठारम्भे विशिष्टो विधिः ।

उपाकृत-पु-८२९-७ पशुमन्त्रथी मन्त्रीने ढणुय ते.

*उप आमन्त्र्य क्रियते हन्यते स्म इति उपाकृतः ।

उपाग्र-न.-१४४१-गौशु, अग्रधान.

द्र० अग्रधानशब्दः ।

*उप रुद्धं अग्र अस्य उपाग्रम् ।

उपात्यय-पु-१५०४ कभनुं उल्लंघन.

द्र० अतिक्रमशब्दः ।

*उपपन्नस्यात्ययोऽतिक्रमणं इति उपात्ययः ।

उपादान-न.-१५२४-छद्रियेने विपयथी पाळी भेद्यपी ते.

प्रत्याहार ।

*उपादीयते इति उपादानम् ।

उपाधि-पु-४७८-कुटुंअ पोपणुं कर्वाभां उद्यत.

अभ्यागारिक, कुटुम्बव्यापृक्त ।

*उपाधीयते इति उपाधिः पुंलिङ्गः ।

उपाधि-पु-१३८१-धर्मानो विचार.

धर्मचिन्तन ।

*उपाधीयते इति उपाधिः पु लिङ्गः ।

उपाध्याय-पु-७८-अध्यापक

पाठक ।

*उपेत्याधीयतेऽस्मादित्युपाध्यायः “इङ्गोऽपादाने तु टिद्रा” (५।३।१९) इति घञ् ।

उपाध्याया-स्त्री-५२४-शिक्षा.

उपाध्यायी ।

*स्वत एव स्त्री, उपेत्य अधीयतेऽस्या इत्युया-ध्याया ‘इङ्गोऽपादाने तु टिद्रा’ (५।३।१९) इति आपू ।

उपाध्यायानी-स्त्री-५२३-उपाध्यायनी स्त्री.

उपाध्यायी ।

*पु योगात् उपाध्यायस्य भार्या इति उपाध्यायानी ।

उपाध्यायी-स्त्री-५२३-उपाध्यायनी स्त्री.

उपाध्यायी

पु योगात् उपाध्यायस्य भार्या इति उपाध्यायी ।

उपाध्यायी स्त्री ५२४-शिक्षा.

उपाध्याया ।

*उपेत्य अधीयतेऽस्या इत्युयाध्यायी “इङ्गोऽपादाने तु टिद्रा (५।३।१९) इति घञो विकल्पेन टिट्वादेकत्र झीः।
उपानह-स्त्री-९१४-पूट, यंपल.

पादुका, पादू, पन्नद्धा, पादरक्षण, प्राण-हिता, [पादरथी, पादजङ्गु, पदत्तरा, पादवीथी, पेशी, पादपीठी, पदायता शे. १५६, पादत्राण शि. ८०] ।

*उपनहति पादमुपानत्, स्त्रीलिङ्गः विवपि “गतिकारकस्य नहिवृति”-(३।२।८५) इति दीर्घः ।

उपान्त-न.-१४५०-समीप, नउठ.

द्र० अन्तिकशब्दः ।

*समीपोऽन्तोऽस्य उपान्तम् ।

उपत्य-पु (अ.व.)-७३६-साम, हाम, भेद, दंड आ चार उपाय.

*उपैत्येभिरित्युपायाः सामादयश्चत्वारः ।

उपायन-न.-७३७-हान, भेट. लांय.

द्र० आमिषशब्दः ।

*उप समीपेऽयन्तेऽनेनोपायनम् ।

(उपालिन्दक)-पुं-१०१०-आख्या आगण
कश्चो ओटले।

द्र० अलिन्दशब्दः ।

उपावर्त्तन-न.-९४७ (शि. ८४)-देश, माजुसोनी
वस्ती वाणो देश.

द्र० उपवर्त्तनशब्दः ।

उपाशकदशा-स्त्री(अ. व) २४४-७भुं अंग.

*उपासकाः श्रावकाः तद्गतक्रियाकलापप्रतिबद्धा
दशा दशाऽध्ययनरूपा उपासकदशाः बहुवचनान्तमेतद्
ग्रन्थनाम ।

उपासङ्ग-पुं-७८१-आयु रअवानुं आयु.

द्र० इषुधिशब्दः ।

*उपासज्जयन्तेऽत्र वाणाः इति उपासङ्गः ।

उपासन-न.-७८८ (शे. १५२)-शस्त्रक्षणो
अभ्यास.

द्र० अभ्यासशब्दः ।

उपासना-स्त्री-४९७ (शि. ३८)-सेवा, लडिता,

द्र० आराधनाशब्दः ।

*उपासनं इति उपासना ।

उपास्ति-स्त्री-४९७ (शि. ३८)-सेवा, लडिता.

द्र० आराधनाशब्दः ।

*उपासनं इति उपास्तिः ।

उपाहित-पुं-१२६-अग्निनो उपद्रव.

□वहन्युत्पात ।

*उपासन्नमाहितमस्योपाहितः, धूमकेत्वाख्य उत्पात
इत्येके ।

उपाहित-पुं-१४८५-ज्येष्ठेऽथेऽनुं.

संयोजित, संयोगित' ।

उपाधीयते स्म उपाहितः ।

उपेक्षा-स्त्री-७३८-उपेक्षा, तिरस्कार.

* उपेक्षाऽवधीरणम् ।

उपेन्द्र-पुं-२१४-विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

*इन्द्रमुपगतोऽनुजत्वाद् उपेन्द्रः ।

उपोद्घात-पुं-२६२-प्रस्तावना, शास्त्र, प्रारंभ
वयन.

□उदाहार, उपन्यास, वाङ्मुख ।

*उपसमीपे उद्भूत्य हन्यते उपोद्घातः यदाह-
-“चिन्तां प्रकृत सिद्धयर्थामुपोद्घातं प्रचक्षते ।

उपोद्घात-पुं-१५१०-ज्ञानपूर्वक आरंभ शस्त्र-
आत.

द्र० अभ्यादानशब्दः ।

*उपोद्घवनं उपोद्घातः उद्घातोऽपि ।

उप्तकृष्ट-न.-९६९-प्रथम वापीने पक्षी भेडेऽनुं
भेतर.

□बीजाकृत ।

*आदायुसं पश्चाद् बीजैः सह कृष्टं, “पूर्वकालै”-
(३।१।९२) इति कर्मधारयः ।

उभ-वि. (दि. व)-१४२३-भे, अंते.

□द्वि ।

*उभतः पूर्यतो द्वित्वमुभौ ।

उभयंघुम्-अ.-१५४२ (शे. २०४)-अंते द्विवस

□उभयेद्युम् ।

उभयेद्युम् अ.-१५४२ (शे. २०४)-अंते द्विवस

□उभयेद्युम् ।

उम्-अ.-१५४२-कोधव.णुं वयन अतावना२
अव्यय.

*ऊयते उं बाहुलकात् किन् म्, यथा-“उं
सैवास्मि तव प्रिया” ।

उमा-स्त्री-२०३-शंकरनी स्त्री, पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

*अवतीति उमा, “अवेहृत् स्वश्च वा”-(उणा
-३४२) इति मक, उमेति मात्रा तपसे निधिद्वेति वा
उमा स्त्री-११७९-अणसी.

□अतसी, क्षुमा ।

*अव्यते उमा “अवेहृत्स्वश्चवा” (उणा-३४२)
इति कितिमे साधुः ।

उमापति-पुं-१९९शंकर, भडादेव.

द्र० अट्टहासिन्शब्दः ।

*उमायाः पतिः उमापतिः यौगिकत्वात् उमानाथः ।

उमावन-न.-९७७-आण्णसुरनुं नगर.

□देवीकोट, कोटिवर्ष, वाणपुर, शोणितपुर ।

*उमायाः वनं इति उमावनम् ।

उमासुत-पुं-२०८-क्षतिर्धिय शंकरनो पुत्र.

द्र० अग्निभूशब्दः ।

*उमायाः सुतः उमासुतः ।

उम्बर-पुं-१००९-धरनो उम्भर.

द्र० उदुम्बरशब्दः ।

*उच्यते क्लिद्यते उम्बरः, “तीवरधीवर-”

(उणा-४४४) इति वरटि निपात्यते ।

उम्शुर-पुं-१००९-धरनो उम्शुर.

द्र० उदुम्बरशब्दः ।

*“स्वशुर”-(उणा-४२६) इत्युरे निपातनाद्

उम्बुरः ।

उम्य-न.-९६७-अणसीनुं पितर.

□औमीन ।

*उमानां इति उम्यम् ।

उरःसूत्रिका-स्त्री-६५७-नालि सुधी लट्कती भाणा.

*उरसि सूत्रमस्या उरःसूत्रिका ।

उरग-पुं-१३०३-सर्प, नाग.

द्र० अहिशब्दः ।

*उरसा गच्छति इति उरगः, पृषोदरादित्वात् स लोपः ।

(उरगभूषण)-पुं-१९९-शंकर, मलादेव.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

*यौगिकत्वात् उरगभूषणः ।

उरण-पुं-१२७६-धेटो.

द्र० अविशब्दः ।

*इयति इति उरणः “चिककण”-(उणा-१९०)

इत्यणे निपात्यते “उरणः कण्ड्वादौ” उरण्यति देवताः प्रीणाति वा उच्चैरणोऽस्येति वा उः स्वरप्रतिरूपकमव्ययम् ।

उरभ्र-पुं-१२७६-धेटो.

द्र० अविशब्दः ।

*इयति इति उरभ्रः “खुरधुर-” (उणा-३९६) इति रे निपात्यते उच्चैरभते उरभ्रमति इति वा पृषोदरादित्वात् ।

उररीकृत-न.-१४८९-स्वीकारे धरेलुं.

द्र० अङ्गीकृतशब्दः ।

*ऊररीक्रियते इति उररीकृतम्, “ऊर्याद्यनुकरण”-॥३।१।२॥ इति गतिसंज्ञायां “गतिकवन्यस्तत्पुरुषः” इति समासः ।

उरच्छेद्-पुं-७६६-अण्तर, कवच.

□सन्नाह, वर्मन, कङ्कट, जगर, कवच, दंश, तनुत्र, माठी-माटि, [दंशन, त्वदत्र, तनुत्राण शि. ६६] ।

*उरच्छायतेऽनेन इति उरच्छेदः, “पुंनाग्नि”-॥५।३।१३०॥ इति वे “एकोपगस्य”-॥४।३।२४॥ इति ह्रस्व, त्वक्त्रमपि ।

उरस्-न.-६०२-छाती, ये छाथवच्येनो भाग.

□कोडा, हृदयस्थान, वधास्, वत्स, भुजान्तर ।

*अयति गम्यते उरः क्लीबलिङ्गः “अतेरु-राशौच (उणा-९६७) इत्यस कण्ड्वादावुरस्यतीति वा क्विप् ।

(उरसिज)-पुं-६०३-स्तन.

□स्तन, कुच, पयोधर, उरोज, वक्षोज [धरण शी. १२६] ।

*यौगिकत्वादुरसिजः ।

उरसिल-पुं-७९२-विशास छातीवाणो भाग.

□उरस्वत् ।

*पिच्छादित्वादिले उरसिलः ।

उराह-पुं-१२४०-उर्ध्वे सङ्घे अने क्षणीन्धा-वाणो धेटो.

*उरस आहन्ति इति उराहः ।

‘उरीकृत’-न.-१४८८-स्वीकारे धरेलुं.

द्र० अङ्गीकृतशब्दः ।

उरु-पुं-१४३०-विशास, भोटुं.

□विशाल, विशङ्कट, पृथु, पृथुल, व्यूढ, विकट, विपुल, बृहत्, स्फार, वरिष्ठ-वड्, विस्तीर्ण, तत, बहु, महत्, गुरु ।

*इयति इति उरुः “महत्युर्च” (उणा-७३७) इति उः ।

उरु-पुं-१११४ (शे. ७४१)-५क्ष, ऋऽ

द्र०अहिपशब्दः

उरुक्रम-पुं-२१९-(शे. ६५)-विष्णु, नारायण.

द्र०अच्युतशब्दः ।

उरुगाय-पुं-२१९ (शे. ६५)-विष्णु नारायण.

द्र०अच्युतशब्दः

उरुरीकृत-न-१४८८-स्वीकार इरेषु.

द्र०अङ्गीकृतशब्दः ।

उरुरीक्रियते स्म उरुरीकृतम् । “ऊर्वाद्यनुकरण”-

॥३।१।२॥ इति गतिसंज्ञायां ‘ गतिकवन्त्यस्तत्पुरुषः’

॥३।१।४२॥ इति समासः ।

उरोज-पुं. (द्रि.व.)-६०३-स्तन

द्र०उरसिजशब्दः ।

*उरमि जातौ इति उरोजौ ।

उर्वङ्गा-पुं-१०२७ (शे. १५८)-पर्वत.

द्र०अचलशब्दः ।

उर्वङ्ग-पुं-१०७४ (शे. १६७)-समुद्र.

द्र०अकृमारशब्दः ।

उर्वरा-स्त्री-९३९-न्यां सर्वं प्रकृतेनुं धान्य
थाय छे ते भूमि.

□ऊर्वति क्षुधमुर्वरा “जटर”-(उणा-४०३)

इत्यरे निपात्यते ऊरुनिर्वर्ति वा सर्वं सस्यमस्यां
सर्वं सस्याभूमिः ।

उर्वशी-स्त्री-१८३-उर्वशी नामनी अशरा,
स्वर्गानी वेश्या.

□ऊरु अश्नुते नारायणस्योरुद्रभवत्वात् उर्वशी,

पृषोदरादित्वात् ह्रस्वः, यल्लक्ष्यं-ऊरुद्रवा नरसखस्य मुनेः
सुरस्त्रीमुखग्रहणात् प्रमावत्याद्याः यद् व्याडिः—
अथब्रह्मणोऽग्निमुण्डात् समुत्पन्नाप्रभावती ।

वेदितलाद् वेदिवती, यमात् पुनः सुलोचना ॥१॥

उर्वशी तु हरेः सङ्ग्रहं भित्वा विनिर्गता ।

रम्भा तु ब्रह्मणो वक्त्राच्चित्रलेखा तु तत्करात् ॥२॥

शिरसस्तु महाचित्रा, स्मृता काकलि सावसा ।

मरीचि सूचिका चैव, त्रिव्युपर्णा तिलोत्तमा ॥३॥

अद्रिका लक्ष्मणा क्षेमा, दिव्या रामा मनोरमा ।

हेमा सुगन्धा सुवपुः, सुबाहुः सुवता सिता ॥४॥

शारदती पुण्डरीका, सुसा सूत्रतापि च ।

सुवाता कामला हंसपादी च सुमुखीति च ॥५॥

मेनका सहजन्त्या च, पर्णिनी पुञ्जिकास्थला ।

ऋतुस्थला घृताची च, विश्वाचीत्यप्सरःस्त्रियः ॥६॥

उर्वशीरमण-पुं-७०१-पूरुर्वा राज्ञ, उर्वशीनो
पति.

□पूरुवस्, बोधे, ऐल ।

*उर्वश्या रमणः इति उर्वशीरमणः ।

‘उर्वारु’-स्त्री-११८९-काङ्डी

द्र० एर्वारु शब्दः ।

‘उर्वालु’-स्त्री-११८९-काङ्डी

द्र० एर्वारु शब्दः ।

उर्वी-स्त्री-९३५-पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्दः ।

*उर्वी विस्तीर्णत्वात् ।

उर्वीधर-पुं-१८ (परि.)-पर्वत, राज्ञ

उर्वीभृत्-पुं-१८-पर्वत, राज्ञ.

उलकका-स्त्री-११०२-अग्निनी भोऽपी न्वाला.

*ज्वाला महती उलकायति, ज्वलतीति वा
“निष्कतुरष्क” (उणा-२६) इति के निपात्यते ।

उलन्द-पुं.-२०० (शे. ४७)-शंकर, महादेव.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

उलप-पुं-१११८-विस्तार पाभेद वेदो गुच्छा-
व.णी वेक्षी.

□प्रतानिनी, गुलिमनी. वीरुष् ।

*ज्वलते वेष्टते इति उलपः “विष्टपालेप”-(उणा-
३०७) इत्यपे निपात्यते ।

उलप-पुं-११९४ अेक प्रकृतेनुं क्षोभल धास.

□वल्वज ।

*ज्वलते इति उलपः “विष्टपालेप”-(उणा-
३०७) इत्यपे निपात्यते ।

उलूक-पुं-१३२४ धुवऽ

□धूक, निशाट, काकारि, कौशिक, पेचक,
दिवान्ध, ‘दिवामीत’ ।

*अलति इति उलूकः, ‘शम्बूक’-(उणा-६१)
इत्युके निपात्यते ऊच्चैर्लो कृते, ऊर्ध्वौ कर्णावस्येति वा,
पृषोदरादित्वात् ।

उलूखल-पुं-८१६-प्रतमां धारणु क्त्वा योग्य
उद्भूम्भरनो ङऽ।

औदुम्बर ।

*उदुम्बरपर्याय उलूखलशब्दः, उलूखलस्य
विकारोऽवयवो वा उलूखलः “प्राण्यौषधि”-(६।२।३१)
इत्यण् लब् “बहुलं पुणमूढे” (६।२।५७) इति
तस्य लृप् । **मनुस्तु**:

ब्राह्मणो बौल्वपालाशौ, क्षत्रियो वायखादिरौ ।
पैलवौदुम्बरौ वैश्यो, दण्डानहन्ति धर्मतः ॥
इत्याह ।

उलूखल-न.-१०१६-आंऽप्ली, आंऽप्लीयो.

उदूखल ।

*ऊर्ध्वं खं विलं वाऽस्य उलूखलम्, कण्डन-
भाण्डं पृषोदरादित्वात् साधुः ।

‘उलूखलक’-न.-११४२ गूगणुंऽऽऽ

द्र० गुग्गुलुशब्दः ।

‘उलूपिन’-पुं-१३४६-अेक ञततो मन्थर

उलूयी शिशुक ।

उलूपी-पुं-१३४६-अेक प्रकारनो मन्थ, शिशु
भार.

‘उलूपिन’ शिशुक ।

*उल्लुम्मतीत्येवं शिल उलूपो, पृषोदरादित्वात् ।

उलूलु-पुं-५१८ (शे. १०८)-भांगलिक शब्द.

(मङ्गलध्वनि शे. १०८)

उल्का-स्त्री-११०३-तेज्जनो समूह, ज्वाला रक्षित
अग्नि.

अलातज्वाला ।

*‘उल दाहे’ सौत्रस्य, ज्वलतेर्वा “निष्कतुरुक”-
(उणा-२६) इति के निपातनादुल्का ।

उल्व-पुं. न.-५४०-गर्भाशय, गर्भास्थान.

गर्भाशय, जरायु ।

अलत्यावृणोति इति उल्वं पुक्लीबलिङ्गः, “शल्य-
लेरुच्चातः” (उणा-३१९) इति वः ।

*अलति इति उल्वम्. पुंक्लीबलिङ्गः, शुक्रशोणित-
समवायः ।

उल्व-पुं. न.-५४०-शुक अने श्चिरनुं मिश्रण.

कलल ।

उल्वण-न.-१४६७-रूपः।

स्फुट, स्पष्ट, प्रकाश, प्रकट, व्यक्त,
‘प्रव्यक्त’ ।

*वलत्युल्वणं ‘चिकण’-(उणा-१९०)
इत्यणे निपात्यते उद्राणतीति वा पृषोदरादित्वात् ।

उल्लुक-न.-११०३-अं गाशे. उं आऽीयुं.

उल्लत ।

*ज्वलति इति उल्लुकं “कञ्चुकां-” (उणा-५७)
इत्युके निपात्यते ।

उल्लकसन-न.-३०६-शेभांय.

द्र० उद्घुषणशब्दः ।

*उल्लकसत्यनेनाङ्गं इति उल्लकसनम् ।

उल्लाघ पुं-४७४-निरेणी.

पट्ट, कल्य, वार्त्त, नीरुज् ।

*उल्लाघते स्म उल्लाघः “अनुपसर्गाः क्षीव”-
(४।२।८०) इति के निपात्यते ।

उल्लाप-पुं-२७५-शोक, लय वगैरेथी स्वरनुं
अह्लावपुं ते.

काकुवाच् ।

*उल्लपनं इति उल्लापः ।

उल्लोच-पुं-६८१-अं ढरवे।

वितान, कदक, चन्द्रोदय ।

*उपरि लोच्यते इति उल्लोचः, उल्लुच्यतेऽपनीय-
तेऽनेनाऽऽतपादीनि वा ।

उल्लोल-पुं-१०७६-तरंग, पाण्डिता भोटा भोग

लहरी, कल्लोल ।

*ऊर्ध्वं लोलति इति उल्लोलः ।

उशती-स्त्री-२७३-(शि. १८)-अराय शब्द.

अभांगलिक शब्द.

रुशती ।

उशानस्-पुं-११९-शुक्.

□ शुक्र, मधामव, काव्य भागव, कवि, षोडशार्चिष्, दैत्यगुरु (असुराचार्य) धिष्ण्य, [भृगु शे. ५] ।

* वष्टीति उशाना, “ वष्टेः कनसू ” (उणा-९८५) ।

उशाम्-स्त्री-१४३ (शे. २०)-रात्रि

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

उशीर-पुं-न.-११५८-डाणा वाणानुं भूण.

□ वीरणीमूल, ‘अभय, नलद, सेव्य, अमृणाल, जलाशय, लामञ्जक, लघुल्य, अवदाह, इष्टकापथ’ ।

* उशयते इति उशीरं पुं क्लीबलिङ्गः ‘घसिवशि’- (उणा-४१९) इति किरीरः प्रत्ययः ।

उषणा-स्त्री-४२१ (शे. १०३)-पीपर.

द्र० उपकुल्याशब्दः ।

उषर्षुध-पुं-१०९९-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

* उषसि रात्रौ बुध्यते इति उषर्षुधः, “वाऽह-पत्यादयः” (१।३।५८) इति साधु ।

उषस्-न.-१३९-प्रभात डाण.

द्र० अहमुखशब्दः ।

* ओषत्यर्करैः इति उपः “मिथिरञ्जयुषि”- (उणा-९७१) इति अस् प्रत्ययः ।

उषा-स्त्री-१४३-रात्रि.

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

* ओषति दहत्यहः क्लेश इति उषा अव्ययमपि ।

उषा-स्त्री-१२६५-गाय.

द्र० अघ्न्याशब्दः ।

* उपत्यशिवं इति उषा ।

उषा-स्त्री-१५३३-रात्रि

□ दोषा, नक्त ।

* उपति इति उषा बाहुलकात् कित् आप्रत्ययः, यथा उषातनो वायुः ।

उषा-स्त्री-१५३६-निशांत रात्रिनो छेडो, प्रातःक्षल.

* उपति इति उषा यथा उषातनः ।

अ. १७

‘उषा’-स्त्री-१०१९-थाणी तपेदी.

द्र० उखाशब्दः ।

उषाकील-पुं-१३२५ (शे. १८३)-शुक्डो.

द्र० कुकुटशब्दः ।

(उषारमण)-पुं-२३०-डाभनो पुत्र.

द्र० अनिरुद्धशब्दः ।

उषित-पुं-१४८६-प्येलुं.

□ प्लुष्ट, पुष्ट, दग्ध ।

उष्यते इति उषितः, उपेर्मतान्तरेण अत्र इद् ।

उषेश-पुं-२३०-डाभनो पुत्र.

द्र० अनिरुद्धशब्दः ।

* उषा बाणदुहिता तस्या ईशः इति उषेशः, यौगिकत्वात् उपारमणः ।

उष्ट-पुं-१२५४-जिं०.

□ क्रमेलक, कुलनाश, शिशुनामन्, शल, मोलि, मरुप्रिय, मय, महाङ्ग, वासन्त, द्विककुद्, दुर्ग-लङ्घन, भूतधन, दाशेर, रवण, कण्टकाशन, दीर्घम्रव, केदिकीर्ण, [मर्ध-शि. १११] ।

* उष्यते दह्यते मरौ इति उष्टः ‘सूसूखन्त्युषिभ्यः कित्’ (उणा-४४९) इति ऋट् ।

उष्ण-पुं-१५७-प्रीभक्तु, षेठ अने अषाढमां.

□ उष्णागम, श्रीष्म, निदाघ, तप, ऊष्म ऊष्मक, [ऊनायण, आखोर, पद्म शे. २५/२६] ।

* ओषति इति उष्णः “धृवीहा”- (उणा-१८३) इति णः कित् ।

उष्ण-पुं-३८४-दक्ष, डोंशियार.

□ दक्ष, पेशल, पट्ट उष्णक, सूत्थान, चतुर ।

* ओषति दहतीति उष्णः, “धृवीहा”- (उणा-१८३) इति णक् ।

उष्णक-पुं-३८४-दक्ष, डोंशियार.

द्र० उष्णशब्दः ।

* उष्णं क्षिप्रं करोति इति उष्णकः, “स्त्रीताच्च-कारिणि”-॥७।१।१८६॥ इति कः ।

(उष्णवरण)-न.-७१७-रागनुं उत्र.

द्र० आतपवारणशब्दः ।

उष्णवीर्य-पुं-१३५०-जलनो वांदेशे, शिशुभार मन्त्रे।

□ शिशुमार, अम्बुकूर्म, महावस ।

*उष्णवीर्यः अस्य उष्णवीर्यः ।

उष्णांशु-पुं-९५-सूयं।

द्र० अंशुशब्दः ।

*उष्णाः अंशवः अस्य स उष्णांशुः यौगिकत्वात् शीतेतररदिमः ।

उष्णागम-पुं-१५७-त्रीभ ऋतु ऋठे अने अषाढमां।

द्र० उष्णशब्दः ।

उष्णस्य घर्मस्यागमोऽत्र इति उष्णागमः ।

उष्णिका-स्त्री-३९७-राभडी, डांण।

□ श्राणा, विलेपी विलेप्या, तरला, यवागू ।

*उष्णादग्नेरन्निरोद्धृता इति उष्णिका, “उष्णात्”

॥७१॥१८५॥ इति सञ्ज्ञायां कः ।

उष्णीष-पुं न.-६५१-मुगट।

□ मुकुट, मौलि, किरोट, कोटीर, [मुकुट शि. ५२] ।

*उषत्यश्रियं इति उष्णीषं, “उषेर्णोऽन्तच” (उणा-५५६) इतीषः, पुं क्लीबलिङ्गः ।

उष्णीष-पुं न.-६६७-पाधडी, ईंठे।

□ मूर्ध्वेष्टन ।

*उषत्यश्रियं इति उष्णीषः पुं क्लीबलिङ्गः ।

उख-पुं-९९-डिरण।

द्र० अंशुशब्दः ।

*वसन्त्यस्मिन् रसा इति उखः, “ऋज्यजि”- (उणा-३८८) इत्यादिना रः कित् ।

उखा-स्त्री-१२६५-गाय।

द्र० अघ्न्याशब्दः ।

*वसति क्षीरं अस्यां इति उखा, “ऋज्यजि”-

(उणा-३८८) इति कित् रः ।

उहार-पुं-१३५३ (शि.१२२)-डायभे।

द्र० कच्छपशब्दः ।

“ऊ”

ऊढा-स्त्री-१३-पत्नी, परजेदी स्त्री

□ दारा, क्षेत्र, वधू, भार्या, जनी, जाया, परिग्रह, द्वितीया, कल्त्र, सधर्मिणी, पत्नी, सहचरी, पाणिगृहीती गृहिणी, गृहा, [करात्ती, गेहिनी, सहधर्मिणी सधर्मचारिणी शि. ४०/४१]।

*उह्यते परिणीयते स्म इति ऊढा ।

ऊत-न.-१४८७-सीवेलुं, वजेलुं।

□ स्यूत, उत, तन्तुसन्तत ।

*“ऊयैङ् तन्तुसन्ताने” ऊयते स्म इति ऊतम्,

“य्योः प्वयव्यञ्जने”-॥४१४॥१२१॥ इति य लोपः ।

ऊधम्-न.-१२७२-आयण

□ आपीन ।

*उह्यते गवा, वहति क्षीरमिति वा ऊधः क्लीबलिङ्गः, “छदिवहिभ्यां ङदौघौ च” (उणा-९५४) इति अस् ।

ऊधस्य-न.-४०४-दूध.

□ दुग्ध, सोमज, गोरस, क्षीर, स्तन्य पुंसवन,

पयस्. [योग्य, बालसारम्य-जीवनीय, रसोत्तम, सर, गव्य, मधुज्येष्ठ शि. ६६/१००] ।

ऊम्-अ १५४२ (शि.२०१)-प्रश्नार्थं यतावनार.

ऊरव्य-स्त्री(य.व.)-८६४-वैश्य.

द्र० अर्याशब्दः ।

*ऊर्वोर्भावा इति ऊरव्याः देहांशत्वाद् यः ।

ऊरीकृत-न.-१४८८-स्त्रीडार करेलुं।

द्र० अङ्गीकृतशब्दः ।

*ऊरीक्रियते स्म ऊरीकृतम् ।

ऊरु-पुं-स्त्री ६१३-सायण.

□ सक्थि ।

*इत्यर्थात्नेन इति ऊरुः पुं स्त्रीलिङ्गः “अर्ते-रु च” (उणा-७३६) इति युस् ।

ऊरुज-स्त्री-८६४-वैश्य.

द्र० अर्याशब्दः ।

*ब्रह्मण ऊर्वोर्जाता इति ऊरुजाः यत् श्रुतिः-

“ऊरु तदस्य यद्वैश्यः” इति ।

ऊर्ज स्त्री-७९६ (शि.७०)-पराङ्म.

द्र० ऊर्जशब्दः ।

ऊर्ज-पुं-१५५-क्षतिङ् भास.

□कार्तिक, कार्तिकिक, बाहुल, [सैरिन् कौमुद शं.२४] ।

*ऊर्जयन्ति बलिनो भवन्ति प्राणिनोऽत्र इति ऊर्जः “पुंनाम्नि घः” ॥५॥३॥१३०॥

ऊर्ज-पुं-स्त्री-७९६-पराङ्म.

□प्राण, स्थामन्, तस्, पराक्रम, बल, शुम्न. शौर्य, औजस्, शुष्म, शुष्मन्, शक्ति, सहस्, [द्रविण, ऊर्ज शि.७०] ।

*ऊर्जनं इति ऊर्जः पुंस्त्रीलिङ्गः, ऊर्गपि ।

ऊर्जस्-न-३००-उत्साह, वीर्यसूनो स्थायी भाव.

द्र०अध्यवसायशब्दः ।

*ऊर्जनं इति ऊर्जः ।

ऊर्जस्वत्-वि ७९२-(शि.६६)-अतिशय पराङ्म.

□ऊर्जस्विन् ऊर्जस्वल ।

ऊर्जस्विन्-वि. ७९२-अतिशय पराङ्म

□ऊर्जस्वल [ऊर्जस्वत् शि. ६६] ।

*ऊर्ग बलमस्ति अस्य ऊर्जस्वी ।

ऊर्जस्वल-पुं-७९२-अतिशय पराङ्म

□ऊर्जस्विन् [ऊर्जस्वात् शि. ६६] ।

*ऊर्जस्वलः ऊर्जातिशयान्वितः “ऊर्जाविन्बलावस् चान्तः” ॥७॥२५१॥ इति साधु ऊर्जस्वानपि ।

ऊर्गनाभ-पुं-१२१०-केशेणियो, लुता

द्र०अष्टपादशब्दः ।

*ऊर्गनाभावस्य ऊर्गनाभः ।

ऊर्गायु-पुं-६७०-उिननुं वस्त्रं कंथन.

द्र०आविकशब्दः ।

*ऊर्गाः सन्त्यत्रोर्गायुः, पुंलिङ्गः “ऊर्गाह्” ॥७॥२५७॥ इति युस् ।

ऊर्गायु-पुं-१२७६-धेटो.

द्र०अविशब्दः ।

*ऊर्गाऽस्स्य ऊर्गायुः ‘ऊर्गाह्’-॥७॥२५७॥ इति युस् ।

ऊर्ध्व-पुं-४९२-उभेयो.

□ऊर्ध्वन्दम, स्थित ।

*ऊर्ध्वे परिमाति क्रीडति वा ऊर्ध्वः “उदे-र्ध्वच” (उणा-५०७) इति वः ।

ऊर्ध्वक-पुं-२९३-उंया मुष्वाणं मृदंग.

□(आभोगिक) ।

*ऊर्ध्वं वृत्तैकेन मुखेन वादनाद् ऊर्ध्वं कायति

ऊर्ध्वक. आभोगिकाख्यः, आहुश्च-

“हरीतक्या कृतिस्त्वङ्कयो, द्रवमध्यस्तयोर्ध्वकः ।

आलिङ्ग्यश्चैव गोपुच्छे, मध्यदक्षिणवामगाः ॥”

ऊर्ध्वकच-पुं-१२२ (शं. १७)-केतुग्रह.

□आहिक, अश्लेषाभू, शिखिन्, केतु ।

ऊर्ध्वकर्मन्-पुं-२१९(शं.६८)-विष्णु, नारायण.

द्र०अच्युतशब्दः ।

ऊर्ध्वक्षित-न.-१४८२-उंये इडेकुं.

□उदञ्चित, [उदस्त शि.१३३]

*ऊर्ध्वं क्षिप्यते स्म इति ऊर्ध्वक्षिप्तम् ।

ऊर्ध्वजानुक-पुं-४५५-उंया ढीयणुवाणो.

ऊर्ध्वञ्जु, ऊर्ध्वञ्ज ।

ऊर्ध्वज्ञ-पुं-४५६-उंया ढीयणुवाणो.

□ऊर्ध्वञ्जु, ऊर्ध्वजानुक ।

*ऊर्ध्वज्ञः “वोर्ध्वार्त्”-॥७॥२५६॥ इति

साधु ।

ऊर्ध्वञ्जु-पुं-४५६-उंया ढीयणुवाणो.

□ऊर्ध्वञ्जु, ऊर्ध्वजानुक ।

*ऊर्ध्वे जानुनी अस्य इति ऊर्ध्वञ्जुः ।

ऊर्ध्वन्दम-पुं-४९२-उभेयो.

□ऊर्ध्वं, स्थित ।

ऊर्ध्वं दाम्यति ऊर्ध्वन्दमः, अध्यात्मादावूर्ध्वं द-मपाटान्मोऽन्तः, ऊर्ध्वमित मान्तमव्ययं वा ।

(ऊर्ध्वदेहिक)-न-३७४-भरवान्ती पाछण ते दिवसे हान करपुं ते.

□और्ध्वदेहिक, [और्ध्वदैहिक शि. २५] ।

ऊर्ध्वलिङ्ग-पुं-१९६-शंकर, महादेव.

द्र०अट्टहासिनशब्दः ।

*ऊर्ध्वं लिङ्गमस्य इति ऊर्ध्वलिङ्ग. न-कुलीशमूर्तो ।

ऊर्ध्वलोक-पुं-८७-२५७

□स्वर्ग, त्रिपिष्टप, (त्रिपिष्टप), द्यो, दिव्, भुविष्, तविष्, ताविष् नाक, गो, त्रिदिव, सुरालय, (त्रिदशावास,

देवलोक इत्यादि] [फलोदय, मेरुपृष्ठ, वासवावास, सैरिक, दिदिवि दीदिवि, यु, दिव शे. ३] ।

*ऊर्ध्वश्चासौ लोकश्च इति ऊर्ध्वलोकः ।

ऊर्मि-पुं-स्त्री-१०७५-पाण्डिना भोग्ग, लहेरे।

द्र० उत्कलिकाशब्दः ।

*इयति इति ऊर्मिः, पुंस्त्रीलिङ्गः, “सतेरुच्चा-तः” (उणा-६८९) इति मिः ।

ऊर्मिका-स्त्री-६६३-पीटी, वेढ.

□अङ्गुलीयक ।

*ऊर्मिप्रतिकृतिः इति ऊर्मिका ।

ऊर्मिमत्-न.-१४५७-वांङु.

द्र० अरालशब्दः ।

*ऊर्मयो मङ्गाः सन्ति अस्य इति ऊर्मिमत् ।

ऊल्ब पुं न.-५४०-शुके अने इधिरनुं मिश्रणु.

□कल्ल ।

*अलति इति ऊल्बम्, पुंस्त्रीलिङ्गः, शुक्-शोणितसमवायः ।

‘ऊर्व’-पुं-११००-वउवानल.

द्र० और्वशब्दः ।

ऊष-पुं-९४०-भारी भाटी.

*ऊषति ऋजति इति ऊषः ।

ऊषण-न.-४१९-अणभरी.

□मरिच, कृष्णाम, कोलक, वेहज, धार्मपत्तन, यवनप्रिय [द्वारवृत्त, मरीच, बलित शे. १०२] ।

*ऊषति ऋजति इति ऊषणम् ।

ऊषणा-स्त्री-४२१ (शे. १०२)-पीपर.

द्र० उपकुल्याशब्दः ।

ऊषर-न.-९३९-अनाज न अगे तेपी भूमि,

अपर भूमि.

□इरिण ।

*ऊषस्य निवास इति ऊषरम्, “रोडरमादेः” (६।२।७१) इति चातुरर्थिको रः, ऊषोऽस्यास्तीति वा मध्वादित्वाद् रः ।

ऊष्म-पुं-१५७-त्रीभरतु, नेठ अने अषाढमां.

द्र० ऊष्मशब्दः

*ऊष्मयति इति ऊष्मः ऊष्मप्रतिकृतिर्वा ।

(ऊष्मक)-पुं-१५७-त्रीभरतु, नेठ अने अषाढमां

द्र० ऊष्मशब्दः ।

ऊष्मन्-पुं-११०२-गरभी, हंई.

□बाष्प ।

*ऊषति ऋजति इति ऊष्मा, पुंलिङ्गः, “मन्” (उणा-९११) इति मन् ।

ऊष्मायण-न.-१५७ (शे. २५)-त्रीभरतु नेठ अने अषाढमां.

द्र० उष्णशब्दः ।

ऊह-पुं-३११-युक्ति पूर्वोष्ठ विचारवुं ते. युद्धिनो पांयभो गुण.

*ऊहनं इति ऊहः युक्तिगम्यतर्कः ।

ऊह-न-३२३-विचारणा.

द्र० अव्याहारशब्दः ।

*ऊहनं इति ऊहः ऊहाऽपि ।

ऊहा-स्त्री-३११ (शि. १६) युक्तिपूर्वोष्ठ विचारवुं ते, युद्धिनो पांयभो गुण.

(ऊहा)-स्त्री-३२३-विचारणा.

द्र० अव्याहारशब्दः ।

*ऊहनं इति ऊहा ।

‘ऋ’

ऋक्वण-न-१९२-धन.

द्र० अर्थशब्दः ।

*ऋच्यते स्तूयते ऋक्वणं “वृवीह्वा”(उणा-१८३)

इति बहुवचनात् णक् ।

ऋक्वथ-न-१९२-धन.

द्र० अर्थशब्दः ।

*ऋच्यते स्तूयते इति ऋक्वथम्, “नीनूरमि-”

(उणा-२२७) इति बहुवचनाद् थक् ।

ऋक्ष-न-१०८-नक्षत्र, तारा.

द्र० उडुशब्दः ।

*अर्यते गच्छति इति ऋक्षं “ऋजिरिषि”-(उणा-

५६७) इत्यादिना सः कित्, ऋक्षगोति तम् इति वा ।

ऋक्ष-पु-१२८९-री७.

द्र० अच्छमल्लशब्दः ।

*ऋज्यति ऋक्षः “ऋजिरिषि”-(उणा-५६७)

इति कित् सः ऋक्षगोति इति वा ।

ऋग्विद्-पुं-८१९-ऋग्वेद णलुना२ थात्वाणु.

होतृ ।

*ऋग्वेदं वेत्ति इति ऋग्वित् ।

(ऋग्वेद)-पुं-२४९-वेदतो प्रथमऋग्वेद.

ऋच् ।

*ऋच्यते स्तूयतेऽनया ऋक् स्त्रीलिङ्गः, ऋक् च वेदश्च ऋग्वेदः ।

ऋच्-पुं-२४९-ऋग्वेद

(ऋग्वेद) ।

*ऋच्यते स्तूयतेऽनया ऋक् स्त्रीलिङ्गः ।

ऋचीष-न-१०२०-लोढी, कडाडुं.

ऋचीष ।

*ऋच्यते स्तूयते पाकोत्कर्षाद् ऋचीषं “ऋजिशु”-

(उणा-५५४) इति बहुवचनादीषः ।

ऋजीष-न-१०२०-लोढी, कडाडुं.

ऋचीष ।

*ऋज्यते इति ऋजीषं “ऋजिशु”-(उणा-५४४)

इति किदीषः, पिष्टकृतस्य भक्ष्यस्य पाकं विभर्ति पिष्टपाक-भृद्भाजनविशेषः ।

ऋजु-पुं-३७५-सरणी.

प्राञ्जल, अञ्जल ।

*अर्यते इति ऋजुः “अर्जेर्ऋज च” (उणा-७२२) इति उः ।

ऋजु-पुं-१४५६-सरणी, सीधुं.

अजिह्व, प्रगुण ।

*अर्यते इति ऋजुः “अर्जेर्ऋज च”-(उणा-७२२) इत्युः तत्र ।

(ऋजुरोहित)-न-१७९-धनुं सरणी धनुष्य.

रोहित ।

*देवेन्द्रधनुस्त्पाते ऋजु अवक्रं, रोहो संजातोऽस्य रोहितम्, रोहितवर्णत्वाद् वा, केचित्तु ऋजुरोहितमिति समस्तमिच्छन्ति ।

ऋण-न-८८१-धरण, देवुं.

उद्धार, पर्युदञ्चन ।

*अर्यते स्म ऋणम्, “ऋद्धिष्ठा”-(४।२।७६) इति कस्य नत्वं ।

ऋत न-२६४-सत्य, सायुं.

सत्य, सम्यक्, समीचीन, तथ्य, यथातथ, यथास्थित, सदभूत ।

*इयति गच्छति जनः प्रत्ययमत्र ऋतम्, “शीरी”-(उणा-२०१) इति तक् ।

ऋत-न-८६६-भेतरभां पडेवा द्राणु, भंजरीने अडणु करवुं ते.

उच्छशिल ।

ऋतु-स्त्री-१५५-ऋतु.

*इयति ऋतुः पुं सि यत् कात्यः-“आदाय मार्ग-शीर्षाच्च द्वौ द्वौ मासावृत्तुर्मतः हेमन्ताद्धि वत्सरस्य आरम्भः।

ऋतु-पुं-५३६-२०५नो कः।

*रजसः कालः समयस्तकालः इयति ऋतुः पु लिङ्गः, “अञ्जतेः कित्” (उणा-७७७) इति तुन् ।

ऋतुमती-स्त्री-५३५-२०२वला स्त्री.

द्र० अधिशब्दः ।

*ऋतु रजोऽस्या अस्ति ऋतुमति ।

ऋतुवृत्ति-पुं-१५९ (शे. २६)-वरस

द्र० अनुवत्सरशब्दः ।

ऋते-अ.-१५.२७-विना, वगर, सिवाय.

द्र० अन्तरेणशब्दः ।

*ऋते इति सप्तम्यन्तप्रतिरूपकम्, यथा-“ऋते कृशानोर्न हिमन्त्रपूतम्” ।

ऋद्ध-पुं-३५७-धनाद्धय, पैसादार.

द्र० आढ्यशब्दः ।

*ऋध्यति स्म ऋद्धः समृद्धः ।

ऋद्ध-न-११८३-भस्योऽनुं अना००७.

द्र० आवसितशब्दः ।

ऋद्धि-स्त्री-३५७-संपत्ति, समृद्धि.

□ विभूति, संपत्ति, श्री, लक्ष्मी, संपत् ।

*अर्धनं इति ऋद्धिः ।

ऋभु-पुं-८८ (अ.व.)-देवता.

द्र० अनिमिषशब्दः ।

*रभन्ते पुण्यकार्येषु उत्सुका भवन्तीति ऋभवः, “रभि प्रथि”-(उणा-७३०) इति उ प्रत्ययः ऋशब्दोऽदितिवाची ततो भवन्तीति वा “केवयुभुरण्” उणा-७४५) इति डुः ।

ऋभु क्षिन्-पुं-१७२-छन्द.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

*इयति इति ऋभुक्षाः “अर्ते भुक्षिन्क्”-(उणा-९२८) ऋभून् देवान् क्षयत्यधिवसति इत्यन्ये ।

ऋश्य-पुं-१२९४-अेकप्रकारनी हरणुत्पत्ति.

*ऋश गतेो स्तुतौ वा' स्वरादिस्तालभ्यान्तश्च ऋश्यते ऋश्यः हरिणः प्रायो मृदुश्रुङ्गः “ऋशिजनि-” (उणा-३६१) इति किद् यः ।

ऋषभ-पुं-२६-प्रथम तीर्थ'डर.

*ऋषति गच्छति परमपदमिति “ऋषिवृषिलु-सिन्धुः कित्” (उणा-३३९) इत्यभे ऋषभः, यद्वा ऊर्वोवृषभलाच्छनमभूद् भगवतो जनन्या च चतुर्दशानां स्वप्नानामादावृषभो दृष्टस्तेन ऋषभः ।

ऋषभ-पुं-२९-प्रथम तीर्थ'डर.

*वृषलाच्छनत्वाद् ऋषभः ।

ऋषभ-पुं-१२५६-अ००६

द्र० अनड्वान्शब्दः ।

*ऋषति गच्छति ऋषभः ।

ऋषभ-पुं-१४०१-२५२नुं नाम.

ऋषभो गोरुत संवादित्वात् यदाह व्याडिः-

वायुः समुत्थितो नाभेः, कण्ठशीर्षसमाहतः ।

नर्दद्वृषभवद् यस्मात्, तेनैव ऋषभः स्मृतः ।”

ऋषभ-पुं-१४४०-अ० शब्द उत्तरपक्षभां लगाड-

वाथी प्रशंसावाचक शब्द अने छे.

ऋषि-पुं-७६-साधु, मुनिं.

द्र० अनगारशब्दः ।

ऋषति जानाति तत्त्वं इति ऋषिः “नामुपान्त्य”-

(उणा-६०९) इति किः, दर्शनाद्वा ऋषिः यद् भट्टतोतः “ऋषिश्च किल दर्शनादिति” ।

ऋषिकुल्या-स्त्री-९०८२-गंगानदी.

□ गंगा, त्रिपथगा, भागीरथी, त्रिदशदीर्घिका, त्रिखोता, जाहूनवी, मन्दाकिनी, भीष्मसू, कुमारसू, सरिद्वरा, विष्णुपदी, सिद्धापगा, स्वरापगा, स्वर्गापगा, खापगा, हैमवती, स्वर्वापी, हरशेखरा ।

ऋषीणां कुल्या इति ऋषिकुल्य ।

ऋष्टि-स्त्री-७८२-तपवार.

द्र० असिशब्दः ।

*ऋषति पाणिं गच्छति इति ऋष्टिः, स्वरादिः ।

ऋश्य-पुं-१२९४-अेकप्रकारनी हरणुत्पत्ति.

(ऋष्यकेतु)-पुं-२३०-क्षभनो पुत्र.

द्र० अनिरुद्धशब्दः ।

ऋष्यप्रोक्ता-पुं-११५१

ऋष्याङ्क-पुं-२३०-क्षभनोपुत्र.

द्र० अनिरुद्धशब्दः ।

*ऋष्यनामा मृगोऽङ्कश्चिह्नं यस्य ऋष्याङ्कः, यौगिकत्वाद् ऋष्यकेतुः ।

ए

एक-पुं-८७३-ऌेक.

एक-पुं-१४५७-ऌेकलो.

□एकाकिन, एकक, [अवगण शि. १३०]

*एति इति एकः ।

एक-पुं-१४६८-बिन्, लुटुं.

द्र० अन्यदशब्दः ।

*एति इति एकम्, यथा-इत्येके मन्यन्ते, यत्

कात्यः “प्रधानान्यासहायेसु सङ्ख्यायां चैक इष्यते” ।

एकक-पुं-१४५७-ऌेकलो.

द्र० एक शब्दः

*एक एव इति एककः, असहाय इत्यर्थः

“एकादाकिन चासहाये” ॥७।३।२७। इति साधुः
अवगणोऽपि ।

एककुण्डल-२२४-अणदेव

द्र० अच्युताप्रजशब्दः ।

*एकं कुण्डलमस्य एककुण्डलः, शेषमूर्तित्वात् ।

एककुण्डल-पुं-१३०७ (शि. ११६)-शेषनाग

द्र० अनन्तशब्दः ।

एकगुरु-पुं-७९-शुभार्ध, सहाध्यायी.

सतीर्थ्य ।

*एकः समानो गुरुरेषामेकगुरवः

‘एकतर’-पुं-९४६८-बिन्

द्र० अन्यदशब्दः ।

एकतान-न-१४५८-ऌेकअ

द्र० अनन्यवृत्तिशब्दः ।

*एकमविच्छिन्नं तननं विस्तारोऽस्य एकतानम् ।

एकताल-पुं-१४१०-गीत वाद्यं आदिनुं सर-
आपणुं.

□लयानुग ।

*एकः समस्तालो मानमस्य एकतालः, अभिन्न-
कालमान इत्यर्थः ।

एकदन्त-पुं-२०७-गजेश, विनायक, गणपति.

द्र० आखुगशब्दः ।

*एको दक्षिणो दन्तोऽस्य एकदन्तः ।

एकदा-अ-१५४२ (शि. २०४) ऌेकसमये

□[युगपद् शि.२०४]

एकदा-अ-१५४२-(शि. २०४) ऌीनेवपते,
ऌेक वपते.

* अन्यदा [शि. २०४]

एकदश-पुं-१९६-शंकर, भडादेव.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

*एका दक्यस्य स एकदक, अर्धानारीश्वर-
मूर्तो महेश्वराऽङ्गस्य एकदकत्वात्, दैगिकत्वात्
एकनेत्रः ।

एकदश-पुं-४५३-आणो, ऌेकक्षि

□काण, कनन (एकाक्ष) ।

एकदश-पुं-१३२२-आणो

द्र० अन्यभृत् शब्दः ।

*एका दक एकदगस्य रामेण काणीकृतत्वात् ।

* एकदश एकाक्षः ।

एकदश-पुं-२१९ (शि. ६६)-विण्यु, नारायण्यु

द्र० अच्युतशब्दः ।

एकधुर-पुं-११६२-ऌेक धोसरीने वडन
करनार अणद.

□एकधुरीण ।

*एका एकस्य वा धूरेकधुरा तां वहति
इति एकधुरः ।

एकधुरीण-पुं-१२६२-ऌेक धोसरीने वडन
करनार अणद.

□एकधुर ।

*एका एकस्य वा धूरेकधुरा तां वहति इति
एकधुरः “अश्वैकादेः” (७।१।५) इतीनोऽकारश्च-
प्रत्ययौ ।

(एकनेत्र)-पुं-१९६-शंकर, भडादेव.

द्र० अट्टहासिन् शब्दः ।

एकपत्नी स्त्री-५२८-पतिव्रता स्त्री

□पतिव्रता, सुचरित्रा, साध्वी, सती ।

*एक पतिस्या एकपत्नी "सपत्न्यादौ" (२।४।५०)

इति इयां साधुः ।

एकपदी स्त्री-९८३-भाग, रस्तो.

द्र० अध्वन्शब्दः ।

एकपदे-अ.-१५३२-ऐक्ये, तत्काल.

द्र० अकस्मात् शब्दः ।

*एक पदे दिभक्त्यन्तप्रतिरूपकम् यथा "अय-
मेकपदे तथा वियोगः" ।

एकपर्णा-स्त्री-२०५ (शे. ५२)शंकरनी पत्नी-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

एकपाटला-स्त्री-१०५ (शे. ५२)-शंकरनी पत्नी
पार्वती

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

एकपाद्-पुं-१९६-शंकर, महादेव.

द्र० अट्टहासिन् शब्दः ।

*अर्धनारीश्वरमूर्तौ एकः पादोऽस्य एकपात्
"सुसंख्यात्" (७।३।१५०) इति पादस्य पाद्भावः ।

एकपिङ्ग-पुं-१८९-दुर्भेदेव.

द्र० इच्छावसुशब्दः ।

*एकं पिङ्गमस्य एकपिङ्गः, पिङ्गलैकनेत्रत्वात्
अतएव भागुरिणा हर्यक्ष उक्तः ।

एकभू पुं-१०५-यन्द्रमा. यन्द्र.

द्र० अत्रिहजशब्दः ।

एकयष्टिका-स्त्री-६६१-ऐक्ये शेरनो डार, कंठी.

□ एकावली, कण्टिका ।

*एका यष्टिरस्या इति एकयष्टिका ।

एकवर्षा स्त्री-१२७२-ऐक्ये वरसनी गाय.

□ एकहायनी ।

एकशफ-पुं १२३२ (शे. १८०)-धोडो.

द्र० अर्वन्शब्दः ।

एकशङ्ग पुं-२१९ (शे. ७६)-विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युत शब्दः ।

एकसर्ग-न.-१४५८-ऐक्यत्र.

द्र० अनन्यवृत्तिशब्दः ।

*एकः सर्गो निश्चयोऽस्य एकसर्गम् ।

एकहायनी-स्त्री-१२७२-ऐक्ये वरसनी गाय.

□ एकवर्षा ।

एकाकिन्-पुं-१४५७-ऐक्ये.

द्र० एक शब्दः ।

*एक एव एकाकी ।

(एकाक्ष)-पुं-४५६ काशो, ऐक्ये आंभवानो.

□ काण, कनन एकदश ।

एकाग्र-न.-१४५८-ऐक्यत्र.

द्र० अनन्यवृत्तिशब्दः ।

* एकमग्रं पुरोगतमस्त्वस्य एकाग्रम् ।

'एकाग्रय'-न.-१४५८-ऐक्यत्र.

द्र० अनन्यवृत्तिशब्दः ।

एकाङ्ग-पुं-११७ (शे. १४)-मंगलप्रद

द्र० अङ्गारकशब्दः ।

एकाङ्ग पुं-२१९ (शे. ७१)-विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

एकाङ्ग-न.-६४१ (शे. १३१)-यन्दन, सुभ्यः.

□ श्रीखण्ड, रोहणद्रुम, गन्धसार मलयजचन्दन,
[मद्रश्री, फलकिन् शे. १३१]

एकदशोत्तम-पुं-२०० शे. ४६)शंकर, महादेव.

द्र० अट्टहासिन् शब्दः ।

एकानासी-स्त्री-२०५-(शे. ५६) पार्वती

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

एकान्त-न.-७४२ ऐक्यत्र.

द्र० उपहरशब्दः ।

* एको न तु द्वितीयोऽन्ते समीपेऽनैकान्तम् ।

एकान्त-न.-१५०६-अतिशय, धातुं.

द्र० अतिमात्रशब्दः ।

* एोऽन्तो निश्चयोऽत्र एकान्तम् ।

एकान्तदुःषमा-स्त्री-१३१-ऐक्येदुःषवाणो आशे.

* एकान्तेन दुःषमा सुषमानुभावरहिता एकान्त-
दुःषमा, दुःषमदुःषमेत्यर्थः, तदारब्धः षष्ठोऽरः, तावती
दुःषमावदेकविंशतिवर्षसहस्रप्रमाणा ।

एकान्त सुषमा-स्त्री-१२९-ऐक्ये सुषवाणो आशे

* एकान्तेन सुषमा दुःषमानुभावरहिता एकान्त-
सुषमा सुषमसुषमेत्यर्थः प्रथमोऽरः, सागराणां सागरोपमानां
चतस्रश्चतुस्संख्याः कोटिनां कोटयो भवन्ति, चतुस्सा-

गरोपमकोटाकोटिप्रमाणा इत्यर्थः ।

एकायन-न.-१४५८-ओडाअ.

द्र० अनन्यवृत्तिशब्दः ।

*एकमयनं गतिरस्य एकायनम् ।

एकायनगत-न.-१४५८-ओडाअ

द्र० अनन्यवृत्तिशब्दः ।

* एकमयनं गतमेकायनगतम् ।

एकावली-स्त्री-६६१-ओड शेरनेो डार, डंडी.

□ एक्यष्टिका, कण्ठिका ।

*एका आवलते इति एकावली ।

एड पुं-४५४-अडेरे।

□ अकर्ण, बधिर, (श्रुतिविकल) ।

* एड पशुरिव, आ ईड्यते वा ।

एडक पुं-१२७६-धेडे।

द्र० अविशब्दः ।

*ईड्यते देवता अनेन एडकः, “कीचक”-
(उणा-३३) इत्यके निपात्यते ।

एडगज-पुं-११५८-डुंवाडियो, पुंवाडीआनु वृक्ष.

□ प्रपुन्नाट, दद्रुध्न, चक्रमर्दक, प्रपुन्नाड,
प्रपुन्नाल, प्रपुनाल, प्रपुनाड, प्रपुनड, एलगज, दद्रुध्न,
पन्नाट, उरणाख्य ।

*एडवद् मेपाक्षत्वाद् गज्यते शड्यते इति एडगजः ।

एडमूक-पुं-३४८-अडेरे। अने मुंजो।

द्र० अनेडमूकशब्दः ।

*एडो बधिरः मूकोऽवाक् एडश्चासौ मूकश्च
एडमूकः, “कलमूकस्त्ववाक्श्रुतिः” इति हलायुधः ।

एडक-पुं-१००३-नेभां डाडडा राभवाभां आऽया
होय तेवी लीं।त.

□ एड्यति इति एडकम्, “शम्बूकशाम्बुक”-
(उणा-६१) इत्युके निपात्यते ।

एण-पुं-१२९४-डरणुनेो ओड प्रडार.

*एति इति एणः “इणुर्विश”-(उणा-१८२)
इति णः ।

एणभृत्-पुं-१०५-यंद्र, यंद्रभा.

द्र० अत्रिदृग्जशब्दः ।

अ. १८

*एणं विभर्ति एणभृत् यौगिकत्वात् मृगलाञ्छनः।

एत-पुं-१३९८-डामर यीतरे वणुं, तरेडवार
वणुं.

□ कर्बुर, किर्मीर, ‘कर्मीर’ शबल, चित्र,
कलमाष, चित्रल ।

*एति इति एतः, “दम्यमि”-(उणा-२००) इति तः ।

एतन-पुं-१३६८-अडारनेो श्वास निःश्वास.

□ निःश्वास, पानुं।

*एति इति एतनः “वीपति”-(उणा-२९२) इति
बहुवचनात् तनः ।

एतन-पुं-१३४५ (शे. १६६)-डणर हाड पाणो
भरु.

□ सहस्रदंष्ट्र, वादाल, [जलवाल, वदाल-शे.१६७] ।

एतर्हि-अ.-१५३०-डमणुं, डाल.

द्र० अधुनाशब्दः ।

*अस्मिन् काले इति एतर्हि “सदासुनेदानीं तदा”-
(७।२।९३) इति साधुः, यथा-“भवन्तमेतर्हि मनस्वि-
गर्हिते” इति ।

एतस-पुं-८१३-प्राडणु.

द्र० अग्रजशब्दः ।

एतीत्येतसः “इणः”-(उणा-५८९) इति तसः ।

एधः-पुं-८२७-लाडडा, अणतणु.

द्र० इध्मशब्दः ।

*“दशनाऽवोदै”-(४।२।५४) इति निपातनाद्
नलोपे घञि एधः ।

एधस्-न.-८२७-लाडडा, अणतणु.

द्र० इध्मशब्दः ।

*इध्यतेऽनेन इति एधः क्लीबलिङ्गः, “येन्धिभ्यां
यादेधौ च” (उणा-९६८) इत्यस् ।

एधित-न.-१४९५-धणुं वधेलु, प्रौढ.

□ प्रवृद्ध, प्रौढ ।

*एधते स्म एधितम् ।

एनस्-न.-१३८०-पाप, अशुल.

द्र० अंहस्शब्दः ।

*एत्येनः क्लीबलिङ्गः, “अत्तणिभ्यां”-(उणा-९७९)
इति नस् ।

परण्ड-पुं-११५०-ओर३।

□ पञ्चाङ्गुल, 'व्याघ्रपुच्छ, गन्धर्वहस्तक, उरुवुक, (उरुवुक) रुवुक, रुवुक, रुचक, चित्रक, चञ्चु, मण्ड, बद्धमान, ध्यडम्बक, (ध्यडम्बन)

*इरयति वायुमेरण्डः "पिचण्डैरण्ड" (उणा-१७६) इत्यण्डे निपात्यते ।

'परावत'-पुं-११४३-नार३।

द्र० नागरङ्गशब्दः ।

एर्वाह-स्त्री-११८९-डाडडी।

□ चिर्भिटी, कर्कटी, वालङ्की, त्रपुसी, 'उर्वाह, उर्वाल, एर्वाल' ।

*उर्वति हिमस्त्यास्ति मेर्वाहः, पुंस्त्रीलिङ्गः "उर्वरादेरुदेतौ च" (उणा-८१४) इत्याहः ।

'एर्वाल'-स्त्री-११८९-डाडडी।

द्र० एर्वाहशब्दः ।

'एलगज'-पुं-११५८-कुवाडिथो।

द्र० एलगजशब्दः ।

एव-अ-१५४२ (शे. २०१)-निश्चय अर्थ अतावनार अव्यय।

[द्र० इतिशब्दः शे० २०१] ।

एव-अ-१५४२ (शे. २००)-सरभापणु अतावनार अव्यय।

□ [वद्, वा, यथा, तथा एवम्. शे. २००] ।

एवम्-अ-१५४२ (शे. २०१)-निश्चय अर्थ अतावनार अव्यय।

[द्र० इतिशब्दः शे. २०१] ।

एवम्-अ-१५४२ (शे. २००) सरभापणु अतावनार अव्यय।

[द्र० एवशब्दः शे. २००] ।

एषण-पुं-७७९-लेढानुं आणु।

□ प्रक्ष्वेडन, सर्वलौह, नाराच, [लोहनाल, अन्नसायक शे. १४४] ।

*इष्यतेऽनेन इति एषणः ।

एषणा-स्त्री-३८८-भांगणी करवी।

द्र० अध्येषणाशब्दः ।

* एषणमेषणा "इषोऽनिच्छायाम्" (५।३।११२) इत्यनः ।

एषणी-न-९२४-नण शे.धवानुं शे.उवानुं शन्न।

□ नाराची ।

*इष्यते अन्विष्यते ऋणोऽनया इति एषणी, "इषोऽनिच्छायाम्" (५।३।११३) इत्यनः गौरादित्वात् डीः ।

ए

ऐकागारिक-पुं-३८२-ओर३।

□ चोर, प्रतिरोधक, दस्यु, पाटच्चर-(पटचोर) स्तेन, तस्कर, पारिपन्थिक, परिमोषिन्, परास्कन्दिन्, मलिम्लुच, [चोरड, रात्रिचर, शे० ६५ चौर शि.२६] ।

* 'एकमसंहयमगार प्रयोजनमस्य ऐकागारिकः, "एकागाराचौरै" ॥६।४।१९८॥ इति इकण्

ऐकाग्र-न-१४५८-ओडाअ।

द्र० अनन्यवृत्तिशब्दः ।

* एकाग्रमेवैकाग्र प्रज्ञादित्वाद्गण् ।

(ऐडविड)-पुं-१८९-कुभेरे देवता।

द्र० इच्छाषसुशब्दः ।

ईडयऽसाविति ईडविड विश्रवाः "ईडेराविड

इस्त्रश्च" (उणा-८७९) तस्यापत्यं ऐडविडः, इडविड धनदमातेत्यन्ये ।

ऐतिह्य-न-२५९-छतिडास, शूना जमानानी वात।

□ (पुरातनीवाता),

इति ह इति निपातसमुदायः।

* उपदेशपारम्पर्ये वर्तते, इतिह इत्येव ऐतिह्यम्,

भेषजादित्वात् ट्यण् ।

ऐन्द्रलुप्तिक-पुं-४५२-रावीथो।

□ खलति, खल्वाट, (खलत), शिपिविष्ट, वधु, [खलत शि. ३२] ।

* ऐन्द्रलुप्तं केशधन तेन चरत्यैन्द्रलुप्तिकः ।

ऐन्द्रि-पुं-७०९-अणुं न।

द्र० अर्जुनशब्दः ।

□ ऐन्द्रस्यापत्यं इति ऐन्द्रिः ।

ऐन्द्री-स्त्री-११३-जथेडा नक्षत्र।

□ ज्येष्ठा ।

*इन्द्रो देवताऽस्या इति ऐन्द्री ।

(ऐन्द्री-स्त्री-१६९-पूर्वदिशा.

ऐरावण-पुं-१७७-धृद्रतो ङाथी, ऐरावण्यु ङाथी.

द्र० अभ्रमातङ्गशब्दः ।

*इरावणे भव इति ऐरावणः ।

ऐरावत-पुं-न.-१७७-धृद्रतो ङाथी, ऐरावण्यु ङाथी.

द्र० अभ्रमातङ्गशब्दः ।

*इरावत्यन्धौ जातः ऐरावतः पुंक्लीबलिङ्गः ।

ऐरावत-पुं-१७०-पूर्वदिशानो द्विगञ्.

*इरावति अन्धौ जातः ऐरावतः "जाते" ॥६

॥३१९८॥ इत्यण् ।

ऐरावत-पुं-न.-१८०-धृद्रतुं ङांशु अने सरण धनुष्य.

*इरावति मेघेऽन्धौ वा भव ऐरावतं पुंक्लीबलिङ्गः ।

ऐरावत-न.-९४६-ऐरावत क्षेत्र.

*इरावतीनां नदीनां निवासा ऐरावतानि ।

ऐरावत-पुं-११४३-नारंगीतुं ङाड.

द्र० नागरङ्गशब्दः ।

ऐरावती-स्त्री-११०४-वीजणी.

द्र० अचिरप्रभाशब्दः ।

*ऐरावतोऽभ्रगो गजः तस्य स्त्री ऐरावती, इरावति मेघे समुद्रे वा भवेति वा ।

ऐल-पुं-७०१-पु३२व राग्न, उर्वशीनापति.

□ पुकरवस्, बोध, उर्वशीरमण ।

*इलाया अपत्यमैलः, शिवादित्वादण् ।

ऐलविल-पुं-१८९-कुपेरदेवता.

द्र० इच्छावसुशब्दः ।

*ईडयतेऽसाविति ईडविड् विश्रवाः "ईडेरविड्-हस्वश्च" (उणा-८७९) तस्याऽप्रत्य ऐडविड्ः ल्त्वे ऐलविलः ईडविड् धनदमातेत्यन्ये ।

ऐशानज (प. व.)-पुं-९३-पीनदेवलोडभां उत्पन्न थयेल देव.

ईशानस्येन्द्रस्य निवासः ऐशानः कल्पस्तत्र जाता ऐशानजाः ।

(ऐशानी)-स्त्री-१६९-छशान पूषो.

(ऐश्वर्य)-न-२०२-अथिमा वगेरे आड. ऐश्वर्य.

ऐषमम्-अ.-१५४२ (शि २०५) यालतु वर्ष.

'ओ'

ओकम्-न.-९९१-धर.

द्र० अगारशब्दः ।

*उच्यन्त्यस्मिन् ओकः क्लीबलिङ्गः, "उच्यञ्चैः कश्च" (उणा-९६५) इत्यस् ।

ओघ-पुं-२९२-शीघ्र गति वाणुं नृत्यादि.

□ द्रुत ।

ओघ-पुं-१०८-प्रवाह.

□ प्रवाह, वेणी, धारा, स्य ।

*वहल्योघः, न्यङ्क्वादिस्वादविकृतघवो निपात्यते ।

ओघ-पुं-१४११-समुह समुदाय.

द्र० उत्करशब्दः ।

उह्यते इति ओघः, न्यङ्क्वादिस्वाद घञि सायुः ।

ओङ्कार-पुं-२५०-ओड मंत्र पीज.

□ प्रणव ।

अवति विघ्नाद् ओं अव्ययम् "अवेर्मः" (उणा-९३३) इति मः ओमेव ओङ्कारः "वर्णाव्ययात् स्वल्पे कारः" ॥७१२१५६॥ इति कारः ।

ओजस्-न.-७९६-परिक्रम.

द्र० ऊज्जशब्दः ।

*ओषत्यरीननेन ओजः क्लीबलिङ्गः "उषेर्ज च" (उणा-९५९) इत्यस् ।

ओण्ट-पुं-९६१-डेरण, [मलवार]. ओरीसा देश.

□ केरल ।

*'ओण्ट अपनयने' ओणन्ति ओण्टाः "खुरक्षुर"- (उणा-३९६) इति रे निपात्यते ।

ओतु-पुं-१३०१-थिदाडो.

□ विडाल, 'विडाल', मार्जार', हिकु, वृषदंशक, 'आखुभुज्' ।

*अवति आखुभ्य इति ओतुः, "कृसिकमि"-
(उणा-७७३) इति तुन् "मव्यवि"-॥४११०९॥
इत्यूटादेशे गुणः ।

ओदन-पुं-३९५-भात्.

द्र० अन्धसशब्दः ।

*उन्नति क्रीद्यति इति ओदनः "उन्देन लुकृ च"-
(उणा-२७१) इत्यनः ।

ओम्-अ.-१५४०-स्वीड.२ नखुवावना२, डा.

□ आं, परमं ।

* अवति इति ओम्, 'अवेर्मः'-(उणा-९३३)
इति मे "मव्यवि"-॥४११०९॥ इत्युपात्त्येन

उत्वम्, ततो गुणः यथा-"ओमित्युक्तवतोऽ य
शाङ्गिणः" इति ।

ओषण-पुं-१३८९-कटुरस, तीभु.

□ कटु, मुखशोधन ।

*ओषति इति ओषणः ।

ओषधि स्त्री-१११७-इण परिपठव यतां ने वृक्ष
नाश पाभेछे ते-धुं, डांगर, नव वगेरे.

□ औषधि, 'ओषधी, औषधी' ।

*ओषति इति ओषधिः, उषेरधिः, उषो
धीयतेऽस्यामितिवा ।

ओष्ठ-पुं-५८१-होठ.

द्र० अधरशब्दः ।

*उष्यते तीक्ष्णाहारेण ओष्ठः "वनिकणि"-
(उणा-१६२) इति ठः ।

□

'औ'

औक्षक-न.-१४१६-अणह्नो समुह.

*उक्षणां समूहः औक्षकम्, एवमन्येऽपि "गोत्रो-
क्षवत्सोष्ट्रवृद्धाजोरभ्रमनुष्यराजराजन्यराजपुत्रादकञ्" (६।
२।१२) निपात्यते ।

औजस-न.-१०४४ (शि. १६३)-सोनुं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

औद्रपुष्प-न.-११४७-नथा पुष्प. न्तसुह, न्तस्वदि.

□ जपा 'ओद्रपुष्प जपापुष्प' [जवा शि. १०४]

*उद्रदेशे भवं पुष्पं औद्रपुष्पम् ।

(औत्तानपाद)-पुं-१२२-ध्रुव.

द्र० उत्तानपादजशब्दः ।

(औत्तानपादि)-पुं-१२२-ध्रुव.

द्र० उत्तानपादजशब्दः ।

औत्सुक्य-न.-३१४-उत्सुकती.

द्र० अरतिशब्दः ।

*उत्सुकस्य भाव औत्सुक्यं, विलम्बासहत्वम् ।

औदनिक-पुं-७२२-२सोऽथो.

द्र० आरालिकशब्दः ।

*ओदने नियुक्त औदनिकः "तत्र नियुक्ते" (६।४।
७४) इतीकण्, ओदने साधुरिति वा कथादित्वादिकण्
ओदनाय शक्त इति वा "तस्मै योगादेः"-(६।४।९४)
इतीकण् ।

औदारिक-पुं-४२८-उत्कर्षनी ध्वञ्जरहित.

□ आचुन ।

*उदरे प्रसक्त औदारिकः "उदरे त्विकणायने"
(७।१।१७१) इतीकण् ।

औदारिक-पुं-४५० (शि. ३२)-भोटा पेटवाणो.

द्र० उदरिनशब्दः ।

औदश्वित-न.-४११-अर्धा पाण्णी वाणा हडीथी
संस्कारित द्रव्य.

□ औदश्वित्क ।

*उदश्विति संस्कृतं औदश्वितं, औदश्वित्कं
"वोदश्वितः" (६।२।१४४) इतीकण्, पक्षेऽण् ।

औदश्वित्क-न.-४११-अर्धा पाण्णी वाणा हडीथी

संस्कारित द्रव्य.

औदश्रित ।

औदार्य-न.-६५-उच्चैर्बृत्तिपथुं.

*औदार्यं उच्चैर्बृत्तिता ।

औदार्य-न.-६९-तुच्छता विनानी वाष्णी. प्रभु वाष्णीने २उभो अतिशय.

*औदार्यमभिधेयस्यार्थस्यातुच्छत्वम् ।

औदार्य-न.-५०९-वगर भूतेनते प्राप्त यनार ७ अलंकार पैथी थीने अलंकार.

*औदार्यममर्षेर्ष्याद्यवस्थास्वपि प्रश्रयः ।

औदुम्बर-न.-१०३९ (शि. ८१)-त्रांथु.

द्र० उदुम्बरशब्दः ।

औदुम्बर-पु.-८१६-उदुम्बर वृक्षनो दंड.

उदुम्बर ।

*उदुम्बरस्य विकारोऽवयवो वा औदुम्बरः ।

(औहालक)-न.-१२१४-मधनी अेक नति.

औपगवक-न.-१४१६-गोवाण वगेरेनो समुडः समुदाय.

*उपगोरपत्वानि औपगवाः, तेषां समूह औपगवकं "गोत्राक्षं-" (६।२।१२) इत्यकञ् ।

(औपपातिक)-न.-२४५-प्रथम उपांग सूत्र.

औपम्य-न.-१४६३-उपमा समानपथुं.

द्र० अनुकारशब्दः ।

*उपमैव औपम्यम्, मेप्रजादित्वात् ध्यण् ।

औपयिक-न.-७४३-योग्य, न्याययुक्त.

द्र० अभिनीतशब्दः ।

*उपाय एवौपयिकम्, "उपायाद् ह्रस्वश्च" (७।२।१७०) इति स्वार्थे इकणि साधुः अयं वाच्यलिङ्गः ।

औपरोधिक-पु.-८१५-पीथुने। दंड.

पैलव ।

*समीपमागच्छतां दुष्टसत्त्वानां रोषो निवारणं प्रयोजनमस्य इकणि पृषोदरादित्वात् औपरोधिकः ।

औपवस्त-न.-८४२-(शि. ७३)-उपवास.

औपवस्त्र, उपवास, [उपवस्त्र शि. ७३] ।

औपवस्त्र-न.-८४२-उपवास.

उपवास, [औपवस्त, उपवस्त्र शि. ७३] ।

*उपवसता प्रातोऽस्य औपवस्त्रं "ऋत्वादिभ्यः" (६।४।१२५) इत्यण्, "वसूच् स्तम्भे" इत्यस्मात् क्ते उपवस्तः तस्येदमौपवस्त्रमित्यन्ये, उपवस्त्रमित्येके, उपवस्तुरिदमिति अन्नाद्यपि, यत् स्मृतिः- "माषान् मधुमसूरांश्च वर्जयेदौपवस्त्रके" ।

औपवाह्य-पुं-१२२२ (शि. ११०)-राग्नेने भेसवा योग्य ङाथी.

राजवाह्य, उपवाह्य, ।

औमीन-न.-९६७-अणसीनुं भेतर.

उम्य ।

*उमानामौमीनम् ।

औरभ्र-पुं-६७०-उननुं वस्त्र, ङांथु.

द्र० आविकशब्दः ।

*उरभ्रस्य विकारः औरभ्रः "प्राण्यौषधि"- (६।२।३९) इत्यण् ।

औरभ्रक-न.-१४१७-घेठायोनो समुड.

*उरभ्राणां समूहः औरभ्रकम् ।

औरस-पुं-५५०-पोतानाथी स्वस्त्रीमां उपनन थयेल पुत्र.

*उरसाकृत औरसः 'उरसो यागौ' (६।३।१९३)

यन् मनुः-स्वक्षेत्रे संस्कृतायां तु, स्वयमुत्पादयेद् धियम् । तमौरसं विजानीयात्, पुत्रे प्राथमकल्पिकम् ॥

और्ध्वदैहिक-न.-३७४-भरेलानी पाछण भरलु द्विवसे ने दान डरवुं ते.

(ऊर्ध्वदैहिक) [और्ध्वदैहिक शि. २५] ।

*मृतस्य अहनि दिवसे, तमुदरस्य दानं पिण्डोदकादि, ऊर्ध्वदैहाद् भवमौर्ध्वदैहिकम् अघ्यात्मादित्वादिकण एकदेशपि कृतत्वाद् ऊर्ध्वदैहिकम् अनुशक्तिकादिपाठमताश्रयणे तु उभयपदवृद्धौ और्ध्वदैहिकमपि ।

और्ध्वदैहिक-न.-३७४ (शि. २५)-भरेलानी पाछण भरलु द्विवस ने दान डरवुं ते.

और्ध्वदैहिक, (ऊर्ध्वदैहिक) ।

और्व-पुं-११००-वडवानल.

द्र० अन्ध्यग्निशब्दः ।

*ऊर्वस्यापत्यं इति और्वः, विदादित्वादब्, दधीचिसूनोः पिप्पलादस्य उरुद्रवत्वादिति वा, वरुणभयान्मात्रा ऊर्वेर्गोपितत्वादित्येके ।

और्वशेय-पुं-१२३-अगस्त्य ऋषि.

द्र० अगस्तिशब्दः ।

*ऊर्वश्या अपत्यं इति और्वशेयः ।

औलूक्य-न.-८६२-वैशेषिक शास्त्र.

□वैशेषिक, [कणाद शि. ७६] ।

*उलूकस्यापत्यमिव तज्जन्यत्वादौलूक्यं शास्त्रं, उलूकवेषधारिणा महेश्वरेण प्रणीतमिति प्रसिद्धिः गर्गादित्वाद् यञ, तत्र साधुरौलूक्यः ।

औशिर-न.-६८५-शयन अने आसन.

*उच्यते कास्यते उशीरं तदेव प्रज्ञाद्यणि औशीरं शयनासने युगपदुच्येते ।

औषध-पुं.न.-४७२-इवा.

द्र० अगदशब्दः ।

*औषधिरेव औषधं, पुंक्लीबलिङ्गः “श्रोत्रौषधि-

(७२।१६६) इति स्वार्थे ऽण् ।

औषधि-स्त्री-१११७-इणपरिपठव यतां ने वृक्ष नाश पामे छे ते, धडं, डंगर, नव वगेरे.

द्र० औषधिशब्दः ।

*औषतीत्येषधिः

बाहुलकाद् वृद्धौ औषधिः, स्त्रीलिङ्गः ।

औषधिगर्भ-पुं-१०५ (शे. १२)-यद्रमा, यद्र.

द्र० अत्रिदृग्जशब्दः ।

‘औषधी’-स्त्री-११९७-धडं, डंगर, नव वगेरे.

द्र० औषधिशब्दः ।

औषधीपति-पुं-१०४-यद्रमा यद्र.

द्र० अत्रिदृग्जशब्दः ।

*औषधीनां पतिः औषधीपतिः, यौगिकत्वात् औषधीशः ।

(औषधीश)-पुं-१०४-यद्रमा, यद्र.

द्र० अत्रिदृग्जशब्दः ।

*औषधीनां ईशः औषधीशः ।

औष्ट्रक-न.-१४१६-जिंटेनो समूह.

*उष्ट्राणां समूहः औष्ट्रकम् ।

॥ क ॥

क-पुं-२११-ध्रुवा.

द्र० अजशब्दः ।

*कायतीति कः ।

क-न. ५६६-भरतड.

द्र० उत्तमाङ्गशब्दः ।

कायतीति कं “क्वचित्” (५।१।१७१) इति डः ।

क-न.-१०६९-पाण्डु

द्र० अप्शब्दः ।

कायतीति कं “क्वचित्” (५।१।१७१) इति डः ।

(क)-न. १०७०-पाण्डु

द्र० अप्शब्दः ।

कंस-पुं-२२०-विष्णुनो शत्रु.

द्र० अरिष्टशब्दः ।

*कामयते जयं इति कंसः, “मावावद्युमि-”

(उणा-५६४) इति सः ।

कंस-पुं.न. १०२४-पाण्डु पिवानुं पात्र, भ्यालो.

□कोशिका, मल्लिका, चषक, पारी, पान भाजन ।

*काम्यते इति कंसः, “मावावद्य-” (उणा-५३४) इति सः पुंक्लीबलिङ्गोऽयम् ।

(कंस)-न.-१०४९-डांसु.

द्र० असुराह्वशब्दः ।

कंसक-न.-१०५७-राती डीराडसी.

□पुष्पकासीस, नयनौषध ।

कंस्ते रञ्जयतीति कंसकम् ।

(कंसजित्)-पुं-२२१-विष्णु.

द्र० अभ्युत्थशब्दः ।

कं सोदभवा-स्त्री-१०५६-सौराष्ट्र देशनी भाटी.

द्र० आढकीशब्दः ।

*कंसादुद्भवतीति कंसोद्भवा ।

ककुद्-१२६४-(शि. ११२)-अणदना ये अला उपरने टेकरो.

द्र० अंशकृशब्दः ।

ककुद्-पुं-१२५४-अणदना ये अला उपरने टेकरो.

द्र० अंशकृशब्दः ।

*ककते इति ककुद् पुंस्त्रीबलिङ्गः, "ककेर्णिद्वा"

(उणा-२४३) इत्युदः, ककुत्-ककुदावपि ।

ककुदावर्त-पुं-१२४३ (शि. १८१)-विशिष्ट व्यावर्तवाणो धोडो.

□[ककुदिन शे. १८१] ।

ककुदी-पुं-१२३३ (शि. १८१)-विशिष्ट व्यावर्तवाणो धोडो.

□[ककुदावर्त शे. १८१] ।

ककुञ्जत्-पुं-२२५७-बुवान अणद.

द्र० अनडुहशब्दः ।

*ककुदस्यास्तीति ककुञ्जान्, उग्यादित्वाद् मतोर्वचं न भवति ।

ककुञ्जती-स्त्री-६०७-डेड.

□कट, कटि, श्रोणि, कलत्र, कटीर, काञ्चीपद ।

*ककुत् पार्श्वनिःसृतोऽशोऽस्त्यस्याः इति ककुञ्जती ।

ककुम्-स्त्री-१६६-दिशा.

□काष्ठा, आशा, दिश, हरित् ।

*कं वायुं स्कुम्नाति विस्तारयति इति ककुम् "ककुम् त्रिष्टुबनुडुमः" (उणा-९३२) इति विवन्तो निपात्यते, अयं स्त्रीलिङ्गः ।

ककुम्भा-पुं-२९१-वीणानो नीयेनो भाग

□प्रसेवक ।

कक्यते इति ककुमः "ककेरुमः" (उणा-३३३) इत्युमः, दण्डाघःशब्दगाम्भीर्यार्थं दारुमयं खण्डं यद् मन्त्र्या आच्छाद्यते ।

ककुम्भ-पुं-११३५-अणुं न वृक्ष.

द्र०अर्जुनशब्दः ।

*ककते इति ककुमः "ककेरुमः" (उणा-३३३) ककुमो व्यापकत्वादस्य सन्तीति वा, कं स्कुम्नाति वा, पृषोदरादित्वात् ।

कक्कोल-न.-६३८-कंकोल, यक्ष कर्भमांती अेक वस्तु.

*कचते दीप्यते इति कक्कोलं, "पिञ्छोलकल्लोल"- (उणा-४९५) इत्योले निपात्यते ।

कक्कोलक-न.-६४६-कंकोल.

□कोलक, कोशफल ।

*कचते दीप्यते इति कक्कोलं, "पिञ्छोलकल्लोल"- (उणा-४९५) इत्योले निपात्यते, के कक्कोलकम् ।

कक्खट-पुं-१३८६-कठोर २५शं.

□निष्ठुर, क्रूर, पुरुष, कर्कश, खर, दड, कठोर, कठिन, जरठ, जठर, मृतिमत्, मृत् [खक्खट, जरठ शि. १२६] ।

*"कक्ख हसते" कक्खयते इति कक्खटः, "दिव्यवि-" (उणा-१४२) इत्यटः, खक्ख इत्यन्ये । कक्ष-पुं-१११०-भोडुं नगद.

द्र० अटवीशब्दः ।

*कषतीति कक्षः "मावावदि-" (उणा-५६४)

इति सः ।

कक्षा स्त्री-पुं-५८९-क्षप्.

□भुजकोटर, दोमूल, खण्डिक ।

*कष्यते इति कक्षा, पुंस्त्रीलिङ्गः, "मावावदि-" (उणा-५६४) इति सः ।

कक्षा-स्त्री-६७५-वस्त्रेनो छेडो.

□कच्छा, कच्छाटका, (कच्छाटी) ।

*कषति गुह्यं इति कक्षा "मावा-" (उणा-५६४) इति सः, परिधानस्य पश्चादञ्चले ।

कक्षा-स्त्री-१४६३-समानपङ्क्तुं.

द्र०अनुकारशब्दः ।

*कक्षणमिति कक्षा ।

कक्षा-स्त्री-१२३२-(शि. ११०)-छाथीनी डेड उपर व्याधवानो यामुडानो होर.

द्र०कक्ष्याशब्दः ।

कक्षापट-पुं-६७६-वस्त्रेनो टुकडो.

□कौपीन [कक्षापट शि. ५५] ।

*कक्षायाः पटः इति कक्षापटः, कक्षापुटः इत्येके ।

कक्षापुट-पुं-६७६ (शि. ५५)-वस्त्रेणो दुकडो.

□कक्षापट, कौपीन ।

कक्षीकृत-पुं-१४८९-(शि. १३४)-स्वीकार करेण.

द्र० अभ्युपगतशब्दः ।

कक्षीवत्-पुं-८५३-स्त्रीटायन, व्याकरणे ॥ महा-विद्वान्.

□स्फोटायन, (स्फोटन), [स्फोटायन शि.७५] ।

*कक्षावद् योगोऽस्त्यस्येति कक्षीवान् "चर्मण्वत्यष्टीवद्"- ॥२११९६॥ इति मतौ निपात्यते ।
कक्ष्या-स्त्री-१२३२-हाथीनी डेड ७५२ आंधवने हेर.

□दूष्या, वस्त्रा, 'यूष्या' [कक्षा शि. ११०] ।

*कक्षायां मध्यप्रदेशे भवा इति कक्ष्या ।

कखटो-स्त्री-१०३७-(शि.६१)-अडी.

द्र० कठिनीशब्दः ।

कङ्क-पुं-७०७-युधिष्ठिर.

द्र० अजमीदशब्दः ।

*कङ्को ब्राह्मणलिङ्गत्वान्. यद् गौडः- 'कृतान्ते लोहपुष्टे च कङ्को ब्राह्मणलिङ्गिनि" युधिष्ठिरो हि ब्राह्मणच्छत्रना विराटावासेऽवास्तीनु इति ।

कङ्का-पुं-१३३३ ड'ड नाभनुं पक्षी नेना पीछा थी आणुनी पुंअ थ.थ छे.

□कमनच्छद, लोहपुष्ट, दीर्घपाद, कर्कट, स्कन्धमल्लक ।

*कङ्कते गच्छतीति कङ्कः ।

कङ्कट-पुं ७६६-अभतर, कवय.

द्र० उररच्छदशब्दः ।

*कङ्कते यात्यङ्ग इति कङ्कटः, "दिव्यवि-" (उणा-१४२) इत्यटः, कङ्कट्याच्छादयाति वा ।

कङ्कटिक-पुं-२०० (शेप'४२)-श'कर.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

कङ्कण-न.-६६३-डुडु, वलय, अंगडी.

द्र० आवापशब्दः ।

*कङ्कते हस्तमिति कङ्कणम् ।

'कङ्कणी'-स्त्री-६६५-धूधरी.

द्र० किकङ्कणीशब्दः ।

कङ्कत-पुं-६८८-डांसडी, डांसडी.

□केशमार्जन, प्रसाधन ।

*कङ्कते याति शिरः इति कङ्कतः, त्रिलिङ्गः, "दृष्टम्-" (उणा-२०७) इत्यतः, कङ्कान् दन्तांस्तनो-ति इति वा ।

कङ्कपत्र-पुं-७७८-आणु.

द्र० अजिहामशब्दः ।

*कङ्कस्य पत्राण्यत्रेति कङ्कपत्रः ।

कङ्कमुख-पुं-९०९-आणुसी, यीपीथो.

□संदंश ।

*कङ्कस्येव मुखमस्येति कङ्कमुखः ।

कङ्काल-न.-६२८-हाडपिं०२२.

□करङ्कः, अस्थिपञ्जर ।

*कस्यते इति कं कालं, पुंङ्कीवलिङ्गः, 'चात्वाल-कङ्काल-" (उणा-७४९) इत्यले निपात्यते, कं कान् अलति, कं कल्यति वा ।

कङ्ककेलिल-स्त्री-११३५-आसोपाधवनुं आड.

□अशोक, 'वञ्जुल' ।

*कमुदकं केलति गच्छतीति कङ्ककेलि, स्त्री-लिङ्गः, यद्मरशेषः-

'स्त्रियां त्वशोके कङ्ककेलिः' पृषोदरादिस्वात् ।

कङ्कगु-स्त्री-११७६-डांग, पीणा योआ.

□कङ्कगुनी, क्वङ्गु, प्रियङ्गु, प्रीततण्डुला, 'कङ्कगु' ।

*कायतीति कङ्कगुः, "प्रीकैपै-" (उणा ७६१)

इति कङ्कगु ।

कङ्कगुनी-स्त्री-११७६-डांग, पीणा योआ.

द्र० कङ्कगुशब्दः ।

*कङ्कतीति कङ्कगुनी, "दिननग्न-" (उणा-२६८) इति ने निपात्यते ।

'कङ्कगु'-स्त्री-११७६-डांग.

द्र० कङ्कगुशब्दः ।

कच-पुं-५६७-डेश, वाण.

□ (शिरशिज) केश, तीथवाक, चिकुर, कुन्तल, वाल ।

[वृजिन, वेल्लिताय, स्र शि. ११५ । चिहर शि. ४५]

*कचन्ते इति कचाः ।

कचरमश्रुनखाप्रवृद्धि-स्त्री-६२-दाढी-भूषणा वाण्यने नप न वधि तेयो तीर्थं इरनो अतिशय.

*कचानां केशानामुपलक्षणत्वात् लोम्नां च, रमश्रुणः कूर्चस्य, नखानां पाणिपादजानामप्रवृद्धिरवस्थितस्वभावत्वमिति सप्तदशोऽतिशयः ।

कचचर-न.-१४३५-भविन, भेजुं.

□ मलिन, म्लान, कडमल, मलीमस, (मलदूषित) [कल्मष शि. १२६]

*कुत्सितं चरतीति कचचरम् ।

कच्चित्-अ.-१५४०-धृष्ट प्रश्न ऽण्णावनार.

*कुत्सितं-चिनोतीति कच्चित्, यथा-

“कच्चिज्जीवति मे माता ?” इति ।

कच्छ-पु-९५३-अथथी व्याप्त देश.

*कच्यते इति कच्छः, पुंस्त्रीबलिङ्गः, “तुदिमदि-” (उणा-१२४) इति लृक् ।

कच्छ-न.-१०७७-तीर, किनारो.

□ कूल, प्रपात, रोधस्, तट, तीर, प्रतीर ।

*कच्यते इति कच्छः “तुदिमदि-” (उणा-१२४) इति लृक् ।

कच्छप-पु-१९३-नव निधि पैडी पांयमे निधि.

*कच्छपाकारत्वात् कच्छपः ।

कच्छप-पु-१३५३-आयथो.

□ कमठ, कूर्म, क्रोडपाद, चतुर्गति, पञ्चाङ्ग-गुप्त, दौलिय, जीवथ, [उहार शि. १२२] ।

*कच्छोऽनूपप्रायः, कूर्मपादो वा, कच्छं पातीति कच्छपः, कच्छेन पिबतीति वा, कत् कुत्सितं शपतीति वा ।

कच्छपी-स्त्री-२८८-सरस्वतीनी वीणा.

*कच्छपसदृशत्वात् कच्छपी ।

कच्छपी-स्त्री-१३५३-आयथी.

□ दुली, ‘कमठी, डुली’ ।

कच्छा-स्त्री-६७५-वस्त्रतो छेडो, डाछडी.

द्र० कक्षाशब्दः ।

अ.१९

*कच्यते बध्यते इति कच्छा, “तुदिमदि-” (उणा-१२४) इति लृक् । परिधानस्य पश्चादञ्चले ।

कच्छाटिका-स्त्री-६७५-वस्त्रतो छेडो, डाछडी.

द्र० कक्षाशब्दः ।

*कच्छैव कच्छाटी, ग्रामटीवधूटीवत्, के कच्छाटिका । परिधानस्य पश्चादञ्चले ।

(कच्छाटी)-स्त्री-६७५-वस्त्रतो छेडो, डाछडी.

द्र० कक्षाशब्दः ।

*कच्छैव कच्छाटी, ग्रामटीवधूटीवत् । “कच्छाटी पुंस्त्रीयोः” इति व्याडिः । परिधानस्य पश्चादञ्चले ।

कच्छुर-पु-४६०-सण्णभम अने डङ्ना रोगवाणो.

□ पामन. [पामर शि. ३३] ।

*कच्छुरस्यस्येति कच्छुरः, “कच्छूवाडुरः” (उरि३९) इति डुरः प्रत्ययः ।

कच्छू-स्त्री-४६४-धा, प्रणु.

□ पामन्, (पामा), खस विचर्चिका ।

*कपति त्वचमिति कच्छूः, स्त्रीलिङ्गः “कषेण्डं च्छौ च-” (उणा-८३१)-इति ऊःप्रत्ययः ।

कज्जल-न.-६८६-डाण्ण.

□ अञ्जन ।

*कजति-व्यथते चक्षुरिति कज्जलं “मुरल्लोरल-” (उणा-४७४) इत्यले निपात्यते ।

कज्जलध्वज-पु-६८६-दीवो.

□ दीप, प्रदीप, स्नेहप्रिय, गृहमणि, दशाकर्ष, दर्शन्धन ।

*कज्जलं ध्वजोऽस्येति कज्जलध्वजः ।

कञ्चुक-पु न.-६७४-योणी, आंयणी वगेरे.

द्र० अङ्गिकाशब्दः ।

*कञ्च्यते बध्यते इति कञ्चुकः, पुंस्त्रीबलिङ्गः, “कञ्चुका-” (उणा-५७) इत्युके निपात्यते ।

कञ्चुक-पु न.-७६७-योणी, योद्धा वगेरेनुं छातीनुं सुतराडि अप्तर.

□ निचोलक, कर्पास, वारवाण ।

*कञ्च्यते बध्यते इति कञ्चुकः, पुंस्त्रीबलिङ्गोऽयम् ।

कञ्चुक-पु न.-१३१५-सापनी आंयणी.

द्र० अहिकोशशब्दः ।

*कञ्चुक इव कञ्चुकः, पुंस्त्रीबलिङ्गः, कञ्च्यते
बध्यतेऽनेन वा ।

कञ्चुकिन-पुं-७२७-अंतःपुरनो रक्षक.

□ सौविदल्ल, स्थापत्य, सौविद ।

*कञ्चुकं विनीतवेषार्थमस्त्येषां इति कञ्चुकिनः

कञ्चुकिन-पुं-१३०४-राजसर्प, ये मोढा वाजो
साप.

द्र० अहिशब्दः ।

*कञ्चुकोऽस्त्यस्येति कञ्चुकी ।

कञ्चुलिका-स्त्री-६७४-योगी, डांयणी.

द्र० अङ्गिकाशब्दः ।

*कञ्च्यते दीप्यतेऽनया, कञ्च्यते बध्यते वा
कञ्चुली "कुमुलतुमुल"- (उणा-४८७) इत्युले निपात्यते,
के कञ्चुलिका. अर्थात् स्त्रिया एव कं चोलतीति वा ।

कट-त्रि. न.-६०७-डेड.

द्र० ककुत्ततीशब्दः ।

*कटत्यावृणोतीति कटः, पुंस्त्रीबलिङ्गः ।

कट-पुं-१०१७-साढी, यथाध.

□ किलिङ्ग ।

*कटत्यावृणोतीति कटः. वीरणादिनिर्मितः त्रिलिङ्गः ।

कट-पुं-१२२५-लाथीनुं गंउरथण.

□ गण्ड, करट ।

*कटति वर्षति मदमिति कटः ।

कटक-पुं-६६३-वीटी, वेड.

द्र० आवापशब्दः ।

*कटतीति कटकः "वृकृत-" (उणा-५४०)

इत्यकः ।

कटक-पुं न.-७४६-५१३२.

द्र० अनीकशब्दः ।

कटत्यावृणोति पृथ्वी इति कटकं पुंस्त्रीबलिङ्गः, "दक"
६६

(उणा-२७) इत्यकः ।

कटक-पुं न.-१०३३-कुदरती गुक्ष.

□ मेखला, नितम्ब ।

*कटत्यावृणोतीति कटकः, पुंस्त्रीबलिङ्गः ।

कटपू-पुं-२०० (शे. ४८)-शंकर. मडादेव.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

कटल्लक-पुं-११८८-अरेली

द्र० कटील्लकशब्दः ।

कटाक्ष-पुं-५७८-वांकी नजरे जेवुं ते.

द्र० अक्षिविकृणितशब्दः ।

*कटस्य कमोलस्याक्षि कटाक्षः

"संकटाम्याम्" (७।३।८६) इत्यत्समासान्तः ।

कटाटङ्क-पुं-२०० (शे. ४८) शंकर, मडादेव.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

कटाह-त्रि.-१०२२-लोढानी डडाध, तवी.

□ कर्पर ।

*कटत्यावृणोतीति कटाहः, त्रिलिङ्गः, "वृकटि-"

(उणा-५९१) इत्याहः प्रत्ययः ।

कटाह-स्त्री-१२८३ (शे५-१८३)-पाडो.

द्र० कासरशब्दः ।

कटि-स्त्री-६०७-डेड.

द्र० ककुद्मतीशब्दः ।

*कट्यते आविद्यते इति कटिः, स्त्रीलिङ्गः,

"पदिपटि-" (उणा-६०७) इति इः ।

कटिप्रोथ-पुं (द्वि.व.)-६०९-डुला, धगडा,

□ पुत, स्फिज, 'स्फिच' ।

*प्रथेते इति प्रोथौ, कटेः प्रोथौ इतिकटिप्रोथौ ।

कटिमालिका-स्त्री-६६४ (शे. १३५)-स्त्रीनी

डेडनो. डंठोरो.

द्र० कटिसूत्रशब्दः ।

कटिल्लक-पुं-११८८-अरेली.

□ कारवेळ, 'कटिल्लक (कटल्लक), सुपवी, (सुसवी)।

*कटत्यावृणोतीति कटिल्लः, 'मिल्लालमल्ल-

(उणा-४६४) इति ले निपात्यते, कटिं लातीति वा,

पृषोदरादित्वाद् द्वित्वम् ।

कटिसूत्र-न.-६६४-स्त्रीनी डेडनो डंठोरो.

□ मेखला, कलाप, रसना, 'रसना' सारसन, काञ्ची,

सप्तकी, [लालिनी, कटिमालिका शे. १३५] ।

*कटेः सूत्रमिति कटिसूत्रम् ।

कटीर-न.-६०७-डेड.

द्र० ककुद्मतीशब्दः ।

*कट्यते इति कटीरं "कृशुपु-" (उणा-४१८)

इतीरः प्रत्ययः ।

कटु-पुं-१३८९-तीभु डडुरस.

ओषण, मुखशोधन ।

*कट्यावृणोतीति कटुः “भृमृत्”-(उणा-७१६)

इति उःप्रत्ययः ।

कटुक्वाण-पुं-१३३०-टी।टी।टी।

द्र० उत्पादशयनशब्दः ।

*कटुः क्वाणोऽस्येति कटुक्वाणः ।

कटोलवीणा-स्त्री-२९०-यं।उ।वनी वीणा।

चाण्डालिका, [वल्लकी, काण्डवीणा, कुवीणा, डकारी, किंनरी शे. ८३ सारिका खुङ्गणी शे. ८४] ।

*कट्यते तन्त्रीभिराव्रियते इति कटोलः “कटिप-” (उणा-४९३) इत्योलः, कटोलाख्या वीणेति कटोलवीणा ।

कद्वर-पुं-३५०-अत्यन्त पराश्रयः ।

अतिकुत्सित (कद्वर) ।

*कट्यावृणोतीति कद्वरः, “कृगशृदृगृत्ति”-(उणा-४४१) इति वरट्, कृत्तितं वृणोति कद्वर इत्यन्ये ।

कद्वर-न. ४०९ (शे. १००) पा लागेनां पाएणी वाणं दंडी।

तक्र, [सारण शे. १००, अशोभ, परमरस, शे १०१] ।

कठिन-पुं-१३८७-कठोर स्पर्श, निष्ठुरः ।

द्र० कक्वटशब्दः ।

*कठतीति कठिनः, “श्याकठि-” (उणा-२८२)

इतीनः ।

कठिनी-स्त्री-१०३७-घोषा धातु, अडी।

शुक्रधातु, पाकशुक्रा, खटिनी, खटी [कवटी शि. ६१] ।

*कठयनयेति कठिनी, “श्याकठि-” (उणा-२८२) इतीनः ।

‘कठिल्लक’-पुं-११८८-अरेखी।

द्र० कठिल्लकशब्दः ।

कठोर-पुं-१३८७-निष्ठुरः ।

द्र० कक्वटशब्दः ।

कठतीति कठोरः, “कठिचकि-”(उणा-४३३)

इत्योरः प्रत्ययः ।

कड-पुं-३४९ (शे. ६३)-भूजो।

द्र० अवाचूशब्दः ।

कडङ्गर-पुं-११८२-पराण वगेरेनो लूके।

बुस, ‘बुप’ ।

*कडन्ति माद्यन्त्यनेन पशवः इति कडङ्गरः, “कडेरेवर-” (उणा-४४५) इत्यङ्गरः ।

कडार-पुं-१३९७-पीणारंग।

पीतरक्त, पिङ्गर, कपिल, पिङ्गल, श्याव, पिशङ्ग, कपिश, हरि, वसु, कद्रु, पिङ्ग ।

*कडतीति कडारः, “अग्यङ्गि-” (उणा-४०५) इत्यारः ।

(कडिन्दिका)-स्त्री-२५८-आन्वीक्षिका वि. विधा

कलिन्दिका, सर्वविद्या ।

कण-पु. स्त्री-१४२७-श्व, लेश, अश्व।

वृष्टि ‘वृष्टी’ मात्रा, लव, लेश ।

*कणति निमीलयतीति कणः, पुंस्त्रीलिङ्गः ।

(कणति)-स्त्री- १४०८-दुःखी भायुसने आर्तनादः ।

कणित ।

*कणतिरार्तशब्दे ।

कणय-पुं-७८७ (शे. १५१) इणोपत्रना अग्र-लाग नेवुं शस्त्रः ।

लोहमात्र ।

कणा-स्त्री-४२१-पीपरीभूण, गंठोडा।

द्र० उपकुल्याशब्दः ।

*कणाः सन्त्यस्याः कणा ।

कणा-स्त्री-४२२-शुद्रः ।

द्र० अजाजीशब्दः ।

*कणाः सन्त्यस्याः कणा ।

कणाद-पुं-८६२ (शि. ७६)-वैशेषिकः ।

वैशेषिक, औदक्य ।

कणित-नं.-१४०८-दुःखी पीडितनो आर्तस्वर

कणति ।

*न्याधिप्रहारादिभिः पीडितानां शब्दः कणन

कणितम्, “कणतिरार्तशब्दे” ।

कणिश-न. पुं-११८१-अणुशुं.

□सस्यशीर्षक, (सस्यमञ्जरी), ‘कणिष’, [कनिश शि. १०७] ।

*कणति वातेन इति कणिशम्, पुंक्लीबलिङ्गः, ‘कुलिकनि-’ (उणा-५२५) इति किशः, कनिशमपि ।
कणिशार्जन्-न. ८६५-धा-यनी भंजरी, शींग वगेरे अणु अणुं ते.

□शिल ।

*कणिशं धान्यमञ्जरी आदिशब्दात् शिवादी तस्यार्जन् ग्रहणम् ।

‘कणिष’-पुं-११८१-अणुसुं,

द्र० कणिशशब्दः ।

कण्टक-पुं-६२-अंठा विधा थथ नय ते, तीथं- अरुनो दृशभो व्यतिशय.

*अधोमुखाः कण्टकाः भक्त्यतीति दशमोऽतिशयः ।

कण्टक-पुं न.-३०५-रोभाय.

द्र० उद्धृषणशब्दः ।

*कण्टतीति कण्टकः तरुणम्, ‘नकट’-(उणा-६६६)

२७) इत्यकः कण्टकतुल्यत्वात् कण्टकः, पुंक्लीबलिङ्गः ।

कण्टकारिका-स्त्री-११५७-भेडी भोय रीगण्णी.

□व्याघ्री, निर्दिग्धिका, ‘निदिग्धिका, सृष्टी,

बृहती, प्रचोदनी, कुली क्षुद्रा, दुःस्पर्शा, राष्ट्रिका’
*कण्टकानियतीति कण्टकारी, के कण्टकारिका ।

कण्टकाशन-पुं-१२५४-अंठ.

द्र० उष्ट्रशब्दः ।

*कण्टका अशनमस्येति कण्टकाशनः ।

कण्ठ-पुं-५८८-गण्.

□गल, निगण.

*कणयति शब्दायते इति कण्ठः कण्ठते वा, पुंलिङ्गोऽयम् । **वाचस्पतिस्तु**-‘प्रीवामूले तु कण्ठोऽस्त्री’ इति क्लीबेऽप्याह ।

कण्ठकूणिका-स्त्री-२८७-वीणु, सारंगी

□वीणा, घोषवती, विपञ्जी, वल्लकी ।

*कण्ठ कूणयते इति कण्ठकूणिका ।

कण्ठबन्ध-पुं-१२३२-छाथीने गणे आंधवानुं अंधन

□कलापक ।

*कण्ठो बध्यतेऽनेनेति कण्ठबन्धः ।

कण्ठभूषा-स्त्री-६५७-रोडनुं व्याभूषणु, डंडी वगेरे.

□प्रेवेयक ।

कण्ठाग्नि-पुं-१३१७ (शेष २८७)-पक्षी.

द्र० अगौकम्शब्दः ।

कण्ठिका-स्त्री-६६२-अेठ सेरनो छार.

□एकावली, एकयष्टिका ।

*कणति कण्ठते वा कण्ठा, के कण्ठिका ।

कण्ठीरव-पुं-१२८३-सिंह.

द्र० इभारिशब्दः ।

*कण्ठे रवो ध्वनिरस्येति कण्ठीरवः पृषोदरादित्वादीत्वम् ।

कण्ठेकाल-पुं-१९५-शंठर, मडादेव.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

*कण्ठे कालोऽस्येति कण्ठेकालः, ‘अमूर्धमस्तकात् स्वाङ्गादकामे’ ॥३।२।२२॥ इति सप्तम्या अणुपू ।

कण्डन-न.-१०१७-धान्य वगेरे आंडवुं ते

□अवघात ।

*कण्डयते इति कण्डनम् ।

कण्डरा-स्त्री-६३१-मडारनायु, मोटी नर.

□महास्नायु ।

*कण्डते माघतीति कण्डरा, ‘जठर-’ (उणा-४०३) इत्यरे निपात्यते ।

‘कण्डुरा’-स्त्री-११५१-डौवय.

द्र० आत्मगुण्ताशब्दः ।

कण्डू-स्त्री-४६४-अरण, अरण्युं.

□कण्डूयन, खजू, कण्डूया [कण्डूति, खजूति शि.३३] ।

*कषति वपुः ‘कषेर्ङ्छौ च-’ (उणा-८३१) इति ऊः कण्डूयते वा ‘भ्यादिभ्यो वा’ ॥५।३। ११५॥ इति क्विप् ।

कण्डूति-स्त्री-४६४ (शि. ३३)-अरण, अरण्युं

द्र० कण्डूशब्दः ।

कण्डूयन-न.-४६४-अरण, अरण्युं.

द्र० कण्डूशब्दः ।

*कषति वपुः ‘कषेर्ङ्छौ च-’ (उणा-८३१)

इति ऊः कण्डूयते वा, अनटि कण्डूयनम् ।

कण्डूया-स्त्री-४६४-५२५, ५२५पुं.

द्र०कण्डूशब्दः ।

*कषति वपुः “कषेण्डं छी च-” (उणा-८३१)

इति ऊः, कण्डूयते वा, “शसि-” ॥५॥३१०५॥

इति अप्रत्यये कण्डूया कण्डूतिरपि ।

‘कण्डूरा’-स्त्री-११५१-डौवय.

द्र०आत्मगुप्ताशब्दः ।

कण्डोलक-पुं-१०१७-टोपलो, टोपली, डरंडीयो.

□पिट, [पिटक शि.८८] ।

*कण्डूयते इति कण्डोलः “कटिपटि-” (उणा-४८३) इत्योलः, के कण्डोलकः ।

‘कण्व’-न.-९०४-सुराभीण.

द्र०किण्वशब्दः ।

कलृण-न-११९१-रोहिडो, अेक गतनुं सुगंधी ५३.

□सौगन्धिक, देवजग्ध, पौर, रौहिष ।

*कुत्सितं तृणमिति कलृणं “तृणे जातौ” ॥३॥२

॥३२॥ इति कोः कदादेशः ।

कथं कथिकता-स्त्री-२६३-प्रश्न.

द्र०अनुयोजनशब्दः ।

*कथं कथिकमिति जल्योऽस्यामिति कथं कथिकता, मयूरव्यंसकादित्वात् साधुः ।

कथम्-अ-१५४२ (शे. २०५)-डेवी रीते.

कदक-पुं-६८१-यं हरेवो.

□उल्लोच, वितान, चन्द्रोदय ।

*कुत्सितमकतीति कदकः ।

कदध्वन्-पुं-९८४-५२५ २२तो.

□व्यध्व, दुरध्व, विपथ, कापथ ।

*कुत्सितोऽध्वा इति कदध्वा ।

कदन-न-३७०-डिं.सा.

द्र०अपासनशब्दः ।

*कदेः सौत्रस्य कदनम् ।

कदम्ब-पुं-१०५४-२वर्णुं अथवा रौप्य भाक्षिक.

द्र०अजनामकशब्दः ।

*कदम्बकुसुमाकारत्वात् कदम्बः ।

कदम्ब-पुं-११३८-३६५ वृक्ष.

□हलिप्रिय, निप (धाराकदम्ब, राजकदम्ब)

‘प्रियक, हरिप्रिय’ ।

*“कदिः सौत्रः” कद्यते इति कदम्बः, “कदे-र्णिद्धा” (उणा-३२२) इत्यम्बः, कुत्सितमम्बते वा । धाराकदम्बो राजकदम्बश्चासौ, धूलिकदम्बाऽन्यः ।

कदम्बक-पुं-११८०-२२संव.

□सर्षप, तन्तुभ, ‘तन्तुभ’ ।

*कुत्सितमम्बते इति कदम्बकः ।

कदम्बक-न. १४११-समूह, समुदाय.

द्र०उत्करशब्दः ।

*“कदिः सौत्रः” कद्यते इति कदम्बः, “कदे-र्णिद्धा” (उणा-३२२) इत्यम्बः, के कदम्बकम्, कुत्सितमम्बते वा ।

कदर्य-पुं-३६८-३णुंस भाषुस.

□कृपण, मितम्पच, कीनाश, तद्धन, क्षुद्र, दृढ-मुष्टि, किम्पचान ।

*कुत्सितोऽयः स्वामीति कदर्यः ।

‘कदल’-पुं-११३६-डेण.

द्र०कदलीशब्दः ।

कदलिन्-पुं-१२९४ डरण्नी अेक गत.

कदली-स्त्री-११३६-डेण.

□रम्भा, मोचा, ‘कदल, अं शुमत्फला, काष्ठीला वारणबुसा (वारणबुषा)’ ।

*“कदिः सौत्रः” कद्यते इति कदली “मृदिकन्दि-” (उणा-४६५) इत्यलः, केन वायुना दल्यते वा, के दलमस्या इति वा ।

कदली-स्त्री-१२९४-डरण्नी अेक प्रक्षर.

द्र०एणशब्दः ।

*कद्यते इति कदली ‘मृदिकन्दि-’ (उणा-४६५)

इत्यलः, स्त्रियामयम्, यदाह-

“कदली तु बिले शेते, मृदुभक्षैव कर्बुरैः ।

नीलायै रोमभियुक्ता, सा विशत्यङ्गुलायता” ॥

अमरस्त्वयम्- मत्वर्थीयेनन्तः आह ।

कदाचित्-अ.-१५३३-डोषक वपत.

□जातु, कर्हिचित् ।

*यथा-“न कदाचिदनीदृशं जगत्” ।

कदुष्ण-पुं-१३८६-थोडुं गरभ.

□कोष्ण, कवोष्ण, मन्दोष्ण, ईषदुष्ण ।

*ईषदुष्णः कोष्णः कोः कद्- ॥३२।१३०॥

इति कदादेशे कदुष्णः ।

कद्द्रु-पुं-१३९७-लाञ्छ भिषित पीणो वणुं

द्र०कडारशब्दः ।

*कत् कुत्सितं द्रवतीति कर्तुः "हरिपीति-"

(उणा-७४५) इति उः प्रत्ययः ।

कद्द्रद-पुं-३४७-भराय भोलनार.

□दुर्वाच् ।

*कुत्सितं वदतीति कद्द्रदः "रथवेद" ॥३२।

१३१॥ इति कोः कदादेशः ।

(कद्द्रर) -पुं-३५०-अत्यंत भराय.

□कद्वर, अतिकुत्सित ।

*कुत्सितं वृणोतीति कद्द्रर इत्यन्ये ।

कनक-न.-१०४३-सोतुं.

द्र०अञ्जनशब्दः ।

*कनति दीप्यते इति कनकम्, "दुकन-" (उणा-

२७) इत्यकः ।

कनकाध्यक्ष-पुं-७१३-सुवणुं उपरनो अधिअरी.

□भौरिक, [हेमाध्यक्ष, हैरिक शि.६२] ।

*कनकस्याध्यक्षः इति कनकाध्यक्षः ।

कनकालुका-स्त्री-७१८-सोतानी अरी, अणश.

□भृङ्गार ।

*कनकस्याल्ः कनकाल्ः, के कनकालुका ।

कनकाह्वय-पुं-११५१-धतुरे.

□धतूर, 'अमस, कितव, धूर्त, धुस्तुर, धुस्तूर,

धुस्तूर, धुतुर, मातुल, मदन' [धुतूर शि.१०४] ।

*कनकाह्वयः, भुक्तेऽस्मिन् हेमवर्णं पृथ्वीदर्शनात् ।

कनन-पुं-४५३-अणु.

□काण, एकदश (एकाक्ष) ।

*कनति दीप्यते एकदश्या इति कननः ।

कनिश-न.-११८२-(शि. १०७)-अणुसु.

द्र०कणिशशब्दः ।

कनिष्ठ-पुं-५५२-नानो भाध.

द्र०अनुजशब्दः ।

*अतिशयेन अल्पः कनिष्ठः, "गुणाङ्गा-"

॥७।३।९॥ इतीष्टे "अल्पयूतोः कन्वा" ॥७।४।३३॥

इति कनादेशः ।

कनिष्ठ-न.-१४२८-(शि-१२८) अत्यंत थोडुं.

धणुं नानुं.

द्र० अणीयशब्द ।

*"अल्पयूतोः कन् वा" ॥७।४।३३॥ इति

कनादेशः कनीयः

कनिष्ठमपि ।

कनिष्ठा-स्त्री.-५९३-टयली आंगणी.

□कनीनिका ।

*अत्यल्पा इति कनिष्ठा ।

कनी-स्त्री-५१०-कुमारी.

□कन्या, कुमारी ।

*कनति अचि कनी "वयस्यनन्त्ये" ॥२।८।

२१॥ इति इयाम् ।

कनीनिका-स्त्री.-५७५-आपनी डीडी.

□तारा, (तारका) ।

*कनति दीप्यते इति कनीनिका "कनेरीनकः"

(उणा-७३) इति ।

कनीनिका-स्त्री.-५९३-टयली आंगणी.

□ कनिष्ठा ।

*कनति दीप्यते इति कनीनिका ।

कनीयस्-स्त्री-५५२-नानोभाध.

द्र० अनुजशब्दः ।

*अतिशयेन युवा कनीयान् ।

कनीयस्-न.-१४२८-अत्यंत थोडुं, धणुं नानुं.

द्र० अणीयशब्दः ।

*"अल्पयूतोः कन् वा" ॥७।८।३३॥ इति

कनादेशः, कनीयः कनिष्ठमपि ।

कनीयस्-न.-१०४०-ताणु.

द्र० उदुम्बरशब्दः ।

*कनति दीप्यते इति कनीयस्म् "फनस"- (उणा

-५६२) इत्यसे निपात्यते ।

कन्तु-पुं-२२८(शि. १६)-अभदेव.

कन्द-पुं.-११६६-३मण वगेरेनुं भूण.

□ कर्हाट, शिफा, 'शिफाकन्द' ।

*कनतीति कन्दः "शाशपि" (उणा-२३७)

इति दः, पुंक्लीबलिङ्गः, कन्द्यतेऽन्विष्यते वा ।

कन्द-पुं.-११८९-सूरणुं ३६.

□ अशोधन, सूरण, (सुरण) ।

*कन्द्यते इति कन्दः, पुंक्लीबलिङ्गः, मूलविशेषः ।

कन्दर-पुं.-न.स्त्री-१०३३-कृत्रिम शुश.

□ दरी ।

*कन्दन्ते विप्लवन्तेऽस्मिन् इति कन्दरः, त्रिलिङ्गः, "ऋच्छिन्नटि"- (उणा-३९७) इत्यरः, कं दीर्यते, कं दृणातीति वा, कन्दाः सन्त्यत्र वा, अश्मादित्वाद् रः ।

कन्दराकर-पुं. १०२७ (शे. १५८) ५५^त.

द्र० अचलशब्द ।

कन्दर्प-पुं.-२२८-क्षभदेव.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

*कं अव्ययं कुत्सायाम्, कं दर्पोऽस्येति कन्दर्पः ।

कन्दर्पा-स्त्री.-४५ श्रीधर्मनाथ भगवाननी
शासनदेवी.

*कमित्यव्ययं, कं कुत्सितं दायतीति कन्दर्पा ।

'कन्दलिन'-पुं-१२९४-६२णुनी ज्येष्ठ गत.

द्र० एणशब्दः ।

कन्दली-स्त्री.-पुं.-न.-१२९४-६२णुनी ज्येष्ठ गत.

द्र० एणशब्दः ।

*कन्दान् लातीति कन्दली, इयामवर्णा, हस्तायामा,
महोदरी, त्रिलिङ्गोऽयम् । अमरस्त्वम् मत्वर्थीयेनन्तः
आह ।

कन्दु-पुं.-स्त्री.-९२१-लोढानुं वासण,
तपी, क्षाई, वगेरे.

□ स्वेदनिका ।

*कन्दन्त्येनामिति कन्दुः, पुंक्लीबलिङ्गः, भृमृत्-

(उणा-७१६) इत्युः ।

कन्दुक-पुं.-न.-६८९-६३०.

□ गेन्दुक, [गन्दुक शि. ५६] ।

*काम्यते क्रीडार्थिभिरिति कन्दुकः, पुंक्लीबलिङ्गः,
"कमिति मेदेन्तश्च" (उणा-५४) इति उकः, कन्दुरेव

वा "कुमारीक्रीडनेयसोः," ॥७२१६॥ इति कः,
के शिरो नमनोन्नमनेक्षणद् दुनोतीति वा ।

कन्धरा-स्त्री.-५८६-३०३.

□ धननि, ग्रीवा, शिरोधि, शिरोधरा ।

*कं शिरो धारयतीति कन्धरा "धारेर्ध्वर्च"

॥५१११३॥ इति लो, धरादेशश्च ।

कन्धरामध्य-न.-५८७-३०३नो मध्यभाग.

□ कुक ।

कन्यकुब्ज-न.-९७३-३०३कुब्ज, ३नोदेश.

□ महोदय, कन्याकुब्ज, गाधिपुर, कौश,
कुशस्थल ।

*कन्याः कुब्जा अत्रेति कन्यकुब्जम्, तत्र हि
जमदग्निना शापेन नरपतेः कन्याः कुब्जीकृता इति
प्रसिद्धिः, "डूयापो बहुलं"-॥२१८१९८॥ इति ह्रस्वः,

ह्रस्वत्वाभावे कन्याकुब्जम् ।

कन्यस-पुं.-५५२ (शे. १९३) नानोबाध

द्र० अनुजशब्दः ।

कन्या-स्त्री.-५१०-३भारी.

□ कन्या, कनी ।

*कुमारयति क्रीडयतीति कुमारी, कुत्सिता
मारोऽस्या वाऽनूदत्वात् ।

(कन्या)-स्त्री-११६-३न्याशिशि.

कन्याकुब्ज-न.-९७४-३०३कुब्ज, ३नोदेश.

द्र० कन्यकुब्जशब्दः ।

*कन्याः कुब्जा अत्र कन्यकुब्जम्, तत्र हि
जमदग्निना शापेन नरपतेः कन्याः कुब्जीकृता इति
प्रसिद्धिः, "डूयापो बहुलं"-॥२१४१९९॥ इति ह्रस्वः
ह्रस्वत्वाऽभावे कन्याकुब्जम् ।

कपट-न.-पुं.-३७८-७म, ३५८.

द्र० उपधिशब्दः ।

*कम्पयत्यनेनेति कपटं, पुंक्लीबलिङ्गः, "कपट-
कीकटादयः" (उणा-१४४) इति साधुः, के मूधिनं
पटमिवाच्छादकमिति वा ।

कपर्द-पुं.-२००-शंकरनी गटा.

□ जयाजट ।

*कं शिरः पिपतीति कपर्दः, “शारापि-” (उणा-२३७) इति बहुवचनाद् दः ।

कपर्द-पुं-१२०६-डोडौ ।

□ हिरण्य, मणास्थिक, वराटक, [श्वेत, कपर्दक शि. १७४] ।

*के पर्दते इति कपर्दः, शेषश्चात्र-“स्यात् श्वेतः कपर्दके” ।

कपर्दिन्-पुं-१९६-शं३२, म६ादेव ।

द्र०अट्टहासिन्शब्दः ।

*कपर्दोऽस्यास्तीति कपर्दी ।

कपाट-पुं. न. स्त्री.-१००७-डमाड, आ२खुं ।

द्र० अरशब्दः ।

*कम्पते इति कपाटः, त्रिलिङ्गः, “कपाट विराट्-” (उणा-१४८) इत्याटे निपात्यते, कं शिरः पाटयति प्रविशतामिति वा जपादित्वाद् वत्वे कवाटोऽपि ।

कपाल-पुं. न.-६२७-डपाण, माथानी भोपरी ।

□ कर्पर, [शकल शि. ४८] ।

*कपिः सौत्रः, कप्यते इति कपालं, पुंक्ली-बलिङ्गः, “ऋकृमृ-” (उणा-४७५) इत्यालः, कं पालयति वा तच्च मूर्ध्नोऽर्धास्थि, घटादिवण्डेऽप्यु-पचारात्, शकलमपि ।

कपालभृत्-पुं-१९९-शं३२, म६ादेव ।

□ द्र०अट्टहासिन्शब्दः ।

*कपालं विभर्तीति कपालभृत्, यौगिकत्वात् कपालीति ।

(कपालिन्)-पुं-१९९-शं३२ म६ादेव ।

द्र०अट्टहासिन्शब्दः ।

कपालिनी-स्त्री-२०६-आभुं३ ।

□ चामुण्डा, चर्चिका, चर्ममुण्डा, मार्जारकणिका, कर्णमोटी, महागन्धा, भैरवी [महाचण्डी, चण्डमुण्डा शि. ६२] ।

*कपालमस्त्यस्याः इति कपालिनी ।

कपि पुं-१२९१-वां६३ ।

□ मर्कट, कीश, प्लवङ्गम, प्लङ्गव, प्लवग शाखामृग, हरि, बलीमुख ‘बलिमुख’, वनौकस, वानर, [प्रवङ्ग शि. १४४] ।

*कम्पते चलतीति कपिः, “अम्भिकुण्ठ-”

(उणा-६१४) इति इर्नलोपश्च ।

कपि-पुं-९८ (शिप १०)-सु५ ।

द्र०अंशुशब्दः ।

कपि-पुं-२१९ (शि. ७५)-विष्णु, नारायण ।

द्र०अंशुशब्दः ।

कपि-पुं-१२१८-शे५(१७७) ङाथी ।

द्र०अनेकपशब्दः ।

‘कपिकच्छु’-स्त्री-११५१-डौवय ।

द्र०आत्मगुणाशब्दः ।

कपिकच्छु-स्त्री-११५१-डौवय ।

द्र० आत्मगुणाशब्दः ।

*कपीन् कषतीति कपिकच्छुः, स्त्रीलिङ्गः, “कपेर्ङलौ च षः” (उणा-८३२) इति ऊः ।

कपित्थ-पुं-११५१-डोडुं ।

□ दधिफल, कचित्थ, दधित्थ. ग्राहिन, मन्मथ, पुष्पफल, दन्तशट ।

*कपयोऽस्मिन् तिष्ठन्तीति कपित्थः, कपिप्रियत्वात् कपिरिव तिष्ठतीति वा, ष्टोदरादित्वात् तत्वम् ।

कपिध्वज-पुं-७०९-अर्जुन ।

द्र०अर्जुनशब्दः ।

*कपिध्वजोऽस्येति कपिध्वजः ।

कपिल-पुं-१३९६-लाश मिश्रित पीणा वलुं ।

द्र०कडारशब्दः ।

*“कवृड वणे” कवते इति कपिलः, “स्थ-ण्डिल-” (उणा-४८४) इतीले निपात्यते, कपि-वर्णं लातीति वा ।

कपिल पुं-२१९ (शिप ७०)-विष्णु, नारायण ।

द्र०अच्युतशब्दः ।

कपिल-पुं-१२८०-डूतरे ।

द्र०अस्थिभुजशब्दः ।

कपिला-पुं-१०४८-अेडम्मतनुं पित्तण ।

□ ब्राह्मी, राशी, ब्रह्मरीति, महेश्वरी ।

*कपिला वर्णेन ।

कापलाञ्जन-पुं-२०० (शिप ४७)-शं३२, म६ादेव ।

द्र०अट्टहासिन्शब्दः ।

कपिलोह-न.-१०४७-पित्तण ।

द्र०आरकूटशब्दः ।

*कपिवर्णं लोहमिति कपिलोहम् ।

कपिश-पुं-१३९६-लाक्ष भिश्रित पीलो वः^१ ।

द्र०कडारशब्दः ।

*कपिर्म कटवर्णोऽस्त्यस्येति कपिशः लोमादित्वाद् शः ।

कपिशीर्ष-न.-९८१-डिधानां डंगरां ।

□ प्राकाराग्र

*कपेरिव शीर्षमस्येति कपिशीर्षम् ।

'कपीतन'-पुं-११५२-०४'गली आंभो ।

द्र०आम्रातकशब्दः ।

'कपूय'-पुं-१४४३-अधम ।

द्र०अणकशब्दः ।

कपोणि-पु-५९० (शि ४६) डोएली ।

द्र०कफणिशब्दः ।

कपोत-पुं-१३३९-ड्यूतर^२ ।

□ पारापत, कलरव, रक्तलोचन, [पारावत शि. १२६] ।

*'कवृड् वर्णे' कव्यते इति कपोतः "कबेरोत् प्व" (उणा-२१७) इति साधुः ॥

कपोतपाली-पु १०१०-ड्यूतरभानुं, लाड्डानी ५२५डी ।

□ विटङ्क ।

*कपोतान् पक्षिणः पालयतीति कपोतपाली ।

कपोताभ-पुं-१३९४-ड्यूतरना ण्वेवो रंग ।

□ कपोत ।

*कपोतस्येव आभाऽस्त्येति कपोताभः ।

कपोल-पुं-५८२-आवनी पासेनो लाग ।

*कपिः सौत्रः, कप्यते इति कपोलः "कटिपटि-"

(उणा-४९३) इत्यलः प्रत्ययः ।

कपोली-स्त्री-६१४-दीयथुनो आगरो लाग ।

*जनोरग्रिमो भागः, कपेः सौत्रस्य "कटिपटि-"

(उणा-४९३) इत्योले कपोली ।

कफ-पुं-४६२-आयुर्वेद प्रभाणे शरीरनी तथु धातुमांती ओड धातु, डङ् ।

□ श्लेष्मन्, बलाश, स्नेहभू, खट, [शिङ्घानक, खेट शं. १०७] ।

*कायत्यनेनेति कफः "शफकफ-" (उणा-३१६) इति फे निपात्यते, कात् फलतीति वा ।

अ. २०

कफकूर्चिका-स्त्री-६३३-लाग

द्र०आस्यासवशब्दः ।

*कफस्य कूर्चिकेव कफकूर्चिका ।

कफणि-स्त्री-५९०-डोएली

□ कफोणि, (कफाणि), सुजामध्य, कूर्पर, [रत्नि-पृष्ठक, बाहूपवाहुसन्धि शं. १२४, कपोणि, शि. ४६ कूर्पर शि. ४७] ।

*कं फणति इति कफणिः, स्त्रीलिङ्गाः 'कूर्परः "कफणिर्निपण्" इति पुंस्यपि वैजयन्ती ।

(कफाणि) स्त्री-५९०-डोएली ।

द्र०कफणिशब्दः ।

कफिन्-पुं-४६०-सजेपम डे डङ्गना रोगवाजो

□ श्लेष्मल, श्लेष्मण ।

*कफोऽस्यास्तीति कफी ।

कफोणि-स्त्री-५९०-डोएली ।

द्र०कफणिशब्दः ।

*कं फणति गच्छतीति कफोणिः स्त्रीलिङ्गाः, पृषो-दरादित्वात् कफाणिरपि । शेषश्चात्र-"कफणौ रत्निपृष्ठकम् बाहूपवाहुसन्धिश्च ॥" इति ।

कवन्ध-पुं न.-५६५-नायतुं धड,

□ रुण्ड ।

*कूयते शब्दयते इति कवन्धः, पुंस्त्रीबलिङ्गः, "कोरन्धः" (उणा-२५७) इत्यन्धः, कस्य शिरसो बन्धोऽत्रेति वा केन बध्यत इति वा, पृषोदरादित्वात् ।

कवन्ध-न.-१०७०-धोएणी पाएणी

द्र०अपशब्दः ।

*कसुखं वायुं वहिनं वा बध्नातीति कवन्धम्, कम, अन्धम्, इति द्वे नाम्नी इत्येके ।

कवर-पुं-१४६९-भिश्रित, ओडकुं थथेलुं ।

□ कम्ब, मिश्र, संपृक्त, खचित ।

*कूयते इति कवरः, "कच्छिचटि-" (उणा-३९७) इत्यरः ।

कवरी-स्त्री-५७०-डेशरयना, अंभोडो ।

□ केशवेप (कवरी शं. ११६) ।

*केशानां वेपे रचनायां कूयते इति कवरी, "कच्छिचटि"-

(उणा-३९७) इत्यरे “भाजगोण—” ॥२।४।३०॥
इति डीः, कं वृणोतीति वा । शेषञ्चात्र—
‘कबित्थ’-पुं-११५१-डोट, डोडी।

द्र० कपित्थशब्दः ।

कमठ-पुं-१३५३-अथभो।

द्र० कच्छपशब्दः ।

*काम्यते यज्ञार्थमिति कमठः, ‘मृदूशृ-’ (उणा-
१६७) इत्यठः, के मठति निवसतीति वा ।

कमण्डलु-पुं-न.-८१६-सं-यासीनुं ७४पात्र।

□ कुण्डिका ।

*कं पानीयमनित्यऽत्रेति कमण्डलुः, पुंक्लीबलिङ्गः,
“गूहलु-गुगलु-कमण्डलवः” (उणा-८२४) इति साधुः,
कं जलं अण्डे मध्ये लातीति वा ।

कमन-पुं-२११-अह्ला।

द्र० अजशब्दः ।

*कामयतेऽभिलषति सुतामिति कमनः ।

कमन-पुं-२२७-अभदेव।

द्र० अङ्गजशब्दः ।

*कामयते शृङ्गारमिति कमनः, “रम्यादिभ्यः
कर्त्तरि” (५।३।१२६) इत्यनट् ।

कमन-पुं-४३४-(शि. ३१)-अमी, वासनायुक्त।

द्र० अभिकशब्दः ।

कमनच्छद्-पुं-१३३३-अं-अपक्षी।

द्र० कङ्कशब्दः ।

*कमनः, कान्तश्छदोऽस्येति कमनच्छद्ः ।

कमनीय-न.-१४४५-सुं-दर, मनोदर।

द्र० अभिरामशब्दः ।

*काम्यते इति अनीये कमनीयम् ।

‘कमन्घ’-न.-१०७०-पाष्ठी।

द्र० अप्शब्दः ।

कमर-पुं-४३४-अमी।

द्र० अभिकशब्दः ।

*कामयते इति कमरः, कच्छिचटि-” (उणा-
३९७) इत्यरः ।

कमल-न.-१०६९- पाष्ठी।

द्र० अप्शब्दः ।

*काम्यते इति कमलम्, “मृदिकन्दि-” (उणा-
४६५) इत्य लः ।

कमल-न.-११६०-अभग।

द्र० अरविन्दशब्दः ।

*काम्यते श्रिया इति कमलं, “मृदिकन्दि-”
(उणा-४६५) इत्यलः, कमम्भोऽलति भूषयति वा,
केन मल्यत इति वा ।

(कमलजन्मन)-पुं-२१३-अह्ला।

द्र० अच्युतशब्दः ।

कमला-स्त्री-२२६-लक्ष्मी।

द्र० आशब्दः ।

*कमलमस्त्यस्याः इति कमला ।

कमलिनी-स्त्री-११६०(शि.१०५)-अभगनो वेले।

द्र० नलिनीशब्दः ।

कमलोत्तर-न.-११५९-अयुं-भो, अयुं-ल।

□ लट्वा, महारजन, कुसुम्भ, ‘वह्निशिख’ ।

*कमलेभ्य उत्तरं वर्णाधिक्यात् इति कमलोत्तरम् ।

कमितृ-पुं-४३४-अमी।

द्र० अभिकशब्दः ।

*कमनशीलः, तृनि कमिता ।

कम्प-पुं-३०६-अं-प, धुणुं-ते।

□ वेपथु ।

*कम्पनमिति कम्पः ।

कम्पन-न.-१४५५-अपल, अनित्य।

द्र० अस्थिरशब्दः ।

*कम्पनशीलं कम्पनं, “इङितः-” (५।२।४४)

इत्यनः ।

कम्पाक-पुं-११०६-वायु, पवन।

द्र० अनिलशब्दः ।

*कम्पाकश्चिह्नमस्येति कम्पाकः ।

कम्पित-न.-१४८१-अं-पेथुं।

द्र० अन्दोलितशब्दः ।

*कम्पयते इति कम्पितम् ।

कम्प-न.-१४५५-अनित्य।

द्र० अस्थिरशब्दः ।

*कम्पनशीलं, “स्म्यजस-” (५।२।७९) इति

रे कम्प्रम् ।

कम्बल-पुं-स्त्री-६७०-जिनतुं वस्त्र, डंयव.

□ उर्णायु, आविक, औरघ्न, रल्लक ।

*काम्यते इति कम्बलः, पुंस्त्रीलिङ्गः, "शमि-कमि"

(उणा-४९९) इति बलः प्रत्ययः ।

कम्बल-पुं-१३११-श्लेष् प्रकटरतो नाग.

□ अश्वतर, वृतराष्ट्र, बलाहक ।

*कामयते इति कम्बलः ।

कम्बल-न.-१०७० (शेष. १६५)-पाष्णी.

द्र० अप्शब्दः ।

कम्बलिवाह्यक-न. पुं-७५३-अण्णाडी.

□ गन्त्री ।

*कम्बलिभिर्दान्तैर्वाढ्यं कम्बलिवाह्यम्, पुंस्त्री-
बलिङ्गः ।

कम्बि-स्त्री-१०२१-३३७।

□ 'कम्बी, दर्वी, दर्वि', खजाका, ।

*काम्यते इति कम्बिः, "छविछिवि-" (उणा-

७०६) इति वौ निपात्यते ।

'कम्बी'-स्त्री-१०२१-३३७।

द्र० काम्यशब्दः ।

कम्बु-पुं न.-१२०४-शंभ

□ वारिज, त्रिरेख, षोडशावर्त, शङ्ख ।

*काम्यते इति कम्बुः, पुंस्त्रीबलिङ्गः, "कम्य-
मिभ्यां-" (उणा-७९९) इति बुः ।

कम्बुग्रीवा-स्त्री-५८६-त्रयु रेभावाणी डोड,
शंभाडार डोड

*रेखान्नयाङ्किता, शङ्खाकृतिर्वा ग्रीवा कम्बुग्रीवा ।

कम्भारी-स्त्री-१३४३-सीवयु नामनी वनस्पति

द्र० काश्मरी शब्द ।

कम्भ-पुं-४३४-डामी

द्र० अभिकशब्दः ।

*कमनशीलः इति कम्भः, "स्म्यजस"- (४।
२।७९) इति रः ।

कम्भ-न.-१४४५-सुंदर, मनोहर.

द्र० अभिराम शब्दः ।

*काम्यते इति कम्भः, "स्म्यजस"- (५।२।७९)

इति बाडैलकात् कर्मण्यपि रः ।

कर (परि.)-पुं-५-आ शण्ड लगाडता वरुड

वायुड शण्ड अने छे.

कर-पुं-१००-डिरयु

द्र० अंशुशब्दः ।

*कीर्यते इति करः, अल् ।

कर-पुं-५९१-ढाथनो पंजे.

□ पञ्चशाख, शय, शम, हस्त, पाणि, [भुजदल,
सल शे. १२४] ।

*कुर्वन्त्यनेन, कार्यते वा करः ।

कर-पुं-७४५-महेसुध.

□ बलि, भागधेय ।

*कीर्यते क्रियते वा प्रत्येकमिति करः ।

कर-पुं-१२२४-ढाथीनी सूठ.

□ हस्तिनासा, गुण्डा, हस्त ।

*करोति, किरत्यनेन वेति करः ।

करक-पु न. स्त्री-१६६-पाष्णीना डर।

□ घनोपल, [अम्बुघन, मेघकफ, मेघास्थिमिञ्जिका

शे. २९, वीजोदक, तोयडिम्भ, वर्षावीज इरावर,
शे. ३०] ।

*कीर्यते इति करकत्रिलिङ्गः "दकृन्"- (उणा-

२७) इत्यादिना अकः । शेषश्चात्र-"करकेडुघनो

मेघकामो मेघास्थि-पुञ्जिका । वीजोदकं तोयडिम्भो

वर्षावीजमिरावरम् ।

करक-पुं-न.-१०२१-अरी, नानुं पाष्णीतुं पात्र.

द्र० आलूशब्दः ।

*किरत्यम्मः इति करकः, "दकृन्"- (उणा-२७)

इत्यकः, पुंस्त्रीबलिङ्गोऽयम्

'करकट' पुं-१३५२-डरयवो

द्र० कर्कट शब्द ।

करकपात्रिका-स्त्री-१०२५-थामडानी अरी,

थामडानुं पात्र.

*करकवत् पिबन्त्यनया इति के करकपात्रिका ।

करङ्क-पुं ६२८-मण्ण. ढाडडानी यरथी.

□ क काल, अस्पिचर ।

*कीर्यते श्रादिभिरिति करङ्कः, "करोऽङ्गो रो
लश्च वा" (उणा-६२) इति अङ्कः प्रत्ययः ।

करङ्क-पुं-१०२२-नाणीयेरनी डायदी.

*किरत्यम्बु इति करङ्कः, "किरोङ्गी-" (उणा
६२) इत्यकः ।

करज-पुं-५९४-नय

□ कामाङ्कुश, महाराज, नखर, नख, करशुक,

भुजाकण्ट, पुनर्भव, पुनर्नव, (पाणिज, कररुह) ।

*कराज्जातः इति करजः, यौगिकत्वात् पाणिज-

कररूहादयः ।

‘करज’-पुं-११४०-उरं ७ वृक्ष

द्र० करज्ज शब्द ।

करञ्ज-पुं-११४०-उरं ७ वृक्ष, उरभक्षानुं आउ.

□नक्तमाल, ‘चिरविल्व, (चिरिविल्व) रंक्तमाल, करज’ ।

*करोतीति करञ्जः, ‘कृगोऽञ्जः’ (उणा-१३६)

करं जयतीति वा ।

करट-पुं-१२२५-हाथीनुं ग उस्थण.

□गण्ड, कट ।

*करोति मदमिति करटः, “दिव्यवि-” (उणा-१४२) इत्यटः ।

करट-पुं-१३२२-डागडो.

द्र० अन्यभृतशब्दः ।

*करोति शब्दमिति करटः, “दिव्यवि-” (उणा-१४२) इत्यटः, ‘क’ इति रटतीति वा ।

करट-न.-६४५-(शि. १३२)-केशर.

द्र० असकृत्संज्ञशब्दः ।

(करट)-न.-२८७-मृदंग ढोल, तयला, वगेरै

द्र० आनद्धशब्दः ।

करटा-स्त्री-१२६९-उठथी टोही शक्य तेरी गाय.

□दुःखदोह्या ।

*करोति खेदमिति करटा, “दिव्यवि-” (उणा-१४२) इत्यटः, दुःशील्यर्थः ।

करटिन-पुं-१२१७-हाथी.

द्र० अनेकपशब्दः ।

*करटः कपालोऽस्त्यस्येति करटी ।

करटु-पुं-१३३७-अशुल गोलनार येके पक्षी.

□कर्करेडु, करेडु, ककराडुक; (कर्कराडु) ।

*क इति रटतीति करटुः, “केवयुभरणु-” (उणा-७४६) इति उप्रत्यये निपात्यते ।

करण-न.-८२-आसन, पद्मासन वगेरै.

□आसन ।

*क्रियते मनोऽवश्यमनेनेति करणम् ।

करण-न.-५६३-शरीर

द्र० अङ्गशब्दः ।

क्रियतेऽनेनेति करणम् ।

करण-पुं-८९७-वैश्य पुरुष अने शूद्र स्त्रीथी
उत्पन्न थयेल मनुष्य.

द्र० अङ्गशब्दः ।

*करोतीति करणः, नद्यादित्वाद् अनः ।

करण-न.-१३८३-अक्षु वगेरै छन्दिय.

द्र० अक्षशब्दः ।

*क्रियतेऽनेनेति करणम् ।

करण-पुं-४८४ (शि. १०७) लेपक, लहियो.

द्र० अक्षरचरणशब्दः ।

करण-न.-५१८-(शि. १११)-लग्न समथे हाथमां
लेप करेते ते.

करणत्राण-न.-५६७-भस्तक.

द्र० उत्तमाङ्गशब्दः ।

*करणानीन्द्रियाणि त्रायन्तेऽनेनेति करणत्राणम् ।

करतोया-स्त्री १०८५-पावतीना विवाहमां
कन्यादानना ७७थी उत्पन्न थयेली नदी.

□सदानीरा ।

*गौरीविवाहे हरहस्तात् प्रदानतो या जाता
सा करतोया ।

करपत्रक-न.-९१८-उरवत.

□ककच ।

*करैसंचार्यं शस्त्रं इति करपत्रं, करशब्दो-
च्चारणेन पततीति वा त्रद् ।

करपाल-पुं-७८२ (शि. १४६) तलवार.

द्र० असिहशब्दः ।

करभ-पुं-५९२-हाथना डांडाथी टयली आंगणी
सुधीतो लोण.

*मणिवन्धात् कनिष्ठा यावत् करे भातीति
करभः ।

करभ-पुं-१२५५-त्रयु वरस्तो गिंठ.

*कीर्यते इति करभः, ‘कृशग’-(उणा-३२९)

इत्यमः, कं शिरो रभत उन्नमयतीति वा ।

करभूषण-न.-६६२-पोथी, डडु, अंगडी.

द्र० आवापशब्दः ।

*करस्य भूषणमिति करभूषणम् ।

करमाल-पुं-११०४-धूमाडो.

द्र० अग्निवाहशब्दः ।

*कार्यते वायुना इति करमालः, “चात्वाल-”
(उणा-४८०) इत्याले निपात्यते ।

करम्ब-पुं-१४६९-भिश्चित्, ज्येष्ठुं थथेक्षुं ।

□ कबर, मिश्र, संपृक्त, खचित ।

*क्रियते इति करम्बः, “कुकडि-” (उणा-३२१)
इत्यम्बः ।

करम्ब-पुं-३९९(शि. ८६) दडीं छांटेसो साथवो,
डरंभो ।

□ करम्भ, दधिसक्तु ।

करम्भ-पुं-३९९-दडीं छांटेसो साथवो, डरंभो ।

□ दधिसक्तु, [करम्ब शे० ८६] ।

*करोति तृप्तिमिति करम्भः, “कुकलैरम्भः”
(उणा-३३६) इत्यम्भः केन रभ्यते मील्यते वा ।
(कररुह)-पुं-५९४--न० ।

द्र० करजशब्दः ।

करवाल-पुं-७८२-तलवार ।

द्र० असिशब्दः ।

*करं पाल्यतीति करपालः, जपादित्वाद् वत्वे
करवालः, करे वालो वलनमस्येति वा ।

करवालिका-स्त्री-७८५-नानी तलवार, डटारी ।

द्र० ईलीशब्दः ।

*अल्पः करवालः करवालिका, तंरवालिकेत्यन्ये
“न्युब्जः खङ्गः कडितलम् ” इति व्याडिः ।
स चास्माभिर्दे श्यामुक्तं ।

करवीर-न.-९८९-२भशान् ।

□ श्मशान्, पितृवन, पितृग्रह, प्रेतवन, प्रेतग्रह ।

* करैवीर्यन्तेऽत्रेति करवीरम् ।

करवीर-पुं-११३७-डडोर ।

□ हयमार, प्रतिहास, (प्रतीहास), शतप्रास,
चण्डात, ।

*किरतीति करवीरः, “जम्बीर-”(उणा-४२२)
इति निपात्यते, कुणोति हिनस्तीति करः स वीर इव
मारकत्वात् करवीरः ।

करवीरक-पुं-११९७-ज्येष्ठ प्रडरनुं स्थावर
विष ।

द्र० अर्कोल्लसारशब्दः ।

*करवीरमूलजत्वात् करवीरः, यदाह—

“करवीरं त्वश्वसारमूलजं सर्वतोभेवम्” इति ।

करवीरक-पुं-२०९ (शि. ६३)—अतिरुधेय,
शंकरनो पुत्र ।

द्र० अग्निभूशब्दः ।

करवीरा-स्त्री-१०६०-भणुशील धातु ।

□ मनोगुप्ता, मनःशिला, नागमातृ, रोचनी,
रसनेत्रिका, नेपाली, कुनडी, गोला, मनोहा, नागजिहिका,
[शिला, नैपाली शि. ८३] ।

* करे विशेषेण ईर्यते इति करवीरा ।

करशाखा-स्त्री-५९२-आंगणीयो

द्र० अङ्गुलीशब्दः ।

*करस्य शाखेवेति करशाखा ।

करशीकर-पुं-१२२३-छाथीनी सूडभाथी उडता
पाणीना पिंङ्गुयो ।

□ वमथु ।

*करस्य शीकोऽम्बुकणः इति करशीकरः ।

करशूक-पुं-५९४-न० ।

द्र० करजशब्दः ।

*करस्य शूक इव करशूकः ।

करहाट-पुं-११६६-डमण वगेरेनां मुलकन्द ।

□ शिफा, कन्द, ‘शिफाकन्द’ ।

*कं रह्यन्तीति करहाः पचादयो जलोत्थास्तान-
टतीति करहाटः, कीर्यते इति वा “कपाटविराट-”
(उणा-१४८) इत्याटे निपात्यते ।

करात्ती-स्त्री-५१३ (शि.४०)-पत्नी परलुकी
स्त्री ।

द्र० उदाशब्दः ।

करालिक-पुं-१११४-वृक्ष, आड ।

द्र० अर्द्धिपशब्दः ।

*करालमुच्चं शिखरमस्त्यस्येति करालिकः ।

करालिक-पुं-७८२ (शि. १४६) -तलवार ।

द्र० असिशब्दः ।

करालिका-स्त्री-२०५(शि.५६) -पावती ।

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

करि-पुं-१२१८-(शि. १०६) -छाथी ।

द्र० अनेकपशब्दः ।

करिन्-पुं-१२१७-६थी.

द्र० अनेकपशब्दः ।

*करोऽस्त्यस्येति करी ।

करीर-पुं-न.-१०१९-धो, उगश.

□ घट, कुट, कुम्भ, कलश, कलस, निप ।

*कीर्यते इति करीरः, पुंस्त्रीबलिङ्गः, “कृद्”

(उगा-४१८) इतीरः ।

करीर पुं. न.-११५०-३रेडो.

□ ककर, ‘ग्रन्थिल’ ।

*करतीति करीरः, पुंस्त्रीबलिङ्गः, करिण ईर्यति

कण्टकैर्वा ॥

करीर-न.-११८३-वंश वगेरेनो अंद्दुर.

*करीरं वंशादेः अग्रं करीरवृक्षादेः ।

करीष-न. पुं-१२७३-सुद्रु थायु.

□ गोग्रन्थि, छगण ।

*कर्यतेऽग्नौ इति करीषं पुंस्त्रीबलिङ्गः

‘कृतृभ्याम्’ (उगा-५५३) इतीषः ।

करिषाग्नि-पुं-११०१-छायुनो अग्नि

□ छागण ।

*करीषस्याग्निरिति करीषाग्निः ।

करुण-पुं-२९४-नव रसमानो अेडरस

*किरति विक्षिपति चित्तानीति करुणः, “ऋकृवृधृ-
रिभ्यः (उगा-१९६) इत्युणः ।

करुण-पुं-११४९-डुटण वृक्ष.

□ मल्लिकापुष्प ।

*कीर्यते इति करुणः, “ऋकृवृ-” (उगा-१९६)

इत्युणः ।

करुणा-स्त्री-३६९-६था, अनुकंभा.

द्र० अनुकम्पाशब्दः ।

*किरति चित्तमिति करुणा, “ऋकृवृ-” (उगा-
१९६) इत्युणः ।

करुणापर-पुं-३६८-६था

□ दयालु, कृपालु, सूरत ।

*करुणायां पर इति करुणापर ।

करेडु-पुं-१३३७-अशुभ भोलनार अेड नतनु
पक्षी.

द्र० करदुशब्दः ।

*क इति रेटते इति करेडुः “केवयुभृगु-”
(उगा-७४६) इति उपत्यये निपात्यते ।

करेणु-पुं स्त्री-१२१८-६थी

द्र० अनेकपशब्दः ।

*करोति प्रमोदमिति करेणुः, स्त्रीध्वजोऽपि,
पूस्त्रीलिङ्गः, “कृद्भू-” (उगा-७७२) इत्येणुः प्रत्ययः ।
करेणुः सिन्दुररजोऽस्य वा ।

करेणुभू-पुं-८५३-पालकाप्य ऋषि

□ पालकाप्य, [करेणव शि. ७५] ।

*करेणोः करिण्या भवतीति करेणुभूः करेण-
वोऽपि ।

करोटि-स्त्री-६२६-माथानुं छाडुं, डरेड

□ (करोटी) ।

*करद्यते इति करोटिः, स्त्रीलिङ्गः, “स्वरेभ्यः
इः” (उगा-६०६) इयां करोटी ।

(करोटी) -स्त्री-६२६ माथानुं छाडुं, डरेड

करोटि

*करोद्यते इति करोटि स्त्रीलिङ्गः, स्वरेभ्यः इः”

(उगा-६०६) इयां करोटी ।

कर्क-पुं-१२३७-धोगो धोडो

□ कोकाह ।

*श्वेतवर्णोऽश्वे करोति प्रमोदमिति कर्कः
“कृका वा” (उगा-२३) इति कः ।

कर्कट-पुं-१३३४-डंड पक्षी

द्र० कडकशब्दः ।

*“कर्किः सौत्रः”, कर्कतीति कर्कटः “दिव्यवि”
(उगा-१४२) इत्यटः ।

कर्कट-पुं-१३५२-वणथर, वलणंतु

□ कुलीर, ‘कुलिर, करकट, कर्कड,’ पिङ्गच-
क्षुष् पाश्वोदरप्रिय, द्विधागति, षोडशाह्नि, कुरचिल्ल,
वहिश्वर ।

*“कर्किः सौत्रः” कर्कतीति कर्कटः, “दिव्यवि”-
(उगा-१४२) इत्यटः ।

(कर्कट)-पुं-११६-डंड राशि.

कर्कटी-स्त्री-११८९-डंडी

द्र० अर्वाशब्दः ।

*कर्कति इति कर्कटी, “दिव्यवि-” (उगा-१४२)
इत्यटः, ह्रस्वः कर्क इति वा, ग्रामटीवत् ।

‘कर्कड’-पुं-१३५२-डंडयलो

द्र० कर्कटशब्दः ।

कर्कन्धु-स्त्री-११३८-भोरडी

□ कुवली, कोलि, 'केली, कोला', बदरी [कर्कन्धु शि. १०२] ।

*कर्कस्य अन्धुरिव कर्कन्धुः, कर्कन्धुरपि ।

कर्कन्धु -स्त्री-११३८ (शि. १०२)-भोरडी

द्र० कर्कन्धुशब्दः ।

कर्कर-पुं-६२६-६।३३

द्र० अस्थिशब्दः ।

* करोति मज्जानमिति कर्करः, "किश्रुवृभ्यः-" (उणा-४३५) इति बहुवचनात् करः ।

(कर्कराट्ट) -पुं-१३३७-अशुभ भोवनार ऐक पक्षी.

द्र० करदुशब्दः ।

*कर्कतीति कर्कराट्टः, "केवयुभुरणु-" (उणा ७४६) इति उपत्यये निपात्यते ।

कर्कराट्टक-पुं-१३३७-अशुभ भोवनार ऐक पक्षी.

द्र० करदुशब्दः ।

कर्कराल पुं ५६९ गुंयणावाणा वाण वांका वाण

द्र० अलकशब्दः ।

*कर्करत्वेन कटोरत्वेन अलतीति कर्करालः ।

कर्करी-स्त्री-१०२१-जारी, नानुं पाणीनुं पात्र

द्र० आलुशब्दः ।

*किरत्यभमः इति कर्करी, "ऋतष्टित्" (उणा ९) इत्यप्रत्ययः सरुपद्वित्वंच ।

कर्करेट्ट-पुं-१३३७-अशुभ भोवनार ऐक पक्षी.

द्र० करदुशब्दः ।

*'कर्क' इति रेटते इति कर्करेट्टः । "केवयु-भुरणु-" (७४६) इति उपत्यये निपात्यते ।

कर्कश-पुं-१३८६-डोरेरुपश, निधुर.

द्र० कक्वटशब्दः ।

*कर्कोऽग्निरुपगानमस्त्यस्येति कर्कशः, लोमा-दित्वात् शः ।

कर्कारु-पुं-११८८-डोणुं.

□ कुम्पाण्डक ।

*'कर्किः सौत्रः' कर्कतीति कर्कारुः, पुंलिङ्गः;

"कर्करारुः" (उणा-८२३) करोति वृत्तिमिति कर्कः इयति अर्बुवस्तिशोभनसरत्वात्, कर्कश्चासावरश्चेति वा । कर्कोटक-पुं-११९०-डोडी, तमाक्षपत्र.

□ किलासध्न, तिक्तपत्र, सुगन्धक ।

*करोति किलासहिंसामिति कर्कोटः, "कपोट-वकाट-" (उणा-१६१, इत्योटे निपात्यते, के कर्कोटकः ।

'कचूर'-न.-१०४४-सोनुं

द्र० अर्जुनशब्दः ।

कर्ण-पुं-५७४-डान

□ श्रुति, श्रवस्, शब्दाधिष्ठान, पञ्जुप, महानाद, ध्वनिग्रह, श्रोत्र, श्रवण, [शब्दग्रह शि ४५] ।

*कर्णतऽनेनेति कर्णः, किरत्यनेनेति वा "इणुवि"- (उणा-१८२) इति णः ।

कर्ण-पुं-७११-डणुं राण.

द्र० अङ्गरादशब्दः ।

*किरति शत्रूनि कर्णः ।

कर्ण-पुं-८७९ (शि. ७८)-वडाणुनुं सुडान डलेसुं.

द्र० अरिचशब्दः ।

कर्णकीटा-स्त्री-१२१०-डान भूरे.

□ कर्णजलौका, 'कर्णजलूका, कर्णजलौकस', शतप

*कर्ण' कीटजतीति कर्णकीटा ।

'कर्णजलूका'-स्त्री-१२१०-डान भूरे.

द्र० कीर्णकीटाशब्दः ।

'कर्णजलौकिस'-स्त्री-१२१०-डान भूरे.

द्र० कर्णकीटाशब्दः

'कर्णजलौका'-स्त्री-१२१०-डान भूरे.

द्र० कर्णकीटाशब्दः

*कर्णस्य जलौकेव कर्णजलौका ।

कर्णजित्-पुं-७१०-अणुं न.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

*कर्ण' जितवान् इति कर्णजित्, यौगिकत्वात् कर्णारिरित्यादयोऽपि ।

कर्णधार-पुं-८७६-सुडानी.

नाविक्र ।

*कर्णमरित्रं धारयतीति कर्णधारः, यद् दुर्गः
“कर्णः श्रोत्रमरित्रं च” इति ।

कर्णधारिणी—स्त्री—१२१८ (शे. १७७)—दाथणी।
द्र०धेनुकाशब्दः ।

कर्णपुर—स्त्री—९७७—अंपापुरी, भागवपुर।

चरण, मालिनी, लोमपादपूर, (लोमपादपुरी,
कर्णपुरी) ।

*कर्ण कौन्तेयः तस्य पूः इति कर्णपूः ।
(कर्णपुरी)—स्त्री—९७७—अंपापुरी, भागवपुर।

कर्णपूरशब्दः ।

कर्णपूर—पुं. न.—६५४—अननुं आभूषण

उत्तम, अवतंस ।

*कर्णं परयतीति कर्णपूरः, पुं क्लीबलिङ्गोऽयम् ।
कर्णप्रान्त—पुं—५७४ (शे। १२०)—अननो प्रान्तभाग

[भाग शे. १२०] ।

कर्णभूषण—न.—६५५—अने पहेरवानुं आभूषण।

कर्णिका ।

* कर्णस्यभूषण—मिति कर्णभूषणम्
कर्णमूल—न.—१२२५—दाथीना अननुं भुण।

चुलिका ।

*कर्णस्यमूल—मिति कर्णमूलम् ।
कर्णमूल—न.—५७४ (शे। १२०)—अननो भुण भाग

[शीलक शे. १२०] ।

कर्णमोटी—स्त्री—२०६—आमुं डादेवी।

द्र०कपालिनीशब्दः ।

*कर्णान् मोटयति दैत्यानां इति कर्णमोटी ।
कर्णलितिका—स्त्री—५७५—अननो अग्रभाग।

पालि ।

*कर्णस्य लतेव कर्णलितिका शेषधात्र—कर्णा-
प्रान्तस्तु धारा स्यात् कर्णमूलं तु शीलकम् ॥”

कर्णवेष्टक—पुं.—६५६—दुं उल

ताडङ्ग, ताडपत्र, (सौवर्णं) कुण्डल, [कर्णा-
दर्श शे. १३५] ।

*कर्णं वेष्टते इति कर्णवेष्टः के कर्णवेष्टकः ।
कर्णशङ्कुली—स्त्री—५७४—अनमां रहेल पोलाण।

वेष्टन ।

*शकनोत्थनया श्रोतुं शङ्कुली, कर्णस्य शङ्कुली,

कर्णशङ्कुली ।

कर्णस्र—पुं—९८ (शे। ८)—सूर्य।

द्र०अंशुशब्दः ।

कर्णादर्श—पुं—६५६ (शे. १३५)—दुं उल

द्र०कर्णवेष्टकशब्दः ।

कर्णान्दु—पुं—६५६—अननुं आभूषण।

उत्क्षिप्तिका, [कर्णान्दू शे. ५४] ।

*कर्णयोरन्यते इति कर्णान्दुः, “भृमृतु—” (उणा-
—७१६) इति बहुवचनादुः, स्त्रीलिङ्गः वैजयन्ती-
कारस्तु—“कर्णान्दुः” इत्युकारान्तमाह ।

कर्णान्दु—स्त्री—६५६—(शे. ५४) अननुं आभूषण।

उत्क्षिप्तिका, कर्णान्दु ।

कर्णारि—पुं—७१०—अभूषण

द्र०अर्जुनशब्दः ।

कर्णिका—स्त्री—६५५—अने पहेरवानुं धरेणुं

कर्णभूषण ।

*कर्णे भवा कर्णिका, “कर्णललाटात् कल्”
॥६।३।१४१॥ इति ।

कर्णिका—स्त्री—११६५—अभंगना श्रीनो डोडो

बीजकोश, वराटक ।

*असत्यपि कर्णभवत्वे रुदत्वात् कर्णे भवा
कर्णिका “कर्णललाटात्—” ॥६।३।१४१॥ इतिकल् ।

कर्णिका—स्त्री—१२२४—दाथीनी आंगणी।

*किरत्यनया इति कर्णिका, “कुशिक—” (उणा-
४५) इतिके निपात्यते, कर्णिकेव वा कर्णिका ।

कर्णिकाचल—पुं—१०३१—मेरु पर्वत।

मेरु, रत्नसानु, सुमेरु, स्वर्गिरि, स्वर्गिगिरि,
काञ्चनगिरि ।

*जम्बूद्वीपपद्मस्य कर्णिकामूतोऽचलः कर्णिकाचलः ।

कर्णिकार—पुं—११४५—पीणी डरेणु, डलेरु।

द्रु मोल्ल, ‘परिब्यात्र’ ।

* कर्णिकामियतीति कर्णिकारः ।

कर्णिकाच्छाय—न.—१०४५ (शे। १६४)—सोतुं।

द्र०अर्जुनशब्दः ।

कर्णारिश्च—पुं—७५३—अडोडो।

प्रवहण, डयन, रथगर्भक ।

*कर्णाः सन्त्येष्विति कर्णिनः स्कन्धास्तेषु रथः कर्णारथः पुंस्कन्धवाह्यो रथः, बाहुलकाद् दीर्घः, कर्णा चतुष्काष्ठ्यां स्थितो रथ इति वा ।

कर्णेजप पुं-३८०-६७^न, याडीयो.

□ दुर्जन, पिशुन, सूचक, नीच, द्विजिह्व, मत्सरिन, खल, [क्षुद्र, प्रखल शे.६४] ।

* कर्णे जपति सूचयतीति कर्णेजपः “शोकापनुदतुन्द-परिमृजः” ॥५१११४३॥ इति के निपात्यते ।

कर्तन-न.-३७२-४५पुं ते.

□ कल्पन, वर्धन, छेद ।

*कृत्यते इति कर्तनम् ।

कर्तनसाधन-न.-९११-२२रभो, रेंटीयो.

□ तर्कु ।

*कृत्यते इति कर्तनं तस्य साधनम् ।

(कर्तरि) स्त्री-७८१-आणुनु भूध.

□ पुङ्ख, कर्तरी ।

* कृत्यते छिद्यतेऽसौ इति कर्तरिः, काष्ठशृङ्गादिमयी “नदिवल्लयति-” (उणा-६९८) इति अरिः ।

(कर्तरि) स्त्री-९११-अतर.

□ कुपाणी, कर्तरी, कल्पनी ।

*कृत्यतेऽनया इति कर्तरिः, “नदिवल्लयति-”

(उणा-६९८) इति अरिः ।

कर्तरी-स्त्री-७८१ आणुनु भूध.

□ पुङ्ख, (कर्तरि) ।

*कृत्यते छिद्यतेऽसौ इति कर्तरिः, काष्ठशृङ्गादिमयी “नदिवल्लयति-” (उणा-६९८) इति अरिः इयां कर्तरी ।

कर्तरी-स्त्री-९११-अतर.

□ कुपाणी (कर्तरि) कल्पनी ।

*कृत्यतेऽनया इति कर्तरिः, “नदिवल्लयति-”

(उणा-६९८) इति अरिः, इयां कर्तरी ।

कर्तृ-पुं-५ (परि.) आ शब्द वगाइतां वनक वाचक शब्द अने छे.

कर्दन-न.-१४०३-आंतरातो गडपडाट.

*कर्दते इति कर्दनम् ।

कर्दम-पुं-१०९०-अद्व.

अ. २१

□ जम्वाल, चिकिल, पडक, निषद्वर, शाद, (विस्कल), [चिकवल्ल शि. ९९] ।

*कर्दंति निष्पीडितः इति कर्दमः, “सप्तप्रथि”- (उणा-३४७) इति अमः ।

कर्दम-पुं-११९८-अेक प्रक्षरनुं स्थावर विष.

द्र० अङ्गोल्लसारशब्दः ।

*कर्दमसंभक्त्वादिति कर्दमः ।

कर्पट-पुं. न.-६७६-वस्त्रतो टुकडो, गणाथुं

□ नक्तक ।

* कल्पते इति कर्पटः, पुंक्लीबलिङ्गः, ‘दिव्यवि’- (उणा-१४२) इति अटः ।

कर्पट-न.-६६७-(शि. १३७)-वस्त्र.

द्र० अंशुकशब्दः ।

कर्पर-पु.-६२७-४५प।

□ कपाल, [शकल शि. ४८] ।

*कल्पते कापालिकानां इति कर्परः, “जठर-” (उणा-४०३) इति अरे निपात्यते ।

कर्पर पु.-१०२२ लोढानी कडाठ, तपी वगेरे.

□ कटाह ।

* कीर्यते इति कर्परः “जठर-” (उणा-४०३) इति अरे निपात्यते ।

कर्परिकातुत्थ-न. १०५३-आपरीठि, अेक वनतनुं भोरथुथु.

□ अमृतासङ्ग, अञ्जन ।

*कल्पते रोगान् जेतुमिति कर्परिका, कर्परिका लक्षणं तुत्थमिति कर्परिकातुत्थम् ।

कर्पास-पुं. न.-११३९-कपासतो छोड.

□ ‘कर्पासी, कर्पासी,’ बादर, बदरा, पिचव्य ।

*करोति शोभामिति कर्पासः पुंक्लीबलिङ्गः, “कुकुरिभ्यां पासः” (उणा-५८३) इति पासः ।

‘कर्पासी’-स्त्री-११३९-कपासतो छोड.

द्र० कार्याशब्दः ।

कर्पूर-पुं-६३८-कपूर, यक्षकर्मभां आवती पांय पैडीनी अेक वस्तु.

कर्पूर-पुं. न.-६४३-कपूर.

□ हिमवालुका, घनसार, सिताम्र, चन्द्र ।

*कल्पते इति कर्पूरः, पुंक्लीबलिङ्गः, “भीमसि”-
(उणा-४२७) इति ‘उरः’ ।

कवर-पुं-१४६९-भिश्चित, ओङकुं थयेलुं ।

□ करम्ब, मिश्र, संपृक्त, खचित ।

*कुर्यते इति कवरः “ऋच्छिचटि-” (उणा-३९७)

इति ‘अरः’ ।

कर्वर-पुं-१८८-(शे. ३५) शक्षसः ।

द्र० असृक्पशब्दः ।

कर्बुर-पुं-१८८-शक्षसः ।

द्र० असृक्पशब्दः ।

*कर्बुरवर्णत्वात् कर्बुरः, कर्वति गच्छतीति वा,
“वाश्यसि-” (उणा-४२३) इति ‘उरः’ ।

कर्बुर-न-१०४४-सोतु ।

द्र० अर्जुनशब्दः ।

*कर्बुरेति लोहमध्ये दृश्यतीति कर्बुरम्, “वाश्यसि”-
(उणा-४२३) इति ‘उरः’, नानारूपत्वाद् वा ।

कर्बुर-पुं-१३९८-अथर थीतरे। रंगः ।

□ किर्मीर ‘कमीर’ एत, शबल, चित्र,

कल्माष, चित्रल ।

*कर्बुरीति कर्बुरः, “वाश्यसि”-(उणा-४२३)
इति ‘उरः’ ।

कर्बुरा-स्त्री-२०५-(शे. ५५)-पावती ।

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

‘कवर’-न-१०४४ सोतु ।

द्र० अर्जुनशब्दः ।

कर्मकर-पुं-३६१-पगारदार माणसः ।

□ भृतक, भृतिभुज् वैतनिक ।

*कर्मकरोतीति कर्मकरः, “भृतौ कर्मणः” (प्रा
१।१०४) इति ‘टः’ ।

कर्मकार-पुं-३६२-पगार विना काम करनारः ।

*निर्वेतनः कर्मकुर्वन् कर्मकारः ।

कर्मक्षम-पुं-३५४-अथ करवाभां समर्थः ।

□ अलङ्कर्मिण ।

*कर्मणि क्षमः शक्तः इति कर्मक्षमः ।

कर्मठ-पुं-३५४-आरंभेला अर्थने यत्न पूर्वक

पूयुं करनारः ।

□ कर्मशूर ।

*कर्मणि घटते इति कर्मठः, “तत्र घटते
कर्मणष्टः” (७।१।१३७) इति ‘ठः’ ।

कर्मण्या-स्त्री-३६२-पगारः ।

□ भृति, निष्क्रय, पण, वेतन, मूल्य, निर्वेश,
भरण, विधा, भर्मण्या, भर्म, भृत्या ।

*कर्मणि साधुः कर्मण्या ।

कर्मन्-पुं-न-१४९७-क्रिया, कर्त्यः ।

□ क्रिया विधा ।

*क्रियते इति कर्म, पुंक्लीबलिङ्गः, भावे कर्मणि
वा मन् ।

कर्मन्दिन्-पुं-८०९-संन्यासी ।

□ भिक्षु, सांन्यासिक, यति, रक्तवसन, परित्राजक,
तापस, पाराशरिन्, पारिकाङ्क्षिन्, मस्करिन्, पारि-
रक्षक, [तपस्विन् शि. ७६] ।

*कर्मन्देन प्रोक्तं भिक्षुसूत्रं वेत्यधीते वा कर्मन्दी
“कृशाश्वकर्मन्दात्-” ।६।३।१९०। इति ‘इन्’ ।

कर्मप्रवाद-न-२४७-यौः पूर्व पैडी आडभा.
पूर्वतुं नाम ।

*ज्ञानावरणाद्यष्टविधं कर्म प्रकृतिस्थित्यनु-
भागप्रदेशादिभेदैरन्यैश्चोत्तरभेदैर्भिन्नं प्रवदतीति कर्म-
प्रवादम् ।

कर्मभू-स्त्री-९६३-भेडेती भूमिः ।

□ कर्मान्त ।

*कर्मार्थं भूमिरिति कर्मभूः ।

कर्मभूमि स्त्री (अ.प.)-९४६-कर्म(असि, मधी,
इति न्यां होय ते) भूमिः ।

*कर्मणां शुभाऽशुभानामुपाजने भूमयः कर्म-
भूमयः ।

कर्मवाटी-स्त्री-१४७-तिथिः ।

□ तिथि ।

*कर्मणां वाटीव कर्मवाटी, तत्प्रतिबद्धत्वात्
तेषाम् ।

कर्मशील-पुं-३५४-सतत अर्थ करनारः ।

□काम् ।

*कर्मशीलमस्येति कर्मशीलः ।

कर्मशूर-पुं-३५४-आरंभायेल क्षयने यत्न-पूर्वकं पूर्युं इत्यारं ।

□कर्मठ ।

*कर्मणि शूरः इति कर्मशूरः ।

कर्मसचिव-पुं-७१९ अभात्य सिवायना काम उपर नीभेला मंत्रीयो ।

द्र० आयुक्तशब्दः ।

*कर्मसु सचिवः इति कर्मसचिवः, कर्मसहायः ।

(कर्मसहाय)-पुं-७१९ अभात्य सिवायना काम उपर नीभेला मंत्रीयो ।

द्र० आयुक्तशब्दः ।

कर्मसाक्षिन्-पुं-९८-सूर्य ।

द्र० अंशुशब्दः ।

*कर्मणां साक्षीति कर्मसाक्षी ।

कर्मान्त-पुं-९६३-पेठेती भूमि ।

□कर्मभू ।

*कर्मणामन्तो निष्पत्तिरत्रेति कर्मान्तः ।

कर्मार-पुं-९२०-सुधार ।

□व्योकार, लोहकार ।

*करोतीति कर्मारः “कृगो मादिश्च” (उणा-४०७) इति ‘आरः’, कर्म इयतीति वा ।

‘कर्मार’-पुं-११५३-वास ।

द्र० नृणध्वजशब्दः ।

‘कमीर’-पुं-१३९७-अपर थीतरै रंग ।

द्र० कर्बुरशब्दः ।

‘कमेन्द्रिय’-न-१३८४-छाथ, पग, वाया, युद्ध अने युद्धन्द्रिय कमेन्द्रिय छे ।

(कर्वाट)-पु. न.-९७२-आरसे परगणामां सुंदर नगर ।

□(द्रोणमुख) ।

(कर्वाटिक)-न.-९७२-आरसे गामेमां श्रेष्ठ नगर ।

कर्ष-पुं. न.-८८४ सोल भाषा प्रभाषु ।

□अक्ष ।

*कर्षतीति कर्षः. पुं क्लीबलिङ्गोऽयम् ।

कर्षक-पुं-८९०-पेडुत ।

□कुडुम्बिन्, क्षेत्रिन्, हलिन्, कृषिक, कार्षक, क्राषवल, [क्षेत्राजीव शि. ७८] ।

*कर्षति भुवमिति कर्षकः

कर्षचतुष्टय-न-८४४-आर कर्ष प्रभाषु वजन ।

□पल ।

कर्षण न.-८६४-पेती ।

*कृष्यते भूमिरस्मिन् इति कर्षणं कृषिः ।

‘कर्षफल’-पुं-११४५-पंडडा नामनुं इण ।

द्र० अक्षशब्दः ।

कर्षू-स्त्री-१०८०-नदी ।

द्र० आपगाशब्दः ।

*कर्षति रोषसीति कर्षूः स्त्रीलिङ्गः, “कृषिचमि-”

(उणा-८२९) इति ‘ऊः’ ।

कर्हिचित्-अ.-१५३३-डोर्ध-वपत ।

□कदाचित्, जातु ।

*यथा-कर्हिचिद् भवतीति ।

कल-पुं-१४०९-मधुर अवाज ।

*कलते इति कलः, कं सुखं लातीति वा

कलक-पुं-१३४५-म२७ विशेष ।

□शकुल ।

*कलयतीति कलकः, कलं कायतीति वा ।

कलकण्ठ-पुं-१३२१-डोयध ।

□वनप्रिय, परभृत, ताम्राक्ष, केकिल, पिक,

काकपुष्ट, [मदोल्पापिन्, काकजात, रतोद्वह, मधुघोष, मधुकण्ठ, सुधाकण्ठ, कुहूसुख शि. १८०, घोषयित्नु, पोषयित्नु, कामताल कुनालिक शि. १८१, परपुष्ट, अन्यभृत् शि ११७] ।

*कलः कण्ठोऽस्येति कलकण्ठः ।

कलकल-पुं-१४०४-डोलाडल

□कोलाहल ।

*कल्यते इति कलकलः, “अदुपान्त्य ऋद्भ्यामश्चान्ते” (उणा-१४) इति ‘अ’ प्रत्ययो द्वित्वं च, कलो व्यक्तो

वा आभीक्ष्ण्ये द्वित्वम् ।

कलकूणिका-स्त्री ५२९-(शे. ११२)असती, दुधटा स्त्री.

द्र०अविनीताशब्दः ।

कलङ्क-पुं-१०६-दांछन, यिह.

द्र०अङ्कशब्दः ।

*किरति सन्देहमिति कलङ्कः, "किरोऽङ्को रो लश्च वा" (उणा-६२) इति'अङ्कः' ।

कलत्र-न.-५१३-५८१.

द्र०ऊदाशब्दः ।

*कडति माद्यतीति कडत्रं, लत्वे कलत्रं "वृग्नक्षि-" (उणा-४५६) इति'अत्रः' ।

कलत्र-न.-६०७-३६३.

द्र०ककुञ्जतीशब्दः ।

* कडति माद्यत्यनेनेति कलत्रम् ।

कलधौत-न.-१०४३-३५०.

□ रूप्य, तार, रजत, श्वेत (सित), दुर्वर्ण, (दुर्वर्णक) खजूर, हिमांशु, चन्द्राह्वय, हंसाह्वय, कुमुदाह्वय, [त्रापुष, वङ्ग, जीवन, वसु, भीरुक, सुभ्र, सौम्य, शोधय, रूप, भीरु, जवीयम शे. १६२]

*कलं मनोज्ञं धौतमिति कलधौतम् ।

कलधौत-न.-१०४४-से.नुं.

द्र०अजुर्नशब्दः ।

*कलं सुवर्णं कालिका तद्वीतमस्मिन् इति कल-धौतम् ।

कलभ-पुं. न.-१२२०-त्रीश वर्षानो ङाथी.

*कलयते इति कलभः, पुं क्लीबलिङ्गः "कृशृयु-"

(उणा-३२९) इति'अभः', कलो भाति, कं लभते वा ।

कलभ-पुं-११६९-३६भी डांगर, ३६भी योभा.

□ कलामक ।

*कडति माद्यत्यनेनेति कडमः, "सृप्रप्रथि-" (उणा-३४७) इति'मः', लत्वे कलमः ।

(कलमूक)-पुं-३४८-अहेशे अने भूंगो.

द्र०अनेडमूकशब्दः ।

कलम्ब-पुं-७७८-आणु.

द्र०अजिहागशब्दः ।

*कडति माद्यतीति कडम्बः, "कुकडि-" (उणा-३२१) इति 'अम्बः', लत्वे कलम्बः, के शिरसि कृतसन्धानो लम्बत इति वा ।

कलम्बिका (द्वि.व.)-स्त्री-५८७-श्रीवानी पाछवा भागनी अने धमनी, नाडी.

*के शिरसि लम्बते इति कलम्बिके ।

कलरव-पुं-१३३९-३५५२.

□ पारापत, कपोत, रक्तलोचन, [पारावत शि. १२१] ।

*कलो मधुरो रवो ध्वनिरस्येति कलरवः ।

कलल-न.-५४०-शु६ अने इधिरनुं मिश्रणु, गल्लं वेष्टन यभं.

□ उल्व ।

कलयतीति कललं, शुक्रशोणितसमवायः "मुदि-कन्दि"- (उणा-४६५) इति'अलः', के ललतीति वा ।

कलविडक-पुं-१३३१-२५६०.

□ चटक, गृहबलिमुज, कलविडक, [कुलिङ्ग शि. १५६] ।

*कलते शब्दायते इति कलविडकः, "कलेरविडकः" (उणा-६५) इति, 'अविङ्कः' ।

कलश-त्रि-१०१९-धे०.

द्र०करीरशब्दः ।

*कलते संख्याति शब्दायते वा कलशः, "कले-धित्" (उणा-५३२) इति'अशः' त्रिलिङ्गोऽयम् ।

कलशी-स्त्री-१०२२-गागर, हडी वलोववानी गोणी.

□ गगरी, मन्थनी ।

*कलयते इति कलशिः इयां कलशी कस्य अम्भसो राशिरत्रेति वा प्रपोदरादित्वात् ।

कलशीमुख-पुं-२९४-(शे. ८४)-वाद्यविशेष.

□ [दर्दर शे. ८४] ।

कलशीसुत-पुं-१२३-(शे. १८)-अगस्त्य ऋषि.

द्र०अगस्त्यशब्दः ।

कलस-पुं-न. स्त्री-१०१९-धे०

द्र०करीरशब्दः ।

*केन जलेन लसतीति कलसः, त्रिलिङ्गोऽयम् ।

कलह-पुं-७९६-६३१४, जधे०.

द्र०अनीकराब्दः ।

*कल्यते क्षिप्यतेऽत्रेति कलहः, “कृपृकटि-”
(उणा-५८९) इत्यहः, कलं हीनबलं हन्तीति वा
“क्वचित्” ॥५।१।१७१॥

इति डः, कलां जहातीति वा “ङ्यापो बहुलं-” ॥२
।४।९९॥ इति पूर्वस्य ह्रस्वः ।

कलहं स-पुं (अ.व.)-१३२७-आलडं.स.

□कादम्ब ।

*कलध्वनयो हंसाः इति कलहंसाः ।

कला-स्त्री-१०६-यर्धनो सोऽणभो भाग.

*कलयति संख्यामिति कला ।

कला-स्त्री-१३६-पं६२ लव प्रभाण्.

*कलयति कालगिति कला ।

कला-स्त्री-९००-कला, डारीगरी.

□शिल्प, विज्ञान ।

*‘कलण् सङ्ख्यानगत्योरदन्तः’ कल्यते इति कला
“भीषिभूषि-” ॥५।३।१०९॥ इति बहुवचनाद् ‘अङ्’ ।
कलाकेलि-पुं-२२७-डामदेव.

द्र०अङ्गजशब्दः ।

*कलासु केलिरस्येति कलाकेलिः ।

कलाचिका-स्त्री-५९०-क्षोण्ण्णीथी नीचिनो डांडा
सुधीनो भाग.

□प्रकोष्ठ, (उपवाहु) ।

*करमञ्चति, आचिनोति वा पृषोदरादित्वात् कला-
चिका ।

कलाद-पुं-९०८-सोनी.

□नाडिधम, स्वर्णकार, मुष्टिक ।

*कलां आदत्ते इति कलादः, कलं सुवर्णकालि-
काम् आद्यति, आखण्डयतीति वा, अत एव कलं धौतं
यत्रेति कलधौतम् ।

कलाधिक -पुं-१३२५-(शे.१६२)-दुडडो.

द्र० कुम्कुटशब्दः ।

(कलानिधि)-पुं-१०५-यन्दमा.

द्र०अत्रिहजशब्दः ।

कलान्तर-न.-८८१-व्याण.

□वृद्धि ।

*मूलद्रव्यस्यापरा कला इति कलान्तरम् ।

कलाप-पुं-६६४-स्त्रीनी डेडनो ड-दोरे, मेअवा.

द्र०कटिसूत्रशब्दः ।

*कल्यते इति कलापः, “कलेरापः” (उणा-३०८)

इति ‘आपः’ ।

कलाप-पुं-७८२-आण् राभवानुं भायुं.

द्र०उपासङ्गशब्दः ।

*कल्यन्ते वाणा अनेनेति कलापः ।

कलाप-पुं-१३२०-भोरनुं पीछुं.

□पिच्छ, बर्ह, शिखण्डक, (शिखण्ड), प्रचलाक ।

*कल्यते इति कलापः, कलां पातीति वा ।

कलाप-पुं-१४११-सभूड, सभुदाय.

द्र०उत्करशब्दः ।

*कल्यते इति कलापः, “कलेरापः” (उणा-३०८)

इति ‘आपः’ ।

कलापक-पुं-१२३२-डार्थीने गणे आंधवानुं अंधन.

□कण्ठबन्ध ।

*कल्यते इति कलापः, के कलापकः, कला-
माप्नोतीति वा ।

कलापूर-पुं-२९४-(शे. ८८)-येड प्रकारनुं
वाग्विं.

कलाभृत्-पुं-१०५-यद्रमा.

द्र०अत्रिहजशब्दः ।

*कलां विभर्तीति कलाभृत्, यौगिकत्वात् कला-
निधिः ।

कलामक-पुं-११६९-डलभी डंगर, डलभी योआ.

□कलम ।

*कलां कलनाममतीति कलामकः ।

कलाय-पुं-११७०-वटाण्.

□सतीनक, हरेणु, खण्डिक, (त्रिपुट) ।

*कल्यते इति कलायः, त्रिपुटाख्यः, “कुल्लुलि”-
(उणा-३७२) इति ‘आयः’ कलामतीसारमयते वा,
कं लातीति वा ।

कलावती-स्त्री-२८९-तुम्भुनी वीण्.

*कलाऽस्त्यस्यामिति कलावती ।

कलि-पुं-७९६-युड, लडाड.

द्र०अनीकशब्दः ।

*कल्यते क्षिप्यतेऽत्रेति कलिः, पुलिङ्गः, “पदि पठि-” (उणा-६०७) इति ‘इः’ ।

कलि-पुं-११४५-अडेडा नामनुं इण् ।

द्र०अक्षशब्दः ।

*कल्यते इति कलिः, पुलिङ्गः कलिहेतुत्वाद्वा ।

कलिका-स्त्री-२९१-थीणानी वच्चे रहेदी वांसनी सणी ।

□ वंशशालाका, कृणिका ।

*वीणाया मूले कल्यति तन्त्रमिति कलिका ।

कलिका-स्त्री-११२५-पुष्पनी इणी ।

□ कोरकः ।

*कल्यते शब्दयते इति कलिका, “क्रीकलि-”-

(उणा-३८) इति ‘इकः’ ।

कलिकारक-पुं-८४९-नारदःपि ।

□ नारद, देवब्रह्मन्, पिशुन ।

*कलिं करोतीति कलिकारकः ।

कलिङ्ग-पुं-१३३३ भस्तठ यूड, डाडाडौआ नामनुं पक्षी-

□ भृङ्ग, धूम्याट ।

*कलते शब्दायते इति कलिङ्गः, “स्फुलि-कलि-”-

(उणा-१०२) इति ‘इङ्गक्’ के मूर्ध्नि लिङ्गं चूडाऽस्येति वा, कलिं गच्छति प्राप्नोतीति वा ।

‘कलिद्रुम’-पुं-११४५-अडेडा नामनुं इण् ।

द्र०अक्षशब्दः ।

कलिन्दतनया-स्त्री-१०८३-यमुना नदी ।

द्र० कालिन्दीशब्दः ।

कलिन्दपुत्री-स्त्री-१०८३ (शि. ८७)-यमुना नदी ।

द्र० कालिन्दीशब्दः ।

कलिन्दिका-स्त्री-२२८-आन्नीक्षिडी वगेरे सर्व-विधा ।

□ सर्वविधा ।

*कलिन्दी भाजनविशेषः, तत्प्रतिवृत्तिः कलिन्दिका, डलयोरैवय कडिन्दिका अपि ।

कलिल-न-१४७२-दुःभे प्रवेश उरी शकाय तेपुं ।

□ गहन ।

*कल्यते क्षिप्यतेऽत्रान्यत् कलिलम्, “कल्यनि-” (उणा-४८१) इति ‘इलः’ ।

कलुष-न-१०७१-भजिन, भेलुं ।

□ अनच्छ, आविल ।

*कल्यते इति कलुषम्, “ऋपूनहि”-(उणा-५५)

इति ‘उषः’ ।

कलुष-न-१३८१-अशुभ, पाप, दुःकृत्य ।

द्र० अहंशब्दः ।

*कल्यते इति कलुषम्, “ऋपूनहि”-(उणा-५५)

५५७) इत्युषे कलुषं, कं सुखं लोषतीति वा ।

कलुष-पुं-१२८३ (शे. १८३)-पाडो ।

द्र० कासरशब्दः ।

कलेवर-न-५६४-शरीर ।

द्र० अङ्गशब्दः ।

*कडति माद्यतीति कडेवरम्, “कडेरेवरा-”

(उणा-४४५) इति ‘एवरः’, लत्वे कलेवरम् ।

कल्क-पुं-न-१३८१-अशुभ, पाप, दुःकृत्य ।

द्र० अहंशब्दः ।

*कल्यते इति कल्कं, पुंक्लिबलिङ्गः, “भीष्शलि”

(उणा-२१) इति ‘कः’ ।

कल्प-पुं-१६०-प्रलय क्षण ।

कल्प-पुं-१६१-प्रलय क्षण ।

□ युगान्त, कल्पान्त, संहार, प्रलय, क्षय, संवत्, परिवर्त्त, समसुप्ति, जिहानक ।

*कल्यते जगदस्मिन् इति कल्पः ।

कल्प-पुं-१७९-कल्पवृक्ष ।

*कल्पः संकल्पपूर्णत्वात् ।

कल्प-पुं-२५०-वेदना ६ अंग पैडी थीणु अंग ।

*कर्माणां सिद्धरूपः प्रयोगः कल्प्यतेऽवगम्यतेऽनेनेति कल्पः । यद् वाचस्पतिः

‘सिद्धरूपः प्रयोगो यैः, कर्माणामवगम्यते ।

ते कल्पा लक्षणार्थानि, सूत्राणीति प्रचक्षते” ॥१॥

कल्पा-पुं-७४३-न्यायशास्त्र ।

द्र० अश्रेषशब्दः ।

*कल्पनं कल्पः सामर्थ्यम् ।

कल्प-पुं-८३९-आयार ।

□ विधि, क्रम ।

*कल्प्यतेऽनेन विनियोगशास्त्रेणेति कल्पः ।

कल्पन-न.-३७२-धा५पुं ते.

□ कर्तन, वर्धन, छेद ।

*कल्प्यते इति कल्पनम् ।

कल्पनी-स्त्री-९११-धा१२

□ कृपाणी, कर्तरी (कर्तरि) ।

*कल्पतेऽनया इति कल्पनी ।

(कल्पावतंसिका)-स्त्री-२४५ आ२ उपांग
पैडी नवमुं उपांग.

कल्पान्त-पुं-१६१-प्रलयकाण.

द्र० कल्पशब्दः ।

*कल्पस्यान्तोऽवधिरिति कल्पान्तः, अवैकः कल्पः
क्षयार्थोऽन्यो ब्राह्मदिनार्थः,
यत् शाश्वतः-“कल्पः शास्त्रे विधौ न्याये । संवते
ब्रह्मणो दिने” । इति ।

कल्पित-पुं-१२२१-यु६ भाटे तैयार करेयो ङथी.

□ सज्जित ।

*कल्प्यते स्मेति कल्पितः ।

कल्मष-न.-१३८१-अथुल, पाप, दुष्कृत्य.

द्र० अंहसशब्दः ।

*कल्प्यते इति कल्मषः, “कलेर्मषः” (उणा-
५६२) इति ‘मप’ ।

कल्मष-न.-१४३५ (शि. १२६)-भलिन, भेलु.

द्र० कल्चरशब्दः ।

कल्माष-पुं.-१३९८-धा५र मीतरैरंग.

द्र० कर्तुरशब्दः ।

*कल्पयति वर्णान् इति कल्माषः, “कुलेश्च मापक्”

(उणा-५६३) इति ‘माप’ ।

(कल्माषपक्षिन)-पुं-१०३-भा३२, सूयना
पारिपार्श्विक देव.

कल्प-न.-१३९-प्रातःकाण.

द्र० अहमुंशब्दः ।

*कलासु साधु इति कल्पम् ।

कल्प-पुं-४७४-नीरेगी.

□ पड, उल्लाव, वार्त, नीरुज ।

*कल्प्यतारोग्यमिति कल्पः, “स्थाच्छा-”

(उणा-३५७) इति यः, कलासु साधुरिति वा ।

कल्प-स्त्री न.-९०२-भिरि.

द्र० अवधिजाशब्दः ।

*कल्पते इति कल्पं, स्त्रीकलीबलिङ्गः ।

कल्पपाल-पुं-९०१-काल, भतीरा वेयनार.

द्र० आमुतीवलशब्दः ।

*कल्पं मद्यं पालयति रक्षतीति कल्पपालः ।

कल्पवर्त-पुं-४२५-प्रभातनुं भोजन, नास्तो.

□ प्रातराश ।

*कल्पे प्रभाते वर्त्यते इति कल्पवर्तः ।

कल्प्या-स्त्री-२७३-भांगलिक शब्द, शुभ वयन.

□ [काल्या शि. १८] ।

*कलासु साधुः कल्या, काल्या इति कात्यायाः ।

कल्याण-न.-८६-शुभ.

□ श्वःश्रेयस, शुभ, शिव, श्रोत्रसीयस, श्रेयस्,
क्षेम, भावुक, भविक, कुशल, मङ्गल, भद्र, मद्र,
शस्त [भय, काम्य, सुकृत, सुदृत शेर, मन्द्र.
प्रशस्त शि. ५] ।

*कल्प्यते धार्यते इति कल्याणम्, “कल्याण-
पर्याणादयः” (उणा-१९३) इति आण’ अन्तो निपात्यते,
कल्पं निरुजत्वमणतीति वा

कल्याण-न.-२४८-यौ६ पूर्वं पैडी ११ मुं पूर्वं.

*कल्याणफलहेतुत्वात् कल्याणम् अवन्ध्यमिति
चोच्यते ।

कल्याण-न.-१०४३-सोनुं.

द्र० अजुंनशब्दः ।

*कल्प्यते इति कल्याणं “कल्याणपर्याणादयः-”

(उणा-१९३) इति ‘आण’ अन्तो निपात्यते ।

(कल्याणप्रवाद)-न.-२४८-यौ६ पूर्वं पैडी
११ मुं पूर्वं.

□ कल्याण ।

कल्लत्व-न.-३०६-अप्यक्त स्वर.

□ स्वरभेद ।

* कल्लत्वमव्यक्तत्वम् ।

कल्लोल-पुं.-१०७६-भोग्ग.

□ लहरी, उल्लोल ।

* कल्यते, कल्लते वा कल्लोलः, "पिच्छोल-"
(उणा-४९५) इति 'ओल' अन्तो निपात्यते, कुत्सितो लोल
इत्येके ।

कवक-पुं.-४२५-क्षेणीयो.

□ मास, गुडेरक, पिण्ड, गडोल, गुड, गण्डोल,
कवल ।

* कौत्यनेनेति कवकः, "दक"-
६६ (उणा-२७)
इति 'अकः' ।

कवक-नं.-११८४-योभासाभां भगती छात्राक्षर
क्षगडानी टोपी.

* कवकं छात्राकारव्यभूकन्दविशेषः ।

कवच-पुं.-नं.-७६६-अपतर, कवच.

द्र० उरुल्लदशब्दः ।

* कवते इति कवचं, पुंक्लीबलिङ्गः, "कल्यवि-"
(उणा-११४) इति 'अचः', कं वञ्चतीति वा ।

कवचित्त-पुं.-७६६-(शि. ६५) अपतर पहलेरेदो
भाणस.

□ सन्नद्ध, व्यूढकंकट, दंशित, वर्मित, सज्ज ।

कवल-पुं.-नं.-४२६-क्षेणीयो.

द्र० कवकशब्दः ।

* कौत्यनेनेति कवलः, पुंक्लीबलिङ्गः, "कोवा"
(उणा-४६९) इति 'अलः' ।

कवाट-पुं.-१००७-(शि. ८७) आशुं.

द्र० अररशब्दः ।

कवि-पुं.-११९-शुक्.

द्र० उशनसशब्दः ।

* कवते इति कविः, कविजातत्वाद्वा ।

कवि-पुं.-२११-अह्ला.

द्र० अजशब्दः ।

* कवते वेदानिति कविः ।

कवि-पुं.-३४१-विद्वान्, पंडित.

द्र० अभिरूपशब्दः ।

* कवते कौतीति वा कविः, कविताऽपि, "स्वरेभ्यः
इः" (उणा-६०६) इति 'इः' ।

कवि-पुं.-८४६-वाल्मीकि ऋषि.

□ प्राचेत्स, वाल्मीकि, कल्मीक, कुशिन,
मैत्रावरुण, वाल्मीक, [आदिकवि, मैत्रावरुणि शि.७४] ।

* कवते इति कविः, आदिकविरपि ।

कविका-स्त्री-१२५०-लगाम योडुं.

□ कवी, खलीन, कविद्या, मुख्यन्वण, पञ्चा-
ङ्गी, [खलिन शि.१११] ।

* कवते इति कविका 'कुशिक'-(उणा-४५)
इति साधुः

कवित्-पुं.-३४१-(शि. २२)-विद्वान्, पंडित.

द्र० अभिरूपशब्दः ।

कविय-पुं.-नं.-१२५०--लगाम, योडुं.

द्र० कविकाशब्दः ।

* कौतीति कवियं, पुंक्लीबलिङ्गः, "कौतेरियः-
(उणा-३७५) इति 'इयः' ।

कवी-स्त्री-१२५०-लगाम, योडुं.

द्र० कविकाशब्दः ।

* कवते दन्तचर्चणात् शब्दायते इति कविः,
"स्वरेभ्य इः" (उणा-६०६) इत्यां कवी ।

कवोष्ण-पुं.-१३८६-थोडुं अनुं.

□ कोष्ण, कटुष्ण, मन्दोष्ण, ईषदुष्ण ।

* ईषदुष्णः कवोष्णः, "काकवो वोष्णः" ॥३१२-
१३७॥ इति साधुः ।

कव्य-नं.-८३२-आत्मणु द्वारा पितराने आपवा
योग्य योहन.

* कव्यते शब्दायते पितृभिरिति कव्यम् ।

कशा-स्त्री-१२५२-आशुं.

□ चर्मदण्ड ।

* कशतीति कशा ।

कशारुका-स्त्री-६२७-(शि.४८)-पीडनुं ङाडुं,
अरडानी करेड.

□ कशेरुका ।

कशिपु-पुं.-६८५-(शि. ५७)-भोग्गन अने वस्त्र.

□ कशिपु ।

कशेरुका-स्त्री.-नं.-६२७-पीडनुं ङाडुं, अरडानी
करेड.

□ [कशारुका शि.४८]

* कश्यते इति कशेरु, क्लीबलिङ्गः, "शिमुने"
(उणा-८११) इति साधुः, स्त्रियामपि वैजयन्ती यदाह-
"पृष्ठस्यास्थि कशेरुका" इति के कशेरुका स्त्रीक्लीबलिङ्गः,

‘कशाशका’ इति मुनिः ।

कश्मल-न.-८०१-भूर्छा।

□ मोह, मूर्च्छा ।

*‘कश्’ शब्दे कशति वैचित्र्यादनेनेति कश्मलं, रुचि-कुटि-’ (उणा-५०२) इति ‘मलः’ ।

कश्मल-न.-१४३५-भक्षित, भेद्यु।

द्र० कच्चरशब्दः ।

*कशतीति कश्मलम्, “रुचिकुटि-” (उणा-५०२) इति ‘मलक्’ क्लमपमपि ।

कश्मीर-पुं.-९५८-क्षत्रीर देश।

□ माधुमत, सारस्वत, विकर्णिक ।

*‘कश्’ शब्दे तालव्यान्तः कशन्ति इति काश्मीरः “कशेमोऽन्तश्च” (उणा-४२०) इति ‘ईरः’ ।

कश्मीरजन्मन्-न.-६४४-क्षेत्र।

□ घुसुग वर्ण, लोहितचन्दन, वाह्लीक, कुड्कुम, वह्निशिख, कालेय, जागुड, सकोचपिशुन, रक्त, धीर, पीतन, दीपन [कशट, वासनीयक शे. १३२ प्रियङ्गु, पीतकावेर, घोर, पुष्परजस्, वर, कुसुम्भ, जवापुष्प, जपापुष्प, कुसुमान्त, गौरव, शे. १३३, वाह्लिक, संकोच, पिशुन, वर्ण, असृक्सञ्ज, (असृक्पर्याय) [शि. ५१.]

*कश्मीरेषु जन्माऽस्येति कश्मीरजन्म ।

कश्य-न.-९०२-भद्रिश।

द्र० अविधजाशब्दः ।

*कशादेशे साधु इति कश्यम् ।

कश्य-पुं.-१२३६-मध्यम यालने धोडो।

*कशामर्हतीति कश्यः दण्डादित्वाद् ‘यः’ ।

कश्य-न.-१२४४-धोडानो मध्य भाग।

*कशामर्हतीति कश्यम्, तत्र हि कशाघाताधिकारः, दण्डादित्वाद् ‘यः’ ।

कष-पुं.-९०९-क्षेपीने पथ्यर, शरथु।

□ शाण, निकप ।

*कष्यतेऽनेनेति कषः, “गोचरसञ्चर-” ॥५।८।-१३१॥ इति ‘घः’ ।

कषाय-पुं.-१३८९-क्षपाथेवो तूरे रस।

□ तुवर, ‘तूवर’ ।

अ. २२

*कषति श्लेष्माणमिति कषायः “कुल्लुलि-”

(उणा-३७२) इति ‘आयः’ ।

कषट-न.-१३७१-दुःख, पीडा।

द्र० अर्त्तिशब्दः ।

*कषिष्यतीति कषटं, “कपोऽनितः” ॥५।३।३॥

इति भविष्यति ‘क्तः’ ।

कसिपु-पुं.-न.-६८५-भोऽन अने वस्त्र।

□ [कशिपु शि. ५७] ।

*कसति गच्छति क्लेशोऽनेनेति कसिपुः पुंक्ली-बलिङ्गः, “कश्यति-” (उणा-७९८) इति इपुः ।

अमरस्तु--

“कशति क्लेशं कशिपुः” इति तालव्यमध्यमाह ।

कस्तीर-न.-१०४२-उदध।

द्र० आलीनशब्दः ।

*कसतीति कस्तीरम्, “जम्बीराभीर-”

(उणा-४२२) इति ‘ईर’ अन्तो निपात्यते ।

कस्वूरी-स्त्री-६३८-यक्ष उर्ध्वानी पांय वस्तु पौडी ऐक वस्तु।

कस्तूरी-स्त्री-६३९-यतुःसभनीयार वस्तु पौडी ऐक वस्तु।

कस्तूरी स्त्री. ६४४-उस्तूरी, उस्तूनी नालि-मांथी उत्पन्न थतुं सुगंधी द्रव्य।

□ मृगनाभिजा, मृगनाभि, मृगमद, गन्ध-धूली ।

*कसतीति कस्तूरि, “सिन्दूरकर्चुर-” (उणा-४३०) इति ‘उर’ अन्तो निपात्यते, विकसति सौगन्ध्यमस्यां वा, के स्तूयते इति वा, पृषोदरादित्वात् ।

कहलार-न.-११६५-संध्या विभ्रसी कभल, शरद ऋतुतुं श्वेत कभल।

□ सौगन्धिक ।

*कल्यते इति कहलारं, “द्वार श्रृङ्गार-” (उणा-४११) इति ‘आर’ अन्तो निपात्यते, के हलादते वा पृषोदरादित्वात्, शारदं शुक्लं चैतत् ।

कह्व-पुं.-१३३२-अगले।

□ बक, बकोट ।

*के जले केन वा ह्यते इति कङ्कः

कांस्य-न.-१०४९-डांसु.

द्र० असुराह्वशब्दः ।

*कंसाय इदं द्रव्यं कंसीयं, तस्य विकारः कांस्यम्, “कंसीयाञ्जयः” ॥६।२।४१॥ इति साधुः कंसगेव वा भेषजादित्वाद् द्यण् ।

कांस्य-न.-१०४०-(शे. १६०) तांसु.

द्र० उदुम्बरशब्दः ।

कांस्यनील-न.-१०५२-भेः२थुथु नील अंन.

मूपातुत्थ, हेमतार, वितुन्नक ।

*कांस्यघननीलमिति कांस्यनीलम् ।

काक-पुं.-१३२१-डांगडो.

द्र० अन्यभूतशब्दः ।

*कायतीति काकः, “भीणशलि”- (उणा-२१)

इति ‘कः’ वा शब्दं कायति वा. ककते लौल्यादिति वा; ईपत् कायति वा ।

काककङ्गु-स्त्री.-१०७८-डांग, ओक जतिनुं धान्यं.

चीनक ।

*काकप्रिया कङ्गुः इति काककङ्गुः ।

‘काकचिञ्चि’-स्त्री-११५५-यजुषोडी.

द्र० कृष्णलाशब्दः ।

‘काकचिञ्चि’-स्त्री-११५५-यजुषोडी.

द्र० कृष्णलाशब्दः ।

‘काकचिञ्चि’ स्त्री-११५५-यजुषोडी.

द्र० कृष्णलाशब्दः ।

काकजात-पुं.-१३२१-(शे.) १६०-डोयल.

द्र० कलकण्ठशब्दः ।

काकतुण्ड-पुं.-६४१-डांगो अगर.

कोलागरु ।

*काकस्य तुण्ड इव कृष्णवर्णत्वादिति काकतुण्डः ।

काकपक्ष-पुं.-५७२-डान सुधी पहोयिवा वाण.

शिखण्डक, शिखाण्डक ।

*काकपक्ष इव काकपक्षः ।

काकपुष्ट-पुं.-१३२१-डोयल.

द्र० वलकण्ठशब्दः ।

*काकेन पुष्यते इति काकपुष्टः ।

काकमाची-स्त्री-११८८-डाभइवनो वेदो

वायसी ।

*काकवद् मचते वर्णेन संपुष्यते इति काकमाची ।

(काकल)-पुं.-५८८-डांठो भण्णि.

काकलक ।

*कु ईपत् कलः काकलः, के काकलकः ।

काकलक-पुं.-५८८-डांठो भण्णि.

(काकल) ।

* कु ईपत् कलः काकलकः ।

(काकलि)-पुं.-स्त्री.-१४१०-जीणो अने भधुर श०६.

काकली ।

काकली-स्त्री.-१४१०-जीणो अने भधुर श०६.

(काकलि) ।

*ईषत्कलोऽस्यामिति काकली, यदाह-

“निपादः काकलीसंज्ञो द्विःश्रुत्युत्कर्षणाद् भवेत्” । काकलिरपि ।

काकारि-पुं.-१३२४ धूवड.

द्र० उल्लकशब्दः ।

*काकानामरिरिति काकारिः ।

काकु-पुं.-स्त्री १४१०-शोड, लय वगेरेथी थतो ध्वनिभां विकार.

ध्वनिविकार ।

*कायत्यर्थान्तरमिति काकुः, पुंस्त्रीलिङ्गः,

“केशीशमि” (उणा-७४९) इति ‘कुः’, ककते प्रकृतार्थातिरिक्तं वाञ्छतीति वा, हृदयस्थस्तु प्रतीतेरीषद्भूमिर्वा, काकुर्जिह्वा तदव्यापारसंपाद्यत्वाद्वा ।

काकु-स्त्री-५८५ (शे. १२३) -७ल.

द्र० जिह्वाशब्दः ।

काकुवाच-स्त्री-२७५ शोड, लय वगेरेथी स्वर ५६सावो.

उल्लाप ।

*काकवा वचनं काकुवाक् ।

काकुद-न.-५८५-ताणपुं.

ताल, [वक्रदल शे १२३] ।

*ककते जिह्वाऽत्रेति काकुदं, “ककेर्गिद्वा” (उणा-२४३) इति गिद्‘उदः’, काकुं ददातीति वा ।

काकोदर-पुं.-१३०३ सर्प, नाग.

द्र० अहिशब्दः ।

*काकस्येवोदरमस्येति काकोदरः, काकोलं विपमुदरेऽस्येति वा ।

काकोदुम्बरिका-स्त्री-११३३-डाणा उंयरातुं पृक्ष.

□ फल्गु, मलयु, जघनेफला ।

*काकप्रिया उदुम्बरीति काकोदुम्बरिका ।

काकोल-पुं न.-११९६-स्थावर विप.

द्र० अङ्गोल्लसारशब्दः ।

*ईषत् कोलति संस्त्यायति इति काकोलः, पुंक्लीबलिङ्गः, काकोलः, काकस्तद्वन्मेको वा ।

काकोल-पुं-१३२३-डागडानी अेक गत.

*ईषत् कोलतीति काकोलः ।

काक्ष-पुं-५७८-उटाक्ष, वांकी नजर जेयुं ते.

द्र० अश्विकृणितशब्दः ।

*ईषद् विकृणितत्वाद् अक्षयति काक्षः, “अल्पे” ॥३।२।१३६॥ इति कादेशः “सक्थ्यक्षणः-” ॥७।३। १२६॥ इति ‘ट’ समासान्तः ।

काक्षी-स्त्री-१०५५-सौराष्ट्र देशनी भाटी.

द्र० आढकीशब्दः ।

*कक्षे भवा इति काक्षी ।

काङ्क्षा-स्त्री-४३०-छच्छा, अमिलापा, भनोस्थ.

द्र० अमिलापशब्दः ।

*काङ्क्षणं काङ्क्षा ।

काच-पुं-२६४-सीङुं.

□ शिक्य ।

*कच्यते ब्रथतेऽनेनेति काचः ।

काच-पुं-१०६२-अय लवलु, अंगडी पार

□ क्षार ।

*कच्यते ब्रथते इति काचः ।

‘काचस्थाली’-स्त्री-११४४-डांडय, डांडयी

द्र० पाटलशब्दः ।

काचिम न.-१०७० (शेष १६६)-अय जेयुं स्वच्छ पाणी.

काच्छी-स्त्री-१०५६-सौराष्ट्र देशनी भाटी.

द्र० आढकीशब्दः ।

* कच्छदेशे भवा इति काच्छी ।

काञ्चन-पुं.२३६-सात पैडी पांयभां शुद्ध.

*काञ्चनवर्णत्वात् काञ्चनः ।

काञ्चन-न.-१०४३-सोनुं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

*कञ्चते दीप्यते इति काञ्चनम्, “त्रिदगगनम्”- (उणा-२७५) इति ‘अने’ निपात्यते ।

काञ्चनगिरि-पुं-१०३२-भे३ पर्वत.

द्र० कर्णिकाचलशब्दः ।

*काञ्चनस्य गिरिः काञ्चनगिरिः ।

काञ्चनी-स्त्री-४१८-७/६२.

□ हरिद्रा, पीता, निशा, वरवर्णिनी ।

*काञ्चनवर्णत्वात् काञ्चनी ।

काञ्चक न.-४२५-डांश, राय.

द्र० अवन्तिसोमशब्दः ।

*कञ्चति दीपयति अग्निं, कञ्चते ब्रथ्नाति दोषान् वा, इति काञ्चिकं, “कुसिकट्टदिक-” (उणा-४५) इतीके निपात्यते, काञ्च्यां पुरि भवं वा ।

काञ्ची-स्त्री-६६४-स्त्री ती डेडनो डंढोरो, भेभरा.

द्र० कटिसूत्रशब्दः ।

*कञ्चते दीप्यते, कञ्चयते ब्रथ्यते वा इति काञ्चिः, “कमिवमि-(उणा-६१८) इति गौ साधुः, इ्यां काञ्ची ।

काञ्चीपद-न.-६०७-डेड.

द्र० ककुब्जतीशब्दः ।

*काञ्च्याः पदं स्थानमिति काञ्चीपदम् ।

काञ्जिक न.-४१५ डांश, राय.

द्र० अवन्तिसोमशब्दः ।

*कञ्चयति दीपयति अग्निं, कञ्चते ब्रथ्नाति दोषान् वा काञ्चिकं, “कुसिकट्टदिक-” (उणा-४५) इतीके निपात्यते, काञ्च्यां पुरि भवं वा, चस्य जत्वे पञ्जिकावत् काञ्जिकं, कं जलमनक्तीति वा ।

काण-पुं-४५३-डाणो.

□ कनन एकदृश, (एकाक्ष) ।

*‘कण्णं निमीलने’ काणयति चक्षुः इति काणः ।

काण्ड-पुं न.-७७८-आणु.

द्र० अजिह्मशब्दः ।

*कण्ठ्यनेनाऽऽहः इति काण्डः, पुंक्लीबलिङ्गः,
“कण्ठ्यणि-” (उणा-१६९) इति णिद् ‘डः’ ।

काण्ड-पुं न.-११८२-सांक्षे.

□नाल ।

*कण्ठि मज्जमानः इति काण्डः, पुंक्लीबलिङ्गः ।

काण्ड-न.-११८३-अेरुडे, वांस वगेरेना डांड.

*काण्डमैरण्डवंशादेः ।

काण्ड-न. पुं-१४४२-अधम, उलकुं.

द्र० अणकशब्दः ।

*कण्ठतीति काण्डं, पुंक्लीबलिङ्गः, “कण्ठ्यणि-”
(उणा-१६९) इति णिद् ‘डः’ ।

काण्डपट-पुं-६८०-उनात, पडते,

द्र० अपटीशब्दः ।

*काण्डः कुत्सितः पटः इति काण्डपटः ।

काण्डपृष्ठ-पुं-७७०-शस्त्रो वडे आश्रुविक्ष
यलावनार.

□आयुधीय, शस्त्रजीविन, आयुधिक ।

*काण्डानि पृष्ठेऽस्येति काण्डपृष्ठः ।

काण्डवत्-पुं-७७१-आणु धारणु डरनार.

□काण्डीर ।

*काण्डानि सन्त्यस्य काण्डीरः “काण्डाण्डभाण्डा-
दीरः” (७।२।३८) मतौ काण्डवान् ।

काण्डवीणा-स्त्री-२९०-(शेष) ८३. यांडालनी
पीणु.

द्र० कटोलवीणाशब्दः ।

काण्डस्पृष्ट-पुं-८५८-शस्त्रधी आश्रुविक्ष
यलावनार

□शस्त्राजीव ।

*स्पृष्टानि काण्डान्यनेनेति काण्डस्पृष्टः, “जाति-
कालसुखादेः” (३।१।१५२) इति क्तान्तस्य वा
पूर्वनिपातः, काण्डोऽधमः स चासौ स्पृष्टश्चेति वा ।

काण्डीर-पुं-७७१-आणु धारणु डरनार.

□काण्डवत् ।

*काण्डानि सन्त्यस्येति काण्डीरः, “काण्डाण्ड-
भाण्डादीरः” (७।२।३८) इति ‘ईरः’ ।

कातर-पुं-३६५-भीकणु.

□दरित, चकित, भीत, भीरु, भीरुक, भीलुक,
[त्रस्तु, त्रस्त शेषे ८४] ।

*कायतीति कातरः, “अनिकाभ्यां तरः” (उणा
४३७) इति तरः, ईषत्तरति वा कातरः ।

कातर-पुं-८५२-(शि. ७५.) क्षत्यायन ऋषि.

□कात्यायन, वररुचि, मेधाजित्, पुनर्वसु ।

कात्यायन-पुं-८५२-क्षत्यायन ऋषि

□वररुचि, मेधाजित्, पुनर्वसु, [कात्य
शि. ७५] ।

*कतस्यापत्यमिति कात्यः, तस्यापत्यं कात्यायनः
“यजिजः” (६।१।५४) इति ‘आयनण्’, कात्योऽप्यभेदे-
पचारात् इति ।

कात्यायनी-स्त्री-२०३-शंकरनी स्त्री, पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

*कतस्यापत्यं वृद्धं इति कात्यायनी, गर्गादित्वाद्
यजि “लोहितादिशकलान्तात्-” (२।४।६८) इति ‘डी’
डायन् चान्तः ।

कात्यायनी-स्त्री-५३१-आधेउ वयनी उषायवर्णुना
वस्त्र धारणु डरनारी स्त्री.

*कतस्यापत्यमिवेति कात्यायनी, ऋषिपत्न्याकार
त्वात् त्रिलक्षण्यम्, अर्धं वृद्धा अर्धवृद्धा, कपायेन
रक्तं कापायं वसनमस्याः इति कापायवसना, नास्ति
धनो अस्या इति अधवा रण्डेत्यर्थः ।

कादम्ब-पुं-१३२७-आलहंस, उलहंस.

□कल्हंस ।

*‘कदि वैकल्ये’ सौत्रः, कन्दते प्रावृषि विक्ल-
वन्ते इति कादम्बाः, “कदिर्णिद्धा” (उणा-३२२)
इति ‘अम्बः’, कदम्बः, कदम्बस्येमे संघचारित्वादिति वा ।

कादम्ब-पुं-७७८-(शेष १४३) आणु.

द्र० अजिह्मशब्दः ।

कादम्बरी-स्त्री. न.-९०२-महिरा.

द्र० अन्धिकाशब्दः ।

*कुत्सिताम्बरस्य नीलवासस इयं कादम्बरी स्त्री-
क्लीबलिङ्गः, कुत्सितमम्बु यत्र क्षारत्वात् कदम्बुः समुद्रः
तमियतीति वा, कादम्बे गिरौ अर्यते वा तत्र हि
यादवैस्त्यक्ता, वृषोदरादित्वात् ।

कादम्बिनी-स्त्री-१६५-भेधनी श्रेष्ठि.

□मेघमाला, [कालिका शि. १३] ।

*कमाददते कादम्बाः मेघाः ते सन्त्यस्यामिति
कादम्बिनी, कदम्बविकासः कादम्बः सोऽस्त्यस्यां वा.
कालिकाऽपि ।

'काद्रव'-पुं-११७७-डोहरा.

द्र० उदालशब्दः ।

काद्रवेय-पुं-१३०७-नाग, देवयोनिवाणा सर्पा.

□नाग ।

*कद्रवा अपत्यानि काद्रवेयाः, शुभ्रादित्वादेयण्.
सर्पेभ्योऽन्ये देवयोनयोऽमी ।

कानन-न.-१११०-गंगल.

द्र० अटवीशब्दः ।

*कन्यते गम्यतेऽस्मिन् इति काननं "विद्वन्"-
(उणा-२७५) इति 'अन' अन्तो निपात्यते, कमनित्यस्मि-
न्निति वा ।

कानीन-पुं-५४७-कुंवासी स्त्रीनो पुत्र. (व्यास
अने ४७.)

*कन्याया अपत्यं कानीनः "कन्यात्रिवेण्याः
कनीनत्रिवणं च" (६।१।६२) इति 'अणू' ।

कानीन-पुं-८४७-व्यासऋषि.

□वेदव्यास, माठर, द्वैपायन, पाराशर्य, बादरा-
यण, व्यास ।

*कन्याया अपत्यमिति कानीनः, "कन्यात्रिवेण्या"-
(६।१।६२) इत्यणि साधुः ।

कान्त-न.-१४४४-सुंदर, मनोहर.

द्र० अभिरामशब्दः ।

*काम्यते इति कान्तम्, "ज्ञानेच्छार्चार्थ"-
(५।२।९२) इति सति क्तः ।

कान्त-पुं-५१६-वडालो पति, वर.

□प्रेयस्, दयित, प्राणेश, वल्लभा, प्रिय हृदयेश,
प्राणसमा, प्रेष्ठ, प्रणयिन्, भर्तृ सेक्तु, पति, वर,

विवोद रमण, भोक्तृ, रुच्य, वरयितृ, धव, [पाणिग्राह
शि. ४१, परिणेतृ उपयन्तृ शि. ४२] ।

कान्ता -स्त्री-(परि. ८)-आ शब्द पतिवाच्यं
शब्दथी लगाडी पत्नीवाच्यं शब्द अने छे.

कान्ता-स्त्री-५०४-मनोहर स्त्री.

*काम्यते इति कान्ता ।

कान्ता-स्त्री-५१५-वडाली स्त्री.

□प्रेयसी, दयिता, प्राणेशा, वल्लभा, प्रिया,
हृदयेशा, प्राणसमा, प्रेष्ठा, प्रणयिनी [प्रेमवती शि.
४१] ।

कान्तार-पुं. न.-९८५-विडट भाग, योर डांटा-
वाणो मार्ग.

*काम्यते इति कान्तारः, पुंक्लीबलिङ्गः, 'द्वारशृङ्गार'-
(उणा-४११) इति 'आर' अन्तो निपात्यते, कस्य
अम्भसोऽन्तमीयतीति वा ।

कान्तार-पुं. न.-१२१०-गंगल.

द्र० अटवीशब्दः ।

काम्यते इति कान्तारं पुंक्लीबलिङ्ग, "द्वार-
शृङ्गार"- (उणा-४११) इति 'आर' अन्तो निपात्यते ।

कान्तार-पुं-११९४-गुही गुही गतनी शेरी.

□पुण्ड्र, (पुण्ड्रक) ।

*काम्यते इति कान्तारः, कान्तमूपमियतीति वा,
कान्ता आरा भागा अस्येति वा ।

कान्तारवासिनी-स्त्री-२०५-(शि. ५०)-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

कान्ति-स्त्री-५०९-सात्विड, सात अलडर पैडी
अड अलडर.

*कान्तिः रूपाद्यैः पुंभोगोपबृंहितैर्मध्याङ्गच्छाया ।

कान्ति-स्त्री-१५१२-शोभा, डांति.

द्र० अभिल्याशब्दः ।

*काम्यतेऽनया इति कान्तिः ।

कान्दविक-पुं-९२१-डं टोठ.

□मक्ष्यकार ।

*कन्दु. पण्यमस्येति कान्दविकः, "तदस्य पण्यम्"
॥६।४।५४॥ इतीकण्, "ऋवर्गोवर्ण"- ॥७।४।७२॥
इत्यादिना लक्ष्यानुरोधादिकण् इलोपाभावः, कन्दुना

कृतं कान्दवं तत् पण्यमस्येति वा ।

कान्दिशीक-पुं-३६६-अथनीत, अथथी नासी गयेल.

□ मयद्रुत ।

*कां दिशं ब्रजामीत्याकुलः कान्दिशीकः, ष्टो-
दरादित्वात् साधुः ।

कापथ-न.-९८४-अशय भागं.

□ व्यध्व, दुरध्व, कदध्वन्, विपथ ।

*कुस्मितः पन्थाः कापथम्, “काक्षपथोः” ॥३
॥२१३४॥ इति कादेशः, “पथःसङ्ख्याऽव्ययोत्तरः”
(हैमलिङ्गानु.न.पुं. श्लो. ८) इति क्लीबत्वम्, अमरस्तु
“विपथकापथशब्दौ” पुंस्याह, गौडश्च यदाह “व्यध्वो
विपथकापथौ” इति ।

कापिल-पुं-८६२-सांभ्य.

□ साईल्य ।

*कपिलेन कृतो ग्रन्थः इति कापिलः, तं वेत्य-
धीते वा कापिलः, कपिलस्यायमिति वा ।

कापिश-न-९०३-भदिरा.

द्र०अधिजाशब्दः ।

*कपिशमेव कापिशं प्रज्ञादित्वाद्गण् ।

कापिशायन-न-९०२-भदिरा.

द्र०अधिजाशब्दः ।

*कापिश्यां नगर्यां भवमिति कापिशायनम्,

“क्वह्यूदि” ॥६३१४॥ इति ।

कापोत-पुं-९४५-साथक्षार, साथने आणीने
इरेलो आर.

□ स्वर्जिकाक्षार, मुखवर्चक, ‘सृजिकाक्षार’ ।

*कपोतस्यायं कपोतः, कपोतवर्णः, कु ईपत्
पूयते वा ‘दम्भमि-’ (उग्रा-२००) इति ‘तः’ ।

कापोत-न.-१०५१-सुरभो.

□ ह्योतोऽञ्जन, सौवीर, कुष्ण, यामुन ।

*कपोतस्येदं कपोतं, कपोतवर्णा वा ।

कापोत-पुं-१३९४-अधुतर, पारेवा नेवे रंग.

□ कपोताम ।

*कपोतस्यायमिति कपोतः ।

(कापोत)-न.-१४१५-पारेवानो समूह.

*कपोतानां समूहः इति कपोतम् “षष्ठ्याः समूहे”
॥६२१९॥ इति ‘अण्’ ।

काम-पुं-७३-तीर्थं इरभां नहोय तेवा १८ दोष
पैश्री १२ भो दोष.

* कामो मन्मथ इति ।

काम-पुं-२७२-आभदेव.

द्र०अङ्गजशब्दः ।

*कामयतेऽनेनेति कामः, ‘व्यञ्जनाद् घञ्’

॥५१३१३२॥ कामोऽस्त्यस्य वा ।

काम-पुं. न-४३१-धृष्टा, अलिधापा.

द्र० अभिलाषशब्दः ।

*कमनमिति कामः ।

काम-न-कि वि. १५०५-धृष्टा प्रभाषे. तृप्ति
थाय त्यां सुधी.

द्र० इष्टशब्दः ।

*काम्यते इति कामम्. अयमकारान्तोऽनव्ययः,
यत् शाश्वतः-“कामे निकामे कामाख्या अव्ययास्तु
मकारान्ताः” ॥

कामकेलि-पुं-५३७-मैथुन, आभङ्गीडा.

□ सुरत, मोहन, रत, संवेशन, संप्रयोग, संभोग,

रहस्य, रति, प्रायश्चर्म, निधुवन, पशुक्रिया, ववाय,
मैथुन, [पशुधर्म शि.४४] ।

*कामस्य केलिरिति कामकेलिः ।

कामगामिन्-पुं-४९५-स्वेच्छायात्री.

□ अनुकामीन ।

*कामं गच्छतीत्येवंशीलो इति कामगामी ।

कामताल-पुं-१३२१-(शि १६१)-कोयल.

द्र०कलकण्ठशब्दः ।

कामध्वसिन्-पुं-२००-शंकर, भडादेव.

द्र०अट्टहासिन्शब्दः ।

कामन-पुं-४३४-आभी, आभवासना युक्त.

द्र०अनुकशब्दः ।

*कमनशीलः “इडितः” ॥५२१४४॥ इति
‘अन’ अन्तः कामनः कमनोऽपि ।

कामना-स्त्री-४३१-(शि. १०४)-धृष्टा, अलिधापा

द्र०अभिलाषशब्दः ।

कामपाल-पुं-२२४-५७देव.

द्र०अच्युताग्रजशब्दः ।

*कामान् पालयति, कामं स्मरं भ्रातृव्यत्वात् पालयति वा कामपालः ।

कामम्-अ.-१५४०-धृञ्छा विना अनुभति आपरी

*काम्यते इति कामं, बाहुलकादम् । यथा-
“कामं भवन्तु सरितो भुवि सुप्रतिष्ठाः” ।

कामयितृ-पुं-४३४-क्षमी, क्षमवासना युक्ता

द्र०अनुकशब्दः ।

*कमनशीलः कामुकः धृनि कामयिता ।

कामरूप-पुं-(अ. व.) ९५६-क्षमरूपदेश, आसाम.

□प्राग्शोतिष ।

*कामतो रूपमत्रेति कामरूपाः ।

कामरूप-पुं-८९ (शे. ४)-देव

द्र०अनिमिषशब्दः ।

कामरूपिन्-पुं-१२८८-(शे १८५)-भूंड.

द्र०आखनिकशब्दः ।

‘कामलता’-स्त्री-६१०-पुरुष विह, विंग.

□पुंश्रिह, मेहन, शेष, शेषम्, शिश्र, मेदू,

लिङ्ग [लङ्गुल, शङ्कु, लाङ्गूल शेष, शेषम् शे.१२८]

*कामस्य लतेव कामलता ।

कामलेखा-स्त्री-५३३-(शे. ११४)-वेश्या.

द्र०गणिका शब्दः ।

कामसख-पुं-१५३-(शे. २३)-यैत्र भडिनो.

द्र०चैत्रशब्दः ।

कामाङ्कुश-पुं-५९४-नभ.

द्र०करजशब्दः ।

*कामस्याङ्कुश इव कामाङ्कुशः ।

कामायु-१३३५ (शे. १६५)-गीधपक्षी.

द्र०गृध्रशब्दः ।

कामायुष पुं-२३१-गुरुड पक्षी

द्र०अरुणावरजशब्दः ।

*कामेन इच्छया आयुरस्येति कामायुः ।

कामारि-पुं-१०५५-हीराक्षी, भाक्षिष्ठ धातु.

□नाभ्य, नदीज, तारारि, विटमाक्षिक ।

*कामस्याऽरिरिति कामारिः ।

कामुक-पुं-४३४-क्षमी, क्षमवासना युक्त.

द्र०अनुकशब्दः ।

*कमनशीलः कामुकः, ‘शुकम्’-॥१२।२।४०॥

इति ‘उकण्’ ।

कामुका-स्त्री-५२७-सामान्य धनादिकनी धृञ्छावाण स्त्री.

*कमनशीला कामुका ।

कामुकी-स्त्री-५२७-मैथुननी धृञ्छावाणी स्त्री.

□वृषस्यन्ती ।

*कमनशीला कामुकी “भाजगोण-” ॥२।४।३०

इति रिरंसायां डी ।

काम्बल-पुं-७५४-क्षमस्यथी दंक्षयेलो रथ.

*कम्बलेन छत्रः काम्बलः, ‘तेन छन्ने रथे’

॥६।२।१३१॥ इति ‘अण्’ ।

काम्बविक-पुं-९१०-भण्डियार,शंभु छापना धरेणु वेयनार.

□शाब्दिक ।

*कम्बुघटनं शिल्पमस्येति काम्बविकः “शिल्पम्”

॥६।४।५२ इति इकणू “ऋवर्गोवर्णात्”-॥७।३।२७॥

इति लक्ष्यानुरोधाद् इकणू, इकारस्य लोपो न भवति ।

काम्बोज-पुं-१२३५-क्षंभोज देशेना धोडो.

*कम्बोजदेशो भावाः काम्बोजाः ।

कामिन्-पुं-१३२८-(शे १६४)-सारस पक्षी.

द्र०कुरङ्करशब्दः ।

काम्य-न-१४४५-सुंदर, मनोहर.

द्र०अभिरामशब्दः ।

*काम्यते इति काम्यम् ।

काम्य-न-८६-(शे. -२) इत्याणु, शुभ

द्र०कल्याणशब्दः ।

*चीयतेऽसौ कायः, “चित्तिदेहा-” ॥५।२।७९॥

इति षञ् क्त्वं च ।

काय-न.-८४०-धनिष्ठा अने अनामिका ये आंगणीयोना भूणनु नाम.

*कनिष्ठयोर्मूलै कः प्रजापतिदेवताऽस्य कायं तीर्थम्, अञ्जलि मध्येन प्रजापतिभ्योऽञ्जलिदानात् ।

कायमान-न.-९९६-तुण्डाक्षथी अनावेली अपरी.

□ तृणौकम् ।

*कायो मानमस्येति कायमानम् ।

कायस्थ-पुं-४८४-(शि. १०७)-लेखक, लक्ष्मीयो.

द्र० अक्षरचणशब्दः ।

'कायस्था'-स्त्री-११४६-६२३.

द्र० अभयाशब्दः ।

कारकाद्यविपर्यास-पुं-६९-कारक, अण, वयन,

विंग वगेरेना विशेषेण वगरनी प्रभुनी वाणीना

२५ भो गुणु.

*कारकाद्यविपर्यासः, कारककालवचनलिङ्गादिव्यत्यय वचनदोषापेतता ।

कारकुक्षीय-पुं-९५७-सात्व देश.

□ सात्व ।

*कारकुक्षेरिमे कारकुक्षीयाः ।

कारण-न-१५१३-हेतु, मुप्य कारणु.

□ निमित्त, हेतु, बीज, योनि, निबन्धन, निदान ।

*करोतीति कारणम् "कारणम्" ॥५१४१२७॥ इति साधुः ।

कारणा-स्त्री-१३५८-नरकनी पीडा.

□ यातना, तीव्रवेदना ।

* 'वृगृहिंसायम्' इति हन्त्यर्थात् चुरादेः स्वाथे^१ णिजन्तः कारणं, कारणा ।

कारणिक-पुं-४७९-परीक्षा करनार.

□ परीक्षक, [आक्षपाटलिक शि. ३५] ।

*करणेनाऽधिकारिवर्गेण चरतीति कारणिकः ।

कारण्डव-पुं-१३४१-यनक पक्षी.

□ मरुल ।

*करोति शब्दमिति कारण्डवः, "कैरव-" (उणा-५२९) इत्येव निपात्यते, करण्डे भवं कारण्डं पञ्जरखं घंवातिवा ।

'कारम्भा'-स्त्री-११४९-कांग.

द्र० प्रियङ्गुशब्दः ।

कारवेल्ल-पुं-११८८-कारेली.

द्र० कटिल्लकशब्दः ।

*कारेण वेळतीति कारवेल्लः ।

कारस्कर-पुं-१११४-वृक्ष, आड.

द्र० अंदिपशब्दः ।

*कारं करोतीति कारस्करः, वर्चस्कादित्वात् साधुः ।

कारा-स्त्री-८०६-वेध, डेढ्यातुं.

□ चार, गुणित, [चारक शि. ७६] ।

*क्रियते कीर्यते वाऽस्यामिति कारा, मिदा-दित्वादि साधुः ।

कारिका-स्त्री-२५८-थोडी वृत्तिथी यज्ञा अर्थनुं सूयन करनार.

*पदाथान् गम्यान् करोतीति कारिका ।

कारिन-पुं-८९९-शीलपी, डारीगर.

□ कार, प्रकृति, शिल्पिन् ।

*करोतीति प्रहादिणिनि कारी ।

कारु-पुं-८९९-शीलपी, डारीगर.

□ कारिन्, प्रकृति, शिल्पिन् ।

*करोति कुणोति वा कारुः, "कुवापा-" (उणा-१) इत्युण् ।

कारुण्य-न-३६९-अनुकंपा, दया.

द्र० अनुकम्पाशब्दः ।

*करुणस्यम् भावः कारुण्यम् करुणै व वा भेषजादित्वात् स्वाथे^१ द्यण् ।

कारुष-पुं-९५९-अेक देशनुं नाम.

□ बृहद्ग्रह ।

*कुर्वन्तीति कारुषाः, "कोरदूना-" (उणा-५६१) इत्यूषे निपात्यते ।

(कारेणव) -पुं-८५३-पालकाय्य मुनि

□ पालकाय्य, करेणुम् ।

कारोत्तम-पुं-९०५-भद्विश्रमानो स्वच्छ भाग

□ मद्यमण्ड ।

*कारेण क्रियावशाद् उत्तमो मुख्यः कारोत्तमः सुराथे^१ स्वच्छो भागः ।

कार्तवीर्य-पुं-६९३-आडमा यकवतीं.

□ सुभूम ।

*कृतवीर्यस्यायं कार्तवीर्यः ।

कार्तवीर्य-पुं-७०२-कृतवीर्यना पुत्र, अणुंन.

□ हैहय, दोःसहस्रभृत्, अर्जुन ।

कृतवीर्यस्यापत्यं इति कार्तवीर्यः, “ऋषिवृष्णि”-
॥६।१।६१॥ इत्यण् ।
कार्तस्वर-न.-१०४४-सोनुं ।
द्र० अर्जुनशब्दः ।
*कृतस्वराऽऽकरे भवमिति कार्तस्वरम् ।
कार्तान्तिक-पुं-४८२- न्योतिषी द्वैवज् ।
द्र० आदेशिन्-शब्दः ।
*कृतान्तं वेत्तीति कार्तान्तिकः ।
कार्तिक-पुं-१५५-आर्त'ड भास. ।
द्र० ऊर्ज'शब्दः ।
*कार्तिकी पौर्णमास्यस्य इति कार्तिकः ।
कार्तिकिक-पुं-१५५-आर्त'ड भास. ।
द्र० ऊर्ज'शब्दः ।
*कार्तिकी पौर्णमास्यस्येति कार्तिकिकः ।
कार्पण्य-न.-३१९-गरीयाध, कृपण्यता. ।
□ दैन्य ।
*कृपणस्य भावः कार्पण्यम् ।
कार्पास-न.-६६९-कपासमांथी 'अनेलु' वस्त्र. ।
□ वादर, (फाल) ।
*कर्पासफलस्य विकारः कार्पासम् ।
'कार्पासी'-स्त्री-११३९-कपासनो छोड. ।
द्र० कर्पासशब्दः ।
कर्म-पुं-३५४-सततं कार्यं कर्तार. ।
□ कर्म शील ।
*कर्म शीलमस्येति कर्मः “अङ्स्थाच्छत्रादेरञ्”
॥६।४।६०॥ इत्यञ् ।
कर्मण-न.-१४९८-कामण, औषधी- गडी धूटी
वगेरेथी वशं कर्तुं ते. ।
□ मूलकर्मन ।
*संदिष्टं कर्मैव कर्मणं, वृद्धपरंपरोपदेशात्
“कर्मणः संदिष्टे” ॥७।२।१६७॥ इति स्वार्थिकोऽण् ।
कार्मुक-न.-७७५-धनुष्य. ।
द्र० अन्नशब्दः ।
*कर्मणे शक्तमिति कार्मुकं, “योगकर्मभ्यां-”
॥६।४।९५॥ इत्युक्ञ् ।
अ. २३

कार्य-न.-१५१४-कार्यं, प्रवृत्ति. ।
□ अर्थ, कृत्य, प्रयोजन ।
*क्रियते इति कार्यम्, ध्यणू ।
(कार्वट)-न.-९७२-१०० गाभोभां श्रेष्ठ नगर. ।
कार्षक-पुं-८९०-प्लेष्ट. ।
द्र० कर्षकशब्दः ।
*कषतीति कृषिकः, “कृषेय'णवृ'ध्वीच”(उणा-३१)
इत्यके वृद्धौ च कार्षकः ।
'कार्य'-पुं-११३८-शाव. ।
द्र० सर्ज'शब्दः ।
'कार्य'-पुं-११३८-शाव. ।
द्र० सर्ज'शब्दः ।
काल-पुं-१२६-समय, वप्यत. ।
□ समय, दिष्ट, अनेहम्, सर्वमूपक ।
*कालयति क्षिपति सर्वभावान्, कल्पतेऽसाविति
वा ।
काल-पुं-१८४-यम, यमराज. ।
द्र० अकर्मनुशब्दः ।
*कालयति क्षिपत्यायुरिति कालः ।
काल-पुं-३२३-मृत्यु, मरण. ।
द्र० अत्ययशब्दः ।
*कालयति क्षिपत्यायुरिति कालः ।
काल पुं-१३९७-श्याभवार्ण. ।
द्र० असितशब्दः ।
*कालयति मनः इतिकालः ।
काल-पुं-१२१-(शे.१६)-शनि. ।
द्र० असितशब्दः ।
काल-पुं-२००-(शे.४७) शंकर, महादेव. ।
द्र० अङ्हासिन्शब्दः ।
(काल-) पुं. १९३-नवनिधि पौष्टी लक्ष निधिनु
नाम. ।
कालक-न.-६०४-कलेखु, यकृत, हृद्यतेनो गमणो
भाण. ।
□ कालखण्ड, कालखण्ड, कालेय, यकृत ।
*कालमेव कालकम् ।

कालक-पुं.-६२८-शरीरभां क्षणं चिह्नं, तल वगेरे.

□ तिलक, पिण्ड, जडुल, तिलकालक ।

*काल एव कालकः ।

कालकण्ठक-पुं.-१३३२-वल्क्षगडो.

□ दात्यह, जलरङ्कु, जलरञ्ज [कालकण्ठक, शि. ११६, दात्योह, (दात्योह) शि. १२०] ।

*कालाः कण्ठका रोमोद्भेदा अस्थेति कालकण्ठकः

“कालः कण्ठोऽस्थेति कालकण्ठकः ” इत्येके ।

कालकण्ठक-पुं.-१३३२-(शि. ११६) वल्क्ष गडो

द्र० कालकण्ठकशब्दः ।

कालकर्णिका-स्त्री.-१३८०-हरिद्रता, अशुभ भाग्य.

□ अलक्ष्मी, निर्हति ।

*कालस्य यमस्य कर्णिका कर्णाभरणमिव

कालकर्णिका ।

कालकुण्ठ-पुं.-२२९ (शि. ६६)-विष्णु, नाशयत्.

द्र० अच्युतशब्दः ।

कालकूट-पुं.-११९६-ऐक प्रधारतुं स्थावर विष.

द्र० अडकोलसारशब्दः ।

*कालस्य वर्णस्य कूटोऽत्रेति कालकूटः, पुंक्ली-वलिङ्गः, कालसम्बन्धी कूटो व्याजोवा ।

कालकूट-पुं.-१८५-(शि. ३७) यमराज

द्र० अन्तकशब्दः ।

कालखञ्ज-न.-६०५-क्षेणुं.

□ कालखण्ड, कालेय, कालक, यकृत ।

*कालमपि भिन्नंस त् खञ्जयतीति कालखञ्जम् ।

कालखण्ड-न.-६०८-क्षेणु.

□ कालखञ्ज, कालेय, कालक, यकृत ।

*हृदयस्य दक्षिणपार्श्वे कालस्य मांसस्य खण्ड-मिति कालखण्ड, कृष्णमांसांशः

कालग्रन्थि-स्त्री १५९-(शि. २७)-वर्ष.

द्र० अनुवत्सरशब्दः ।

कालङ्गमा-स्त्री-२०५ (शि. ६०) पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

कालचक्र-न. १२८

पार आरानुं ऐक क्षण्यक थाय ते.

*द्वादशभिररैश्चक्रमिव चक्रं, कालस्य चक्रं कालचक्रम् ।

कालञ्जरी-स्त्री.-२०५-(शि. ५६) पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

कालदमनी-स्त्री.-२०५-(शि. ६०) पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

कालधर्म-पुं.-३२४-मृत्यु, मरण.

द्र० अत्ययशब्दः ।

*कालो मृत्युदूतः, क्षणशुद्रयाचात्मको वा ।

यदाह-

“कालःसंहरति प्रजाः” तस्य धर्मः कालधर्मः संहारः ।

कालनेमि-पुं.-२२०-विष्णुनो शत्रु

द्र० अरिण्टशब्दः ।

*कालस्य नेमिगिव कालनेमिः ।

(कालनेमिहर)-पुं.-२२०-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

कालपृष्ठ-न.-७११-क्षुण्णुं धनुष्य.

*कालः पृष्ठेऽस्थेति कालपृष्ठम् ।

कालभूत-पुं.-९८-(शि. ८) सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

कालरात्रि-स्त्री.-२०५-(शि. ४६) पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

कालवृन्त-पुं.-११७५-क्षुण्णु.

□ कुलथ ।

*कालं वृन्तमस्थेति कालवृन्तः ।

कालशेय-न.-४०८-शश वदोपेक्षुं हडीं.

द्र० अरिष्टशब्दः ।

*कलश्यां मन्थन्यां भवं कालशेयं, ‘वृति कुक्षि-कलशि’-॥६१३१३०॥ इत्येयम् ।

‘कालस्कन्ध’-पुं.-११४६-तमालवृक्ष.

द्र० तमालशब्दः ।

कालागरु-पुं.-६४१-क्षणा अग्न.

□ काकतुण्ड ।

कालानुसार्य-न.-६४६-(शि. ५२)-पीणुं यंहन.

□ कालीयक, जापक, ‘जायक’ ।

कालान्तरविष-पुं.-१३१३-कालान्तरे जेतुं विष
यडे तेवा उँदर.

कालायनी-स्त्री-२०५-(शि.५६) पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

कालायस-त.-१०३७-लोढुं

द्र० अयसशब्दः ।

*कालं चतदय ऋचेति कालायसं, "सरोऽनोऽ-
श्मायसोः" ॥७॥३१२२५॥ इत्यद्रसमासान्तः ।

कालासुहृद्-पुं.-२००-भडादेव.

द्र० अद्रहासिन्शब्दः ।

*कालस्यासुहृदिति कालासुहृत्, दक्षमखध्वसे
यमस्य जितत्वात्, यौगिकत्वात् यमजित् ।

'कालास्थाली'-स्त्री.-११४४-डाँड्य.

द्र० पाटलीशब्दः ।

कालिका-स्त्री.-४४-श्री अखिनं हन स्वामीनी
शासन देवीनुं नाम.

*काल्येव कालिका वर्णेन ।

कालिका-स्त्री.-३०७-भदिनता इक्षुं.

□ वैवर्ण्य ।

*कालस्य भावः कालिका, चोरादित्वादकञ्,
कालयतीति णको वा ।

कालिका-स्त्री-१०५५-इटडडी.

द्र० आढकीशब्दः ।

*कालयति खमितिकालिका ।

कालिका-स्त्री-१६५-(शि. १३)-भेधनी श्रेष्ठी.

□ कादम्बिनी, मेघमाला ।

कालिङ्ग पुं.-१०९८-अेठ वतनुं स्थावर विष.

द्र० अङ्गोलसारशब्दः ।

*कलिङ्गदेशे भवः कालिङ्गः ।

कालिनी-स्त्री-११०-आर्द्रा नक्षत्र.

□ आर्द्रा, रौद्री ।

* कालोऽस्यामस्तीति कालिनी ।

कालिन्दी स्त्री-१०८३-यमुना नदी.

□ यमुना, यमभगिनी, सूर्यजा, यमी, (कालि-
न्दतनया) [कलिन्दपुत्री शि. ६७] ।

* कलिन्दाद्रेरियं कालिन्दी, कलिन्दतनयाऽपि ।
(कालिन्दीकर्षण)-पुं.-२२४-अणदेव, कृष्णना मोटा
लाछ.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

(कालिन्दीस्)-पुं.-९५-सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

कालिन्दीसोदर-पुं.-१८५-यम, यमराज.

द्र० अन्तकशब्दः ।

*कालिन्ध्याः सोदरः कालिन्दीसोदरः ।

कालिन्दीसोदर (परि.)-पुं.-९-यम, यमराज.

कालिय-पुं.-२२१-विष्णुनो शत्रु

द्र० अरिष्टशब्दः ।

*के पानीये आलयोऽस्येति कालियः, पृषोद-
रादित्वात् ।

द्र० अच्युतशब्दः ।

कालियदमन (परि.)-पुं.-१०-विष्णु.

(कालियदमन) -पुं.-२२१-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

कालियशासन (परि.)-पुं.-१०-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

कालियारि (परि.)-पुं.-१०-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

काली-स्त्री.-२०३-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

*संहारमूर्तौ कृष्णवर्णत्वात् कालीति ।

काली-स्त्री.-२३९-सोम विद्यादेवी पैकी नवमी
विद्यादेवी.

*कालवर्णत्वात् काली ।

कालीयक-त.-६४६-पीथुं यं हन.

□ जापक, 'जायक', [कालानुसार्य शि. ५२] ।

*कालायां भूमौ भवमिति कालीयं, के
कालीयकम् ।

कालिय-त.-६०४-डलेणुं, यदृत्.

□ कालवण्ड, कालखञ्ज, कालक, यदृत् ।

*कु ईपद् लीयते श्लिष्यते हृदयेनेति कालियम्,

“य एच्चातः” ॥५।२।२८॥, कलिदेवताऽस्येति वा ।

कालेय-न.-६४५-केशर.

द्र० कश्मीरजन्मशब्दः ।

*कु ईषल्लीयते इति कालेयम् ।

काल्य-न.-१३९-प्रभातक्राण.

द्र० अहर्मुखशब्दः ।

*ग्राम कालोऽस्येति काल्यम्, “कालाद्यः”

॥६।४।१२६॥ इति यः, काले साध्विति वा ।

काल्या-स्त्री-१२६८-गर्भग्रहण्यु समयने प्राग्
थयेली गाय.

□ उपसर्ग ।

*प्रजने गर्भग्रहणे प्रातः कालोऽस्याः इति
काल्या ।

काल्या -स्त्री.-२७३ (शि.१८)-भांगलिके शब्द,
शुभ वयन.

□ कल्या ।

कावचिक-न.-१४१७-अपतर पहेरेलो पुरुषो नो
सभूड.

*कवचिनां समूहः कावचिकं, “कवचिहस्त्य-
चित्ताच्चेकण्” ॥६।२।१४॥ इति ।

कावेरी-स्त्री-१०८४-कावेरी नदी.

□ अर्धजाहनवी ।

*कवेरस्य जलदेहस्येयं इति कावेरी ।

काव्य-पुं-११९-शुक.

द्र० उशनशूशब्दः ।

*कवेरपत्यं इति काव्यः, “कुवादेऽर्ज्यः”

॥६।१।१००॥ इति ञ्यः, कवेरेव वा काव्यः, भेषजा-
दित्वात् द्यण् ।

काश-पुं-११९५-काश, तृण, क्साडो.

□ इषीका, ‘कास’ ।

*काशते इति काशः पुंक्लीबलिङ्गः ।

(**काशसंकाश**)-पुं-१४६२-काश पुष्पना जेवा
सईः केश.

*यथा-काशसंकाशः केशाः ।

काशि-स्त्री-९७४-काशी नगरी.

□ (काशी) वराणसी, वाराणसी, शिवपुरी ।

*काशते इति काशिः, स्त्रीलिङ्गः, “णदिपठि-”

(उणा-६०७) इति इः ।

(**काशी**)-स्त्री-९७४-काशी नगरी

द्र० काशिशब्दः ।

काश्मरी-स्त्री-११४३-सीवण्यु नामनी वनस्पति.

□ भद्रपर्णा श्रीपर्णा, गम्भीरी (कम्भारी)

सर्वतोभद्रा, मधुपर्णिका, काश्मरी” ।

*काशते इति काश्मरी, “जटर-”(उणा-४०३)

इत्यरे निपात्यते ।

‘**काश्मरी**’-पुं-११४३-सीवण्युनुं वृक्ष.

द्र० काश्मरीशब्दः ।

काश्यप-पुं-२३६-सात बुद्ध पैडी छुड्डी बुद्ध

*कश्यपस्यापत्यं वृद्धमिति काश्यपः, विदा-
दित्वाद्ञ् ।

काश्यप-न.-६२२-भांस.

द्र० आमिषशब्दः ।

*कश्यपस्येदं काश्यपम् ।

काश्यपि-पुं-१०२-सूर्येनो सारथी व्यरुण्य.

द्र० अनूरुशब्दः ।

*कश्यपस्यापत्यमिति काश्यपिः, ऋष्यणं बाधित्वा

“बाह्वादिभ्यो गोत्रे” ॥६।१।३२॥ इतीञ् ।

काश्यपि-पुं.-२३१-गण्डुपक्षी.

द्र० अरुणावरजशब्दः काश्यपिः ।

* कास्यपस्याऽपत्यः ।

काश्यपी-स्त्री-९३७-पृथ्वी.

द्र० अचलशब्दः ।

* काश्यपस्येयं काश्यपी, भार्गवेण हि पृथ्वीं
जित्वा अस्मै दत्ता ।

काष्ठ-न.-११२२-लाडुडुं.

□ दलिक, दारु ।

*काशते इति काष्ठं, “वनिकणि-” (उणा-
१६२) इति ठः

काष्ठकीट-पुं-१२०३-लाडुडानो कीडो.

□ घुण ।

*काष्ठोद्भवः कीटः काष्ठकीटः ।

काष्ठकुद्दाल-पुं-८७८-वाडडानी डोदाणी

□अभि ।

*काष्ठैः कुहालः, काष्ठमयो वाः येन निखन्य भग्ने भग्नं पोतादि कुथनं पूर्यते ।

काष्ठतक्ष-पुं-९१७-सुथार.

□रथकृत्, स्थपति, त्वष्ट, तक्षन्, वर्धकि ।

[रथकार शि. ८०] ।

*काष्ठं तक्षोतीति काष्ठतद् ।

काष्ठा-स्त्री-१३६-अक्षर निभेष प्रभाषु.

*काशते इति काष्ठा, 'वनिकणिकाशुषिभ्यष्टः' (उणा-१६२) इति टः ।

काष्ठा-स्त्री-१६६-दिशा.

□आशा, दिग्, हरित्, ककुप् ।

*काशते इति काष्ठा ।

काष्ठाद्वय-नं-१३६-ये डाष्ठा प्रभाषु

□ल्व ।

काष्ठाम्बुवाहिनी-स्त्री-८७७-वाडडानी अने पाणी बरीने वाववानुं पात्र.

□द्रोणी ।

*काष्ठमम्बु च वहतीति काष्ठाऽम्बुवाहिनी ।

श्रीरस्वामी तु—

काष्ठमुपलक्षणं काष्ठाऽरमादिमयी जलधारिणी द्रोणी इति व्याचख्यौ ।

'काष्ठीला'-स्त्री-११३६-डेण.

द्र० कदलीशब्दः ।

'कास'-नं-११९५-काश तृषु.

□काश, इषीका ।

कास-पुं-४६४-आसी.

□क्षवथु ।

*'कासुङ् शब्दकुत्सायाम्' कासतेऽनेनेति कासः ।

कासार-पुं-१२८३-पाडे.

□महिष, यमवाहन, रजस्वल, वाहरिपु, लुलाय, सौरिभ, मह, धीरस्कन्ध, कृष्णशृङ्ग, जरन्त, दंशभीरुक, रक्ताक्ष, हंसकालीतनय, लालिक. ।

[कलुष, पिङ्ग, कंटाह, गद्गदस्वर, शि. १८३ हेरम्ब

स्कन्धशृङ्ग, शि. १८४, यमरथ शि. ११३] ।

*'कासुङ् शब्दकुत्सायाम्' कासते इति कासरः. "कञ्चिचटि-" (उणा-३९७) इत्यरः, घर्मातः कं जलं आसरति वा, ईषत् सरति महाकायत्वादिति वा ।

कासार-पुं-नं-१०९४-तणाव.

□पद्माकर, तडाग, सरसी, सरस्, [तडाक, तटाक शि. ६६] ।

"कासुङ् शब्दकुत्सायाम्"

*इति दन्त्यान्तः कासन्ते वक्रादयोऽनेनेति कासारः, पुंक्लीबलिङ्गः । "अग्यङ्गि-" (उणा-४०५) इत्यरः, कामसरत्यनेनेति वा ।

कासीस-नं-१०५६-राती डीराश्री.

□धातुकासीस, खेचर, धातुशेखर ।

*कसतीति कासीकम्, "तलिकसिभ्यामी-" (उणा-५१६) इति ईसण् ।

कासू-स्त्री-७८७-(शि. १४८)-शक्ति नामनुं शस्त्र.

□महाफला, अष्टतालायता ।

काहल-पुं-३४९-(शि. ६२)-अरुपष्ट थोलनार.

□लोहल, अस्फुटवाच् ।

काहला-स्त्री-२९४-(शि. ८५)-शीगडाना जेवुं वाजिंत्र.

□ [कुहाला, चण्डकोलाहला शि. ८५] ।

किंवदन्ती-स्त्री-२५९-लोडवाथडा.

□जनश्रुति ।

*किं वदति जनेऽनेनेति किंवदन्ती "तृजिभूवदि" (उणा-२२१) इति टिदन्तः, यद्वा, उच्यते वदन्तिः कथा "वद्यवि-" (उणा-६६५) इत्यन्तिः, कुत्सिता वदन्तिः, इथां किंवदन्ती ।

किंशारु-पुं-११८१-धान्यना दाणानो पातणो अग्रलाग.

□सस्यशूक ।

*कुत्सितं श्रृगातीति किंशारुः, पुल्लिङ्गः, "किमःश्रोणित्" (उणा-७२५) इत्युः ।

किंशुक-पुं-११३६-आभराणुं आड.

□त्रिपत्रक, पलाश, ब्रह्मपादप, 'पर्ण, वातपोथ' ।

*किञ्चित् शुकोनीलः इति किंशुकः ।

‘किकि’-पुं.-१३२९-याप पक्षी.

द्र० किकीदिविशब्दः ।

‘किकिदीव’-पुं.-१३२९-याप पक्षी.

द्र० किकीदिविशब्दः ।

किकिदीवि-पुं.-१३२९-(शि.११६)-याप पक्षी.

द्र० किकीदिविशब्दः ।

किकी-पुं.-१३२९-(शि.११६)-याप पक्षी.

द्र० किकीदिविशब्दः ।

‘किकीदीवि’-पुं.-१३२९-याप पक्षी.

द्र० किकीदिविशब्दः

किकीदिवि-पुं.-१३२९-याप पक्षी.

□चाप ‘किकिदिवि, किकिदीवि, किकिदिव, किकीदिवी, किकीदिव, किकि, किकी, दिव,’ [किकी, दिवि, शि. ११८, किकिदीवि शि ११६] ।

*किकीति कुर्वन् दीव्यतीति किकीदिविः, “छवि-छिवि-” (उणा-७०६) इति वौ निपात्यते, ‘द्वेनाम्नी’ ‘इत्यन्ये’, किकिदीविरपि ।

‘किकीदिवि’-पुं.-१३२९-याप पक्षी.

द्र० किकीदिविशब्दः ।

‘किकीदीवि’-पुं.-१३२९-याप पक्षी.

द्र० किकीदिविशब्दः ।

किल्-स्त्री-१२९०-शियाण ङेवुं प्राप्ती, ङोङडी.

*अल्पायां शिवाजातो कौतीति किल्विः, स्त्रीलिङ्गः, “कोडि”खिः” (उणा-६२६) ।

किङ्कण-पुं.-२९४-(शि.८७) वाद्यविशेष, ढोल.

□पणव ।

(किङ्कणि)-स्त्री-६६५-धुधरी.

द्र० किङ्कणीशब्दः ।

किङ्कणी-स्त्री-६६५-धुधरी.

□ (किङ्कणि), क्षुद्रघण्टिका ‘किङ्कियणि,’ [घर्षरी, विद्या, विद्यामणि शे.१३५, किङ्कणी शि.५४]

*कङ्कते याति कटिमिति किङ्कणिः, “कङ्केरिच्चा-स्य वा” (उणा-६३९) इत्यणिः, ड्यां किङ्कणी। किञ्चित्त्वणतीति वा । ‘किङ्कणीत्येके । शेषश्चात्र-’ “अथ किङ्कण्यां घर्षरी, विद्या विद्यामणिस्तथा ॥

किङ्कर-पुं.-३६०-याक्षर.

□नियोज्य, परिचारक, डिङ्गर, भृत्य, चेट,

गोप्य, पराचित, दास, प्रेष्य, परिस्कन्द, भुजिष्य, परिकर्मिन्, परान्न, परपिण्डाद, परजात, परैधित, [प्रतिचर शि. २४] ।

* किं करोमीत्याशां प्रतीक्षते इति किङ्करः, “किय-त्तद्धोरः” ॥५१ ११० ॥ इति अः ।

‘किङ्कणी’-स्त्री-६६५-धुधरी.

द्र० किङ्कणीशब्दः ।

किङ्कणी-स्त्री-६६५(शि. ५४)-धुधरी.

द्र० किङ्कणीशब्दः ।

किङ्करात-पुं.-११३५-पीठा आलुपुष्प, आसे-पाववतु अउ.

□कुरण्टक, [कुरण्टक, कुरण्डक शि.१०२] ।

*कुत्सितं किरतीति किङ्करातः । “कृत्कलि-”

(उणा-२०९) इत्यातक, किञ्चित् किरातः खर्वेवा किञ्चन-अ.-१५३६-थोडुं, अल्प.

□किञ्चित्, मनाक, ईषत् ।

*किमपि चनतीति किञ्चन, यथा-‘प्राचीमङ् कुरयन्ति किञ्चन रुचोराजीवजीवातवः ।

किञ्चित्-अ.-१५३६-अल्प, थोडुं.

□मनाक, ईषत्, किञ्चन ।

*किमपि चिनोतीति किञ्चित्, यथा—“किञ्चित् कुञ्चितलोचनाभिरसकृत् प्राताः कदम्बानिलाः ॥

‘किञ्चलक’-पुं.-१२०३-अणसिया.

द्र० किञ्चलकशब्दः ।

किञ्चलक-पुं.-१२०३-अणसिया, अभीनता डीडा.

□गण्डूपद, ‘किञ्चलक’, कुसू, भूलता, ‘महीलता’, [किञ्चलक शि. १०८] ।

*किञ्चित् चुलम्पतीति किञ्चलकः, “कोचक-’ (उणा-३३) इति अके निपात्यते । किञ्चलकोऽपि ।

किञ्चलक-पुं.-१२०३-(शि. १०८) अणसिया, अभीनता डीडा.

द्र० किञ्चलकशब्दः ।

किञ्जल्क-न.-११६६-डेसरं, डभणता तांतणा, नागडेसर.

□केसर, ‘केशर’ ।

*किञ्चिज्जलति, किं कुत्सितं जीर्यते वा किञ्जल्कं,

“निष्कतुरुष्क-” (उणा-२६) इति के निपात्यते ।

किटि-पुं-१२८८-भू३

द्र० आखनिकशब्दः ।

*केटतीति किटिः, “नाम्युपान्त्य-” (उणा-६०९) इति किदिः ।

किटिभ-पुं-१२०९-भां३३.

□ मत्कुण, कोलकुण, उहंश, उत्कुण ।

*केटतीति किटिभः, बाहुलकात् किदिभः, किटिं त्रामं विभर्ति वा, “क्वचित्” ॥५.१.१७१॥ इति डः ।

किट्ट-न. पुं-६३१-कान्त वगेरेतो भेल.

□ मल ।

*केटतीति किट्टं, पुं क्लीबलिङ्गोऽयम् ।

किट्टवर्जित-न.-६२९-शु३, धीयं.

द्र० आनन्दप्रभवशब्दः ।

*किट्टेन मलेन वर्जितमिति किट्टवर्जितम् ।

किट्टिभ-न.-१०७० (शे. १६६)-अतिक्षार वाणु पाण्णी.

किण-पुं. न.-४६५-अध, धानुं यिह.

*कणत्यनेनेति किणः, पु क्लीबलिङ्गः, ष्टोदरा-दित्वात् किणः सौत्रो वा ।

किणालात-पुं-१७४ (शे. ३२)-अ-द्र.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

किण्व-न.-९०४-सुरापीण, गेभांथी भध अने छे तेवापीण.

□ ‘कण्व’, नग्रहु, नमहु, मचुबीज ।

* ‘किणः सौत्रः’ किण्यते इति किण्वम्, “निवृषि-” (उणा-५११) इति किद् वः ।

किण्व-न.-१३८१-अशुभ, पाप, दुःकृत.

द्र० अहंशब्दः ।

* ‘किणः सौत्रः’ किण्यते इति किण्वम्, “निवृषि-” (उणा-५११) इति किद् वः ।

किण्विन-पुं-१२३३ (शे. १७८)-धे।ओ.

द्र० अवंशब्दः ।

कितव-पुं-४८५-लुञ्चो, पासा वडे लुगार रमनार.

□ द्युतकृत, घृत, अक्षधृत, अक्षदेविन् ।

*केतति निवसति यत्र तत्रेति कितवः ‘कितिकुडि-’

(उणा-५१८) इति कितवः, किं तवास्तीति पणते वा ।

किन्नर-पुं-४२-श्रीधर्मानाथ लग रानना शासन देव.

*किञ्चिन्नरः इति किन्नरः ।

किन्नर-पुं-९१-व्यंतर देव.

किन्नर-पुं-१९४-किन्नर देव.

□ किंपुरुष, तुरङ्गचदन, मयु ।

*कुत्सितो नरः, अश्वमुखत्वात् किन्नरः, “किं क्षेपे ॥३।१।१२०॥ इति समासः ।

किन्नरी-स्त्री-२९० (शे. ८३)-यां।ड।वनी धीष्ण.

द्र० अटोलवीणाशब्दः ।

किन्नरेश-पुं-१९०-दुभेरेदेव.

द्र० इच्छावसुशब्दः ।

*किन्नराणां ईशः किन्नरेशः ।

किम्-अ.-१५२८-यस, पर्याप्त.

□ कृत, अलं, भवतु, अस्तु ।

*कौतीति किम्, “कौर्डिम्” (उणा-९३९) ।

यथा द्वाश्रये—

‘गोत्रेण पुष्करावर्त ! किं त्वया गर्जितैः कृतम् ?

वियुताऽलं भवत्वद्भि-हँसा उच्युविलं धनम्” ॥

किम्-अ-१५३६-वितडं, विडदप.

द्र० अहोशब्दः ।

*कौतीति किम्, यथा-“किं रज्जुः?, किं सर्पः” ? ।

किमु-अ.-१५३६-वितडं, विडदप.

द्र० अहोशब्दः ।

* किमु इत्यव्ययसमुदायः । यथा-“खेदयेत् किमु मानयेत्” ।

किमुत-अ-१५३५-अतिशय.

द्र० अतीवशब्दः ।

किमूयते इति किमुतः “पुतपित्त” (उणा-२०४) इति निपात्यते ।

किमुत-अ-१५३६-विडदप, वितडं.

द्र० अहोशब्दः ।

*किमुत इत्यव्ययसमुदायः, यथा-“किमुतरज्जुः, किमुत सर्पः” ? ।

किम्पचान-पुं-३६८-कभूंस भाणस.

द्र० क्षुद्रकदर्यशब्दः ।

* किञ्चित् पचतीति किम्पचानः, "समुचान-"
(उणा-२७८) इति बहुवचनादानान्तो निपात्यते ।
किंवाक-पुं-११४१ ते नामनुं जेरी ऋक्ष.

□ महाकाल ।

* कुत्सितं प्राणहरः पाकोऽस्य विषवृक्षत्वात्
इति किंवाकः ।

किम्पुरुष-पुं-९१-व्यतर देव.

किम्पुरुष-पुं-१९४ किन्तर देव.

* कुत्सितः पुरुषः किम्पुरुषः "किं क्षेत्रे" ॥३॥
११११०॥ इति समासः ।

किम्पुरुषेश्वर-पुं-१९०-दुभोर.

द्र० इच्छावसुशब्दः ।

* किंपुरुषाणां ईश्वरः इति किंपुरुषेश्वरः, यौगिक-
त्वाद् विनरेशः ।

क्रियदेतिका-स्त्री-३००-उत्साड, वीरस्सेनो
स्थायी भाव.

द्र० अध्यवसायशब्दः ।

* क्रियदेतत् इति अभिप्रायोऽस्यामिति क्रियदेतिका,

मयुरव्यं सकादित्वात् साधुः ।

किर-पुं-१२८७-भूड.

द्र० आखनिकशब्दः ।

* किरति क्षमामिति किरः, "नाम्युपान्त्य-" ॥५॥

११५४॥ इति कः ।

किरण-पुं-९५-सूय.

द्र० अंशुशब्दः ।

* किरति तमांसीति किरणः, 'कणपकृपिवृषिभ्यः'
६६६

कित्- (उणा-१८८) इत्यणः ।

किरण-पुं-१००-किरण.

द्र० अंशुशब्दः ।

* किरति तमांसीति किरण, 'कणपकृपिवृषिभ्यः'
६६६

कित्- (उणा-१८८) इत्यणः ।

किरात-पुं-४५३ (शे. १०५)-ताना शरीरवाणो.

□ गृष्टिन, अल्पतनु ।

* शेषश्चात्र-"किरातस्त्वल्पवर्धमि" ।

किरात-पुं-९३४-भीस.

□ पुलिन्द, नाहट, निहट, शबर, वरुट, भट,
माल, भिल्ल(म्लेच्छ) ।

* किरन्ति शरानिति किराताः, "कृत्कृत्य-"
६६

(उणा-२०९) इत्यात्क ।

किराती-स्त्री-२०५ (शे. ५६)-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

किरि-पुं-१२८७-भूड.

द्र० आखनिकशब्दः ।

* किरति क्षमामिति किरः, "नाम्युपान्त्य-" (उणा-
६०९) इत्यादिना उणादिके क्तिप्रत्यये किरिः ।

किरिक्किचिका स्त्री-२०४ (शे. ८८) ओडन्तनुं
वाञ्छित.

किरीट-पुं-६५१-पुण्ड.

□ मुकुट, मौलि, कोटीर, उष्णीष [मुकुट शि
५२] ।

* कीर्यते इति किरीटम्, "वृक्कृपि-" (उणा-
६६

१५१) इति किरीटः ।

किरीटिन्-पुं ७०९-अर्जुन.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

* किरीटमस्तस्येति किरीटी ।

किमीर-पुं-१३९८-क्षत्पर व्यतिशे रंग.

द्र० कर्बुरशब्दः ।

* कीर्यति इति किमीरः, "जम्बीर-" (उणा-
४२२) इतीरे निपात्यते ।

किमीरनिषूदन-पुं-७०८-भीम, भीमसेन.

□ भीम, मरुतपुत्र, वृकोदर, कीचकनिषूदन,
बकनिषूदन, हिडिम्बनिषूदन ।

* किरतीति किमीरः, "जम्बीराभीर-" (उणा-
४२२) इतीरे निपात्यते. तेषां निषूदनः इति किमीर
निषूदनः । यौगिकत्वात् किमीरारित्यादयोऽपि ।

(किमीरारि)-पुं-७०८-भीम, भीमसेन.

द्र० किमीरनिषूदनशब्दः ।

* किमीराणामरिरिति किमरारिः ।

किल-पुं-५५६ (शे. १०७)-डीडा रभत

द्र० कूर्दनशब्दः ।

किलाटी-स्त्री. पुं-४०५-दूधनो पिडार, भावे.

□ कर्चिका, [कृचिका शि. २८] ।

*किरति धुधमिति किराटी, पुंस्त्रीलिङ्गः,
“किरोलश्च वा” (उणा-१४७) इत्याटः ।

किलास-न.-४६७-आभडीनो रोग, डोढ रोग.

□ सिध्मन्, त्वक्पुष्प, सिध्म ।

*किलति श्वेतते इति किलासम्, “किलेःकित्”

(उणा-५७५) इत्यासः ।

किलासध्न-पुं-११९०-डडोडी, तमाव पत्र.

□ ककोटक, तिक्तपत्र, सुगन्धक ।

*किलासं हन्तीति किलासध्नः ।

किलासिन्-पुं-४६१-श्वेत, डोढना रोगवाणो.

□ सिध्मल ।

*किलासमस्त्यस्येति किलासी ।

किलिकिञ्चित-न.-५०७-स्त्रीयोना स्वाभाविक
अलंकार पैश्री अलंकार.

*अलिकं किञ्चित् चित्तं किलीति कण्टकूजितं वा
निस्कृतात् किलिकिञ्चितं; सौभाग्यवातात् स्मितदीनां
सङ्करः ।

किलिञ्ज-पुं-१०१७-साहडी, यटाई.

□ कट ।

*किल्यते क्षिप्यतेऽस्मिन् इति किलिञ्जः, उट-
जादौ निपात्यते ।

किल्बिष-न.-१३८१-अशुभा, पाप, दुःकृत्य.

द्र० अहसशब्दः ।

*कल्पते इति किल्बिषं, “कलेः किल्बचः”

(उणा-५११) इतीपः ।

‘किशलय’-न.-११२३-डुं पण

द्र० किसलयशब्दः ।

किशोर-पुं-१२३३-नानी उं भरतेो धोडो, वल्लेशे.

*कुर्यति वयसा, केशति हेषते वा किशोरः,
“कोस्वोर-” (उणा-४३४) इत्यारो निपात्यते ।

किसल-न.-११२३-डुं पण, जीण्वा पान.

□ किसलय, ‘किशलय’, पल्लव ।

*कसतीति किसल, “मुरल-” (उणा-४७४)

इत्यके निपातनात् किसलम्, किञ्चित् सलतीति वा,
पृषोदरादित्वात् ।

२३

किसलय-न.-११२३-डुं पण, जीण्वा पान.

□ ‘किशलय’, किसल, पल्लव ।

*कसतीति किसलयम्, “कसेरलादिरिञ्चास्य-”

(उणा-३६८) इत्ययः ।

कीकट-पुं-३५८-निर्धन, दीन.

द्र० अकिञ्चनशब्दः ।

*ककते इत कीकटः, “कपटकीकटादयः”

(उणा-१४४) इति साधुः ।

कीकट-पुं (अ. व.)-९६०-मगध देश.

□ मगध ।

*ककन्ते इति कीकटाः, “कपटकीकटादयः”

(उणा-१४४) इत्यटे निपात्यते ।

कीकस-न.-६२६-डोडडुं

द्र० अस्थिशब्दः ।

*कीति कसति कीकसं, ककन्तेऽत्र श्वान इति
वा “फनस-” (उणा-५७३) इत्यसे निपात्यते ।

कीकस-पुं-१२०२-नाना करभिया.

*कुत्सितं कसन्तीति कीकसाः, पृषोदरादित्वात् ।

कीकसमुख-पुं-१३१७ (शे.१८७)-पक्षी.

द्र० अगौकसशब्दः ।

कीचक-पुं-११५३-वे वांसभां पवन भरवाथी

शब्द थाय ते वांस.

*वाताद् हेतोः शब्दायमानः वंशः कवते वध्ना-
ति शब्द इति कीचकः, “कीचक”-(उणा-३३)
इत्यके निपात्यते, कीति चकते वा, कीचेति
कायति वा ।

कीचकनिषूदन-पुं-७०८-लीम, भीमसेन.

द्र० किमीरनिषूदनशब्दः ।

*कच्यते वध्यते भीमेन इति कीचकः,
“कीचकपेचक”-(उणा-३३) इत्यके निपात्यते । कीच-
कानां निषूदनः इति कीचकनिषूदनः ।

कीटमणि-पुं-१२१३ (शे. १७४)-अद्योत,
आगीयो, उवडो.

द्र० खद्योतशब्दः ।

कीन-न.-६२३-भांस

द्र० आमिपशब्दः ।

*केनत्यनेनेति कीनं, प्रणेदरादित्वात् ।

कीनाश-पुं-१८४-यम, यमशब्दः ।

द्र० अन्तकशब्दः ।

*कनति दीप्यते इति कीनाशः, “कनेरीश्रातः”

(उणा-५.३४) इत्याशः ।

कीनाश-पुं-१८७-नक्षत्र.

द्र० असुकृपशब्दः ।

*कनति दीप्यते इति कीनाशः, कीनमामं मांसं अश्नातीति वा ।

कीनास-पुं-३६८-कंठूरस भाष्यस.

द्र० श्रुदकदर्यशब्दः ।

*कनति दीप्यते तृणया इति कीनाशः, “कनेरी-श्रातः” (उणा-५.३४) इत्याशः ।

कीर-पुं-१३३५-पोपट.

□शुक, रक्ततुण्ड, फलादन, [प्रियदर्शन, शे. १६५, श्रीमत्, मेवातिथि वाग्मिन् शे. १६६ मेधा-विन् शे. १२०] ।

*कायतीति कीरः, “वसिवशि-” (उणा-४.१९)

इति किदीरः, कीति शब्दमीरयति वा ।

कीर्ण-न १४७३-भीयोभीय, भरपूर.

द्र० आकीर्णशब्दः ।

*कीर्यते इति कीर्णम् ।

कीर्ति-२७३-यश, शीर्ति, वभाष्य.

द्र० अभिख्याशब्दः ।

*कीर्यते इति कीर्तिः, “सातिहेतियूतिच् ति-ज्ञपिकीर्ति-” [५.१३९४] इति साधुः ।

कील-पुं-२३-१२७४-गाय आधवानो भीषो.

□पुष्पलक, शिव ।

*कील्यते रज्ज्वा बध्यतेऽस्मिन्निति कीलः, पुंस्त्रीलिङ्गः ।

कीला-स्त्री. पुं-११०२-अग्निनी जवाणा.

□हेति, शिखा, ज्वाला, अर्चिष् ।

*कीलतीति कीला, पुंस्त्रीलिङ्गः ।

कीलाल-न-१०३९-धोष्णं पाष्ठी.

द्र० अपशब्दः ।

*कील्यते बध्यते सेतुभिरिति कीलालम्, “कथुकम्” (उणा-४.७५) इति आलः, कीला ज्वाला अलति वारयति वा ।

कीलाल-न-६२२ (शे. १२८)-योषी

द्र० असृग्शब्दः ।

कीलित-पुं.-४३८-अधायेलो केही,

□बद्ध, निगडित, नद्ध, यन्त्रित, सित, संदानित, संयत ।

*कील्यते स्मेति कीलितः ।

कीश-पुं.-१२९१-वांशे

द्र० कपिशब्दः ।

*चिकेति जानातीति कीशः, “तिनिश-” (उणा-५.३७) इतीशो निपात्यते, किति शब्दमिष्टे वा ।

कु-स्त्री-९३६-पृथ्वी

द्र० अचलाशब्दः ।

*कायति भूपमिति कुः, “पृकाहपि-” (उणा-७.२९) इति किदुः ।

कुकर-पुं-४५३-डूडो, हाथनी पोडवाणो भाष्यस.

□कुणि ।

*कुत्सितः करो बाहुरस्य पाणिवैकल्यात् कुकरः ।

कुकुद-न-१२६४-(शि. ११२) अणदना भे अभा उपरना टेकेशे

द्र० अंशकृशब्दः ।

कुकुन्दर (दि. व.)-न-६०८-गितम्प, कुलाभां रडेवा भे गोणाशर आडा.

□कुकुन्दर [कटीकूप, उच्चिलिङ्ग, रतावुक शे. १२७] ।

*कुत्सितं कुन्देते आप्लवेते इति कुकुन्दरे, क्लीबलिङ्गोऽयम् “जटर-” (उणा-४.०३) इत्यरे निपात्यते ।

भागुरिस्तु-

“कुकुन्दरौ समाचष्टे, जनो जघनकूपकौ” ।

इति पुंस्याह ।

“श्वसुरकुकुन्दर-” (उणा-४.२६) इत्युरे कुकुन्दरोऽपि । शेषश्चात्र-

“कटीकूपौ तूच्चलिङ्गौ रतावुके” ।

(कुकुन्दर) -न.-६०८-नित२भ.

द्र० कुकुन्दरशब्दः ।

'कुकुर'-पु.-१२७९-दृत्तरे।

द्र० अस्थिभुजशब्दः ।

कुकूल-पुं-न.-११०१-शेतरीनो अग्नि.

□ तुषानल ।

* कुर्यते इति कुकूलः पुंस्त्रीबलिङ्गः, "दुकूल-कुकूल-" (उणा ४९२) इति साधुः ।

कुक्कुट-पुं-न.-१३२४-दृक्डो।

□ निशावेदिन्, चरणायुध, कुक्कुट, ताम्रचूड,

विवृताक्ष, शिखण्डिक, [दीर्घनाद, चर्मचूड, नखायुध, शे. १८१, मयूरचटक, शौण्ड, रणेच्छु, कलाधिक, आरणिन्, विष्किर, बोधि, नन्दीक, पुष्टिवर्धन शे. १८२, चित्रवाज, महायोगिन्, स्वस्तिक, मणिकण्ठक, उपाकील, विशोक शे. १८३] ।

*कोकते गृह्णाति क्षुद्रजन्तूनि कुक्कुटः, पुंस्त्रीबलिङ्गः, "नकुटकुक्कुट-" (उणा-१५५) इत्युटे निपात्यते । कुमित्युच्चारणेन कुटतीति वा ।

शेषश्चात्र

"कुक्कुटे तु दीर्घनादश्चर्मचूडो नखायुधः । मयूरचटकः शौण्डो, रणेच्छुश्च कलाधिकः ॥ आरणी विष्किरो बोधिर्नन्दीकः पुष्टिवर्धनः चित्रवाजा महायोगी, स्वस्तिको मणिकण्ठकः ॥ उपाकीलो विशोलश्च वाजस्तु ग्रामकुक्कुटः ॥" इति ।

कुक्कुटाभ-पुं-१३०६-वर्णं अने अवा०भां दृक्डो ञेवो सपं ।

□ कुक्कुटाहि ।

कुक्कुटाहि-पुं-१३०६-वर्णं अने अवा०भां दृक्डो ञेवो सपं ।

□ कुक्कुटाम ।

*कुक्कुटावयवयोगात् कुक्कुटः, अद्वयवयवयोगा-दहिः, कुक्कुटश्चासावहिश्च कुक्कुटाहिः ।

कुक्कुटि-स्त्री-३७८-दंल पूर्व०ठ यादयुं ते.

□ कुहना, दम्भचर्या ।

*कुक्कुट इवाचरति कुक्कुटति, दम्भेन निभृतं चरति, कुक्कुटनं कुक्कुटिः, "स्वरेभ्य इः" (उणा-६०६)

कुक्कुभ-पुं-१३४२-जगती दृक्डो.

□ कुम्भकारकुक्कुट, कुहकस्वन ।

*कोकते इति कुक्कुभः, "कुकेः कोऽन्तश्च"

(उणा ३३४) इत्युभः, कुक्कुशब्देन भातीति वा ।

कुक्कुर-पुं-१२७८-दृत्तरे।

द्र० अस्थिभुजशब्दः ।

*कोकतेऽस्थ्यादिकमादत्ते इति कुक्कुरः ।

"स्वयुर-" (उणा-४२६) इत्युरे निपात्यते, कुकिति कुरति शब्दायते वा ।

कुक्षि-पुं-६०४-पेट.

द्र० उदरशब्दः ।

*कुष्णात्याहार "पुपिष्टुपि-" (उणा-१०३)

इति किति सौ कुक्षिः पुंलिङ्गः ।

गौडस्तु -

"उदरं कुक्षिरक्लीबे" इति स्त्रियामप्याह ।

वाचस्पतिस्तु -

"कुक्षिस्तु जटराधारे" इति जटरात् पृथगाह ।

कुक्षिम्भरि-पुं-४२७-पेटलरे।

□ स्वोदरपूरक, आत्मम्भरि उदरम्भरि ।

*कुक्षिं विभर्तीति कुक्षिम्भरिः, "कुक्ष्यात्सोदरात् भृगः स्त्रिः" ॥५११९०॥ इति स्त्रिः ।

कुङ्कुम-न.-६४५-डे२र.

द्र० कश्मीरजन्मनशब्दः ।

* कुर्यते इति कुङ्कुमं, क्लीबलिङ्गोयम् ।

वाचस्पतिस्तु -

"निदाघेऽपि कुङ्कुमः सुप्तः स्यात्" इति पुंस्याह । कुन्दुमलिन्दुमं" (उणा-३५२) इति निपात्यते ।

"कुङ्कुम-पुं-६३९-यतुःसभ पैशानी अेठ वरतु.

कुच-पुं-(द्वि. व.)-६०३-स्तन.

द्र० उरोजशब्दः ।

*कुचतः संकुचतः इति कुचौ ।

कुचन्दन-न.-६४२-२५१अं६न.

□ पत्राङ्ग (पत्राङ्क), रक्तचन्दन, ताम्रसार, रञ्जन, तिलपर्णिका, (तिलपर्णी) ।

*कौ चन्दनमिति कुचन्दनम् ।

कुचर-पुं-३४८-अशय भोलनार.

□ कुवाद, [कुटिलाशय शि. २२] ।

*कुत्सितं चरतीति कुचरः, कुचरः कुटिलाशय इति कश्चित् ।

कुज-पुं-११६-भंगण ग्रह.

द्र० अङ्गारकशब्दः ।

*कौ पृथिव्यां जातः इति कुजः, यौगिकत्वान्द्रौमो, माहेयो, घरणीसुत इत्यादयः ।

शेषश्चात्र-

‘भौमे व्योमोऽमुकैकाङ्गौ ।’

(कुज) -पुं-१११४-१६।

द्र० अंहिपशब्दः ।

कुचिका स्त्री-१००५-यात्री, पुं०।

□ कुचिका, साधारणी, अङ्कुट ।

*कुञ्चयतेऽनया इति कुञ्चिका, “नाभिनपुं चिच”

॥५।३।१२१॥ इति णकः ।

कुञ्चित-न.-१४५६-वां३.

द्र० अरालशब्दः ।

*कुञ्चयते स्मेति कुञ्चितम् ।

कुञ्ज-पुं-न.-१११५-दतागृह.

□ निकुञ्ज, कुडङ्ग ।

*कवन्तेऽस्मिन् इति कुञ्जः, “कुञ्जः कुञ्-कुनौ च” (उणा-१२९) इति जः, पुंक्लीबलिङ्गोयम् ।

कुञ्जर-पुं-न.-१२१७-६।थी

द्र० अनेकपशब्दः ।

*कुजतीति कुञ्जरः, पुंक्लीबलिङ्गः, “जठर-” (उणा-४०३) इत्यरे निपात्यते, कुञ्जौ हनू दन्तौ वा अस्य स्त इति वा मध्वादित्वाद् रः, कौ जीर्यतीति वा, पृषोदरादित्वात् ।

शेषश्चात्र-

“अथ कुञ्जरे ॥

पेचकी पुष्करी पद्मी, पेचिलः सूचिकाधरः । विलोम-जिह्वोऽन्तःस्वेदोः, महाकायो महामदः ॥ सूर्यकर्णो जलाकाङ्क्षो, जटी च पण्डित्यायनः । असुरो दीर्घ-पवनः, शुण्डालः कपिरित्यपि ॥”

कुञ्जर-पुं-१४४०-या श०६ उत्तर५६भां
ने०वाथी प्रशंसा वायुके श०६ अने छे.

दा. त. नृपकुं०२.

द्र० ऋषभशब्दः ।

*अश्वश्चासौ कुञ्जरश्च अश्वकुञ्जरः, “वृन्दा-रकनागकुञ्जरैः” ॥३।१।१०८॥ इति समासः ।

कुञ्जाराति-पुं-१२८६-अष्टा५६ सरल.

द्र० अष्टपादशब्दः ।

*कुञ्जराणामरातिरिति कुञ्जारातिः ।

कुञ्जराशन-पुं-११३१-पीपला.

द्र० अश्वत्थशब्दः ।

*कुञ्जरैरशयते इति कुञ्जराशनः ।

कुञ्जल-न.-४१५-कां७, २।५.

द्र० अवन्तिसोमशब्दः ।

*कुञ्जं लातीति कुञ्जलं, कुत्सितं जलमस्य वा, पृषोदरादित्वात् ।

कुट-पुं-स्त्री-९९०-धर.

द्र० अगारशब्दः ।

*कुटयतेऽस्मिन्निति कुटः, स्त्रीपुंम्लिङ्गः ।

कुट-पुं-न.-१०१९ धडो, कणश

द्र० करीरशब्दः ।

* कुटतीति कुटः, पुंक्लीबलिङ्गः ।

‘कुट’-पुं-१११४-१६।

द्र० अंहिपशब्दः ।

कुटक-न.-८९१-६३ रडित ७।

□ निरोष, ‘निरीश, कुटक’ ।

*कुटतीति कुटकं, यस्याऽग्रे फालो बन्धते ।

कुटक (-पुं-१०२३ (शि. ६०)-२वैथो, आंधवानो भीलो, थांभलो.

द्र० कुटरशब्दः ।

कुटज-पुं-११३७-ध-६००५नुं आ३.

□ गिरिमल्लिका, ‘शक्र, वत्सक’ ।

*कुटतीति कुटजः, “कुटेरजः” (उणा-१३०)

कुटादित्वाद् गुणाभावः, कुटतो जायते वा ।

कुटर-पुं-१०२३-२वैथो, आंधवानो भीलो, थांभलो

□ विष्कम्भ, मञ्जूर, ‘कुटर’, (दण्डकटक, दण्डकरोहक, मन्दीर), [कुटक शि ६०]

*कुटतीति कुटरः, “ऋच्छिच्छटि-” (उणा-३९७) इत्यरः, कुटादित्वाद् गुणाभावः कुटकोऽपि ।

कुटहारिका-स्त्री-५३४-दासी.

□ पोटा, बोटा, चेटी, दासी, [गणेरूका, बडवा

कुम्भदासी शे. ११४] ।

*कुटं घटं हरतीति कुटहारिका ।

कुटिल-न.-१४५६ वांङ् ।

द्र०अरालशब्दः ।

*कुटतीति कुटिलम्, “भूल्यनि-” (उणा-४८१) इतीलः, कुटादित्वाद् गुणाभावः ।

(कुटिलकेश) -पुं-५६९-वांङ्डीया वाण ।

द्र०अलकशब्दः ।

कुटिलाशय-पुं-३४८(शि २२) अराय ओलनार ।

□कुवाद, कुचर ।

कुटुम्बव्यापृत-पुं-४७८-कुटुंय पोपण्डु करवाभां उद्यत ।

□उपाधि, अभ्यागारिक ।

*कुटुम्बे कलत्रादौ व्यापृतः, पोषणाद्युक्तः इति कुटुम्बव्यापृतः ।

कुटुम्बिन्-पुं-८९०-पुं-पूत ।

द्र०कर्षकशब्दः ।

* कुटुम्बमस्त्यस्येति कुटुम्बी ।

कुटुम्बिनी-स्त्री-५१३-कुटुंयवाणी स्त्री ।

□पुरन्त्री ।

*कुटुम्बं पुत्रभृत्याद्यस्ति अस्याः इति कुटुम्बिनी ।

(कुटुम्बिनी)-स्त्री १४२१-कुटुंयनो समुद्र ।

*कुटुम्बानां समूहः, “खलादिभ्यो लिन्”

॥६॥२२७॥ इति कुटुम्बिनी ।

कुट्टनी-स्त्री-५३३-दलाल स्त्री, परपुत्रपनी संयोग करवावतारी स्त्री ।

□चुन्दी, शम्भली ।

*कुट्टयतीति कुट्टनी “रम्यादिभ्यः कर्त्तरि” ॥६

॥३॥२६॥ इत्यनूट् ।

कुट्टन्ती-स्त्री-७८४(शे १४८)वांणी छरी, छरी

द्र०पत्रपालशब्दः ।

कुट्टार -पुं-१०२७ (शे. १५८)-पवत्

द्र०अचलशब्दः ।

कुट्टिम-न पुं-९९२-धरनी पथर वगैरेथी आधिली भूमि ।

*कुट्टयते इति कुट्टिमः, पुंक्लीबलिङ्गः, “कुट्टि-

वेष्टि-” (उणा-३४९) इतीमः ।

कुट्टमित-न.-५०८-स्त्रीओना स्वाभाविक अलंकारे

द्र०किलिकिञ्चितशब्दः ।

*“कुट्टण् कुत्सनादौ,” कुट्टेन मितं लक्ष्यादुत्वे कुट्टमितमधरादिग्रहणाद् दुःखेऽपि हर्षः ।

कुठ-पुं-१११४-वृक्ष, अड ।

द्र०अह्नपशब्दः ।

*“कुठिः सौत्रः” कोठतीति कुठः, “नाम्यु-पान्त्य-” ॥५॥२॥५८॥ इति कः ।

‘कुठर’-पुं १०२३-२वैया आधिवानो पीयो ।

द्र० कुठरशब्दः ।

कुठार-पुं स्त्री-७८६-परशु, दुलाडो ।

□परशु, पशु, पश्व, परश्वध, स्वधिति ।

*“कुठिः सौत्रः”, कोठतीति कुठारः, पुंक्लीबलिङ्गः, “पुषिकुठिभ्यां कित्-” (उणा-४०८) इत्यारः, कुठान् वृक्षान् इयतीति वा ।

कुडङ्ग पुं-१११५-वतागुद्र ।

□निकुञ्ज ।

*कुडतीति कुडङ्गः, “पतितमि”- (उणा-९८) इत्यङ्गः, कुटादित्वाद् गुणाभावः ।

(कुडव) -पुं-८८६-मे पनरी प्रभाण्य अर्ध ।

*कुडयते लक्षयते इति कुडवः ।

कुड्मल-न-पुं-११२६-अर्ध पीलेली पुपनी डगी ।

□सुकुल ।

*कुटतीति कुड्मलं “रुचिकुटि-” (उणा-५०२) इति मलक् पुंक्लीबलिङ्गोऽयम् ।

कुड्य-न.-१००३-लीत ।

□भित्ति ।

*कोलति सस्यायतीति कुड्यम्, “कुल्लेईचवा” (उणा-३६२) इति कित् यः, कुट्यां साधिवति वा पृषोदरादित्वाद् डत्वम्, क्लीबलिङ्गोऽयम् । वाचरपतिस्तु- “कुड्यमस्त्रियाम्” इति पुंस्पर्ष्याह ।

कुड्यमत्स्य-पु -१२९८-गरेणी ।

□मुसली, गृहगोधिका, गृहगोलिका, माणिक्या, भित्तिका, पल्ली, गृहोलिका ।

*कुडये मत्स्य इव इति कुड्यमत्स्यः ।

कुणप-न.-पुं-५६४-भउडु उक्षेपर.

□ शव, मृतक ।

*कुणति शब्दायते इति कुणपं, “मुजिकृति-” (उणा-३०५) इति क्तिपः, कुणं शब्दं पाति रक्षति वा, धनञ्जयाख्यस्य वायोः संभवात्, पुंक्लीबलि-ङ्गोऽयम् ।

कुणि-पुं-४५३-डूढे, लाथनी षोडशाणा.

□ कुकर ।

*कुण्यते निन्द्यते इति कुणिः “नाम्युपान्त्य-” (उणा-६०९) इति क्तिदिः । कोतीति वा “ऋत्व-” (उणा-६३५) इति क्ति गिः, कुत्सितः पाणिरस्येति नैरुकाः ।

कुण्ड-पुं-३५३-द्विधाभां आणसु.

*कुण्ठतीति कुण्ठः, कुणति शब्दायते न तु करोतीति वा “पीविशिकुण्ठप्रभ्यः क्ति” (उणा-१६३) इति ठः ।

कुण्ड-पुं-५५०-पति श्रवता छतां वनरथी उत्पन्न पुत्र.

*कुण्डयते दह्यतेऽनेन कल्पमिति कुण्डः, अमृते जीवति भर्तारि जाराज्जातः । यत् स्मृतिः—“परनायां प्रजायेते, द्वौ सुतौ कुण्डगोलकौ । पर्यौ जीवति कुण्डश्च, मृते भर्तारि गोलकः ॥” इति ।

कुण्ड-न पुं स्त्री-१०१९-थाणी, तपेदी.

द्र० उखाशब्दः ।

*कुणति उपकरोतीति कुण्डम्, “कुगुहु-” (उणा-१७०) इति डः, त्रिलिङ्गोऽयम् ।
कुण्डगोलक-न.-४१६-डोश, राय.

द्र० अवन्तिसोमशब्दः ।

*कुण्डं गुडति रक्षति, ल्त्वे कुण्डगोलकम् ।
कुण्डल-न. पुं-६५६-डुंउत.

द्र० कर्णवेण्टकशब्दः ।

*कुण्डते दहत्यलक्ष्मीमिति कुण्डलं, पुंक्लीबलिङ्गः, “मृदिकृन्दि-” (उणा-४६५) इत्यलः ।
शेषशान्त्र-‘अथ कुण्डले कर्णादर्शः’ ।
कुण्डलिन-पुं-१३०३-सपः, नाग.

द्र० अहिशब्दः ।

*कुण्डलाकारताऽस्यस्येति कुण्डली ।

कुण्डा-स्त्री-२०५ (शे. ५७)-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

कुण्डका-स्त्री-८१६-३म०उडु.

□ कमण्डलु ।

*कुण्डते इति कुण्डी, “भाजगोण-” ॥२॥४३०॥ इति डीः, के कुण्डिका ।

कुण्डिन-पुं-१२३३ (शे. १७८)-थोडे.

द्र० अर्वनशब्दः ।

कुण्डिन-न.-९७९-डुंउिनपुर, विदर्भा देशनी राजधानी

□ विदर्भा, [कुण्डिनपुर, कुण्डिनापुर शे० ५] ।

*कुण्डयते पापमत्रेति कुण्डिनम्, “शाकटि-” (उणा-२८२) इतीनः, कुण्डिनपुरम्, कुण्डिनापुरमित्यपि ।
कुण्डिनपुर-न. ९७९-(शि ८५)-डुंउिनपुर.

द्र० कुण्डिनशब्दः ।

कुण्डिनापुर-न. ९७९-(शि ८५)-डुंउिनपुर.

द्र० कुण्डिनशब्दः ।

कुतप-पुं-न.-१४१-दिवसनो आडेभो लाग.

□ श्राद्धकाल ।

*“कुतिः सौत्रः”, कोतन्ति गच्छन्ति प्रीति पिरोऽस्मिन् इति कुतपः, पुंक्लीबलिङ्गः, “मुजिकृति-” (उणा-३०५) इत्यादिना अपः क्ति, कुं तपति सूर्योऽत्रेति वा । यो दिनस्याष्टमो भागः स कुतप इत्यर्थः । यत् स्मृतिः—“दिवसस्याष्टमे भागे, मन्दी भवति भास्करे । स कालः कुतपो यत्र, पितृणां दत्त मक्षयम्” ॥

कुतप-पुं-५४३-लाणुण.

□ स्वस्त्रीय, भागिनिय, जामय ।

*“कुत. सौत्रः”, कोतति इति कुतपः “मुजिकृति-” (उणा-३०५) इति क्तिपः ।

कुतापक-पुं-१०३-भाडर सूर्याना पारिपाथिड देवा.

कुतुक-न.-९२६-डौपुक, तमासा.

□ कौतूहल. कौतुक, कुतूहल, [विनोद शि.

८१] ।

*कुर्मुमिस्तुद्यतेऽनेन, कुत्सितं तन्यते वा इति कुतुकम्, “निष्कृत्”-(उणा-२६) इति निपात्यते ।
कुतुप-पुं न.-१०२५ धी तेऽ वगेरे भरवानुं नानुं यभं पात्र.

*ह्रस्वा कुतुः कुतुपः, पुं क्लीबलिङ्गः, “कुत्वाडुपः”

॥७३॥४९॥ इति ।

कुत्-स्त्री-१०२५-धी तेऽ वगेरे भरवानुं यभं पात्र.

*कुत्सितं तन्यते इति कुतुः, स्त्रीलिङ्गः, “भ्रमि-गमि”-(उणा-८४३) इति डिटुः ।

कुत्तहल-न.-९२६-डौतुड, तभ.भे.

द्र० कुतुकशब्दः ।

*कुत्सितं तोहतीति कुत्तहलम्, “मुरलोरल-” (उणा-४७४) इत्यले निपात्यते, विनोदोऽपि ।

कुत्सा-स्त्री-२७२-निं.दा.

द्र० अपवादशब्दः ।

*कुत्सनमिति कुत्सा ।

कुत्सित-न.-१४४२-अधम.

द्र० अणकशब्दः ।

*कुत्स्यते इति कुत्सितम् ।

कुथ-पुं स्त्री. न.-६८०-६५३ दुथी डे रथ उपर नाभवानुं वरत्र, लूध.

□वर्ण, परिस्तोम, प्रवेणी, नवत, आस्तर, [वर्णपरिस्तोम शि. ५५, आस्तरण शि. ५६.] ।

*कुथ्यते क्लिश्यते इति कुथः, त्रिलिङ्गः, स्था-दित्वात्कः, क्रियते कीर्यते वा “पथमूथ”-(उणा-२३१) इति धे निपात्यते ।

कुथ-पुं-११९२-६६, डाभ.

□दर्म, कुश, बर्हिषू, पवित्र ।

*कुथ्नातीति कुथः ।

कुद्दाल-पुं ८९२-डे.दाणी.

□गौदारण ।

*कुद्दाल्यतेऽनेनेति कुद्दालः, प्रषोदरादित्वात्, पुंस्वयम्, वैजयन्ती तु-“गौदारणम् कुद्दालम्” इति क्लीबमाह ।

(कुध्र)-पुं-१०२७-पर्वत.

द्र० अचलशब्दः ।

कुनटी-स्त्री-१०६०-भजुशील धातु.

द्र० करवीराशब्दः

*कौ नटतीति कुनटी ।

कुनाभि-पुं-१९२-भं.डा.र, निधान.

□निधान, शैवधि, निधि ।

*कोः पृथिव्या नाभिरिव कुनाभिः, पुं सि ।

कुनालिक-पुं-१३२१ (शि. १६१)-क्षेयल.

द्र० कलकण्ठशब्दः ।

कुन्त-पुं-७८५-भा.से.

□वाम ।

*कुणतीति कुन्तः ।

कुन्तल-पुं. (म. व.)-५६७-केश, वाण.

द्र० कचशब्दः ।

*कुन्ति दीप्यन्ते इति कुन्तलाः “मुरलोरल-” (उणा-४७४) इत्यले निपात्यते, कुन्ताकारं लान्ति वा ।

कुन्तल-पुं-(म. व.)९६१-कुन्तल देश.

□उपहालक ।

*कनन्तीति कुन्तलाः, “मुरलो-” (उणा-४७४)

इत्यले निपात्यते ।

कुन्थु-पुं-२८-१७ भा तीर्थ-डरनु नाम.

*कुपृथ्वीतरयां स्थितवानिति कुन्थुः पृषोद-रादित्वात्, तथा गर्भस्थे भगवति जननी रत्नानां कुन्थुराशिं द्रष्टवतीति कुन्थुः ।

कुन्थु-पुं-६९३-शु. यक्षवती.

कुन्द-पुं-१९३-सातभो निधि.

*कुन्दवर्णत्वात् कुन्दः ।

कुन्द-न-पुं-९०९-क्षरके, भूमिभंत्र.

□भ्रम, दन्त्रक ।

*कवते शब्दायते इति कुन्दं, पुं क्लीबलिङ्गः,

“वृत्कुसुम्यो नोऽन्तश्च” (उणा-२४०) इति दः ।

कुन्द्रा-स्त्री २०५ (शि. ६०)-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

कुन्दुरुकी-स्त्री-११५२-श३

द्र० गजप्रिजाशब्दः ।

कुप्य-न-१४४३-अधम, ६५३.

द्र० अणकशब्दः ।

कुप्य-न-१०४६-सोना-शुभा शिवायनी धातु

*गोपायते तदिति म्कुप्य, हेमरुपाभ्यामन्यत्

ताम्रादि, “कुप्यमिय-” ॥५॥१॥३९॥ इति क्यपि निपात्यते ।

कुप्यशाला-स्त्री-९९६-टंकाशाण, वासाण् अनाव-
पवानुं स्थान.

□ सन्धानी ।

*कुप्यं ताम्रादि तस्य शाला इति कुप्यशाला ।

कुबेर-पुं-४३-श्री भक्तिवनाथ लग. ना शासन
देव.

*कुत्सितं बेरं शरीरमस्येति कुबेरः ।

कुबेर-पुं-१६९-उत्तर दिशानो स्वामी.

कुबेर-पुं-१८९-कुभेर देव.

द्र० इच्छावमुदाहः ।

*कुत्सितं बेरं शरीरमस्य कुण्ठित्वात्; कुबेरः
कृत इति वा “कुगुपतिकथि-” (उणा-४३१) इति
केरः ।

कुबेराक्षी-स्त्री-११४४-आयडी.

द्र० पाटलाशब्दः ।

कुब्ज-पुं-४५३-५५ डो.

□ कुगाइल, [न्युब्ज शि. ३२] ।

*कृत्ये इति कुब्जो वक्रनताङ्गः, “कुवः कुब्रनौ च
(उणा-१२९) इति जक् । कुत्सितः उब्ज इति वा,
प्रषोदरादित्वात्, न्युब्जोऽपि ।

कुब्ज-न. -१४२९-टुंङुं, नीयुं.

□ न्यच्च. नीच, ह्रस्व, मन्थर, खर्व, वामन ।

*कृत्ये इति कुब्जम, “कुव कुब्रनौ च” (उणा-
१२९) इति साधुः ।

कुमार-पुं-४२-आरभां तीर्थं करनो उपासक यक्ष.

*कुमारयति क्रीडयतीति कुमारः ।

कुमार-पुं-२०९-आतिं डेय शंकरनो पुत्र.

द्र० अग्निभूशब्दः ।

*कुकामयते ब्रह्म इति कुमारः ‘कमेरत उच्च’
(उणा-४९९) इत्यारः ।

*कुत्सितो ब्रह्मचारित्वाद् मारः स्मरोऽस्येति वा ।

कुमार-पुं-३३२-युवराज, दुभार.

□ युक्वाज, भर्तृदारक ।

*कुमारयति क्रीडयतीति कुमारः ।

(**कुमार**)-पुं-३३८-आणक, धावणुं आणक.

द्र० अर्भशब्दः ।

*कामयते यदपि तदपि दृष्टमिति कुमारः, “कम
रतउच्च-” (उणा-४९९) इत्यारः कुमारयति क्रीड-
यति वा, कुत्सितो मारोऽस्येति वा ।

कुमारक-पुं-३३८-आणक, धावणुं आणक.

द्र० अर्भशब्दः ।

*कामयते यदपि तदपि दृष्टमिति कुमारः
“कमेरत उच्च-” (उणा-४९९) इत्यारः, कुमारयति क्री-
डयति वा, कुत्सितो मारोऽस्येति वा, स्वार्थं के
कुमारकः ।

कुमारपाल-पुं-७१२-दुभारपाण राज.

□ चौलक्य, राजर्षि, परमार्हत, मृतस्वमोक्त,
धर्मात्मन्, मारिच्यसनमारक ।

*कुमारान् शिशूनिव प्रजाः पालयतीति कुमारपालः,
मयूरज्यंसकादित्वात् समासे साधु; कु पृथ्वीं मां लक्ष्मीं
च अरमत्यर्थं पालयति व कुमारपालः ।

(**कुमारपालदेव**) -पुं-३३६-पूण्ययेवा

दुभारपाण राज.

कुमारस-स्त्री-१०८१-गंगा नदी.

द्र० ऋषिकुल्याशब्दः ।

*कुमारं मते इति कुमारम्; स्त्रीलिङ्गोऽयम् ।

कुमारी-स्त्री-२०३-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

*कुमारी अवस्थामेदात् ।

कुमारी-स्त्री-५१०-दुमारी, नव डे दश वर्षीनी
कन्या.

□ कन्या, कनी ।

*कुमारयति क्रीडयतीति कुमारी, कुत्सितो मारो-
ऽस्या वाऽनूदत्वात् ।

कुमालक-पुं-९६०-सौवीर देश.

□ सौवीर ।

*कुं पृथ्वां मलन्ते इति कुमालकाः ।

कुमुख-पुं.-१२८८ (शि. १८५)-भू३.

द्र० आखनिकशब्दः ।

कुमुद् न.-११६४ (शि. १०६)-यंद्र विक्षसी धोणुं कभण.

द्र० कुमुदशब्दः ।

कुमुद-पुं.-१७०-यथा दिग्गल.

*कुमुदवर्णत्वात् कुमुदः ।

कुमुद-न.-पुं ११६४-धोणुं कभण.

□ कैरव, गर्दभाह्वय [कुमुद् शि. १०६] ।

*काम्यते इति कुमुदं पुं क्लीबलिङ्गः, “कुमुद”-
(उणा-२४४) इत्युदे निपात्यते, कौ मोदत इति वा,
कुमुदपि ।

कुमुदबान्धव-पुं.-१०४-यंद्रभा.

द्र० अत्रिहजशब्दः ।

*कुमुदानां बान्धवः कुमुदबान्धवः, यौगिकत्वात्
कैरवबन्धुरित्यादयः, सुहृदपि बन्धुप्रायत्वाद्बन्धुरेवेति कुमुद-
सुहृदित्यादयोऽपि ।

(कुमुदसुहृद्)-पुं.-१०४-यंद्रभा.

द्र० अत्रिहजशब्दः ।

कुमुदावास-पुं.-९५४-कुमुद-पोयण्वा वायो देश.

□ कुमुदत् ।

*कुमुदानां आवासः कुमुदावासः ।

(कुमुदाह्वय) -न.-१०४३-यांदी.

द्र० कलधौतशब्दः ।

*कुमुदस्याभिरुया यस्य तत्तथा कुमुदाह्वयम् ।

कुमुदिनी-स्त्री-११६३ (शि. १०५)-कुमुदतो वेद्यो.

□ कैरविणी, कुमुदनी ।

कुमुदिनीपति-पुं.-१०४-यंद्रभा.

द्र० अत्रिहजशब्दः ।

*कुमुदिन्या पतिः कुमुदिनीपतिः, यौगिकत्वात्
कुमुदतीशः ।

कुमुदत्-पुं.-९५४-पोयण्वा वायो देश.

□ कुमुदावास ।

२५

*कुमुदानि सन्त्यत्र, कुमुदानां निवास इति वा
कुमुदान् । “नडकुमुद-” ॥६।२।७४॥ इति चानुर-
थिको डिद् मनुप्रत्ययः ।

कुमुदती-स्त्री-११६३-कुमुदतो वेद्यो.

□ कैरविणी, [कुमुदिनी शि. १०५] ।

*कुमुदानि सन्त्यस्यामिति कुमुदती “नडकुमुद”-
॥६।२।७४॥ इति डिद् मनुः, व्यञ्जनात्तादा “तदस्य”-
॥७।२।१॥ इति मनुः, कुमुदिन्यपि ।

(कुमुदतीश)-पुं.-१०४-यंद्रभा.

द्र० अत्रिहजशब्दः ।

*कुमुदतीनामीशः कुमुदतीशः ।

कुमोदक-पुं.-२१६-विण्णु, नारायण्.

द्र० अच्युतशब्दः ।

*कुं पृथ्वां मोदयतीति कुमोदकः ।

कुम्बा-स्त्री-८२४-यजते इरती इरेली अति-
गहन वाड.

*कुम्ब्यते आच्छाद्यतेऽनया इति कुम्बा, ‘मिपि-
भृषि-” ॥५।३।१०९॥ इति अङ् ।

कुम्भ-पुं-३८-श्री भद्रिनाथ लभवानना पितानुं नाम

*गुणपयसामाधारभूतत्वात् कुम्भ इव कुम्भः ।

कुम्भ-पुं-स्त्री-१०१९-घडो.

द्र० करीरशब्दः ।

*कायत्यम्भसा भ्रियमाणः कुम्भः पुंस्त्रीलिङ्गः
“काकुसिम्भां-” (उणा-३३७) इति कुम्भः, कैरम्भ्यते
वा ष्टोदरादित्वात् ।

कुम्भ (दि. व.)पुं-१२२६-दाथीना लभयानो भाग.

*कुम्भाकृती मांसविण्डौ कुम्भौ ।

(कुम्भ) -पुं-११६-११ भी राशि.

कुम्भकार-पुं-९२६-कुंभा२.

□ कुलात्, दण्डभृत्, चक्रजीवक ।

* कुम्भं करोतीति कुम्भकारः ।

कुम्भकारकुक्कुट-पुं-१३४२-रती कुडो.

□ कुक्कुभ, कुहकस्वन ।

*कुम्भेति शब्दं करोतीति कुम्भकारः, स कुक्कु-
टइ व कुम्भकारकुक्कुटः ।

कुम्भदासी-स्त्री-५३४ (शे. ११४)-दारी.

द्र०कुटहारिकाशब्दः ।

कुम्भशाला-स्त्री-९९९-द्रुंभारतो निभाडो.

□पाकपुटी, (कुम्भशाल) ।

*कुम्भानां घटनाय शाला इति कुम्भशाला ।

कुम्भिन-पुं-१२१७-दाथी.

द्र०अनेकपशब्दः ।

*कुम्भावस्य स्तः इति कुम्भी ।

कुम्भिन-पुं-१३४९-भगरभ०७.

द्र०आलास्यशब्दः ।

*कुम्भाकारताऽस्त्यरयति कुम्भी ।

कुम्भी-स्त्री-१०१९-थाणी तपेती.

द्र०उरवाशब्दः ।

*कायतीति कुम्भी, “काकुसिभ्यां-” (उणा-३३७) इति कुम्भः, इयां कुम्भी । द्रौ द्रौ भिन्नार्था-वित्येके ।

कुम्भीनस-पुं-१३०४-सभं, नाग.

द्र०अहिशब्दः ।

*कुम्भीव नासिकाऽस्येति कुम्भीनसः, “अस्थूला-च्च-” ॥७३॥१६१॥ इति नसादेशः ।

कुम्भीर-पुं-१३४९-भगरभ०७.

द्र०आलास्यशब्दः ।

*स्कृम्नातीति कुम्भीरः, “जम्बीर-” (उणा-४२२) इतीरे निपात्यते, कुम्भेन ईरयति वा ।

कुरङ्कर-पुं-१३२८-सारसपक्षी.

□सारस, लक्ष्मण, पुष्कराख्य, [दीर्वाजानुक, गोनर्द, मैथुनिन्, कामिन्, श्येनाक्ष, रक्तमस्तक शे. १८४] ।

*कुरमिति शब्दं करोतीति कुरङ्करः ।

कुरङ्गा-पुं-१२९३-हरिण.

□मृग, सारङ्ग, वातायु, हरिण, ‘वनायु’, [अजिनयोनि शे. १८९, वानायु शि. ११५] ।

*कुरति मार्यमाणः इति कुरङ्गः, “विडिविलि-” (उणा-१०२) इति किङ्कः, कौ रङ्गतीति वा ।

कुरन्विल्ल-पुं-१३५२-उरयलो, वलवन्तु.

द्र०कर्कटशब्दः ।

*कुरन् चिच्छतीति कुरचिल्लः ।

कुरण्ट पुं-१२००-अथभीष्ट.

कुरण्टक-११३५-पीणो आणुपुष्प, आसो-पालवनुं आऽ.

द्र०किङ्किरातशब्दः ।

*रण्टिः मौत्रः कौ रण्टतीति कुरण्टकः, “कोरु रण्टिरण्टिभ्यः” (उणा-२८) इत्यकः कुरण्टकोऽपि, कुरण्टक इत्यन्ये ।

कुरण्ड-पुं-४७०-अंउडोशनीवृद्धि.

□वृद्धि, अण्डवर्धन ।

*कुस्लितं रमतेऽनेनेति कुरण्डः, “पञ्चमाड्डः” (उणा-१६८) इति डः ।

कुरण्डक-पुं-११३५ (शि. १०१)-आसो पालवनुं आऽ.

द्र०किङ्किरातशब्दः ।

कुरर-पुं-१३३५-भाळानो नाश उरनार उरर पक्षी

□उत्क्रोश, मत्स्यनाशन ।

*कुरतीति कुररः, “मृद्युन्दि-” (उणा-३९९) इति किररः, ‘कुर’ इति शब्दं राति वा ।

कुररी-स्त्री-१२७७-धेटी.

द्र०अविलाशब्दः ।

*कुरति शब्दायते इति कुररी, ‘मृद्युन्दि-’ (उणा-३९९) इति किररः ।

कुरु-पुं-९४६-५ देवदुद्रु अने ५ उतरदुद्रु

कुरुक्षेत्र न.-९५०-दृक्षेत्रने आर योजन सुधीने भाग

□ धर्मक्षेत्र ।

*कुरवोऽत्र क्षयन्ति स्मेति कुरुक्षेत्रं, तच्च द्वादशयोजनावधि भवति ।

कुरुण्टक-पुं-११३५ (शि. १०१) आसो-पालवनुं आऽ.

द्र० किङ्किरातशब्दः ।

कुरुल-पुं ५६९-ललाट उपरना लटकतावाण

□ भ्रमरक, भ्रमरालक ।

* कु ईषल्लुत्तीति कुरुलः, प्रयोदरादित्वात् ।

यल्लक्ष्यम्-

“कुरुलालसभूलेहे” इति ।

कुरुविन्द-न.-१०६१-दिग्गो ।

हंसपाद. हिङ्गुल, [हिङ्गुल शि. ६३]

* कुरुन् विदन्तीति कुरुविन्दम्, “निगवादे-
नार्निम्” ॥५॥१६१॥ इति शः ।

कुरुविन्द-पु.-११९३-भोथ

मेघनामन, मुस्ता, [मुस्तक शि. १०८]

* कुरुन् देशं विदन्तीति कुरुविन्दः ।

कुरुविस्त-पु.-८८४-ज्येष्ठ सुवर्ण पक्ष.

* कुरुदेशे प्रसिद्धो विस्तो हेमपलमिति कुरुविस्तः ।

यन्माला-

“पलेन हि सुवर्णस्य कुरुविस्तः” ।

कुर्कर-पु. १२७९-द्वतरे ।

द्र० अस्थिसुष्ठुशब्दः ।

* किरत्यस्थीति कुर्करः, “श्वशुर”-(उणा-४२६)

इत्युरे निपात्यते ।

कुर्पर-पु.-५९० (शि. ४७)-क्षोषी ।

द्र० कफणिशब्दः ।

कुल-न.-५०३-दुर्गा, वंश.

द्र० अन्वयशब्दः ।

* कोलति संस्त्यायतीति कुलम् ।

कुल-न.-९९०-धर.

द्र० अगारशब्दः ।

* कोलन्ति अघेति कुलम्, स्थादित्वात् कः ।

कुल-न. १४१३-सम्प्रतीय प्राणीजोनो समुदाय.

* कोलतीति कुलम्, यथा विप्रकुलम्, मृगकुलम् ।

कुलक-पु. ४८५ (शि. ३६)-दुसवान् ।

कुलिक, कुलश्रेष्ठिन् ।

कुलटा-स्त्री-५२९-असती, दुसटा

द्र० अविनीताशब्दः ।

* कोलतीति कुलटा, “कुलिविलिभ्यां कित्-”

(उणा-१४३) इत्यटः, कुलान्यटति शीलं भेतुं वा प्रयोदरादित्वात्, कुत्सितं लटतीति वा ।

शेषश्चात्र-

“कुलयायां तु दुःशुद्धी, चन्धुदा कलकृणिका ।

धर्षणी लच्छनी खण्डशीला मदननालिका ॥

त्रिलोचना मनोहारी ॥” इति ॥

कुलत्थ-पु. ११७५-धमथी

कालवृन्त ।

* कुले तिष्ठतीति कुलत्थः, प्रयोदरादित्वात् ।

कुलत्थिका-स्त्री १०६२-क्षणे सुरभो

कुलायी, चक्षुष्या, (दक्षुषादा) ।

* कुले तिष्ठति कुलत्था, प्रयोदरादित्वात्,
कुलत्थ प्रकृतिर्वा ।

कुलत्थिका-स्त्री-११७५-नानी धमथी.

ताम्रवृन्ता ।

* द्वस्वः कुलत्थः कुलत्थिका ।

कुलदेवता-स्त्री २०५ (शि. ६०) -पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

कुलधारक-पु.-५४२-(शि. ११४) पुत्र.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

कुलनाश-पु.-१२५३-वींठ.

द्र० उत्पृशब्दः ।

* कुलं नाशयतीति कुलनाशः ।

(कुलपालिका)-स्त्री-५१५-दुर्दीनस्त्री

कुलस्त्री, कुलत्रालिका ।

* कुलस्य पालिकेति कुलपालिका ।

कुलवालिका-स्त्री. ५१५-दुर्दीनस्त्री.

कुलस्त्री, (कुलपालिका) ।

* कुलस्य वालिका कुलत्रालिका, कुलपालिकेत्यमरः

कुलश्रेष्ठिन-पु.-४८५-दुसवान्, नगरशेठ.

कुलिक, [कुलक शि. ३६] ।

* कुले वणिग्वृन्दे श्रेष्ठत्यमस्त्यस्येति कुलश्रेष्ठी ।

कुलस्त्री-स्त्री-५१५-दुर्दीनस्त्री.

कुलत्रालिका, (कुलपालिका)

* कुलस्य स्त्रीति कुलस्त्री ।

कुला-स्त्री-२०५-(शि.-५८)-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

कुलाय-पु.-१३१९-पक्षीनो भागो.

□नीड ।

*कोलन्त्यवेति कुलायः, “कुलिखलि-” (उणा-३७२) इति कायः, कुलमेति वा ।

कुलाल-पुं-९१६-६-आ२.

□कुम्भकार, दण्डभृत्, चक्रजीवक ।

*कोलति संस्त्यायतीति कुलालः, “कुलिपिलि-” (उणा-४७६) इति किदालः, कुलानि गृहाणि अलतीति वा, कुं मृदं लालयते मृदनाति वा ।

कुलाली-स्त्री-१०६२-अणो सु२भो.

द्र० कुलस्थिकाशब्दः ।

* कुलमलतीति कुलाली ।

कुलाह-पुं-१२४१-३-धृक् पीणो अने गनु-प्रदेशभां अणो वर्णवाणो धोडो.

*कुलमाजिहीते इति कुलाहः ।

कुलीक-पुं-४८५-३-ध्रुवान् नगरशेड.

□कुलश्रेष्ठिन्, [कुलक शि. ३६] ।

*कुलमस्त्यस्येति कुलिकः, कुलं कायतीति कुलिकः,

इत्यमरः ।

कुलिक-पु-१३१०-धूमाडा ज्येदी अन्तिवाणो नाग.

*प्रशस्यं कुलमस्त्यस्येति कुलिकः ।

कुलिङ्ग-पुं-१३३१ (शि. ११६)-यडलो.

द्र० कलविङ्कशब्दः ।

कुलिङ्कक-पुं-१३३१-यडलो.

द्र० कलविङ्कशब्दः ।

*कोलतीति कुलिङ्ककः, “कुलिचिरिभ्यामिङ्कक्” (उणा-६४) इति ।

‘कुलिर’-पुं-१३५२-उर्यलो.

द्र० कर्कटशब्दः ।

कुलिश-पुं न.-१८१-ध्रुवन्तुं व००.

द्र० अशानिशब्दः ।

*कोलति सङ्घीकरोति भयदत्वात् गिरीन् इति कुलिशः, पुंक्लीवलङ्गः, “कुलिकनि-” (उणा-५३५) इति किशः, कुलिनः कुलपर्वतान् श्यति पश्चच्छेदेन तनूकरोतीति वा, कुस्मितं लिशति तश्णोत्परीनिति वा ।

कुलिशाङ्कुशा-स्त्री-२३९-सोणविद्यादेवी भौडी योथी विद्यादेवी.

*कुलिशमयमङ्कुशमस्याः कुलिशाङ्कुशा ।

कुली-स्त्री-५५४-पत्नीनी भौडी अडेन.

□ज्येष्ठश्च ।

*कोलतीति कुली ।

‘कुलि’-स्त्री-११५७-येदी कोथ रीगणी.

द्र० कण्टकारिकाशब्दः ।

कुलीन-पुं-५०२-ध्रुवान्.

द्र० अभिजातशब्दः ।

*कुलस्यापत्यं कुलीनः, “कुलादीनः”

॥६१॥९६॥ इति ।

कुलीन-पुं-१२३४-ध्रुवीन् धोडो.

□आजानेय ।

*कुलीनः प्रशस्य कुलोद्भवः, पारसीकादिः ।

कुलीनक-पुं-११७३-गं गदी भग.

□तुवरक, निगूढक, खण्डिन् ।

*कौ लीयते इति कुलीनकः, “कीचक-”

(उणा-३३) इत्यके निपात्यते ।

कुलीनस-न.-१०७०-धोणुं पाणी.

द्र० अपशब्दः ।

*कौ लीनं श्लिष्टं स्यतीति कुलीनसम् ।

कुलीर-पुं-न. १३५२-उर्यलो, गवगन्तु.

द्र० कर्कटशब्दः ।

*कोलतीति कुलीरः, पुंक्लीर्वालिङ्गः, “घसिवशि-”

(उणा-४१९) इति किदीरः, कुलीनमीरयति वा जनक-भक्ष्यत्वात् ।

यत् कौटिल्यः—

“कटकसधर्माणो हि राजपुत्रा जनकभक्ष्याः” इति ।

कुलुक-न.-६३२-ध्रुवने भेव.

*कोलति संस्त्यायतीति कुलुकः, “कञ्चुकांशुक-”

(उणा-५७) इत्युके निपात्यते ।

कुलेश्वरी-स्त्री.-२०५ (शि. ५६)-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

कुलमाष-पुं-११७५ (शि. १०७)-अभं पाडेवा अ३६.

□कुल्मास, यावक ।

(कुल्माष)-न-४१५-३ां७ २।५.

द्र० अवन्तिसोमशब्दः ।

कुल्माषाभिपुत-पुं-४१५-३ां७ २।५.

द्र० अवन्तिसोमशब्दः ।

*कुल्माषैर्यवादिभिरर्द्धस्विन्नैरभिपूय तेषरिवास्वतं स्मेति कुल्माषाभिपुतः, व्यस्तमपि तेन कुल्माषमभिपुतं चेति ।

शेषञ्चात्र—

“कुल्माषाभिपुते पुनः । गृहाम्बुमधुरा च” ॥

कुल्मास-पुं-११७५-अर्ध पाठेना अ३६ वगेरे.

□ यावक, [कुल्माष शि. १०७] ।

*कोलतीति कुल्मासः, अर्धस्विन्तो माषादिः, ‘कलिकुलिभ्यां मासक्’ (उणा-५८४) कुंक्न मस्यति परिणमते वा पृषोदरादित्वात्, कुल्माषोऽपि ।

कुल्य-पुं-५०२-दृलवान्.

द्र० अभिजातशब्दः ।

*कुलस्यापत्यमिति कुल्यः, “यैकजावसमासे वा” ॥६।१।९७॥ इति ।

कुल्य-न पुं-६२५-७।३३.

द्र० अस्थिशब्दः ।

*कुले शरीरे साधु इति कुल्यं, पुं क्लीबलिङ्गः ।

कुल्या-स्त्री-१०८०-नदी.

द्र० आपगाशब्दः ।

*कोलति जलैः संस्त्रयायतीति कुल्या, “कुलेर्च्-च वा” (उणा-३६२) इति क्ति यः ।

कुल्या-स्त्री-१०८९-पालीनी आर्ध, नीड.

□ पान, सारणि, (सारणी), [नीका शे. ११९]

*कोलति संस्त्रयायत्यम्भसा इति कुल्या ।

कुव-न-११६३-कुमुद, पोथयुं.

□ उत्पल, कुवल्य, कुवेल, कुवल ।

*कुत्सितं वातीति कुवम्, “क्वचित्” (५।१।१७१) इति डः ।

कुवल-न. पुं-११६३-कुमुद, पोथयुं.

□ उत्पल, कुवल्य, कुवेल, कुव ।

*कवते भङ्गारावैः इति कुवलं पुं क्लीबलिङ्गः, “कोर्वा” (उणा-५६९) इति क्तिदलः, कौ वलतीति वा ।

कुवल्य-न-११६३-कुमुद, पोथयुं.

□ उत्पल, कुवेल, कुवल, कुव ।

*कौ वलति प्राणितीति कुवल्यं “कुगुवलि” (उणा-३६५) इत्ययः, कुत्सितो बहिर्वलयः, पत्र-वेष्टनमस्येति वा ।

कुवलाश्व-पुं-७०१-धुन्धुमार २।५.

□ धुन्धुमार ।

*कुवलं कुवल्यं तद्वर्णा अश्वा अस्येति कुवलाश्वः ।

कुवली-स्त्री-पुं-न-११३८-भोरडी.

द्र० कर्कन्धुशब्दः ।

*कौतीति कुवली त्रिलिङ्गः, “कोर्वा” (उणा-४६९) इति क्तिदलः, कौ भूमौ वलतीति वा ।

कुवाट-पुं-१००७-कमाड, पारयुं.

द्र० अररशब्दः ।

*कुत्सितं वट्टयतेऽनन्ति कुवाटः ।

कुवाद-पुं-३४८-पराय ओलनार.

□ कुचर. [कुटिलाशय शि. २२] ।

*कुत्सितो वादोऽस्येति कुवादः ।

कुविन्द-पुं-९१३-वजुकर, वत्र वजुनार.

□ तन्त्रवाय, [तन्त्रवाय शि० ७८] ।

*कुं विन्दतीति कुविन्दः, “निगवादेर्नाग्नि-” ॥५।२।६२॥ इति शः ।

कुवीणा-स्त्री-२९० (शे ८३)-यां डालनी वीणा.

द्र० कटोलवीणाशब्दः ।

कुवेणी-स्त्री-९२९-भाञ्जला पडडवानो करुडियो.

□ मत्स्यवन्धनी ।

*कुत्सितं वेणन्तेऽस्यां मत्स्याः इति कुवेणी ।

कुवेल-न-११६३-कुमुद, पोथयुं.

□ उत्पल, कुवल्य, कुवल, कुव ।

*कौ वेलतीति कुवेलम् ।

कुश-पुं-७०४-रामनो पुत्र.

*कुश्यतीति कुशः, कुशनिमित्तत्वाद्वा ।

कुश-न-१०६९-धोगुं पाली.

द्र० अणुशब्दः ।

*कुश्यति भिनत्तीति कुशं, कुं श्यतीति वा ।

कुश-पुं-न.-११९२-दर्भ, डाल.

□दर्भ, कुश, बर्हिष्, पवित्र ।

*को शेते इति कुशः, पुंक्लीबलिङ्गः, “क्व-चित्” ॥५।१।१७१॥ इति डः ।

कुशल-न.-८६-कल्याण्.

द्र०कल्याणशब्दः ।

*कुश्यति पुण्यात्मना सम्बध्यते इति कृशलम्, “तृषिवपिकुपिकुशि-” (उणा-४६८) इत्यलक, कुशं लातीति वा ।

कुशल-पुं-३४३-निपुण, डिंशियार.

द्र०अभिज्ञशब्दः ।

*कुशान् लातीति कुशलः, ते हि व्युत्पन्नैरादानुं शक्याः, कुश्यतीति वा, “तृषिवपि-” (उणा-४६८) इत्यलक ।

कुशस्थल-न.-९७४- डान्यद्रु००४, डनो०४.

द्र०कन्यकुब्जशब्दः ।

*कुशानां स्थलमिति कुशस्थलम् ।

कुशा-स्त्री-१२५२-तेरी, लगाम.

द्र०अवक्षेपणीशब्दः ।

*कुश्यतीति कुशा ।

कुशाग्रीयमति-पुं-३४४-नीक्षु युद्धिवाणे.

□सूक्ष्मदर्शिन ।

*कुशाग्रस्य तुल्या तीक्ष्णत्वात् कुशाग्रीयः, “कुशाग्रादीयः” ॥७।२।११६॥ इति ईयः, कुशाग्रीयः मतिरस्येति कुशाग्रीयमतिः ।

कुशारणि-पुं-८५०-दुर्वासा ऋषि.

□दुर्वासम् ।

*कुशारणिग्रहणात् कुशारणिः ।

कुशिक-पुं-८९१-डोस.

□फाल, कृषक, फल ।

*कुष्णाति भुवमिति कुशिकः, “कुशिकहृदिक-” (उणा-४५) इतीके निपात्यते ।

कुशिन-पुं-८४६-वाल्मीकि ऋषि.

□द्र०कविशब्दः ।

*कुशाः सन्त्यस्येति कुशी ।

कुशी-स्त्री-१०३९-लोढानी डेश.

□(फाल) ।

*कुश्यतीति कुशी फालः, यत् शाश्वतः— “कुशां दर्भः कुशी फालः” कुत्सितं श्यतीति वा, “भाजगोण-” ॥२।४।३०॥ इति डीः ।

कुशीलव-पुं-३२९-यारण्.

□चारण ।

कुत्सितं शीलं वातीति कुशीलवः ।

कुशीलव-पुं (द्रि. व.)-७०४-दुश अने लव.

*कुश्यतीति कुशः, कुशनिर्मितत्वाद्वा, लुनाति शयूनिति लवः, द्रावप्येकेन वचसा कुशश्च लवश्च कुशी-लवो, राजदन्तादित्वात्साधुः ।

कुशल-पुं-१०१२, (शि. ८८)-अन्ननो लं०३२.

□अन्नकोष्टक, कुसूट ।

कुशेशय-न.-११६०-डमण.

द्र०अरविन्दशब्दः ।

*कुशे जले शेते इति कुशेशयः, “शयवासिवा-सेष्वकालात्” ॥३।२।२५॥ इति सप्तम्यल्लु ।

कुषाकु-पुं-११०० (शे. १७०)-अग्नि.

द्र०अग्निशब्दः ।

कुष्ठ-न.-४६६-घोणे डोडरोग.

□श्वित्र, पाण्डुर, (श्वेत) ।

*कुष्णातीति कुष्ठः, “कुषेर्वा” (उणा-१६४) इति कित् ठः, कुत्सिते तिष्ठतीति वा “गोऽम्नाऽम्ब-” ॥२।३।३०॥ इति षत्वम् ।

कुष्ठ-पुं-११९७-स्थावर विष.

द्र०अङ्गोलसारशब्दः ।

*कुष्णातीति कुष्ठः, कुष्ठसदृशत्वाद् वा । यदाह— “कुष्ठं तु कुष्ठसदृशमुग्रगन्धं भ्रमिपदम्” ।

कुष्ठारि-पुं-१०५७-गन्धक.

□गन्धाश्मन्, सुल्वारि, पामारि, गन्धिक, गन्धक, सौगन्धिक, शुक्रपुच्छ ।

*कुष्ठस्य अरिरिति कुष्ठारिः ।

(कुष्माण्डी)-स्त्री-४६-अग्निधे देवी.

□अभिक्या ।

कुसीद-पुं-८८०-व्या०नो०धो.

द्र०अर्थप्रयोगशब्दः ।

*‘कुसच्छ्लेषे दन्त्यान्तः’ कुस्यतीति कुसीदम्, ‘कुसेरिदेवौ’ (उणा-२४१) इतीदः, कुस्वितं सीदत्य-त्रेति वा, प्रषोदरादिन्वात् ।

कुसीदिक-पुं-८८०-व्याज्थी आशुविशयधावनार

□ वृद्ध्याजीव, द्वैगुणिक, वार्धुषिक, वार्धुषि ।

*कुसीदवृद्धिं गृह्णाति इति कुसीदिकः, ‘कुसी-दाधिकद्’ ॥६।४।३५॥

कुसुम-पु-४२ श्री पद्म प्रलम्ब रवामी ल.ना शासनदेव

*कुस्यति युज्यते पद्मप्रभोपासनायेति कुसुमः, ‘उद्रटिकुल्यलि-’ (उणा-३५१) इति उमः ।

कुसुम-न. पुं-१२२४-पुं५५, इ.व.

□ प्रसून, सुम, पुष्प, सूत, सुमनस, प्रसव, मणीवक ।

*कुस्यतीति कुसुमं, पुं क्लीबलिङ्गः, ‘उद्रटि’- (उणा-३५२) इति किदुमः ।

कुसुम न.-५३६ (शि. ४४)-स्त्रीरज्.

□ स्त्रीधर्म, पुष्प, आर्तव, रजस् ।

(**कुसुमधन्वन**)-पुं-२२८-अभदेव.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

कुसुमपुर-न.-९७६-पाटलिपुत्र, पटन.

□ पाटलिपुत्र ।

*कुसुमवहुलं पुरमिति कुसुमपुरम् ।

(**कुसुमबाण**) पुं-२२८-अभदेव.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

कुसुमान्त-न.-६४५-(शे. १३३) देशर.

द्र० कश्मीरजन्मन् शब्दः ।

(**कुसुमायुध**) २२८-अभदेव.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

कुसुम्भ-न. पुं.-११५९ ठसुंभो.

□ लट्वा, महारजन, कमलोत्सव, ‘वह्निशिगव’ ।

*कुस्यतीति कुसुम्भं, ‘काकुसिभ्यां कुम्भः’ (उणा-३३७) पुं क्लीबलिङ्गोऽयम् ।

कुसुम्भ न.-६४५ (शे. १३३)-देशर.

द्र० कश्मीरजन्मन् शब्दः ।

कुसु-पु-१२०३-अणशिया, जमीननां श्रीडा.

द्र० किञ्चुलकशब्दः ।

*कोभूमिः सूते इति कुसूः, कुं मृदं सूते वा, मृदुलसर्गात् ।

कुसूल-पुं-१०१२-अनन्तो डोडार.

□ अन्नकोष्ठक, [कुसूल शि. ८८] ।

*‘कुसच्छ्लेषे दन्त्यान्तः’ कुस्यति धान्ये-नेति कुसूलः, ‘कुलपुलकुम्भिभ्यः कित्’ (उणा-४९०) इत्युलः, तालव्यमध्योप्ययम् ।

कुसृति-स्त्री-३७७-माया, लुव्याद्य.

□ माया, शठता, शाय, निकृति ।

*कुस्विता सृतिर्हिसार्थमिति कुसृतिः ।

कुसृति-स्त्री-९२६-धन्द्रगण, लद्दुगीरी.

□ इन्द्रजाल, कुहुक (कुहक), जाल ।

*कुस्विता सृतिरिति कुसृतिः ।

कुस्तुम्बुरु-न. पुं-४१९-धाष्ठा, शोधमीर.

□ धान्याक, धन्या, धन्याक, धान्यक [अल्लुका शे० १०१] ।

*कुस्विता तुम्बुरुः कुस्तुम्बुरुसौपधिजातिः, वर्च-स्कादित्वात् तत्फलमपि कुस्तुम्बुरु, पुं क्लीबलिङ्गः ।

शेषश्चात्र-‘अथ स्यात् कुस्तुम्बुरुल्लुका’ ।

कुह-पुं.-२८९-कुभेर देव.

द्र० इच्छावसुशब्दः ।

*कुहयते विस्मापयते इति कुहः ।

कुहक-पुं-३७७-अय, धूर्त.

□ धूर्त, वञ्चक, व्यसक, दाण्डाजिनिक, मायिन्, जालिक, [मायायिन्, मायिक शि. २६] ।

*कुहयते विस्मापयते इति कुहकः, कुहकमिन्द्रजालं वा यस्यास्ति ।

(**कुहक**) न.-९२६-धन्द्रगण, लद्दुगीरी.

□ इन्द्रजाल, कुहुक, जाल, कुसृति ।

कुहकस्वन-पुं-१३४२-शष्ठी इडो.

कुम्भकारकुक्कुट, कुक्कुम्भः ।

*‘कुहक’ इति स्वनोऽस्येति कुहकस्वनः ।

कुहन-पुं-३९१-धृष्याणु.

□ ईर्ष्याल ।

*कुहयते विस्मापयते इति कुहनः ।

कुहना-स्त्री-३७९-दम्ब पूर्वकं व्यासपुं.

□ कुक्कुटि, दम्भचर्या ।

*कुहयतेऽनया इति कुहना, दम्भेन परविस्माप-
नार्थं मिथ्याकल्पना ।

कुहर-त.-१३६३-छिद्र, पित्त.

द्र० अन्तरशब्दः ।

*कुहयते इति कुहरम् 'मृद्युन्दि-' उणा-३९९),
इति किरः, कुम्भितं हरतीति वा, कुं हरति चर्यावादिति
वा ।

कुहाला स्त्री-२९४ (शे. ८५)-शिंशुला गेवुं
वाञ्छित्.

□ काहला, चण्डकोलाहला ।

कुहावती-स्त्री-२०५ (शे ५४) पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

कुहु-स्त्री-१५१ अभास.

□ कुहु ।

*कुहयते विस्मापयते इति कुहुः, स्त्रीलिङ्गः,

"पृकाहृषि-" (उणा ७२९) इति उः कित् ।

कुहुक-त.-९२६-ईन्द्रगण.

□ इन्द्रजाल, कुहक, जाल, कुसृति ।

*कुहयते विस्मापयते इति कुहुक "मिवमि-"

(उणा-५१) इत्युक्तः, कुहकमपि ।

कुहु स्त्री-१५२-अभास.

□ कुहु ।

* कुहयते विस्मापयते इति कुहुः 'वृत्तिश्रुधि
श्विकुहिभ्यः कित् (उणा-८४४) इति ऊः तेन कुहुः ।

कुहूमुख पुं-१३२१ (शे. १६०)-क्षेपक.

द्र० कलकण्ठशब्दः ।

कुकुद-पुं-४७५-सत्कार करी अलङ्कृत कन्या
आपनार.

□ [कूपद, पारिमित शे. १०७] ।

*कोकते आदत्ते धर्ममिति कुकुदः, कुमुदादौ
उदे निपात्यते । ब्राह्मे विवाहे दाताऽयम् ।

यन्मनुः-"आच्छाद्य चार्हयि स्वाच, श्रुतशीलयते स्वयम्
आह्वय दानं कन्याया, ब्राह्मे धर्मः प्रकीर्तितः ॥ "

शेषश्चात्र-"स्यात् कुकुदे तु कूपदः पारिमितः" ॥

कूचिका-स्त्री-९२२-यितारानी पी'थी.

□ वूलिका ।

*कूचतीति कूचिका ।

कूचिका-स्त्री-१००५-दुग्धी, यावी.

□ कुञ्चिका, साधारणी, अङ्कुट ।

*कूचतीति कूचिका ।

कूचिका-स्त्री-४०५ (शि. २८)-माषो.

□ किलाटी, कूचिका ।

(कूजन)-त.-१४०७-पक्षीना शब्द.

□ कूजित ।

कूजित-त.-१४०७-पक्षीना शब्द.

□ कूजन ।

*कूजनमिति कूजितम् ।

कूट-त. पुं-३७८-छण्ड कपट.

द्र० उपधिशब्दः ।

*कूटयति दहति अनेनेति कूटं, पुं क्लीबलिङ्गः ।

कूट-त. पुं-९२०-लोढानो धय.

□ अयोधन ।

*कूटयते हन्यतेऽनेनेति कूटं, पुं क्लीबलिङ्गः ।

कूट-त. पुं-१०३२-पर्वतानुं शिपर.

□ शृङ्ग, शिपर ।

*कूटयते-दहयतेऽर्कदावाभ्यां इति कूटम्,

पुं क्लीबलिङ्गः ।

कूट-पुं-१२५९-सागेवा शिंशुलावापो अण्.

□ भग्नविषाणक ।

*कूटयते इति कूटः ।

कूट-त.-पुं-१४११-सभूष, समुदाय.

द्र० उत्करशब्दः ।

*कूटयते इति कूटं, पुं क्लीबलिङ्गः ।

'कूटक'-त.-८९१-६'उ रदित अण्.

द्र० कुट्टकशब्दः ।

कूटकृत-पुं-२०० (शे. ४४)-शंकर मल्लदेव.

द्र० अट्टहामिनशब्दः ।

कूटयन्त्र-त.-९३२-पशु पक्षीने पठडवानो इति.

□ उन्माथ, [पाथयन्त्र शि. ८२.] ।

*कृटेन छलेन यन्व्यते अनेनेति कृटयन्त्रम्,
पाशयन्त्रमित्येके ।

कृटसाक्षिच्-पुं.-८८२ (शे. १५५)-भोटुं भोल-
नार साक्षी ।

कृटस्थ-न.-१४५३-अनांत क्षण सुधी अेक श्पे
रहे ते व्याक्षशादि ।

□ कालव्यापिन ।

*कृटेन अचलत्वेन तिष्ठतीति कृटस्थमाकाशा-
त्मादि ।

कृणिका-स्त्री-२९१-बीज्यानी वन्व्ये रडेखी वांसनी
सणी ।

□ कलिका, वंशशालाका ।

*कृणयते तन्त्रीमिति कृणिका ।

कृणिका-स्त्री-१२६४-अण्डनुं शिंशुं ।

□ विषाण, श्रङ्ग ।

*कृणयतीति कृणिः, इयां स्वार्थे के च कृणिका ।

कृणितेक्षण-पुं.-१३३५ (शे. १८५)-गीव ।

द्र० गृध्रशब्दः ।

कृप-पुं स्त्री-१०९१-इवे ।

□ उदपान, अन्धु, प्रहि ।

*कौति प्रतिशब्देन इति कृपः, पुंस्त्रीलिङ्गः,
“युमुकु-” (उणा-२९७) इति प ऊत्वं च, कुत्सिताः
कोर्वा आपोऽन्वेति वा, पृषोदरादित्वात् ।

कृपक-पुं.-८७७-वलायने इवास्तंल, ग्भेभां
नाव अंधाय ते सहे

□ गुणवृक्ष ।

*कृपे आध्वारगते कायतीति कृपकः, **गौडस्तु-**
जलान्तस्तरुन् कृपकानाह ।

कृपक-पुं.-१०८८-वडेखागे, पाणी डादवा डेरता
भाडा ।

□ विदारक ।

*कृपप्रतिकृतयः कृपकाः, शुष्कनद्यादौ हि जलार्थं
गर्ताः क्रियन्ते । यत् **कात्यः** विवरान् कृपकानाहुः ।

कृपज-पुं.-६३० (शे. १२६)-श्वंसां ।

द्र० तनूरुहशब्दः ।

कृपद्-पुं.-४७५ (शे. १०७)-सत्कार पूर्वङ
अ. २६

अलङ्कृत कन्यादान करनार ।

□ कुकुद, [पारिमित शे. १०७] ।

कृचर-न. पुं-७५६-धूसरीनुं लाडुं ।

□ युगन्धर ।

*कचते इति कृचरं, “नीमीकु-” (उणा-४४३)
इति वरट्, दीर्घत्वं च, पुंस्त्रीबलिङ्गोऽयम् ।

कृर-न. पुं-३९५-लोअन, लाट ।

द्र० अन्धमशब्दः ।

*कौत्यनेनेति कृरं, पुंस्त्रीबलिङ्गः, “खुरक्षुर-”
(उणा-३९६) इति रान्तो निपात्यते ।

कृर्च-न-५८०-ये लवानो आगयो भाग ।

□ कूर्प ।

*कीर्यते इति कृर्चं, पुंस्त्रीबलिङ्गः, “कृर्च-
चूर्च-” (उणा-११३) इति चे निपात्यते ।

कृर्च-न. पुं-५८३-भूछ, दादी ।

द्र० आस्यलोमनशब्दः ।

*कीर्यते इति कृर्चं, पुंस्त्रीबलिङ्गः ।

कृर्च-न. पुं-६१७-डांक्षा, अंगूठो अने
आंगणीओनी उपरनेो भाग ।

*किरत्यनेनेति कृर्चं पुंस्त्रीबलिङ्गः ।

कृर्चशिरस-न. पुं-६१७-इयनेो अत्र भाग ।

□ अहिस्कन्ध ।

*कृर्चस्य शिरः कृर्चशिरः ।

कृर्चिका-स्त्री-४०५-इधनेो विकार, भावो ।

□ किलाटी, [कृचिका शि. २८] ।

*कृर्चस्तन्मस्तु तदस्त्यस्याः इति कृर्चिका,
कृचतीति कृचिका इत्येके ।

कूर्दन-न.-५५६-डीडा रमत ।

□ केलि, द्रव, परीहास, क्रीडा, लीला, नर्मन्,
देवन, खेला, ललन, वर्कर [सुबोत्सव, रागरस,
विनोद, किल शे. ११७] ।

*कृर्धते इति कूर्दनम् ।

कूर्प-न.-५८०-ये लवानो वयनेो भाग ।

□ कूर्च ।

*कीर्यते इति कूर्पं, “कृशुसृभ्य ऊर्चान्तस्य”
(उणा-२९८) इति पः ।

कूर्पर-पुं-५९०-डो।पी.

द्र० कफणिशब्दः ।

*कल्पते कुरति वा कूर्परः, “जठरककर-” (उणा-४०३) इत्यरे निपात्यते, कूर्परोऽपि ।

कूर्पास-पुं-७६७-योणी, शंयणी, योद्धानुं
जातीनुं सुतराड् अप्तर.

□ निचोलक, वारवाण, कञ्चुक ।

*कुरतीति कूर्पासः, “कुकुरिभ्यां पासः” (उणा-५८३) इति पासः ।

कूर्पास-पुं-६७४ (शि. ५५)-योणी, शंयणी.
द्र० अङ्गिकाशब्दः ।

*कुरतीति कूर्पासः, “कुकुरिभ्यां पासः” (उणा-५८३) इति पासः ।

कूर्पासक पुं-३७४-योणी, शंयणी.

द्र० अङ्गिकाशब्दः ।

*कुरतीति कूर्पासः, “कुकुरिभ्यां पासः” (उणा-५८३) के कूर्पासकः, कूर्परैऽस्यते वा, कूर्पासोऽपि ।
कूर्म-पुं-४८-शयणे, श्री मुनिसुव्रत भग.नुं अंशुन
कूर्म-पुं. १३५३-शयणे

द्र० कच्छशब्दः ।

* किरति कुरति वा कूर्मः, “रुक्मश्रीम-” (उणा-३४६) इति मे निपात्यते ।

कूल-न. १०७७-डांडो, तीर, किनाशे

द्र० कच्छशब्दः ।

* कूलत्यावृणोतीति कूलम् ।

कूलङ्कषा-स्त्री-१०८०-नदी.

द्र० आपगाशब्दः ।

* कूलं कपति भिनत्ति इति कूलङ्कषा, “कूला-
भ्रकरीष-” ॥ ५।२।११० ॥ इति खः ।

कूलभू-स्त्री १०७७-समुद्र डांडानी भूमि, किनाशे.

□ मर्यादा ।

*कूलस्य समुद्रतटस्य भूः कूलभूः ।

कूष्माण्डक-पुं २१-शंकरने गण.

□ केलिकिट ।

कूष्माण्डक-पुं. ११८८-डोणुं,

□ कर्कार ।

* कुप्यते इति कूष्माण्डः, “पिचण्ड-” (उणा-२७६) इत्यण्डे निपात्यते, कोष्माण्डानिति इति वा, कुत्सितमुष्मा अण्डेषु बीजेष्वास्य वा, पित्तकारित्वात् ।
कुक-पुं. ५८७-डोडने मध्य भाग

□ कन्धरामध्य ।

* कियतेऽसौ इति कुकः, “कृगो वा” (उणा-२३) इति कित् कः ।

कुकण-पुं-१३३८-सईद तेतर.

□ ककर ।

* करोति शब्दमिति कुकणः, “निककण-” (उणा-१९०) इत्यणे निपात्यते, ‘कृ’ इति कणति वा, कुकं नयति वा ।

‘कुकलाश’-पु. १२९९-शयणे.

द्र० कुकलाशशब्दः ।

कुकलास पुं-शयणे २२डो.

□ सरट, प्रतिमूर्य, शयानक, ‘कुकलास, कुकलाश,’ (प्रतिमूर्यशयानक) ।

*कुकं शिरोश्रीवं लासयतीति कुकलासः ।

कुकवाकु-पु १३२५-गाभडांते ३३डो.

द्र० कुक्कुटशब्दः ।

*कुकुकेण शिरोश्रीवेण, कुकमव्यक्तं वा वक्तीति कुकवाकुः, “कुकस्थुराद्रचः कृ च” (उणा-७२८) इति णिटुः ।

कूकाटिका-स्त्री-५८६-डोड अने माथानी संधिने पाछवे भाग.

□ अवट, घाटा, [शिरःपीठ शे. १२४] ।

*कुकं कन्धरामध्यं अटतीति कूकाटिका शीवा-
पश्चान्द्रागः ।

‘कुकलास’-पुं १२९९-शयणे.

द्र० कुकलासशब्दः ।

कूच्छ-न.-पुं ८४२-यान्द्रायण, पापने नाश
उरनार तप विशेष.

□ सान्तपन, (चान्द्रायण) ।

*कृन्तति पापमिति कूच्छं नाम तपः, पुंक्ली-
वलिङ्गाः ।

कूच्छ-न १३७१-उडिन, दुःख, पीडा.

द्र० अत्तिशब्दः ।

*कृन्ततीति कृच्छ्रं "कृतेः कृच्छ्रौ च" (उणा-
३९५) इति रः ।
कृत्-(परि.)पुं ५-अन्यजनक लाव संय'धमां अन्यथी
वगाडातो शब्द. नेभडे विश्वकृत्

कृतकर्मन्-पुं ३४२-प्रवीण, होशियार, निपुण.

द्र० अभिज्ञशब्दः ।

*कृतं कर्माऽनेनेति कृतकर्मा । यौगिकत्वात्
कृतार्थः, कृतकृत्यः, कृती च ।

कृतकृत्य-पुं. ३४२-(शि. २२) प्रवीण निपुण.

द्र० अभिज्ञशब्दः ।

कृतज्ञ-पुं १२८० (शि. १८२) इतिशे.

द्र० अस्थिभुजशब्दः ।

कृतपुङ्ख-पुं. ७७२-आण सारी रीते वापरी
गणानार.

□कृतहस्त, सुप्रयुक्तशर ।

*कृताः पुङ्खा अनेनेति कृतपुङ्खः ।

कृतम्-अ. १५२७-अस. पर्याप्त सयुं.

□अलं, भवतु, अस्तु, किम् ।

*कृतमिति त्याद्यन्तप्रतिरूपकोऽव्ययः । यथा
द्व्याश्रये "गोत्रेण पुष्करावर्त ! किं त्वया गजितैः
कृतम् ? विद्युताऽलं भवत्वग्निर्ह सा उच्चुर्विलं घनम्" ॥

कृतमाल-पुं. ११४० गरभाणे.

द्र० आरग्वधशब्दः ।

*कृतमतीसारं मलते धारयतीति कृतमालः ।

कृतमुख-पुं. ३४२-प्रवीण, होशियार, निपुण.

द्र० अभिज्ञशब्दः ।

*कृतं संस्कृतं मुखमस्येति कृतमुखः ।

कृतलक्षण-पुं. ४३७-गुणो वडे प्रसिद्धि भाभेले

□आहतलक्षण ।

*कृताः प्रसिद्धा लक्षणस्या गुणा अस्येति कृत
लक्षणः ।

कृतवर्मन्-पुं. ३७-१३मां श्री विमलनाथ ल.ना
पितानुं नाम.

*कृतं वर्माऽनेनेति कृतवर्मा ।

कृतसापत्निका-स्त्री ५२७-परणुली स्त्री.

□अध्यूढा, अधिविन्ना

*कृतं सापत्नं सपत्नीभावोऽस्याः इति कृतसाप-
त्निका ।

कृतहस्त-पुं ३४२-प्रवीण होशियार, निपुण.

द्र० अभिज्ञशब्दः ।

*कृतो वशीकृतो हस्तोऽनेनेति कृतहस्तः ।

कृतहस्त-पुं. ७७२-आण सारी रीते वापरी
गणानार.

□कृतपुङ्ख, सुप्रयुक्तशर ।

*कृतौ सिद्धौ हस्तावस्येति कृतहस्तः ।

कृतान्त-पुं २८४-यम, यमराज.

द्र० अन्तकशब्दः ।

*कृतोऽन्तोऽनेनेति कृतान्तः ।

कृतान्त-पुं २४२-आगम, सिद्धांत.

द्र० आगमशब्दः ।

*कृतोऽन्तो निश्चयोऽस्येति कृतान्तः ।

कृतान्त-(परि.) पुं. १९ यमराज.

कृतान्तजनक-पुं. ९५-सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

* कृतान्तस्य जनकः कृतान्तजनकः, यौगिकत्वात्
यमसूरित्यादयोऽपि ।

कृतार्थ-पुं ५२ अतीत १६भांतीर्थ'डर

*कृतोऽर्थः पूजाऽस्येति कृतार्थः ।

कृतार्थ-पुं. ३४३ (शि. २२) प्रवीण, होशियार.

द्र० अभिज्ञशब्दः ।

कृत्तिन्-पुं. ३४१ विद्वान्, पंडित.

द्र० अभिरूपशब्दः

*कृतमस्यास्तीति कृती, कृतकृत्यः ।

कृत्तिन्-पुं. ३४२ (शि. २२) प्रवीण, निपुण.

द्र० अभिज्ञशब्दः ।

कृत्त-न. २४९० छेदयेलुं, आपेयुं.

□छिन्न, लून, छित, दित, छेदित, खण्डित,
वृष्ण, 'दाता' [छात शि. १३४] ।

*कृत्यते इति कृत्तम् ।

कृत्ति-स्त्री. ६३०-यामडी.

द्र० अजिनशब्दः ।

*कृत्यतेऽसाविति कृत्तिः ।

कृत्तिका-स्त्री-१०९-कृत्तिका नक्षत्र.

□ बहुला, अग्निदेवा ।

*कृन्तन्ति सुभमिति कृत्तिकाः, “कृत्तिपुत्ति-” (उणा-७६) इत्यादिना तिकृ कित् ।

कृत्तिकाभव-पुं-१०५ (शे. १२)-यन्द्रभा.

द्र० अत्रिदृग्जशब्दः ।

कृत्तिकासुत-पुं-२०८-आर्तिर्द्वय, शंकरनो पुत्र.

द्र० अग्निभूशब्दः ।

*कृत्तिकानां सुतः कृत्तिकासुतः, यौगिकत्वात् बाहुल्येयः ।

कृत्तिवासस्-पुं-१९८-शंकर, महादेव.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

*कृत्तिः वासोऽस्येति कृत्तिवासाः, गजाजिनसंख्या नत्वात्, यौगिकत्वात् चर्मवसनः ।

कृत्य-न.-१५१४-अर्थ प्रवृत्ति.

□ कार्य, अर्थ, प्रयोजन ।

*क्रियते इति कृत्यम्, “कृत्वृषि-” ॥५।१।४२॥ इति वा क्यप् ।

कृत्रिमधूप-पुं-६४८-अनेके द्रव्योतो अनावेद दशांश धूप.

□ वृकधूप, तुरुष्क, सिंह, ‘सिंहल’, पिण्डक, [सिंहक, यावन शि. ५२] ।

*कृत्रिमश्चासौ धूपश्चेति कृत्रिमधूपः ।

कृत्स्न-न.-१४३३-समस्त अधुं.

द्र० अखण्डशब्दः ।

*“कृतैर् स वेष्टने” कृत्यते त्यज्यतेऽनेनेति कृत्स्नम्, “कृत्यशौभ्यां स्नक्” (उणा-२९४) ।

कृपण-पुं-३६७-कंठस भाणस.

द्र० क्षुद्रकदर्यशब्दः ।

*कल्पते इति कृपणः, “कृपकृपि-” (उणा-१८८) इति अणक् ।

कृपा-स्त्री-३६९-अनुकंपा, दया.

द्र० अनुकम्पाशब्दः ।

*कृपणं कृपा “मृगयेच्छा-” ॥५।३।१०१॥ इति साधुः ।

कृपाण-पुं-७८२-तलवार.

द्र० असिशब्दः ।

*कल्पते इति कृपाणः, “कृपिविधि-” (उणा-१९१) इत्याणक् ।

कृपाणिका-स्त्री-७८४-आतर, छरी.

द्र० असिधेनुशब्दः ।

*कल्पते इति कृपाणी, के कृपाणिका ।

कृपाणी-स्त्री-९११-आतर, छरी.

□ कर्त्तरी, (कर्त्तरि) कल्पनी ।

*कल्पते इति कृपाणी, “कृपिविधि-” (उणा-१९१) इत्याणक् ।

कृपाणी-स्त्री-७८४-छरी.

द्र० असिधेनुशब्दः ।

*कल्पते इति कृपाणी ।

कृपालु-पुं-३६८-दयालु.

□ दयालु, करुणापर, सूत ।

*कृनाऽस्त्यस्येति कृपालुः, “कृणाहृदयादालुः” ॥७।२।४२॥ इत्यालुः ।

कृपीट-न.-१०७० (शे. १६४)-वाणं भाणुं.

द्र० अपृशब्दः ।

कृपीटयोनि-पुं-१०९७-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

*कृपीटस्याम्भसो योनिधूमज्जत्वाद् मेघानां इति कृपीटयोनिः । ‘कृपीटं योनिरस्य’ इत्येके ।

यदाहुः-

“अद्भ्योऽग्निर्वाहणः क्षत्रमश्मभ्यो लोहमुत्थितम्” ॥

कृमि-पुं-१२०२-शरीरनी अंश उत्पन्न थनार करमिया.

कृमि-पुं-१२१०-करोणीयो.

द्र० अष्टपादशब्दः ।

*करोति जालमिति कृमिः, “कृभूभ्यां कित्” (उणा-६९०) इति मिः, कृमिरपि ।

कृमिज-न.-६४०-अगर, अगर.

द्र० अगशब्दः ।

*कृभिभिर्जन्यते इति कृमिजं “क्वचित्” ॥५।१।१७१॥ इति डः, कृमिजग्धमित्यपि ।

कृमिजग्ध न.-६४० (शि. प३)-अगर, अजर.

द्र० अगशब्दः ।

कृमिजा-स्त्री-६८६-धा०.

□ लक्षा, द्रुमामय, राक्षा, रङ्गमाता, पलङ्कषा,

जनु, क्षतघ्ना ।

*कृमिभिर्जन्यते इति कृमिजा, “क्वचित्” ॥५।

१।१७१॥ इति डः ।

कृमिपर्वत-पुं-१७० रा३०.

□ वल्मीक, वल्लीकृत, वामद्वार, नाकु, शक्रशिरस् ।

*कृमीणां पर्वत इव कृमिपर्वतः ।

कृमिला-स्त्री-५५८-ध० वार प्रसव करनारी स्त्री.

□ बहुप्रसू ।

*अपत्यानि भूयस्त्वात् कृमीनिव लाति जनयतीति कृमिला ।

कृश-पुं-४४९-दु० पात०.

द्र० अमांसशब्दः ।

*कृश्यति स्मेति कृशः, “अनुपसर्गाः क्षीव-”

॥४।२।८०॥ इति क्ते निपात्यते ।

कृश-न.-१४२७-नानुं, थोडुं.

द्र० अणुशब्दः ।

*करोतीति कृशम्, “कृवृभृ-” (उणा-५२८)

इति कित् शः, कृश्यति वा ।

कृशानु-पुं-१०९८-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

*कृश्यति दाह्याभावे इति कृशानुः, “कशरा-नुक्” (उणा-७९४) ।

कृशाश्विन-पुं-३२९-आ२७.

द्र० आजीवशब्दः ।

*कृशाश्वेन प्रोक्तं नटसूत्रं वेल्यधीते वा कृशाश्वी, “कृशाश्वकर्मन्दादिन्” ॥६।३।२९०॥ इति इन् ।

(कृशेतर)-पुं-१७-०१५.

कृषक-पुं-८९२-इणुं, डेस-नेनाथी लूभि षेडाय छे ते ७५.

□ फाल, कुशिक, फल ।

*कर्षन्त्यन्तेनेति कृषकः, “कृषणुणवृद्धी च”

(उणा-३१) इति क्दिक् ।

(कृषक)-पुं-८९०-षेडुत्.

द्र० कर्षकशब्दः ।

कृषि-स्त्री-८६६-षेती.

□ अन्त, [प्रमृत शि. ७६] ।

कृषिक-पुं-८९०-षेडुत्.

द्र० कर्षकशब्दः ।

*कपतीति कृषिकः, “पापुलि”-(उणा-४१)

इति क्दिक्: कृषकोऽपि ।

कृषिविल-पुं-८९०-षेडुत्.

द्र० कर्षकशब्दः ।

*कृषिरस्त्यस्येति कृषिविलः, “कृष्यादिभ्यो वलच्”

॥७।२।२७॥ “वलच्यऽपित्रादेः” ॥३।२।८२॥

इति दीर्घः ।

कृष्टि-पुं-३४१-विदान, पंडित.

द्र० अभिरूपशब्दः ।

*कर्षति विविद्धक्ते इति कृष्टिः, “दृमुषिकृषि-”

(उणा-६५१) इति तिक् ।

कृष्ण-(परि) पुं-१७-धा०.

□ असित, सितेतर ।

कृष्ण-पुं-२१५-विष्णु, नारायण, दृष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

*कृष्णवर्णत्वात् कृष्णः ।

कृष्ण-न.-४१९-धा० भरी.

द्र० ऊपणशब्दः ।

*कृष्णं वर्णेन, कर्षति तैक्षण्याद् वा ।

कृष्ण-पुं-६९७-दृष्णु, वासुदेव.

□ वसुदेवभू ।

*कृष्णवर्णत्वात् कृष्णः, कर्षति शबूनिनिवा ।

कृष्ण-न.-१०५१-सुरभे.

□ स्रोतोऽञ्जन, कापोत सौर्वार, यामुन ।

*कृष्णं वर्णेन ।

कृष्ण पुं-१३९७-२यामवल्णुं.

द्र० असितशब्दः ।

*कर्षति वर्णानिति कृष्णः, “वृषीह्ला-” (उणा-

१८३) इति कित् णः ।

कृष्ण-पुं-१४७-(शे. २२)-कृष्णपक्ष.

□निशाहय ।

कृष्ण-न.-१०४१ (शे. ११०)-सीसु.

द्र० गण्डुपदभवशब्दः ।

कृष्णकर्मन्-पुं-८५५-दुराचारी आत्मण.

□शिश्विदान, (दुराचार) ।

*कृष्णं मलिनं कर्माऽचारोऽस्येति कृष्णकर्मा

दुराचारः, “शिश्विदानः कृष्णकर्मा” इत्यमरः ।

कृष्णकाक-पुं-१३१३-काको काको.

द्र० काकोलशब्दः ।

*कृष्णश्चासौ काकः कृष्णकाकः ।

कृष्णतण्डुला-स्त्री-४११ (शे. १०३)-पीपरी.

द्र० उपकुल्याशब्दः ।

कृष्णपक्ष-पुं-७२० (शे. १३६)-अब्जुन.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

कृष्णपिङ्गला-स्त्री-२०५ (शे. ५२)-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

कृष्णभूम-पुं-९५३-काणीभूमिवाणो देश.

द्र० उदग्भूमशब्दः ।

*कृष्णा भूमिरस्येति कृष्णभूमः, “सङ्ख्यापाण्डूदक-
कृष्णाद् भूमेः “॥७३१७८॥ इत्यत् समासान्तः ।

कृष्णमृत्तिक-पुं-९५३-काणीभूमिवाणो देश.

द्र० उदग्भूमशब्दः ।

*कृष्णा मृत्तिकाऽस्येति कृष्णमृत्तिकः ।

कृष्णला-स्त्री-११५५-यज्ञोद्दी.

□गुञ्जा, ‘काकचिञ्ची, काकचिञ्च, काकचिञ्चा’

*कृष्णं प्रान्तं लातीति कृष्णला ।

कृष्णवर्त्मन्-पुं-१०९८-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

*कृष्णो घृमो वर्त्माऽस्येति कृष्णवर्त्मा ।

कृष्णशार-पुं-१९४-हरथुनी वनत, अेक प्रकार.

*कृष्णं वर्णं शारः शबलः इति कृष्णशारः ।

कृष्णशृङ्ग-पुं-१२८२-पाडो.

द्र० कामरशब्दः ।

*कृष्णं शृङ्गमस्येति कृष्णशृङ्गः ।

‘कृष्णसार’-पुं-१२९४-अेक प्रकारनी हरथुनी वनत.

कृष्णस्वसृ-स्त्री-२०४-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

*कृष्णस्य स्वसा कृष्णस्वसा, नन्दपुत्रीत्वात् ।

कृष्णा-स्त्री-४२१-पीपरी.

द्र० उपकुल्याशब्दः ।

*कृष्णा वर्णं, कर्षति कफं वा ।

कृष्णा-स्त्री-७१०-द्रौपदी.

□पाञ्चाली, द्रौपदी, सौरध्वी, नित्ययौवना,

वेदिजा, याज्ञसेनी ।

*कर्षति मनः कृष्णा, वर्णं वा ।

कृष्णा-स्त्री-२०५ (शे. ४६)-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

कृष्णामिष-न.-१०३८-लोढुं.

द्र०-अयसूशब्दः ।

*कृष्णेन वस्तुना आमिषति स्पर्धति इति

कृष्णामिषम् ।

कृष्णावास-पुं-११३१-पीपणो.

द्र० अश्वत्थशब्दः ।

*कृष्णस्यावासः कृष्णावासः ।

कृष्णका-स्त्री-४१९-राध.

द्र० असुरीशब्दः ।

*कृष्णेव कृष्णिका वर्णं वा ।

कृसर-पुं स्त्री-३०८-तद मिश्रित अन्न.

□त्रिसर ।

*क्रियते पर्वणीति कृसरः, “कृधूतन्यृपिम्यः

कित्” (उणा-४४०) इति सरः ।

पुंस्त्रीलिङ्गोऽयम्, क्लीबेऽपि त्रैजयन्ती, यदाह-

“तिलतन्दुलमापैस्तु कृसरा त्रिसरा त्रयी” ॥ इति ॥

केकर-पुं-४५८-त्रांसी आंभ वाणो.

□वलिर ।

*‘किः सौत्रः’ कयतीति केकरः, वक्रदृष्टिः

“किष्टृवृम्यः” (उणा-४३५) इति करः, के मूर्ध्नि

करोत्यक्षिणी चल्तारकत्वादिति वा ।

केका-स्त्री-१३२०-भोरनी वाणी, टडुकार.

*कायत्यनया इति केका, “निष्कतुदाक-” (उणा-

२६) इति के निपात्यते, के मूर्ध्नि कायतीति वा ।

केकिन-पुं-१३१९-भोर.

□सर्पभुज, मयूर, बर्हिण, नीलकण्ठ, मेघसु-
हृत्, शिखिन्, (शिखात्रल) शुक्लापाङ्ग, [चित्रपिङ्गल,
नृत्यप्रिय, स्थिरमद, खिलखिल, गरव्रत शि. १८८,
मार्जारकण्ठ, मरुक, मेघनादानुत्वासक, मयुक, बहुलग्रीव
नगावास, चन्द्रकिन् शि. १८६, बर्हिन् शि. ११७] ।

*केकाऽस्यस्येति केकी, शिखादित्वादिन् ।

केणिका-स्त्री-६८१-वस्त्रं नानुं धर, शवटी.

□पटकुटी, गुणल्यनिका ।

*'किणः सौत्रः' केगन्ति गच्छत्यत्रेति केणिका,
"नाभिन् पुंसि" ॥५१४१३१॥ इति णकः ।

केतक-पुं स्त्री-११६२-डेवडो, डेतकीनुं आड.

□ककचच्छद ।

*केतति घने इति केतकः पुंस्त्रीलिङ्गः,

यद् वाचस्पतिः—

"केतकस्तु द्वयोः" ॥ इति ।

केतन-न.-२२९-ध्वज क्षमनुं सिद्ध.

□मीन, मकर ।

*केतनं ध्वजः ।

केतन-न.-७५०-ध्वज.

□वैजयन्ती, केतु, पताका, ध्वज, [जयन्ती,
पटाका शि. १४] ।

*केत्यते मंशायतेऽनेनेति केतनम् ।

केतु-पुं-०९-डिश्यु.

द्र० अंशुशब्दः ।

*चाय्यते पूज्यते इति केतुः, "चायः के च—"

(उणा-७७८) इति तुः ।

केतु-पुं-१२२-डेतुअड.

द्र० अश्लेषाम्शब्दः ।

*चाय्यते निशायते शुभाशुभमनेनेति केतुः,

शेषभात्र—"केतावृष्वकचः" ॥

केतु-पुं-७५०-ध्वज.

द्र० केतनशब्दः ।

*चाय्यतेऽनेनेति केतुः, पुल्लिङ्गः, "चायः के
च" (उणा-७७८) इति तुः ।

केदार-पुं न.-९६५-भेतर.

□क्षेत्र, वप ।

*"कदिः सौत्रः" कथ्यते इति केदारः "दारशुङ्गार—"
(उणा ४११) इत्यरे निपात्यते, पुंस्त्रीबलिङ्गोऽयम् ।

केनिपात-पुं-८७९-वडाणुनुं सुधान, डेसेसुं.

□कौटिपात्र, अस्त्रि, [कर्ण शि. ७८] ।

*के जठे निपात्यन्ते नीयन्ते नात्राऽनेनेति
केनिपातः, "अव्यञ्जनात्—" ॥३।२।१८॥ इति
सप्तम्या अल्य् ।

केयूर-न.-६६२-आणु अंध, डडुं.

□अङ्गद, बाहुभूषा ।

*के बाहुशीर्षं शीर्षति केयूरं, पृषोदरादित्वात् ।

केरल-पुं-९६१-डेरेल देश, मधुप्रदेश गोरिसा
देश.

□आण्ड ।

*किरन्तीति केरलाः, "मुरलोरल—"(उणा-४७४).

इत्यले निपात्यते ।

केलि-पुं स्त्री-५५५-डीडा, रमत.

द्र० कुर्दनशब्दः ।

*केलनं केलिः, पुंस्त्रीलिङ्गः, "किलिपिडि—"

(उणा-६०८) इति डः ।

केलिकिल-पुं-२१०-इभाण्डक नामनो शं डरेतो
गणु.

□कृभाण्डक ।

*किलिति क्रीडतीति केलिकिलः, "बहुलं गुण-
वृद्धी चादेः" (उणा-१९) इत्यः किद्, द्वित्वादि च ।

केलि किल-पुं-३३१-विदूषक.

□वासन्तिक, वैहासिक, विदूषक, प्रहासिन्,
प्रीतिद, [केलीकिल शि० २०] ।

*केलया किलतीति केलिकिलः, केलीकिल इत्यपि ।

केलिकीर्ण-पुं-१२५५-डीट.

द्र० उट्टशब्दः ।

*केलया कीर्यते स्मेति केलिकीर्णः ।

केलिकुञ्चिका-स्त्री-५५५-पत्नीनी नानी अहेन.

□श्यालिका, हाली, यन्त्रणी ।

*केल्यां कञ्चति कुटिलीभवतीति केलिकुञ्चिका ।
केलिनी—स्त्री—९३८ (शि. १५८)—पृथ्वी ।
 द्र०अत्रयाशब्दः ।
केलीकील—स्त्री—३३१ (शि. २०)—विद्वपुः ।
 द्र०केलिकिलशब्दः ।
केवल—न.—७४२—येकांत ।
 द्र०उपह्वरशब्दः ।
 *केव्यते सेष्यते निर्जानत्वात् इति केवलं “मृदि-
 कन्दि—” (उणा—४६५) इत्यलः ।
केवलज्ञानिन—पुं—५०—गर्ध व्यातीशाना प्रथम
 तीर्थं इतः ।
 *केवलज्ञानमस्यास्तीति केवलज्ञानी ।
केवलिन्—पुं—२५—अरिहंत, डेवरी, सवंस ।
 द्र०अमप्रदशब्दः ।
 *सर्वथावरणविलये चेतनस्वरुपाविर्भावः, केवलं
 तदस्यास्तीति केवली ।
केश—पुं—५६७—वाण ।
 द्र०कञ्चशब्दः ।
 *क्लिश्यत एभिः इति केशाः “क्लिष्याः के च”
 (उणा—५३०) इति शः, के शस्त इति वा ।
केशकलाप—पु—५६८—देशनो समूह, देश रथना ।
 □केशपाश, केशरचना, केशमार, केशोच्चय,
 केशहस्त, केशपक्ष ।
केशघन—न.—४६६—देश अरी पडे तेवो रोग,
 वात रोग ।
 □इन्द्रलुप्तक ।
 *केशान् हन्तीति केशघनम्, “अद्रित्ते—” ॥५॥
 २१८३॥ इति ट्क् ।
केशपक्ष—पुं—५६८—देशनो समूह, देशरथना ।
 द्र०केशकलापशब्दः ।
केशपाश—पु.—५६८—देशनो समूह, देशरथना ।
 द्र० केशकलापशब्दः ।
केशपाशी—स्त्री—५७२—शिखा, श्रोतरी ।
 □चूडा, केशी, शिखा, शिखण्डिका ।
 *केशान् पाशयतीति केशपाशी ।
केशमार—पुं—५६८—देशनो समूह, देश रथना ।
 द्र०केशकलापशब्दः ।
केशमार्जन—पुं—६८८—कांसडे, कांसडी ।

□कडकत, प्रसाधन ।
 *केशा भार्यन्तेऽनेनति केशमार्जनः ।
‘केशर’—११३५—भोरस्यरी, अद्रुलपक्ष ।
 □चकुल, केशर ।
‘केशर’—पुं—११६६—डेसरां, तांतण्णु ।
 □किञ्जत्क, केशर ।
केशरचना स्त्री—५६८—देशनो समूह, देश रथना ।
 द्र०केशकलापशब्दः ।
केशरञ्जन—पुं—११८७—लांगरे ।
 □भृङ्गराज, भृङ्गरज, मार्कव ।
 *केशान् रञ्जयतीति केशरञ्जनः ।
केशरिसुत—पुं—७०५—डनुमान ।
 द्र० अर्जुनध्वजशब्दः ।
 *केशारिणः कपः सुतः इति केशरिसुतः ।
केशव पुं—२२४—विष्णु, नारायण, कृष्णु ।
 द्र०अच्युतशब्दः ।
 *प्रशस्ताः केशा सन्त्यस्येति केशवः, “केशाद्
 वः” ॥७२॥४३॥ इति वः ।
केशिक—पुं—४५८—देशवाणो ।
 □केशिन, केशिक ।
 *प्रशस्ताः केशाः सन्त्यस्येति केशवः, “केशाद्
 वः” ॥७२॥४३॥ इति वः ।
केशवेष—पुं ५७०—अंगोडो ।
 □कवरी, [वर्वरी श. ११६] ।
 *केशानां वेषः रचना इति केशवेषः ।
केशहस्त—पुं—५६८—देशरथना ।
 द्र० केशकलापशब्दः ।
‘केशाम्बुनामन्’—न.—११५८—सुगंधी वाणो ।
 द्र० जलशब्दः ।
केशिक—पुं—४५८—देश वाणो ।
 □केशिन, केशव ।
 *प्रशस्ताः केशाः सन्त्यस्येति केशिकः ‘अतोऽ.
 नेकस्वरात्” ॥७२॥६॥ इति इक् ।
केशिन—पुं—विष्णुनो शत्रु, विष्णुनो वध्य ।
 द्र० अरिष्टशब्दः ।
 *केशाः सन्त्यस्येति केशी ।

केशिन्-पुं-४५८-केशवायो.

□ केशव, केशिक ।

*प्रशस्ताः केशाः सन्त्यस्येति केशी “अतोऽ-

नेकस्वरात्” ॥७।२।६॥ इति इन् ।

(केशिहन्)-पुं-२२१-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

*केशिनं हन्तीति केशिहा ।

केशी-स्त्री-२०५ (शे. ५५)-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

केशी स्त्री-५७१-शिष्पा, योऽली.

□ चूडा, केशपाशी, शिष्पा, शिष्पाण्डिका ।

*के शेते इति केशी, “क्वचित्” ॥५।१।१७१॥

इति डे डी ।

केशोच्चय पुं-५६८-केशेनो समूह, केश रयना.

द्र० केशकलापशब्दः ।

केसर-पुं-११३५-केशरां, तांत्वा.

□ वकुल, ‘केशर’ ।

*केसराः सन्त्यस्येति केसरः, अन्नादित्वाद्;

किं सौत्रं जुहोत्यादौ स्मरन्ति, चिकेति वा, “मीज्यजि-”

(उणा-४३९) इति सरः, के सरतीति वा ।

केसर-न. पुं-११६६-केशरां, तांत्वा

□ किञ्जल्क, ‘केशर’ ।

*के सरतीति केसरं, पुं क्लीबलिङ्गोऽयम् ।

केसरिन्-पुं-१२८४-सिंह.

द्र० इमारिशब्दः ।

*केसरा स्कन्धघटा सन्त्यस्येति केसरो ।

केसरिन्-पुं-१२३३ (शे. १७६)-धोडो.

द्र० अर्वनशब्दः ।

कटभ-पुं-२२०-विष्णुनो शत्रु.

द्र० अरिष्टशब्दः ।

*कतवेन भातीति टभः ष्टोदरादित्वात् ।

कैटभारि-पुं-२२१-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

*कुटभस्यारिरिति कटभारिः ।

कैटभो-स्त्री-२०५ (शे. ६०)-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

कैतव-न. -३७८-३५८, ७७.

द्र० उपधिषाब्दः ।

*कैतवस्य कर्म इति कैतवम्, युवादित्वाद्गु ।

कैदारक-न. -१४२९-क्यारानो समूह, क्षेत्रनो समूह.

□ कैदारिक, कदार्य ।

*कैदाराणां समूहः कैदारकम्, “कैदाराण्यश्च”

॥६।२।१३॥ इत्यकञ् प्रत्ययः ।

कैदारिक-न. -१४२९-क्यारानो समूह, क्षेत्रनो समूह.

□ दारक, कैदार्य ।

*कैदाराणां समूहः कैदारिकम्, अचित्त्वत्वा-

दिकम् ।

कैदार्य-न. -१४२९-क्यारानो समूह, क्षेत्रनो समूह.

□ दारक, कैदारिक ।

*कैदाराणां समूहः कैदार्यम्, “कैदाराण्यश्च” इति

प्यप्रत्ययः ।

कैरव-न. -११६४-यन्द्र विक्षारी धोणुं कभण.

□ कुमुद, गर्दभाह्वय, [कुमुद शि. १०६] ।

*करोति सुखमिति कैरव “कैरवमैरव” (उणा-

५१९) इत्यवे निपात्यते, के रौतीति करवो हंसस्त-

स्येदं प्रियमिति वा ।

(कैरववन्धु)-पुं-१०४-यन्द्रभा.

द्र० अत्रिहजशब्दः ।

*कैरवाणां वन्धुः कैरववन्धुः ।

कैरविणी-स्त्री-११६३-कुमुदो वेदो.

□ कुमुद्वती, [कुमुदिनी शि. १०५] ।

*कैरवाणि सन्त्यस्यामिति कैरविणी ।

कैराटक-पुं-११९७-स्थावर विष.

द्र० अङ्गोलसारशब्दः ।

*किराटके म्नेच्छदेशे भवः इति कैराटकः ।

कैलास-पुं-१०२८-अष्टापद पर्वत.

द्र० अष्टापदशब्दः ।

*कं जलं इला भूमिस्तयोरास्ते, के लसनमस्य

वा कैलासः स्फटिकस्तस्यायं कलासः ।

शेषश्चात्र-‘ लामे धनदावामो, हराद्रिर्हिमवद्भसः” ॥

कैलासौकस-पुं-१९०-दुभेर देव.

द्र०इच्छावसुशब्दः ।

*कैलास ओकोऽस्येति कैलासौकाः ।

कैवर्त-पुं-९२९-भाक्षीभार.

□धीवर, दाश ।

*के वर्तते इति कैवर्तो मत्स्यादिस्तस्याऽयं कैवर्तः ।

कैवल्य-न. ७४-भोक्षि.

द्र०अक्षरशब्दः ।

*सर्वकर्मक्षयात् कैवल्यस्यात्मनो भावः कैवल्यम् ।

कैशिक-न. १४२०-वाणो सभूड

□कैश्य ।

*केशानां समूहः कैशिकम्, अचित्तत्वादिकणू ।

कैशिकी-स्त्री-२८५-वायिध, सात्विध, आंगिध
वगेरे अभिनयना प्रकारे.

*केशाः किंचिदप्यर्थक्रियाजातमकुर्वन्तो यथा
देहशोभोपयोगिनः तद्वत् सौन्दर्योपयोगी व्यापारः कशिकी,
आहार्याभिनयप्रधान्यत्वात्, यद् वा विष्णोः केशेषु ब्रह्म-
मानेषु भवा कशिकी, अध्यात्मादित्वादिकणू । यदाह
“विचित्रैरङ्गहारैश्च, देवो लीलासमन्वितैः । वन्य
यच्छिखापाशं, कैशिकी तत्र निर्मिता ॥”

कैश्य-न. १४२०-केशतो सभूड.

□कैशिक ।

*केशानां समूहः कश्यम्, “केशाद्वा” ॥६।२।

१८॥ इति ।

कोक-पुं-१२९१-वर.

□ईहामृग, वृक, अरण्यश्चन् ।

*कोकतेऽजादिकमादत्ते इति कोकः ।

कोक-पुं-१३३०-यक्षवाक, यक्षवा.

□चक्रवाक, रथाङ्गाश्च, द्रन्द्रवर ।

*कौति शब्दायतीति कोकः, “भीणशलि-”

(उणा-२१) इति कः ।

कोकनद-न. ११६३-रक्त क्षभण.

□रक्तसरोरुह, रक्तोत्पल ।

*कोकैश्चक्रवाकैर्नदतीति कोकनदम् ।

कोकाह-पुं-१२३७-धोला धोडा.

□कर्क ।

*कोकवदाहन्ति भुवमिति कोकाहः ।

कोकिल-पुं-१३२१-क्षयध.

द्र०कलकण्ठशब्दः ।

*कोकते चित्तं गृह्णातीति कोकिलः “कल्यानि-”

(उणा-४८१) इतीलः, स्त्रियामजादित्वादपि कोकिला ।

(कोकिला)-स्त्री-१३२१-क्षयध.

द्र०कलकण्ठशब्दः ।

कोट-पुं-५८३ (शि. १२२)-भूष, दाडी.

द्र० आस्यलोमनशब्दः ।

कोटर-पुं न. ११२२-वृक्षेनो पोवाणुवाणो भाग

□निष्कुह ।

*कुटतीति कोटरः वृक्षगतः, पुंक्षीबलिङ्गः,

“वृच्छिच्छवटि”-(उणा-३९७) इत्येरे बाहुलकाद् गुणः ।

कोटवी-स्त्री-५३४-नःन स्त्री.

□नग्ना, (नग्निका) ।

*कोटेन लडजावशात् कुटिलत्वेन वेति यातीति

कोटवी “कवचित्” ॥५।१।१७१॥ इति डः, कुटतीति

वा “केरवभैरव-” (उणा-५१९) इति निपात्यते ।

कोटि-स्त्री-८७३-कोड, डरोड संप्र्या.

*दश प्रयुतानि कोटिः स्त्रीलिङ्गः ।

कोटि-स्त्री-१०१३-भूषो.

द्र०अणिशब्दः ।

*कुटतीति कोटिः स्त्रीलिङ्गः ।

कोटिपात्र-न. ८७९-वलाणुनुं सुकान, डलेसु.

□केनिपात, अरित्र, [कर्ण शि. ७८] ।

*कोटिभिः पातीति कोटिपात्रम्, “त्रट्” (उणा-
४४६) इति त्रट् ।

कोटिवर्ष-न. ९७७-आणुसुरनुं नगर.

□देवीकोट, उमावन, बाणपुर, शोणितपुर ।

*कोटिभिर्वर्षतीति कोटिवर्षम् ।

कोटिश-पुं-८९३-डेईं भांगवानो मुहगर, धथोडे

□लोष्ठभेदन, [कोटीश शि. ७८] ।

*कोटिभिः कोणेः श्यतीति कोटिशः ।

कोटिशी-स्त्री-२०५-(शि. ५५)-पावती.

द्र०अद्विजाशब्दः ।

कोटी-स्त्री-१०१३-भूषो.

द्र०अणिशब्दः ।

कोटीर-न.-६५१-मुकुट.

मुकुट, मौलि, किरीट, उष्णीष, [मुकुट शि. ५२] ।

*कुटतीति कोटीरं, "कशप-" (उणा-४२८)
६ ६६

इतीरः ।

कोटीश-पुं-८९३ (शि. ७८)-दक्षि. भांगवानो मुद्गर.

कोटिश, लोष्ठभेदन ।

कोट्ट-न. पुं-९७३-कोट, किष्ठी.

दुर्ग ।

*कुट्टयते इति कोट्टः, पुंक्लीबलिङ्गः, पृषोदरा-
दित्वात् गुणः ।

कोट्टपति-पुं-७२६ (शि. १४२)-कोटपाल, नगरने
अधिकारी.

पुराध्यक्ष, पौरिक, दाण्डपाशिक ।

कोट-पुं-४६७-अेक गतनेो डोड.

मण्डल, [मण्डलक शि. ३४] ।

*"कुटिः सौत्रः" कोट्टयत्यङ्गमिति कोटः, कुट्ट-
यत्यङ्गमिति वा ।

कोण-पुं-२९४-सारंगीनुं वाङ्कुः ।

शारिका ।

*कुणति शब्दायते वाच्यमनेनेति कोणः पुं लिङ्गः ।

कोण-पुं-१०१३-भूषो.

द्र० अणिशब्दः ।

*कुणतीति कोणो यहादेविदिक् ।

कोणवादिन् -पुं-२०० (शि. ४४)-शंकर,
भडादेव.

द्र० अट्टहासिन्शब्दः ।

कोदण्ड-न. पुं-७७५-धनुष्य.

द्र० अस्त्रशब्दः ।

*"कदिः सौत्रः" कच्यतेऽनेनेति कोदण्डः "पिचण्डैर-
ण्ड-" (उणा-१७६) इत्यण्डे निपात्यते, कोपाद् ढण्ड-
यत्यनेन वा पृषोदरादित्वात् पुंक्लीबलिङ्गोऽयम् ।

कोद्रव-पुं-११७७-कोदरा.

उद्दाल, कोद्रूपक ।

*केन अम्मसा अनत्ति किलघते इति कोद्रवः,
"कैरव-" (उणा-५१९) इत्यवे निपात्यते, केन

उद्रौति वा ।

कोप-पुं-२९९-कोध.

कोष. मन्थु, क्रुधा, रुषा, क्रधू, प्रतिघ,
रोष, रुष ।

*कोपनं कोपः ।

कोपन -पुं-३९२ (शि. २७)-कोधी.

क्रोधिन् रोषण, अमर्षण, क्रोधन ।

कोपना-स्त्री-५१०-कोपवाणी स्त्री.

भामिनी ।

कोमल-पुं-१३८७-डोभल, मृदु रूपश.

द्र० अकर्कशशब्दः ।

*कौतीति कोमलः "मुरल-" (उणा-४७४)
इत्यले निपात्यते ।

कोयष्टि-पुं-१३३८-जलकुडडी, अेक गतनुं
जलयर पक्षी.

शिखरिन्, जलकुक्कुमः ।

*कवते शब्दायते इति कोयष्टिः, "कोयषादिः"
(उणा-६४८) इति तिः । 'ओको यजते' इत्यन्ये ।

कोरक-पुं न.-११२५-पुष्पती इणी.

कलिका ।

*कुरतीति कोरकः, पुंक्लीबलिङ्गः, "दकन-"
६६६

(उणा-२७) इत्यकः, कायति भङ्गनादैः कोरः "कोर-
चोर-" (उणा-४३४) इत्योरे निपात्यते, कोर एव
कोरक इति वा ।

कोरदूषक-पुं-११७७-कोदरा.

उद्दाल, कोद्रव, 'काद्रव' ।

*कुरन्त्यनेनेति कोरदूषकः, "कोरदूष-" (उणा-
५६१) इत्यूपे निपात्यते, कोरं भक्तं दूषयतीति वा ।

कोल-पुं-८७९-नानी छोडी, भडोवा.

उडुप, प्लव, भेल, तरण्ड ।

*कोलति संस्त्यायतीति कोलः ।

कोल-पुं-१२८७-भूंड.

द्र० आखनिकशब्दः ।

*कोलति संस्त्यायति पीनत्वात् कोलः ।

कोलक-न.-४२०-झां भरी.

द्र० कुष्णभूषणशब्दः ।

*कोलति संस्त्यायतीति कोलकम् ।

कौलक-न.-६४६-३-डोव.

ककौलक, कोशफल ।

*कौलतीति कौलम्, के कौलकम् ।

कौलकुण-पुं-१२०९-मांडड.

मत्कुण, उद्देश, किटिम, उत्कुण ।

*कौल इय कुणति विदारयतीति कौलकुणः ।

कौलम्बक-पुं-२९०-तार रडित पीषा.

*केऽवलम्बते तन्वोऽनेति कौलम्बकः, प्रोदरा-दित्वात्, 'कुल संस्त्याने' अस्माद्बकच् इत्येके ।

कौला-स्त्री-४२१ (शे. १०३)-पीपर.

द्र० उपकुल्याशब्दः ।

'कौला'-स्त्री-११३८-भोरडी.

द्र० कर्कन्धुशब्दः ।

कौलाहल-पुं न.-१४०४-डोवाडव, शोर, भाण-सोना डलडवाट.

कलकल ।

*कौलमप्याहलति त्रासयतीति कौलाहलः पुं क्लीबलिङ्गः ।

कौलि-स्त्री-११३८-भोरडी.

द्र० कर्कन्धुशब्दः ।

*कौलतीति कौलिः स्त्रीलिङ्गः, "किलिपिलि-

(उणा-६०८) इति इः ।

'कौली'-स्त्री-११३८-भोरडी.

द्र० कर्कन्धुशब्दः ।

कोविद-पुं-३४२-विदान्.

द्र० अभिरुपशब्दः ।

*को वेत्ति अभिप्रायमस्य, ओकः स्थानं वेत्तीति वा कोविदः, प्रोदरादित्वात्, कवत इति वा "कुमुद-" (उणा-२४४) इत्यादिशब्दाद् निपात्यते ।

कोविदार-पुं-११५२-डोविदारुं अड.

युगपत्र, 'चमरिक, कुहाल' ।

*कनते दीप्यते इति कोविदारः, "कनेः कोविद-"

(उणा-४१०) इत्यारे साधुः, कुं भूमिं विदारयति वा, प्रोदरादित्वात् ।

कोश-पुं-७१४-भांडार.

*कोशो भाण्डागारः ।

कोश-पुं न.-स्त्री-७८३-भ्यान.

प्रत्याकार, परीवार, खड्गपिधान, (खड्ग-पिधानक) ।

*कुश्यते इति कोशस्त्रिलिङ्गः ।

कोश-पुं-९९५-भांडार, तिब्बेरी.

भाण्डागार ।

*कुश्यति भाण्डमन्त्रेति कोशः, पुं क्लीबलिङ्गः ।

कोश-न.-१०४५-सोना यांहीना आलूपण.

सोनु, ३पुं.

द्र० अकुप्यशब्दः ।

*कूयते इति कोशम्, "कोर्वा" (उणा-५२९)

इति शः ।

'कोश'-पुं-१३१९-छु.

द्र० अण्डशब्दः ।

कोशफल-न.-६४६-३-डोव.

कौलक, ककौलक ।

*कोशे फलान्यस्येति कोशफलम् ।

कोशफल-न.-६४३-(शे. १३२)-गयङ्ग.

द्र० जातिकोशशब्दः ।

कोशशायिका-स्त्री-७८४ (शे. १४७) छरी.

द्र० असिधेनुशब्दः ।

कोशातकी-स्त्री-११८८-पठेण.

पटोलिका ।

*कुश्यतीति कोशातकी, "श्लेष्मातक-" (उणा-८३) इति निपात्यते, कोशाकाराणि फलान्यतति वा ।

कोशिका-स्त्री-१०२४-भ्यालो.

द्र० कंसशब्दः ।

*कुश्यतीति कोशिका ।

कोशी-स्त्री-११२४-प्रवालने अथलाग

शुजा ।

*कुश्यतीति कोशी ।

'कोष'-पुं-१०४५-सोनुं, ३पुं.

द्र० अकुप्यशब्दः ।

'कोष'-पुं-१३१९-छु.

द्र० अण्डशब्दः ।

(कोषकार)-पुं-११९४-शेरडीना अक प्रडार.

कान्तार, पुण्ड्र, 'पुण्ड्रक', (पोण्ड्रक) ।

कोष्ण-पुं-१३८६-थोऽु ङितुं.

कवोष्ण, ऋदुष्ण, मन्दोष्ण, ईषदुष्ण ।

*ईषदुष्णः कोष्णः “काकवौ वोष्णे” ॥३।२।

१३७। इति साधुः ।

कोसला-स्त्री-९७५-अयोध्या.

साकेत, अयोध्या, (कोशला) ।

*कोसलदेशयोगात् कोसला ।

कौक्षेयक-पुं-७८२-तलवार.

द्र० अक्षिशब्दः ।

*कुक्षौ भयो जातः कौक्षेयकः, कङ्ककुक्षि-
निजीर्णनाऽयसा निर्मितत्वात् ‘कुलकुक्षि-’ ॥६।३।१२।
इत्येयकञ् ।

कौञ्ज-पुं-१०२९ (शि. ६०)-शैथ्य पर्वत.

कौञ्ज, कुञ्ज ।

कौटतक्ष-पुं-९१८-स्वतंत्र सुधार.

*कुट्ट्यां शालायां भवः कौटः स्वतन्त्रः स चासौ
तक्षा च कौटतक्षः, “ग्रामकौटात् तक्षणः”
॥७।३।१०९॥ इत्यद् समासान्तः ।

कौटल्य-पुं-८५३-वाल्मीक्य मुनि, आण्ड्य.

द्र० अङ्गुलशब्दः ।

*कुटो घटस्तं लान्तीति कुटलाः कुम्भीधान्याः,
तेषामपत्यं कौटल्यः, गर्गादित्वाद् यञ् ।

कौटिक-पुं-९३०-क्ष्माध, भांसनो वेपारी.

वैतंसिक, सौतिक, मांसिक, [खड्गिक शि.८१] ।

*कूटः कूटयन्त्रं तेन चरतीति कौटिकः, खड्गिकोऽपि ।

कौणप-पुं-१८७-राक्षस.

द्र० असृक्मशब्दः ।

*कुणपस्यायं भक्षकः कौणपः, कुणपं अर्त्तीति
वा “क्वचित्” ६।२।१४५॥ इत्यण् ।

कौतुक-न. -९२६-कुतूहल, तभासो.

कौतूहल, कुतुक, कुतूहल, [विनोद शि.८१] ।

*कुतुकमेव कौतुकम् ।

कौतूहल-न. -९२६-कुतूहल, तभासो.

कुतुक, कौतुक, कुतूहल, [विनोद शि.८१] ।

*कुतूहलमेव कौतूहलम् प्रज्ञादित्वाद् यण् ।

कौद्रवीण-न. -९६६-डोहरानुं भेतर.

*कौद्रवाणां क्षेत्रं कौद्रवीणम् ।

कौन्तिक-पुं-७७०-साधावाणो.

पासिक ।

*कुन्तः प्रहरणमस्येति कौन्तिकः, “प्रहरणम्”
॥६।४।४२॥ इतीकण् ।

कौन्तेय-पुं-७२० (शि. १४०) पांच पांडवो.

कौपीन-न. -६७६-संगोष्ठी.

कक्षापट [कक्षापुट शि० ५५] ।

*कूपप्रवेशनमर्हतीति कौपीनम् अयं पायू-
पस्थावरणं चीवरखण्डं रुढः, “शालीनकौपीन-” ॥६।
४।१८५॥ इति निपात्यते ।

कौपोदकी-स्त्री-२२२ (शि. १५)-विष्णुनी गदा.

कौमोदकी ।

(**कौवेरी**)-स्त्री-१६९-उत्तर दिशा.

(**कौमारी**)-स्त्री-२०१-शंकरनी माता.

कौमुद-पुं-१५५ (शि. २४)-कानिंकभास.

द्र० ऊर्जशब्दः ।

कौमुदी-स्त्री-१०७-यन्द्रनो प्रकाश.

चन्द्रिका, चन्द्रमोलिका, चन्द्रातप, ज्योत्स्ना,
[चन्द्रिमा शि. ६] ।

*कुमुदानामिदं विकासहेतुत्वात् कौमुदी ।

कौमुदीपति-पुं-१०४-यन्द्रमा.

द्र० अत्रिहृजशब्दः ।

*कौमुद्याः पतिः कौमुदीपतिः, यौगिकत्वात्
ज्योत्स्नेशः ।

कौमोदकी-स्त्री-२२२-विष्णुनी गदा.

[कौपोदकी शि. १५] ।

*कुमोदकस्य विष्णारियं कौमोदकी। **संहितासु**
मेण्ठादौ च कौपोदकीति पाठः, कूपोदकाज्जातेत्याम्ना-
यात् ।

कौलटिनेय-पुं-५४९-बिभृश्री डे सती डे अस-
तीनो पुत्र.

*कुलान्यटतीति कुलया तस्या अपत्यं कौल-
टिनयः, "कुलयाया वा" ॥६।२।७८॥ इत्येयण् इन्
चान्तस्य ।

कौलट्य-पुं-५४९-कुलया स्त्रीना पुत्र.

कौलटेर-पुं-५४८-असती के व्यभिचारिणी
स्त्रीना पुत्र.

□ मन्धुल, बान्धकिनेय, असतीसुत, (कौलट्य) ।

*कुलया असती तदपत्यं कौलटेरः ६ 'क्षुद्रा-'
६।२।८० इत्येयण् ।

कौलीन-न.-२७० लोकापवाद.

□ जनापवाद, विमान, वचनीयता ।

*कुलस्य जल्यः कौलीन, "कुलाज्जल्पे" ॥७।१
।८६॥ इति ईनञ् ।

कौल्यक-पुं-५०२-कुलवान.

द्र०अभिजातशब्दः ।

*कुलस्यापत्यमिति कौल्यकः, "यैयकआवसमासे
वा" ॥६।१।९७॥ इति ।

कौल्यक-पुं-१२७९-कृतरे.

द्र०अस्थिभुजशब्दः ।

*कुले गृहे भवः इति कौल्यकः, "कुलकुक्षि-"
॥५।३।१२॥ इत्येयकञ् ।

कौश-न.-९७४-क्षन्त्यद्रुण, क्षनोण.

द्र०कन्यकुञ्जशब्दः ।

*कुशाः सन्त्यत्रेति कौश, चातुरर्थिकोऽण् ।

कौशलिक-न.-७३७-दान, भेट, वांय.

द्र० आमिषशब्दः ।

*कुशलं प्रयोजनमस्येति कौशलिकम् ।

कौशल्यानन्दन-पुं-७०३-रामभ्यन्द्र.

□ दाशरथी, राम, [रामचन्द्र, रामभद्र शि. ६०] ।

*कौशल्यायां नन्दनः कौशल्यानन्दनः ।

कौशाम्बी-स्त्री-९७५-क्षीशाभ्यां नगरी.

□ वत्सपत्तन ।

*कुशाम्बेन निर्वृत्ता इति कौशाम्बी, चातुरर्थि-
कोऽण् ।

कौशिक-पुं-१७३-र्षिन्द्र.

द्र०अच्युताग्रजशब्दः ।

*कुशैर्दभैश्चरति इति कौशिकः, जातमात्रस्याऽ-
दित्या कुशैश्चादितत्वात्, यत्पुराणे—'जातमात्रोऽथ
भगवानदित्या स कुशैर्वृतः । तदाप्रभृति देवेशः,
कौशिकत्वमुपागतः" ॥ कुशिकापत्यमिति वा ।

कौशिक-पुं-६२८-भण्ण, हाडडानी यरथी.

द्र०अस्थिसंभवशब्दः ।

*कुशिकस्यायं कौशिकः ।

कौशिक-पुं-८५०-विश्वामित्र.

□ विशङ्कुयाजिन, गाधेय, (गाधिनन्दन),
विश्वामित्र ।

*कुशिकस्यापत्यं कौशिकः विदादित्वाद्ञ् ।

कौशिक-पुं-१३२४-धुवड.

द्र० उलूकशब्दः ।

*कोशः प्रयोजनमस्य कौशिकः, विलेशयत्वात्,
कुशिकस्यापत्यमिति वा, कौ शेतं इति वा, पृषोदरा
दित्वात् ।

'कौशिक'-पुं-११४२-गूणणुं अड.

द्र०गुणुलशब्दः ।

कौशिकी -स्त्री-२०५ (शि. ४६)-पार्वती.

द्र०अद्रिजाशब्दः ।

कौशेय-न.-६७०-रेशमी वस्त्र.

*कोशस्य विकारः कौशेयं, "कौशेयम्" ॥६।

२।३९॥ इत्येयञि साधुः ।

कौषीतकी-स्त्री-१२३-अगरस्य ऋषिपत्नी पत्नी,
लोपाभुद्रा.

□ लोपाभुद्रा, वरप्रदा

*कृष्णात्यात्मानं तपसा कृषीतकः, "कृषेः कित्"
(उणा-८०) इतीतकः, तस्यापत्यमृष्यणि ङ्यां च कौषी-
तकी ।

कौषीच-न.-३२५-तन्द्रा, आणस.

□ आलस्य, तन्द्रा ।

*कुसीदस्य अलसस्य भावः कौषीचम् ।

कौस्तुभ-पुं-२२३-विष्णुना वक्षस्थलेना मणि.

*कुं भुवं स्तोभते व्याप्नोति इति कुस्तुभोऽन्वि-
स्तस्यायं कौस्तुभः ।

वनोपन-न.-३९९-३डी, व्यं०७७१.

निष्ठान, तेमन, (उपसेचन) ।

क्रकच-न. पुं-९२८-३२९त.

करपत्रक ।

*क्रमतीति क्रकचं पुं क्लीबलिङ्गाः, “क्रक-चादयः” (उणा-११५) इत्यचे निपात्यते ।

क्रकचच्छद-पुं-११५२-डेवडो, डेतडीनुं अड.

केतक ।

*क्रकचाकाराणि च्छदान्यस्य इति क्रकचच्छदः ।

क्रकर-पुं-१२५०-डेरेडो.

करीर, ‘ग्रन्थिल’ ।

*क्रम्यते इति क्रकरः, “जठरक्रकर-” (उणा-४०३) इत्यरे निपात्यते, ‘क्र’ इति करोति तीक्ष्णकण्ठ-कत्वाद्वा ।

क्रकर-पुं-१३३८-सईत तेतर.

कुकण ।

*करोति शब्दमिति क्रकरः, गौरतित्तिरः, “जठर-” (उणा-४०३) इत्यरे निपात्यते. ‘क्र’ इति करोति वाक्यते वा ।

क्रकुच्छन्द-पुं-२३६-सात शुद्ध पैडी योथा शुद्धनुं नाभ.

क्रमेण कौ च्छन्दोऽस्येति क्रकुच्छन्दः, पृषो-दरादित्वात् ।

क्रतु-पुं-८२०-यज.

द्र०अध्वरशब्दः ।

*क्रियते स्वर्गकामैरिति क्रतुः पुं लिङ्गाः, “कुलाभ्यां कित्” (उणा-७८०) इत्यतुः ।

(क्रतु) -पुं-१२४ सप्तभिं पैडी येक ऋषि.

क्रतुधामन-पुं-२१९ (शे. ७१)-विष्णु, नारायण.

द्र०अच्युतशब्दः ।

क्रतुभुज्-पुं(भ.व.)-८८-देव

द्र०अनिमिषशब्दः ।

*क्रतुः मुञ्जते इति क्रतुभुजः, यौगिकत्वात् यज्ञ-शानाः ।

क्रन्दन-न.-१४०४-सुभटोने युद्धमां गोलावपुं ते.

सुभटध्वनि ।

*“क्रदु आह्वाने” क्रन्दतेऽनेनेति क्रन्दनं प्रति-भयाह्वानध्वनिः ।

क्रन्दित-न.-१४०२-३६न, २३पुं ते.

रुदित, कृष्ट ।

*क्रन्दनं क्रन्दितम् ।

क्रम-पुं-६१६-पग.

द्र०अं हिंशब्दः ।

*क्रामन्त्यनेनेति क्रमः ।

क्रम-पुं-८३९-३२प, आथार.

क्लव, विधि ।

*क्रम्यतेऽनेनेति क्रमः ।

क्रम-पुं-१५०३-अनुक्रम परिपाटी

द्र० अनुक्रमशब्दः ।

*क्रमणं क्रमः ।

क्रमण-पुं-६१६-पग.

द्र० अं हिंशब्दः ।

*क्रामन्त्यनेनेति क्रमणः ।

क्रमण-पुं-१२२३ (शे. १७८)-धोडो.

द्र० अर्वनशब्दः ।

(क्रमशयन)-न.-१५०३-पडेरगीरोनुं वाराइरती सुपुं ते.

विशाय, उपशाय ।

*क्रमात् पर्यायेण शयनमिति क्रमशयनम् ।

क्रमुक-पुं-११५४-सोपारीनुं अड.

पूग, गूवाक, ‘घोण्या, गुवाक, खपुर’ ।

*क्रामतीति क्रमुकः, “क्रमेः कृम् च वा”

(उणा-५३) इति उकः ।

क्रमेलक-पुं-१२५३-जं०.

द्र० उफ्ट्रशब्दः ।

*क्रामन्त्यनेनेति क्रमेलकाः “क्रमेरेलकः” (उणा-६६) क्रमानेलयति क्रमेलस्ततः स्वार्थे को वा ।

क्रयविक्रयिक-पुं-८६७-वेपारी.

द्र० आपणिकशब्दः ।

*क्रयविक्रयेण जीवतीति क्रयविक्रयिकः, “व्यस्ताच्च क्रयविक्रयाद्-” ॥६१४१६॥ इतीकः ।

क्रयिक-पुं-८६८-अरीद डरनार.

□ क्रायक, क्रयिन् ।

*क्रयेण जीवतीति क्रयिकः, “व्यस्ताद्-” ॥६।

४।१६॥ इतीकः ।

क्रयिन्-पुं-८६८-अरी६ ३२ना२.

□ क्रायक, क्रयिक ।

*क्रयोऽस्त्यस्येति क्रयी ।

क्रय-न. ८७१-वेचवा भाटे विस्तारेधुं द्रव्य.

*क्रीयते इति क्रयम्, “क्रयः क्रयार्थ-”

॥४।३।९.२॥ इति साधुः ।

क्रव्य-न. ६२२-भांस.

द्र० आमिषशब्दः ।

*“कुङ्कती” सौत्रः, कृयते इति क्रव्यम्, कुत्तविक्र-

त्तस्य क्रव्यमिति नैष्वताः ।

क्रव्याद्-पुं-१८८-राक्षस.

द्र० असृक्पशब्दः ।

*क्रव्यमामं मांसमत्तीति क्रव्याद् “क्रव्यात्क्रव्यादा-
वामपक्वादौ” ॥५।१।१५.१॥ इति साधुः. क्रव्यादोऽपि ।

(क्रव्याद्)-पुं-१८८-राक्षस.

द्र० असृक्पशब्दः ।

क्राथ-पुं-३७२-डिंस.

द्र० अपासनशब्दः ।

*“क्रथणं हिंसायां” अत्रि क्रथः ।

क्रान्ति-स्त्री-१५.११-आडभण्.

□ आक्रम, अधिक्रम ।

*क्रमणं क्रान्तिः ।

क्रायक-पुं-८६८-अरी६ ३२ना२.

□ क्रयिक, क्रयिन् ।

*क्रीणाति मूलेन मण्डमिति क्रायकः ।

क्रिमि-पुं-१२१० (शि. १०८)-उरोणी.कौ.

द्र० अष्टपादशब्दः ।

क्रिया-स्त्री-१४९.७-उर्म, क्रिया.

□ कर्म, विधा ।

*क्रियते इति क्रिया, “कृगः श च वा” ॥५।

३।१००॥ इति शप्रत्ययः ।

क्रियाचत्-पुं-३५३-क्रियाभां तत्पर.

*क्रियाऽस्त्यस्येति क्रियावान् नित्ययोगे मतुः ।

क्रियाविशा -न.-२४८-ते२भुं पूर्व.

*कायिक्यादयः संयमाद्याश्च क्रिया विशाला
सभेदा यत्र तत् क्रियाविशालम् ।

क्रियाह-पुं-१२३८-लाव धो.३.

*क्रियां न जहातीति क्रियाहः ।

क्रियेन्द्रिय-न.-१३८४-छाथ, पण, वाया, शुभ्र,
गुह्येन्द्रिय आदि.

□ ‘कमेन्द्रिय’ ।

*क्रियाव्यापार आदानादिः।

यदाह—

“उत्सर्गानन्दनादान-गत्यालापाश्च तत्क्रियाः” इति
क्रियाहेतुरिन्द्रियं क्रियेन्द्रियम्, वाक्पाणिपादपायूपस्थाः ।

क्रीडा-स्त्री-५५५-कीडा, रभत.

द्र० कूर्दनशब्दः ।

*क्रीडनं क्रीडा, “केलिपरिवृत्तिक्रितोयम् ” इति

केचित् ।

कृञ्च-पुं-१३२९-डौंय पक्षी.

□ कौञ्च, ‘कृञ्च’ ।

*कौञ्चतीति कृड ।

कुञ्च-पुं-१०२९-डौंय पक्षी.

□ कौञ्च, [कौञ्च शि. ६०] ।

*कृञ्चतीति कुञ्चः ।

‘कृञ्च’-पुं-१३२८-डौंय पक्षी.

□ कुञ्च्, कौञ्च ।

कुञ्चा-स्त्री-१३२९(शि. ११८)-डौंय पक्षीनी स्त्री.

□ [कौञ्ची शि. ११८]

*कृञ्चतीति कृड स्त्रियां, त्वजादित्वादापि कुञ्चा ।

क्रध-स्त्री-२९९-डो.ध.

द्र० कोपशब्दः ।

*क्रोधनं कृत्, स्त्रीलिङ्गः ।

कृधा-स्त्री-२९९-डो.ध.

द्र० कोपशब्दः ।

*क्रोधनं कृधा ।

कृषट-न.-१४०२-३६न, २३वुं ते.

□ रुदित, क्रन्दित ।

*क्रोशनं कृष्टम् ।

क्रूर-पुं-३७६-ङु२, पापी।

□ नृशंस, निस्त्रिश, पाप ।

*कृन्ततीति क्रूरः, “कृतेः कृक्च्छ्रौ च” (उणा-३९५) इति रः ।

क्रूर-पुं-१३८६-ङु२, कठिन, निर्दय।

द्र०कम्पवटशब्दः ।

*कृन्ततीति क्रूरः, “कृतेः कृक्च्छ्रौ च” (उणा-३९५) इति रः ।

क्रूरात्मन्-पुं-१२१ (शि १६)-शनि अड।

द्र०तममशब्दः ।

क्रैतव्यमात्रक-न.-८७१-वेयवा भाटे विस्तारेणुं द्र०।

□ क्रैय ।

क्रैय-न.-८७१-वेयवा भाटे विस्तारेणुं द्र०।

□ क्रैतव्यमात्रक ।

*क्रीयते इति क्रैयम्, यथा क्रैये गौर्वर्तते, न च क्रय्योऽस्ति ।

क्रोड-पुं-१२१-शनि।

द्र०अमितशब्दः ।

*करोति पीडां क्रामति क्षेत्रं राक्षिं च चिरे-णेति वा क्रोडः । “विहडक-” (उणा-१७२) इत्यादिना डान्तो निपात्यते ।

क्रोड पुं-६०२-शरीरनेा पूर्व भाग

□ उपस्थ अङ्ग, उत्सङ्ग ।

*क्रियते इति क्रोडः “विहड-” (उणा-१७२) इत्यडे निपात्यते ।

क्रोड-पुं-१२८७-भू३।

द्र०आखनिकशब्दः ।

*क्रिरतीति क्रोडः, “विहड-” (उणा-१७२) इत्यडे निपात्यते, कृडेः सौत्रस्य वाड च ।

अ. २८

क्रोडपाद-पुं-१३५३-अयभा।

द्र०कच्छपशब्दः ।

*क्रोडे पादा अस्येति क्रोडपादः ।

क्रोडा-स्त्री न.-६०२-छाती, ये छाथनी वस्येनेा भाग।

द्र०उरसूशब्दः ।

*करोतीति क्रोडा स्त्रीकलीबलिङ्गः ।

क्रोडीकृति-स्त्री-१५०७-आदिगन।

द्र०अङ्कपालिशब्दः ।

*क्रोडीकरणं क्रोडीकृतिः ।

क्रोध-पुं-२९०-क्रोध, डोप।

द्र०कोपशब्दः ।

*क्रोधस्तैक्ष्ण्यप्रबोधः ।

क्रोधन-पुं-३९२-क्रोधी।

द्र०अमर्षणशब्दः ।

*क्रुध्यतीति क्रोधनः, “भूषाक्रोधार्थ-” ॥५२॥ ४२॥ इत्यनः, कोपनोऽपि ।

क्रोधिन्-पुं-३९१-क्रोधी।

द्र०अमर्षणशब्दः ।

*क्रुध्यतीति क्रोधी ।

क्रोधिन्-पुं-१२८० (शि. १८१)-दूतरे।

द्र०अस्थिभुज्जशब्दः ।

क्रोश-पुं-८८७-गाडी, ये डगर दंड प्रभाण।

□ गव्यूत ।

*क्रुश्यते उच्यतेऽध्वपरिमाणमस्मात् इति क्रोशः ।

क्रौष्ट-पुं-१२९०-शियाण।

□ सगाल, जम्बुक, ‘जम्बूक’, फेरु, फेरण्ड, फेरव, शिवा, (शकुनावेदनी), घोरवासिन्, भूरिमाय, गोमायु, मृग, धूर्तक, हूरव, भरुज, ‘वञ्चक’, (वञ्चुक), [शुगाल शि. ११४] ।

*क्रोशतीति क्रोष्टा, “कृसिकमि-” (उणा-७७३)

इति तुत्, “कृशस्तुनस्तुच् पुंसि” ॥१४।९१॥ इति तृजादेशः ।

क्रौञ्च-पुं-४७-श्री सुभनिनाथ लगवाननुं वाञ्छन।

क्रौञ्च-पुं-१०२९-कौञ्च पर्वत

□ कुञ्च, [कौञ्ज शि. ६०] ।

* कुञ्चतीति क्रौञ्चः, प्रज्ञाद्यणि क्रौञ्चः, क्रौञ्जोऽपि ।

क्रौञ्च-पुं-१३२९-कौञ्च पक्षी.

□ कुञ्चू, 'कुञ्च' ।

* कुञ्चडेव क्रौञ्चः, प्रज्ञादित्वादर्ण ।

(क्रौञ्चदारण)-पुं-२०९-आति'क्ये.

द्र० अग्निभूशब्दः ।

क्रौञ्चारि-पुं-२०९-आति'क्ये.

द्र० अग्निभूशब्दः ।

* क्रौञ्चस्य गिरेः अरिः क्रौञ्चारिः, अन्धकामुरे

हि महेश्वरात् क्रौञ्चमध्ये प्रनष्टेऽनेन क्रौञ्चो दारित इति प्रसिद्धिः, यौगिकत्वात् क्रौञ्चदारणः ।

क्रौञ्ची-स्त्री १३२९ (शि. ११८) कौञ्च पक्षीनी स्त्री

□ [कुञ्चा शि. ११८] ।

कलपुष न.-६०५-(शि. १२७)-पित्ताशय.

द्र० क्लोमनशब्दः ।

कलम-पुं-३२९-थाङ्, परिश्रम.

द्र० आयासशब्दः ।

* कलमनं कलमः ।

किलन्न-पुं-१४९२-भीतुं, पलजेलुं

द्र० आर्द्रशब्दः ।

* किलद्यति स्म किलन्नः ।

किलन्ननेत्र-पुं-४६१-भीती व्यां'पवाणो.

□ चिल्ल, चुल्ल, पिल्ल ।

* किलन्ननेत्रं यस्य सः किलन्ननेत्रः, किलन्नं च तन्नेत्रं चेति कर्मधारयो वा ।

किलन्नवासस्र-न.-६७९-भी'ग्ये'लुं वस्त्र.

□ जलार्द्र ।

किलष्ट-न.-२६५-पूर्वापर विरुद्ध वयन, कडित.

□ संकुल ।

* किलष्टं अन्धोऽन्धविरुद्धम्, यथा-

मणिमुपाविध्यद्, तमनङ्गुलिवासदत् । तमग्रीवः प्रत्य-मुञ्चत्, तमजिह्वोऽभ्यपूजयत् ।

क्लीब-पुं-५६२-नपुंसक

□ तृतीयाप्रकृति, षण्ड, षण्ड, नपुंसक, [शण्ड, शण्ड, षण्ड शि. ४५] ।

* क्लीबते इति क्लीबः ।

क्लेदु-पुं-१०५ (शि. १३)-यन्द्रभा.

द्र० अत्रिहृजशब्दः ।

क्लेश-पुं-३१९-थाङ्, परिश्रम.

द्र० आयासशब्दः ।

* क्लेशानं क्लेशः ।

क्लोम-न.-६०५-(शि. १२७)-पित्ताशय.

द्र० क्लोमनशब्दः ।

क्लोमन-न.-६०५-पित्ताशय

□ पित्ताशय, तिलक, [ताड्य, कल्पपुष, क्लोम शि. १२७] ।

* क्लाम्यतीति क्लोम क्लीबलिङ्गः, "सात्म-नात्मन्-" (उणा-९.१६) इति मनि निपात्यते । शेष-श्चात्र-"अथ क्लोमनि स्यात्ताड्यं कल्पपुषं क्लोमम्" ।

क्वङ्गु-स्त्री-११७६-डांग, पीणा यो'प्या.

द्र० कङ्गुशब्दः ।

* कुत्सितममतीति क्वङ्गुः, "फलिवल्यमेः"

(उणा-७.५८) इति गु- ।

क्वण-पुं-१४००-शण्ड, ध्वनि.

द्र० आरवशब्दः ।

* क्वणनं "न वा क्वण-" ॥५॥३॥४८॥ इत्यल्लि

क्वणः ।

क्वणन-न.-१४००-शण्ड, ध्वनि.

द्र० आरवशब्दः ।

* क्वण्यते इति क्वणनम् ।

क्वथित न.-१४८६-कवाथ, उडाणो.

□ निष्कव ।

* क्वथ्यते स्मेति क्वथितम् ।

क्वाण-पुं-१४००-शण्ड, ध्वनि.

द्र० आरवशब्दः ।

* क्वणनं क्वाणः ।

क्वाथि-पुं-१२३ (शि. १८)-अगत्य ऋषि.

द्र० अगस्त्यशब्दः ।

क्षण-पुं-१३७-प-दर देश प्रभाण.

*क्षणोतीति क्षणः ।

क्षण-पुं-१५०८-उत्सव ओ३७व.

उत्सव, महस्, उद्वव, उद्वर्ष ।

*क्षणते दुःखमिति क्षणः ।

क्षण-पुं-१५०९-सभय, अवसर, प्रसंग.

द्र० अन्तरशब्दः ।

*क्षणते इति क्षणः ।

क्षणदा-स्त्री-१४१-रत्रि.

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

*क्षणमवसरं ददातीति क्षणदा, विश्रान्तिप्रदेत्यर्थः ।

क्षणन-न.-३७०-डिंसा.

द्र० अपासनशब्दः ।

*'क्षणम् हिंसायाम्' क्षणनम् ।

क्षणनु-पुं-४६५-धा, वण, नडि इन्ता धा.

क्षत, व्रण, अरुस्, ईर्म ।

*क्षम्यते इति क्षणनुः, पुल्लिङ्गः, "दाभूक्षण्यु-

(उणा-७९३) इत्यनुङ् ।

क्षणप्रभा-स्त्री-१२०५ (शि. १००)-विष्णी.

द्र० अचिरप्रभाशब्दः ।

क्षणिका-स्त्री-११०५-विष्णी.

द्र० अचिरप्रभाशब्दः ।

*क्षणोऽस्त्यस्याः इति क्षणिका ।

क्षणिनी-स्त्री-१४३ (शि. २०)-रत्रि.

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

क्षत-न.-४६४ धा, वण.

व्रण, अरुस्, ईर्म, क्षणनु ।

*क्षण्यते स्मेति क्षतम् ।

क्षतघ्ना-स्त्री ६८६ ला०, अलतो.

द्र० कृमिजाशब्दः ।

*क्षतं हन्यते दह्यतेऽनया इति क्षतघ्ना, स्था-
दित्वात् के साधुः ।

क्षतज-न.-६२२-लोढी

द्र० असृग्शब्दः ।

*क्षताज्जायते इति क्षतजम् ।

क्षतव्रत-पुं-८५४-व्रत लंग करनर अल्यारी.

अवर्कणिन् ।

*क्षतं विलुप्तं व्रतमनेनेति क्षतव्रतः ।

क्षत्-पुं-७२१-६१२५।

द्र० उत्सारकशब्दः ।

*"क्षदः सौत्रः," क्षदति संवृणोति द्वारमिति
क्षत्ता "त्वष्टृक्षत्" (उणा-८६५) इति तृः ।

क्षत्-पुं-७६०-सारथि.

नियन्तृ, प्राजितृ, यन्तृ, सूत, सव्येष्टृ,
सारथि, दक्षिणस्थ, प्रवेतृ, रथकुटुम्बिक, [सव्येष्ट,
साविन् शि. ६५] ।

क्षत्-पुं-८९७-शूद्र पुरुष अने क्षत्रिय स्त्रीथी
उत्पन्न थयेव पुत्र.

*क्षदति चाः स्थत्वात् क्षत्ता, शूद्रात् क्षत्रियायां
जातः ।

क्षत्र-न. पुं-८०७-क्षत्रिय, यारवर्षु पैडी आन्ने
वर्षु.

क्षत्र-न. पुं-८६३-क्षत्रिय.

क्षत्रिय, राजन्, राजन्य, बाहुसंभव ।

*क्षदति संवृणोतीति क्षत्रं, पुंक्लीबलिङ्गः,
"हुयामा-" (उणा-४५१) इति वः, क्षतात् व्रायते
वा वृषोदरादित्वात् ।

क्षत्रिय-पुं-८६३-क्षत्रिय.

क्षत्र, राजन्, राजन्य, बाहुसंभव ।

*क्षत्रस्यापत्यमिति क्षत्रियः, "क्षत्रादिय-" ॥६।
१।९३॥

क्षत्रिया-स्त्री-५२४-क्षत्रिय गतिमां उत्पन्न
थयेवी स्त्री.

क्षत्रियाणी ।

*"अर्थक्षत्रियाद्वा" ॥२।४।६६॥ इति विकल्पे नडी
तत्सन्नियोगे आन् चान्तः, पक्षे आप् ।

क्षत्रियाणी स्त्री-५२४-क्षत्रिय गतिमां उत्पन्न
थयेवी स्त्री.

क्षत्रिया ।

क्षत्रियी-स्त्री-५२३-क्षत्रियनी स्त्री.

*क्षत्रियस्य भार्या क्षत्रियी ।

क्षन्त्-पुं-३९१-क्षमावान्, सहनशील.

□सहिष्णु, क्षमितृ, क्षमिन्, तितिक्षु, सहन ।

*क्षमैरौदित्वाद् वेद्वे क्षन्ता ।

क्षपा-स्त्री-१४१-रात्रि.

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

*क्षिप्यते इति क्षपा, भिदाद्यङ् ।

क्षम-पुं-४९१-समर्थ, सहनशील.

□सह, शक्त, प्रभूष्णु, [समर्थ, अलम्भूष्णु,

शे.१०८, प्रभविष्णु शि ७७] ।

*क्षमते इति क्षमः ।

शेषश्चात्र-----

“क्षमे समर्थोऽलम्भूष्णुः ।”

क्षमा-स्त्री-३९१-क्षमा, सहन करवुं.

□तितिक्षा, सहन, [क्षान्ति शि. २७]

*क्षमणं क्षमा, “ पितोऽङ्” ॥५।३।१०७॥

इत्यङ्, क्षान्तिरित्यपि ।

क्षमा-स्त्री-९३६-पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्दः ।

*क्षमते भारमिति क्षमा ।

क्षमितृ-पुं-३९०-क्षभावान्, सहनशील.

द्र० क्षन्तृशब्दः ।

*क्षमेस्तुनिटि च क्षमिता ।

क्षमिन्-पुं-३९०-क्षभावान्, सहनशील.

द्र० क्षन्तृशब्दः ।

*“शमष्टकाद्” ॥५।२।४९॥ इति चिनणि क्षमी ।

क्षय-पुं-१६१-प्रलयक्षण, क्षय.

द्र० कल्पशब्दः ।

*क्षीयते जगदत्रेति क्षयः ।

क्षय-पुं-४६३-क्षय रोग.

□शोष, राजयक्ष्मन् यक्ष्मन्, ।

*क्षीयतेऽनेनेति क्षयः ।

क्षय-पुं-९१-धर.

द्र० अगारशब्दः ।

*क्षयन्त्यत्रेति क्षयः ।

क्षय-पुं-१५२३-क्षय पामवुं, क्षीयुता.

□क्षिया ।

*क्षयणं क्षयः ।

क्षरिन्-पुं-१५७-वर्षान्तरु, श्रावण-लादरेवो भास.

□वर्षा, तपात्यय, प्रावृष्, मेघकाल, मेघागम, [वरिषा शि. १२] ।

*क्षराः मेघाः सन्त्यत्रेति क्षरी ।

क्षव-पुं-४१८-राध.

द्र० असुरीशब्दः ।

*क्षौत्यनेनेति क्षवः ।

क्षव-पुं-४६३-शीक.

□क्षुत्, क्षुत, (छिका) ।

*क्षवणं अलि क्षवः, छिका देयाम् ।

क्षवथु-पुं-४६४-पासी.

□कास ।

*क्षौत्यनेनेति क्षवथुः, पुंलिङ्गः, द्वित्वादवथुः ।

क्षान्ता-स्त्री-९३८ (शि. १५७)-पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्दः ।

क्षान्ति-स्त्री-३९१ (शि. ७२)-क्षमा, सहनशीलपणुं.

□तितिक्षा, सहन, क्षमा ।

(**क्षान्तिमत्**)-पुं-७६-क्षभावान् भुनि.

क्षाम-पुं-४४९-दुष्पणो, कुश.

द्र० अमांसशब्दः ।

*क्षायति स्म क्षामः “क्षैशुषि-” ॥४।२।७८॥

इति क्तस्य मः ।

क्षार-पुं-८२८-राभ.

□भृति, भसित, रक्षा ।

*क्षरतीति क्षारः, ज्वलादित्वाद् णः ।

क्षार-पुं-१०६२-अचलवणु, अंगडीभार.

□काच ।

*क्षरतीति क्षारः, ज्वलादित्वाद् णः ।

क्षारक-पुं न.-११२५-नवी कणी, नवी कणीयानो समुदाय.

□जालक ।

*क्षरति प्रसूयते इति क्षारकः पुंक्लीबलिङ्गः ।

क्षारणा-स्त्री-२७२-मैथुन विपयक व्यपवाह मूकवो ते.

□(दूषण), [आक्षारणा शि. १७] ।

*क्षारणा मैथुनमुद्दिश्य गालीत्यर्थः, दूषणमित्येके

आक्षारणाऽपि ।

क्षारित-पुं-४३६-उपका लायक, लोकापवाद्यी निन्दित.

द्र० अभिशास्तशब्दः ।

*क्षार्यते स्वरूपाच्चाल्य तेस्म क्षारितोऽलीकोत्पन्न-
पातकव्यपदेशः, आक्षारितोऽपि ।

क्षालित-न.-१४३७-धैथेलुं, साइ उराथेलुं.

□निर्णिक्त, शोधित, मृष्ट, धोत ।

*क्षालयते इति क्षालितम् ।

क्षिति स्त्री-९३६-पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्दः ।

*क्षियन्त्यधिवसन्त्येनां क्षितिः, “स्त्रियां क्तितः”

॥५॥३॥९॥१॥

क्षितिरुह-पुं-१११४-वृक्ष, जड.

द्र० अंर्हिपशब्दः ।

*क्षितौ रोहतीति क्षितिरुहः, मूलविभुजादित्वात्
कः, यौगिकत्वात् कुज-महिरुहादयः ।

‘क्षिपणी’-स्त्री-८७७-डलेसुं.

द्र० क्षेपणीशब्दः ।

क्षिपणु-पुं-११०७ (शि. १७२)-वायु, पवन.

द्र० अनिलशब्दः ।

क्षिप्त-न.-१४८२-प्रेरणा उरेलुं, भोडलेलुं.

द्र० अस्तशब्दः ।

*क्षिप्यते स्मेति क्षिप्तम् ।

(क्षिप्त)-पुं-७७९-नाथेलुं आथु.

□निरस्त, प्रहित ।

क्षिप्नु-पुं-३५०-निराकरणु उरनार, ईडनार.

□निराकरणु ।

*क्षिपतीत्येव शीलः क्षिप्नुः, “त्रसिगुधि-” ॥५॥

२॥३॥ इति क्तुः ।

क्षिप्र-न.-६१७-अंगूठो अने आंगणीआनो
मध्य लाग.

*क्षिप्यतेऽनेनेति क्षिप्र, “ऋज्यजि-” (उगा-
३८८) इति किद् रः ।

क्षिप्र-न.-१४७०-अ०६६.

द्र० अविलम्बितशब्दः ।

*क्षिपतीति क्षिप्रम्, “ऋज्यजि-” (उगा-३८८)

इति किद् रः ।

क्षिया-स्त्री-१५२३-क्षय पाभपुं, क्षीयता.

□क्षय ।

*क्षिंष्य हिंसायाम् क्षयं क्षिया, षित्वाद्ङ् ।

क्षीण-पुं-४४९-दुष्णो. कृश.

द्र० अमांसशब्दः ।

*क्षयति स्म क्षीणः “क्षेः क्षो च” ॥४॥२॥

७४॥ इति क्तस्य नः ।

क्षीणाष्टकर्मन्-पुं-२४-अरिहंत, तीर्थंकर.

द्र० अभयदशब्दः ।

*क्षीणानि अष्टौ ज्ञानावरणीयादीनि कर्माणि
अस्य क्षीणाष्टकर्मा ।

क्षीजन-न.-१४०९-डीयड वांसनो अवाण,
पेलुवाध.

*क्षीज् अव्यक्ते शब्दे क्षीज्यते इति क्षीजनम् ।

क्षीब-पुं-४३६-मत्त, भट्टवाणो.

□मत्त, शौण्ड, उत्कट ।

*क्षीबते इति क्षीबः, “अनुपसर्गाः-” ॥४॥२॥

८०॥ इति क्ते निपात्यते ।

क्षीर-न. पुं-४०४-तरत दोडेलुं दूध.

द्र० ऊधस्यशब्दः ।

*प्रस्यते इति क्षीरम्, पुंक्लीबलिङ्गः । “वसि-
वसि-” (उगा-४१९) इति किदीरे, “गमहन-”

॥४॥२॥४॥ इत्युपान्त्यलोपे च “वस्वसः” ॥२॥३॥

३६॥ इति सस्य षत्वम् ।

क्षीर-न.-१०६९-धैणुं पाणुं.

द्र० अप्शब्दः ।

*प्रस्यते इति क्षीरम्, “वसिवसि-” (उगा-
४१९) इति किद् ईरः ।

क्षीरकण्ठ-पुं-३३८-धावलुं आण्ड.

द्र० अर्भशब्दः ।

*क्षीरं कण्ठेऽस्येति क्षीरकण्ठः, यौगिकत्वात्
क्षीरपोऽपि ।

क्षीरज-न.-४०६-हृषी, गोरस.

□दधि, गोरस, [श्रीधन, मङ्गल्य शि. १००]

*क्षीराज्जातं क्षीरजम् ।

क्षीरप-पुं-३३८ (शि. २१)-धावलुं आण्ड.

द्र० अमशब्दः ।

क्षीरपत्र-न.-११८६-थीलनी ला७, अथवे।

वास्तुक. 'वास्तुक' ।

*क्षीरं पत्रमस्येति क्षीरपत्रकम् ।

क्षीरस्फटिक-पुं-१०६८-क्षीरना जेपुं धवल
स्फटिकं रत्न.

*क्षीरं धवलः स्फटिकः क्षीरस्फटिकः ।

क्षीरवारि-पुं-१०७५-क्षीर समुद्र.

(क्षीरोद) ।

*क्षीरं वारि यस्य स क्षीरवारिः, क्षीरोदः ।

क्षीरशर-पुं-८३१-यज्ञभां पाकेलुं अने गरम
दूधभां नाभेलुं दही।

आमिक्षा, पयस्या ।

*क्षीरस्य शरो मण्ड इव क्षीरशरः ।

क्षीराब्धिमानुषी-स्त्री-२२६(शे. ७८)-लक्ष्मी.

द्र० आशब्दः ।

क्षीराह्वय-पुं-६४८ (शे. १३४)-गुणने धूप.

द्र० पायसशब्दः ।

(क्षीरोद)-पुं-१०७५-क्षीर समुद्र.

क्षीरवारि ।

क्षीरोदतनया-स्त्री-२२६-लक्ष्मी.

द्र० आशब्दः ।

*क्षीरोदस्य तनया क्षीरोदतनया ।

क्षुण्ण-पुं-३४५-शास्त्रादि तस्वेतो संस्कारो.

संस्कृत, व्युत्पन्न, प्रहत ।

*क्षुच्यते स्म क्षुण्णः ।

क्षुण्णक-न.-२९४ (शे. ८७)-मृतकनी यात्राभां
वगाडातुं डोल.

क्षुत्-न-४६३-छीं.क.

क्षुत्, क्षव, (छिका) ।

*क्षवणं क्षुत् ।

क्षुत्-न.-४६३-छीं.क.

क्षुत्, क्षव, (छिका) ।

*क्षवणं क्षुत्, भावे क्ते क्षुत्म् ।

क्षुताभिजनन-पुं-४१८-२।क.

द्र० असुरीशब्दः ।

*क्षुतमभिजनयतीति क्षुताभिजननः ।

क्षुद्र-पुं-३६८-कृपाणु.

द्र० कदर्यशब्दः ।

*क्षुच्यतेऽल्पत्वात् इति क्षद्रः, "ऋज्यजि—"

(उणा-३८८) इति रक् ।

क्षुद्र-न.-१४२७-नाजुं, ७६६

द्र० अणुशब्दः ।

*क्षुच्यते इति क्षुद्रम्, "ऋज्यजि—" (उणा-३८८)

इति किद् रः ।

क्षुद्र-पुं-३५८ (शे. ६४)-निर्धन, दीन.

द्र० अकिञ्चनशब्दः ।

क्षुद्र-पुं-३८० (शे. ६४)-दुर्जन, याडीयो.

द्र० कर्णेजपशब्दः ।

क्षुद्रकम्बु पुं-१२०५-नानो शंभु, शंभला.

खनक, 'क्षुद्रशब्द', शङ्खनक, 'शङ्खनख',
कुलक ।

*क्षुद्राः कम्भवः क्षुद्रकम्भवः, सूक्ष्मा नद्यादिजाः
कृमयः ।

क्षुद्रकीट पुं-स्त्री-१२०२-नानो झोडे.

*क्षुद्रो ह्रस्वः कृमिः, कीटयतीति कीटः, पुंस्त्री-
लिङ्गः ।

क्षुद्रकूप-पुं-१०९३-नानो कूपो.

चुरा, चुण्डी, चूतक ।

क्षुद्रघण्टिका-स्त्री-६६५-धूधरी.

द्र० किङ्कणीशब्दः ।

*क्षुद्रा अल्पा घण्टिका घूर्णकारण्या ।

क्षुद्रनासिक-पुं-४५१-नाना नाडवाणे, क्षुद्र
नाडवाणे.

नःक्षुद्र ।

*नासिकायां क्षुद्रो नःक्षुद्रः "नस् नासिकायाः—"

॥३१२१९॥ इति नसादेशः ।

'क्षुद्रशंख'-पुं-१२०५-नाना शंभो.

द्र० क्षुद्रकम्बुशब्दः ।

क्षुद्रा-स्त्री-१२१३-मधभापी.

सरघा, मधुमक्षिका ।

*क्षुण्णत्यङ्गमिति क्षुद्रः ।

क्षुद्रा-स्त्री-५३३-(शे १४४)-वेश्या.

द्र०गणिकाशब्दः ।

'क्षुद्रा'-११५७-भेडी बोधरी गण्डी

द्र० कण्टकारिकाशब्दः ।

क्षुद्राराम पुं-१११३-नानी वाडी, अगीयो.

□ प्रसीदिका ।

*क्षुद्रो लघुरारामः, क्षुद्रारामः ।

क्षुद्रोपाय-पुं (अ.व.)-७३८-क्षुद्र (तु२७) उपाय.

□ माया, उपेक्षा, इन्द्रजाल ।

*क्षुद्रा अत्या उपायाः इति क्षुद्रोपायाः ।

क्षुध-स्त्री-१३७२-भूभ, जङ्गलश्रिती पीडा.

*क्षुध्यत्यनया इति क्षुध् ।

क्षुध-स्त्री-३९३ (शे. ६५)-आवानी धरुला

द्र०अशानायाशब्दः ।

क्षुधा-स्त्री-३९३ (शे ६५)-आवानी धरुला.

द्र०अशानायाशब्दः ।

क्षुधित-पुं-३९२-भूभ्यो.

□ बुभुक्षित, जिघत्सु, अशानायित ।

*क्षुध्यतीति क्षुधितः, क्षुत् संजाताऽस्य वा ।

क्षुप-पुं-१११७-गटाडार भूण अने नानी शाभा-
वाणुं आड.

*क्षौति दह्यमानः इति क्षुपः, "क्षुचुपिपूभ्यः

कित्" (उणा-३७१) इति पः ।

क्षुब्ध-पुं-१२३-मन्थन दंड, रवैयो.

□ वैशाख, खजक, मथिन, मन्थान, मन्थदण्डक,
मन्थ, [खज शि. ६०] ।

*क्षुभ्नातीति क्षुब्धः, "क्षुब्धविरिब्ध-" ॥४॥४॥

७०॥ इति क्ते साधुः ।

क्षुमा-स्त्री-११७९-अणसी.

□ उमा, अतसी ।

*क्षौत्यनया भुक्त्या इति क्षुमा, "क्षुहिभ्यां वा,"

(उणा-३४१) इति किद् मः ।

क्षुरप्र-पुं-७८०-धारवाणुं दोढानुं आणु.

*क्षुरामं लोहं प्रातीति क्षुरप्रो, धारामुखलोहः ।

क्षुरमर्दिन-पुं-४२३-हणम.

द्र०अन्तावसायिनशब्दः ।

*क्षुरेण मर्दयतीति क्षुरमर्दी ।

क्षुरिका-स्त्री-७८४ (शि. ६८) छरी.

द्र०असिधेनुशब्दः ।

क्षुरिन-पुं-९२२-हणम.

द्र०अन्तावसायिनशब्दः ।

*क्षुरोऽस्त्यस्येति क्षुरी ।

क्षुल्ल-१४२६-नानुं, थोडुं.

द्र०अणुशब्दः ।

*क्षुद्यते इति क्षुल्लम्, "भिल्लाच्छमल्ल-" (उणा
४६४) इति ले निपात्यते, क्षुधंलातीति वा ।

क्षुल्लक-पुं (अ.व.)-१२०५-नानो शंभ.

द्र०क्षुद्रकम्बुशब्दः ।

*क्षुद्यन्ते इति क्षुल्लकाः, "कीचक-" (उणा-
३३) इत्यके निपात्यते ।

क्षेत्र-त.-५१३-पत्नी, परणेली स्त्री.

द्र०ऊढाशब्दः ।

*क्षयन्ति निवसन्त्यत्रेति क्षेत्रम्, "हुयामा-"
(उणा-४५२) इति त्रः ।

क्षेत्र-त.-५६३-शरीर.

द्र०अङ्गशब्दः ।

*क्षयत्यवश्यमिति क्षेत्रम्, "हुयामा-" (उणा-
४५२) इति त्रः ।

क्षेत्र-त.-९६५-भेतर.

□ वप्र, केदार ।

क्षेत्रज-पुं-५४९-दीपर वगेरेथी थपेल पुत्र.

*क्षेत्रे जातः क्षेत्रजः । यन्मनुः—"यस्तत्पजः
प्रमीतस्य, क्लीवस्य व्याधितस्य वा । स्वधर्मेण नियु-
क्तायां स पुत्रः क्षेत्रजः स्मृतः" ॥

क्षेत्रज्ञ-पुं-१३६६-आत्मा, ७व.

□ आत्मन, पुरुष, चेतन, [जीव शि. १२३] ।

*क्षेत्रं देहमात्रं जानाति चेतयते शरीरप्रमाणत्वात्
इति क्षेत्रज्ञः ।

क्षेत्रज्ञ-पुं-२१३ (शे. ६४)-धरुला.

द्र०अच्युतशब्दः ।

क्षेत्रज्ञ-पुं-३४३ (शे. ६२)-प्रवीण, निपुण.

द्र०अभिज्ञशब्दः ।

(क्षेत्रहर)-पुं-३७२-आततायी, वध भाटे
तैयार थयेसो.

द्र०आततायिनशब्दः।

क्षेत्राजीव-पुं-८९० (शि. ७८)-भेदूत.

द्र०कर्षकशब्दः।

क्षेत्रिन-पुं-८९०-भेदूत.

द्र०कर्षकशब्दः।

*क्षेत्रमस्त्वस्येति क्षेत्री, क्षेत्राजीवोऽपि।

क्षेप पुं-२७१-निंहा.

द्र०अपवादशब्दः।

*क्षेपणं क्षेपः।

'क्षेपणि'-स्त्री ८७१-ह्रस्वमुं.

द्र०क्षेपणीशब्दः।

क्षेपणी स्त्री-८७७-वहाणुनो हंड

□नौकादण्ड, 'क्षेपणि, क्षिपणी'।

*क्षिप्यतेऽनया इति क्षेपणी।

क्षेम-न. पुं-८६-कस्याणु, शुभ.

द्र०कल्याणशब्दः।

*क्षीयन्ते क्लेशाऽनेनेति क्षेमं, क्लीबलिङ्गः

"अतीरि" (उणा-३३८) इति मः।

क्षेमङ्कर-पुं-४८९-कस्याणुशुभ करनार.

□रिष्टताति, शिवताति. शिवङ्कर।

*क्षेमं करोतीति क्षेमङ्करः, 'क्षेमप्रिय'-॥५।

१।१०५॥ इति स्वः।

क्षेमङ्करी-स्त्री-२०५ (शे. ६१)-भावंती.

द्र०अद्रिजाशब्दः।

क्षेमा-स्त्री-२०५ (शे. ५४)-भावंती.

द्र०अद्रिजाशब्दः।

(क्षोणि)-स्त्री-९३६-पृथ्वी

द्र०अचलाशब्दः।

क्षोणी-स्त्री-९३६-पृथ्वी.

द्र०अचलाशब्दः।

*क्षौति भूपमिति क्षोणिः, "कावादि"-

(उणा-६३४) इति णिः, इथां क्षोणी।

क्षोद-पुं-९७०-कांडरावाणी धूण, यूष्, लूडी.

□चूर्ण।

*क्षुचते इति क्षोदः, धूलिपायोऽयम्। यत्

शाश्वतः--"चूर्णानि वासयोगाः स्युश्चूर्णे धूलिः
सशर्करः" ॥ इति।

(क्षौद्र)--न. १२१४-भध.

क्षौम-न.-पुं-६६९-शाणु वगैरेणुं वस्त्र

□दुकूल, दुगूल।

*क्षुमाऽतसी तस्याः विकारः क्षौमं, पुंक्ली-
बलिङ्गः।

क्षौम-न.-पुं-९८१-किस्वाना उपरनेः समभाग,
सैन्यगृह.

□अट्ट अट्टालक।

*क्षुवन्ति शब्दायन्ते योधा अत्रेति क्षौमम्,

"रुक्मग्रीष्म-" (उणा-३४६) इति मे निपात्यते,
पुंक्लीबलिङ्गोऽयम्।

क्षौर-न.-९२४-ह्रस्वभ.

□मुण्डन, भद्राकरण, वपन परिव्रापण।

*क्षुरस्येदं कर्मेति क्षौरम्।

क्षौरिक-पुं-९२३ (शे. १५६) ह्रस्वभ.

द्र० अन्तावमाद्यिनशब्दः।

क्षणुत-न.-१४८४-तीक्ष्णु क्शयेलुं.

□निशात. शित, शात, निशित, तेजित।

*क्षणूयते स्मेति क्षणुतम्।

क्षमा-स्त्री-९३६-पृथ्वी.

द्र०अचलाशब्दः।

*क्षमते भारमिति क्षमा, "रुक्मग्रीष्म"-

(उणा-३४६) इति मे निपात्यते।

क्ष्वेड-पुं-११९५-विष, अेर.

□विष, रस, तीक्ष्ण, गरल।

*"क्ष्विडाङ् सौत्रः" क्ष्वेडते मोहयतीति क्ष्वेडः।

क्ष्वेडा-स्त्री-१४८४-वीरनी गजना.

□सिंहनाद।

*"क्ष्विडा अव्यक्ते शब्दे" क्ष्वेडनं क्ष्वेडा भिदा-

दित्वात् साधुः।

‘ख’

ख-न.-१६३-आक्षश.

द्र०अनन्तशब्दः ।

*खन्यते इति खं “क्वचिद्” ॥५।१।१७१॥

इति डः ।

ख-न.-१०५,१-अ५२५.

द्र०अभ्रकशब्दः ।

*खस्य गगनस्य आख्या खारव्यं तेन खं गगनं सिद्धम् ।

ख-न.-१३८३ छन्दिय, यक्षु वगेरे.

द्र०अक्षशब्दः ।

*अश्नुते व्याप्नोति इति खं ‘अशेडि’त् (उणा-८७) इति खः “डित्यन्त्यस्वरादेः” ॥२।१।११४॥ इत्यन्त्यस्वरादिलोपः ।

खक्खट-पुं-१३८७ (शि. १२६)-डोरे स्पर्श, डडित.

द्र०कक्खटशब्दः ।

खग-पुं-९५-सूर्य.

द्र०अंशुशब्दः ।

*खे गच्छति इति खगः ।

खग-पुं-७७८-आण.

द्र०अजिह्मशब्दः ।

*खे गच्छति इति खगः ।

खग-पुं-१३१६-पक्षी.

द्र०अगौकमशब्दः ।

*खे गच्छति इति खगः ।

खगालिका-स्त्री-५३३ (शि. ११३) वेश्या.

द्र०गणिकाशब्दः ।

खह्वर-पुं-५६९-वांश वाण.

□अलक, ककराल, चूर्णकुन्तल (कुटिलकेश) ।

*खं इन्द्रियं स्वरयति इति खह्वरः, प्रयोदसादित्वात् ।

खचित-पुं-१४६९-मिश्रित, ओकडुं थयेलुं.

□करम्ब, कवर, मिश्र, सम्पुक्त ।

*खच्यते इति खचितः ।

खज-पुं-१००३ (शि. ८०)-रवैथो, भन्थन हंड. अ. २९

द्र०क्षुब्धशब्दः ।

खजक-पुं-१०२३-रवैथो, भन्थन हंड.

द्र०क्षुब्धशब्दः ।

*खजति मथ्नाति इति खजकः, “कीचक”-(उणा-३३) इत्यके निपात्यते खजः, खजकोऽपि ।

खजाका-स्त्री-१०२१-डडिणी.

द्र०कम्बिशब्दः ।

*खजति मथ्नाति इति खजाका, ‘शक्तिवलि’-(उणा-३४) इत्याऽऽकः ।

खजित्-पुं-२३५-शुद्ध, सुगत.

द्र०अद्रयशब्दः ।

*खानि इन्द्रियाणि जयति इति खजित् ।

(खञ्ज)-पुं-४५५-लंगडो.

□खोड, खोर, खञ्जक ।

*खञ्जति इति खञ्जः ।

खञ्जक-पुं-४५५-लंगडो

□खोड, खोर, (खञ्ज) ।

*खञ्जति इति खञ्जकः ।

खञ्जन-पुं-१३२८ द्विवाणी धोडो, भंजन पक्षी.

□खञ्जरीट ।

*खञ्जति इति खञ्जनः ‘टंक्सिरमि’-(उणा-२६९) इत्यने खञ्जनः ।

खञ्जरीट-पुं-द्विवाणी धोडो, भंजन पक्षी.

□खञ्जन ।

*खञ्जति इति खञ्जरीटः, ‘खञ्जेरीटः’

(उणा-१५२) ।

खट-पुं-४६२-डड.

द्र०कफशब्दः ।

*खटति इति खटः ।

खटक-पुं-५९७-अर्धभूडी वाणेलो हाथ.

*खटति इति खटकः “दक”-(उणा-२७) इति ६६

बहुवचनादकः ।

(खटाखु) पुं-१३०१-नातो उंदर.

□गिरिका, बालमूषिका ।

खटिका-स्त्री-४०१ (शे. ८६)-योआनी धातु।

लाजा, अक्षता, [भरुज. उर्लूष, परिवारक शे. ८६] ।

खटकििका-स्त्री-१००७ (शि. ८७) अडकी, अडकीनुं ६।२.

पक्षद्रार, पक्षक ।

खटिनी-स्त्री-१०३७-अडी, सरेदधातु.

शुक्लधातु, पाकशुक्ल कठिनी, खटी, [कखटी शि. ८१] ।

*खट आकाङ्क्षकोऽस्त्याः इति खटिनी ।

खटी-स्त्री-१०३७-अडी, सरेदधातु.

शुक्लधातु, पाकशुक्ल, कठिनी, खटिनी [कखटी शि. ८१] ।

*खटति इति खटी कखटीत्यपि ।

खट्टन-पुं-४५४-हीं गणो, वामन.

निखर्व, खर्व, खर्वशाख, वामन, [ह्रस्व शे. १०६] ।

* 'खट्टणू संवरणे' खट्टयति इति खट्टनः ।

खट्टिक-पुं-९३० (शि. ८१)-भांसनो वेपारी, क्साध, आटकी.

वैतंसिक, सौनिक, मांसिक, कौटिक ।

खट्टा-स्त्री-६८३-आटलो, पलंग.

मञ्च, मञ्चक, पर्यङ्क, पल्यङ्क ।

*खटन्ति कङ्कान्त्येनां खट्टा "लटिखट्टि"- (उणा-५०५) इति वः ।

खट्टाङ्ग-पुं न-२००-शंकरनुं आसन.

सुखसुण ।

* खट्टाया अङ्गमिव सरलत्वेनेपासदशत्वात् खट्टाङ्गः, क्लीबेऽपि, यद् व्याडिः-"खट्टाङ्गं शिव-पांशुलम्" ।

खट्टाङ्गभृत्-पुं-१९९-शंकर, भडादेव.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

*खट्टाङ्गभृत् यौगिकत्वात् खट्टाङ्गधरः ।

(खट्टाङ्गधर)-पुं-१९९-शंकर, भडादेव.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

*खट्टाङ्गं धरति इति खट्टाङ्गधरः ।

खट्ट-पुं-७८२-तलवार.

द्र० असिशब्दः ।

*खडति भिनत्ति इति खट्टः, "गम्यमि"- (उणा-९२) इति गः ।

खट्ट-पुं-१२८७-गे'डो.

खट्टिन, गण्डक, वाघ्रीणस ।

*खडति भिनत्ति इति खट्टः, "गम्यमि"- (उणा-९२) इति गः ।

खट्टपिधान-न.-७८३-रथान, तलवार शम्भवानुं भोणुं.

प्रत्याकार, परीवार, परिवार, कोश, (खट्ट-पिधानक) ।

*खट्ट पिधीयतेऽनेन इति खट्टपिधानम्, स्वार्थे खट्टपिधानकम् ।

खट्टिन-पुं-४७-श्री श्रेयांसनाथ लग-नुं लांछन.

खट्टिन-पुं-१२८७-गे'डो.

गण्डक, वाघ्रीणस, खट्ट ।

*खट्टः शृङ्गमस्ति अस्य इति खट्टी ।

खण्ड-पुं न.-४८३-आंड.

मधुधूलि ।

*खडुइ मन्ये' खण्डयते इति खण्डः, पुंक्लीब-लिङ्गः ।

खण्ड-पुं न.-१४३४-कडो, टुकडो.

द्र० अर्धशब्दः ।

*खण्डयते इति खण्डः पुंक्लीबलिङ्गः ।

खण्डपर्शु-पुं-१९८-शंकर, भडादेव.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

*दैत्ययुद्धे खण्डीभूतः पर्शुरस्य इति खण्डपर्शुः ।

खण्डल-न.-१४३४ (शि. १२८)-कडो टुकडो.

द्र० अर्धशब्दः ।

*खण्डयते इति खण्डलम् ।

खण्डशीला-स्त्री-५२९ (शि. ११२)-कुलटा स्त्री.

द्र० अविनीताशब्दः ।

खण्डास्य-पुं-२१९-(शि. ६६)-विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

खण्डिक-पुं-५८९-अभ, अगल.

भुजकोटर, दोर्मूल, कक्षा ।

*खण्डमस्याऽस्ति इति खण्डिकः ।

खण्डिक-पुं-११७१-वटाणा.

द्र० कलापशब्दः ।

*खण्डयते इति खण्डिकः “कुशिक-” (उणा-४५) इतीके निपात्यते ।

खण्डित-न.-१४९०-छेद्येषु, क्षपेत्

द्र० कृत्तशब्दः ।

*खण्डयते इति खण्डितम् ।

खण्डिन-पुं-११७४ अंगलीभग.

तुवरक, निगूढक, कुलीनक ।

*खण्डमस्त्यस्य इति खण्डी ।

खण्डीर-पुं-११७२-पीणाभग.

वसु, प्रवेल, जय, शारद ।

*खन्यते इति खण्डीरः “जग्बीर-” (उणा-४२२) इतीरे निपात्यते ।

खतमाल-पुं-१६४ (शे. २६)-भेध, वाहण.

द्र० अभ्रशब्दः ।

खतिलक-पुं-९८ (शे. १०)-सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

खदिर-पुं-१७४ (शे. ३२)-धन्-द्र.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

खद्योत-पुं-१२१३-आग्निशे.

ज्योतिरिङ्गण, [कीटमणि, ज्योतिमालिन्, तमोमणि, परार्बुद, निमेषद्युत्, ध्वान्तचित्र, शे. १७४/१७५] ।

खनक-पुं-१३००-उदर.

द्र० आखुशब्दः ।

*खनति इति खनकः “नृतखनरञ्ज-” ॥५।१।

६५॥ इत्यकट् ।

खनि-स्त्री-१०३६-आलु.

आकर, खानि, गञ्जा ।

*खन्यते धातवोऽस्यां इति खनिः स्त्रीलिङ्गः, “कृशुकुटि-” (उणा-६१९) इति णिदिः ।

खनित्र-न.-८९२-कोदाणी.

अवदारण ।

*खन्यतेऽनेन इति खनित्रं कुदालादि, “लूधूसू-” ॥५।२।८७॥ इतीत्रः ।

खपराग-पुं-१४६ (शे. २१)-अंधकार.

द्र० अन्धकारशब्दः ।

‘खपुर’-पुं-११५४-सोपारीतुं आऽ

द्र० क्रमुकशब्दः ।

खर-पुं-१२५६-गर्धेडा.

गर्धभ, चिरमेहिन्, वालेय, रासभ, चक्रीवत्, शङ्कुकर्ण ।

*खनति खुरैः इति खरः, “जटर-” (उणा-४०३) इत्यरे निपात्यते, खं महत् कण्ठविवरमस्यातीति वा मध्वादित्वाद् रः, खं शब्दं रातीति वा ।

खर- वि.-१३८५-गरभ, उष्ण्युत्पर्श.

द्र० उष्णशब्दः ।

*खनति इति खरः, खं रातीति वा ।

खर-पुं-१३८६-कठोर, निष्ठुर.

द्र० कम्बलशब्दः ।

*खनति इति खरः ।

खरकुटी-स्त्री-१०००-दृग्भतनुं स्थान.

नापितशाला, वपनी, शिल्पा ।

*खरस्य कुटीव इति खरकुटी ।

खरकोण-पुं-१३४१-तेतर.

तिच्चिरि ।

*खरं कुणति शब्दायते इति खरकोणः ।

खरकोमल-पुं-१५४ (शे. २४)-नेष्ठभास.

ज्येष्ठ, शुक्र । [ज्येष्ठामूलीय शे. २४] ।

खरणसू-पुं-४५१-गर्धेडा नेवा नाकवाणो.

खरणस ।

*खरा तीक्ष्णा खरस्येव वा नासिका अस्य खरणाः ‘खरखुराद्’- ॥७।३।१६०॥ इति नसू समासान्तः ।

खरणस-पुं-४५१-गर्धेडा नेवा नाक वाणो.

खरणसू ।

*खरा तीक्ष्णा खरस्येव वा नासिका अस्य खरणसः “अस्थूलाद्-” ॥७।३।१६१॥ इति नसे

खरणसः ।

(खरद्वारिक)-पुं-१०३-भा३२ वगेरे सूयना पारि-
भाश्विकहेवो ।

(खररश्मि) पुं-९५-सूयं ।

द्र० अंशुशब्दः ।

खरांशु-पुं-९५-सूयं ।

द्र० अंशुशब्दः ।

*खराः अंशवो यस्य स इति खरांशुः, यौगिक-
त्वात् खररश्मिः ।

खरु-पुं-८५९-निषेध कशयेदी वस्तुभ्योभां रुयिवाजो

□ निषिद्धैकश्चि ।

*खनति चित्तं इति खरुः, "खनो लुक् च"

(उणा-८०८) इति रुः ।

खरु-पुं-२००(शि. ४२)-शं३२, भडाहेव ।

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

खरु-पुं-५८४ (शि. १२२)-हांत ।

द्र० खादनशब्दः ।

खर्जू-स्त्री-४६४-अ२०७, अ२०७ ।

द्र० कण्डूशब्दः ।

*खर्जति व्यथते इति खर्जूः, स्त्रीलिङ्गः
"कृषिचमि"- (उणा-८२९) इति ऊः ।

खर्जूति-स्त्री-४६४-(शि. ३३) अ२०७, अ२०७ ।

द्र० कण्डूशब्दः ।

खर्जूर-न. १०४३-यादी ।

द्र० कुमुदाह्वयशब्दः ।

*खर्जति इति खर्जूरम्, "मीमसि-" (उणा-
४२७) इति ऊरः ।

खर्जूर-न. १०५८-७२ताव

द्र० आलशब्दः ।

*खर्जति इति खर्जूरम् ।

खर्व-पुं-४५४-ही'गणो भाणुस ।

द्र० खट्टनशब्दः ।

*खर्वति इति खर्वः ।

खर्व-न. ८७४-६१ अ५०७ ।

*दशाऽब्जानि खर्वम् ।

खर्व-न. १४२९-६३, नीयु,

द्र० कुब्जशब्दः ।

*खर्वति इति खर्वम् ।

खर्वशाख-पुं-४५४-ही'गणो भाणुस

द्र० खट्टनशब्दः ।

*खर्वाः शाखाः करचरणलक्षणा अस्य

खर्वशाखः ।

खल-पुं-न. ३८०-हुणंन

द्र० कर्णेजपशब्दः ।

*खनति साधुहृदयं इति खलः पुंक्लीबलिङ्गः,

आश्रयलिङ्ग इत्यन्ये "मृजिखन्याहनिभ्यो डित्"

(उणा-४७२) इत्यलः, खलति संचिनोति

पापम् खलति गुणेभ्य इति वा खं शून्यं लातीति वा ।

खल-पुं न. ९१७-भोण, तेल डाढता वधेल उथरे ।

□ पिण्याक ।

*खनयते इति खलः, "मृजिखनि"- (उणा-

४७२) इति डिटलः पुंक्लीबलिङ्गः ।

खल-त्रि-९६९-अणुं ।

□ खलधान ।

*खल्यन्ते सञ्चीयन्ते धान्यानि अत्र इति खलं

त्रिलिङ्गः, "गोचरसंचर-" ॥५।३।१३१॥ इति

निपातनाद् घः ।

खलत पुं-४५२-(शि. ३२)-टावीयो ।

द्र० ऐन्द्रलपितकशब्दः ।

खलति-पुं-४५२-टावीयो

द्र० ऐन्द्रलपितकशब्दः ।

*खलन्ति केशा अस्मादिति खलतिः भीमा-
दिखादपादाने "खल्यमि"- (उणा-६५३) इत्यतिः ।

खलधान-न. ९६९-अणुं ।

□ खल ।

*खलन्ति सञ्चीयमानानि धान्यानि अत्र इति

खलधानम् पृषोदरादित्वात् ।

खलपू-पुं-३६३-अणु साइ३२ना२/आडु डाढना२ ।

□ बहुकर, [संमार्जक शि. २४] ।

*खलं पुनाति इति खलपूः ।

खलिन-न. १२५१-(शि. १११) लगाभ, योडकु ।

द्र० कवियशब्दः ।

खलिनी-स्त्री-१४२१-अथ पुरुषनो समूह.

*खलानां समूहः इति खलिनी "खलादिभ्यो लिन्" ॥६।२।२७॥

खलीन-पुं-त.-१२५०-लगाम, थोड्डुं.

द्र० कवियशब्दः ।

* खलति चलति इति खलीनं पुंक्लीबलिङ्गः, "खलिहिंसिभ्याम्-" (उणा-२८६) इतीनः, खे तालुनि लीनं वा, एवं खलिनमपि ।

(खलूर)-पुं ७८८-शस्त्राभ्यास करवानुं स्थान.

तद्रूप, खलूरिका ।

खलूरिका-स्त्री-७८८-शस्त्राभ्यास करवानुं स्थान.

तद्रूप, (खलूर) ।

*खण्ड्यते लक्ष्मं भिद्यतेऽत्र इति खण्डूरः "मीमसि"- (उणा-४२७) इत्यूरः, स्वार्थे खलूरिका ।

खलेवालिन-पुं-८९४-अणामां अणद आंधवाभाटेनु धाड्डुं.

मेधि, मेथि ।

*खले वलन्ति भ्रमन्ति गावोऽनया खलेवाली, खले गोवन्धनार्थं दारु ।

खल्या-स्त्री-१४२१-अथ पुरुषनो समूह.

*खलानां समूहः इति खल्या ।

खल्ल-पुं-१०२५-भशड.

दृति ।

*खलति इति खल्लः, "भिष्ठाच्छमल्ल"- (उणा-४६४) इति ले निपात्यते पुं लिङ्गोऽयं, वैजयन्ती तु- "खल्लं क्लीबम्" इत्याह ।

खल्व्वाट-पुं-४५२ टाडीओ.

द्र० ऐन्द्रलुतिकशब्दः ।

*खलन्ति केशा अस्मादिति खल्व्वाटः "कपाट विराट्"- (उणा-१४८) इत्याटे निपातनात् खल्व्वाटः, खलतोऽपि ।

खस-पुं-४६४-अस.

पामन्, पामा, कच्छू, विचर्चिका ।

*खनति त्वचं इति खसः, "फनस"- (उणा-५७३) इति असे निपात्यते ।

खसापुत्र-पुं-१८८ (शे. ३७)-शक्षस.

द्र० असुक्पशब्दः ।

खसिन्धु-पुं-१०५-(शे. १३) यंद्र.

द्र० अत्रिहृगजशब्दः ।

खस्फटिक-(दि. व.)-पुं-१०६८-सूर्य, यंद्रकांत-भण्डि ते.

(आकाशस्फटिक) ।

खातक-न.-१०९४-भोद्वेदी तणावडी.

पुष्करिणी, तडागिका ।

*खन्यते खातं ह्रस्वं खातं इति खातकम् ।

खातिका-स्त्री-१०९५-आध

परिखा, खेया ।

*खातैव इति खातिका दुग वेष्टनहेतुः ।

खादन-न.-४२३ भोजन, गभपुं.

द्र० अदनशब्दः ।

*खाद्यते इति खादनम् ।

खादन-(अ. व.) पुं-५८४-दांत.

द्विज, रद, रदन, दशन, दन्त, दंश, मल्लक,

[मुखुर, खरु, दालु शे. १२२।१२३] ।

*खादन्त्येभिः इति खादनाः ।

खानि-स्त्री-१०३६-आणु.

आकर, खनि, गज्जा ।

*खन्यन्ते धातवोऽस्यां इति खानिः स्त्रीलिङ्गः "कृशकृष्टि"- (उणा-६१९) इति वा णिदिः ।

खापगा-स्त्री-१०८२-गंगानदी.

द्र० ऋषिकुल्याशब्दः ।

*खस्य आपगा इति खापगा ।

खारी-स्त्री-८८६-सोण-द्रोणु प्रभाणु.

*षोडशभिः द्रोणैः खन्यते इति खारी, "द्वार-शृङ्गार"- (उणा-४११) इत्यारे निपात्यते ।

(खारीक)-पुं-९६९-अेक आरी प्रभाणु धान्य वापी शक्य तेवुं भेतः.

*खार्या वापः इति खारीकः ।

खिल-न.-९४०-भेडया वगरना भेतरनी भूमि.

अप्रहत ।

*खलन्त्यत्र मूषिकाद्याः इति खिलम्, पृषोदरादि-त्वादित्वम् ।

खिलखिल-पुं-१३२० (शि. १८८)-भोर.

द्र०केकिनशब्दः ।

खुड्खणी-स्त्री-२९० (शि. ४)-यांडालनी वीणा.

द्र०कटोलवीणाशब्दः ।

खुझाह-पुं-१२३८-अणो धोडो.

*खुरैः गाहते इति खुझाहः ।

खुर (अ. व.)-पुं न.-१२४४-प.री.

□शफ ।

*खुरन्ति विलिखन्ति क्षमां इति खुराः ।

खुरणस-पुं-४५२-तीक्ष्ण नाकवाणो, पशुनी अरी ढेवा नाकवाणो.

□खुरणस, (विकटघोण) ।

*खुराकृतिर्नासिकाऽस्य इति खुरणाः ।

खुरणस-पुं-४५२-तीक्ष्ण नाक वाणो, पशुनी अरी ढेवा नाकवाणो.

□खुरणस, (विकटघोण) ।

खुरली-स्त्री-७८८-शस्त्र उदातो अभ्यास.

द्र०अभ्यासशब्दः ।

*खुरन्ति छिन्दन्त्यस्यां इति खुरली, "सुरलारल"-
(उणा-४७४) इत्यले निपात्यते ।

खुरोपम-पुं-७८७ (शि. १४८)-अस्त्रा ढेवुं शस्त्र
[अ२५५].

□पट्टिस ।

खेचर-न.-१०५६-राती हीराकसी.

□कासीस, धातुकासीस, धातुशेखर ।

*खे चरति इति खेचरम् ।

खेट-पुं-९७२-नगरने अर्थो भाग.

*खिटयते इति खेटः ।

खेट-न.-१४४३-अधम, उलङ्घ.

द्र०अधमशब्दः ।

*खेटति त्रस्यति इति खेटम् ।

खेट-पुं-४६२ (शि. १०७)-३६.

द्र०कफशब्दः ।

खेटक-न.-७८३-ढाल, इलक.

द्र०अड्डनशब्दः ।

*खेटयत्युत्वासयति इति खेटकम्, पुंक्लीबलिङ्गः

खेटमपि ।

खेद-पुं-२९९-शोक, कश्चि रसनो स्थायीभाव.

□शोक, झुच, शोचन ।

*खेदनं इति खेदः ।

खेय-न.-१०९५-आर्ष

□परिखा, खातिका ।

*खेयते इति खेयम्, "खेयमृषोद्ये"- ॥५११

३८॥ इति साधुः ।

खेलनी-स्त्री-४८७-शेव'ण वगेरेनी सोंगडी.

□शार, शारि ।

*खेयतेऽनया इति खेलनी ।

खेला-स्त्री-५५६-२भत क्रीडा.

द्र०कृद'नशब्दः ।

*खेलनं इति खेला ।

खोजाह-पुं-१२३७-धोणो अने पीणो धोडो.

*खमुद्गाहते इति खोजाहः, ष्टपोदरादित्वात् ।

खोड-पुं-४५५-लंगडो.

□खञ्जक, (खञ्ज), खोर ।

*खोडति गतौ प्रतिहन्यते इति खोडः, "खोडू-
प्रतिघाते" ।

खोर-पुं-४५५-लंगडो

□खञ्जक (खञ्ज) खोड ।

*खोरति इति खोरः ।

खोल-न.-७६८ (शि. ६७)-पाधडी.

द्र०शिरस्कशब्दः ।

ख्यात-पुं-१४९३-प्रसिद्ध, विख्यात.

□प्रतीत, प्रज्ञात, वित्त, प्रथित, विश्रुत, विज्ञात ।

*ख्यायते स्म इति ख्यातः ।

‘ग’

गगन-त.-१६३-आकाश.

द्र०अनन्तशब्दः ।

*गच्छन्त्यनेन देवा इति गगनं, “विद्वन्गगन-गहनादयः” (उणा-२७५) इत्यनान्तो निपात्यते ।

‘गगन’-त.-१०५, १-अ५२५.

द्र० अभ्रकशब्दः ।

गगनध्वज-पुं-९७-सूयं.

द्र०अंशुशब्दः ।

गगनाध्वग-पुं-९७-सूयं.

द्र० अंशुशब्दः ।

गङ्गा-स्त्री-१०८१-गं गानदी.

द्र० ऋषिकुल्याशब्दः ।

*गच्छति समुद्रं इति गङ्गा, “गम्यमि”-(उणा-९२) इति गः, गामगं वा गच्छतीति वा षृषोदरा-दित्वात् ।

गङ्गाधर-पुं-७५-शंकर, महादेव.

द्र०अद्वाहासिन्शब्दः ।

गङ्गाधर-पुं-१९९-शंकर, महादेव.

द्र०अद्वाहासिन्शब्दः ।

गङ्गाभृत्-पुं-१९९-शंकर, महादेव.

द्र०अद्वाहासिन्शब्दः ।

*गङ्गां विभर्ति इति गङ्गाभृत् ।

गङ्गासुत पुं-२०८-शंकरेण पुत्र.

द्र०अग्निभूशब्दः ।

*गङ्गायाः सुतः इति गङ्गासुतः ।

गच्छ-पुं-१११४-वृक्ष, अड.

द्र०अगशब्दः ।

*गम्यते इति गच्छः, “तुदिमदि”-(उणा-१२४) इति छक् ।

गज-पुं-४७-श्री अजितनाथ भग. तुं वांछन.

गज-पुं-७५१-सेनानुं प्रथम अंग.

गज-पुं-१२१७-हाथी.

द्र०अनेकपशब्दः ।

*गजति माद्यति गर्जति वा गजः ।

गजता-स्त्री-१४२२-हाथीनो समूह.

*गजानां समूहः इति गजता ।

गजता-स्त्री-१२२३-हाथीनो समुदाय.

□ घटा, ‘हास्तिक’ ।

गजपुर-त.-९७८-दिल्ली, हस्तिनापुर.

□ हास्तिनपुर, हस्तिनीपुर, हस्तिनापुर, गजा-हय ।

गजप्रिया-स्त्री-११५२-शङ्ख, शालेयु.

□ सल्लकी, ‘गजमक्ष्या, (गजमक्षा), सुवहा, सुरभी (सुरभि) रसा, महेरणा, (महेरणा) कुन्दुस्की, (शल्लकी, सिव्लकी), ह्यदिनी, (ह्यदिनी)’ ।

*गजस्यप्रिया इति गजप्रिया ।

गजाजीव-पुं (अ. व.)-७६२-महावत.

□ आधोरण, हस्तिपक, इभपालक (मण्ड) ।

*गजान् गजेभ्यो गजेषु वा आजीवन्ति इति गजाजीवाः ।

गजास्य-पुं-२०७-गजेश, विनायक.

द्र०आखुगशब्दः ।

*गजस्येवाऽऽस्यमस्य इति गजास्यः ।

(गजासुरद्वेषिन)-पुं-२००-शंकर महादेव.

द्र०अद्वाहासिन्शब्दः ।

गजासुहृद्-पुं-२००-शंकर, महादेव.

द्र० अद्वाहासिन्शब्दः ।

*गजस्य असुहृत् इति गजासुहृत् गजासुरहन्त्वात् ।

गजाहय-९७८-दिल्ली, हस्तिनापुर.

□ गजपुर, हस्तिनीपुर, हस्तिनापुर, हास्तिनपुर ।

गञ्जा-स्त्री-१००१-शङ्ख पीवानुं स्थान.

□ मदिशगृह ।

*गञ्जन्ति नदन्त्यस्यां क्षीवा इति गञ्जा ।

गञ्जा-स्त्री-पुं-१०३६-आण.

□ आकर, खनि, खानि ।

*गञ्जन्ति शब्दायन्तेऽस्यां इति गञ्जा, पुंस्त्री-लिङ्गः ।

गडक-पु-१३४५-शकुल भस्त्रनुं व्याण्ड.

शकुलार्भक ।

*गडति पुच्छच्छोटनात् सिञ्चति इति गडकः ।

गडयित्नु-१६४ (शि. २८)-मेध वादण

द्र०अभ्रशब्दः ।

गडु-पु-४६६-पीठमां थयेव गांठा, भुंध.

पृष्ठग्रन्थि ।

*गडति वैरूप्यं सिञ्चति इति गडुः, पुल्लिङ्गः

“भृमृत्”-(उणा-७१६) इति उः ।

‘गडुची’-स्त्री-११५७-गणो

द्र०अमृताशब्दः ।

गडुल-पु-४५३-३५डो, दुग्ग.

कुब्ज [न्युब्ज शि. ३२] ।

*गडुः पृष्ठग्रन्थिरस्यास्ति इति गडुलः, सिध्मादि-
त्वात्तलः ।

गडूची-स्त्री-११५७ गणो.

द्र०अमृताशब्दः ।

*गुडति रक्षति कफं इति गडूची, ‘गुडेरूचद्’

(उणा-१२०) ।

गडोल-पु-४२५-कोणीओ.

द्र०कक्कशब्दः ।

*गडयते इति गडोलः, “पिच्छोल-” (उणा-
४९५) इत्योले निपात्यते ।

गण-पु-३१-स२मी वायना वेनारा मुनिओतो
समुदाय.

गण-पु-(प. व.)-२०१-शंकरना गणो.

प्रमथ, पार्षद, (परिषद) ।

*गण्यन्ते दिव्यपदप्राप्तयेति गणाः ।

गण-पु-१४११-सभूड समुदाय.

द्र०उत्करशब्दः ।

*गण्यते इति गणः ।

गणक-पु-४८२-गओतिषी, वज.

द्र०आदेशिनशब्दः ।

*गणयति इति गणकः ।

गणदेवता-स्त्री-८९ (शि. ७)-गणुदेवताओ.

(गणनाथ)-पु-११०. शंकर, भडादेव.

द्र०अद्रहासिनशब्दः ।

गणनाथिका-स्त्री-२०५ (शि. ५३)-पार्वती.

द्र०अद्रिजाशब्दः ।

(गणनीय)-न.-८७२-गणुी शक्य तेवुं.

गण्य, गण्येय, संख्येय ।

गणरात्र-पुं न.-१४३-शक्तिनो समुड.

निशागण ।

*गणा रात्रयः समाहृता इति गणरात्रः पुंस्त्री-
बलिङ्गः, “संख्यातैक”-॥७।३।११९॥ इत्यादिना
अस्तमासान्तः ।

गणाधिप-पुं-(प. व.)-३१-गणुधर भगवान.

*गणानां अधिमाः इति गणाधिपाः ।

गणि-पुं-७८-ग्यायारंग वगेरे प्रवयन आशुतार.

अनूचान ।

*गण्यते पूज्यतया इति गणिः “स्वरेभ्य इः”-

(उणा-६०६) इति इः ।

गणिका-स्त्री-५३२-वेश्या..

साधारणस्त्री, वेश्या पण्याङ्गना, पणाङ्गना,
भुजिध्या, लञ्जिका, रूपाजीवा [खंगालिका, वरवाणि,
कामलेखा, शुद्रा शि. ११३, ११४] ।

गणिका-स्त्री-३३४-गणिक. वेश्या.

अञ्जुका ।

*गणयति ईश्वरानीश्वरौ इति गणिका, गणः पेट-
कोऽस्त्यस्याः ।

(गणिका)-स्त्री-१२१८ (शि. ११७)-ड.थ.गुी.

धेनुका, वशा (हस्तिनी) [वासिता, कर्ण-
धारिणी शि. ११७] ।

‘गणिका’ स्त्री-११४८-गुध.

द्र०मागधीशब्दः ।

गणिकापति-पुं ५१९-गणिकानो पति.

मुजङ्ग ।

गणिकाभृति-स्त्री-३६३ गणिकानो पणार.

भोग, [भाटि शि ६४] ।

*गणिकायाः भृतिर्वतनं इति गणिकाभृतिः ।

गणिपिटक-न.-२४५-दादशांगी.

द्वादशांगी ।

गणेश-न.-८७२ गणेश शक्य तेषुं.

गण्य, सख्येय, (गणनीय) ।

*गणेशम् “गणहृदयादयः” (उणा-३७०) इति-
एयै निपात्यते यद् वाचस्पतिः— “गणनीयं तु गणे-
यम्” इति ।

गणेश-स्त्री-५३३ (शि. ११४) दासी.

द्र०कुट्टहारिकाशब्दः ।

गणेश-पुं-२०७-गणेश विनायक.

द्र०आखुगशब्दः ।

*गणानां ईशः इति गणेशः यौगिकत्वान् प्रथमा-
शिवः ।

गणेश्वर-पुं-१२८५ (शि १४४) सिंघ.

द्र०इमारिशब्दः ।

गण्ड-पुं-४६६ विस्फोटक शैलो.

स्फोटक, पिटक, [विस्फोट शि. ३३] ।

*गच्छति विकारं इति गण्डः, “पञ्चमाहुः”
(उणा-१६८) इति डः ।

गण्ड-पुं-५८२-कपोतनी आगणतो भाग, लभण्ण.

*कपोलात् परो गण्डति इति गण्डः, गल्लादय-
स्त्रयोऽस्य विशेषत्वादेकार्थो इत्येके ।

गण्ड-पुं-१२२५-छाथीनुं गंउस्थर.

करट, कट ।

गण्डक-पुं-१२८७-गेडो.

खड्गिन, खड्ग, वार्धगम ।

*गण्डति संहन्यते इति गण्डकः ।

गण्डमाल-पुं-४६७ गंडभाण.

गलगण्ड ।

*गण्डान् स्फोटन् मलते इति गण्डमालः ।

गण्डशैल-पुं-(अ. व.)-१०३६ परितभाथी छूटा
पडेवा भोटा पथर.

*शैलस्य गण्डा इव गण्डाः शैला इव वा
गण्डशैलाः, गिरेः स्थूलाऽस्मानश्च्युता भूकम्पादिना
गलिताः ।

गण्डि स्त्री-११२०-भुणथी लघने शाभा सुधीनो
भाग.

प्रकाण्ड, (गण्डिका) ।

अ. ३०

(गण्डिका)-स्त्री-११२०-भुणभाथी लघने 'शाभा
सुधीनो भाग.

गण्डि, प्रकाण्ड ।

गण्डपद पुं-१२०३-अणसिया.

किञ्चुलक, 'किञ्चिलक, कुसू, भूला- (मही-
लता) [किञ्चुलक शि. १८] ।

*गण्डा ग्रन्थयः पदान्यस्य इति गण्डपदः ।

गण्डपदभव-न-१०४१-शीसु.

सीस, 'सीसक'. सीसपत्रक, नाग, वप्र, सिन्दूर-
कारण, वध्र, स्वर्णारि, योगेष्ट, यवनेष्ट, सुवर्णक,
[महाबल, चीन पट्ट, समोल्क, कृष्ण, त्रपुवन्धक
शे १६०] ।

*गण्डपदेषु भवति इति गण्डपदभवम् ।

गण्डपदी-स्त्री-१२०३ गंडोला.

शिली ।

*गण्डः पदान्यस्या इति गण्डपदी ।

गण्डपु-पुं-५९८-पाण्णिना आधार इये अनावेशी
पसली (यांगणु)

चुलक, चल, [चलक शि ४७] ।

*गण्डयति इति गण्डपुः “खलिफलि”-(उणा-
५६०) इत्युपः ।

गण्डोल-पुं-४२६-डेणीओ.

द्र०कवकशब्दः ।

*गण्डति वदनैकदेशो भवति इति गण्डोलः,
“कटिपट्टि”-(उणा४९३) इत्योलः ।

गण्य-न.-८७२-गण्णी शक्य तेषुं

गण्य, सख्येय, (गणनीय) ।

*गण्यते इति गण्यम् ।

गताक्ष-पुं-४५७-आंध्रणा.

अन्ध, (चक्षुर्विकल), [अनेडमूक शे. १०६] ।

गति-स्त्री-४७०-लोडी अरतुं वणु, नासुर.

नाडीव्रण ।

*गच्छत्यनया रुधिरं इति गतिः ।

गति-स्त्री-१५००-यालपुं, विदार.

द्र०ईर्याशब्दः ।

*गमनं इति गतिः ।

गद-पुं.-४६३-रोण.

द्र०अपाटवशब्दः ।

*गदति व्यथां इति गदः ।

गदयित्नु-पुं.-१६४ (शे. २८)-भेध वाहण.

द्र०अभ्रशब्दः ।

गदाग्रज-पुं.-२१६-विष्णु, नारायण.

द्र०अच्युतशब्दः ।

*गदस्याऽग्रजो इति गदाग्रजः ।

(गदाधर)-पुं.-२१९-विष्णु, नारायण.

द्र०अच्युतशब्दः ।

गदान्तक पुं-(दि. १.)-१८२ (शे. ३६)-स्वर्गना
वैध.

द्र०अन्धजशब्दः ।

गदाभृत्-पुं.-२१९-विष्णु, नारायण.

द्र०अच्युतशब्दः ।

*गदां विभर्ति इति गदाभृत्, यौगिकत्वात् गदा-
धरः ।

गदित-न.-२४१ (शे. ८२)-वाष्पी, वयन.

द्र०भाषितशब्दः ।

गदिनी-स्त्री-२०५ (शे. ५३)-पावती.

द्र०अद्रिजाशब्दः ।

गद्गदस्वर-पुं.-१२८३ (शे. १८३)-पाडो.

द्र०कासरशब्दः ।

गन्त्री-स्त्री-७५३-भेलगाडी.

□कम्बलिवाद्य ।

*गमनशीला इति गन्त्री ।

गन्दुक-पुं.-६८९(शि.५६)-हडो.

□कन्दुक, गेन्दुक ।

गन्ध-पुं.-१३९०-सुगंध.

□जनमनोहारिन्, सुरभि, घ्राणतर्पण, समाकर्षिन्,
निर्हारिन् ।

*गन्धयते इति गन्धः, घ्राणग्राहोऽर्थः सः ।

गन्धक-पुं.-१०५७-गंधक.

□गन्धाश्मन्, शुल्वारि, पामारि, कुष्ठारि,

गन्धिक, सौगन्धिक, शुक्रपुच्छ ।

गन्धकालिका-स्त्री.-८४७-व्यास ऋषिनी माता.

□सत्यवती, वासवी, योजनगन्धा, दाशेयी
शालङ्कायनजा, [गन्धवती, मत्स्योदरी शे. १५४] ।

*गन्धेन युक्ता काली श्यामी इति गन्धकाली के
गन्धकालिका ।

गन्धज्ञा-स्त्री-५८०-नाड.

□नासिका, नासा, घ्राण, घ्राण, विकृणिका,
नक्र, नकुटक, शिङ्घिनी, [गन्धहृत्, नसा, गन्धवहा,
नस्या, नासिक्य, गन्धनालिका शे. १२१] ।

*गन्धं जानाति इति गन्धज्ञा ।

गन्धदारु-पुं.-६४० (शे. १३२)-अगरु, अगुर.

द्र०अगरुशब्दः ।

गन्धधूली-स्त्री-६४४-कस्तुरी.

द्र०कस्तुरीशब्दः ।

*गन्धप्रधाना धूली इति गन्धधूली ।

गन्धनालिका-स्त्री-५८१ (शे. १२१)-नाड.

द्र०गन्धज्ञाशब्दः ।

गन्धपिशाचिका-स्त्री-६४९-अेक स्थानेथी भीले
स्थाने अतो धूप.

*गन्धेन पिशाचिकेवाऽस्त्वलिता दृश्यगतिवाद् इति
गन्धपिशाचिका ।

‘गन्धफलो’-स्त्री-११४९-कांग.

द्र०प्रियङ्गुशब्दः ।

गन्धमान्-स्त्री.-९३६-पृथ्वी.

द्र०अचलाशब्दः ।

*गन्धस्य मातेव इति गन्धमाता, भुवो गन्धगुणा-
ऽऽम्नानात् ।

गन्धमूषी-स्त्री-१३०१-छुंदरी.

□छुन्दरी, (गन्धमूषिका) ।

*गन्धप्रधाना मूषी इति गन्धमूषी ।

गन्धमूषिका-स्त्री-१३०१-छुंदरी.

*छुन्दरी, (गन्धमूषिका) ।

गन्धरस-पुं.-१०६३-डीशभोण.

□बाल, प्राण, पिण्ड, गोपरस, शश, [गोप;
रस शि. ६४] ।

*गन्धप्रधानो रसः इति गन्धरसः ।

गन्धर्व-पुं-४३-श्रीकृत्थुनाथ लगना शासनदेव.

*गन्धयते अर्दयति विघ्नान् इति गन्धर्वः ।

गन्धर्व पुं-(अ. व.)-९१-व्यंतरहेव.

गन्धर्व पुं-(अ. व.)-१८३-छाहा वगेरे गन्धर्वो,
देवेना गवैया.

□ गन्धर्व, देवगायन ।

*गन्धयन्ते हिंसन्ति दुःखं इति गन्धर्वा "गन्धे-
र चान्तः" (उणा-५०८) इति वः गौर्ध्रियते वाक्
सप्तस्वरसपन्ना तिष्ठत्यत्रेति वा ।

गन्धर्व-पुं-१२३३-थोडो.

द्र० अर्वाशब्दः ।

*गन्धयतेऽर्धयन्ते इति गन्धर्वः "गन्धेर्वान्तः"

(उणा-५०८) इति वः ।

'गन्धहस्तक'-पुं-११५०-अेरडो.

द्र० एण्डशब्दः ।

गन्धवती-स्त्री-८४८ (शे. १५४)-व्यास ऋषिनी
माता.

द्र० गन्धकालिकाशब्दः ।

गन्धवह-पुं-११०६-पवन.

द्र० अङ्कतिशब्दः ।

*गन्धस्य वहो इति गन्धवहः ।

गन्धवहा-स्त्री-५८१ (शे. १२१)-नाड.

द्र० गन्धज्ञाशब्दः ।

गन्धवाह-पुं-११०७ (शे. १००)-पवन.

द्र० अङ्कतिशब्दः ।

*गन्धस्य वहो इति गन्धवाहः ।

गन्धसार-पुं-६४१-यदन, सुम्भड.

□ श्रीखण्ड, रोहणुम, मलयज, चन्दन, [एकाङ्ग,
भद्रश्री, फलकिन् शे. १३१] ।

*गन्धेन सारो इति गन्धसारः ।

गन्धहत्-पुं-५८१-(शे. १२१)-नाड.

द्र० गन्धज्ञाशब्दः ।

गन्धाम्बुवर्ष-न.-६३-सुगंधी नलनेो वरसाए,
लग. नो उ० मो व्यतिशय.

गन्धाश्मन्-पुं-१०५७-गंधक.

द्र० गंधकशब्दः ।

*गन्धप्रधानोऽश्मा इति गन्धाश्मा ।

गन्धिक-पुं-१०५७ गंधक.

द्र० गन्धकशब्दः ।

*गन्धोऽस्त्यस्य इति गन्धिकः ।

गन्धोत्तमा-स्त्री-९०२-भदिरा.

द्र० अन्धजाशब्दः ।

*गन्धेन उत्तमा इति गन्धोत्तमा ।

गन्धोली-१२१५-भभरा गेयुं यंयल पांभवाणु
७७वु.

□ तैलाटी, वरटा, 'वरटी' ।

*गन्धयति अर्दयति इति गन्धोली, "पिच्छोल-"
(उणा-४९५) इत्योले निपात्यते ।

गभस्ति-पुं-९५-सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

*गृधयते अभिकाङ्क्षयते लोकैरसाविति गभस्तिः

"गृधेर्गभच-" (उणा-६६१) इति अस्तिक् गृधेर्गभा-
देशश्च, गां गभस्ति दीपयतीति वा पृषोदरादित्वात् ।

गभस्ति-पुं-१००-डिरणु.

द्र० अंशुशब्दः ।

(गभस्तिपाणि)-पुं-९६-सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

गभीर-न.-१०७१-गंभीर, अं.डु.

□ निम्न, गम्भीर ।

*गच्छति जलमत्र इति गभीरम्, "जम्बीराभीर-"
(उणा-४२२) इति ईरे निपात्यते ।

*गच्छति जलमत्र इति गभीरम्, "जम्बीराभीर-"
(उणा-४२२) इति ईरे निपात्यते ।

गमन-न.-७८९-गभन प्रयाणु.

द्र० अभिनिर्य्याणशब्दः ।

*गम्यते इति गमनम् ।

गम्भीर-न.-१०७१-गंभीर, अं.डु.

□ निम्न, गभीर ।

गम्भीरवेदिन्-पुं-१२२२-अंधकुशने नडि गणु-
नारेो छथी.

□ अवमताङ्कुश ।

*गाम्भीर्येण" वेदयति इति गम्भीरवेदी यदाहुः-
त्वग्भेदात् शोणितश्रावादामांसं व्यथनादपि । संज्ञां न

लभते यस्तु, गजो गम्भीरवेद्यसौ ।”

‘गम्भीरी’-स्त्री-१९४३ सीवणुत्तुं वृक्ष।

द्र० काश्मरीशब्दः ।

गया-स्त्री ९७३-गय रा०४पि०नुं नगर, गयानामनुं तीर्थ।

*गच्छन्ति अस्यां इति गया, “गयहृदया”-

(उणा-३७०) इत्यये निपात्यते ।

गर-पुं-१३१४-अनावटी जेर।

□चार, उपविष ।

*गिरति जीवं इति गरः, कृत्रिममौषधादियोग-जनितं विषम् ।

गरभ-पुं-५४०-गर्भ।

□गर्भ, भ्रूण, दोहदलक्षण ।

*गीर्यते इति गर्भ, गृहृमि-” (उणा-३२७) इति भः

*क्याग-” (उणा-३२९) इत्यभे गरभः ।

गरल-पुं न-११९५-जेर, वि०।

□विष, श्वेड, रस, तीक्ष्ण ।

*गीर्यते रागिभिः इति गरलः, “मुरलोरल”-
(उणा-४७४) इसि साहुः, गरं लातीति वा पुंक्लीब-
लिङ्गः ।

गरव्रत-पुं-१३२० (शि. १८८)-मेर।

द्र० केकिन्शब्दः ।

गरुड-पुं-४३-श्री शांतिनाथ भगना शासनदेव।

*गरुड इव गरुडः प्रचण्डत्वाद् ।

गरुड-पुं-२३०-गरुड पक्षी।

द्र० अरुणावरजशब्दः ।

*गिल्यति नागान् इति गरुडः “गजदवभभ्य उड
६ ६६६६

उडश्च”-(उणा-१५३) इत्युडः, गरुड्भिर्डयते इति वा
पृषोदरादित्वात् डस्य लत्वे गरुडः ।

(गरुड)-पुं-७८०-आणुना ओड प्रक्षर।

(गरुडगामिन)-पुं-२२१-विष्णु।

द्र० अच्युतशब्दः ।

गरुडाग्रज-पुं-१०२-सूर्यो नो सारथि, अश्ल।

द्र० अनूरुशब्दः ।

*गरुडस्याग्रजो इति गरुडाग्रजः ।

गरुडाक-पुं-२१४-विष्णु।

द्र० अच्युतशब्दः ।

गरुत्-पुं न-१३१८-पक्षीनी यांय।

□पत्त्र, पतत्र, पिच्छ, वाज, तनूरुह, पक्ष,
छद, [पिच्छ शि. ११७] ।

*गिरति खं इति गरुत् “ग्रोमादिर्वा”-(उणा-
८९०) इत्युत् पुंक्लीबलिङ्गः ।

गरुत्मत-पुं-२३१-गरुड पक्षी।

द्र० अरुणावरजशब्दः ।

*गरुतः पक्षाः सन्त्यस्य इति गरुत्मान् ऊर्म्या-
दित्वात् वत्वं न भवति ।

‘गरुत्यमत’-१३१७-पक्षी।

द्र० अगौकमशब्दः ।

गरुल-पुं-२३०-गरुड पक्षी।

द्र० अरुणावरजशब्दः ।

गर्गरी-स्त्री-१०२२-गागर, हडीं वलोवानी ओणी।

□कलशि, मन्थनी ।

*गिरति दधि इति गर्गरी, “कृतष्टित्”-(उणा-
९) इत्यप्रत्ययः स्वरुद्वित्वं च ।

गर्ज-पुं-१२१८-हाथी।

द्र० अनेकपशब्दः ।

*गर्जति इति गर्जः ।

गर्ज-पुं-१४०५-हाथीनी गर्जना।

□बृंहित, [गर्जा-शि. १२७]

*गर्जनं इति गर्जः ।

गर्जा-स्त्री-१४०५-(शि. १२७) हाथीनी गर्जना

□बृंहित, गर्ज ।

*गर्जनं इति गर्जा ।

गर्जि-पुं-१४०६-मेधनी गर्जना।

□स्तनित, गर्जित, स्वनित, रसित, [ध्वनित
वगेरे] ।

*गर्जनं गर्जितं “पदिपटि”-(उणा-६०७) इति
इप्रत्यये गर्जिः पुंलिङ्गः ।

गर्जित-पुं-१२२०-मेधनी भत हाथी।

□मत्त, प्रभिन्न ।

*गर्जा संजाताऽस्य इति गर्जितः ।

गर्जित-पुं-१४०६-मेधनी गर्जना।

द्र० गर्जिशब्दः ।

*गर्जनं इति गर्जितः ।

गर्त्-पुं-स्त्री-१३६४-भूमिनो षाडो. -

द्र० अगाधशब्दः ।

*गिरति इति गर्त्तः पुंस्त्रीलिङ्गः “दम्यमि-”
(उणा-२००) इति तः ।

गर्त्तिका-स्त्री-९९९-तंतु शाणा.

□ तन्तुशाणा, [तन्तुशाल] ।

*कुबिन्दस्थितये गर्तोऽस्त्यस्यां इति गर्त्तिका,
“अतोऽनेकस्वरात्” ॥७।२।६॥ इतीकः ।

गर्दभ-पुं-१-२५६-गर्धडो.

द्र० खरशब्दः ।

*गर्दति शब्दायते इति गर्दभः, “कुशुगृ”-
(उणा-३२९) इत्यमः ।

गर्दभाह्वय-न. ११६४-यद्रविडासी सइइ उमण.

द्र० कुमुदशब्दः ।

*गर्दभस्याह्वयोऽस्य इति गर्दभाह्वयम् ।

गर्दभी-स्त्री-१२०८-छाणुना डीडा, गहदीया.

□ गोमयोत्या ।

*गर्दभवर्णत्वाद् गर्दभी ।

गर्द्ध-पुं-४३०-ध्विअ, अलिदापा.

द्र० अभिलापशब्दः ।

*गर्धनं इति गर्द्धः ।

गर्धन-पुं-४२९-अतिलोली.

द्र० अभिलापुकशब्दः ।

*गर्दनशीलः ‘भूषा’-॥५।२।४२॥ इत्यनं गर्धनः ।

गर्भ-पुं-५४०-गर्भ.

□ गरभ, भ्रूण, दोहदलक्षण ।

*गीर्यते इति गर्भः, “गर्दरमि”-(उणा-३२७)

इति मः ।

गर्भ-पुं-६०४-पेट.

द्र० उदरशब्दः ।

*गिरत्याहार इति गर्भः, “गर्दरमि”-(उणा-
३२७) इति मः ।

गर्भक-न. १४४-अे रात्रि.

□ रजनीन्द्र ।

*गर्भयतीति गर्भकम् अन्तर्भूतदिनत्वात् ।

गर्भक-पुं-६५१-देशभां धारणु डरवानी पुष्प-
भाणा.

*केशमध्यगतं पुष्पदाम गर्भस्थत्वाद् गर्भकः ।

गर्भपाकिन्-पुं-११६८-पोतानी भेजे पाडता
योभा.

□ पष्टिक ।

*गर्भे पच्यते स्वयमेवेत्येवं शीलो गर्भपाकी णिनि
न्यङ्क्वादित्वात् साधुः ।

गर्भवती-स्त्री-५३८-सगर्भा स्त्री.

द्र० अन्तर्वत्नीशब्दः ।

*गर्भोऽस्त्यस्या इति गर्भवती ।

गर्भागार-न. ९९५-ओरडो, शयनगृह.

द्र० अपवरकशब्दः ।

*अगारस्य गर्भो इति गर्भागारं, राजदन्तादित्वात्
पूर्वनिपातः ।

गर्भाशय-पुं-५४०-गर्भास्थान, गर्भाशय.

□ जरायु, उख ।

*गर्भ आशतेऽत्र इति गर्भाशयः ।

गर्भिणी-स्त्री-१२६६-गर्भिणी गाय.

□ प्रठौही, ‘पष्ठौही’ ।

*गर्भोऽस्त्यस्या इति गर्भिणी ।

गर्व-पुं-३१६-अभिमान गर्व.

द्र० अभिमानशब्दः ।

*गर्वणं इति गर्वः गिरतीव परमिति वा
“लटिखटि”-(उणा-५०५) इति वः पुल्लिङ्गः वैजय-
न्तीकास्तु “अभिमानस्त्वहङ्कारो गर्वोऽस्त्री” इत्याह ।

(गर्व)-पुं-२७१-निंदा.

द्र० अवर्णशब्दः ।

*गर्वणं इति गर्वः ।

गर्वणा-स्त्री-२७१-निंदा.

द्र० अवर्णशब्दः ।

*गर्वणं इति गर्वणा ।

गर्हां-स्त्री-२७१ (शि. १७)-निंदा.

द्र० अवर्णशब्दः ।

गर्ह्य-न. १४४२-अधम, दुलभुं.

द्र० अधमशब्दः ।

*गह्वर्ति इति गह्वर्म ।

गल-पुं-५८८-३३.

□ निगण, कण्ट ।

*गिरल्यनेन "पुं नाभिन्"-॥५॥३॥१३०॥ इति
घे लत्वे च गलः, गिलतीति वा ।

गलकम्बल-पुं-१२६४-अण्डना गणा नीये
लटक्षती गोदडी ।

□ सास्ना ।

*गलस्य कम्बल इव लम्बमानत्वाद् गलकम्बलः ।

गलगण्ड-पुं-४६७-३३मात्र रेणु.

□ गण्डमाल ।

*गले गण्डो इति गलगण्डः ।

गलशुण्डिका-स्त्री-५८५-५३७मी.

□ मुधास्रवा, घण्टिका, लम्बिका ।

*गलस्य शुण्डेव इति गलशुण्डिका ।

गलन्ती-स्त्री-१०२१-अरी, नानुं पाष्णीनुं पात्र.
द्र० आल्लशब्दः ।

*गलति अम्भोऽस्यां इति गलन्ती, "सीमन्त"

(उणा-२२२) इत्यन्ते निपात्यते ।

गलस्तनी-स्त्री-१२७५-अक्षरी.

द्र० अजाशब्दः ।

*गले स्तनौ अस्या इति गलस्तनी ।

गलाङ्कुर-पुं-४६७-गंउभाणनो अ्येक गणानो
रेणु.

□ रोहिणी ।

*गलेऽङ्कुर इति गलाङ्कुरः ।

गलि-पुं-१२६३-शक्ति होवा छतां धुराने
वलन न डरनार अण्ड.

□ दुष्टवृष ।

*गलति भक्षयत्येव इति गलिः, "पदिपटि"-
(उणा-६०७) इति इः ।

गलित-न.-१४९०-पडी गथेल, गजेसुं.

□ पतित, च्युत, स्रस्त, भ्रष्ट, स्कन्न, पन्न,
'ध्वस्त' ।

*गलति स्म इति गलितम् ।

गल्ल-पुं-५८२-गाल, उपोष.

*गल्यतेऽनेन इति गल्लः "शामाश्या"-
(उणा-४६२) इति बहुवचनाद् लः ।

गल्वर्क-पुं-९०६-भदिरा पीवानुं पात्र.

द्र० अनुतर्षणशब्दः ।

*गलन्त्यनेन इति गल्वर्कः, "निष्कतुष्क"-
(उणा-२६) इति के निपात्यते ।

गवय-पुं-१२८६-रे।अ.

□ वनगव, गोसदृक्ष, अश्ववाश्रण ।

*गवते इति गवयः "कुरुवलि"-
(उणा-३६५)

इत्ययः ।

गवल-पुं-१२८३-अं गवी पाडो.

*गवते शब्दायते इति गवलः, "मृदिकन्दि"-
(उणा-४६५) इत्यलः ।

गवाक्ष-पुं-१०१२-गोअ, वण्णो, आरी.

□ वातायन, जालक ।

*गोरक्षीव इति गवाक्षः, "अश्वोऽप्राण्यङ्गे"

॥७३॥३॥८५॥ इत्यद् समासान्तः, "गोनिम्नयोऽक्षे"
॥११२॥२८॥ इत्यवादेशः ।

'गवाक्षी'-स्त्री-११५७-छन्द्रवारणी.

द्र० इन्द्रवारणीशब्दः ।

गवीधुका-स्त्री-११७९ (शि. १०७) -अरंटी, अंटी.

□ गवेधुका. गवेधु, 'गवेडु' ।

गवीश्वर-पुं-८८८-गायवाणो, गायनो भासिड.

□ गोमत् गोमिन्, [गवेश्वर शि. ७८]

*गवामीश्वरो इति गवीश्वरः ।

'गवेडु'-स्त्री-११७९-अरंटी.

द्र० गवेधुशब्दः ।

गवेधु-स्त्री-११७९-अरंटी, अंटी.

□ गवेधु 'गवेडु' [गवीधुका शि. १०७] ।

*गवाऽम्भसा एधते इति गवेधुः, स्त्रीलिङ्गः
"मृमृ"-
(उणा-७१६) इति बहुवचनाद्दुः ।

गवेधुका-स्त्री-११७९-अरंटी, अंटी.

□ गवेधु 'गवेडु' [गवीधुका शि. १०७] ।

*गायते इति गवेधुका मुन्यन्तं, "गुड इधुका-एधुको"
(उणा-७४) गवीधुकाऽपि ।

गवेश्वर-पुं-८८८ (शि. ७८) गायवाणो, गायभासिड.

□ गोमत्, गोमिन्, गवीश्वर ।

गवेषित-न.-१४९१-शोधे।

द्र० अन्विष्टशब्दः ।

*गवेषण् मार्गणे' गवेष्यते इति गवेषितम् ।

(गवोद्ध)-पुं-१४४१-उत्तम गाय, अण्ड.

गव्य-न.-१२७३-दूध, दही वगैरे.

*सर्व' क्षीरादि गोसिद्धं गविभवमित्यादिष्वर्थेषु वा गव्यम् ।

गव्य-न.-४०४ (शे. १००)-दूध.

द्र० ऊधस्यशब्दः ।

गव्या-स्त्री न.-७७६-धनुष्यनी द्वेरी, पण्ड.

□ मौर्वी, जीव, गुण शिञ्जा, वाणासन, द्रुणा, शिञ्जिनी, ज्या ।

*गोभ्यो वाणेभ्यो हिता इति गव्या, स्त्रीकलीबलिङ्गः, "गोः स्वरे यः" ॥६।१।२७। इति यः ।

गव्या-स्त्री-८८८-भे केश, भे गाडि.

□ गोस्त, गव्यूत, गव्यूति ।

*गोभ्यो हिता इति गव्या ।

गव्या-स्त्री-१४२१-गायने समूह

□ गोत्रा ।

*गवां समूहः इति गव्या "पाशादेश श्रव्यः" ॥६।२।२५॥ इति ल्यः ।

गव्यूत-न.-८८७-अेक गाडि, भे ६७२६३ प्रभाण्.

□ क्रोश ।

*दण्डानां द्वौ सहस्रौ गवां यूतिरत्र इति गव्यूतं पृषोदरादित्वात् ।

गव्यूत-न.-८८८-भे गाडि.

द्र० गव्याशब्दः ।

*गवां यूतिरत्र इति गव्यूतम् ।

गव्यूति-पुं स्त्री-८८८-भे गाडि.

द्र० गव्याशब्दः ।

*गवां यूतिः इति गव्यूतिः पुं स्त्रीलिङ्गः पृषोदरादित्वात् ।

गहन-न.-१११०-०० गद, वन.

द्र० अटवीशब्दः ।

*गाह्यते इति गहनं "विदन-" (उणा-२७५)

इत्यने निपात्यते ।

गहन-न.-१४७२-दुःभे प्रवेश करी शक्य तेवुं.

□ कल्लि ।

*गाह्यते व्याप्तत्वाद् इति गहनं "विदन-" (उणा-२७५) इत्यने निपात्यते ।

गह्वर-पुं न.-१०३३ स्वाभाविक गुहा.

□ गुहा ।

*गूहति गाह्यते वा इति गह्वरम् पुं स्त्रीबलिङ्गः, "तीवर"- (उणा-४४४) इति वरटि निपात्यते, गह्वरः सन्त्यत्र वा, अश्मादित्वाद् रः ।

गह्वर-पुं-१४०२-आंतरे हृदयानुं रदन, गह्वरं कंठे रदन.

* रुदितम्पुष्टं गद्गदस्वरत्वाद्जातोच्चपूत्कारं गाहते हृदयान्तः इति गह्वरः "जटर"- (उणा-४०३) इत्यने निपात्यते ।

गाङ्गेय-न.-१०४३-सोनुं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

*गङ्गाया अपत्यं इति गाङ्गेयं शुभ्रादित्वादेयण् । (गाङ्गेय)-पुं-२०८-शं करपुत्र.

द्र० अग्निभूशब्दः ।

गाढ-न.-१४४७-निरन्तर.

द्र० अविरलशब्दः ।

*गाह्यते इति गाढम् ।

गाढ-न.-१५०५-अतिशय धलु.

द्र० अतिमर्यादशब्दः ।

*गाहते स्म इति गाढम् ।

गाणिक्य-न.-१४२०-गणिकायो समूह.

*गणिकानां समूहो इति गाणिक्यम्, "गणिकाया ष्यः" ॥६।२।१७॥ ।

गाण्डिव-पुं-७१०-अनुं ननु धनुष्य.

□ गाण्डीव ।

*गाण्डिरस्त्यस्य इति गाण्डिवम्, मण्यादित्वाद् वः पुं क्लीबलिङ्गः ।

गाण्डीव-पुं न.-७१०-अनुं ननु धनुष्य.

□ गाण्डिव ।

*गाण्डी धनुष्येव सा अस्ति अस्य इति गाण्डीवम् ।

गात्र-न.-५६३-शरीर.

द्र० अङ्गशब्दः ।

*गच्छति इति गात्रम्, “गमेरा च” (उणा-
४५३) इति चः ।

गात्र-स्त्री न.-१२२८-छाथीना पग ज्ञा वगेरे.

*गच्छति अनेन इति गात्रं स्त्रीकलीवलिङ्गः
हस्तिनः पूर्वः पादजङ्घादिभागः ।

गात्र-न.-५६६ (शे. ११८)-शरीरना अवयव.

द्र० अङ्गशब्दः ।

गात्रसंकोचिन-पुं-१३०२-अेक जतनो भिलाडे.

□ जाहक, मण्डली ।

*गात्रं संकोचयति इति गात्रसंकोची ।

गात्रसंप्लव-पुं-१३४०-खवपक्षी, जलभां
डुअक्षी-भारनार पक्षी.

□ प्लव ।

*गात्रेण संप्लवते इति गात्रसंप्लवः ।

गात्रानुलेपनी-स्त्री-६३९-वाटेसी वस्तुनो लेप.

□ वर्ति ।

*गात्रं अनुलिप्यतेऽनया इति गात्रानुलेपनी ।

(गाधिनन्दन)-पुं-८५०-विश्वामित्र.

□ विशाङ्क्याजिन्, गाधेय, विश्वामित्र, कौशिक ।

गाधिपुर-न.-९७४-कान्यकुब्ज कनोअ

द्र० कन्यकुब्जशब्दः ।

*गाधे गात्रः पुरं इति गाधिपुरम् ।

गाधेय-पुं-८५०-विश्वामित्र.

□ विशाङ्क्याजिन्, विश्वामित्र, कौशिक,

(गाधिनन्दन) ।

*गाधेरपत्यं इति गाधेयः “इतोऽनिजः” ॥६।

१।७२।। इत्येयण् गाधिनन्दनोऽपि ।

गान-न.-२८०-गीत गायन.

□ गीत, गेय, गीति, गांधर्व ।

*प्रावेशिक्यादिभ्रुवा रूप गानम् ।

गान्धर्व-न.-२८०-गीत गायन

□ गीत, गेय, गीति, गान ।

*गन्धर्वैः कृतं इति गान्धर्वम् ।

गान्धर्व-(प. व.)-पुं-१८३-देवोना गवैया.(छा

छा वगेरे गन्धर्वो.)

□ गन्धर्व, देवगायन, (हाहा-हूह, तुम्बुक,
वृषणाश्च, विश्वावसु, वसुरुचि) ।

*गान्धर्वा एव इति गन्धर्वाः ।

गाधर्वी स्त्री-२०५ (शे. ५५)-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

गान्धार-पुं-१४०१-वीण्या डे कंडभांधी भोलाता
स्वर.

*गां वाचं धारयति इति गान्धारः, गन्धवहमि-
र्यत्ति वा यद्वाह—“वायुः समुत्थितो नामेः कण्ठशीषि-
समाहृतः । नानागन्धवहः पूषैर्गान्धारस्तेन हेतुना ॥”
गान्धारी-स्त्री-४६-श्री नभिनार्थ भग.ती शासनदेवी.

*गां धारयतीति गान्धारी वृषोदरादित्वात् ।

गान्धारी-स्त्री-२४०-१०भी विद्यादेवी.

*गांधार वतीति गान्धारी, वृषोदरादित्वात् ।

गामिन-पुं-९ (प.)-आ शब्द लगाउवाथी वालक
वायक शब्द अने छे जेभ वृषणाभी.

गारुड-न.-१०४४-सोनुं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

*गारुडस्येदं इति गारुडम् ।

गारुडमत्-न.-१०६४-भरकतभञ्जि, पन्ना.

□ मरकत, अश्मगर्भ, हरिन्मणि, (अश्मयोनि) ।

*गारुडमत् इदं जातं विषं हन्तुं गारुडमत् ।

(गार्गीक)-पुं-१४१६-गर्गीरूपिना वंशज.

गार्गी स्त्री-२०५ (शे. ५५)-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

गार्ध्रपक्ष-पुं-७७८-आण.

द्र० अजिह्मशब्दः ।

*गृध्रपक्षस्यायं इति गार्ध्रपक्षः ।

गार्भिण-न.-१४१५-गर्भिणीओनो समूह.

*गार्भिणीनां समूहः इति गार्भिणम् ।

गार्हपत्य-पुं-८२६-त्रीण प्रधारनो अग्नि.

*गृहपतिना संप्रयुक्तो इति गार्हपत्यः, “हृद्य-
पत्य”-॥७।१।११॥ इति ये निपात्यते ।

गालव-पुं-११५९-लोध्र, लोधर.

□ लोध्र, रोध्र, तित्त्व, शावर, मार्जन ।

*गालयति खावयति अक्षि गालवः “कैरव”-
(उणा-५१९) इत्यवे निपात्यते ।

गालि-स्त्री-२७२-गाण्।

□ विरुद्धशंसन ।

*गालयते गुणान् इति गालिः ।

गिर-स्त्री-२४१-सरस्वतीदेवी, वाष्ठी।

□ वाच्, ब्राह्मी, भारती, गो, वाणी, भाषा,
सरस्वती, श्रुतदेवी ।

*गृणाति इति गीः ।

गिरि-पुं-६८८-गेडी रभवानुं साधन।

□ गुड, बालक्रीडनक गिरियक, गिरिगुड,
[गिरिक, गिरियक शि. ५८]

*गीर्यते इति गिरिः पुल्लिङ्गः, “नाम्युपान्त्य”-
(उणा-६०९) इति क्तिदिः ।

गिरि-पुं-१०२७-५वर्त।

द्र० अचलशब्दः ।

*गीर्यते इति गिरिः “नाम्युपान्त्य”-(उणा-६०९)
इति क्तिः ।

गिरिक-पुं-६८९ (शि. ५८)-गेडी रभवानुं साधन।

द्र० गिरिशब्दः ।

गिरिकर्णी-स्त्री-११५६-गरष्ठी।

□ अपराजिता ।

*गिरिस्त्रमेव कर्णोऽस्या इति गिरिकर्णी ।

गिरिका-पुं-१३०१-नानो उदर।

□ बालमूषिका, (खट्वाखु) ।

*गिरति इति गिरिका “कुशिक”-(उणा-४५)

इतीके साधुः ।

गिरिगुड-पुं-६८९-गेडी रभवानुं साधन।

द्र० गिरिशब्दः ।

□ गीर्यते गुड्यते च गिरिगुडः पृषोदरादित्वा-
त्साधुः ।

गिरिज-न. -१०६२-शिक्षाञ्जित।

द्र० अश्रयशब्दः ।

*गिरिः जायते इति गिरिजम् ।

(गिरिज)-न. -१०५१-अश्रयशब्दः ।

द्र० अश्रयशब्दः ।

गिरिजामल-न. -१०५१-अश्रयशब्दः ।

द्र० अभ्रकशब्दः ।

*गिरिजाया मौर्या मलं इति गिरिजामलं,
गिरिजं च तदमलं चेति वा ।

गिरिमल्लिका स्त्री-११३७-म-द्र० वनुं अड।

द्र० कुटजशब्दः ।

*गिरिणा मल्लयते धार्यते इति गिरिमल्लिका,

गिरो मल्लिकेव वा ।

गिरियक-पुं-६८९-गेडी रभवानुं साधन।

द्र० गिरिशब्दः ।

*गीर्यते याति च इति गिरियकः ।

गिरिश-पुं-१९६-शं३र भडादेव।

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

*गिरिस्स्यास्ति इति गिरिशः, “लोम पिच्छादेः
शेल्म् ॥७३।२८॥ इति शः, गिरौ शेते, गिरिं इयति
उपभोगेन तनूकरोतीति वा ।

गिरिसार-न. -१०३८-यो० अड।

द्र० अयसशब्दः ।

*गिरेः सारं इति गिरिसारम् ।

गिरीयक-पुं-६७९ (शि. ५८)-गेडी रभवानुं साधन।

द्र० गिरिशब्दः ।

गिरीश-पुं-१९६-शं३र भडादेव।

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

*गिरेरीशो इति गिरीशः ।

गीःपति-पुं-११९-गुरु, गृहस्पति।

द्र० आङ्गिरसशब्दः ।

*गिरिः पतिः इति गीःपतिः ।

गीःपतीष्टिकृत्-पुं-८१८-गृहस्पतिसवनाभनो
यज्ञ उरनार।

□ स्थपति ।

*गीःपतेवृहस्पतेः इष्टिं यज्ञं करोतीति गीःपती-

ष्टिकृत् ।

गीत-न. -२८०-गायन, गीत।

द्र० गानशब्दः ।

*रागगीत्यादिकं गीतम् ।

गीति-स्त्री, -२८०- गीत, गायन।

द्र० गानशब्दः ।

गीरथ-पुं-११९-(शि. १५)-गुरु, अृडरूपति.

द्र० आङ्गिरसशब्दः ।

गीर्वाण-पुं-१९ (५.)-देव.

गीर्वाण (अ. व.)-पुं-८९-देवता.

द्र० अनिमिषशब्दः ।

*गीरेव वाणोऽस्त्रं येषां ते गीर्वाणाः ।

गीर्पति-पुं-११९ -गुरु, अृडरूपति.

द्र० आङ्गिरसशब्दः ।

*गीरः पतिः गीःपतिः ।

'गुग्गुल'-पुं-११४२-गूगणनुं आड.

द्र० गुग्गुलशब्दः ।

गुग्गुलु-पुं-११४२-गूगणनुं आड.

□ पलङ्कष, 'कुम्भ, उत्खलक कौशिक, गुग्गुल, पुर' ।

*गूयते इति गुग्गुलः, पुंलिङ्गः "गूहलगुग्गुल-कमण्डलवः" (उणा-८२४) इति साधुः ।

गुच्छ-पुं-६६०-अत्रीश शेरनो ङार.

गुच्छ-पुं-११२६-नडिं पीलेली कुंपणनो गुच्छो.

□ गुच्छ, स्तवक, गुत्सक, गुलुच्छ, [गुलुच्छ, लम्बी शि. १०१] ।

*गूयते इति गुच्छः "तुदिमदि-" (उणा-१२४) इति छकि गुच्छः ।

गुच्छ-पुं-११८२-धान्यनो छोड, धान्य वगेरेनी नाण.

□ स्तम्भ ।

*गुध्यतेऽनेन इति गुच्छः ।

गुच्छ-पुं-११२६-नडिं पीलेली कुंपणनो गुच्छो

द्र० गुच्छशब्दः ।

*गूयते इति गुच्छः, "गुलुच्छ"- (उणा-१२६)

इति छे निपात्यते ।

गुञ्जा-स्त्री-८८३-अणोडी रति.

□ रक्तिका ।

गुञ्जा-स्त्री-११५५-अणोडी.

द्र० कृष्णलशब्दः ।

*गुञ्जति शिम्ब्या इति गुञ्जा ।

गुड-पुं-४०२-गोण.

□ इक्षुरसक्वाथ ।

*गूयते क्वथ्यते इति गुडः, 'कुगुहुनी-" (उणा-१७०) इति डः कित्, गुडति रक्षति वा ।

गुड-पुं-४२५-कोणीयो.

द्र० कवकशब्दः ।

*गुडति इति गुडः, गूयते वा ।

गुड-पुं-६८८-गेडी रभवानुं साधन.

द्र० गिरिशब्दः ।

*गुडयते इति गुडः, स्थादित्वात् कः ।

गुडपुष्प-पुं-११४१-मडुडो.

□ मधुक, मधुष्ठील, मधुम, 'मधुक, वान-प्रस्थ' ।

*गुडवद् मधुरं पुष्पं अस्य इति गुडपुष्पः ।

गुडफल-पुं-११४२-पीधनुं आड.

□ पील, सिन, स्रंसिन् ।

*गुडवद् मधुरं फलमस्य इति गुडफलः ।

गुडाकोश-पुं-७०९-अणुं न.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

*गुडा गुटिका तदाकाराः केशा अस्य इति गुडाकोशः ।

गुड्डी-स्त्री-११५७-गणो.

द्र० अमृतशब्दः ।

*गुडति रक्षति कफं इति गुड्डी "गुडेरुचद्"- (उणा-१२०) इति उचद् ।

गुडेरक-पुं-४२५-कोणीयो.

द्र० कवकशब्दः ।

*गुडयते, इति गुडेरः, "कुगुपति"- (उणा-४३१)

इति किदेरः के गुडेरकः ।

गुण-पुं-७२२-रसोद्ययो.

द्र० आरलिकशब्दः ।

*गुणयति इति गुणः ।

गुण (अ. व.)-पुं-७३५-संधि विग्रह वगेरे राण्योपयोगी ङ गुणो.

*गुण्यन्ते इति गुणाः, राज्योपकारकाः ।

गुण-पुं-७३६-धनुष्यनी दोरी, पण्य

द्र० गव्याशब्दः ।

*गुण्यतेऽभ्यस्यते इति गुणः ।
गुण-पुं-९२८-दोरी, दोरुं.
 शुभ्र, वटारक, रज्जु, शुक्ल, तन्त्री, (तन्त्रि) वटी ।
 *गुण्यते अभ्यस्यते इति गुणः ।
गुण-पुं-१४४१-गौशु, अप्रधान.
 द्र० अप्रधानशब्दः ।
 *गुण्यते इति गुणः ।
गुणग्राम-पुं-१४१४-गुणोतो समूह.
गुणलयनिका-स्त्री-६८२-वस्त्रुं नानुं धर,
 रावटी.
 केणिका, पटकुटी ।
 *गुणा लीयन्तेऽस्यां इति गुणलयनिका गुणलयनी अपि ।
गुणवृक्ष-पुं-८७७-सद, वडाणुतो इवारतंल.
 कूपक ।
 *गुणयुक्तो वृक्ष इव गुणवृक्षः यत्र नौ रज्ज्वा वध्यते पोते ध्वजपटाद्याधार इत्येके ।
गुणाधिष्ठानक-पुं-६०३ (शे. १२५)-इक्ष, अन्तः
 उरथु.
 द्र० स्तनान्तरशब्दः ।
गुणाब्धि-पुं-२३५ (शे. ८२)-शुद्ध सुगत.
 द्र० अद्रयशब्दः ।
गुणित-न.-१४८३-गुणुडार उरेल.
 आहत ।
 *गुण्यते इति गुणितम् ।
गुणोत्कर्ष-पुं-१३७५-गुणोनुं उत्कृष्टपणुं,
 उत्कर्ष.
 परभाग ।
 *गुणानामुत्कर्षो इति गुणोत्कर्षः ।
गुण्डित-न.-१४८३-धूणथी भरडायेलुं.
 रुषित ।
 *गुण्डयते स्म इति गुण्डितम् ।
गुण्डिव-पुं-१२९१-थोडुं शियाणने भणुं प्राणुी.
 लोपाक ।
 *बृहति शिवाभेदे गृणाति इति गुण्डिवः “प्रह-

वाह्वा”-(उणा-५१४) इति वे निपात्यते ।
गुत्स-पुं-११२६-नहिं भीवेती कुंपणोतो गुच्छे.
 द्र० गुच्छशब्दः ।
 *गुध्यति वेष्टते इति गुत्सः ।
गुत्सक-पुं-११२६-नहिं भीवेती कुंपणोतो गुच्छे.
 द्र० गुच्छशब्दः ।
 *गुध्यति वेष्टते गुत्सः “गुधिगृधेस्त च” (उणा-५६८) इति कित् सः ।
गुद-पुं न.-६१२-गुदा.
 द्र० अधोमर्मनशब्दः ।
 *‘‘गुत् पुरीपोत्सर्गे,’’ गुवत्यनेन इति गुद-
 पुंक्लीबलिङ्गः, ‘‘गोः कित्’’ (उणा-२३९) इति दः
 गोदते वा ।
गुदकील-पुं-४६८ (शि. ३४)-७२स, भसा.
 दुर्नामन्, अर्शम्, गुदाङ्कुर ।
गुदग्रह-पुं-४६९ भण भूनादि शेडवाथी थतो
 शेग, आक्षेरे।
 उदावर्त ।
 *गुदे ग्रहणं इति गुदग्रहः ।
गुदाङ्कुर-पुं-४६८-७२स, भसा.
 दुर्नामन्, अर्शम् [गुदकील-शि. ३४] ।
 *गुदस्योऽङ्कुरो इति गुदाङ्कुरः, गुदकीलोऽपि ।
गुन्दल-पुं-१४०८-मृदंगतो श०६.
 *गुन्देति शब्दं लाति इति गुन्दलः ।
गुन्द्र-पुं-११९२-मुंण तृषु.
 तेजन, मुञ्ज, शर ।
 *गुणैर्दोषा द्रान्त्यस्मिन् इति गुन्द्रः, प्रपोदरा-
 दित्वात् ।
गुन्द्रा-स्त्री-११९३-उत्तम मोथ, लद्रमोथ.
 भद्रमुस्तक ।
 *मुस्ता उत्तमा गोदन्तेऽनया इति गुन्द्रा “खुर-
 क्षुर”-(उणा-३९६) इति रे निपात्यते, गुणैर्दोषा
 द्रान्त्यस्यामिति वा ।
गुन्द्राल-पुं-१३४०-शुवंशुव पक्षी.
 जीवं जीव, विषदशानमृत्युक ।
 *गुन्द्रामलति इति गुन्द्रालः ।

गुप्त-न.-१४८३-संतायेल.

□गूढ ।

*गुप्यते स्म इति गुप्तम् ।

गुप्त-न.-१४९७-२६१५ कशयेल.

द्र० अविशब्दः ।

*गुप्यते इति गुप्तम् ।

गुप्तचर-पुं-२२५-(शि. ७७) अलदेव.

द्र० अच्युताप्रजशब्दः ।

गुप्ति-स्त्री-८०६-७६६, डे६भाजुं.

□चार, कारा [चारक शि. ७१] ।

*गुप्यतेऽस्यां इति गुप्तिर्धनागारम् ।

गुम्फ-पुं-६५३-२थना, गूथणी.

□सन्दर्भ, रचना, श्रन्थन, ग्रन्थन, [परिस्पन्द, प्रतियत्न शि. १३४] ।

*गुम्फन् इति गुम्फः ।

गुरु-पुं-७७-धर्मोपदेश आपनार गुडु.

□धर्मोपदेशक ।

*गृणाति धर्मं इति गुरुः, 'कृग्रहृत उच' "

(उणा-७३४) इति उः ।

गुरु-पुं-११९-गुरु, गुरुस्थिति.

द्र० आङ्गिरसशब्दः ।

*गृणात्युपदिशति इति गुरुः "कृग्रहृतउच" "

(उणा-७३४) इति उः ।

गुरु-न.-१४३०-विशाण भोटुं.

द्र० उरुशब्दः ।

*गिरति इति गुरु ।

गुरुक्रम-पुं-८०-संप्रदाय, गुडुपरंपरागतउपदेश.

□पारम्पर्य, आमनाय, सम्प्रदाय ।

*गुरोः क्रम इति गुरुक्रमः ।

गुरुहन्-पुं-८५८-गुडुने लणुनार.

□नरकीलक ।

*गुरुं हन्ति इति गुरुहा ।

गुरुद्वैवत पुं-१११-पुष्य नक्षत्र.

□पुष्य, तिष्य, सिध्य ।

*गुरुद्वैवतमस्य इति गुरुद्वैवतः ।

गुरुपत्र-न.-१०४२-३६६.

द्र० आलीनकशब्दः ।

*गुरुपत्रमस्य इति गुरुपत्रम् ।

(गुरुपाद)-(अ. व.)-पुं-३३६-पूज्यगुरु.

गुर्विणी-स्त्री-५३८-गर्भवती, सगर्भास्त्री.

द्र० अन्तर्वत्नीशब्दः ।

*गुरुर्गर्भोऽस्यस्या इति गुर्विणी, शिखादिक्वा-
दिनि पृषोदरादित्वात् साधुः, "भवादेर्नामिनो"-॥२।१।६३॥
इति दीर्घस्यानित्यत्वेन ज्ञापितत्वात् अवश्यं गुर्विति
गर्भपालनायेति वा ।

गुर्वी-स्त्री-५३९-गर्भवती, सगर्भास्त्री.

द्र० अन्तर्वत्नीशब्दः ।

*गुर्वी गर्भत्वात् ।

गुल-पुं-६११-गुलनो मध्यभाग.

□मणि, गुह्यमध्य ।

*गुडति रक्षति इति गुलः ।

गुलुच्छ-पुं न.-११२६-नडिं पीलेली कुंपणानो
गुच्छो.

द्र० गुच्छशब्दः ।

*गुडयते इति गुलुच्छः, "गुलुच्छ"- (उणा-
१२६) इति छे निपात्यते, पुंस्यम्, क्लीबेऽपि
वाचस्पतिः-यदाह-"गुलुच्छोऽस्त्री," इति ।

गुलुच्छु-पुं-११२६ (शि. १०९)-नडिं पीलेली
कुंपणानो गुच्छो.

द्र० गुच्छशब्दः ।

गुल्फ-पुं स्त्री-६१५-धुंठणु पगनी अेडी.

□चरणग्रन्थि, घुटिक, घुण्टक, घुट ।

*गल्ति इति गुल्फः पादग्रन्थिः, पार्श्वनिसृतः
"कलिगारस्योच्च" (उणा-३१५) इति फः पुंस्त्रीलिङ्गः ।

गुल्म-पुं न.-४६९-पेटनीगाठ, अशैल.

□उदरग्रन्थि ।

*गुप्यत्यऽनेन इति गुल्मः पुंक्लीबलिङ्गः "रुक्म-
श्रीष्म"- (उणा-३४६) इति मे निपात्यते ।

गुल्म-पु न.-६०५-अशैल, हृद्यनी शशी आणुनो
भांस पिंड.

□ फ्लीहन् ।

*गुण्यते रक्ष्यते इति गुल्मः पुंक्लीबलिङ्गः
“रुक्मग्रीष्म”-(उणा-३४६) इति मे निपात्यते ।
गुल्म-पुं न.-७४८-सेनाभुभथी त्रथु गार्थुं.

*सेनासुखं त्रिगुणं गुडति इति गुल्मः पुंक्ली-
बलिङ्गः ।

गुल्म-पुं न.-११२०-थ३ अने शाभाविनानुवृक्ष.

□ स्तम्भ, व्रिष्टप ।

*गुडति इति गुल्मः पुंक्लीबलिङ्गः ।

गुल्मिनी-स्त्री-१११८-गुच्छवाणी वेवडी, विस्तृत-
वेव.

□ प्रतानिनी, उल्प, वीरुध् ।

*गुल्मोऽस्त्यस्या इति गुल्मिनी ।

गुल्य-पुं-१३८८-मधुरस.

□ मधुर, रसल्येष्ट, स्वादु, मधूळक, (मधूळ).

*गुडे साधुः इति गुल्यः ।

गुह-पुं-२०९-कार्तिकेय, शंकरपुर.

द्र० अमिजन्मन्शब्दः ।

*गूहति सेनां इति गुहः ।

गुहा-स्त्री-१०३३-स्वाभाविक गुक्ष.

□ गह्वर ।

*गुह्यतेऽनया इति गुहा भिदादित्वाद्दृङ् ।

गुह्य-न.-६११-स्त्री/पुरुष चिन्ड, येनि अने
सिंघ.

□ प्रजनन, उपस्थ ।

*गुह्यते इति गुह्यं “कृवृषि-” ॥५११४२॥
इति क्यप् ।

गुह्य-न.-७४२-गुप्त राभवा योग्य.

□ रहस्य ।

*गुह्यते इति गुह्यं, “कृवृषि-” ॥५११४२॥
इति क्यप् ।

गुह्यक-पुं-१९४-यक्ष.

□ यक्ष, पुण्यजन, राजन्, वटवासिन् ।

*गुह्यं वित्तं करोति गुह्यकः, गूहतीति वा
“कीचक”-(उणा-३३) इत्यादिशब्दाद् निपात्यते ।
(गुह्यकेश)-पुं-१९०-कुभेरदेव.

द्र० इच्छावसुशब्दः ।

गुह्यगुरु-पुं-२०० (शे. ४२)-शंकर, महादेव.

द्र० अट्टहासिन्शब्दः ।

गुह्यमध्य-न.-६११-गुह्येना मध्यभाग.

□ गुल्मणि ।

*गुह्यस्य मध्यं इति गुह्यमध्यम् ।

गूढ-न.-१४८३-गुप्त संताथेव.

□ गुप्त ।

*गुह्यते स्म इति गूढम् ।

गूढपथ-न.-१३६९-चित्त, मन.

द्र० अन्तःकरणशब्दः ।

*गूढः पन्था अस्य इति गूढपथम् ।

गूढपाद्-पुं-१३०४-सर्प, नाग.

द्र० अहिशब्दः ।

*गूढाः पादा अस्य इति गूढपात् पाद समा-
नार्थः पाच्छब्दोऽस्ति ।

गूढपुरुष-पुं-७३३-य२ पुरुष.

द्र० अवसर्पशब्दः ।

*गूढश्चासौ पुरुषश्च इति गूढपुरुषः ।

गूढभोजन-पुं-१२३३ (शे. १७६)-धोडा.

द्र० अश्वशब्दः ।

गूथ-पुं न.-६३४-विष्णु..

द्र० अवस्करशब्दः ।

*गूथते उत्सृज्यते इति गूथं पुंक्लीबलिङ्गः, “पथ-
यूथ”-(उणा-२३१) इति थे निपात्यते ।

गून-न.-१४९५-ङ्गेलुं.

□ हन् ।

*गुत् पुरीषोत्सर्गे” गूथते स्म इति गूनम्
“दुगो रुच” ॥४१२।७७॥ इति साधुः ।

गूवाक-पुं-११५४-सोपारिनुं आ३.

द्र० क्रमुकशब्दः

*गुवत्यनेन ससंवत्वा इति गूवाकः “मवाक-
श्यामाक”-(उणा-३७) इत्याके निपात्यते ।

गूञ्जन पुं न.-११८७-गाञ्ज, लाल लसणु,
दुङ्गणी.

□ रसेन, दीर्घपत्रक ।

*गृञ्ज्ये कुत्सितः शब्दयते इति गृञ्जनः, पुंक्ली-
बलिङ्गः ।

गृध्नु-पुं-४२९-अतिलोभा।

द्र० अभिलाषुकशब्दः ।

*गृध्नशीलो इति गृध्नुः, “त्रसिगृधि”-॥५।
२।३२॥ इति क्तुः ।

गृध्न-पुं-१३३५-गीध पक्षी।

□ दाक्षाय्य, दूरदृशः, [पुरुषव्याघ्र, कामायु,
कृणितेक्षण, सुदशन, शकुनि, आज शै. १८५] ।

*गृध्वति मांसं इति गृध्नः, “ऋज्यजि”-(उणा-
३८८) इति क्ति रः ।

गृष्टि-स्त्री-१२६८-ओष्ठवार प्रसव करनारी गाय।

*गिरति इति गृष्टिः “ग्रो गृध च” (उणा-
६४९) इति तिः ।

गृह (अ. व.)-पुं न.-५१२-पत्नी, परलुखी स्त्री।

द्र० ऊढाशब्दः ।

*गृहवासहेतुभूतत्वाद् गृहाः पुंक्लीबलिङ्गः पुंस्ययं
बहुवचनान्तएव ।

गृह-पुं-९८९-धर।

द्र० अगारशब्दः ।

*गृह्णाति पुरुषोपाजितं द्रव्यमिति गृहम्, “गेहे
ग्रहः” ॥५।१।५५। इति कः पुंक्लीबलिङ्गः ।

गृहगोधिका-स्त्री-१२९७-गरीशणी।

द्र० कुड्यमत्स्यशब्दः ।

*गृहशब्दात् परे गोधिका, गृहं गृध्वति इति
गृहगोधिका, गृहस्य गोधेव वा ।

गृहगोलिका स्त्री-१२९७-गरीशणी।

द्र० कुड्यमत्स्यशब्दः ।

*गृहशब्दात् परे गोलिका गृहं गुडति इति गृह
गोलिका ।

गृहजालिका-स्त्री-३१४० (शे० ८१) आकार
छुपावधो ते।

द्र० अवहित्थाशब्दः ।

गृहपति-पुं-७३४-धरशष्ठी, दान आपनार

□ सत्रिन् ।

*गृहस्य पतिः इति गृहपतिः ।

गृहबलिभुज्-पुं-१३३१-युद्धो।

□ चटक, कलविडक, कलिडकक, [कुलिङ्ग
शि ११९] ।

*गृहबलिं भुङ्क्ते इति गृहबलिभुक् ।

गृहमणि-पुं-६८७-दीपो।

द्र० कज्जलध्वजशब्दः ।

*गृहस्य मणिरिव इति गृहमणिः ।

गृहमृग-पुं-१२७९-दूतरो।

द्र० अस्थिसुज् शब्दः ।

*गृहस्यमृग इति गृहमृगः ।

गृहमेधिन-पुं-८०८-गृहस्थ।

□ ज्येष्ठाश्रमी, गृहस्थ, गृहिन्, स्नातक ।

*गृहेण मेधते इति गृहमेधी ।

गृह्यालु-पुं-४४५-ग्रहणुकरनार।

□ ग्रहित् ।

*गृह्यते इत्येवं शीलो गृह्यालुः ।

गृहस्थ-पुं-८०८-गृहस्थ।

द्र० गृहमेधिन शब्दः ।

□ गृहेतिष्ठति इति गृहस्थः ।

गृहाम्बु-न.-४१६-(शे. १०१) राभ, कांथ।

□ अवन्तिसोम ।

गृहाराम-पुं-१११२-धरनी पासेनो अगीचो डे
वाडी।

□ निष्कुट ।

*गृहस्थारामः इति गृहारामः ।

गृहावग्रहणी-स्त्री-१००९-धरतो अग्रहरो।

द्र० उम्बरशब्दः ।

*गृहे अवग्रह्येते द्वारशाम्बे अनया इति गृहा-
वग्रहणी ।

गृहिणी-स्त्री-५१२-पत्नी, परलुखी स्त्री।

द्र० ऊढाशब्दः ।

*गृहमस्त्यस्या इति गृहिणी गेहिनीत्वपि ।

गृहिन्-पुं-८०८-गृहस्थ।

द्र० गृहमेधिन शब्दः ।

*गृहमस्यास्ति इति गृही ।

गृह्णिन्-पुं-८०७-भीष्मि गृह्स्थ आश्रम.

गृहीतदिश-पुं-८०५-नासी गथेयो.

□पलायित, नष्ट, तिरोहित ।

*गृहीता दिग्येन इति गृहीतदिक् ।

गृहोलिका-स्त्री-१२९८-गरेणी.

द्र० कुड्यमत्स्यशब्दः ।

*गृहणाति क्षुद्रजन्तुन् इति गृहोली, “प्रह्लादभ्यः कित्”-(उणा-४९४) इत्योलः के गृहोलिका ।

गृह्य-पुं-१३४३-(५. व.) धरे पागेला पशुपक्षी.

□छेक ।

*गृह्यन्ते इति गृह्याः “पदास्वैरि”-॥५।१।

१४४॥ इति क्यप् ।

गृह्यक-पुं-३५६-पराधीन, पश्वश.

□नाथवत्, निध्न, परतन्त्र, परायत्त, परवश, पराधीन, परच्छन्द, परवत्, [वश, आयत्त, अधीन शे. ६३].

*गृह्यते इति गृह्यः “पदास्वैरि-॥५।१।१४४॥

इति क्यप् वा स्वार्थे के गृह्यकः ।

गन्दुक-पुं-६८९-६३.

□कन्दुक [गन्दुक शे. ५६] ।

*गाते गच्छति गा गच्छन् इन्दुकः इति गेन्दुकः,

गाने इन्दुरिव वा पृषोदरादित्वात् गन्दुकोऽपि ।

गेय-त.२८०-गीत, गायन.

द्र० गानशब्दः ।

*गीयते इति गेयम् ।

गेह-त.९८९-धर.

द्र० अगारशब्दः ।

*केतन्ति निवसन्ति अत्र इति गेहम्, “कितो मे च” (उणा-५८७) इति हः ।

गेहभू-स्त्री-९८९-धर भाटेनी भूमि, रडेवा थोऽयभूमि.

□वास्तु ।

*गेहाय भूमिः इति गेहभूः ।

गेहिनी-स्त्री-५१२-(शि ४०) पत्नी, परब्रुवी स्त्री.

द्र० ऊढाशब्दः ।

गेहेनर्दिन्-पुं-४७७-धरभां शूरे, क्षयर.

□गेहेशूर, पिण्डीशूर ।

*गेहे एव नर्दति इति गेहेनदी ।

गेहेशूर-पुं-४७७-धरभां शूरे, क्षयर.

□गेहेनर्दिन्, पिण्डीशूर ।

*गेहे शरः इति गेहेशूरः ।

गैरिक-त.१०३६-गेरु.

□धातु ।

*गिरौ भवं इति गैरिकं अध्यात्मादित्वादिकण् ।

गैरिक-त.१०४४-सोनुं.

द्र० अजुनशब्दः ।

*गिरौ जातं इति गैरिकम् ।

गैरेय-त.१०६२-शिलाशत.

द्र० अश्मजशब्दः ।

*गिरौ भवं इति गैरेयम् नद्यादित्वाद् एयण्

गौ-पुं-स्त्री-८७-देवशेक, स्वर्ग

द्र० ऊर्ध्वलोकशब्दः ।

*गच्छन्त्याश्रयन्ति देवास्तामिति “द्युगमिभ्यां डोः”

(उणा-८६७) इति षोप्र त्यये गौः स्त्रीपुंसलिङ्गः ।

गौ-पुं-स्त्री-९९-डिरथ.

द्र० अंशुशब्दः ।

*गच्छत्यस्मात्तम इति गौः पुंस्त्रीलिङ्गः ।

गौ-स्त्री-२४१-सरस्वती देवी, वायु.

द्र० गिरूशब्दः ।

*गच्छति गौः पुंस्त्रीलिङ्गः ।

गौ-स्त्री-९३६-पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्दः ।

*गच्छन्त्यस्यां इति गौः, गोरूपधरत्वाद्वा ।

गौ-पुं-१२५७-अण्ड.

द्र० अनहुहशब्दः ।

*गच्छति इति गौः पुंस्त्रीलिङ्गः, “द्युगमिभ्याम्”-(उणा-८६७) इति डोः ।

गौ-स्त्री-पुं-१२६५-गाय.

द्र० अक्षयशब्दः ।

*गच्छति इति गौः पुंस्त्रीलिङ्गः ।

गोकण्टक-पुं-११५६-गोअ३.

द्र० गोकुलशब्दः ।

गोकर्ण-पुं-५९५-अंगूठो अनामिका सहित
लंभावे तटयो लंभाध् ।

*अनामिकया ततेऽङ्गुष्ठे गोः कर्णाकृतिः इति
गोकर्णः ।

गोकर्ण-पुं-१२९३-६२थु ।

*गोरिव कर्णोऽस्य इति गोकर्णः ।

गोकर्ण-पुं-१३०४-(शे. ११५)सर्प, नाग.

द्र० अहिशब्दः ।

गोकिराटिका-स्त्री-१३३६-सारिका, भेना.

□ सारिका, पीतपादा, गोराटी, 'सारिका' ।

*गां किरति इति गोकिराटी, "किरोलश्रवा"

(उणा-१४७) इत्याटः ।

गोकुल-न.-१२७३-गाथोने समूह.

□ व्रज, गोधन, धन ।

* गवां कुलं इति गोकुलम् ।

गोकुलोद्भवा-स्त्री-२०५-(शे०५६) शंकरनी पत्नी,
पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

गोकुल-पुं-११५६-गोअरु.

□ त्रिकण्टक, श्रद्धाष्ट, स्थल, शृङ्गाट, पलङ्कषा,
इक्षुगन्धा, स्वादुकण्टक, गोकण्टक, वनशृङ्गाट' ।

* गाः क्षुरयति व्यथयति इति गोकुलः ।

(गोगोयुग) न.-१४२४-गाथोनु युगल.

गोग्रन्थि-पुं-१२७३-अडाया छाया, सुद्ध छाया.

□ करीष, छगण ।

* गोमये शुष्के उद्धाने गोः पुरीषस्य ग्रन्थिः

इति गोग्रन्थिः ।

'गोडुम्बा'-स्त्री-११५७-ईन्द्रवारणी

द्र० इन्द्रवास्णीशब्दः ।

गोचर-(अ.व.) पुं-१३८४-विषयोरुप, रस
वगेरे पांथ.

□ इन्द्रियार्थ, विषय [अर्थ शि. १२५]

* गाव इन्द्रियाणि चरन्त्येषु इति गोचराः,

'गोचरसंचर'-॥५१३१३१॥ इति घः ।

गोणी-स्त्री-६७९-काया पडेण वस्त्र, गुणी.

□ शाणी, छिद्रवस्त्र ।

* गवा नीयते इति गोणी 'क्चित्'

॥५१११७१॥ इति डे प्रषोदरादिस्वाद् गत्वं
"भाजगोण"-॥२१४३०॥ इति डीः ।

गोतम-(अ.व.)-पुं-३१-गौतम कुण्मां उत्पन्न
थयेल.

गोतमान्वय-पुं-२३७-शाक्यसिंह, सातमा युद्ध.

द्र० अर्कवान्वयशब्दः ।

* गोतमोऽन्वयेऽस्य इति गोतमान्वयः ।

(गोतल्लज)-पुं-१४४१-उत्तम अण्ड डे गाय.

गोत्र-न.-२६०-नाम.

द्र० आख्याशब्दः ।

* गूयतेऽनेन इति गोत्रम्, "हुयामा"-
(उणा-४५१) इति वः ।

गोत्र-न.-५०३-कुल, वंश.

द्र० अन्वयशब्दः ।

* गूयते कथ्यतेऽनेन इति गोत्रम्, "हुयामा"-

(उणा-४५१) इति वः ।

गोत्र-पुं-१०२७-पर्वत

द्र० अचलशब्दः ।

* गां पृथ्वीं त्रायते इति गोत्रः ।

गोत्रकीला स्त्री-९३८-(शे. १५७)-पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्दः ।

गोत्रा-स्त्री-९३६-पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्दः ।

* गोत्राः शैलाः सन्त्यस्यां इति गोत्रा अन्नादि-
त्वादः गास्त्रायते वा ।

गोत्रा स्त्री-१४२१-गाथोने समूह.

* "गोत्रय"-॥६१२२४॥ इति त्रलि गोत्रा ।

गोद-न.-६२५-भगव.

□ मस्तकस्नेह, मस्तिष्क, मस्तुलङ्गक ।

* गवते इति गोदं कुमुदादौ निपात्यते,
कलीबलिङ्गोऽयम् ।

वाचस्पतिस्तु- "गोदोऽस्त्री मस्तुलङ्गकम्" इति
पुं स्यप्याह ।

गोदन्त-न.-१०५९-७२ताव.

द्र० आलशब्दः ।

*गोदन्तसदृशत्वाद् इति गोदन्तम्, गोपित्तमपि ।

गोदा-स्त्री-१०८४-गोदावरी नदी.

□ गोदावरी ।

* गां द्यति इति गोदा, गोदन्ते क्रीडन्त्य-स्यामिति वा ।

गोदारण-न.-८९१-७१.

□ सीर, लङ्गल, हल ।

* गौर्दार्थितेऽनेन इति गोदारणम् ।

गोदारण-न.-८९२-कोदाणी.

□ कुदाल ।

* गौर्दार्थितेऽनेन इति गोदारणम् ।

गोदावरी-स्त्री-१०८४-गोदावरी नदी.

□ गोदा ।

* पयःपूरेण गां पृथ्वीं द्यति इति गोदावरी “मनवन”-॥५।१।१४७॥ इति वन् “णस्वराघोषा-द्वनेरश्र्व” ॥२।४।४॥ इति ड्यां साधुः ।

गोदुह-पुं-८८९-गोवाण.

द्र० आभीरशब्दः ।

* गां दोग्धि इति गोधुक् ।

गोधन-न.-१२७३-गायना समूह.

□ व्रज, गोकुल, धन ।

* गाव एव धनमत्र इति गोधनम् ।

गोधा-स्त्री-७७६-याभडातो आडुअध.

□ तल, (तला), ज्याघातवारण ।

* गुध्यते वेष्ट्यतेऽनया इति गोधा, भिदादि-त्वादडि साधुः ।

गोधा-स्त्री-१२९७-धो.

□ निहाका ।

* गुध्यति इति गोधा ।

गोधि-स्त्री-५७३-डपाव, ललाट,

द्र० अलिकशब्दः ।

* गुध्यते पटादिना वेष्ट्यते इति गोधिः, स्त्रीलिङ्गः, “किलिपलि”-(उणा-६०८) इति इः ।

गोधूम-पुं-११७४-धुं.

□ सुमन ।

*गुध्यति परिवेष्टयति इति गोधूमः, “कृथिगुधे-रूमः” (उणा-३५३), गांधु नाति वा “वीलिभिलि”-(उणा-३४०) इति किद् मः ।

गोधूमचूर्ण-न.-४०२-धुंनो लोट.

□ समिता ।

गोनर्द-पुं १३२८-(शे० १६४) सारस पुक्षी.

द्र० कुरङ्करशब्दः ।

गोनस-पुं-१३०६ गाय गेवी नासिकावाणो सभं.

□ तिलित्स, गोनास, घोणस ।

* गोखि नासिकाऽस्य इति गोनसः “अस्थूलाच्च नसः” ॥६।३।१६१॥ इति नसादेशः ।

गोनरीय-पुं-८५१-पतं वृक्षिःपि

□ पतञ्जलि ।

*गोनर्दे भवो इति गोनरीयः, “दौरीयः”

॥६।३।२२॥ । इति ईयः

गोनाग-पुं-१४४१-उत्तम अणदडे गाय.

गोनास-पुं-१३०६-गायना गेवी नासिकावाणो सभं.

□ तिलित्स, गोनास, घोणास ।

* गोखि नासोऽस्य इति गोनासः ।

गोप-पुं-७२६-धुणा गामनो अधिकारी.

*घट्टुपु ग्रामेषु अधिकृतो गां सुवं पाति इति गोपः, गोपायतीतिवा ।

गोप-पुं-८८९-गोवाण.

द्र०आभीरशब्दः ।

*गाः पाति इति गोपः ।

गोप-पुं-१०६३-(शे० ६४) डीराभोण.

द्र०गन्धरसशब्दः ।

गोपति-पुं ९७-सूर्य

द्र०अंशुशब्दः ।

*गवां पतिः इति गोपतिः ।

गोपति-पुं-१२५९-सांढ, आभलो.

द्र० इट्चरशब्दः ।

*गवां पतिः इति गोपतिः ।

गोपरस-पुं-१०६३-हीराभोण.

द्र० गन्धरशब्दः ।

*गां पाति रसोऽस्य इति गोपरसः, रसोऽपि भीमवत् ।

गोपानसी-स्त्री-१००९-भारवटियां, वलभीने ढांक्वानुं वांद्वाङ्कुं.

□ (गोपानसि)

*गोपेन गोपनेन अनिति इति गोपानसि; "गोपादेरनेरसिः" (उणा-७०८) इत्यसिः, इयां गोपानसी ।

गोपायित-न०-१४९७-२क्षय करायेलुं.

द्र० अवितशब्दः ।

*गुप्यते इति गोपायितं "अशवितेवा" ॥३॥ ४।४॥ इत्याप्रत्यये गोपायितम् ।

गोपाल-पुं-८८९-गोवाण.

द्र० आभीरशब्दः ।

*गाः पालयति इति गोपालः ।

गोपाल-पुं-२०० (शे. ४३)-शंकर.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

गोपालिका-स्त्री-१२०८-गीशोडी, थियडी.

□ महाभीरु ।

* गोपालति गच्छति इति गोपालिका ।

गोपाली-स्त्री-५१८ (शे. १०८)-विलेपन, पीडी वगेरे क्षत्री.

□ वर्णक ।

गोपित्त-न०-१०५९ (शि. ६२)-हरताव.

द्र० आलशब्दः ।

गोपुच्छ-पुं-६६१-भे शेरनो डार.

*गोस्तनस्यार्धं द्वे लते गोपुच्छाकृतित्वाद्

गोपुच्छः ।

गोपुर-न०-९८१-नगरनो दरवाजे.

□ पृर्दार ।

*गोप्यते इति गोपुरम्, "श्वस्तु"- (उणा-४२६)

इति उरे निपात्यते ।

गोपेन्द्र-पुं-२१८-विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

*गोपानामिन्द्रो इति गोपेन्द्रः ।

गोप्य-पुं-३६०-याकर, नोकर.

द्र० किङ्करशब्दः ।

*गोपनीयो इति गोप्यः ।

(**गोप्रकाण्ड**)-न०-१४४१-उत्तम अण्ड डे गाय.

(**गोमच्चिका**)-स्त्री १४४१-उत्तम अण्ड डे गाय.

गोमत्-पुं-८८८-गाय वाजो, गायनो भाविक.

□ गवीश्वर, गोमिन्, [गवेश्वर शि. ७८] ।

*गावः सन्त्यस्य इति गोमान् ।

(**गोमतल्लिका**)-स्त्री-१४४१-उत्तम अण्ड डे गाय.

गोमती-स्त्री-१०८५-गोमती नदी.

□ वासिष्ठी [गौतमी शि. ८७] ।

*गावो जलानि सन्त्यस्यां इति गोमती ।

गोमय-पुं-न०-१२७२-गायनुं छाणु.

□ गोविश्व, भूमिलेपन, [पवित्र-शि. ११३] ।

*गोः पुरीषं इति गोमयं पुंक्लीबल्लिङ्गः "गोः पुरीषे" ॥६॥२॥५०॥ इति मयद् ।

गोमयोत्था-स्त्री-१२०८-छाणुना डीडा.

□ गर्दभी ।

*गोमयादुत्तिष्ठति इति गोमयोत्था ।

गोमायु-पुं-१२९०-शियाण.

द्र० क्रोष्टुशब्दः ।

*गां मिनाति इति गोमायुः "मिवहि"- (उणा-७२६) इति णिटुः ।

गोमिन्-पुं-८८८-गायवाजो, गायनो भाविक.

□ गवीश्वर, गोमत् [गवेश्वर शि. ७८] ।

*गावः सन्त्यस्य इति गोमी, "गोः" ॥७॥२५०॥ इति मिनि गोमी ।

गोमुख-पुं-४१-श्रीऋषभ देवना शासन देव.

*गौरिव मुखमस्य इति गोमुखः ।

गोमुख-पुं-१३४९-भगरभञ्ज.

द्र० आलास्यशब्दः ।

*गौरिव मुखमस्य इति गोमुखः ।

गोमेध पुं-४३-श्री नेमिनाथ लज. ना शासन देव.

*गां मेधते पवित्रीकरोति इति गोमेधः ।

गोयुग-न-१४२४-पशुधोना युगलमां पशुवायक

शब्द थडी गोयुग शब्द जेडो. दा. त. अश्वगोयुग

गोरस-पुं-४०४-तरत दोडेपुं इध.

द्र० ऊषस्यशब्दः ।

*गोर्धेन्वा रसो इति गोरसः ।

गोरस-पुं-४०६-दडी, गोरस.

□क्षीरज, दधि [श्रीधन, मङ्गल्य शे. १००] ।

गोरस-पुं-४०८-वास, वलोवेपुं दडी.

□दण्डाहत, कालशेय, घोल. अरिष्ट, रसायन ।

*गोः धेन्वा रसो इति गोरसः ।

गोराटी-स्त्री-१३३६-सारिका, मेना.

द्र० गोकिराटीकाशब्दः ।

*गां रटति इति गोराटी ।

गोरुत-न.-८८७-भे डेश, भे गाड.

□गव्या, गव्यूत, गव्यूति ।

*क्रोशौ द्वौ गवां रुतमत्र इति गोरुतम् ।

गोलक-पुं-५५०-पति भरी गथा पडी वरथी

उत्पन्न थयेलो पुत्र.

*गुड्यते लज्जावशाद् गोप्यते घञि लृवे च गोलः, के गोलकः ।

गोला-स्त्री-१०६०-मडाशीव धातु.

द्र० कुनटीशब्दः ।

*गां लाति, गुडति वा इति गोला ।

गोला-स्त्री-२०५ (शे. ६१)-पावती, शंकरपत्नी

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

गोलाङ्गूल-पुं-१२९२-काणामुभवानो वांदेश.

*गोरिव लम्बं लाङ्गूलमस्य इति गोलाङ्गूलः,

गां लाङ्ग्वति, उल्लङ्घते वा ।

'गोवन्दनी'-स्त्री-११४९-कांग.

द्र० प्रियङ्गुशब्दः ।

गोवर्धनघर-पुं-२१८-विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

*गोवर्धनं धरति इति गोवर्धनघरः ।

गोविन्द-पुं-२१५-विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

*गां भुवं विन्दति इति गोविन्दः, वराहरूपेणो-
द्धारत् 'निगवादेर्नाग्नि' ॥५११६१॥ इति शः,
गोपत्वाद्वा ।

गोविन्द-पुं-८८९-गाथेने माटे निभाथेव भायस.

*गां विन्दति इति गोविन्दः "निगवादेर्नाग्नि"

॥५११६१॥ इति शः ।

गोविशू-स्त्री-१२७२-गायनुं छाण.

□गोमय, भूमिलेपन, [पवित्र शि० ११३] ।

*गवां विड् विष्ठा इति गोविद्र ।

गोवृन्दारक-पुं-१४४१-उत्तम पण्ड डे गाय.

गोवृष-पुं-१२५९-सांड, आपलो.

द्र० इट्चरशब्दः ।

*वृषोऽनाकृष्टाण्डः गौश्चासौ वृषश्च इति गोवृषः,

गवां वृषो बीजनिषेकतेति वा ।

गोशाला-स्त्री-९९९-गोशाला.

□सन्दानिनी ।

*गवां शाला इति गोशाला ।

गोशीर्ष-न.-पुं-६४२-गोशीर्ष अंदन.

□हरिचन्दन, तैलपर्णिक ।

*गोशीर्षगिरिभक्त्वाद् गोशीर्षः, पुंलिङ्गः,

गौडस्तु "गोशीर्षम्" इति क्लीबमाह ।

गोष्ठ-न.-पुं-९६४-गायनी वाडो.

□गोस्थान ।

*गावस्तिष्ठन्त्यत्र इति गोष्ठं क्लीबलिङ्गः

शाब्दिकास्तु "गोष्ठो भूतपूर्व" इति पुंस्यपि प्रयुञ्जते,
स्थादित्वात् कः "गोऽम्बाऽऽम्ब" ॥२१३३०॥
इति षत्वम् ।

गोष्ठश्व-पुं-४७७-द्वेप करनार पडोसी.

*स्वस्थानस्थो यः परान् द्वेष्टि स गोष्ठे श्वेव
इति गोष्ठश्वः, "गोष्ठान्तेः जुनः" ॥७३१२२॥ इत्यद्
समासान्तः ।

गोष्ठी-स्त्री-४८१-सभा.

द्र० आस्थाशब्दः ।

*गावो नानोक्तयस्तिष्ठन्त्यस्यां इति गोष्ठी,
स्थादित्वान् के “गोऽम्बा” ॥२।३।३०॥ इति क्यप् ।

गोस-पुं-१३९-प्रभातः काण.

द्र० अहमुर्विशब्दः ।

गोसङ्ख्य-पुं-८८९-गोवाण.

द्र० आभीरशब्दः ।

*गाः सङ्ख्याति संचष्टेवा इति गोसंख्यः,

“समः ख्यः”—॥५।१।७७॥ इति डः ।

गोसदृक्ष-पुं-१२८६-रेऽम्.

द्र० अश्ववारणशब्दः ।

*गाः सदृक्षो इति गोसदृक्षः ।

गोसर्ग-पुं-१३९-(शे० १८)-प्रभातःकाण.

द्र० अहमुर्विशब्दः ।

गोस्तन-पुं-६६१-यार सेरनो हार.

‘गोस्तना’-स्त्री-११५६-द्राक्ष.

द्र० गोस्तनीशब्दः ।

गोस्तनी-स्त्री-११५५-द्राक्ष, अंशुर.

□द्राक्षा, मृद्रीका, हारहरा, ‘गोस्तना, स्वाढी,
मधुरसा’ ।

*गोस्तनाभा इति गोस्तनी ।

गोस्थान-न.-९६४-गाथेनो वाडो.

□गोष्ठ ।

*गवां स्थानं इति गोस्थानम् ।

गोहिर-न.-६१६-ओडी, पगनुं भूण.

□पादमूल ।

*गृह्यते इति गोहिरं “मदिमन्दि”—(उणा-
४१२) इति बहुवचनादिरः ।

गौतम-न.-६२४-भेद, यश्यां.

द्र० अस्थिकृद्शब्दः ।

*गौतमस्येदं इति गौतमम् ।

गौतम-पुं-८५०-गौतमऋषि.

□शतानन्द ।

*गौतमस्यापत्यं इति गौतमः “ऋषिवृण्य”—

॥६।१।६१॥ इत्यण् ।

गौतम-पुं-११९९-स्थावर विष.

द्र० अङ्कोल्लसारशब्दः ।

*गौतमस्यार्थं इति गौतमः, वाचस्पतिः-पुंक्ली-
बलिङ्गः इति, स्थावरवनस्पतिभक्त्वात् स्थावरविषजातिः ।

गौतमी-स्त्री-२०५ (शे. ४८)-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

गौतमी-स्त्री-१०८५ (शि. ८७)-गोमती नदी.

□गोमती, वासिष्ठी ।

गौधार-पुं-१२९७-यंनधो, धोना दुष्ट अय्या.

□गौघेर, ‘गौघेय’ ।

*गोधाया दुष्टमपत्यं इति गोधारः “गोधाया-
दुष्टे णारश्च” ॥६।१८१॥ इति णारप्रत्ययः ।

‘गौघेय’-पुं-१२९७-धोना सारा अय्या.

□गौघेर, गौधार ।

गौघेय-पुं-२२९७-धोना सारा अय्या.

*दुष्टादपत्यं शुभ्रादित्वादेयणोव ।

गौघेर-पुं-१२९७-यंनधो, धोना दुष्ट अय्या.

□गौधार, ‘गौघेय’ ।

*गोधाया दुष्टमपत्यं इति गौघेरः “गोधाया
दुष्टे णारश्च ॥६।१।८१॥ इति एरण् प्रत्ययः ।

गौर-पुं-१३९३-सईद रंग, शुक्ल.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

*“गुरैति उद्यमे” गुरते मनोऽत्र गौरः गौर इव
इति गौरः प्रज्ञादित्वादणू गूयते वा “खुरधुर”—(उणा-
३९६) इति रे निपात्यते ।

गौर-पुं-१३९४-पीणोरंग.

□पीत, सितरञ्जन, हारिद्र, पीतल ।

*गूयते इति गौरः ।

गौर-पुं-११९-(शे० १५) गुरु, षुडस्पति.

द्र० आङ्गिरसशब्दः ।

गारव-न.-५००-डिभा थर्धने सत्कारं करवोते.

□अभ्युत्थान ।

*गुरोः भावः इति गौरवम् ।

गौरव-न.-६४५-(शे० १३३) डेशर.

द्र० कुङ्कुमशब्दः ।

गौरार्द्रक-पुं-११९८-स्थावर विष.

द्र० अङ्कोल्लसारशब्दः ।

*गारश्चाद्रककन्दाभश्च इति गौरार्द्रकः ।

गौरावस्कन्दिन-पुं-१७४-(शे० ३२) धन्त्र.

द्र० अच्युताप्रजशब्दः ।

गौरी-स्त्री-२०३-पावर्ती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

*गौरवर्णत्वाद् गौरी ।

गौरी-स्त्री-२४०-नवमी विद्यादेवी.

*गौरी, गौरवर्णत्वात् ।

गौरी-स्त्री-५१०-नव, दश वर्षानी कन्या, ऋषु विनानी

□ अरजस, नमिका ।

*स्त्रीधर्मरहिता गृयते उपादेयतया इति गौरी "खुरखुर"—(उणा-३९६) इति साधुः, अष्टवर्षा भवेद् गौरी ।

गौरीनाथ-पुं-१९९-शंकर.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

(गौरीप्रणयिन)-पुं-८ (प.)-शंकर.

(गौरीप्रिय)-पुं-८ (प.)-शंकर.

(गौरीरमण)-पुं-८ (प.)-शंकर.

(गौरीवर)-पुं-८ (प.)-शंकर.

(गौरीश)-पुं-८ (प.)-शंकर.

गोष्ठीन-न.-९६४-पहेलां गायने वाडो होय तेपुं स्थान.

*गोष्ठीं भूतपूर्व इति गोष्ठीनं, यत्र गावः प्राग् आसन् "गोष्ठादीनञ्" ॥७३२७९॥ ।

'ग्रन्थिल'-पुं-११५०-केरडो.

□ करार, क्रकर ।

ग्रन्थन-न.-६५३-रथना, गुंथण्णी.

द्र० गुम्फशब्दः ।

*ग्रथ्यते इति ग्रन्थनम् ।

ग्रन्थि-पुं-११३०-गांठ वांस वगेरेनी.

□ पर्वत, परम् ।

*ग्रथ्नाति संवत्त इति ग्रन्थिः पुंलिङ्गः, "पदि-पठि"—(उणा-६०७) इति इः ।

ग्रन्थिक-न.-४२१-गंठोडा, पीपणीमूल.

□ सर्वग्रन्थिक, चाटिकाशिरम् ।

*ग्रन्थिप्रतिकृतिः इति ग्रन्थिकं, पिप्पलीमूलम् ।

ग्रन्थिक-पुं-७१०-(शे० १३६) अणुंन.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

ग्रस्त-न.-२६६-अक्षर के पद रडी गय तेवा वयन

□ लुप्तवर्णपद (ध्वस्त) ।

*ग्रस्यतेस्म इति ग्रस्तम् ।

ग्रह-पुं-९२-पांयण्योतिषी पैडीना अेक देव.

ग्रह-पुं-१०७-नक्षत्र तारा.

द्र० उडुशब्दः ।

*ग्रह्यते इति ग्रहः ।

ग्रह-पुं-१२५-यन्द्रग्रहणु के सूर्यग्रहणु.

□ उपराग, उपप्लव, राहुग्रास ।

*अकेन्द्रोः कर्मभूतयोर्ग्रहणं इति ग्रहः ।

ग्रह-पुं-१५२३-ग्रहणु करपुं ते.

□ ग्राह ।

*ग्रहणं इति ग्रहः "युवर्ण-॥५३२८॥

इत्यल् ।

ग्रहक-पुं-८०६-केडी, अंठीवान.

□ बन्दी, प्रग्रह, उपग्रह ।

*ग्रह्यते इति ग्रहः के ग्रहकः ।

ग्रहकलोल पुं-१२१-(शि० १०) राडु.

द्र० तमसशब्दः ।

ग्रहण-न.-३१०-अुद्धिनो त्रीण्येयुशु.

*ग्रह्यते इति ग्रहणं आदानम् ।

ग्रहणीरुजू-स्त्री-४७१-आडानो रोग, संग्रहणी.

□ प्रवाहिका ।

*गृह्णाति इति ग्रहणी जाठरोऽग्निस्तच्छैथिल्याद् रूग् रोगः ।

ग्रहनेमि-पुं-१६३ (शे. २७)-आडाश.

द्र० अनन्तशब्दः ।

ग्रहपति-पुं-९७-सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

*ग्रहणां पतिः इति ग्रहपतिः यौगिकत्वात् ग्रहेशः ।

ग्रहपुष-पुं-९५-सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

*ग्रहान् पुष्पातीति ग्रहपुषः, "मूलविभुजादयः"

॥५३११४४॥ इति कः, आदित्यो हि सुष्पुष्पाभिर्नाडि-

भिर्ग्रहान् पुष्पाति यद् व्याडिः—“सुषुम्णाद्याश्च नाड्यो-
ऽस्य पुष्पान्ति सततं ग्रहान्” ।

ग्रहाश्रय-पुं-१२२ (शे. १७)-ध्रुव.

द्र० उत्तानपादजशब्दः ।

ग्रहीतृ-पुं-४४५-ग्रहण्यु ३२ना२.

□ गृह्यालु ।

*ग्रह्यते इत्येवंशीलो ग्रहीता ।

(ग्रहेश)-पुं-९७-सूय^१.

द्र० अं शुशब्दः ।

ग्राम-पुं-९६१-गाम.

□ संवसथ, निवसथ, प्रतिवसथ, परिवसथ, उपवसथ ।

*ग्रस्यते कुठैरिति ग्रामः, “ग्रसिहागृभ्यां
ग्राजि हौच” (उणा-३३९) इति मः ।

ग्राम-पुं-१४१४-समुदाय.

*विषयादेः परो ग्रामशब्दः सामर्थ्याद् विषया-
देरेव व्रजे वर्तते, ग्रसते इति ग्रामः “ग्रसिहागृभ्यां”
(उणा-३३९) इति मे साधुः यथा-
विषयग्रामः, शब्दग्रामः, अस्त्रग्रामः, भूतग्रामः इन्द्रियग्रामः
गुणग्रामः इति ।

ग्रामकुक्कुट-पुं-१३२५-(शे० १६३) गायतो
कुडडो

□ [व्राज शे १६३]

ग्रामणी-पुं-१४३९-गामनो प्रधान पुरुष
मुष्प्य पटेव.

द्र० अग्रशब्दः ।

*ग्रामं नयत्यधीष्टे इति ग्रामणीः ।

ग्रामतक्ष-पुं-९१८-गामनो सुथार.

*ग्रामस्थाऽऽयत्तः साधारणस्तक्षा इति ग्रामतक्षः.
“ग्रामकौटातक्षः” ॥७३११०९॥ इत्यद्रूसामान्तः ।

ग्रामता-स्त्री-१४२२-गामनो समूह.

*ग्रामाणां समूहः इति ग्रामता ।

ग्राममृग-पुं-१२८०-(शे० १८३) कृतरो.

द्र० अस्थिभुजशब्दः ।

ग्रामसीमा-स्त्री-९६३-गामनो सीमाडो.

□ उपशल्य ।

*ग्रामस्य सीमा इति ग्रामसीमा, ग्रामान्तः ।

ग्रामीण-पुं-५०१-गामडीयो

□ ग्रामेयक, ग्राम्य ।

* ग्रामे भवो ग्रामीणः “ग्रामादीनञ्च”

॥६।३।९ इतीनञि ग्रामीणः ।

ग्रामेयक-पुं-५०१-गामडीयो.

□ ग्राम्य, ग्रामीण ।

*ग्रामे भवः इति ग्रामेयकः “कव्यादेश्चैयकञ्”

॥६।३।१०॥ इति एयकञ् ।

ग्राम्य-पुं-५०१-गामडीयो.

□ ग्रामेयक, ग्रामीण ।

*ग्रामे भवः इति ग्राम्यः “ग्रामादी”-॥६।३।९॥
इति यः ।

ग्राम्य-नं.-२६६-ग्राम्य वयन, पितृत्स वयन.

□ अश्लील ।

*ग्रामे भव इति ग्राम्यं “ग्रामादीनञ्च” ॥६।
९॥ इति यः ।

ग्राम्यधर्म-पुं-५३७-मैथुन, क्षमक्रीडा.

द्र० कामकेलिशब्दः ।

*ग्राम्याणामविवेकिनां धर्मः इति ग्राम्यधर्मः ।

ग्रावन-पुं-१०२७-पवत्.

द्र० अचलशब्दः ।

*गृह्णाति इति ग्रावा, “ग्रहेरा च” (उणा-
९०५) इति वन् ।

ग्रावन्-पुं-१०३६-पथर.

द्र० अश्मनशब्दः ।

ग्रास-पुं-४२५-डोणीयो.

द्र० कक्कशब्दः ।

*ग्रस्यते इति ग्रासः ।

ग्रासमात्रक-नं.-८१३-सिक्षा.

□ भिक्षा ।

*ग्रास इव ग्रासमात्रम् यदाहुः- ग्रासप्रमाणं
भिक्षा स्यादग्रग्रास चतुष्टयम् । अग्रं चतुर्गुणं प्राहुर्हन्तकारं
द्विजोत्तमाः” इति ।

ग्राह-पुं-१३५१-अुंड आळ.

द्र० अवहारशब्दः ।

*गृह्णाति इति ग्राहः ।

ग्राह-पुं-१५२३-अष्टलु करवुं.

□ग्रह ।

*ग्रहणं इति ग्राहः, बाहुलकाद् घञि ।

ग्राहक-पुं-८८२-द्वेवादा२-

□अधमर्ण ।

*ग्रहणाति इति ग्राहकः ।

‘ग्राहिन’-पुं-११५१-डोड.

द्र०कपित्थशब्दः ।

ग्रीवा-स्त्री-५८६-डोड.

द्र०कन्धराशब्दः ।

*ग्रणाति, गिरति, गृह्णाति वा ग्रीवा“प्रह्लाहा-”
(उणा-५.१४) इति वे निपात्यते ।

ग्रीष्म-पुं-१५७-ग्रीष्मऋतु, ळेड अपाठ भासभां.

द्र०उष्णशब्दः ।

*ग्रसते जलं इति ग्रीष्मः “रुक्मग्रीष्म” (उणा-
३४६) इत्यादिना मान्तो निपात्यते ।

ग्रैवेयक-(अ.व.)-पुं-९४-नवग्रैवेयकदेव.

*लोकपुरुषस्य ग्रीवाप्रदेशविनिविष्टा ग्रीवाभरणभूता
ग्रैवेयकाः, “कुलकुक्षिग्रीवा”-॥६।३।१२॥ इत्येयकञ् ।

ग्रैवेयक-न.-६५७-डोडनुं आबूषणु कडी.

□कण्ठभूषा ।

*ग्रीवायां जोतं इति ग्रैवेयकं “कुलकुक्षि”-॥६
।३।१२॥ इत्येयकम् ।

ग्लह-पुं-४८६-आञ् उपर डोडभां भूडेवी रक्षभ.

□(ग्लहि, अक्षपण) ।

*अक्षाणां ग्रहणं इति ग्लहः “सुग्लहः प्रजनाक्षे”-॥५.
।३।३१॥ इत्यल्यत्र हेश्च सूत्रनिपातनाद् लत्वं, ग्लहिः
प्रकृत्यन्तरं वा ।

(ग्लहि)-पुं-४८६-आञ् उपर डोडभां भूडेवी
रक्षभ.

□ग्लह, (अक्षपण) ।

ग्लान-पुं-४५९-रेगी.

द्र०अपट्टशब्दः ।

* ग्लायतिस्म इति ग्लानः “व्यञ्जनान्तस्थातः”-

॥५।२।७१॥ इति कस्य नत्वम् ।

ग्लानि-स्त्री-३१९-अलहीनपाथुं.

□बलहीनता ।

*ग्लानं इति ग्लानिः स्त्रीलिङ्गः, “ग्लहाज्यः”

॥५।३।११८॥ इत्यनि ।

ग्लास्तु-पुं-४५९-रेगी.

द्र०अपट्टशब्दः ।

*ग्लानिशील इति ग्लास्तुः “स्थाग्लाम्ल”-

॥५।२।३१॥ इति स्तुः ।

ग्लौ-पुं-१०५-यन्द्र, यन्द्रभा.

द्र०अत्रिदृग्जशब्दः ।

*ग्लायते क्षीयते इति ग्लौ “ग्लानुदिभ्यां डौः”

(उणा-८६८) इति डौः ।

“घ”

घट-पुं-४८-श्री भद्रिलनाथ लग. तुं दांछन.
 घट-पुं-९६२-भर्थादा. ६६.
 द्र० अन्तशब्दः ।
 *तिष्ठत्यत्र इति घटः, “घटाघाटा”-(उणा-
 १४१) इति छे निपात्यते ।
 घट-पुं-२२-श्री-१०१९-धडो कवश.
 द्र० कुटशब्दः ।
 *घटते इति घटः, पुंस्त्रीलिङ्गः ।
 घटा-स्त्री-४८१-सभा.
 द्र० आस्थानशब्दः ।
 *घटन्तेऽस्यां इति घटा, पिच्चादङ् ।
 घटा-स्त्री-१२२३-६५थीनो समूह.
 □‘हास्तिक, गजता’ ।
 *बहूनां गजानां घटना रचना घटयते इति
 घटा, “घितोऽङ्”-॥५।३।१०७॥ ।
 घटिका-स्त्री-१३७-धडी ६ क्षण प्रमाणे कण
 □नाडिका, घारिका, [नालिका शि. ११] ।
 *घटयति कालं इति घटिका ।
 घटीयन्त्र-न.-१०९३-रेण्टे, अरधट.
 द्र० उद्घाटकशब्दः ।
 *घटीनां यन्त्रं, घटयो यन्त्रन्तेऽत्रेति वा इति
 घटीयन्त्रं मालाख्यं येन कृपादेज्जलमूर्ध्वं वाह्यते ।
 घटोद्भव-पुं-१२२-अगरत्य ऋषि.
 द्र० अगस्तिसशब्दः ।
 *घटाद्बुद्भवति इति घटोद्भवः ।
 घट्ट-पुं-१०८७-तीर्थ, धाट, पाण्डुनो आरो.
 □तीर्थ, अवतार ।
 *घट्टन्ते चलन्त्यनेन इति घट्टः ।
 घण्टापथ-पुं-९८७-रान्भार्ग.
 द्र० उपनिष्करशब्दः ।
 *घण्टोपलक्षितानां हस्तितानां पन्था इति घण्टापथः,
 चाणक्योक्तोऽष्टदण्डपृथुः पन्थाः ।
 घण्टाशब्द-न.-१०४९-कांसु.
 द्र० असुराहशब्दः ।
 *घण्टायाः इव शब्दोऽस्य घण्टाशब्दम्, घण्टायां
 शब्दोऽस्येति ।

घण्टिका-स्त्री-५८५-५३७भी

□सुधास्रवा, लम्बिका, गलशुण्डिका ।

*घण्टाप्रतिकृतिः इति घण्टिका ।

घन-पुं-१६४-मेघ, वाहण.

द्र० अभ्रशब्दः ।

*हन्यते वायुना इति घनः, “मूर्तिनिचिताभ्रे
 घनः” ॥५।३।३७॥ इत्यन्तो निपात्यते ।

घन-न.-२८६-करताड घट, अक्षरी वगेरे कांसानुं
 वाजिन्त्र.

*कांस्यमयं वादित्रं तालः कांस्यतालादि, हन्यते
 इति घनम् ।

घन-न.-२९२-मध्यम गतिवाद्युं नृत्य.

□मध्य, (अनुगत) ।

घन-पुं-५६४-शरीर.

द्र० अङ्गशब्दः ।

*धातुभिः हन्यते इति घनः, “मूर्तिनिचिताऽ-
 भ्रे घनः” ॥५।३।३७॥ इत्यलि निपात्यते ।

घन-पुं-७८५-भगवत्, भोगरी.

□द्रुघण, मुद्गर ।

*हन्यतेऽनेन इति घनः “मूर्तिनिचिता”-॥५।
 ३।३७॥ इत्यलि साधुः ।

घन-न.-१०३७-लोभ उ.

द्र० अयमशब्दः ।

*हन्यते इति घनम् ।

घन-न.-१४४७-निरंतर, धट्ट

द्र० अविरलशब्दः ।

*हन्यते इति घनं, “मूर्तिनिचिता”-॥५।३।३७॥
 इत्यलि साधुः ।

घन-न.-५७२ (शि. १२०)-मुष्

द्र० आननशब्दः ।

घन-न.-१०४२ (शि. १६०) कवश.

द्र० आलीनशब्दः ।

घनगोलक-पुं-न.-१०४७-सोना अने रूपाथी
 मिश्र धातु

*घनश्चासौ गोलकश्चेति घनगोलकः पुंस्त्रीव-
 लिङ्गः यद् वाचस्पतिः “तारहेम्नी तु सञ्चिष्टे घन-
 गोलकमस्त्रियाम्” इति ।

घनधातु-पुं-६२०-२सधातु,

द्र० अग्निसंभवशब्दः ।

*घनाद्विभ्यः परो धातुः इति घनधातुः ।

घनरस-न.-पुं-१०६९-गल, पाष्णी.

द्र० अपूशब्दः ।

*घनस्य रसो घनरसः “घनरसम्” इति क्लीबे माला ।

घनवात-पुं-१३५०-थीन्नेसा धी न्नेवो कडिन वायु.

*घनश्चासौ वातश्च इति घनवातः निबिडवातः ।

घनवाहन-पुं-१९७-शं क२, भडादेव.

द्र० अड्हासिन्शब्दः ।

*घना मेघा वाहनमस्य इति घनवाहनः, यौगि-कत्वाद् अब्दवाहनादशोऽपि ।

घनश्रेणी-स्त्री-९३८-(शे. १५७)-पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्दः ।

घनसार-पुं-६४३-उपूर.

□ कर्पूर, हिमवालुका, सिताम्र, चन्द्र ।

*घनस्येव सारोऽस्य घनसारः ।

घनाघन-पुं-१६४-मेघ, वाहन.

द्र० अभ्रशब्दः ।

*हन्ति प्रवासिन इति घनाघनः, “चराचरच-लाचल”-॥४।१।१३॥ इत्यादिना अजन्तो निपात्यते ।

घनाञ्जनी-स्त्री-२०५-(शे. ५४)-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

घनालय-पुं-१५८-शरद ऋतुः आसौ कर्तिः भासभां.

□ शरद् ।

*घनस्यात्ययोऽत्र इति घनालयः ।

घनाश्रय-पुं-१६३-आकाश.

द्र० अनन्तशब्दः ।

*घनानामाश्रयः इति घनाश्रयः ।

घनोत्तम न.-५७२-(शे. १२०)-मुष्.

द्र० आननशब्दः

घनोदधि-पुं-१३५९-अरुनी न्नेम ममेधुं

३३

पाष्णी.

*घनो निबिडो न तु द्रव उदधिः इति घनोदधिः ।

घनोपल-पुं-१६६-पाष्णीना क२.

द्र० करकशब्दः ।

घर्घर-पुं-२९६-डास्य, डास्य रसतो स्थायी लाव.

□ हास, हसन, हस, हासिका, हास्य ।

*घरति इति घर्घरः, संघाषा अव्यक्तवाक्, “ऋतष्टित्” (उणा-९) इति बहुलाधिकारादप्रत्ययेः द्वित्वं च, घर्घरहेतुत्वात् घर्घरः ।

घर्घरी-स्त्री-६६५-(शे. १३५)-वृधरी.

द्र० किङ्कणीशब्दः ।

घर्म-पुं-३०५-घाम, गरभी, परसेवे.

□ स्वेद, निदाघ ।

*घरति मिञ्चत्यङ्ग इति घर्मः, “अस्तीरि”

(उणा-३३८) इति मः ।

घर्मा-स्त्री-१३६१-(शे. १८७)-रत्नप्रभा पृथ्वी.

□ [रत्नप्रभा शि. १८७] ।

घसि-स्त्री-४२३-भोजन.

द्र० अदनशब्दः ।

*घसनं इति घसिः “पद्विपटि”-(उणा-६०७) इति इः ।

घसुरि-पुं-११००-(शे. १६६)-अजिन.

द्र० अग्निशब्दः ।

घस्मर-पुं-३९४-लक्ष्ण क२नार, भानार.

□ भक्षक, अद्मर, आशित [आशिर शि. २८] ।

*घसतीत्येवं शीलः इति घस्मरः “सुधस्यदो-” ॥५।२।७३॥ इति मरकू ।

घस्र-पुं-१३८-द्विष.

द्र० अहनशब्दः ।

*घसति अत्ति तमः इति घस्रः ।

घाटा-स्त्री-५८६-डोड अने माथानी संधिनो पाळयो लाग.

□ अवट, कृकाटिका [शिरःपीठ, शे. १२४] ।

घनन्त्यस्यां हिंसा इति घाटा 'घटाघाटा'-
(उणा-१४१) इति निपात्यते ।

घाण्टिक-(अ. व.) पुं-७९४-देव वगेरेनी आगण
घंट वगाडी कहेनार, संभणावनार, घंटा वगाडी
राज्य वगेरे ने गगाडनार.

□ चाक्रिक ।

*घण्टया चरन्ति इति घाण्टिकाः ये घण्टाघातेन
देवताद्यग्रे शंसन्ति ते श्रावकाख्याः ।

घात-पुं-३७१-हिंसा.

द्र०अपासनशब्दः ।

*हननं इति घातः

घातिन-पुं-१० (प.)-वध्यथी लगाडातो शब्द
नेभके पुरधाती-शंकर

घातुक-पुं-३६९-हिंसक.

□ हिंस्र, शरारु ।

*हन्तीति घातुकः "शूकमगम"-॥५।२।४०॥

इत्युक्त्वा ।

घातोद्यत-पुं-३७२-वध करवाने तत्पर थयेयो.

□ आततायिन ।

घार-पुं-८३७-धी वगेरेथी अग्नितुं सिंघन
करुं ते.

□ सेक, सेचन ।

*घरणं इति घारः वृतादिनाऽग्रेः प्रोक्षणम् ।

घार्तिक-पुं-४००-धेय.

□ वृतपूर, वृतवर, पिण्टपूर ।

*वृतेन संसृष्टो इति घार्तिकः "संसृष्टे" ॥६।४

॥५॥ इतीकम् ।

घास-पुं-११९५-धास.

□ यवस ।

*अग्रते पशुभिः इति घासः ।

घासि-पुं-११००-(शे. १६८) अग्नि.

द्र०अग्निशब्दः ।

घुट-पुं-स्त्री-६१५-पगनी ओडी, धुंठण.

द्र०गुल्फशब्दः ।

*घुटती इति घुटः पुंस्त्रीलिङ्गः ।

घुटिक-पुं-स्त्री-६१५-पगनी ओडी, धुंठण.

द्र० गुल्फशब्दः ।

*घुटति इति घुटिकः "पापुलि"- (उणा-४१)
इति बहुवचनात् क्तिक्ः ।

घुण-पुं-१२०३-वाकडानो क्रीडो.

□ काण्टकीट ।

*घुणति इति घुणः ।

घुण्टक-पुं-स्त्री-६१५-धुंठण, पगनी ओडी.

द्र०गुल्फशब्दः ।

*घुणत्यनेन इति घुण्टः, "घटाघाटा"- (उणा-
१४१) इति टे निपात्यते, के घुण्टकः ।

घुसृण-न.-६४४-केशर.

द्र०कुङ्कुमशब्दः ।

*घुसृयतेऽनेनाङ्गं, घुंसते कान्तिं करोतिवा इति
घुसृणं "भूणतृण"- (उणा-१८६) इति णे निपात्यते ।

घूक-पुं-१३२४-धूवड.

द्र०उत्कशब्दः ।

*घवते शब्दायते इति घूकः, "घुयुहि"- (उणा-
२४) इति को दीर्घत्वं च, घूशब्दं करोति वा ।

घूकारि-पुं-१३२२-कागडो.

द्र०अन्यभृतशब्दः ।

*घूकानां अरिः इति घूकारिः ।

घूर्णन-न.-१५१९-भमपुं, यडाडारे इरपुं.

□ चक्रावर्त, भ्रम, भ्रान्ति, भ्रमि, घूर्णि ।

*घूर्ण्यते इति घूर्णनम् ।

घूर्णि-स्त्री-१५१९-भमपुं, यडाडारे इरपुं.

द्र०घूर्णनशब्दः ।

*घरणं घूर्णनं वा इति घूर्णिः स्त्रीलिङ्गः, "घूर्णि-
घूर्णि"- (उणा-६३७) इति णौ निपात्यते ।

घूर्णित-पुं-४४२-भेडा भेडा उधनार.

□ प्रचलायित ।

*घूर्णतेस्म इति घूर्णितः ।

घृणा-पुं-३०३-हुगंछा, भीभत्सरसनो स्थायी भाव.

□ जुगुप्सा ।

*घरति इति घृणा "घृवीह्व"- (उणा-१८३)
इति णक् ।

घृणा-स्त्री-३६९-अनुकंपा, दया।

द्र० अनुकम्पाशब्दः ।

*घ्रियन्तेऽनया इति घृणा, घृण्यन्तेऽनयेति वा ।

घृणि-पुं-९९-किरण्णु।

द्र० अंशुशब्दः ।

*घरति इति घृणिः “ऋद्धृसुकुवृपिभ्यः कित्”

(उणा-६३५) इति णिः ।

घृत-पुं-न.-४०७-धी।

द्र० आज्यशब्दः ।

*घरति इति घृतं पुंक्लीबलिङ्गः, “शीरो”-(उणा-२०१) इत्यादिना तः कित् ।

घृत-न.-१०७० (शे. १६४)-पाणी।

द्र० अपशब्दः ।

घृतपूर-पुं-४००-धे०अ२।

द्र० घातिक शब्दः ।

*घृतेन पूर्यते इति घृतपूरः, श्रीराह्वयः समिता-पिण्डो घृतेन श्रुतः ।

घृतवर-पुं-४००-धे०अ२।

द्र० घातिकशब्दः ।

*घृतेन वरः इति घृतवरः ।

घृतलेखनी-स्त्री-८३६-धी होभवानी उडली।

□ दर्वी (दर्वि)

*घृतं लिख्यतेऽनया इति घृतलेखनी ।

घृताण्डी-स्त्री-४०० (शे.६७) धीमां तजेदी शे०टी।

□ [घृतौषणी शे. ६७] ।

घृताचिष्-न.-११०० (शे. १७०)-अग्निः।

द्र० अग्निशब्दः ।

घृतावनि-स्त्री-८२५-धीथी योपडेयो यजस्तंलेतो

येक भाग।

□ यूपकर्ण ।

*घृतस्य अवनिर्निषेकस्थानं इति घृतावनिः ।

घृताह्वय-पुं ६४८-(शे. १३४)-गुणलनो धूप/धूप।

द्र० पायसशब्दः ।

घृतेली-स्त्री-१२०७-धीभेस।

□ पिङ्गकपिशा ।

*घृतेन ईर्यते प्रेर्यते इति घृतेली ।

घृतौषणी-स्त्री-४००-(शे. ६७)-धीथी तजेदी शे०टी।

□ [घृताण्डी-शे. ६७] ।

घृष्टि-पुं-१२८८-भू०उ।

द्र० आखनिकशब्दः ।

*घृष्याद् इति घृष्टिः, “तिक्कृतौ नाग्नि” ॥

५।१।७१॥ इति तिक् ।

घोटक-पुं-१२३२-धे०उ।

द्र० अर्बुनशब्दः ।

*घोटते भूमौ परिवर्तते इति घोटकः ।

घोणस-पुं-१३०६-आयना णेयी नासिकावाजो साप।

द्र० गोनसशब्दः ।

*घृषोदरादित्वाद् बत्वे घोणसः घोणतेऽनेन द्विष्टो वा, “फनसतामरस”-(उणा-५७३) इति साधुः ।

घोणा-स्त्री-५८०-नाक।

द्र० गन्धज्ञाशब्दः ।

*घुणति गन्धार्थं इति घोणा ।

घोणिन्-पुं-१२८८-भू०उ।

द्र० आखनिकशब्दः ।

*घोणोऽस्त्यस्य इति घोणी, शिखादित्वादिन् ।

‘घोण्टा’-स्त्री-११५४-सोपारीनुः आऽ।

द्र० क्रमुकशब्दः ।

घोर-न.-३०३-लयं कर, लयानक।

□ भयङ्कर, प्रतिभय, भीम, भीष्म, भयानक,

भीषण, भैरव, दारुण, भयावह, [डमर, आभील, मासुर शे. ८६] ।

*घुरति अस्माद् घञि इति घोरम् ।

घोर-न.-६४५ (शे. १३३)-केशरः।

द्र० कुङ्कुमशब्दः ।

घोरा-स्त्री-१४३-(शे. १६)-रात्रिः।

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

घोरवासिन्-पुं-१२९०-शियाण।

द्र० क्रोद्धशब्दः ।

*घोरं वास्यते इति घोरवासी ।

घोल-न.-४०८-आस, वलोवेसुं हवीं।

द्र० अरिष्टशब्दः ।

*हन्यते मथा इति घोल "पिच्छोलकल्लोल-"
(उणा-४९५) इत्योले निपात्यते ।
घोष-पुं-१००२-गोवाणानुं रूढेक्षण्यु.
 आभीरपल्लिका ।
*घोषन्ति गावोऽन्नेति घोषः ।
घोष-पुं-१०४९-ठांसु.
द्र०असुराह्वशब्दः ।
*घोषति इति घोषः ।
घोष-पुं-१४००-श०६, ध्वनि.
द्र०आरवशब्दः ।
*घोषणं इति घोषः ।
घोषणा-स्त्री-२६९-अंथे स्वरे ओलपुं ते.
 उच्चैर्घुष्ट ।

*घोषणं इति घोषणा 'गिवेत्थास'-॥५॥३॥
१११॥ इति अनः ।
घोषयित्नु-पुं-१३२१ (शि. १८१)-डोयल.
द्र०काकपुष्टशब्दः ।
घोषवती-स्त्री-२८७-धीष्या, सारंगी.
द्र०कण्टकूणिकाशब्दः ।
*घोषोऽस्त्यस्यां इति घोषवती ।
घ्राण-न.-५८०-नाड.
द्र०गन्धज्ञाशब्दः ।
*जिप्रत्यनेन इति घ्राणम् ।
घ्राणतर्पण-पुं-१३९०-सुगंध.
द्र०गन्धशब्दः ।
*घ्राणं तर्पयति प्रीणाति इति घ्राणतर्पणः ।

‘च’

च-अ.-१५४२ (शि. २००)-अने, पादपूरणार्थं ।
 उ, हि, स्म, ह, वै ।
चकित-पुं-३६५-भीक्ष्यु.
द्र०कातरशब्दः ।
*चकति विभेति स्म इति चकितः ।
चकोर-पुं-१३३९-यक्षेर पक्षी.
 ज्योत्स्नाप्रिय, चलचञ्चु, विषयसूचक ।
*चकते ज्योत्स्नया तृप्यति इति चकोरः "कटि-
चकि"- (उणा-४३३) इत्योरः ।
चक्र-पुं-न.-७४६-लक्षर, सौन्य.
द्र०अनीकशब्दः ।
*चरोति इति चक्रं पुंक्लीबलिङ्गः "कृगो च"
(उणा-७) इति किट्प्रत्ययः ।
चक्र-पुं-न.-७५५-यक्ष, पैडुं ।
 रथाङ्ग, रथपाद, अरिन् ।
*क्रियते तदिति चक्रं पुंक्लीबलिङ्गः, "कृगो द्वे
च" (उणा-७) इत्यप्रत्ययः ।

चक्र-पुं-न.-७८७-शस्त्र विशेष.
 (वलयप्राय, अरसञ्चित) ।
*क्रियते प्रहारोऽनेन इति चक्रं पुंक्लीबलिङ्गः ।
चक्र-पुं-न.-१४११-समूह, समुदाय.
द्र०उत्करशब्दः ।
*क्रियते इति चक्रं पुंक्लीबलिङ्गः, कृगो द्वे च"
(उणा-७) इति साधुः ।
चक्र-(य. व.) न.-१०८८ (शि. ६८) नदीना
वणांड, नणानुं यडाडारे इरपुं, वमण.
 पुटभेद, वक्र ।
(चक्र)-पुं-१३३०-यक्षवाड पक्षी, यक्षवा.
द्र०कोकशब्दः ।
चक्रजीवक-पुं-९१६-कुंभार.
द्र०कुम्भकारशब्दः ।
*चक्रेण जीवति इति चक्रजीवकः ।
चक्रनामन-पुं-१०५४-माक्षिक धातु.
 माक्षिक, कटम्ब, अजनामक, [वैष्णव
शि. ६२] ।

*चक्रस्य नाम अस्य इति चक्रनामा ।
(चक्रपाणि)-पुं-२१९-विष्णु.
 द्र०अच्युतशब्दः ।
 *चक्रं पाणावस्य इति चक्रपाणिः ।
चक्रवान्धव-पुं-९६-सूर्य.
 द्र०अंशुशब्दः ।
 *चक्रस्य बान्धवः इति चक्रवान्धवः, यौगिकत्वात्
 चक्रवाकबन्धुः ।
चक्रभृत्-पुं-२१९-विष्णु.
 द्र०अच्युतशब्दः ।
 *चक्रं विभर्ति इति चक्रभृत् यौगिकत्वात्
 चक्रपाणिः ।
चक्रमण्डलिन्-पुं-१३०५-अजगर.
 द्र०अजगरशब्दः ।
 *चक्राकारं मण्डलमस्त्यस्य इति चक्रमण्डली ।
चक्रमर्दक-न.-११५८-कुंवारिथी, पुंवाडीयानु
 ११६.
 द्र०एडगजशब्दः ।
 *चक्राणि दद्रुमण्डलानि मृदनाति इति चक्रमर्दकम् ।
चक्रभेदिनी-स्त्री-१४३-(शे. १८) रात, रात्रि.
 द्र०इन्दुकान्ताशब्दः ।
चक्रवर्तिन्-पुं-६९१-यक्षवर्ती, सार्वभौम राज्ञ.
 □सार्वभौम [अधीश्वर शे० १३८] ।
 *चक्रायुधरत्नेन वर्तते इति चक्रवर्ती, नृपाणां
 चक्रं समूहे वर्तते स्वाम्येनेति वा, चक्र राष्ट्रं
 वर्तयतीति वा ।
चक्रवाक-पुं-१३३०-यक्षवाक पक्षी, यक्षवो.
 द्र०कोकशब्दः ।
 *चक्र इति वाक् आख्यास्य इति चक्रवाकः ।
(चक्रवाकबन्धु)-पुं-९६-सूर्य.
 द्र०अंशुशब्दः ।
 *चक्रवाकाणां बन्धुः चक्रवाक-बन्धुः । यत्
 रवाबुद्धिं चक्रवाकाः प्रमोदन्ते ।
चक्रवाल-पुं-१०३१-अधकार अने जगतनी
 वर्ये आवेक्षो ते नामनो अेक कश्चित् पर्वत.
 □लोकालोक ।
 *चक्राकारेण बलति वाडते वा इति चक्रवालः,

आवेष्टय द्रीपाब्धीन् स्थितो ह्यसाविति प्रसिद्धिः ।
चक्रवाल-पुं-१४११-समूह, समुदाय.
 द्र०उत्करशब्दः ।
 *चक्रयते इति चक्रवालः “चात्वाल”-(उगा-
 ४८०) इत्याले निपात्यते, चक्राकारेण चलनमस्य वा ।
चक्रसंज्ञ-न.-१०४२-कलक.
 द्र०आलीनकशब्दः ।
 *चक्रस्य संज्ञा अस्य इति चक्रसंज्ञम् ।
चक्राङ्ग-(प. व.)-पुं-१३२५-कंस.
 □हंस, वक्राङ्ग, मानसौकस्य, सितच्छद, ‘इवेत-
 गस्त’ [मराल शे० १८४] ।
 *चक्राकारमङ्गमेषां वृत्तवाच्चक्राङ्गाः ।
चक्रावर्त-पुं-१५१९-यक्षारे इरवुं, लभपुं ते.
 द्र०वृष्णिशब्दः ।
 *चक्रेण आवर्त्तनं इति चक्रावर्तः ।
चक्रिन्-पुं-१३०४-साप, सप/नाग.
 द्र०अहिशब्दः ।
 *चक्रं मण्डलं अस्ति अस्य इति चक्री ।
चक्रीवत्-पुं-१२५६-अधेडो.
 द्र०खरशब्दः ।
 *चक्रं मण्डलं मेहान्तेऽस्य चक्रीवान्
 “चर्मण्वत्य्ठीवच्चक्रीवन्”-॥२।१।९६॥ इति मतौ
 साधुः ।
चक्रेश्वरी-स्त्री-४४-श्रीऋषभदेव भगवाननी
 शासनदेवी.
 *चक्रस्य ईश्वरी इति चक्रेश्वरी अप्रतिचक्रेत्यपि ।
चक्रेश्वरी-स्त्री-२३९-पायभी विद्यादेवी.
 *चक्रस्येश्वरी इति चक्रेश्वरी ।
चक्षण-न.-९०७-भदिरा पीवानी प्रीति उत्पन्न
 करे तेवो लक्ष्य पदार्थ.
 □उपदेश, अवदेश, मद्यपाशन ।
 *चक्षयते इति चक्षणम् ।
 ‘चक्षुःश्रवस’-पुं-१३०३-सप.
 द्र०अहिशब्दः ।
(चक्षुर्विकल)-पुं-१५७-आधिष्ठा.
 □अन्ध, गताक्ष [अनेडमूक शे. १०६] ।

चक्षुष्-त.-५७५-आंभ.

द्र०अक्षिशब्दः ।

*चष्टे शुभाशुभां स्फुरणात् इति चक्षुः “चक्षेः शिद्धा” (उणा-१००१) इत्युस् ।

चक्षुष्य-पुं-४४८-आंभने गभे तेवो, श्पाणो.

□सुभग ।

*चक्षुषे हितश्चक्षुष्यः, यं दृष्ट्वा चक्षुः प्रह्ला-
दते “प्राण्यङ्गथ”-॥७।१।३७॥ इति यः ।

चक्षुष्या-स्त्री-१०६२-अणो सुरभो, श्रीभेऽ.

□कुलाली, कुलत्था, (दृक्प्रसादा) ।

*चक्षुषे हिता इति चक्षुष्या दृक्प्रसादाख्या ।

चञ्चरीक पुं-स्त्री-१२१२-अभरे.

द्र०अलीशब्दः ।

*चञ्चति चञ्चूयते वा इति चञ्चरांकः,
“सुणीक”-(उणा-५०) इतीके निपात्यते ।

चञ्चल-त.-१४५४-अपण, अनित्य.

द्र०अस्थिरशब्दः ।

*चञ्चति इति चञ्चलं “मृदिकन्दि”-(उणा-
४६५) इत्यलः, चञ्चत्यते वा ।

चञ्चला-स्त्री-११०५-वीज्णी.

द्र०अचिरप्रभाशब्दः ।

‘चञ्चु’-पुं-११५०-अेरडे, दीवेसे.

द्र०एरण्डशब्दः ।

चञ्चु-स्त्री-१३१७-पक्षीनी यांय.

□चञ्चू, सुपादिका, (सुपाटी), त्रांटी ।

*चञ्चत्यनया इति चञ्चुः स्त्रीलिङ्गः, “भृमृत्-

(उणा-७१६) इत्युः ।

चञ्चुमत-पुं-१३१७-(शे. १८७)-पक्षी.

द्र०अगौकसूशब्दः ।

चञ्चुसूचिक-पुं-१३४१-सुधरी पक्षी.

□सुग्रह ।

*चञ्चुरेव सूचिरस्य नीडवानं चञ्चुसूचिकः ।

चञ्चू-स्त्री-१३१७-पक्षीनी यांय.

द्र०चञ्चुशब्दः ।

*चञ्चत्यनया इति चञ्चूः, “कृपिचमि”-(उणा-

८२९) इति बहुवचनादूपत्ये चञ्चूः ।

चटक-पुं-१३३१-यङलो.

□गृहबलिमुञ्ज, कलविङ्क, कलिङ्कक, [कुलिङ्ग
शि. ११६] ।

*चटति भिनत्ति आहारं इति चटकः “दकन्”-
६६६

(उणा-२७) इत्यकः ।

चटका-स्त्री-१३३१-यङली.

चटका-स्त्री-१३३१-यावयङली.

चटकाशिरस्र-त.-४२१-गंठेडा, पीपणाभूण.

□ग्रन्थिक, सर्वग्रन्थिक ।

*चटिकाशिरोरूपत्वात् चटकाशिरः ।

चट्ट-पुं-त.-२६४-भुशामत.

□चाट्ट, प्रियपाय ।

*चटति इति चट्ट पुंक्लीबलिङ्गः “भिवहिचरिच-
टिम्भो वा”-(उणा-७२६) इति उर्वा णित् ।

चट्टल-त.-१४५५-अपल, अनित्य.

द्र० अस्थिरशब्दः ।

*चटति इति चट्टलं “दृषिवृति”-(उणा-४८५)

इत्युलः ।

चणक-पुं-११७१-यणो.

□हरिमन्थक ।

*चणति दत्यमानः इति चणकः “दकन्”-(उणा
६६६

-२७) इत्यकः ।

चणकात्मज-पुं-८५३-वात्स्यायन, पक्षिल मुनि.

द्र०अङ्गुलशब्दः ।

*चणकस्य ऋषेः आत्मजः इति चणकात्मजः,
चाणक्योऽपि ।

चण्ड-पुं-१८६-यभनोदास.

□महाचण्ड ।

*अत्यन्तक्रोपनत्वात् चण्डः ।

चण्ड-पुं-३९२-अतिडेधी.

□अत्यन्तक्रोपन ।

*‘चडुङ् कोपे’ चण्डते इति चण्डः, चणति शब्दा-
यते वा “पञ्चमाडुः” (उणा-१६८) इति डः ।

चण्ड-पुं-१३८५-उष्ण स्पर्श, अत्यन्तगरम.

द्र० उष्णशब्दः ।

*चण्डते इति चण्डः चणत्यनेनेति वा “पञ्च-
माद्”-(उणा-१६८) इति डः ।

चण्डकोलाहल-स्त्री-२९४-(शे० ८५) शिं गडाना
नेवुं वाणित्र.

□ [काहल, कुहाल शे. ८५] ।

चण्डता-स्त्री-३१८-उग्रपथुं, क्रूरपथु.

□ उग्रत्व ।

*चण्डस्य भावः इति चण्डता ।

चण्डमुण्डा-स्त्री-२०६-(शे० ६२) यामुन्डा द्वेयी.

द्र० कपालिनीशब्दः ।

चण्डा-स्त्री-४५-श्री वासुपूज्य स्वामी लण्डनां
शासनं देवता.

*चण्डा प्रचण्डत्वात् ।

‘चण्डात’-पुं-११३७-क्षुरे,

द्र० करवीरशब्दः ।

चण्डातक-पुं-न-६७४-सुन्दर स्त्रीनुं अर्थ
साधक सुधी ढंकाय तेषुं वञ्च.

□ चलनक ।

*चण्डते कामोऽनेन इति चण्डातकं पुं क्लीबलिङ्गः,

‘चण्डिभलिभ्या’-(उणा-८२) इत्यातकः ।

चण्डाल-पुं-८९७-शूद्र पुरुष अने आत्मण्य
स्त्रीथी उत्पन्न थयेव.

*शूद्राद् ब्राह्मणस्त्रियां जातः, चण्डमुषं कर्म
अलति पर्याप्नोति इति चण्डालः ।

चण्डाल-पुं-९३३-यांडाव वगेरे.

द्र० अन्तावसायिन्शब्दः ।

*चण्डते इति चण्डालः, “ऋकृम्”-(उणा-४७५)

इत्यालः, चण्डमाले मृषाऽस्येति वा, यद् व्याडिः-
“चण्डमालं मृषा यस्येत्यर्थः शब्दवतां मतः” इति
प्रज्ञाद्यपि चाण्डालोऽपि ।

चण्डिल-पुं-९२२-उग्रम.

द्र० अन्तावसायिन्शब्दः ।

*चण्डते इति चण्डिलः “कृत्यनि”-(उणा-४८१)
इतीलः ।

चण्डी-स्त्री-२०३-पार्वती, शंकर स्त्री.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

*चण्डी कोपनत्वात् “नवा शोणादेः”

॥२॥४३१॥ इति डीः ।

चतुःशाख-न-५६४ (शे. ११८)-शरीर.

द्र० अङ्गशब्दः ।

चतुःशाल-न-९९२-चार ओरडा वाणुं धर.

□ सञ्जवन ।

*चतस्रः शालाः इति समाहृताश्चतुःशालम् ।

चतुःसम-न-६३९-केशर आदि चार पदार्थानां
मिश्रित लेप.

*चन्दनादीनि चत्वारि समान्यत्र इति चतुःसमम् ।

चतुर-पुं-३४३-होशियार, प्रविण्य.

द्र० अभिज्ञशब्दः ।

*चतते कर्म इति चतुरः, “वाश्यसि”-

(उणा-४२३) इत्युरः, चत्वारः पुमर्थाः मन्त्यस्येति वा
अभ्रादित्वात् अः ।

चतुर-पुं-३८४-दक्ष, होशियार

द्र० उष्णशब्दः ।

*चतते कर्म इति चतुरः ।

चतुर-न-९९८-हस्तिशाला.

□ हस्तिशाला, (हस्तिशाल) ।

*चत्यते इति चतुरम् ।

चतुरङ्बलाध्यक्ष पुं-७२५-सेनापति, चतुरङ्गी
सेनानो नायक.

□ सेनानी, दण्डनायक ।

*चतुरङ्गस्य हस्तिअश्वरथपदातिलक्षणस्य बलस्य
अध्यक्षः इति चतुरङ्गबलाध्यक्षः ।

‘चतुरङ्गुल’-पुं-११४०-गरभाणो.

द्र० आरवधशब्दः ।

चतुर्गति-पुं-१३५३-कायभो.

द्र० कच्छपशब्दः ।

*चतुर्धा अग्रतः पश्चात्पार्श्वयोश्च गतिरस्य
इति चतुर्गतिः ।

चतुर्दन्त-पुं-१७७-चन्द्रतो ढाथी, औरावण्य.

द्र० अभ्रमातङ्गशब्दः ।

*चत्वा रोदन्ता अस्य इति चतुर्दन्तः ।

चतुर्दशी-स्त्री-१५१-योःश तिथि.

भूतेष्टा ।

*चतुर्दशानां तिथीनां पूरणी इति चतुर्दशी ।

चतुर्दश-पुं-२१९ (शे. ७०)-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

चतुर्धा-स्त्री-१५४२-(शे. २०६)-यार प्रकारे.

चतुर्भद्र-न.-१३८२-धर्म/अर्थ आदि यारे
उत्तम होय ते.

*चतुर्णां भद्राणां समाहारः इति चतुर्भद्रं,
पात्रादित्वात् स्त्रीत्वाभावः ।

चतुर्भुज-पुं-२९६-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

*चत्वारो भुजा अस्य इति चतुर्भुजः ।

चतुर्मुख-पुं-२१२-अना.

द्र० अजशब्दः ।

*चत्वारि मुखानि अस्य इति चतुर्मुखः ।

चतुर्मुखाङ्गता-स्त्री-६२-सभलसरण्णमां यारमुप,
लग०तो २३ मेो अतिशय.

*चत्वारि मुखानि अङ्गानि गात्राणि च यस्य स
तथा तद्भावः इति चतुर्मुखाङ्गता भवति ।

चतुर्वर्ग-पुं-१३८२-धर्म, अर्थ, काम अने मोक्ष.

*धर्मकामार्थमोक्षा इत्येव चतुःसङ्ख्यो वर्गः
इति चतुर्वर्गः ।

चतुर्वर्षा-स्त्री-१२७२-यार वर्षानी गाय.

चतुर्हायणी ।

*चत्वारः वयः प्रमाणं अस्याः इति चतुर्वर्षा
गौः ।

चतुर्व्यूह-पुं-२१९-(शे. ६६)-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

चतुर्हायणी-स्त्री-१२७२-यार वर्षानी गाय.

चतुर्वर्षा ।

*चत्वारः हायनाः प्रमाणं अस्याः इति चतु-
र्हायणी गौः "संख्यादिर्हायनाद्रयसि"-॥२।४।९॥ इति
डीः, "चतुर्हायनस्य वयसि" ॥२।३।७४॥ इति णत्वम् ।

चतुष्क-न.-९८६-योः, यार रस्ता बेगा थाय तेयुं
स्थान.

चतुष्पथ, संस्थान ।

*चत्वारोऽवयवा अस्य इति चतुष्कम् ।

चतुष्कोश-न.-८८८-यार गाडि प्रभाणु.

योजन ।

*चत्वारः कोशाः समाहृता अत्र चतुष्कोशम् ।

चतुष्पथ-न.-९८६-योः, यार रस्ता बेगा थाय
तेयुं स्थान.

चतुष्क, संस्थान ।

*चतुर्णां पथां समाहारः इति चतुष्पथम् ।

चतुस-अ.-१५४२-(शे. २०६)-यार वार.

चतुस्ताला-स्त्री-७८७-(शे. १५०)-शतधनी, तोप.

[शतधनी, लोहकण्टकसञ्चिता शे. १५०] ।

चतुस्त्रिंशज्जातकज्ञ-पुं-२३३-शुद्ध, सुगत.

द्र० अद्रथशब्दः ।

*चतुस्त्रिंशतं जातकानि व्याघ्रीप्रभृतीनि जानाति
इति चतुस्त्रिंशज्जातकज्ञः, यद् व्याडिः जातकानि
पुनर्व्याघ्री शितिः श्रेष्ठीशोवीराम् । हंसो विश्व-
न्तरःशक्रो, मैत्रीवलसुपारगौ ॥१॥ अपुत्रो ब्राह्मणः
कुम्भः कल्माषः पिण्डिजातकम् । अधिमुद्घं श्रेष्ठीजात,
दमयन्ती महाकपिः ॥२॥ बोधिर्ब्रह्मा महाबोधि, वानरः
शरमोरुह । क्षान्तिवादी च हस्ती च कुन्थुश्चेत्येवमा-
दयः ॥३॥

चत्वर-न.-८२४-यज्ञानी संस्कृत भूमि.

स्त्रण्डिल ।

*चत्वरते इति चत्वरं 'कामश'- (उणा-४४१)
६६६

इति चरद् ।

चत्वर-न.-९८८-धणु रस्ता बेगा थाय तेयुं
स्थान.

बहुमागी ।

*चत्वरते इति चत्वरं, 'कामश'- (उणा-४४१)
६६६

इति चरद् ।

चत्वर-न.-१००४-आंशुं.

द्र० अङ्गशब्दः ।

*चत्वरते इति चत्वरम् ।

चन-अ.-१५४२-(शे. १८८)-क'भक.

चित् ।

चन्दन-पुं न.-६३८-सु०५३, यक्ष कर्म लेपमां
मिश्रं कर्तुं प्र०५.

चन्दन-पुं न.-६३९-यतुःसमलेपमां मिश्रण
कर्तुं सु०५३ ते.

चन्दन-पुं न.-६४१-यंदन, सु०५३.

द्र० गन्धसारशब्दः ।

*चन्दने हृत्वाद्यतेऽनेन इति चन्दनः, “यमि-
रमि”-(उणा-२६९) इत्यनः, पुंक्लीबलिङ्गः ।

(चन्दन)-न.-१०६३-२२२नी वनति.

चन्दनगिरि-पुं-१०२९ (शि. १५६) भलयायव
पर्यंत.

द्र० आपादशब्दः ।

चन्द्रि-पुं-१०५ (शि. १४)-यंद्र, यंद्रमा.

द्र० अत्रिद्वजशब्दः ।

चन्द्र-पुं-१०५ यंद्र, यंद्रमा.

द्र० अत्रिद्वजशब्दः ।

*चन्दति इति चन्द्रः “भीवृधि”-(उणा-३८७)

इत्यादिना रः ।

चन्द्र-पुं-९२-न्योतिष देवानो प्रथम प्रकार.

चन्द्र-पुं न.-६४३-३पुं.

द्र० कपूर्शब्दः ।

*हृत्वादेकत्वात् चन्द्रः पुंक्लीबलिङ्गः ।

चन्द्र-पुं न.-१०४४-सोनुं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

*चन्दते इति चन्द्रः, पुंक्लीबलिङ्गः ।

(चन्द्र)-न.-१०४३-३पुं.

द्र० कलघौतशब्दः ।

चन्द्रक-पुं-१३२०-भोरना पीछानो यंद्रक, यांदो,
(दीवडी)

□ मेचक ।

*चन्द्रप्रतिकृतिः इति चन्द्रकः ।

चन्द्रका-स्त्री-१०८५-यंद्रसागा नदी.

□ चन्द्रभागा [चान्द्रभागा शि. ६७] ।

*चन्द्रं कायति इति चन्द्रका ।

अ. ३४

चन्द्रकान्त-पुं-१०६७-यंद्रकांत मणि.

□ चन्द्रमणि, चान्द्र, चन्द्रोपल ।

*चन्द्रस्य कान्तः इति चन्द्रकान्तः ।

चन्द्रकिन-पुं-१३२०-(शि. १८६)-भोर.

द्र० केकिनशब्दः ।

चन्द्रगोलिका-स्त्री-१०६-यंद्रतो प्रकाश.

□ चन्द्रिका, चन्द्रातप, कौमुदी, ज्योत्स्ना [चन्द्रिमा
शि. ६] ।

*चन्द्रगोलोऽस्त्यस्यां इति चन्द्रगोलिका ।

(चन्द्रप्रख्य) न.-१४६२-यंद्रमा ज्येपुं.

(चन्द्रप्रज्ञति)-स्त्री-२४५-६हुं उपांग.

चन्द्रप्रभ-पुं-२७-८भा लणवाननुं नाम.

*चन्द्रस्येवप्रभा ज्योत्स्ना सौम्यलेख्या विशेषोऽस्य
इति चन्द्रप्रभः, तथा गर्भस्थे देव्याः चन्द्रपानदोहदोऽ-
भृदिति चन्द्रप्रभः ।

चन्द्रभागा-स्त्री-१०८५-यंद्रसागा नदी.

□ चन्द्रका [चान्द्रभागा शि.-६७] ।

*चन्द्रेण भागतो न्यस्ता इति चन्द्रभागा, चन्द्र-
भागाभ्यां गिरिभ्यां प्रभवति चान्द्रभागा इत्येके ।

चन्द्रभास-पुं-७८२-(शि. १४७)-तस्वार.

द्र० असिशब्दः ।

चन्द्रमणि-पुं-१०६७-यंद्रकांतमणि.

□ चान्द्र, चन्द्रकान्त, चन्द्रोपल ।

*चन्द्रस्य मणिः इति चन्द्रमणिः ।

चन्द्रमस-पुं-१०४-यंद्र, यंद्रमा.

द्र० अत्रिद्वजशब्दः ।

*चन्द्रति दीप्यते आह्लादयति वा चन्द्रमाः
“चन्दो रमसू” (उणा-९८६) इति रमसू ।

चन्द्रमसायनि-पुं-१९७-अधुध्रद.

द्र० शशब्दः ।

(चन्द्रमौलि)-पुं-७-(प.)-शंकर.

चन्द्रशाला-स्त्री-९९५-अगारी, उपरती भेडी.

□ शिरोग्रह ।

*चन्द्रेणाऽदूरवर्तिना शालते इति चन्द्रशाला ।

चन्द्रशिरस्-पुं-७ (प.) शंकर.

(चन्द्रखी)-स्त्री-१४३-रात्रि.

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

चन्द्रहास-पु-७८२-तरवार.

द्र० असिशाब्दः ।

*चन्द्रवत् हासः प्रभाऽस्य इति चन्द्रहासः ।

चन्द्रातप-पु-१०७-यन्द्रनो प्रकाश.

द्र० चन्द्रगोलिकाशब्दः ।

*चन्द्रस्य आतपः इति चन्द्रातपः ।

चन्द्रात्मज-पु-९ (प.)-भुध.

(चन्द्रात्मज)पु-११७-भुधप्र७.

द्र० शशाब्दः ।

चन्द्राभरण पु-७ (प.)-शंकर, भडादेव.

(चन्द्राह्वय)-पु-१०४३-३पु.

द्र० कलधौतशाब्दः ।

चन्द्रका-स्त्री-१०६-यन्द्रनो प्रकाश.

द्र० चन्द्रगोलिकाशब्दः ।

*चन्द्रोऽस्त्यस्यां इति चन्द्रिको "अतोऽनेकस्वरात्"

॥७।२६॥ इतीकः ।

चन्द्रमा-स्त्री-१०७-(शि. ६)-यन्द्रनो प्रकाश.

द्र० चन्द्रगोलिकाशब्दः ।

चन्द्रोदय-पु-६८१-यन्द्रनो.

द्र० ऊल्लेचशाब्दः ।

*वखकृतैश्चन्द्रैरुदयते इति चन्द्रोदयः, चन्द्रोदय इवोज्ज्वलो वा ।

चन्द्रोपल-पु-१०६७-यन्द्रकांत भण्डि.

द्र० चन्द्रकान्तशाब्दः ।

*चन्द्रस्य उपलः इति चन्द्रोपलः

चपल-पु-४७६-यंयक्ष.

□ चिकुर ।

*चायते इति चपलः, "मृदिकन्दि"—(उणा-

४६५) इत्यलः ।

चपल-त.-१४५५-अस्थिर, अस्थिर.

द्र० अस्थिरशाब्दः ।

*चपति इति चपल "मृदिकन्दि"—(उणा-४६५)

इत्यलः ।

चपल त.-१४७०-०४६६

द्र० अविलम्बितशाब्दः ।

*चपति इति चपलम् ।

चपल-पु-१०५० (शि. ६१)-पारो.

द्र० चलशाब्दः ।

चपला-स्त्री-११०५-वीरणी.

द्र० अचिरप्रभाशाब्दः ।

चपला-स्त्री-४२१-(शि. १०२)-पीपर.

द्र० उपकुल्याशाब्दः ।

चपेट-पु-स्त्री-५९६-पडुणी करेरी आंगणीयो-वायो ७थ.

□ प्रतल, तल, प्रहस्त, तालिका, ताल ।

*चप्यतेऽनेन इति चपेटः पुंस्त्रीलिङ्गः "चपेरेटः"

(उणा-१५८) ।

चमर-पु-६१-यामर वींजाय ते प्रमुनो १७ भौ अतिशय.

चमर-पु-१२९४-७२णुनो जेक प्रकार.

*चमति इति चमरो गोविशेषः "ऋच्छिचटि"-

(उणा-३९७) इत्यरः ।

चमर-पु-७१७-(शि. १४१)-यामर.

□ चामर, रोमगुच्छ, प्रकीर्णक, वालव्यजन ।

'चमरिक'-पु-११५२-कोविदारनुं अड.

द्र० कोविदारशाब्दः ।

(चमस)-पु-४००-अड६, भग वगेरेनी वस्तु, पापड.

□ चमसी, पिष्टवर्ति ।

चमसी-स्त्री-४००-पापड, सेव वगेरे.

□ पिष्टवर्ति (चमस) ।

*चम्यते इति चमसी 'तप्यणि'-(उणा-५६९)

इत्यसः, गौडस्तुः "चमसः पिष्टवर्तिः स्यात्"

इति पुंस्याह ।

चमू-स्त्री-७४६-लशकर, सेना.

द्र० अनीकशाब्दः ।

*चमत्यरीन् इति चमूः स्त्रीलिङ्गः "कृषिचमि"

(उणा-८२९) इत्यूः ।

चमू-पु-७४८-पृतनाथी त्रण गण्डी सेना.

चमू-पु-१२९४-७२णुनो जेक प्रकार.

*चमति इति चमरूः महाग्रीवो धवलकेसरवा-
लधिः “चमेरूः” (उणा-८१९) ।

चम्पक-पुं-११४६-यं।

□ हेमपुष्पक, ‘चाम्पेया’ ।

*चम्पतेऽद्यते भृङ्गैः इति चम्पकः “क्रीचक”-
(उणा-३३) इत्येके निपात्यते ।

चम्पा-स्त्री-९७६-सागलपुर, य पापुरी।

द्र० कर्णपुरशब्दः ।

*चणन्ति अस्यां इति चम्पा, “भापाचणि”-
(उणा-२९६) इति पः ।

चम्पाधिप-पुं-७११-अर्शुराज।

द्र० अङ्गराजशब्दः ।

*चम्पाया नगर्या अधिपः इति चम्पाधिपः ।

चय-पुं-९८०-डोटनी मूण भूमि, आठभांथी
डाडेले भाटीने ढग।

□ वय ।

*प्राकारस्य पीठभूः मूलभूमिः, चीयते इति चयः
प्राकाराऽऽधारः ।

चय-पुं-१४११-समुद्र, समुदाय।

द्र० उत्करशब्दः ।

*चीयते इति चयः ।

चर-पुं-७३३-यरपुरप, गुतेयर।

द्र० अवसर्पशब्दः ।

*चरति इति चरः ।

चर-न.-१४५४-जंगम, ढालतुं यालतुं।

द्र० इङ्गशब्दः ।

*चरति इति चरम् ।

चर-न.-५७२-(शि. १२०)-मुष्प।

द्र० आननशब्दः ।

चरण-पुं-न.-६१६-पग।

द्र० अहिशब्दः ।

*चरन्त्यनेन इति चरणः पुं क्लीबलिङ्गः ।

चरण न.-८४३-यरित्र, शुद्धआयार, शील।

द्र० आचारशब्दः ।

*चर्यते इति चरणम् ।

चरणग्रन्थि-स्त्री-६१५-धूँठणु पगनी येडी।

द्र० गुल्फशब्दः ।

चरणप पुं-१११४-(शि. १००)-वृक्ष, अड।

द्र० अगशब्दः ।

चरणायुध-पुं-१३२४-गाभाडानो दूडडो।

द्र० कुक्कुटशब्दः ।

*चरणावेव आयुधमस्य इति चरणायुधः ।

चरण्टी-स्त्री-५१२-(शि. ४०)-परखुली युवान
स्त्री।

द्र० चिरिण्टीशब्दः ।

चरम-न.-१४५९-छेलुं, पाछुं।

द्र० अन्तशब्दः ।

*चरति इति चरमम्, “सुप्रप्रथि”-(उणा-३४७)
इति मः ।

चरमतीर्थकृत-पुं-३०-भडावीर स्वामी लगवान।

□ वीर, महावीर, देवार्थ, वर्धमान, ज्ञात-
नन्दन ।

*चरमः पश्चिमोऽन्तिम इति यावत् स चासौ
तीर्थकृत इति चरमतीर्थकृत ।

चरमाद्रि-पुं-१०२७-अस्तायल पर्वत।

□ अस्त ।

*चरमः पश्चिमोऽद्रिः इति चरमाद्रिः ।

चराचर-न.-१४५४-जंगम, ढालतुं यालतुं।

द्र० इङ्गशब्दः ।

*“चराचरचलाचल”-॥४।१।१३॥ इत्यचि
द्वित्वाऽऽत्वनिपातनात् चराचरम् ।

चरि-पुं-१२१६-पशु।

□ पशु, तिर्यच् ।

*चरति इति चरिः पुं लीङ्गः “कृशकुटि”-
(उणा-६१९) इति इः ।

चरिण्टी-स्त्री-५१२-(शि. ४०)-परखुली युवान
स्त्री।

द्र० चिरिण्टीशब्दः ।

चरित-न.-८४३-शुद्ध आयार, यरित्र, शीयण।

द्र० आचारशब्दः ।

*चर्यते स्म इति चरितम् ।

चरित्र-न.-८४३-शुद्ध आचार, चरित्र, शीथल.

द्र० आचारशब्दः ।

*चर्यते इति चरित्रं “लघूसूत्रनि”-॥५।२।

८७॥ इति इत्रः ।

चरिष्णु-पुं-१४५४-गंगम, डालतुं आलतुं.

द्र० इङ्गशब्दः ।

*चरणशीलं इति चरिष्णुः भ्राज्यल”-॥५।२।

२८॥ इतीष्णुः ।

चरी-स्त्री-५११-युवान स्त्री.

□मध्यमा, दृष्टरजसू, तरुणी, युवति, तलुनी, दिक्करी, [युवती शि. ३६] ।

*चरती इति चरी ।

चरु-पुं-८३३-उप्या-न.

□ हव्यपाक ।

*चर्यते मक्ष्यते इति चरुः, चरन्त्यरुमाद् देवपितृभूतानीति चरुः पुल्लिङ्गः, “मिवहि-” (उणा-७२६) इत्युः ।

चरु-पुं-१०१९-थाणी, तपेदी.

द्र० उखाशब्दः ।

*चरति याति क्लेदमनेन इति चरुः, पुल्लिङ्गः “मिवहि”- (उणा-७२६) इत्युः ।

चर्च-पुं-१३७३-(शि. १२५)-चर्या, विचारणा वस्तुनो विचार.

द्र० चर्चाशब्दः ।

चर्चारी-स्त्री-२७३-उपनी रमत, तावी वगाडी गावुं ते.

□चर्मटी ।

*चारु चर्यतेऽनया इति चर्चारी ।

चर्चसू-पुं-१९३-नैतशास्त्र मान्य नवनिधि थडा नवभो निधि.

*चर्चयते इति चर्चाः पुल्लिङ्गः ।

चर्चा-स्त्री-६३६-यद्दनादि वडे शरीरने सुगन्धित डरु.

□चर्चिक्य, समालभन ।

*चर्चयतेऽनया इति चर्चा “भीषिभूषि”-॥५।

३।१०९। इत्यङ् ।

चर्चा-स्त्री-१३७३-चर्या, विचारणा.

□सङ्ख्या, विचारणा, [चर्च-शि. १२५] ।

*चर्चनं इति चर्चा “भीषिभूषि-” ॥५।३।१०९। इत्यङ्, चर्चाऽपि ।

चर्चिका-स्त्री-२०६-यामुं डादेवी.

द्र० कपालिनीशब्दः ।

*चर्चयते पूज्यते इति चर्चा, चर्चैव चर्चिका ।

चर्चिक्य-न.-६३६-यद्दनादि वडे शरीरने सुगन्धित डरु.

□चर्चा समालभन ।

*चर्चिकायां चर्चने साधु इति चर्चिक्यं, चन्दनादिना पुण्ड्रादिक्षेपणम् ।

चर्मटी-स्त्री-२७३-उपनी रमत, तावी आपी गान डरु.

□ चर्चारी ।

*चारु भद्रयतेऽनया इति चर्मटी ।

चर्मकृत-पुं-९१४-यभार, भोयी.

□ पादुकाकृत ।

*चर्म करोति परिशीलयति इति चर्मकृत ।

चर्मचटका-स्त्री-१३३६-यामा थीडियुं

□ जतुका, ‘जतुका’, अजिनपत्रिका, ‘अजिनपत्रा’

*चर्ममयी चटका इति चर्मचटका निर्लेमत्वात् ।

चर्मचूड-पुं-१३२५ (शे० १६१) डूडो.

द्र० कुक्कुटशब्दः ।

चर्मण्वती-स्त्री-१०८६ (शे. १६८) यभण्वती नदी.

□[रन्तिनदी शे० १६८] ।

चर्मदण्ड-पुं-१२५२ आशुड.

□कशा

*अश्वानां ताडनाय चर्मणां दण्डः इति चर्मदण्डः ।

चर्मन्-न.-६३० यामडी.

द्र० अजिनशब्दः ।

*चरत्यनेन इति चर्म “मन्”-(उणा-९११) इति मन् ।

चर्मन्-न.-७८३ ढाल, झलक

द्र० अडुनशब्दः ।

*चर्ममयत्वात् इति चर्म ।

(चर्मन्)-न.-१०६३-रत्नती आठ गति पैडी अेक गति.

चर्मप्रभेदिका-स्त्री-९१५-आरी, यामपुं डापवानुं धथियार.

□ आरा(चर्म सीवनी) ।

*चर्म प्रभिनत्ति इति चर्मप्रभेदिका, चर्म सीवनी ।

चर्मप्रसेविका-स्त्री पुं-९०८-धमण.

□ भस्त्रा (चर्म प्रसेवक) ।

*चर्मणा प्रसीव्यते इति चर्मप्रसेविका पुं स्त्री-
लिङ्गाः ।

चर्ममुण्डा-स्त्री-२०६-यामुं डा देवी.

द्र० कपालिनीशब्दः ।

*चर्म मुण्डेऽग्न्याः इति चर्ममुण्डा ।

(चर्मवसन) पुं-१९८-शंकर. भडादेव

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

(चर्मसीवनी)-स्त्री-९१५ आरी, यामपुं सीव-
वानी सोय.

□ आरा, चर्मप्रभेदिका ।

चर्मिन्-पुं-२१०-(शे०-६४) शंकरतो सुं गी गणु.

द्र० अस्थिविग्रहशब्दः ।

'चर्मिन्'-पुं-११४४ गोगपत्रनुं व्रत.

द्र० भूर्जशब्दः ।

चर्या-स्त्री-१५०१ साधुगोनुं आचारमां रलेपुं ते.

□ ईयापथस्थिति, (ईर्या) ।

*चरणं इति चर्या "समज"-॥५॥३१९॥ इति
कथम् ।

चर्वण-न.-४२४ दांतथी यावपुं ते.

*चर्व्यते इति चर्वणम् ।

चर्षणी-स्त्री-५२८ असती, कुलटा.

द्र० अविनीताशब्दः ।

*कर्षती मनः इति चर्षणिः "कृषश्च चादेः"
(उणा-६४१) इति आर्णिः कस्य चत्वं च, डूयां

चर्षणी ।

चल-पुं-१०५० पारो.

□ पारद, पारत, सूत, हरबीज, रस, [चपल
शि० ६१] ।

*चलोऽस्थैर्यात्, चपलोऽपि ।

चल-न.-१४५२ यपल, अनित्य.

द्र० अस्थिरशब्दः ।

*चलति इति चलम् ।

चल-न.-११०७-(शि० १७२) वायु, पवन.

द्र० अनिलशब्दः ।

चलचञ्चु-पुं-१३३९-यडोर पक्षी.

द्र० चकोरशब्दः ।

*चला चञ्चुरस्य इति चलचञ्चुः ।

चलन-पुं-६१६-पग.

द्र० अह्निशब्दः ।

*चलत्यनेन इति चलनः

'चलदल'-पुं-११३१-पीपगो.

द्र० अश्वत्थशब्दः ।

चलनक-पुं-६७४-सुंदर स्त्रीनुं अधसाथण
सुधी ढंकाय तेषुं वस्त्र.

□ चण्डातक ।

*चलतीत्येवं शीलः इति चलनः के चलनकः ।

चलनी-स्त्री-६७४-साधाशयु स्त्रीनुं अधसाथण
ढंकाय तेषुं वस्त्र.

*चलति अनया इति चलनी ।

चला-स्त्री-११०४-वीरणी.

द्र० अचिरप्रमाशब्दः ।

*चलति इति चला ।

चलाचल न.-१४५५-यपल, अनित्य.

द्र० अस्थिरशब्दः ।

*चलति इति चलाचल "चराचरचलाचल"-

॥११११३॥ इति अचि द्वित्वमात्वं च ।

चलित-न०-१४८१-दलावेलुं, डपेलुं.

द्र० आन्दोलितशब्दः ।

*चल्यते इति चलितम् ।

चलु-पुं-५९८-यांग्लुं, पसवी, भोभो.

□ गण्डूष, चुलुक, [चलुक शि० ४७]

*चलति इति चलुः पुंलिङ्गः “भृमृत्”-(उणा-७१६) इति बहुवचनादुः के चलुकोऽपि ।

चलुक-पुं-५९८-(शि०४७) यांग्लु, भोभो, पाष्पीना आधार इये अनावेदी पसवी

□ गण्डूष, चुलुक, चलु ।

चषक-पुं-९०६-मदिरा पीवानुं पात्र.

द्र० अनुतर्षणशब्दः ।

*चषन्ति पिबन्त्यनेन इति चषकः ।

चषक-पुं-१०२४-प्यालो, पाष्पी पीवानुं, पात्र.

द्र० कंसशब्दः ।

*चषन्ति अनेन इति चषकः ।

चषाल-पुं-न.-८२५-यज्ञीय यूपने माथे ङडानी न्म पह्लेशवानी वलयधर वस्तु.

□ यूपकटक ।

*चष्यते उत्कीर्यते इति चषालः पुंक्ली-वलीङ्गः, “ऋक्कृम्”-(उणा-४७५) इत्यालः ।

चाक्रिक-पुं-(अ.व.)-७९४-देव आगण धंठ वगाडनार श्रावक. (संलग्नावनार)

□ चाण्टिक ।

*चक्रं राष्ट्रं प्रयोजनमेपां इति चाक्रिकाः ।

चाक्रिक-पुं-९१७ थांथी.

*धूसर, नैली, [तिलन्तुद, तैलिक शि० ८०] ।

*चक्रं पण्यमस्य इति चाक्रिकः ।

चाटकैर-पुं-१३३२ आल यडलो.

चाटु-पुं-न०-२६४-मुशामत. प्रेमाणवयन.

□ चटु, प्रियपाय ।

*चटतीति चाटु, पुंक्लीवलीङ्गः “मिवाहचरि”-

(उणा-७२६) इति उर्वा गित् ।

चाणक्य-पुं-८५३-(शि० ७५)-वात्स्यायन मुनि.

द्र० अङ्गुलशब्दः ।

चाणूर-पुं-२१९ विषशुनो वध्य राक्षस

द्र० अरिष्टशब्दः ।

*चणति शब्दयतं प्रतिमन्त्राह्वानं इति चाणूरः,

“महिकणिवरि”-(उणा-४२८) इति पूरः ।

(चाणूरसूदन)-पुं-२२१ विषशु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

चाण्डाल-पुं-९३३ (शि०८२) यांडाल.

द्र० अन्तावसायिनशब्दः ।

चाण्डालिका-स्त्री-२९० यांडालनी पीष्ण.

द्र० कटोलवीणाशब्दः ।

*चाण्डालैः कृता इति चाण्डालिका “कुलाला-देरकञ्” ॥६।३।१९४॥ इत्यकञ् ।

चातक-पुं-१३२९-यातक पक्षी.

द्र० अम्बुपशब्दः ।

*चतते याचते मेघाम्भः इति चातकः ।

चातुर्वर्ण्य-न०-८०७ आत्मणु, क्षत्रिय, वैश्य अने शुद्र.

*चत्वारो वर्णाः इति चातुर्वर्ण्यं भेषजादित्वात् स्वार्थे ङण् ।

चान्द्र-पुं-१०६७-चन्द्रशंत भणु.

द्र० चन्द्रकान्तमणिशब्दः ।

*चन्द्रस्य अयं इति चान्द्रः ।

चान्द्रभागा-स्त्री-१०८५-(शि०६१७)-चन्द्रभागा नदी.

□ चन्द्रका, चन्द्रभागा ।

चान्द्रमस-न०-१०९-मृगशिर नक्षत्र.

□ मृगशीर्षं, मृगशिरस् मागं, मृग ।

*चन्द्रमा देवताऽस्य चान्द्रमसम् ।

(चान्द्रमसायनि)-पुं-११७-भुधग्रह.

द्र० बुधशब्दः ।

(चान्द्रायण)-न० ८४२-याद्रायण्यत विशेष, तप

□ कृच्छ्र, सान्तपन ।

चाप-न०-२२८ कामदेवतुं आणु.

चाप-पुं-न०-७७५ धनुष्य.

द्र० अस्त्रशब्दः ।

*चपस्य वेणोः विकारः इति चापः पुंक्लीव-लिङ्गः ।

चापल-न०-३१५ अंचल, अस्थिर.

□ अनवस्थिति ।

*चपलस्य भावः कर्म वा चापलम्. "युवादेरण्"

॥७।१।६७। इत्यण् ।

चामर-न०-७१७-आभर.

रोमगुच्छ, बालव्यजन, प्रकीर्णक [चमर शे. १४१]

*चमर्षा इदं इति चामरम् ।

चामरिन्-पुं-१२३३-(शि० १८०) धोडा.

द्र० अर्वनशब्दः ।

चामीकर-न०-१०४४-सोनुं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

*चमीकराकरे भवं इति चामीकरम् ।

चामीकरपङ्कज-न०-६१-प्रभुतो २१भो अतिशय.
(विहार करे त्यारे सुवर्णं कभव उपर
पण भुङ्केते)

चामुण्डा-स्त्री-२०६ आमुंडादेरी.

द्र० कपालिनीशब्दः ।

*चमत्यतिप्रलये जगत् इति चामुण्डा "पिच-
ण्डैरण्ड"- (उणा-१७६) इत्यादिशब्दात् साधुः,
चण्डमुण्डदैत्ययो मारणाद् वा यदाह—

"यस्माच्चण्डं च मुण्डं च गृहीत्वा त्वमुपागता ।

चामुण्डेति ततो लोके ख्याता देशी भविष्यसि ॥ १॥"

(चामुण्डा)-स्त्री-२०१ आत्मी, शंकरनी माता.

'चाम्पेय'-पुं-११४६ यंपो.

द्र० चम्पकशब्दः ।

चार-पुं-७३४ यरपुरप, युतेतर.

द्र० अवसर्पशब्दः ।

*चर एव इति चारः प्रज्ञादित्वादर्ण ।

चार-पुं-८०६-नेव, डेहभानुं.

कार, गुप्ति [चारक शि० ७१] ।

*चरन्त्यत्रेति चारः ।

चार-न०-१३१४-अनावटी अेर.

गर, उपविप्र ।

*कृत्रिममौषधादियोगजनितं विषं चार्थते इति
चारम् ।

चारक-पुं-८०६-(शि० ७१) नेव, डेहभानुं.

कार, गुप्ति, चार ।

*चरन्त्यत्रेति चारकः ।

चारण-पुं-३२९ आरण्, स्तुति करनार भाट.

कुशीलव ।

*चरणस्य भ्रमणास्यायं इति चारणः, यतो देशा-
न्तरभ्रमाद् जीवति ।

चारणा-स्त्री-२०५-(शि० ५४) पार्वती, शंकर-
पत्नी.

द्र० अट्टिजाशब्दः ।

चारपथ-पुं-९८६-ये रस्ता बेगा थाय तेवुं स्थान.

द्विपथ ।

* चाराय पन्थाः इति चारपथः ।

चारभट-पुं-३६५-सुभट, शूरवीर.

वीर, विक्रान्त, शूर ।

*चारेण गमनेन भटति युद्धमाकाङ्क्षति
इति चारभटः ।

चारित्र-न.-८४३ शुद्ध आचरण्, चरित्र.

द्र० आचारशब्दः ।

*चरित्रमेव चारित्रं प्रज्ञादित्वादर्ण ।

चारु-न०-१४४४-सुंदर भनोडर.

द्र० अभिरामशब्दः ।

*चरति मनोऽत्र इति चारु "मिवाहि"- (उणा-
७२६) इति णिदुः ।

चारुधरा-स्त्री-१७५-(शि० ३३) छ-द्राणी.

द्र० इन्द्राणीशब्दः ।

चारुवाक-पुं-८६३-यावाक, [नास्तिक]

वाहस्पत्य, नास्तिक, लौकायतिक,

[लौकायतिक शि० ७६] ।

*चर्वत्यात्मानं इति चारुवाकः, "मवाकश्यामाक"-

(उणा-३९) इत्याके निपात्यते ।

चालनी-स्त्री-न.-१०१८-यावशी.

तितउ ।

*चाल्यतेऽनया इति चालनी क्षुद्रच्छिद्रशतोपेतं
परिपवनं स्त्रीकलीबलिङ्गः ।

चाष-पुं-१३२९-याष पक्षी.

द्र० किक्कीद्विशब्दः ।

*चाष्यते भक्ष्यते श्येनेन इति चापः ।

चिकित्सक-पुं-४७२-वैद्य.

द्र० अगदङ्कारशब्द ।

*कितो व्याधिप्रतिकारे मति चिकित्मति इति

चिकित्मकः ।

चिकित्सा-स्त्री-४७२-उपचार.

□ रूपाप्रतिक्रिया, उपचर्या, उपचार ।

*चिकित्सनं इति चिकित्सा ।

चिकिल-पुं-१०९० डा६९.

द्र० कर्दमशब्दः ।

*अच्छति इति चिकिलः "स्थण्डिल"- (उणा-४८४) इतीति निपात्यते ।

चिकुर-पुं-४७६-यपल.

□ चपल ।

*चिनोति वाचि नुते वा इति चिकुरः "अचुरकु"- (उणा-४२६) इत्युरे निपात्यते ।

यल्लक्ष्यम्-

"तां व्रीक्ष्य लीलां चिकुरामनङ्गः स्वचाप सौन्दर्यमदं मुमोच ।"

चिकुर-पुं-(अ. व.)-५६७ देश, वाण.

द्र० कचशब्दः ।

*चिकयन्ते प्रतिहन्यते इति चिकुराः "श्वशुर"- (उणा-४२६) इत्युरे निपात्यते चिहुरास्तु प्राकृते कस्य हादेशात् संस्कृतेऽपीति, दुर्गः यदाह-"कुन्तला मुर्धजास्त्वस्त्राश्चिकुराश्चिहुराः" इति ।

चिककण-न०-४१३-थीक्षुः.

□ सिग्ध, ममृण ।

*चीयते इति चिककणं, "चिककणकुक्कण"- (उणा १६०) इति अणे निपात्यते, चमित्यव्यक्तं कणति वा, कौशिकस्तु चक्क इत्यस्याणे चक्कणमिच्छति ।

चिककसा-पुं-न०-४०२-वनेो वे।ट.

□ यवक्षोद ।

*चीयते इति चिककसः, पुं'कलीवलिङ्गः, "फन-सतामरसाद्यः" (उणा-५७३) इत्यसे निपात्यते, चिकक-स्यति वा कौशिकस्तु चिकक इति व्यसने पाठस्त-स्मादसमिच्छति ।

चिककल्ल -पुं-१०९०-(शि० ६६) डा६९.

द्र० कर्दमशब्दः ।

चिकिलद्-पुं-१०५-(शि० १३) यद्, यद्भा.

द्र० अत्रिदृग्जशब्दः ।

'चिञ्चा'-स्त्री-११४३ आं'पलीञ्ज.

चित्-स्त्री-३०९-भुद्धि, ज्ञान.

द्र० उपलब्धिशब्दः ।

*चेतनं इति चित् स्त्रीलिङ्गः ।

चित्-अ.-१५४२-(शि० १६६) कं'कं.

□ चन ।

चिता-स्त्री-३७५-यिता, येद, (भङ्गाने पाण-वानी)

□ चिति, चित्या ।

*चीयते इति चिता, सा प्रेतदाहार्थे अग्न्या-धाने वर्तते ।

चिति-स्त्री-३७५-यिता.

□ चिता, चित्या ।

*चीयते इति चितिः सा प्रेतदाहार्थे अग्न्याधाने वर्तते ।

चित्त-न०-१३६९ मन, यित्त.

द्र० अन्तःकरणशब्दः ।

चित्तप्रसन्नता-स्त्री-३१५ मननी प्रसन्नता.

द्र० आनन्दशब्दः ।

*चित्तप्रसन्नता मनःप्रसादः ।

चित्तविप्लव-पुं-३२०-मननी धेवला, यित्तभ्रम.

□ उन्माद ।

*चित्तस्य विप्लुतिः इति चित्तविप्लवः ।

चित्तोन्नति-स्त्री-३१७-अभिमान, गर्व.

द्र० अभिमानशब्दः ।

*चित्तस्य उन्नतिः इति चित्तोन्नतिः ।

चित्या-स्त्री-३७५-यिता, येद.

□ चिता, चिति ।

*चितौव इति चित्या, मर्तदित्वाद् यः ।

चित्र-न०-३०३ आशयर्थ, अह्लुत्.

द्र० अद्भुतशब्दः ।

*चीयते इति चित्रं "चिमिदि"- (उणा-४५४) इति चक्, चित्रयति चैचित्र्यं संपादयतीति वा अच् ।

चित्र-न०-६५३ डेशर, यं हन आदिनुं तिलक, यां ह्यो।

तिलक, तमालपत्र, पुण्ड्र, विशेषक [चित्रक शि० ५२] ।

*चित्रयते इति चित्रं चित्रकमपि ।

चित्र-न०-९२२-चित्र.

आलेख्य ।

*चीयते इति चित्रम् "चिमिदि"- (उणा-४५४) इति कित् वः ।

चित्र-पुं-१३९८-कापर यीतरो रंग.

द्र० किम्पारशब्दः ।

*चीयते इति चित्रः "चिमिदि"- (उणा-४५४)

इति कित् वः ।

चित्रक-न०-६५३- (शि० ५२) डेशर-यं हन वगेरे नुं तिलक, यां ह्यो।

द्र० चित्रशब्दः ।

चित्रक-पुं-१२८५-वाध.

व्याघ्र, द्वीपिन, शार्दूल, चित्रकाय, पुण्डरीक ।

*चित्रकः चित्रवर्णत्वान् ।

'चित्रक'-पुं-११५०-अेरंडो, दीपेयो।

द्र० एरण्डशब्दः ।

चित्रकर-पुं-९२१- (शि० ८१) चित्रकार, चित्तारी।

रङ्गाजीव, तैलिकिक, चित्रकृत् ।

*चित्रं करोति इति चित्रकरः ।

चित्रकाय-पुं-१२८५-सिं७.

द्र० इभारिशब्दः ।

*चित्रः कायोऽस्य इति चित्रकायः ।

'चित्रकाय'-पुं-१२८५-वाध.

द्र० चित्रकशब्दः ।

चित्रकृत्-पुं-९२१-चित्रकार, चित्तारी.

रङ्गाजीव, तैलिकिक, [चित्रकार शि.८१] ।

*चित्रं करोति इति चित्रकृत् ।

'चित्रकृत्'-पुं-१४२-तणु७.

द्र० तिनिशब्दः ।

चित्रकृत्व-न०-७० प्रभुवाणीना २७ मे शुथ (निरंतर आशयर् उत्पन्न करतारी)

अ. ३५

*चित्रकृत्वमुत्पादिताच्छिन्नकौतूहलत्वम् ।

चित्रगुप्त-पुं-५५-भापीना १६भा तीर्थं कर.

*चित्राण्याश्चर्यकारीणि गुप्तानि मनोवाक्काय-गुप्तयोऽस्य इति चित्रगुप्तः ।

चित्रगुप्त-पुं-१८६-यभने लेखक.

*चित्रे लिखिते गुप्तः, चित्रमेनं गुप्त्यादिति वा इति चित्रगुप्तः ।

चित्रपिङ्गल-पुं-१३२०- (शि० १८८) भोर.

द्र० केकिनशब्दः ।

चित्रपुङ्ख-पुं-७७८-भाण.

द्र० अजिह्वगशब्दः ।

*चित्रा पुङ्ख्या अस्य इति चित्रपुङ्खः ।

चित्रभानु-पुं-९६-सूयं.

द्र० अंशुशब्दः ।

*चित्रा नाना प्रकारा भानवो यस्य इति चित्र-भानुः ।

चित्रभानु-पुं-१०९८-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

*चित्रा नाना भानवः कान्तयोऽस्य इति चित्र-भानुः ।

चित्रयोधिन-पुं-७१०- (शि० १३८)-अशुन.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

चित्तल-पुं-१३९८-कापर यीतरो रंग.

द्र० किम्पारशब्दः ।

*चित्रान् वर्णान् ल्याति इति चित्रलः ।

चित्रवल्लिक-पुं-१३४५ भगरभन्ध.

पाटीन, [मृदुपाठक शि० १६७] ।

*चित्रावल्लयोऽस्य इति चित्रवल्लिकः ।

चित्रवाज-पुं-१३२५- (शि० १६७)-इडो.

द्र० कुक्कुटशब्दः ।

चित्रशाला-स्त्री-९९९-चित्रशाला.

(चित्रशाल) जालिनी ।

*चित्राऽलङ्कृता शाला इति चित्रशाला ।

चित्रशिखण्डिज-पुं-११८-गुरु.

द्र० आङ्गिरसशब्दः ।

* अङ्गिरसोऽपत्यत्वाच्चित्रशिखण्डिजः सप्तर्षि-
जोऽपि, समुदाये प्रवृत्ताश्च शब्दा एकदेशोऽपि प्रवर्तन्ते
इतिन्यायात् ।

चित्रशिखण्डिन-(अ. व.) पुं-१२४ सप्तर्षि,
भरीयि आदि सात ऋषिना नाम.

□ सप्तर्षि ।

* शिखण्डश्चूडाऽस्त्येषां इति शिखण्डिनः,
चित्राश्च ते शिखण्डिनश्च इति चित्राशिखण्डिनः ।

चित्रा-स्त्री-११२-नक्षत्र विशेष.

□ त्वाष्ट्री ।

* चिनोति इति चित्रा “चिमिदिश सिम्यः कित्”
(उणा-४५४) इति वः ।

‘चित्रा’-न०-११५७ छन्दवाङ्मयी.

द्र० इन्द्रवारुणीशब्दः ।

चित्राङ्गसूदन-पुं-७१०-(शे० १३८)-अर्जुन.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

चिद्रूप-पुं-३४५-परिपक्व ज्ञानवाणो.

□ हृदयात्, सहृदय ।

* चिदिति विशिष्टचैतन्ये वर्तते, चिद् रूपस्य
तन्मयत्वाद् इति चिद्रूपः ।

चिन्ता-स्त्री-३२०-विचारणा, ध्यान.

□ ध्यान ।

* चिन्तनं इति चिन्ता “भीषिभूषि”-॥५३।
१०९। इत्यङ् ।

चिपिट-पुं-४०१-पौंवा.

□ पृथुक, (चिपिटक) ।

* चिपिटीभवनाच्चिपिटः चिपिटक इत्यमरः ।

चिपिट-पुं-४५१-(शे० १०५)-यपटा नाडवाणो,
शीषो.

द्र० अवटीशब्दः ।

(चिपिटक)-पुं-४०१-पौंवा.

□ पृथुक, चिपिट ।

(चिपिटनासिक)-पुं-४५१-यपटा नाडवाणो,
शीषो.

द्र० अवटीशब्दः ।

चिबुक-न.-५८२-६३५थी.

* चीयते इति चिबुकं हन्वग्रसन्धिः “कञ्चुकांशुक”-
(उणा-५७) इत्युके निपात्यते ।

चिरक्रिय-पुं-३५३-आणसु, धीमुं काम इना२.

□ दीर्घसूत्र ।

* चिरेण क्रियाऽस्य इति चिरक्रियः ।

चिरजीविन-पुं-१३२२-आणो.

द्र० अन्यमृतशब्दः ।

* चिरं जीवति इति चिरजीवी ।

चिरण्टी-स्त्री-५१२-(शे० ४०)-परल्लेखी युवती,
स्त्री/पत्नी.

द्र० चिरिण्टीशब्दः ।

चिरन्तन-न.-१४४८-पुरातन, शून्यं.

□ जीर्ण, पुरातन, जरात, पुराण, प्रतन, प्रतन, ।

(चिरप्रसूता)-स्त्री-१२६७-लांया वभतनी
वियायेली गाय.

द्र० वक्कयिणीशब्दः ।

‘चिरबिल्व’-पुं-११४०-करंशुशुक्ष.

द्र० करञ्जशब्दः ।

चिरम्-अ.-१५३२-लांभोवभत, धृषा वभतथी.

□ चिराय, चिररात्राय, चिरस्य, चिरात्, चिरेण ।

चिरमेहिन्-पुं-१२५६-गधेडो.

द्र० म्वरशब्दः ।

चिररात्राय-अ.-१५३२-लांभोवभत, धृषावभतथी.

द्र० चिरम्शब्दः ।

चिरस्य-अ.-१५३२-लांभोवभत, धृषावभतथी.

द्र० चिरम्शब्दः ।

चिरात्-अ.-१५३२-लांभे वभत, धृषावभतथी.

द्र० चिरम्शब्दः ।

चिराय-अ.-१५३२-लांभोवभत, धृषावभतथी.

द्र० चिरम्शब्दः ।

चिरायुष्-पुं-८९-(शे० ४)-हेव.

द्र० अनिमिषशब्दः ।

चिरिका-स्त्री-७८७(शे० १५१)-शस्त्रनो अेक
प्रकार.

□ हुलाप्रका ।

चिरिण्टी-स्त्री-५१२-५२खेदी युवती.

□ सुवासिनी, वधूटी, 'स्ववासिनी, वध्वटी'

[चरिण्टी, चिरण्टी, चरण्टी, शि० ४०] ।

'चिरिवित्त्व'-पुं-११४०-४२०४४६.

द्र० करञ्जशब्दः ।

चिरेण-अ.-१५३३-क्षांभावभत, धलुसभयथी.

द्र० चिरिशब्दः ।

चिर्भिटी-स्त्री-११८९-डाडडी.

द्र० एर्वाशब्दः ।

*"चिरिः सौत्रः स्वादौ," चिरणोति चिर्भिटी

"चिरेरिठोम् च"-उणा-१४९ इति साधुः ।

चिलिचिम-पुं-१३४६-तृणुयारि म०७.

□ नलमीन, 'नडमीन, चिलिचिमि' ।

*चीयते लीयते इति चिलिचिमः पृषोदरादित्वात्,

"चिलिचिमस्त्रिदोषकृत्" इति तु वैयाः ।

'चिलिचिमि'-पुं-१३४६-तृणुयारी म०७.

द्र० चिलिचिमशब्दः ।

चिल्ल-पुं-४६१-चीपडाभरेवी आंभवाणे.

द्र० किलन्ननेत्रशब्दः ।

चिल्ल-पुं-१३३४ समडी.

□ शकुनि, आतापिन, 'आतापिन' ।

*चिल्लति वातेन शिथिलीभवति इति चिल्लः ।

चिहुर-पुं-(अ. व.) ५६८ (शि० ४५) डेश, वाण.

द्र० कचशब्दः ।

चिह्न-न०-१०६-क्षांछन, चिह्न.

द्र० अङ्कशब्दः ।

*चाहयति इति चिह्नं "दिननग्न"-उणा-

२६८ इत्यादिना नान्तो निपात्यते ।

चीन-पुं-१२९४ ६२णुनो अेक प्रक्षर.

*चीयते इति चीनः शितक्रोडः ।

चीन-पुं-१०४१-(शि० १६०) सीसुं.

द्र० गण्डूपदभवशब्दः ।

चीनक-पुं-११७८-क्षां, अेकणतनु ६६३ धान्य.

□ काक, कङ्गु ।

*चीपते इति चीनः, "दिननग्न"-उणा-२६८

इति ने निपात्यते के चीनकः ।

चीनपिष्ट-न.-१०६१ सिन्दूर.

□ सिन्दूर, नागज, नागरक्त, शृङ्गारभूषण, [शृङ्गार शि० ६३] ।

चीर-न०-६६६-वस्त्र.

द्र० अंशुकशब्दः ।

*चीयते तन्तुभिः इति चारं "चिजि"-उणा-३९२ इति रः दीर्घत्वं च ।

चीरिल्ली-पुं-१३४८-भोटुं भाळसुं.

□ महामत्स्य, तिमिङ्गिल, तिमिङ्गिल्यगल, (नन्धावत्) ।

*चिरं लीयते इति चीरिल्लिः पृषोदरादित्वात् ।

चीरी-पुं-१२१५-लभरा ञेपुं सुद्र ञंतु, तभरं.

□ चीरुका, झिल्लिका, झिल्लीका, 'झिल्लिका' वर्षाकरी, भृङ्गारिका, भृङ्गारी, 'शीरुका, झिरुका, झीरिका, झिरीका, झिरीरु' ।

*चिनोतिस्वरं इति चीरी "चिजि"-उणा-३९२ इति रो दीर्घत्वं च चीती रिणातीति वा "क्वचित्" ॥५११७१॥ इति डः ।

चीरुका-स्त्री-१२१५-लभराञेपुं सुद्र ञंतु, तभरं.

द्र० चीरीशब्दः ।

*चीति रौति इति चीरुका "निष्कतुरुष्क"-उणा-२६ इति के निपात्यते ।

चीवर-न०-६७८-मुनिआनुं वस्त्र.

□ भिक्षुसङ्घाटी ।

*चीयते इति चीवरं "नोर्माकुतुचदीर्घश्च" उणा-४४३ इति वट् ।

चुक-पुं-१०-४१६-क्षां, राथ.

द्र० अवन्तिसोमशब्दः ।

*चकते तृण्यत्यनेन इति चुकं, पुंक्लीबलिङ्गः, "चकिरभिविक-" उणा-३९३ इति रः ।

चुक-पुं-१०-४१७-आंथली, डोडभ.

द्र० अम्लवैतसशब्दः ।

*चकते तृण्यत्यनेन इति चुकम्, पुंक्लीबलिङ्गः ।

चुण्ठी स्त्री-१०९३-नातो डुवो.

द्र० क्षुद्रकृपशब्दः ।

*चमन्त्याचमन्त्यस्यां इति चुण्टिः “चमेरुच्चातः”
(उणा-६३२) इति टिः इयां चुण्टी ।

चुन्दी-स्त्री-५३३-वेश्यानी द्वाले स्त्री, कुट्टनी.

□ कुट्टनी, शम्भली ।

*“चुडु हावकरणे” चुडुति इति चुन्दी प्रपोदरादि-
त्वात् देश्योऽयमित्यन्ये ।

चुरी-स्त्री-१०९३-नातो कुपो.

द्र०क्षुद्रकृपशब्दः ।

*चोरति इति चुरिः “नाभ्युपान्त्य”-॥५।१।५४॥

इति कः, इया चुरी ।

चुलक-पुं-२त्री-५९८-पाणीना आधाररूपे अना-
वेवी पसवी.

द्र०गण्डूषशब्दः ।

*“चुलभ्यः सौत्रः” चुलभ्यतीति चुलकः, पुंस्त्रीलिङ्गः
“कञ्चुकांशुक”-(उणा-५७) इत्युके निपात्यते ।

चुल्ल-पुं-४६१-थीपडा भरेवी आंभवाणा.

द्र०क्विलन्ननेत्रशब्दः ।

(**चुल्लि**)-स्त्री-१०१८-थूलो.

द्र०अधिभ्रयणीशब्दः ।

चुल्ली-स्त्री-१०१८-थूलो.

द्र०अधिभ्रयणीशब्दः ।

*चुल्लति इति चुल्लिः “क्विलपिलि”-(उणा-६०८)

इति इः, इयां चुल्ली ।

चुलुक-पुं-न-६०३-स्तननो अथ्रलाश.

□स्तनवृन्त, स्तनशिखा, स्तनमुख, (स्तनाग्र)

[पिप्पल, मेचक शै० १२९] ।

*चल्यते बालेन इति चूचुकं, पुंस्त्रीलिङ्गः
“कञ्चुकां”-(उणा-५७) इत्युके निपात्यते, बालेन
पीयमानं चूचिव्यव्यक्तं कार्यते वा ।

चूडा-स्त्री-५७१-शिखा, थोटवी.

द्र०केशीशब्दः ।

*चोटयते इति चूडा, भिदादित्वादाडि निपात्यते ।

चूडामणि-पुं-६५०-भस्तक उपरनो मणि.

□शिरोमणि, (शिरोरत्न, चूडारत्न)

*चूडायां मणिः इति चूडामणिः चूडारत्नोऽपि ।

(**चूडारत्न**)-पुं-६५०-भस्तक उपरनो मणि.

□ शिरोमणि, चूडामणि, (शिरोरत्न) ।

चूत-पुं-११३३-आंभो.

द्र० आम्रशब्दः ।

*श्रोतति चूथते वा चूतः “पुतपित्त”-(उणा-
२०४) इति ते निपात्यते ।

(**चूत**)-न०-२२९-अभनीथोनि-उत्पत्ति.

चूतक-पुं-१०९३-नातो कुपो.

द्र० क्षुद्रकृपशब्दः ।

*श्रोतति इति चूतकः “कीचक”-(उणा-३३) इत्युके
निपात्यते ।

चूर्ण-पुं-६३७-अथील, पटवासादि थूण.

□ वासयोग ।

*चूर्यते इति चूर्णं पटवासादिक्षोदः पुंस्त्रीलिङ्गः ।

चूर्ण-पुं-न०-९७०-डांकरावाणी धूण.

□ क्षोद ।

*चूर्यतेस्म इति चूर्णं पुंस्त्रीलिङ्गः ।

चूर्णकुन्तल-पुं-५६९ अुंथणा वाणा आल.

द्र० अलकशब्दः ।

*चूर्णाकारः कुन्तलः इति चूर्णकुन्तलः ।

चूलिका-स्त्री-२४५-दृष्टिवादनो पांथभोभेद.

चूलिका-स्त्री-१२२५-छाथीना डाननुं भूण.

द्र० ईषिकाशब्दः ।

*गजस्य कर्णमूलं चाद्यते पाश्र्वगमनंऽङ्कुशना-
स्यां चूलिका, भिदादिनिपातनाद् ततः स्वार्थे कः ।

‘**चूष्या**’-स्त्री-१२३२-छाथीनी डांउपर आधवानो
दोरो.

द्र०कक्ष्याशब्दः ।

चेट-पुं-३६०-थाकर, नोकर.

द्र० किङ्करशब्दः ।

*चेटति इति चेटः ।

चेटी-स्त्री-५३४-दासी.

द्र० कुट्टहारिकाशब्दः ।

*चेटति इति चेटी ।

चेटी-स्त्री-३३४ दासी.

□ नीचा ।

चेत्-अ०-१५४२ ज्ञे, यद्विना अर्थभां.

□ यदि ।

*चिनोति इति चत् “संश्रद्ध”-(उणा-८८२)

इति निपात्यते ।

‘चेतकी’-स्त्री-११४६-७२३.

द्र०अभयाशब्दः ।

चेतन-पुं-१३६६ आत्मा, शुव.

□ क्षेत्रज्ञ, आत्मन्, पुरुष [जीव शि० १२३] ।

*चेतयते इति चेतनः, जीवोऽपि ।

चेतना-स्त्री-३०८-शुद्धि, मूर्ति.

द्र० उपलब्धिशब्दः ।

*चेतने इति चेतना ।

चेतस्-न० १३६९-भन्, यित्त.

द्र०अन्तःकरणशब्दः ।

*चेतयते इति चेतः “अस्” (उणा-९५२)

इत्यम् ।

(चेतोभव)-पुं-२२९-कामदेवनुं यौगिक नाम,

चेदि-पुं-(अ.व.)-९५६-देशविशेष (पूर्वदि-दु-स्तान)

□ त्रैपुर, डाहल, चैय ।

*चयन्ते इति चैदयः ष्टोदरादित्वात् ।

चेदिनगरी-स्त्री-९७५ चेदिदेशनी नगरी, त्रिपुरी.

□ चेदीनां नगरी इति चेदिनगरी ।

चेल-न०-६६६ वस्त्र.

द्र० अंशुकशब्दः ।

*चीत्यते, चेलति वा इति चेलम् ।

चेल-न०-१४४३-अधम, हलदुं.

द्र० अधमशब्दः ।

*चेलति इति चेलम् ।

चैत्य-न०-९९४-जिन मंदिर, जैन देवालय.

□ विहार, जिनसंघान्, ‘आयतन’ ।

*चीयते इति चैत्यम्, “शिक्षयास्या”-(उणा-३६४) इति ये साधुः ।

चैत्यद्रुम-पुं-६२-अशोक वृक्ष.

चौत्र-पुं-१५३-चैत्रमास.

□ मधु, चैत्रिक, [मोहनिक, कामसख, फाल्गुनानुज, शि० २३] ।

*चैत्री पौर्णमास्यास्य इति चैत्रः ।

चौत्ररथ-न०-१९०-दुभेरेनुं उद्यान.

*चित्ररथेन निर्वृत्तं इति चैत्ररथं “तेन निर्वृ-ते च” ॥६।२।७१॥ इत्यम् ।

(चौत्रसख)-पुं-२२९-कामदेवनुं यौगिक नाम.

चौत्रिक-पुं-१५३-चैत्रमास.

द्र० चैत्रशब्दः ।

*चैत्री पौर्णमास्यास्य इति चैत्रिकः ।

चौघ-पुं-९५६(अ.व.)-चौघदेश(पूर्वदि-दुस्तान.)

□ त्रैपुर, डाहल चेदि ।

*चेदय एव चैघाः भेषजादित्वात् दृश्यन् ।

चौक्ष-न०-१४३६-शेतरा विनानुं, साङ् करेलुं.

□ निःशोध्य, अनवस्कर ।

*चुक्षयते इति चोक्षम् “लाक्षाद्राक्षा”-(उणा-५९७) इति निपात्यते ।

चोच-न०-११२१-वृक्ष वगेरेती खल.

□ त्वच, छल्ली, वल्क, वल्कल, [त्वचा-शि० १००] ।

*चन्यते इति चाचं “चमेडो चडञ्चौ” (उणा-१२२) ।

चोटी-पुं-स्त्री-६७५-साडी.

□ शाटी, शाटक ।

*चोटत्यल्पीभवति इति चाटः इत्यां चाटी, पुंस्त्रीलिङ्गः ।

चोदित-न०-१४८२ (शि० १३४) प्रेरणा करेलुं.

द्र० अस्तशब्दः ।

चोद्य-न०-३०४-आश्रयार्थं.

द्र० अद्भुतशब्दः ।

*चोद्यते इति चोद्यम् ।

चोर-पुं-३८१-चोरी करनार, चोर.

द्र० एकागारिकशब्दः ।

*चोरयति इति चोरः, प्रज्ञाद्यणि चोरोऽपि ।

चोरड-पुं-३८२-(शि० ६५) चोर.

द्र० एकागारिकशब्दः ।

चोल-पुं-६७४-योदी डायणी वगेरे

द्र० अङ्गिकाशब्दः ।

*चुलिः सौत्रः, चुल्यतेऽनेन इति चालः ।

चौर-पुं-३८२ (शि०२६) येरी ४२५२, योर.

द्र० एकागारिकशब्दः ।

चौरिका स्त्री-५०-३८३ येरी.

□चौर्य, स्तेय [स्तैन्य शि०-२६]

*चारायकत्रि इति चौरिका स्त्रीकलीवलिङ्गः ।

चौर्य-५०-३८३ येरी.

द्र० चौरिकाशब्दः ।

*चौरस्य भावः कर्मवा इति चौर्यम् राजादि-

त्वात् द्रवण् ।

चौलुक्य-पुं-७१२-कुमारपाल महाशम.

द्र० कुमारपालशब्दः ।

*चुलुकस्य अपत्यं इति चौलुक्यः, गर्गादित्वात् यञ्, चुलुके भवः इति चुलुक्यः तस्य अयं इति वा ।

च्युत-५०-१४९०-पडी गयेलुं.

द्र० गलितशब्दः ।

*च्यवते स्म इति च्युतम् ।

च्युति-स्त्री-६०९ स्त्रीनुं यिहन्, योनि.

द्र० अपत्यपथशब्दः ।

*च्यवन्तेऽस्यां इति च्युतिः, च्युतमनेन च्युत्यत आसिच्यते वा "नाम्युपान्त्य"- (उणा-६०९) इति किदिः ।

च्युति-स्त्री-६१२-गुढ.

द्र० अधोमर्मेन्शब्दः ।

*च्यवते मलोऽस्याः इति च्युतिः ।

‘छ’

(छइल्ल)-पुं-३४३-अत्यन्त होशिथार.

द्र० अभिशब्दः ।

छग-पुं-१२७५-अडरे.

द्र० अजशब्दः ।

*छ्यति इति छगः “श्रृङ्गिणाङ्ग”- (उणा-९६)

इति गे निपातनात् छगः ।

छगण-५०-१२७३-सुडुं छाण्, छाण्.

द्र० क्रीषशब्दः ।

*छायते वह्निरनेन इति छगणं “चिक्कण”-

(उणा-१९०) इत्यणो निपात्यते ।

छगल-पुं-१२७५-अडरे.

द्र० अजशब्दः ।

*छ्यति इति छगलः, “छोड्ङ्गादिर्वा”- (उणा-

४७१) इत्यलः ।

छत्र-वि०-७१७-रागनं छत्र.

द्र० आतपवारणशब्दः ।

*छायतेऽनेन इति छत्रं त्रिलिङ्गः, “त्रद्” (उणा-

४४६) इति त्रद् “छदेरिस्मन्”- ॥४१२३२॥ इति

ह्रस्वः ।

छत्रत्रय-५०-६१-प्रभुनो रक्षभो अतिशय (आकाश-
भां त्रयुं छत्र होय ते)

छत्रधार-पुं-७६४-छत्रधारणुं ३२५२.

□छायाकर ।

*छत्रं धरति इति छत्रधारः ।

छद-पुं-५०-११२३-पत्र, पांढुं.

□पत्र, पलाश, छदन, ब्रह्म, पर्ण, दल ।

*छायतेऽनेन इति छदं “पुंनभिन्”- ॥५१३॥

१३०॥ इति घे “एकोपसर्गस्य”- ॥४१२३४॥ इति

ह्रस्वः पुंक्लीवलिङ्गः ।

छद-पुं-१३१८-आंथ.

द्र० गस्तृशब्दः ।

*छायतेऽनेन इति छदः ।

छदन-५०-११२३-पत्र, पांढुं.

द्र० छदशब्दः ।

*छायतेऽनेन इति छदनं युजादिपाठात् णिच्चाऽभा-
वपक्षेऽनद् ।

छदन-न०-१४७३-आ२७६न, ढांङण.

द्र० अन्तर्धिशब्दः ।

*छायते इति छदनम्, छदेश्चुरादीनां प्रायो णिजन्तत्वाण्णिवोऽभावः, छदिरदन्तः इति केचित् ।
(छदावलि)-स्त्री-७८१-आणुनी पू०भमां रडेवा पी०छां.

द्र० पक्षशब्दः ।

छदिष्-पुं-१०१०-छा५२०.

□ पटल ।

छायतेऽनेन इति छदिः क्लीबलिङ्गः “रुच्यर्चि”-
(उणा-९.८९) इति इस् “छदेरिस्मन्”-॥४।२।।३३॥
इति ह्रस्वः ।

छघन-न०-३७८-३५८, छघ.

द्र० उपधिशब्दः ।

*छायते रूपमनेन इति छघ “छदेरिस्मन्”-
॥४।२।३३॥ इति मनि ह्रस्वः ।

छद्-पुं-१३८३-अभिप्राय.

द्र० अभिप्रायशब्दः ।

*छन्दत्याहूलादयति इति छन्दः “अचू” ॥५-
१।४९॥ इत्यच् पृषोदरादित्वात् छत्वम् ।
छन्दस्-न०-२४९-वेद.

द्र० आम्नायशब्दः ।

*छादयति पापं इति क्लीबलिङ्गः, “छदि-
बहिभ्यां छन्दोघौ च”-(उणा-९.५४) इत्यस् ।
छन्दस्-पु-२५०-वेदनुं योथुं अंग.

*छायतेऽनेन प्रस्ताराद् भूरितिच्छन्दः छन्दोवि-
चितिः ।

छघ-न०-७४१-ओक्षान्त.

द्र० उपह्वशब्दः ।

*छायते स्म इति छन्नम् ।

छन्न-न०-१४७३-पूर्णा, अरेलुं.

द्र० आचितशब्दः ।

*छायतेस्म इति छन्नं “णौ दान्तशान्त”-॥४
॥४।७४॥ इति इङ्भावे साधुः, छादितमपि ।
छन्न-न०-१४७६-ढांङणेलुं.

द्र० अन्तर्हितशब्दः ।

*छायते इति छन्नम्, छादितमपि ।

छर्दि-स्त्री-न०-४६९-उलटी, वभन.

□ प्रच्छर्दिका, छर्दिषू, वमथु, वमन, वमि ।

*छर्दनं इति छर्दिः स्त्रीकलीबलिङ्गः,
“पदिपठि”-(उणा-६.०७) इति इः ।

छर्दिष्-स्त्री-४६९-उलटी, वभन.

द्र० छर्दिशब्दः ।

*छृणत्ति छर्दनं वा छर्दिः स्त्रीलिङ्गः “रुच्यर्चि”
(उणा-९.८९) इति इस् ।

छल-न०-३७८-३५८, छल.

द्र० कपटशब्दः ।

*छ्रूयति छिनत्यनेन इति छलम्, “छोडग्
गादिर्वा”-(उणा-४.७१) इति क्दिटलः ।

छल-न०-८०४-छगल.

□ सखलित ।

*छ्रूयति इति छलम् ।

छल्ली-स्त्री-११२१-वृक्षवगेरेनी छल.

द्र० चोचशब्दः ।

*छायतेऽनया, छद्यन्त्येनामिति वा छल्ली
“मिल्लाच्छमल्ल”-(उणा-४.६४) इति ले निपात्यते ।

छवि-स्त्री-१००-छिरयु.

द्र० अंशुशब्दः ।

*छ्रूयति तम इति छविः स्त्रीलिङ्गः “छविच्छवि”-
(उणा-७.०६) इत्यादिना निपात्यते ।

छवि-स्त्री-६३०-आभडी.

द्र० अजनिशब्दः ।

*छ्रूयन्त्येनां छविः स्त्रीलिङ्गः “छविच्छवि”-
(उणा-७.०६) इति वौ निपात्यते ।

‘छवि’-स्त्री-१५१२-शोभा.

द्र० अभिव्याशब्दः ।

छाग-पुं-४८-१७भा भगवाननुं ढांङण.

छाग-पुं-१२७५-अकरो.

द्र० अजशब्दः ।

*छ्रूयति इति छागः, “गम्यमि”-(उणा-९.२)

इति मे छागः

छागण-पुं-११०१-छाणानो अग्नि.

□ करीषाग्नि ।

*छागणस्यायं इति छागणः

छागरथ-पुं-१०९७-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

*छागो रथोऽस्य इति छागरथः ।

(छागिका)-स्त्री-१२७५-अडरी.

द्र० अजाशब्दः ।

छागी-स्त्री-१२७५-अडरी.

द्र० अजाशब्दः ।

*छयति इति छागी ।

छात-पुं-४४९-दृष्यो, दृश.

द्र० अमांसशब्दः ।

*छयति स्म इति छातः ।

छात-न.-१४९०-(शि. १३४) आपेक्षुं, छेद्येक्षुं.

द्र० कृत्तशब्दः ।

छात्र-पुं-७९-(शि० २)-शिष्य

द्र० अन्नेवासिनशब्दः ।

(छात्रक)-न.-१२१४-अथे व्यतनुं भय.

छादनी-स्त्री-६३०-आमडी.

द्र० अग्निशब्दः ।

*छायते रुधिराद्यनया इति छादनी ।

छादित-न.-१४७३-(शि. १३२)-पूर्युं लरेक्षुं.

द्र० आचितशब्दः ।

छादित-न.-१४७७-(शि. १३२) ढं आपेक्षुं.

द्र० अन्तर्हितशब्दः ।

छान्दस-पुं-८१७-वेद आणुना२., आणु.

□ श्रोत्रिय ।

छाया-स्त्री-१५१२-शाळा, अन्ति.

द्र० अभिख्याशब्दः ।

*छयति वैरूप्यं इति छाया "स्थालामा"-

(उणा-३५७) इति यः ।

छायाकर-पुं-७६४-छत्रधारणुं करना२.

□ छत्रधार ।

*छायां करोति इति छायाकरः "हेतुतच्छीला"-

॥५१११०३॥ इति यः ।

(छायाङ्क)-पुं-१०५-यं द्र, यं द्रमा.

द्र० अत्रिदृग्जशब्दः ।

छायापथ-पुं-१६३-(शि. २८)-आकाश.

द्र० अनन्तशब्दः ।

छायाभृत्-पुं-१०५-यं द्र, यं द्रमा.

द्र० अत्रिदृग्जशब्दः ।

*छायां विभति इति छायाभृत् यौगिकत्वात्

छायाङ्कः ।

छायासुत-पुं-१२०-शनि.

द्र० असितशब्दः ।

*छाया आदित्यपत्नी तस्याः सुतः इति छाया-

सुतः ।

(छिक्का)-स्त्री-४६३-छीं क.

□ क्षुत्, क्षुत, क्षव ।

छित-न.-१४८९-छेद्येक्षुं, आपेक्षुं.

द्र० कृत्तशब्दः ।

*छायते इति छित्, "आशोर्वा"-॥४१४१२॥

इति इत्वं छातमपि ।

छिद्र-न.-१३६४-आणुं, आडोरं.

द्र० अन्तरशब्दः ।

*छियते इति छिद्रं "ऋज्यजि"- (उणा-३८८)

इति किं दः ।

छिद्रवस्त्र न. ६७९-आणु पडेक्षुं वस्त्र.

□ शाणी, गोणी ।

*छिद्रं च तद्वस्त्रं च इति छिद्रवस्त्रम् ।

छिद्रित-पुं-१४८६-वीं धायेक्षुं, आणुं पडेक्षुं.

□ चिद्र, वेधित ।

*छिद्रयतेस्म इति छिद्रितः छिद्रं संजातमस्य वा ।

छिन्न-न.-१४८९-छेद्येक्षुं, आपेक्षुं.

द्र० कृत्तशब्दः ।

*छियते स्म इति छिन्नम् ।

छिन्नरुहा-स्त्री-११५७-गणो.

*अमृताशब्दः ।

छुछुन्दरी-स्त्री-१३०१-छुछुन्दरी,

□ गन्धमूषी, गन्धमूषिका ।

*छुल्लु इति शब्देन उपलक्षिता उन्दरी छुल्लुन्दरी
पृषोदरादित्वात् ।

छुरिका स्त्री-७८४-(शि. ६८) छरी.

द्र० असिधेनुशब्दः ।

छुरी-स्त्री-७८४-छरी.

द्र० असिधेनुशब्दः ।

*छुरति छिनत्ति इति छुरी ।

छेक-पुं-३४३-अत्यन्त ङोशियार.

□ विदग्ध, [छेकाल, छेकिल, छइल्ल,
शे.६२] ।

□ ऋयति छिनत्ति मूर्खदुष्टचित्तानि इति छेकः
“निष्कतुरुष्क”-(उणा-२६) इति कान्तो निपात्यते ।

छेक-(अ.व.)-पुं-१३४३-धरे पाण्डवा पशु, पक्षी.

□ गृह्य ।

*ऋयन्ति आत्मनो भयमिति छेकाः “निष्कत-
रुष्क”-(उणा-२६) इति के निपात्यते ।

छेकाल-पुं-३४३-(शे० ६२)-अत्यन्त ङोशियार.

द्र० छेकशब्दः ।

छेकिल-पुं-३४३-(शे. ६२)-अत्यन्त ङोशियार.

द्र० छेकशब्दः ।

छेद-पुं-३७२-अपुं.

□ कर्तन, कल्पन, वर्धन ।

*छेदनं इति छेदः ।

छेदित-पुं-१४९०-छेदायेलुं, अपेत्तुं.

द्र० कृतशब्दः ।

*“छेदेणू द्वैधीकरणे”, छेद्यने इति छेदितम् ।

ॐ

“ज”

ज-पुं-६-(प.)-जनक क्षरण वायक शब्दधी
लगाडतो शब्द, दा, त. नलन

जकुट-पुं न.-१४२४-(शि.१२७) युगल, भेनुं
भेडुं,

द्र० द्वितयशब्दः ।

जक्षण-त.-४२३-आपुं, भोजन.

द्र० अदनशब्दः ।

*जक्षयते इति जक्षणम् ।

जगच्चक्षुष्-पुं-९८-सुथं.

द्र० अंशुशब्दः ।

*जगतां चक्षुः इति जगच्चक्षुः प्रकाशकत्वात् ।

जगत-त.-१३६५-लोड, हुनिया.

□ लोक, विष्टप, ‘विष्टप’, विश्व, भुवन,
जगती ।

*गच्छतीत्येवंशीलं इति जगत् क्लीबलिङ्गः,
“दियुद्दृ”-॥५।२।८३॥ इति क्विपि निपात्यते ।

जगत्-त.-१४५४-हालतुं यालतुं, गंगम.

अ. ३६

द्र० इङ्गशब्दः ।

*गमनशीलं इति जगत् “दियुद्दृजगत्”-॥५।
२।८३॥ इति क्विपि साधुः ।

जगती-स्त्री-९३७-पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्दः ।

*गच्छन्त्यस्यां इति जगती “गमेडिद्वेच”-
(उणा-८८५) इतिकतुः “अधातूदितः”-॥२।४।२॥
इति डीः ।

जगती-स्त्री-१३६५-लोड, हुनिया.

द्र० जगत्शब्दः ।

*गच्छन्त्यस्यां इति जगती “गमेडिद्वेच”-(उणा-
८८५) इति कतुः “अधातूदितः”-॥२।४।२॥
इति डीः ।

जगत्कर्तृ-पुं-२१२-अभा.

द्र० अजशब्दः ।

*जगतां कर्ता इति जगत्कर्ता, यौगिकत्वात्
विश्वसू इत्यादयः ।

जगत्प्रभु-पुं-२४-अरिहंत, तीर्थंकर.

द्र० अधीश्वरशब्दः ।

*जगतां प्रभुः इति जगत्प्रभुः ।

जगत्प्राण-पुं-११०७-पवन, वायु.

द्र० अनिलशब्दः ।

*जगतां प्राणो इति जगत्प्राणः ।

जगत्साक्षिन्-पुं-९८ सूयं.

द्र० अंशुशब्दः ।

*जगतः साक्षी इति जगत्साक्षी ।

जगत्स्रष्टु-पुं-२००-(शे० ४८)-शंकर.

द्र० अद्वहासिनशब्दः ।

जगद्दीप-पुं-९८-(शे० १०) सूयं.

द्र० अंशुशब्दः ।

जगद्गोणि-पुं-२०० (शे० ४८)-शंकर.

द्र० अद्वहासिनशब्दः ।

जगद्गहा-स्त्री-९३८-(शे० १५७)-पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्दः ।

जगन्नाथ-पुं-२१८-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

*जगतां नाथः इति जगन्नाथः ।

जगर-पुं-७६६-अपतर, उपय.

द्र० उरच्छदशब्दः ।

*जायते इति जगरः, “जटर”-(उणा-४०३)

इत्यरे निपात्यते, जगतीति वा बाहुलकाद् द्रुस्वः ।

जगल-पुं-९०४-भद्रिशानो डादव, मधनो नीयलो

भाग.

□ मेदक, मद्यपइक ।

*भृशं गलति इति जगलः प्रगोदरादित्वात् ।

जग्धि-पुं-४२३-भोजन, भापुं.

द्र० अदनशब्दः ।

*अदनं इति जग्धिः, “अपिन्नादो जग्ध-”

॥४१८१६॥ ।

जघन-न०-६०८-स्त्रीनी डेडनो आगलो भाग.

*हन्यते इति जघनं “हनेर्घातजघौ च”-(उणा-२७२) इत्यनः, स्त्रीकट्टेप्रभागः ।

जघनेफला-स्त्री-११३३-काणा उंअशनुं वृक्ष,

धुलरडो.

द्र० काकोदुम्बरिकाशब्दः ।

*जघने बुध्ने फलान्यस्या इति जघनेफला

स्त्रीलिङ्गः ।

जघन्य-न०-१४५९-छेड्लुं, पाण्डुं.

द्र० अन्तशब्दः ।

*जघनेऽप्रस्ताद् भवं इति जघन्यं, दिगा-

दित्वाद् यः ।

जघन्यज-पुं-५५२-नानोभाध.

द्र० अनुजशब्दः ।

*पश्चाज्जातः इति जघन्यजः ।

जघन्यज-पुं-८९४-शूद्र.

द्र० अन्यवर्णशब्दः ।

*जघन्ये जातः इति जघन्यजः ।

जङ्गम-न०-१४५४-जंगम, डाधतुं याधतुं.

द्र० चरशब्दः ।

*भृशं गच्छति इति जङ्गमं, अकौटिल्येऽप्यभिधानाद् यङ् ।

जङ्गमान्यत्-न०-१४५४-स्थावर, स्थिर.

□ स्थावर ।

जङ्गल-पुं-न.-६२२-भांस.

द्र० आमिषशब्दः ।

*जायन्ते रुधिराद् इति जङ्गलं पुंनपुंसकः,

“ऋजनेर्गोन्तश्च”-(उणा-४६७) इत्यलः ।

जङ्गल-पुं-न.-९५३-पाणी वगरनो देश.

□ निर्जल [जाङ्गल-शि. ८४] ।

*जायन्ते स्थलान्यत्र इति जङ्गलः स्थलप्रायः,

“ऋजनेर्गोन्तश्च”-(उणा-४६७) इत्यलः प्रजायति जाङ्गलोऽपि ।

जङ्घा-स्त्री-६१४-मध.

□ प्रसृता, नलकिनी ।

*जायते इति जङ्घा, “स्थार्तिजनिभ्यो घः”

(उणा-१०९) जङ्घन्यते वा ।

जङ्घाकर-पुं-४९४-(शि. ३८)-पेभीयो.

□ जाङ्घिक, जङ्घाकरिक ।

जङ्घाकरिक-पुं-४९४-पेभीयो.

जाङ्घिक, [जङ्घाकर-शि. ३८] ।
जङ्घात्राण-न.-७६८-गंधनुं ५५२२.
 मत्कुण ।
 *जङ्घा त्रायतेऽनेन इति जङ्घात्राणम् ।
जङ्घाल-पुं-४९४-वेगवाणे।
 अतिजव ।
जटा-स्त्री-८१६-भस्तक उपरना भोटावाण।
 सटा ।
 *जायते तपसि इति जटा, तपस्विनां ग्रथितः
 केशसङ्घातः ।
जटा-स्त्री-११२०-आडुनुं भूण।
 शिफा ।
 *जटति इति जटा वृक्षादिमूलम् ।
जटाजूट-पुं-२००-शंकरनी ०८।
 कपर्द ।
 *जटानां जटो रचनाविशेषो जटाजूटः ।
जटाधर-पुं-२००-(शे०-४७) शंकर.
 द० अट्टहासिनशब्दः ।
जटिन्-पुं-११३१-पी०पण।
 प्लक्ष, पर्कटी, (पर्कटिन्) ।
 *जटाः सन्त्यस्य इति जटी शिखादित्वादिन् ।
जटिन्-पुं-१२१८-(शे० १७६)-हाथी।
 द० अनेकपशब्दः ।
जटर-पुं-न.-६०४ पेट।
 द० उदरशब्दः ।
 *जमत्याहारं इति जटरं पुं क्लीबलिङ्गः “जटर”-
 (उणा-४०३) इत्यरे निपात्यते ।
जटर-पुं-१३८७-कठोरस्पर्श, कठिन।
 द० कक्वटशब्दः ।
 *जीर्यति इति जटरः “भृशृजृ-उणा-१६७)
 इत्यटः, जरडोऽपि ।
जड-पुं-३५२-मु०पिं।
 द० अमोघसशब्दः ।
 *जलति न तीक्ष्णो भवति डल्योरैक्ये इति जडः ।
जड-पुं-१३८५-शीतरुपशं, ठं०डु।
 शीत, तुषार, शिशिर, सुशीम, शीतल,

हिम, [मुपिम, 'सुषीम'] [शि० १२६] ।
 *जलति इति जडः ।
जड-पुं-३४९-(शे०६३) भूगो।
 मूक, अवाच् [कड-शे०-६३] ।
जडुल-पुं-६१८-शरीरभां क्षणं यिल, तल।
 द० कालकशब्दः ।
 *जलति इति जडुलः “हृषित्विति”-(उणा-४८५)
 इति बहुवचनादुलः ।
जतु-न.-६८६-वा०प।
 द० कृमिजाशब्दः ।
 *जायते इति जतु क्लीबलिङ्गः, “मनिजनिभ्यां
 धतौ च”-(उणा-७२१) इत्युः ।
जतुक-न.-४२२-खी०ग।
 सहस्रवेधिन्, वाह्लीक, हिङ्गु, रामठ [भूत-
 नाशन-शे. १०३, अगूढगन्ध, अत्युग्र-शे. १०४] ।
 *जायते इति जतुक “कञ्चुकांशुक”-(उणा-
 ५७) इत्युके निपात्यते ।
जतुका-स्त्री-१३३६-याभाथीरियुं ।
 द० अजिनपत्रिकाशब्दः ।
 *जत्विव कृष्णपिङ्गत्वात् जतुका ।
 ‘जतुका’-स्त्री-१३३६-याभाथीरियुं ।
 द० अजिनपत्रिकाशब्दः ।
जत्रु-न.-५८८-छाती अने भला वय्येनो साधि।
 *वक्षःस्कन्धगतसन्वेरन्तरं जायत उन्दिन्नाऽस्थीति
 जत्रु, क्लीबलिङ्गः “जनिहनिशयतेस्तच” (उणा-८०९)
 इति रुः ।
जन-पुं-५०१-लोड, प्रण।
 लोक, प्रजा ।
 *जायते जनयति वा इति जनः ।
जनक-पुं-५५६-पिता, आप।
 वपु, तात, बीजिन्, जनयितृ, पितृ [वप्य
 जनिव, रेतोवस-शे० ११७] ।
 *जनयति इति जनकः जायतेऽस्माद् वा “वृक”
 (उणा-२७) इत्यकः ।
जनङ्गम-पुं-९३३-य०डाल।
 द० अन्तावसायिनशब्दः ।

*जनं गच्छति इति जनङ्गमः "नाम्नोगमः"-
॥५॥१॥१३१॥ इति खः ॥

जनता-स्त्री-१४२२-मनुष्येभ्यो समुदाय.

*जनानां समूहः इति जनता, "ग्रामजनबन्धु"-
॥६॥२॥२८॥ ॥

जनन-न०-५०३-कृष, वंश.

द्र० अन्वयशब्दः ।

*जन्यतेऽनेन इति जननम् ।

जनन-न०-१३६७-न०-म, उत्पत्ति.

द्र० उत्पत्तिशब्दः ।

*जन्यते इति जननम् ।

जननी-स्त्री-५५७-माता

द्र० अम्बाशब्दः ।

*जायतेऽस्यां इति जननी ।

जनपद-पुं-९४७-देश.

द्र० उपवर्त्तनशब्दः ।

*जनैः पद्यते जनानां वा पदं इति जनपदः ।

जनप्रवाद-पुं-२७०-निंदा, लोअपवाद.

द्र० कौलीनशब्दः ।

*जनस्य प्रतीपो वादः इति जनप्रवादः ।

जनमनोहारिन्-पुं-१३९०-सुगंध.

द्र० गन्धशब्दः ।

जनयितृ-पुं-५५६-पिता, थाप.

द्र० जनकशब्दः ।

*जनयति इति जनयिता ।

जनयित्री-स्त्री-५५८-माता, मा.

द्र० अम्बाशब्दः ।

*जनयति इति जनयित्री "या जनित्री त्रिलोक्याः"

इति त्वन्तर्भावितप्यर्थैवात् ।

जनश्रुति-स्त्री-२५९-लोअवायडा.

□ किंवदन्ती ।

*जनेभ्य श्रूयते इति जनश्रुतिः ।

जनार्दन-पुं-२१४-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

*जनान् अर्दयति इति जनार्दनः ।

जनाश्रय-पुं-१००३-मंउप.

□ मण्डप ।

*जनानामाश्रयः इति जनाश्रयः ।

जनि-स्त्री-१३६७-न०-म.

द्र० उत्पत्तिशब्दः ।

*जन्यते इति जनिः, "पदिपठि"- (उगा-६०७)

इति इ प्रत्यये जनिः, स्त्रीलिङ्गः ।

जनित्र-पुं-५५६-(शे० ११७)-पिता, थाप.

द्र० जनकशब्दः ।

जनित्री-स्त्री-५५८-(शे० ४५)-माता, मां.

द्र० अम्बाशब्दः ।

जनी-स्त्री-५१३-पत्नी, सङ्घ्यारिणी.

द्र० ऊढाशब्दः ।

*जायतेऽस्यां पतिरिति जनिः इत्यां जनी ।

जनी-स्त्री-५१४-पुत्रवधु.

□ स्तुपा, वधु, [वधूटी शे० ४१]

*जायतेऽस्यां इति जनी ।

जनुष-न०-१३६७-न०-म.

द्र० उत्पत्तिशब्दः ।

*"रुयत्ति"- (उगा-९९७) इत्युसि जनुः क्ली-
बलिङ्गः ।

जन्तु-पुं-न०-१३६६-संसारि श्व, प्राणी.

द्र० अमुमत्शब्दः ।

*"कृसिकमि"- (उगा-७७३) इति तुज् जन्तुः
पुं क्लीबलिङ्गः ।

जन्तु-पुं-१११४-(शे०-१७४) यद, आड.

द्र० अगशब्दः ।

जन्तुफल-पुं-११३२-उं'अरानुं आड.

द्र० उदुम्बरशब्दः ।

*मशकगर्भाणि फलानि अस्य इति जन्तुफलः ।

जन्म-पुं-न०-१३६७-(शे०-१२३)-न०-म.

द्र० उत्पत्तिशब्दः ।

जन्मन्-न०-१३६७ न०-म.

द्र० उत्पत्तिशब्दः ।

*जननं इति जन्म "मन्"- (उगा-९११)
इति मन् ।

जन्मन-(द-प-)-जनकवाचकथी लगाउते शब्द
द। त. आत्मन्मा.

जन्य-(प.व-)-पुं-५१७-वरनाभिप्रो, जननीया
*वरस्य सुहृदो वयस्याः, जनीं वहन्ति इति
जन्याः “हृद्यपद्य”-॥७।१।११॥ इति यः ।

जन्य-पु-त-७९६-युद्ध, लडाच.

द्र०अनिकशब्दः ।

*जायते विद्वेषात् इति जन्यं “भव्यगोय”-
॥५।१।७॥ इति यः, पुंक्लीबलिङ्गः ।

जन्यु-पुं-१३६६-ससारी श्व, प्राणी.

द्र०असुमतशब्दः ।

*जायते इति जन्युः “यजिष्णुन्धि”-(उणा-८०१)
इति युः ।

जप-पुं-८४२-वेदेषु अध्ययन.

□स्वाध्याय ।

* जपनं इति जपः “व्यधजप”-॥५।३।४७॥

इत्यल् ।

जपा-स्त्री-११४७-गसुद्ध, जपापुष्प.

□औद्गुष्प [जवा शि० १०४]

*जपतीष जपा ।

जमन-त-४२४-(शि० २६)-लोजन, पापुं.

द्र०अदनशब्दः ।

जम्पति-(द्वि. व-)-पुं-५१९-पति पत्नी यने.

□दम्पति, भार्यापति, जायापति ।

*जाया च पतिश्च इति जम्पती ।

जम्बाल-पुं-त-१०९०-डाहव.

द्र०कदर्भशब्दः ।

*जायते जमति ग्रसते वा जम्बालः पुंक्लीब-
लिङ्गः “चाम्बाल”-(उणा-४८०) इत्याले निपात्यते ।

जम्बालिनी-स्त्री-१०८०-नदी.

द्र०आपगाशब्दः ।

*जम्बालोऽस्त्यस्यां इति जम्बालिनी ।

‘जम्बिर’-पुं-११४९-लांशुं वींशु.

द्र०जम्बीरशब्दः ।

जम्बीर-पुं-११४९-लांशु वींशु.

* जम्भ, जम्भल, ‘जम्बिर, दन्तशठ, जम्भीर,

जम्भर’ ।

*जम्भते इति जम्बीरः “जम्बीर”-(उणा-४२२)
इतीरे निपात्यते ।

जम्बुक-पुं-१२८९-शियाण.

द्र०क्रोष्टृशब्दः ।

*जमति इति जम्बुकः, “कञ्चुक”-(उणा-५७)
इत्युके निपात्यते ।

‘जम्बुक’-पुं-१२८९-शियाण.

द्र०क्रोष्टृशब्दः ।

जम्बूद्वीपप्रहृति-स्त्री-२४५-प मुं ७पांगसूत.

जम्बूस्वामिन्-पुं-३३-यरभ डेवकी जम्बूस्वामी.

*गुणरत्नमयत्वेन जम्बूद्वीपे जम्बूरिव, जम्बूः स
चासौ स्वामी च इति जम्बूस्वामी ।

जम्भ-पुं-१७५-धन्द्रनो शत्रु.

द्र०अद्विशब्दः ।

*जम्भते इति जम्भः, जायते इति वा, “गद-
रमि”-(उणा-३२७) इति भः ।

जम्भ-पुं-५८३-दाद.

□दादा, दंष्ट्रा ।

*जायते इति जम्भः, “गदरमि”-(उणा-३२७)
इति भः ।

जम्भ-पुं-त-११४९-लांशुं वींशुं.

द्र०जम्बीरशब्दः ।

*जम्भते इति जम्भः पुंक्लीबलिङ्गः ।

(जम्भद्विष्)-पुं-१७५-धन्द्र.

द्र०अच्युताग्रजशब्दः ।

‘जम्भर’-पुं-११४९-लांशु वींशुं.

द्र०जम्बीरशब्दः ।

जम्भल-पुं-११४९-लांशु वींशुं.

द्र० जम्बीरशब्दः ।

*“मुरल”-(उणा-४७४) इत्यले निपातनात्
जम्भान् दन्तान् लात्यम्लत्वाद् वा ।

‘जम्भीर’-पुं-११४९-लांशु वींशुं.

द्र०जम्बीरशब्दः ।

जय-पुं-१७५-छन्दनो पुत्र.

□ जयन्त, जयदत्त [यागसन्तान शं. ३४] ।

*जयति इति जयः ।

जय-पुं-६९४-११ मा यज्वतीं.

□ विजयनन्दन ।

*जयत्यरातीनिति जयः ।

जय-पुं-८०३-विजय.

□ विजय ।

*जीयते इति जयः ।

जय-पुं-११७२-भीष्माभय

द्र०खण्डीशब्दः ।

*जयति अनेन इति जयः ।

जय-पुं-१७४-(शं. ३१)-छन्द.

द्र०अन्युताप्रजशब्दः ।

जयदत्त-पुं-१७५-शंकरनो पुत्र.

□ जयन्त, जय [यागसन्तान शं. ३४] ।

*जय एनं देयात् इति जयदत्तः "तिक्कृतौ-
नाम्नि"-॥५।१।७१॥ इति साधुः ।

जयवाहिनी-स्त्री-१७५-छन्दशी.

द्र०इन्द्राणीशब्दः ।

*जयं वहतीत्येवंशीला इति जयवाहिनी ।

जयन्त-पुं-१७५-छन्दनो पुत्र.

□ जय, जयदत्त, [यागसन्तान शं. ३४]

*जयति इति जयन्तः, "तृजिभूवदि"-[उगा-
२२१] इत्यन्तः ।

(जयन्त)-पुं-९४-३०० अनुत्तर विमानना देवो.

जयन्ती-स्त्री-१७६-छन्दनी पुत्री.

□ तविषी, ताविषी ।

*जयति इति जयन्ती ।

जयन्ती-स्त्री-२०५ (शं ५८) पावती.

द्र०अद्रिजाशब्दः ।

जयन्ती-स्त्री-७५०-(शं ६४) ध्वज इंडमां
नाभेक्ष होय ते.

द्र०केतनशब्दः ।

जया-स्त्री-४०-१२मा लखवाननी माता.

*जयति सतीत्वेन इति जया ।

जया-स्त्री-२०५-(शं-४९) पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

जया-स्त्री-२०५-पावतीनी सभ्यो.

*विजया ।

*जयति इति जया ।

जय्य-पुं-७९३-शुती शक्य तेवो.

*जेतुं शक्यः इति जय्यः "क्षय्यजय्यौ"

॥४।३।९०॥ इति ये साधुः ।

जरठ-पुं-१३८७-कठिन, कठोर स्पर्श.

द्र०कक्खटशब्दः ।

*जीर्यति इति जरठः "भजश-" (उगा-१६७)
६६६

इत्यन्तः, जरठोऽपि ।

जरठ-पुं-१३८७ (शं-१२६)-कठोर स्पर्श.

जरण-पुं-४२२-(शं-१०३) शूर.

द्र०कणाशब्दः ।

जरत्-पुं-३३९-वृद्ध, स्थविर

□ वृद्ध, प्रवयस्, स्थविर, जरित्, जीर्ण, यातयाम,
जीन ।

*जीर्यति स्म इति जरत् "जपोऽतुः"-॥५।१
६

११७३॥ इत्यन्तः ।

जरत्-पुं-१४४९-बुनु, पुरातन.

द्र० चिरन्तनशब्दः ।

* जीर्यति स्म इति जरत् "जपोऽतुः"-॥५।
६

१।२७३॥ ।

जरत्तर-पुं-३४०-(शं २१)-अति धरुडो.

द्र० ज्यायसूशब्दः ।

जरद्गव-पुं-१२५८-धरुडो अण्ड.

□ वृद्धोक्ष ।

*जरंश्चा सौगौश्च इति जरद्गवः "गोस्तत्पुरुषा-
त्"-॥७।३।१०५॥ इत्यद्गमासान्तः ।

जरन्त-पुं-१२८२-पाडो.

द्र० कासरशब्दः ।

* जीर्यति इति जरन्तः 'जविशिभ्यामन्तः'—
६

(उणा-२१९) ।

जरा-स्त्री-३४०-कृष्णवस्था।

□ विस्वसा ।

* जीर्यतेऽनया इति जरा "षितोऽङ्" ॥५।
३।१०७। इत्यङि "ऋवर्णदशोऽङि"—॥४।३।७।
इति गुणः ।

जराभीरु-पुं-२२७-कामहेव।

द्र० अङ्गजशब्दः ।

* जरायाः भीरुः इति जराभीरुः ।

जरायु-पुं-५४०-गर्भाशय, गर्भास्थान।

□ गर्भाशय, उल्ब ।

* जरामेति जरायुः पुंलिङ्गः "कृवापाजि"—
(उणा-१) इत्युण् ।

जरायुज-(अ. व.)-पुं-१३५६-भनुष्य, गाय वज्रे।

* जरायुः गर्भाशय्या तस्मात् जाता जरायुजाः ।

(जरासन्ध)-पुं-६९९-भगध देशना राज्ञ (प्रति-
वासुदेव)।

जरिन-पुं-३४०-स्थविरे, वृद्ध।

द्र० जरत्शब्दः ।

* जराऽस्त्यस्य इति जरी शिखादित्वादिन् ।

जर्ण-पुं-१०५-(शे० १२)-यद्र, यद्रभा।

द्र० अत्रिदृग्जशब्दः ।

जर्त्तिल-पुं-११७९-नगदी तल।

* जीर्यते इति जर्त्तिलः 'स्थण्डिल'- (उणा-
४८४) इतीले निपात्यते ।

जल-त०-१०६९-पाणी।

द्र० आशब्दः ।

* जलति जाडयं गच्छति इति जलम् ।

जल-त०-११५८-सुगंधी वाणो, पशु।

□ ह्रीवेर, वालक, बर्हिष्ट, उदीच्य, केडाम्बु-
नामन् ।

* जलति इति जलं यद्वाऽस्य केशसदृशत्वात्
तृद्धन्त्वाच्च वालजलपर्यायवाच्यत्वमपि ।

(जलकपि)-पुं-१३५०-पाणीनो वांशे, शिशुभार
भृशः।

द्र० अम्बुकर्मशब्दः ।

जलकान्तार-पुं-१८८-वशुदेव।

द्र० अर्णवमन्दिरशब्दः ।

* जलमेव कान्तारमस्य इति जलकान्तारः ।

जलकान्तार-पुं-११०७-(शे०-१७७) वायु, पवन।

द्र० अनिलशब्दः ।

जलकुक्कुभ-पुं-१३३८-नक्ष कुकडी।

□ कोयष्टि, शिखरिन् ।

* जलचारी कुक्कुभो जलकुक्कुभः।

जलज-त०-११६२-कभध।

द्र० अरविन्दशब्दः ।

जलजन्मन्-त०-११६२-कभध।

द्र० अरविन्दशब्दः ।

(जलतुरङ्ग)-पुं-१३५५-पाणीनो घोडो।

जलद-पुं-१६४-मेध, वादणा।

द्र० अभ्रशब्दः ।

(जलद)-पुं-१८-(प.)-मेध, वादणा।

द्र० अभ्रशब्दः ।

जलघर-पुं-१६४-मेध, वादणा।

द्र० अभ्रशब्दः ।

जलधि-पुं-१०७४-समुद्र, दरियो।

द्र० अकूपारशब्दः ।

* जलं धीयतेऽस्मिन् इति जलधिः ।

(जलधि)-पुं-१८-(प.)-समुद्र, दरियो।

द्र० अकूपारशब्दः ।

* जलं धीयतेऽस्मिन् इति जलधिः ।

जलधिगा-स्त्री-१०८०-नदी।

द्र० आपगाशब्दः ।

* जलधिं गच्छति इति जलधिगा ।

(जलनर)-पुं-१३५५-नक्षभां रहनेनार भाण्डप।

जलनिधि-पुं-१०७४-समुद्र, दरियो।

द्र० अकूपारशब्दः ।

* जलस्य निधिः इति जलनिधिः ।

जलनिर्गम-पुं-१०८८-पाणी नीकणवानो रस्तो।

□ भ्रम ।

* जलं निर्गच्छत्येभिरिति निर्गमा जल्पथाः ।
जलनीलिका-स्त्री-११६७-सेवाल, लील.
 □ नीली, शैवाल, शेवाल, शेवाल, शैवाल,
 शेपाल, जलशूक, [जलनीली शि० १०६] ।
 * जलं नीलयति अणि स्वार्थे के जलनीलिका ।
जलनीली-स्त्री-११६७-(शि० १०६)-सेवाल, लील.
 द्र० जलनीलिकाशब्दः ।
जल्पति-पुं-१८८-वस्य देवता.
 द्र० अर्णवमन्दिरशब्दः ।
 * जलस्य पतिः इति जल्पतिः ।
जल्पिष्क-पुं-१३४४-(शि. १६६)भाष्युं, भ०७
 द्र० अण्डजशब्दः ।
जलभूषण-पुं-११०७-(शि. १७१) पवन, वायु.
 द्र० अनिलशब्दः ।
(जलमनुष्य)-पुं-१३५५-पालीभां रडेनार भनुष्य.
जलमार्ग^१-पुं-१०८९-पाली नवानी परनाण.
 □ प्रणाली ।
 * जलनिर्गममार्गो मकरमुखादिः ।
जलमार्जार-पुं-१३५०-नग्नतो थिलाडो, नोगियो.
 द्र० उदशब्दः ।
 * जलस्य मार्जारः इति जलमार्जारः ।
जलमुच्च-पुं-१६४-मेध, वादण,
 द्र० अभ्रशब्दः ।
 * जलं मुञ्चतीति जलमुच्च ।
जलराशि-पुं-१०७४-समुद्र, दरियो.
 द्र० अक्षरशब्दः ।
 * जलानां राशिः इति जलराशिः, योगिकत्वात्
 वारिराशिः ।
जलरङ्कु-पुं-१३३२-नलकागडो, नलकुडो, डेक.
 द्र० कालकण्टकशब्दः ।
 * जले रमते इति जलरङ्कुः “कैशीशामि”-
 (उणा-७४९) इति कुः ।
जलरञ्ज-पुं-१३३२-नलकागडो, नलकुडो, डेक.
 द्र० कालकण्टकशब्दः ।
 * जलेन रज्यति इति जलरञ्जः ।
जलरुह-त०-११६२-कभण.
 द्र० अरविन्दशब्दः ।

जलरुह-त०-११६२-कभण.
 द्र० अरविन्दशब्दः ।
जललोहित-पुं-१८८-(शि०-३८)-राक्षस.
 द्र० अमृकपशब्दः ।
जलवायस-पुं-१३२३-नलतो कागडो.
 □ मद्गु ।
 * जलचारी वायसः इति जलवायसः ।
जलवाल-पुं-१३४५-(शि०-१६७)-डनर दाड-
 वाणो भ०७.
 द्र० वादालशब्दः ।
जलवालक-पुं-१०२९-विन्ध्यायल पवत.
 □ विन्ध्य ।
 * जलेन वाडते आप्लावति इति जलवालकः ।
जलवालिका-स्त्री-११०५-नीलणी.
 द्र० अचिरप्रमाशब्दः ।
 * जलेन वलति प्राणिति इति जलवालिका ।
जलवाह-पुं-१६४-मेध, वादण.
 द्र० अभ्रशब्दः ।
जलव्याल-पुं-१३०५-नलतो सप.
 द्र० अलगदशब्दः ।
 * जलस्य व्यालः इति जलव्यालः ।
जलाशय-पुं-२१४-विपथु.
 द्र० अच्युतशब्दः ।
 * जले शते इति जलाशयः जलेशयोऽपि ।
जलशूक-त०-११६७-सेवाल, नील.
 द्र० जलनीलिकाशब्दः ।
 * जलशब्दात् परे शूकम्, जलस्य शूकमिव इति
 जलशूकम् ।
(जलसर्प)-पुं-१३५१-आड, उड.
 द्र० अवहारशब्दः ।
जलसर्पिणी-स्त्री-१२०४-नग्नो (लोडी युसे ते)
 द्र० अक्षपाशब्दः ।
 * जले सर्पति इति जलसर्पिणी ।
जलसूकर-पुं-१३४९-भगरभ०७
 द्र० आल्यास्यशब्दः ।
 * जलचारी सूकरः इति जलसूकरः ।
(जलस्फोट)-पुं-१०७७-पालीनो परपोटो.

□ बुद्बुद, स्थासक ।

(जलहस्तिन)-पुं-१३५५-पाष्णिना ङाथी .

जलाकाङ्क्ष-पुं-१२१८-(शे. १७६) ङाथी.

द्र० अनेकपशब्दः ।

जलाणुक-न०-१३४७-नाना भाष्यवानो समुदाय-

□ पोताधान ।

* जलेऽणति इति जलाणुकं “कण्यणेः”-

(उणा-५६) इति णिदुकः ।

जलाधार-(अ. व.)-पुं-१०९६-जलाशय, पाष्णि-
नुं स्थान.

□ जलाशय ।

* जलानामाधारा जलाधाराः सामान्येन वाप्यादयः ।

जलाद्रा-स्त्री-६७९-मीं गयेलुं वस्त्र.

□ क्लिन्नवासम् ।

* जलेन आद्रा इति जलाद्रा ।

जलालोका-स्त्री-१२०४-जगो (लोधी यूसे ते)

द्र० अस्त्रपाशब्दः ।

* जले आलोक्यते इति जलालोका जले आलो-
कोऽस्या इति वा ।

जलाशय-(अ० व०)-पुं-१०९६-जलाशय, पाष्णिनुं
स्थान.

□ जलाधार ।

* जलानामाशयो हृदयमेषां इति जलाशयाः
जलमाशेते एषु वा ।

जलाशय-पुं-१३४४-(शे०-१८६)-मच्छ, भाष्यलुं.

द्र० अण्डजशब्दः ।

‘जलाशय’-न०-११५८-काणा वाणानुं भूण.

द्र० उशीरशब्दः ।

जलूका-स्त्री-१२०४-जगो (लोधी यूसे ते)

द्र० अस्त्रपाशब्दः ।

* जलति इति जलूका “मृमन्यङ्गि”-(उणा-
५८) इत्यूकः ।

जलेशय-पुं-२१९-(शि०-१५)-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

अ. ३७

जलोच्छ्वास-पुं-१०८८-वधी गयेला पाष्णिने
नीकगवानो भार्ग.

□ परीवाह, (परिवाह) ।

* जलं प्रवृद्धमृच्छवसिति यैस्ते इति जलोच्छ्-
वासाः ।

जलौकस्र-पुं-१२०३-जगो.

द्र० अस्त्रपाशब्दः ।

* जलमोक आसां इति जलौकसः स्त्रियां वा

बहुवचनान्तोऽयम् ।

जलौका-स्त्री-१२०४-जगो.

द्र० अस्त्रपाशब्दः ।

* जले ओकोऽस्या इति जलौका ।

जल्पाक-पुं-३४७-वायाव, निंद्य भोवनार.

द्र० गद्यवाचूशब्दः ।

* जल्पनशीलो इति जल्पाकः “वृङ्भिश्चिच्छिण्टि-
जल्पिकुञ्जाट्टाकः” ॥५।२।७०॥ इति टाकः ।

जल्पित-न.-२४१-(शे. ८२)-वाष्णी, वयन.

द्र० गिरशब्दः ।

जव-पुं-४९५-वेग.

□ वेग, रय, रहसू, स्पद, तर, वाज, प्रसर ।

* जवन्त्यनेन इति जवः ।

जवन-पुं-४९४-धष्णा वेगवाणो.

□ त्वरित, जविन्, ।

* जवतीत्येवंशीलो जवनः ।

जवन-पुं-१२३४-अधिक वेगवाणो धोडे.

* जवतीत्येवं शीलः इति जवनः ।

जवन-न.-४२४-(शि. २६) लोणन, प्पावुं.

द्र० अदनशब्दः ।

जवनी-स्त्री-६८०-पडो, कनात.

द्र० अपटीशब्दः ।

* जवन्तेऽस्यां इति जवनी यमनीत्यपि ।

जवा-स्त्री-११४७-(शि. १०४)-जपा पुष्प, गसुद.

द्र० औडूपुष्पशब्दः ।

जवापुष्प-पुं-६४५-(शि. १३३)-केशर.

द्र० कुङ्कुमशब्दः ।

जविन्-पुं-४९४-ध्रुवा वेगवाणे।

□ त्वरित, जवन ।

* जवोऽस्त्यस्य इति जवी, जुः सौत्रौ वेगा-
ख्येऽसंस्कारे वर्तते ।

जवीयस-न. -१०४३-(शि. १६२)-३पुं.

द्र० कुमुदाह्वयशब्दः ।

'जहा'-स्त्री-११५१-डौवथ.

द्र० आत्मगुप्ताशब्दः ।

जह्नु-पुं-२१६-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* जहति मुञ्चति पादाङ्गुष्ठाद् गङ्गामिति
जहनुः "होजह्व"- (उणा-७८९) इति नुः ।

जह्नुकन्या-स्त्री-१०८२-(शि. ८६)-गंगा नदी.

द्र० ऋषिकुल्याशब्दः ।

जागर-पुं-४४३-उमगरे।

□ जागर्या, जागरण, जागरा ।

जागरण-न. -४४३-उमगरे।

द्र० जागरशब्दः ।

जागरित्-पुं-४४३-(शि. ३१)-मगनार.

□ जागरित्, जागरूक ।

जागरिन्-पुं-४४३-मगनार,

□ जागरूक [जागरित् शि. ३१] ।

* जागरोऽस्त्यस्य इति जागरी ।

जागरूक-पुं-४४३-मगनार.

□ जागरिन् [जागरित्-शि. ३१] ।

* जागरणशीले जागरूकः "जागुः" ॥५॥२॥

४८॥ इत्युक्त्वा जागरिताऽपि ।

जागर्या-स्त्री-४४३-उमगरे।

द्र० जागरशब्दः ।

जागुड-न०-६४५-उेशर.

द्र० कुङ्कुमशब्दः ।

* जागति मण्डनेषु इति जागुड "विहड"-
(उणा-१७२) इति निपात्यते ।

जागृषि-स्त्री-१०९९ अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

* जागति वायुना इति जागृषिः "जृगृस्त"-

(उणा-७०५) इति डिद् विः ।

जाङ्गल-पुं-९५३-(शि०-८४)-पाण्डु विनाने
देश.

□ जङ्गल, निर्जल ।

जाङ्गुलिक-पुं-४७४-विष उतारनार वीध.

□ विषभिषज्, (विषवैद्य) ।

* जाङ्गुली विषविद्यामधीते इति जाङ्गुलिकः,
न्यायादिपाठादिकण् विषभिषजू, विषवैद्यः ।

जाङ्गुली-स्त्री-२०५-(शि० -५१)-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

जाङ्घिक-पुं-४९४-भेपीयो.

□ जङ्घाकरिक, [जङ्घाकर शि०-३८]

* जङ्घाभ्यां जीवति इति जाङ्घिकः, वेतना-
दित्वादिकण् जङ्घाकरोऽपि ।

जाङ्घ्य-न०-३०५-४३ता.

□ स्तम्भ ।

* जङ्घस्य भावः इति जाङ्घ्यम्, विष्टम्भ-
चेतनत्वम् ।

जाङ्घ्य-न०-३१२-भूर्भती.

□ मौख्य ।

* जङ्घस्य भावः कर्म वा इति जाङ्घ्यम् ।

जात-न. -१४१२-सभूड.

द्र० उक्तरशब्दः ।

* जायते स्म इति जातम् ।

जात-न. -१५१५-(शि. १३६)-सामान्य जति,
जति.

□ जाति, सामान्य ।

जातरूप-न. -१०४४-सोतुं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

* जात रूपमस्य इति जातरूपमकृतकरूपं सुद्री-
देशजम् ।

जातवेदस-पुं-१०९९-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

* जाते विद्यते इति जातवेदः, "अस्" (उण

९५२) इत्यस् जाता वेदा अस्मादिति वा ऋषोदरा-
दित्वात् ।

जातापत्या-स्त्री-५३९ सुवावडी स्त्री.

विजाता, प्रजाता, प्रसूतिका ।

* जातमपत्यमस्या इति जातापत्या ।

जाति-स्त्री-११४७-यभेदी, गीठ.

मालती, 'सुमनस्, (सुमना), जाती' ।

* जायतेऽस्यां पुष्पादि इति जातिः ।

जाति-स्त्री-१५१५-सामान्य जति, गीठ.

सामान्य [जात शि० १३६] ।

* जायतेऽस्या जातिः, गौरयं गौरयमित्यादिस-
दृशाभिधानज्ञानहेतुः जातमपि ।

जातिकोश-न.-६४३-गीठ.

जातिफल, (जातीफल), [सौमनस, पुटक,
मदशौङ्गक, कोशफल शि. १३२] ।

* जातिलतायाः कोश इति जातिकोशं जाति-
सस्याख्यम् ।

जातिफल-न.-६४३-गीठ.

द्र० जातिकोशशब्दः ।

* जात्याफलं इति जातिफलम् ।

जातिमात्रजीविन्-पुं-८५५-जाति मात्रथी

श्वनार प्राबल्ये.

द्विजश्रुव ।

* जातिमात्रेण जीवति इति जातिमात्रजीवी ।

'जाती'-स्त्री-११४७-गीठ.

द्र० जातिशब्दः ।

जातीफल-न०-६४३-गीठ.

द्र० जातिकोशशब्दः ।

जातु-अ.-१५३३-श्लो४४ व५त.

कदाचित्, कर्हिचित् ।

* जायते इति जातु, यथाः-“न जातु कामः
कामानामुपभोगेन शाम्यति” ।

(**जातुकार**)-पुं-१०३-मांशरदि १८ सूर्यना पारि-
पाश्र्विंश देवे।

जातोक्ष-पुं-१२५८-युवान अ५६.

* उत्पन्न उक्षा इति जातोक्षः जातमहदृष्ट्वा-
दुक्षणः “कर्मधारयात्”-।।७।।१५। इत्यन् समासान्तः।

जात्य-पुं-५०३-दुलवान.

द्र० अभिजातशब्दः ।

* जातौ साधुः इति जात्यः ।

जात्य-न०-१४३९-मुग्ध्य, प्रधान.

द्र० अग्रेसरशब्दः ।

* जातौ साधुः इति जात्यम् ।

जानकी-स्त्री-७०३ रीता.

वैदेही, मैथिली, सीता, धरणीमुता ।

* जनकस्यापत्यं इति जानकी ।

जानि-स्त्री-५५८-(शि०-११७)-भाता.

द्र० अम्बाशब्दः ।

जानु-पुं-६१४-साथगनी गांठ, ढींयण्य, धूंठण्य.

नलकील, अष्टिषत् ।

* जायतेऽनेनाकुञ्चनादि जानुः,

पुंक्लीबलिङ्गः “कृवापा”-(उणा १-) इत्यणु ।

जानुदध्न-न०-६०१-ढींयण्य प्रभाण्य.

जानुद्वयस, जानुमात्र ।

* जानुः प्रमाणमस्येति जानुदध्नम् ।

जानुद्वयस-न.-६०१-ढींयण्य प्रभाण्य.

जानुदध्न, जानुमात्र ।

* जानुः प्रमाणमस्येति जानुद्वयसम् ।

जानुमात्र-न.-६०१-ढींयण्य प्रभाण्य.

जानुदध्न, जानुद्वयस ।

* जानुः प्रमाणमस्येति जानुमात्रम् ।

जापक-पुं-६४६-भलयागिरि पीतयंदन.

कालीयक [कालानुसार्य शि. ५२] ।

* जापकाद्रिभवत्वाज्जापकं कालानुसार्यमपि ।

जामदग्न्य-पुं-८४८-परशुराम, नमदग्निनो पुत्र.

राम, भार्गव, रेणुकासुत, 'रेणुकेय',

(पंशुराम, परशुराम शि. ७४) ।

* जमदग्नेरपत्यं इति जामदग्न्यः, गर्गादित्वाद्
यञ् ।

जामातृ-पुं-५१८-नभाठ.

* जायां प्रजायां मिन्वन्ति तमिति जामाता,

“जायामिगः”-(उणा-८६०) इति तृः ।

जामि-स्त्री-५५३-अहेन.

भगिनी, स्वसु ।

* जमति अत्तीव जामिः “कमिवमि”-(उणा-६१८) इति णिदिः ।

जामेय-पुं-५४३-आ।ऐ०४.

द्र० कुतपशब्दः ।

* जामेरपत्यं इति जामेयः “इतोऽनिजः” ॥१।६।७२॥ इत्येयण् ।

जाम्बूनद-न०-१०४५-सीनुं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

* जम्बूद्वीपे जम्बूफलरसोत्थनद्यां जातं इति जाम्बूनदं यत्पुराणम्:—

“तीरभृत् तद्रसं प्राप्य, मुखवायुविशोषिता ।

जाम्बूनदारव्यं भवति सुवर्णं सिद्धिभूषणम् ।”

जाम्बूलमालिका-स्त्री-५१८(शे०-१०८)-विवाड.

‘जायक’-न०-६४६-पीत यं दन.

द्र० कालीयकशब्दः ।

जाया-स्त्री-५१३-पत्नी.

द्र० ऊढाशब्दः ।

* “ऋशिचनि”-(उणा-३६१) इति किति ये

जाया यन्मनुः

“जायायास्तद्धि जायत्वं यदस्यां जायते सुतः” ।

जायाजीव-पुं-३२८-नट.

द्र० कुशाश्विनशब्दः ।

* जायया आजीवति इति जायाजीवः ।

जायापति-पुं-(दि. व.)-५१९-पति पत्नी यंने.

जम्पति, दम्पति, भार्यापति ।

जायु-पुं-४७३-शौषध.

द्र० अगदशब्दः ।

* जयति रोगान् इति जायुः पुंलिङ्गः “कुवा-पाजि”-(उणा-१) इति उण् ।

जार-पुं-५१९-ग्नर पुरुष.

उपपति ।

* जीयतेऽनेन जारयतिवा इति जारः, “न्याया-वाया ॥५।३।९३४॥ इति षञि साधुः ।

जारी-स्त्री-२०५-(शे०-५८)-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

जाल-न०-९२६-४-प्र०नव, वनदुग्गीरी.

द्र० इन्द्रजालशब्दः ।

* जालमिव इति जालम् ।

जाल-न०-१४१२-समूह, स मुदाय.

द्र० उत्करशब्दः ।

* जलति इति जालं स्त्रीकलीबलिङ्गः ज्वलादि-त्वादण् ।

जालक-न०-१०१२-गो.प, गण्णी, थारी.

गवाक्ष, वातायन, ।

* जलति इति जालं ज्वलादित्वात् णः के जालकम् ।

जालक-न०-११२५-नवीकणी, नवी कणीयोना समूह.

क्षारक ।

* जलति मन्धेन इति जालकम्, जालमिव वानव-कलिकावृन्दम् ।

जालकारक-पुं-१२१०-कशेणीयो.

द्र० अष्टपादशब्दः ।

* जालं करोति इति जालकारकः ।

जालकिनी-स्त्री-१२७७-धेटी.

द्र० कुरीशब्दः ।

* जालकं रोमपेच्छोऽस्त्यस्या इति जालकिनी ।

जालन्धर-पुं-(अ. व.)-९५८-त्रिगतं देश (लाहोर प्रांतने अेक देश.)

त्रिगर्ता ।

* जालं धारयन्ति इति जालन्धराः “धारेर्धर्च”

॥५॥१॥ ११३॥ इति खः ।

जालप्राया-स्त्री-७६९-लो.प.उनुं य.प.र.

द्र० अङ्गरक्षणीशब्दः ।

* जालप्राया जालसाहशी ।

जालिक-पुं-३७७-डग, धूर्त.

द्र० कुहकशब्दः ।

* जालेन चरति इति जालिकः ।

जालिक-पुं-९२८-वाधरी (गण्णी भृग वगेरेने पडउना२ भाणस.

वागुरिक ।

* जालेन जीवति इति जालिकः वेतनादित्वा-
दिकण् ।

जालिक-पुं-१२१०-उरेणीयो.

द्र० अष्टपादशब्दः ।

* जालमस्त्यस्य इति जालिकः ।

जालिका-स्त्री-७६९-लोढानुं अ०तर.

द्र० अङ्गरक्षणीशब्दः ।

* “जलण अपवारणे” जालयति शस्त्राघातं
इति जालिका ।

जालिनी-स्त्री-९९९-यित्रशाखा.

चित्रशाला (चित्रशाल)

* जालानि सन्त्यस्यां इति जालिनी ।

जाल्म-पुं-३५३-भू०.

द्र० अमेघिनृशब्दः ।

* जलति इति जाल्मः “रुक्मश्रीष्म”-(उणा-
३४६) इति मा०तो निपात्यते “जाल्मोऽसमीक्ष्यकारी-
स्यात् इत्यमरः ।

जावाल-पुं-८८९-२००री.

अजजीविक ।

* अजाः पालयतीति जावालः पृषोदरादित्वात्,
जवमलति जवालश्छागस्तस्याऽयमिति ।

जाहक-पुं-१३०२-सहोडो, अेक वतनो पिडाडो.

गात्रसंकोचिन्, मण्डलिन् ।

* जहाति सर्पादिभ्यं इति जाहकः “कीचक”-
(उणा-३३) इत्यके निपात्यते ।

जाह्वी-स्त्री-१०८१-गंगानदी.

द्र० ऋषिकुल्याशब्दः ।

* जहनुना सगरात्मजेनावतारितत्वात् जह्ना-
रियं जाह्वी, जहनुना पीताश्रोत्रेण मुक्ता चेति जाह्व-
वीति **लौकिकाः**, जहनुकन्याऽपि ।

जिघत्सा-स्त्री-३९३-भू०, क्षुधा.

द्र० अशनायाशब्दः ।

* अचुमिच्छा इति जिघत्सा, “वस्तुसनयत”-
॥४४१७॥ इति सन्यदेवसादेशः ।

जिघत्सु-पुं-३९२-भू०यो.

द्र० अशनायितशब्दः ।

* अचुमिच्छुः इति जिघत्सुः ।

जिघांसु-पुं-७२९-शत्रु.

द्र० भभिमातिशब्दः ।

* हन्तुमिच्छुः इति जिघांसुः ।

जित्-पुं-१० (प०)-वध्यावधक स०अ०धमां वध्यथी
लगाडातो शब्द-६० त० पुरगित्.

जित-पुं-८०५-पराश्रुत.

द्र० अभिभूतशब्दः ।

* जीयते स्म इति जितः ।

जितकाशिन-पुं. ८०६ लडाधमां श्रुती गथेदो

जिताहव ।

* जितेन काशते इति जिताकाशी ।

जितनेमि-पुं-८१६-व्रतमां धारण् कश्वा लायक
पीपदानो दंड.

आश्रुत्य ।

* क्षुद्रजन्तुघातेन जिता नेमिरनेन इति
जितनेमिः ।

जितमन्यु-पुं-२१९-(शे०७२)-विष्यु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

जितशत्रु-पुं-३६-श्री अग्नितनाथ लग. ना पिता.

* जिताः शत्रवोऽनेन इति जितशत्रुः ।

जितारि-पुं-३६-श्री संलवनाथ लगवानना पिता.

* जिताः अरयोऽनेन इति जितारिः ।

जिताहव-पुं-८०६-लडाधमां श्रुती गथेदो.

जितकाशिन ।

* जित आहवोऽनेन इति जिताहवः ।

जितेन्द्रिय-पुं-८११-छांद्रिय उपर न्य मेण-
वना२.

शान्त, श्रान्त ।

* जितानीन्द्रियाण्यनेन इति जितेन्द्रियः ।

जित्या-स्त्री-८९०-भोटुं ङण.

हलि ।

* जीयते निपुणंनेति जित्या “जिविपून्यो हलि-
मुञ्जकल्के” ॥५११४३॥ इति क्यप् ।

जित्वर-पुं-२९३-विन्य मेणवना२.

जेतृ, जिष्णु [विजयिन्, जैत्र शे० १५३] ।

* जयनशीलः इति जित्वरः “सृजीण्”-॥५१२

७७॥ इति द्वावरपि जित्वरः ।

जिन-पुं-२४-जिनेश्वर, अरिहंत.

द्र० अधीश्वरशब्दः ।

* जयति रागद्वेषभोहान् इति जिनः “जीण्-शीदी”-(उणा-२६१) इति नः ।

जिन-पुं-२१६-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* जयति दैत्यान् इति जिनः ।

जिन-पुं-२३२-थुङ्, सुगत.

द्र० अद्वयशब्दः ।

* जयति भवं इति जिनः ।

जिनसद्मन-न०-९९४-जिनालय, देशसर.

□ चैत्य, विहार, ‘आयातन’ ।

* जिनस्य सद्मा इति जिनसद्मम् ।

जिनेश्वर-पुं-२४-अरिहंत, भगवान्.

द्र० अधीश्वरशब्दः ।

* रागादिजेतारो जिनाः केवलिनः तेषामीश्वरो जिनेश्वरः ।

जिनेश्वर-पुं-५२-गत योधीशीनां २० भा भग.नुं नाम.

* जिनश्चासौ ईश्वरश्च इति जिनेश्वरः ।

जिष्णु-पुं-१७३-ष्-द्र.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः

* जयतीत्येव शीलो जिष्णुः “भूजेः ण्णुक”-॥५।२।३०॥ इति ण्णुक ।

जिष्णु-पुं-२१४-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* जयनशीलः इति जिष्णुः ।

जिष्णु-पुं-७०९-अञ्जुन.

द्र० अञ्जुनशब्दः ।

* जयनशीलः इति जिष्णुः ।

जिष्णु-पुं-७९३-विजय मेधवना२.

द्र० जित्वरशब्दः ।

* जयनशीलः इति जिष्णुः “भूजेः”-॥५।२-३०॥ इति ण्णुकि जिष्णुः ।

जिहानक-पुं-१६१-प्रलयक्षल, क्षय.

द्र० कल्पशब्दः ।

* जिहीते गच्छति इति जिहानः, स्वार्थं जिहानकः ।

जिह्व-न०-१४५७-वङ्, वाङ्.

द्र० अरालशब्दः ।

* जहाति ऋजुतो इति जिह्वं “ग्रसिहाग्भ्यां प्राजहौ च” (उणा-३३९) इति मः ।

जिह्वग-पुं-१३०४-साप, सप, नाग.

द्र० अहिशब्दः ।

* जिह्वं वक्रं गच्छति इति जिह्वगः ।

जिह्वा-स्त्री-५८५-श्ल.

□ रसज्ञा, रशना, लोला, { [रसिका, रस्ना, रसमातृका, रसा, काकु, ललना, शे०-१२३] ।

* लेट्टि रसान् जीह्वा, “लिहेर्जिह्व च”-(उणा-५१३) इति वः ।

जिह्वा-स्त्री-११०२-अग्निनी श्ल.

* लेट्टि ह्यमाभिर्जिह्वाः ।

जिह्वास्वाद-पुं-४२४-याटुं ते.

□ लेहन ।

* जिह्वायाः आस्वादनं इति जिह्वाऽऽस्वादः ।

जीन-पुं-३४०-स्थविर, वृद्ध.

द्र० जरतृशब्दः ।

* जीनाति स्म इति जीनः क्ते “ज्याव्यघः क्छति” ॥४।१।८।१॥ इति श्रुति, “दीर्घमवोऽन्त्यम्” ॥४।१।१०३॥ इति दीर्घत्वे “क्त्वादेरेषां तो नोऽप्रः” ॥४।२।६।८॥ इति नत्वम् ।

जीमूत-पुं-१६४-मेध, वाह्य.

द्र० अभ्रशब्दः ।

* जीवन्त्यनेन इति जीमूतः, “जीवेम च”-(उणा-२१६) इत्यूतः, जीवनस्य जलस्य मूतः पुटञ्च इति ष्टोदरादित्वाद् वा ।

जीमूतवाहिन-पुं-११०४-धूमाडो.

द्र० अग्निवाहशब्दः ।

* जीमूतं वहति इति जीमूतवाही ।

जीर-पुं-४२२-(शे० १०३)-श्रु.

द्र० कणाशब्दः ।

जीरक-पुं-न०-४२२-श्रु.

द्र० कणाशब्दः ।

* जयति मन्दाग्नित्वं इति जीरः, “चिजि”-
(उणा-३९२) इति रे दीर्घत्वं ततः जिःकः पुंक्लीब-
लिङ्गः ।

जीरण-पुं-४२२-शे० (१०३)-शुं.

द्र० कणाशब्दः ।

जीर्ण-पुं-३४०-स्थवि२, प्र६.

द्र० जरत्शब्दः ।

* जीर्यतिस्म इति जीर्णः

जीर्ण-पुं-१११४-प्र६, अ३.

द्र० अगशब्दः ।

* जीर्यते इति जीर्णः, “इणुर्विशा”-(उणा-
१८२) इति णः ।

जीर्ण-पुं-१०-१४४८-पुरातन, शुं.

द्र० चिरन्तनशब्दः ।

* जीर्यतिस्म इति जीर्णम् ।

जीर्ण-पुं-१५२३-ध२३।५।

□ ब्यानि ।

जीर्णवस्त्र-न०-६७८-शुं. प२३.

□ पटञ्चर ।

जीव-न०-११८-गुरु, शृङ्गस्पति.

द्र० आङ्गिरसशब्दः ।

* जीव्यतेऽनेन मृत सञ्जीवनीज्ञत्वात् जीवः ।

जीव-पुं-१३६६-प्राणु, संसारी श्रव.

द्र० असुमत्शब्दः ।

* जीवति प्राणान् धारयति इति जीवः ।

जीव-त्रि-१३६७-प्राणु.

द्र० असुशब्दः ।

* जीवत्यनेन इति जीवः ।

जीव-पुं-११६६-(शि०-१२३)-आत्मा, श्रव.

द्र० आत्मनशब्दः ।

‘जीवक’-पुं-११४४-असनवृक्ष.

द्र० असनशब्दः ।

जीवञ्जीव-पुं-१३४०-अरे ज्येतानी साथे मृत्यु

पाभनार पक्षी.

द्र० गुन्द्रालशब्दः ।

* जीवेन सहचरेण जीवति इति जीवञ्जीवः

बाहुलकात् खः ।

जीवत्तोका-स्त्री-५३०-ज्येती संतति श्रवती
रहेती होय तेवी स्त्री.

□ जीवसू ।

* जीवत्तोकमपत्यमस्या इति जीवत्तोका ।

जीवत्पति-स्त्री-५३०-सधवा स्त्री.

□ पतिवत्नी, [जीवत्पत्नी शि०४२] ।

* जीवन् पतिः अस्या इति जीवत्पतिः जीवत्पत्नी अपि ।

जीवथ-पुं-१३५३-कायथो.

द्र० कच्छपशब्दः ।

* जीवति इति जीवथः “भृशीशपि”-(उणा-१३२)
इत्यथः ।

जीवन-न०-८६५-आश्रविका.

द्र० आजीवशब्दः ।

* जीव्यतेऽनेन इति जीवनम् ।

जीवन-न०-१०६९-पाणु, जल.

द्र० अप्शब्दः ।

* जीव्यतेऽनेन इति जीवनम् ।

जीवन-न०-१०४३-३पुं.

द्र० कलधौतशब्दः ।

जीवनक-न०-३९५-शात.

द्र० ओदनशब्दः ।

* जीव्यतेऽनेन अनट्टि स्वार्थे के जीवनकम् ।

जीवनी-स्त्री-११८५-द्वि२शुद्धोडी, भीडी प२-
पौडी.

□ जीवन्ती, जिवा, जीवनीया, मधुश्रवा,
‘मधुश्रवा’ ।

* जीवत्यनया इति जीवनी ।

जीवनीय-न०-१०६७-पाणु, जल.

द्र० अप्शब्दः ।

* जीव्यतेऽनेन इति जीवनीयं बाहुलकाद् करणे-
ऽपि अन्याये इति जीवनीयम् ।

जीवनीय-न०-४०४-(शि०-८६)-हृष.

द्र० ऊघस्यशब्दः ।

जीवनीया-स्त्री-११८५-द्विरण्युहोडी, भीडी
अरभोडी.

द्र० जीवनीशब्दः ।

* जिवत्यनया इति जीवनीया, "बहुल" ॥५।

।१।२॥ इति करणेऽप्यनीये जीवनीया ।

जीवनभ्रौषधि-न०-१३६७-अवन रक्षणेपाय,
अवन औषध.

□ जीवातु ।

* जीवनाय औषधं इति जीवनौषधम्, जीवर-
क्षोपायः ।

जीवन्ती-स्त्री-११८५-भीडी अरभोडी, द्विरण्युहोडी.

द्र० जीवनीशब्दः ।

* जीवतात् जीवन्ती "रुहिनन्दि"- (उणा-२२०)

इत्यन्तः ।

जीववृत्ति-स्त्री-८८८-पशुपालनञुं काम.

□ पशुपाल्य ।

* जीवपालनाद् वर्तनं इति जीववृत्तिः ।

जीवसू-स्त्री-५३०-नेनी संतति अवती रक्षेती
द्वेषते स्त्री.

□ जीवत्तोका ।

* जीवा जीवन्तीसूः प्रसूतिरस्या इति जिवसूः ।

जीवा-स्त्री-७७६-पणुषु, धनुष्यनी दोरी.

द्र० गुणशब्दः ।

* जीवत्यनया इति जीवा ।

जीवा-स्त्री-११८५-भीडी अरभोडी, द्विरण्युहोडी.

द्र० जीवनीशब्दः ।

* जीवत्यनया इति जिवा, "क्तेयो"-॥५।३।

१०६॥ इत्यप्रत्यये जीवा ।

जीवातु-पुं-न०-१३६७-अवन औषधी.

□ जीवनौषध ।

* जीवत्यनेन इति जीवातुः पुंक्लीवट्टिङ्गः,
"जीवातुः"- (उणा-७८२) इत्यातुः ।

जीवातु-पुं-१३६७-(शि. १२४) प्राण.

द्र० असुशब्दः ।

जीवान्तक-पुं-९३०-पारेवा वगेरे पक्षीग्रोने
द्वेषनार.

□ शाकुनिक ।

* जीवान् कपोतादीन् अन्तयति इति जीवान्तकः ।

(जीवाभिगम)-पुं-२४५-त्रीणुं उपांग.

जीविका-स्त्री-८६५-आशुविका.

द्र० आजीवशब्दः ।

* जीवत्यनया इति जीविका, "नामिन् पुंमिच"-

॥५।३।१२१॥ इति णकः ।

जीवित-न०-१३६७-प्राण.

द्र० असुशब्दः ।

* जीव्यतेऽनेनेति जीवितं, जीवातुरपि ।

जीवितकाल-पुं-१३६९-आयुष्य.

□ आयुप्, [आयु शि० १२४] ।

* जीवितस्य कालः इति जीवितकालः ।

जुगुप्सन-न०-२७१-निंदा.

द्र० अवर्णशब्दः ।

* जुगुप्स्यते इति जुगुप्सनम्, जुगुप्साऽपि ।

जुगुप्सा-स्त्री-७२-दुग्छा दोष. नीथंकरमां न
द्वेषते १८ दोष गैत्री १०मी दोष.

* जुगुप्सा वृणोति ।

जुगुप्सा-स्त्री-३०३-दुग्छा, भीलत्सरसनो स्थायी
भाव.

□ वृणा ।

* जुगुप्सनं इति जुगुप्सा चित्तसंकोचः ।

(जुगुप्सा)-स्त्री-२७१-निंदा.

द्र० अवर्णशब्दः ।

जुगुप्सा-स्त्री-२७१-(शि०-१७)-निंदा.

द्र० अवर्णशब्दः ।

जुहुराण-पुं-११००-(शि०-१७०)-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

जुह-स्त्री-८२८-यज्ञापात्र विशेष, धी ह्यभवानो
सरथो.

* जुह्वत्यनया इति जुहः "द्विद्युद्दृह"-
॥५।२।८३॥ इति क्विपि साधुः ।

जूटक-पुं-५७०-(शे०-११९-)-अ०भो३।

□ धम्मिल, [मौलि शे०-११९] ।

जूर्णाह्वय-पुं-११७८-बु०वार.

□ पवनाल, योनल, देवधान्य, जेन्नाला, बीजपुष्पिका ।

* “जूरैचि जराया” जूरते जूर्णः “डीय्यैदितः” ॥४१४६१॥ इति कस्य नत्वं जूर्ण इत्याह्वयो यस्य स इति जूर्णाह्वयः ।

जूम्भण-त०-१५०६-अ०गासुं.

□ जृम्भा ।

* अनटि जृम्भणम् ।

जूम्भा-त्रि० १५०६-अ०गासुं.

□ जृम्भण ।

* जृम्भते इति जृम्भाः त्रिलिङ्गः ।

जेतृ-पुं-७९३-विज्य मेणवन्तार.

द्र० जित्वरशब्दः ।

* जयनशीलः इति जेता “तृन्” ॥५१२१२७॥ इति तृन् ।

जेमन-त०-४२४-भोजन, आपुं ते.

द्र० अदनशब्दः ।

* जिम्पते इति जेमनम्. जवनं च यद् दुर्गः- “जीवनं भोजनं क्वचित् ।”

जेय-पुं-७९३-अ०तया योअ.

जेत्र-पुं-७९३-शे० १५३)-विज्य मेणवन्तार.

द्र० जित्वरशब्दः ।

जेन-पुं-८६२-(शे०-७६)-नैन, आर्त्त, स्याद्वाटवाही.

द्र० आर्त्तशब्दः ।

जेवातृक-पुं-१०५-अ०द्र, अ०द्रभा

द्र० अत्रिहृजशब्दः ।

* जीवत्यनेन अमृतवर्षित्वाज्जगदिति इति जैवातृकः, “जीवेरातृको जैवृच”-(उगा-६७) इत्यातृकः ।

जैवातृक-पुं-४७९-वांभी आवरक्षवाणो.

□ दीर्घायुम्, [आयुष्मत् शि. ३५] ।

* जीवति चिरं इति जैवातृकः “जीवेश”-(उगा-६७) इत्यातृकः ।

अ. ३८

जोङ्गक-त०-६४०-अ०गर, अ०गर.

द्र० अगकशब्दः ।

* जोङ्गकगिरिभवत्वाद् जोङ्गकम् ।

जोटिन्-पुं-२००-(शे. ४६)-शं३२.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

जोटीङ्ग-पुं-२००-(शे. ४६)-शं३२.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

जोन्नाला-स्त्री-११७८-बु०वार.

द्र० जूर्णाह्वयशब्दः ।

* जनाद् नालमस्या इति जोन्नाला पृषोदरा-दित्वात् ।

जोषम्-अ.-१५२८-भौन.

□ तूष्णीम्, तूष्णीकाम् ।

ज्ञ-पुं-११७-अुधग्र६.

□ बुध, सौम्य, (चन्द्रात्मज, चान्द्रमसायनि), प्रहर्षुल, पञ्चाषिम् श्रविष्ठाभू, श्यामाङ्ग, रोहिणीमुत, (रोहिणेय) ।

* जानाति इति ज्ञः ।

ज्ञ-पुं-३४१-विद्वान्.

द्र० अभिरूपशब्दः ।

* जानातीति ज्ञः ।

ज्ञप्ति-स्त्री-३०८-भति शुद्धि.

द्र० उपलब्धिशब्दः ।

* ज्ञपन् इति ज्ञप्तिः, “ज्ञातिहेति”-॥५१३१९४॥

इति क्यन्तो निपात्यते ।

ज्ञात-त०-१४९६-अ०जे०पुं.

द्र० अवगतशब्दः ।

* ज्ञायते इति ज्ञातम् ।

ज्ञातानन्दन-पुं-३०-श्री भट्टापीर स्वामी (२४भा तीर्थं३२).

द्र० चरमतीर्थकृतशब्दः ।

* ज्ञातकुलोत्पन्नत्वात् ज्ञातः, ज्ञातः सिद्धार्थ राजः तस्य नन्दनः इति ज्ञातानन्दनः ।

ज्ञाताधर्मकथा-स्त्री-२४३-७२हुं अ०ग.

* ज्ञातानि उदाहरणानि तत्प्रधाना धर्मकथा इति ज्ञाताधर्मकथा, तत्प्रतिपादको ग्रन्थोऽपि तथा ।

ज्ञाति-पुं-५६१-स्वजन कुटुम्बी.

द्र० बान्धव, स्वजन, बन्धु, सगोत्र ।

* ज्ञायते इति ज्ञातिः पुलिङ्गः “ल्लुञ्जा”-

(उणा-६४६) इति तिः ।

ज्ञान-न०-३१०-भोक्षवाणी बुद्धि.

* भोक्षविषया भोक्षफला वा मतिः इति ज्ञानम् ।

ज्ञानप्रवाद-न०-२४७-पांथमुं पूर्व.

* मतिज्ञानादिपञ्चकं सभेदं प्रवदतीति ज्ञान-
प्रवादम् ।

ज्ञानिन-पुं-४८२-जानी, हैवज, ज्योतिषी.

द्र० आदेशिनशब्दः ।

* कालादिज्ञानमस्त्यस्य इति जानी ।

ज्या-स्त्री-७७६-पशु, धनुष्यनी दोरी.

द्र० गुणशब्दः ।

* जिनाति इति ज्या “क्वचिद्” ॥५१११७१॥

इति डः ।

ज्या-स्त्री-९३६-पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्दः ।

* जिनाति हीयते इति ज्या, “क्वचिद्”-॥५१११७१॥

इति डः ।

ज्याघातवारण-न०-७७६-आमडातो आलुअंध,
(धनुष्यनी दोरी न दागे ते भाटे)

□ गोधा, तल ।

* ज्यायाः मौर्व्याः घातो वार्यतेऽनेनेति ज्याघा-
तवारणम् । ‘गोधा तथा च ननरी’-**वैजयन्तीकारः** ।

ज्यानि-स्त्री-९५२३-शुंता, धरडापशुं.

□ जीर्ण ।

* ज्यानं इति ज्यानिः ‘ग्याहाज्यः’ ॥५१३११८॥

इत्यनिः ।

ज्यायस्-पुं-३४०-अतिधरडो.

□ वर्षियस्, दशमिन्, [जरत्तर, दशमीस्थ,
शि. २१] ।

* अतिशयेन वृद्धो ज्यायान् “ज्यायान्”-
॥७१४३६॥ इति साधुः ।

ज्येष्ठ-पुं-१५४-ज्येष्ठमास.

□ युक् [खरकोमल, ज्येष्ठामूलीय-शे. २४] ।

* वासरैर्वृद्धतमत्वात् ज्येष्ठः ।

ज्येष्ठ-पुं-५५१-मोटाभाष.

द्र० अग्रजशब्दः ।

ज्येष्ठ-न०-१०४२-(शे. १६१) डवध.

द्र० आलीनशब्दः ।

ज्येष्ठश्वश्रू-स्त्री-५५४-पत्नीनी मोटीमहेन.

□ कुली ।

* ज्येष्ठा चासौ श्वश्रूश्च इति ज्येष्ठ श्वश्रूः ।

ज्येष्ठा-स्त्री-११३-ज्येष्ठा नक्षत्र.

□ एन्दी ।

* प्रकृष्टा वृद्धा ज्येष्ठा ।

ज्येष्ठा-स्त्री-५९३-वयली आंगणी.

□ मध्यमा, मध्या ।

* अतिवृद्धा इति ज्येष्ठा ।

ज्येष्ठामूलीय-पुं-१५४-(शे०-२४)-ज्येष्ठ मास.

द्र० ज्येष्ठशब्दः ।

ज्येष्ठाश्रमिन-पुं-८०८-गृहस्थ आश्रम.

द्र० गृहमेधिनशब्दः ।

* ज्येष्ठश्चामौ आश्रमी च इति ज्येष्ठाश्रमी

यमनुः-

यस्मात्त्वयोऽप्याश्रमिणो, ज्ञानेनान्नेन चान्वहम् ।

गृहस्थैरेव वार्यन्ते तस्माद् ज्येष्ठाश्रमो गृही ॥

ज्योतिरिङ्गिण-पुं-१२१३-आगीश्रो, अधोत,
श्रवडो.

द्र० लघोतशब्दः ।

* ज्योतिर्भिरिङ्गति इति ज्योतिरिङ्गिणः, “चिक्कण”-
(उणा-१९०) इत्यणो निपात्यते ।

ज्योतिर्मालिन-पुं-१२१३-(शे०-१७४)आगीश्रो,
अधोत, श्रवडो.

द्र० लघोतशब्दः ।

ज्योतिष् न०-९९-किरण.

द्र० अंशुशब्दः ।

* योतते इति ज्योतिः क्लीबलिङ्गः, “द्युतेरा-
देश्च जः” (उणा-९९१) इति इस् ।

ज्योतिष्-पुं-१०७-नक्षत्र, तारा.

द्र० ऋक्षशब्दः ।

* ज्योतते इति ज्योतिः ।

ज्योतिष्-त०-२५०-ज्योतिष शास्त्र.

□ (ज्योतिष) ।

* ज्योतिषां ग्रहाणां गतिज्ञानहेतुर्ग्रन्थो ज्योतिः

ज्योतिषम् ।

ज्योतिष्क-पुं-(अ. व.) ९२ ज्योतिषिक देवोना नाम.

ज्योतीरथ-पुं-१२२-(शे०-१७) प्रपनुं नाम.

द्र० उत्तानपादजशब्दः ।

ज्योत्स्ना-स्त्री-९०७-यद्रप्रक्षय.

द्र० कौमुदीशब्दः ।

* ज्योतिरस्त्यस्यां इति ज्योत्स्ना "तमिस्त्रार्णव-ज्योत्स्नाः" (॥७२॥५२) इति निपात्यते, चन्द्रिमेल्यपि वाचस्पतिः ।

ज्योत्स्नाप्रिय-पुं-१३३९-यक्षोरपक्षी.

द्र० चकोरशब्दः ।

* ज्योत्स्ना प्रियाऽस्या इति ज्योत्स्नाप्रियः ।

(ज्योत्स्नेश) पुं-१०४-यद्र, यन्द्रभा.

द्र० अत्रिदग्जशब्दः ।

ज्योतिषिक-पुं-४२८-लोपी, देवज.

द्र० आदेशिनशब्दः ।

* ज्योतीषि अधिकृत्य कृतो ग्रन्थो ज्योतिषं, तद्वेत्यधीतेवा न्यायदित्वादिकणि ज्योतिषिकः ।

ज्योत्स्नी-स्त्री-१४३-पूनभनी रात.

□ पूर्णिमारानि ।

* ज्योत्स्नाऽस्त्यस्य इति ज्योत्स्नी "ज्योत्स्ना-दिभ्योऽण्" ॥७२॥४४॥ इत्यण् ।

ज्वर-पुं-४७१-ताव.

* ज्वरयति इति ज्वरः ।

ज्वलन-पुं-१०९९-अग्नि

द्र० अग्निशब्दः ।

* ज्वलति इत्येव शीलो ज्वलनः "भूषाक्रोधार्थं"- ॥५२॥४२॥ इत्यनः ।

ज्वाला-स्त्री-११०२-पुं-अग्निनी ज्वाला/ अग्न.

द्र० अर्चिप्रशब्दः ।

* ज्वलति इति ज्वाला पुंस्त्रीलिङ्गः, ज्वालादित्वात् णः ।

ज्वालाजिह्व-पुं-१०९९-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

* ज्वाला जिह्वाऽस्य इति ज्वालाजीह्वः ।

झ

झ

झञ्झा-स्त्री-११०७-वस्साह साथे पवन, जापटां.

□ 'झञ्झावात' ।

* वायुः वृष्टया युक्तः 'झञ्झ अदने' झमतीव इति झञ्झा, 'झमेझः' (उणा-१३७) ।

'झञ्झावात'-पुं-११०७-वस्साह साथे पवन, जापटां.

□ झञ्झा ।

झटिति-अ०-१५३०-जट्टी.

द्र० अञ्जसोशब्दः ।

* झटिदित्यनुकरणादिनौ झटिति 'इतावनोलुक्' ॥७२॥४६॥ इति साधुः यथा-आनीय झटिति घटयति विधिरभिमतमभिसुखीभूतः ।

झम्प-पुं-१४७०-(शि०-१२३)-दृष्टुं, अडांग भारवी.

□ झम्पा, सम्पातपाटव ।

झम्पा-स्त्री-१४७०-दृष्टुं, अडांग भारवी.

□ सम्पातपाटव, [झम्प शि०-१३२] ।

* झमति इति झम्पा "पम्पाशिल्पा"-
(उणा-३००) इति निपात्यते, स्त्रीलिङ्गोऽयं झम्प,
पुं लिङ्गः इत्यन्ये ।

(झम्पान)-पुं-१०५८-भाष्यस्य उपाडी शङ्के तेषी
पालभी ।

द्र० याप्ययानशब्दः ।

झर-पुं-१०९६-अरुणुं, अरो वगेरे ।

द्र० उत्सशब्दः ।

* झीर्यति जलमत्र इति झरः ।

झर्झर-पुं-२९४-(शे०-८८) वाङ्मित्रतो भेद ।

झष-पुं-१११०-अंगल, वन ।

द्र० अटवीशब्दः ।

* झषति हिनस्ति इति झषः ।

झष-पुं-११११-अण्डा धासवाणुं अंगल ।

□ प्रस्तार, तृणाटवी ।

* झषति इति झषः ।

झष-पुं-१३४३-भरु, भाषु ।

द्र० अण्डजशब्दः ।

* झषति हिनस्ति इति झषः ।

(झषध्वज)-पुं-२२९-कामदेव ।

झाबुक-पुं-११३९-दिग्गल वृक्ष ।

□ पिचुल, 'झाबुक' ।

* ध्यायते इति 'झाबुकः', "कञ्चुक"-
(उणा-५७) इति उके निपात्यते ।

'झाबुक'-पुं-११३९-दिग्गल वृक्ष ।

□ पिचुल, झाबुक ।

'झिरिका'-स्त्री-१२१६-तमरं ।

द्र० चीरीशब्दः ।

'झिरीका'-स्त्री-१२१६-तमरं ।

द्र० चीरीशब्दः ।

'झिल्लका'-स्त्री-१२१६-तमरं ।

द्र० चीरीशब्दः ।

झिल्लिका-स्त्री-१२१६ तमरं, लभरा गेयुं
क्षुद्र प्राणी ।

द्र० चीरीशब्दः ।

* झिल्ली वाद्यमेदः तद्रत् कायति शब्दायते
झिल्लिका, बाहुलकादह्रस्वत्वे 'झिल्लिका' ।

'झीरिका'-स्त्री-१२१६-तमरं ।

द्र० चीरीशब्दः ।

'झीरिका'-१२१६-स्त्री-तमरं ।

द्र० चीरीशब्दः ।

ट

टक्क (अ. व.)-पुं-९५९-वाडीकदेश ।

□ वाहीक ।

* टकन्ति इति टक्काः, "निष्कतुरुष्क"-
(उणा-६०७) इति के निपात्यते ।

टङ्क-पुं न. -९१९-पथर तोडवानुं टाङ्कुं ।

□ पाषाणदारक ।

* टङ्कयते इति टङ्कः पुं क्लीबलिङ्गः; हन्यमानष्टङ्क-
शब्द कायतिवा ।

टङ्कण-पुं-९४४-टङ्कणार ।

□ पाचनक, मालती तीरज, लोहश्लेषण, रसशोधन,
[टङ्कन शि. ८४] ।

* टङ्कयति लोहं इति टङ्कणः, "चिक्कण"-
(उणा-१९०) इत्यणे निपात्यते, टङ्कनोऽपि ।

टङ्कन-पुं-९४४ (शि. ८४)-टङ्कणार ।

द्र० टङ्कणशब्दः ।

टङ्कपति-पुं-७२३ (शि. ६२)-३पुं, दीनार ।

□ सप्याध्यक्ष, नैष्किक ।

टट्टरी-स्त्री-२९४ (शि. ८८)-अेक प्रकारनुं वाङ्मित्र ।

‘टिटिभक’-पुं-१३३०-टीयोडी.

द्र० उत्पादशयनशब्दः ।

टिटिभ-पुं-१३३०-टीयोडी.

द्र० कटुकवाणशब्दः ।

* “टिकि गतौ” टिककते इति टिटिभः ।

“सिटिकिभ्यां”-(उणा-३३२) इतीभः टिकः टिट्टादेशश्च

‘टिट्टि’ इति भाषते वा ‘क्वचित्’-॥५।१।१७१॥

इति डः, टीटिभः इत्येके ।

‘टिट्टिभक’-पुं-१३३०-टीयोडी.

द्र० उत्पादशयनशब्दः ।

टीका-स्त्री-२५६-निरन्तरं व्याख्यात, सरण्ये अने
कठिन शब्दतुं विवरण्यु.

□ टीकयति गमयत्यर्थान् टीका, सुषमाणां
विषमाणां च निरन्तरं व्याख्या यस्यां सा तथा ।

टीटिभ-पुं-१३३०-(शि. ११९)-टीयोडी.

द्र० कटुकवाणशब्दः ।

५

ड

डक्कारी-स्त्री-२९० (शे. ८३) यांडाव ॥ वीशु.

द्र० कटोलवीणाशब्दः ।

डमर-पुं-८०३-भोयो कणियो, लूट.

□ डिम्भ, विप्लव [शृगाली शे० १५३] ।

* दाम्यति इति डमरः, लुण्ठ्यादिः अशस्त-
कलह इत्येके “दमेणि द्वादश्रडः”-(उणा-४०२) इत्यरः ।

डमर-न-३०३ (शे. ८६)-लथानक, लथंकर.

द्र० घोरशब्दः ।

डमरुक-न-२९४ (शे. ८४)-उभरुं.

□ सूत्रकोण ।

डयन-न-७५३-यडोल, स्त्रीभो भाटे पडवावाणे
रथ.

द्र० कर्णीरथशब्दः ।

* डयन्ते विहायसा यान्ति वाऽनेन इति डयनं

विमानाख्यम् ।

डयन-न-१३१८-डुपुं ते.

द्र० उड्डीनशब्दः ।

* डीयते इति डयनम् ।

डाहल-(अ. व.)-पुं-९५६-येदी देश. (पूर्व डिन्दु-
स्तान).

द्र० चेदिशब्दः ।

* दहन्ते इति डाहलाः ईश्वरेण हिते त्रिपुरदह-

नेन दग्धाः “चात्वाल-” (उणा-४८०) इत्याले निपा-
त्यते ।

डिङ्गर-पुं-३६०-नोकर, याकर.

द्र० किङ्करशब्दः ।

* डीप्यते क्षिप्यते इति डिङ्गरः “जठरक्कर”-
(उणा-४०३) इत्यादिशब्दाद् निपात्यते ।

डिण्डिम-पुं-२९४ (शे. ८८)-वाङ्गिंरनो अेक
भेद.

डिण्डीर-पुं-१०७७-समुद्र इत्यु.

द्र० अब्धिकफशब्दः ।

* डयते जलावातैः इति डिण्डीरः “जम्बीर”-
(उणा-४२२) इतीरे निपात्यते डिंडीति शब्दमीरयति
राति वा ।

डिम-पुं-२८४-नाटयने अेक प्रकार.

डिम्ब-पुं न-८०३-लूट, भोयो कणियो.

□ डमर, विप्लव, [शृगाली शे. १५३] ।

* डयन्तेऽस्माद् इति डिम्बः पुं क्लीबलिङ्गः डीनी
बध्नाति डिम्बः ।

डिम्भ-पुं-३३८-आलक.

द्र० अर्भशब्दः ।

* डिग्भयति इति डिम्भः ।

★

ढ

ढक्का-स्त्री-२९३-डंडो, यशनगारु.

यशःपटह ।

* ढगित्यव्यक्तं कायति इति ढक्का ।

त

तंवा-स्त्री-१२६६-गाय.

द्र० अध्याशब्दः ।

* ताम्बतीति तम्बा । “पम्बा शिल्वादयः” (उणा-३००) इति निपातनात् पः । जगादत्वात् पस्य वत्वे तंवा ।

तक्र-पुं. न.-४०९-पा भागना पाण्डी वाण्डी ढडी.

[कड्वर, सारग, शे. १००, अशीध्न, परमरस शे. १०१] ।

* तक्रचति द्रुतं गच्छतीति तक्रम् । पुंक्लीच-लिङ्गः । ‘ऋव्यजि’-(उणा-३८८) इति किडू रः,

तक्रसार-न.-४०८-भा.पञ्च.

शरज, दधिसार, नवनीत, नवोद्धृत ।

* तक्रस्य सारं तक्रसारम् ।

तक्षक-पुं-१६०९-तक्षक नाग (लाल रंगनो भस्तके साथीया वागो नाग.)

* तक्ष्णोति रिपून् तक्षकः ।

तक्षणी-स्त्री-९१८-वांसलो, डुडाडी.

वासि, वृक्षभिद् ।

* तक्ष्यतेऽनया तक्षणी ।

तक्षन्-पुं-९१७-रथकार, सुथार.

द्र० काष्ठतद्शब्दः ।

* तक्ष्णोति तक्षा । “उक्षितक्षि”-(उणा-९००)

इत्यन् ।

तट-त्रि.-१०७८-तीर, डांडो, किनारो.

द्र० कच्छशब्दः ।

ढौकन-न-७३७-दान, भेट, लांय

द्र० आमिषशब्दः ।

* ढौक्यते इति ढौकनम् ।

* तन्यते तटम् । त्रिडिङ्गः । “नमितनि-” (उणा-२३९) इति योऽन्तलुक्च, तटस्युच्छ्रयते वा ।

तटाक-पुं-१०९४-(शि. ९९)-तणाव.

द्र० कासारशब्दः ।

* तटान्यकति तटाकः ।

तटिनी-स्त्री-१०८०-नदी

द्र० आपगाशब्दः ।

* तटानि सन्यस्यां तटिनी ।

तटाग-पुं-१०९४ (शि. ९९)-तणाव.

द्र० कासारशब्दः ।

* ताड्यते तलमस्मिंस्तडागः । तडेरागः

तडाग इत्यपरः ।

(तडागिका)-स्त्री-१०९४-भेदेस्त्री तणावडी.

पुष्करिणी, खातक ।

तडित्-स्त्री-११०४-पीठणी.

द्र० अचिरप्रभाशब्दः ।

* ताडयति तडित् । ‘ढसुरहि-’ (उणा-८८७) इतीत्, स्त्रीलिङ्गोऽयम् ।

तडित्कुमार-पुं-९०-लवनपति देव पैथी त्रीवन देव.

तडित्वत्-पुं-१६४-भेध, वाढण.

द्र० अभ्रशब्दः ।

* तडिद्विद्यतेऽस्य तडित्वान् ।

तण्डु-पुं-२१०-शंकरनो नंदी गण्.

नन्दीश, नन्दिन् ।

* तनोति नृत्तं तण्डुः । ‘तनिमनिकणिभ्यो डुः’ (उणा-७६५ इति डुः

तण्डुलफला-स्त्री-४२१ (शं. १०३)-पीपर.

द्र० उपकुल्याशब्दः ।

तण्डुलीय-पुं-११८४-तांदुलांशु, (आशु).

□ तण्डुलेर, मेघनाद, अल्पमारिष ।

* तण्डुलेभ्यो हितस्तण्डुलीयः 'हविरन्नमेदापूर्पादेर्यो वा' (७।१।२९) इतीयः ।

तण्डुलेर-पुं-११८४-तांदुलांशु, (आशु).

* तण्डुलानीरयति द्रावकत्वात्तण्डुलेरः ।

तत्-अ.-१५३७-हेतु, कारण्यु डे, तर्था.

□ यत्, यतस्, ततस् ।

* तनोति इति तत् 'तनित्यजिज'-(उणा-८९५) इति ड् । यथा-यत् सभामु प्रगल्भसे तत्पूज्योऽसि ।

तत्-न.-२८६-पीला, तारवाणुं वाशुत्र.

* तन्त्रीवननात् ततम् ।

तत्-न.-१४३०-विशाण, मोडुं.

द्र० उरुशब्दः ।

* तन्यते इति ततम् ।

ततस्-अ.-१५३७-हेतु, कारण्यु डे, तर्था.

□ तत्, यत्, यतम् ।

* यतस्तत इत्येतौ विभक्त्यन्तप्रतिरूपकौ । यथा यतो विद्रांस्ततः सभ्यः ।

तति-स्त्री-१४२३-श्रेणी, ओणी.

द्र० आलिशब्दः ।

* तन्यते इति ततिः ।

तत्काल-पुं-१६२-ते न वपते, वर्तमान काण.

□ तदात्व ।

* स चासौ कालश्च तत्कालः ।

तत्कालधी-पुं-३४४-दाण्ड नवाप्ती.

□ प्रत्युत्पन्नमति ।

* तत्कालं धीरस्य तत्कालः ।

तत्त्व-न.-२९२-भं गति वाणु पृत्य.

□ विलम्बित ।

तत्त्वज्ञान-न.-३११-परमार्थं ज्ञान.

* तत्त्वस्य परमार्थस्य ज्ञानं तत्त्वज्ञानम् ।

तत्त्वनिष्ठता-स्त्री-६७-धृष्टित वस्तुने अनुसरती प्रभुनी वाणुनो १६ मो गुणु

* विवक्षितवस्तुस्वरूपानुसारिता तत्त्वनिष्ठता ।

तत्पर-पुं-३८४-तत्पर, आसक्त.

द्र० आसक्तशब्दः ।

* तत्परमस्य तत्परस्तन्निष्ठः ।

तत्रभवत्-पुं-३३६-पूज्य, पूज्यवनायक शब्द.

द्र० अत्रभवत्शब्दः ।

* स भवान् तत्रभवान् 'त्रप् च' ॥७-२-९२ ॥

इति सर्वादित्वान् त्रप् ।

तत्सद् (स्वर्गसद्)-पुं-८७-देवे, देवता.

द्र० अनिमिषशब्दः ।

* तत्सद् इति तच्छब्देन स्वर्गः परामृश्यते ।

तत्र सीदन्तीति तत्सद्ः स्वर्गसद्ः 'क्विप्' ॥५।१।१४८ ॥

इति क्विप् । यौगिकत्वात् द्युसञ्ज्ञान इत्यादयः ।

तथा-अ.-१५४२ (शं.-२०५)-तेभ ते प्रभाजे.

□ वद्, वा, यथा, एव, एवम्, ।

तथा-अ.-१५४२-(शं. २००)-सदश, सरणु.

द्र० अद्वयशब्दः ।

तथागत-पुं-२३२ शुद्ध सुगत.

* तथा सत्यं गतं ज्ञानमस्य तथागतः ।

तथ्य-त्रि.-२६४-सत्य, सायुं.

द्र० ऋतशब्दः ।

* तथा सायु तथ्यम् ।

तद्गत-त्रि.-१४५८-येकाग्र.

द्र० अनन्यवृत्तिशब्दः ।

* तत्र गच्छति तद्गतम् ।

तदा-अ.-१५४२ (शं. २०४)-त्यारे, ते सभये.

□ [तदानीम्, तर्हि शं. २०४] ।

तदात्व न. १६२ तेन वपते, वर्तमानकाण.

□ तत्काल ।

* तदैत्यस्य भावः तदात्वम् ।

तदानीम्-अ. १५४२-(शं.-२०४) त्यारे, ते सभये.

तद्धन-पुं-३६८-कृपणु कंणुस.

द्र० कदर्यशब्दः ।

* तदेव धनमस्य तद्धनः ।

तद्बल-पुं-७८०-डींरना पुं'छडां'ना लेवी आकृति-
वाणु आणु ।

* तत् प्रसिद्धं बलमस्य तद्बलः, यदाह-"मूषि-
कपुच्छाकृतयस्तद्वला नाम सायकाः" इति ।

तद्भू-स्त्री-७८८-शास्त्राभ्यास डरवानुं स्थान ।

□ खड्गिका, (खड्ग) ।

* तस्य भ्रमस्य साधनाय भूस्तद्भूः ।

तदनय-पुं-५४२-पुत्र ।

द्र० अङ्गशब्दः ।

* तनोति कुटं तनयः । "कुगुवयी"- (उगा-
३६५) इत्ययः ।

(तनयो)-स्त्री-५४२-पुत्री ।

द्र० अङ्गशब्दः ।

तनु-पुं-४४९-हृणो, कृश ।

द्र० अमांसशब्दः ।

* तनोति कार्श्यं तनुः । "भृमृतृ"- (उगा-७१६)

इति उः ।

तनु-स्त्री-५६३-शरीर ।

द्र० अङ्गशब्दः ।

* तन्यते तनुः, स्त्रीलिङ्गः 'भृमृतृ' (उगा-७१६)

इति उः ।

तनु-न.पुं-१४२७-नानुं, शैकुं ।

द्र० अणुशब्दः ।

* तन्यते इति तनुः ।

तनु-न.-१४४७-भृटुं, छायायुं, आशुं, विरल ।

□ विरल पेलव ।

* तन्यते इति तनुः ।

तनुत्र-न.-७६६-यत्तर, कवय ।

द्र० उरश्छदशब्दः ।

* तनुं त्रायते इति तनुत्रम् ।

तनुत्राण-न.-७६६ (शि. ६६)-यत्तर, कवय ।

द्र० उरश्छदशब्दः ।

* तनुं त्रायते इति तनुत्राणम् ।

(तनुरूह)-पुं न.-६३०-शेभ, इंवाडां, उंवाटां ।

द्र० तनुरूहशब्दः ।

तनुवात-पुं-१३५९-पातणो वायु, तनवात ।

* तनुश्चासौ वातश्च तनुवातः ।

तनु-स्त्री-५६३-शरीर ।

द्र० अङ्गशब्दः ।

* तन्यते तनुः, स्त्रीलिङ्गः, 'कृषिचमि'- (उगा-
८२९) इत्युः ।

तनूकृत-पुं-१४८६-पातणु डरेलुं, छोलेलुं ।

□ त्वाष्ट, तष्ट ।

* अतनुस्तनु क्रियते स्म तनूकृतः ।

तनूतल-पुं-६००-शे०-(१८५)-वाम, य ने ङथ
आडा लांया डरे तेदवी लांयाछ ।

* व्याम, व्यायाम, न्ययोष, वियाम, बहुचाप
शे०-१२५, ।

तनूपात्-पुं-१०९७-अग्नि ।

द्र० अग्निशब्दः ।

* तनू न पातयति तनूपात्, देहधतृत्वात्
नन्वादित्वात् साधुः ।

तनूरुह-पुं-न.-६३०-शेभ, इंवाडां ।

□ लोमन, रोमन, तनूरुह, [त्वग्मल, वायुपुत्रक,
कृपज, मांसनिर्यास, परित्राण शे०-१२६] ।

* तन्वां रोहति तनूरुहं, पुं'कृषीवलिङ्गः मूलविभूजा-
दित्वात् कः ।

तनूरुह-पुं न. १३१७ पक्षीनीपांय ।

द्र० गरुतुशब्दः ।

* तन्वां रोहति तनूरुहं पुं'कृषीवलिङ्गः ।

तन्तिपालक-पुं-७१०-(शे० १३६)-नकुल, पांडव ।

□ नकुल ।

तन्तु-पुं-९१३-सूतर ।

* तन्यते इति तन्तवः, पुं'च्छिङ्गः 'कृषिकमि'-

(उगा-७७३) इति तनु ।

तन्तु-पुं-१३५२-आड, अंड ।

द्र० अवहारशब्दः ।

* तनोति देहं तन्तुः ।

तन्तुण-पुं-१३५१-आड, अंड ।

द्र० अवहारशब्दः ।

* तन्तुवत् तुणति कुटिलीभवति तन्तुणः
प्रपोदगदित्वात् ।

तन्तुनाग-पुं-१३५१-आड, अंड ।

द्र० अवहारशब्दः ।

* तन्तुरुपी नागस्तन्तुनागः ।

तन्तुभ-पुं-११८०-सरसव.

□ सष'प, कदम्बक, 'तन्तुम' ।

* तोतुभ्यते तन्तुभः, पृषोदरादित्वात् ।

तन्तुल-न०-११६५-कमलनी नाथ.

□ पद्मनाल, मृणाल, विस-विस' विश ।

* तन्तुन् ल्यति तन्तुलम् ।

तन्तुवाय-पुं-९१३-(शि०-७९)-वज्रुकर.

□ तन्त्रवाय, कुविन्द ।

* तन्त्रं तन्त्रवातनं वयति तन्तुयः ।

तन्तुशाला-स्त्री-९९९-क्षपड वज्रवानुं स्थान,
तंतुशाला;

□ 'तन्तुशाल', गर्त्तिका ।

* तन्तुवानाय शाल्य तन्तुशाल्य ।

तन्तुसन्तत-न०-१४८७-सीपेलुं, वज्रुलुं.

□ स्युत, ऊत, उत ।

* तन्तुभिः सन्ततं विस्तृतम् तन्तुसन्ततम् ।

तन्त्र-न०-४७२-औषध

□ भेषज, औषध ।

* तनोत्वारोग्यं तन्त्रम्, "हृयामा" (उणा-४५१)

इति त्रः तन्त्रत इति वा ।

तन्त्र-न.०-७१५-पोताना देशनी रक्षा-पोषण्णादि
यिंता.

* तन्त्र्यते तन्त्रं, "हृयामा"-(उणा-४५१)

इति त्रः, तन्त्र्यते वा ।

तन्त्र-७१६-नोकर-याकर.

द्र० उपकरणशब्दः ।

* तन्त्र्यते तन्त्रम् ।

तन्त्र ७४६-सशकर.

द्र० अनीकशब्दः ।

* तन्त्र्यते तन्त्रम् ।

तन्त्रक-वि. ६७१-नपुं वस्त्र.

□ अनाहत, निष्प्रवाणि ।

* तन्त्रात्पत्रवानोपकरणादचिरोत्तीर्णं तन्त्रकम् ।

तन्त्रवाय-पुं-९१३-वज्रुकर.

□ तन्तुवाय, कुविन्द ।

* तन्त्रं तन्त्रवातनं वयति तन्त्रवायः ।

३९

तन्त्रवाय-पुं-१२१०-वृता, क्षेणीयो.

द्र० आरपादशब्दः ।

* तन्त्रं तन्त्रवयति तन्त्रवायः ।

(तन्त्रि)-स्त्री-९२८-दोरी, दोरपुं.

द्र० गुणशब्दः ।

* तन्त्रयति-धारयति तन्त्रिः, "पदिपटि"- (उणा-
६९७) इति इः ।

तन्त्रिका-स्त्री-१०९१-द्वानी गरगडी.

□ नेमी, 'नेमि' ।

* कृपस्यान्ते रज्ज्वादिधारणार्थं व्यञ्जं दारु-
त्रिका तन्त्रिका ।

तन्त्री-स्त्री-९२८-दोरी, दोरपुं.

द्र० गुणशब्दः ।

* तन्त्रयति-धारयति तन्त्रिः, "पदिपटि"- (उणा-
६९७) इति इः, इयां तन्त्री, तन्त्र्यते इति वा व्रडन्तात् डी ।

तन्त्री-स्त्री-६३१-(शे. १३०)-नस, स्नायु.

* वस्नमा, स्नमा, स्नायु, [नस्वारु, स्नावन्,
सन्धिवन्धन शे. १३०] ।

तन्द्रा-स्त्री-३१३-निद्रा, जंघ.

□ निद्रा, प्रगीला, शयन, संवेश, स्वाप,

संलय, नन्दीमुक्ती, श्रासहेति, [तामसी-शे. ८०, तन्त्रि,
तन्त्री शि. १६] ।

* तन्द्रयते तन्द्राः, "तन्त्रिः सादमोहनयोः", सौत्रः, तनन
द्रात्यस्यां वा ।

तन्द्रा-स्त्री-३१५-तन्द्रा, आणस.

□ आलस्य, कौसीय ।

* तन्द्रणं तन्द्रा ।

तन्त्रि-स्त्री-३१३-(शि. १६) निद्रा, जंघ.

द्र० तन्द्राशब्दः ।

तन्त्री-स्त्री-३१३-(शि.-१६)-निद्रा-जंघ.

द्र० तन्द्राशब्दः ।

तप-पुं-१५७-त्रीभ ऋतु.

द्र० उष्णशब्दः ।

* तपति तपः, अन्, यल्लक्षम्-तपेन वर्षा
शरदा हिमागमः ।

तपःक्लेशसह-पु-८११-तपना क्षेशने सहन
करनार.

□ दान्त ।

* तपः क्लेशं सहते तपःक्लेशसहः, तपः-क्लेशानुद्विगः ।

तपन-पुं-१८-सुयं.

द्र० अंशुशब्दः ।

* तपतीति तपनः, नन्यादित्वाद् अनः ।

तपन-पुं-१२३-अगस्त्य ऋषि.

द्र० अगस्त्यशब्दः ।

तपनात्मजा-स्त्री-१०८४-तापी नदी.

□ तापी, तपनी ।

* तपनस्यात्मजा तपनात्मजा ।

तपनी-स्त्री-१०८४-तापी नदी.

□ तापी, तपनात्मजा ।

* तपति तपनी

तपनीय-न.-१०४४-मोनुं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

* तप्यते तपनीयम् ।

तपस्-न.-७६-मुनिनुं धन. (आनाथी तपोधन आदि शब्दो अने छे.)

तपस् न.-८२-योथो नियम.

* तप्यते तदिति तपश्चान्द्रायणादि ।

तपस्-पुं. न.-१५३-मडा मडीनी.

□ माघ ।

* तपति तपाः, पुंक्विल्वलिङः ।

तपस्-पुं-१०५ (शे. ११)-यन्द्रमा.

द्र० अत्रिहरजशब्दः ।

तपस्-न.-८४३, (शे. १५३)-नियम, वत.

□ नियम, पुण्यक, व्रत ।

तपस्-पुं-१०५, (शे. १२)-यन्द्रमा.

द्र० अत्रिहरजशब्दः ।

तपस्तक्ष-पुं-१७३-भन्द्र.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* तपस्तक्षोति इन्द्रपदप्राप्तिशङ्कयाऽन्येषां तपस्तक्षः ।

तपस्य-पुं-१५३-झाणु मडीनी.

□ फाल्गुन, फाल्गुनिक, तपस्यवत्, [फाल्गुनाल शे. २३] ।

* तपसि साधुस्तपस्यः ।

तपस्या स्त्री-८१-प्रव्रज्या, दीक्षा.

* व्रतादान, परिव्रज्या, नियमस्थिति, [व्रज्या शि. ६] ।

* तपसः करणं तपस्या, “तपसः क्यन्” ॥३।४।३६॥ इति क्यनि “शंसिप्रत्ययात्-” ॥५।३।१०५॥ इति अः ।

तपस्नि-पुं-८१० (शि ७१)-बिन्दु, मुनि.

द्र० कर्मन्दिनशब्दः ।

तपात्यय-पुं-१५७-वर्षा ऋतु, श्रावण-भादपदे भास.

द्र० क्षरिन्शब्दः ।

* तपस्यात्ययो यत्र तपात्ययः ।

(तपोधन)-पुं-७६-मुनि, यति.

द्र० अनगारशब्दः ।

तप्त-पुं-१४९३-तपायेषुं, दूषवेद.

□ सन्तापित, ‘सन्तप्त’, दून, धूपापित, धूपित ।

तमःप्रभा-स्त्री-१३६०-छूडी नरक्ष्मी पुत्री.

(तमङ्ग)-पु-१०११-अगासी, अटारी.

□ इन्द्रकोश, तमङ्गक ।

तमङ्गक-पुं-१०११-अगासी, अटारी, झूलनी अटारी

□ इन्द्रकोश, (तमङ्ग) ।

* ताम्यन्ति-कांश्चन्त्येनं तमङ्गो-हर्म्यनिर्यूहः, ‘पतितमि’-(उणा-९८) इत्यङ्गः ।

तमर-न.-१०४२-कलर्ष, सीसुं.

द्र० आलीनशब्दः ।

* ताम्यति अग्निस्वर्णात् तमरम्, “जटर”-(उणा-४०३) इत्यरे निपात्यते ।

तमस्य-पुं न-१२१-राडु.

* स्वभाणु, विद्युत्तुद, राहु, सै हिकेय, भरणीम्, [उपराग, उपग्रह शे. ७६-ग्रहकल्लोल, अन्नपिशाच शि. ११] ।

* तमस्कारित्वात् तमः, पुंक्विल्वलिङ्गः ।

तमस्-त.-१४५-अधकार.

द्र० अन्धकारशब्दः ।

* तामन्त्यनेन तमः, 'अस्' (उणा-९५२) इति अस् ।

तमस्-त.-१३८१-अशुभ, पाप, दुःश्रुत्य.

द्र० अहसशब्दः ।

* ताम्यति अनेन तमः ।

तमस्विनी-स्त्री-१४२-रात्रि.

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

* तमोऽस्ति अस्यां तमस्विनी ।

तमा स्त्री-१४२-रात्रि.

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

* ताम्यन्ति चक्रवाका अस्यां, गौरादित्वात् इयां तमी ।

तमालिनी-स्त्री-९७९-ताम्रलिप्त नगरी.

□ तामलिप्त, दामलिप्त, तामलिप्ती, स्तम्बपुर, विष्णुग्रह, स्तम्बपुरी ।

* तमालाः सन्त्यस्यां तमालिनी ।

तमोधन-पुं-१०९८-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

* तमो हन्ति तमोधनः ।

तमोत-पुं-२१९-(शे०-६५)-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

तमोमणि-पुं-१२१३-(शे०-१७४)-अद्योत, आगीशो.

द्र० खद्योतशब्दः ।

तम्पा-स्त्री-१२६६-गाय (अनेकप्रकारना वर्षा वाणी.)

द्र० अध्याशब्दः ।

* ताम्यति तंपा । "पम्याशिल्यादयः" (उणा-३००) इति निपातनात् पः ।

(तम्बा)-स्त्री-१२६६-गाय.

द्र० अध्याशब्दः ।

'तरक्ष'-पुं-१२८५-नातो वाध.

□ तरक्षु, मृगादन ।

तरक्षु-पुं-१२८५-नातो वाध, ज२५, यितो.

□ 'तरक्ष', मृगादन ।

* तरति तरक्षुः 'नृपलिमलेरक्षुः' (उणा-८२७) ।

तरङ्ग-पुं-१०७५-पाशुनीनां भोग्गं.

द्र० उत्कलिकाशब्दः ।

* तरति तरङ्गः, "पतितमि" (उणा-९८)

इत्यङ्गः, तरः सन् गच्छतीति वा "नाम्नो गमः" ॥५॥ १।१३१ इति खड्ग ।

तरङ्गिणी-स्त्री-१०७९ नदी.

द्र० आपगाशब्दः ।

* तरङ्गाः सन्ति अस्यां तरङ्गिणी ।

तरणि-पुं-स्त्री ९५-सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

* तरन्त्यनेन तम इति तरणिः, पुंस्त्रीलिङ्गः, 'ऋद्वसू' (उणा-६३८) इत्यादिना अणिः ।

(तरणि)-स्त्री-८७७-नाव.

□ नौ, मङ्गिनी, तरी, 'तरि', वेडा तरणी ।

तरणी-स्त्री-८७७-नाव.

□ नौ, मङ्गिनी, तरी 'तरि', वेडा (तरणि) ।

* तरन्त्यनया तरणी "ऋद्वसू" (उणा-६३८)

इत्यणौ तरणिः, इयां तरणी ।

तरण्ड-पुं-८७९-नानी छोडी, भञ्जो.

□ उडुप, फलय कोल, भेल ।

* तीर्थतेऽनेन तरण्डः, पुंक्लीबलिङ्गः, "जकत" ६६

(उणा-१७३) इति अण्डः ।

तरपण्य-त०-८७९-वहाण्युं भाटुं.

□ आतर ।

* पणे साधु पण्यं-मूल्यं, तरस्य पण्यं तरपण्यम् ।

तरल-पुं-६५०-हारनी वच्ये रलेवो भण्णि.

□ नायक, हारान्तर्मणि ।

* तरतीव कान्त्या तरलः, 'मृदिकन्दि' (उणा-४६५) इति अलः ।

तरल-त०-त्रि-१४५५-अपण, अनित्य.

द्र० अस्थिरशब्दः ।

* तरति चक्षुरत्र तरलम् 'मृदि' (उणा-४६५) इत्यलः ।

तरललोचना-स्त्री-५०६ यंयल-नेत्रवाणी स्त्री.

द्र० अलसेक्षणाशब्दः ।

* तरले लोचने अस्यास्तरललोचना ।

तरला-न. स्त्री-३९७-रागडी कौथ.

द्र० उष्णिकाशब्दः ।

* तरलालेहत्वाच्चपला, स्त्रीकलीबलिङ्गः ।

तरलित-पुं-१४८०-डलावेधुं, डंपेधुं.

द्र० आदीलितशब्दः ।

* तरलं क्रियते तरलितम् ।

तरवारि-पुं-७८२-तलवार.

द्र० असिशब्दः ।

* तरं-तरत्-पठवमानं वारि अत्र तरवारिः पुंलिङ्गः ।

तरवालिका-स्त्री-७८५-(शि०-६८)-अेडयाणु धारवाणी तलवार.

तरस्-न०-४९४-वेग.

द्र० जवशब्दः ।

* तरन्ति अनेन तरः, क्लीबलिङ्गः ।

तरस्-न०-७९६ परिक्रम.

द्र० अनीकशब्दः ।

* तरन्ति अनेन आपदं 'तरः, "अस्" (उणा-९५२) इति अस् क्लीबलिङ्गः ।

तरस नं-६२२-भांस.

द्र० आमिषशब्दः ।

* तरो बलमस्ति अत्र तरसम्, अभ्रादित्वाद् अः, तरन्ति अनेन काश्यं वा 'फनस'- (उणा-५७३) इति असे साधुः ।

तरि-स्त्री-८७७-नाव, वडाणु.

* नौ, मङ्गिनी, (तरणि), 'तरि', वेडा, तरणी ।

द्र० तरणीशब्दः ।

तरी-स्त्री-८७७-नाव, वडाणु.

* तरति अनया तरिः, "स्वरेभ्यः"- (उणा-६०६) ड्यां तरी, यद्वा 'तस्ततन्दि'- (उणा-७११) ६६

इति इप्रत्यये तरीरीदन्तः ।

तरु-पुं-१११४-वृक्ष, अड.

द्र० अंहिपशब्दः ।

* तरन्ति आपदमनेन तरुः, "भृमृस'- (उणा-७१६) इति उः ।

तरुण-पुं-३३९-युवान भाणुस.

□ वयःस्थ, युवन् ।

* तरति कौमारं तरुणः, "यम्यजि-" (उणा-२८८) इति उनः,

तरुणी-स्त्री-५११-युवती, युवान स्त्री.

द्र० चरीशब्दः ।

* तरति कौमारवयस्तरुणी "यम्यजि-" (उणा-२८८) इति उनः "वयस्यनन्त्ये" ॥२।४।२१॥ इति डीः ।

तर्क-पुं-३२३-अनुमान, विचारणा.

द्र० अध्याहारशब्दः ।

* तर्कणं तर्कः, तरन्ति अनेन संशयविपर्ययाविति वा, पुंलिङ्गः, त्रैजयन्तीकरस्तु-वितर्क-स्तर्कमस्त्रियाम् इत्याह ।

तर्कविद्या-स्त्री-२५३-न्यायशास्त्र.

□ आन्वीक्षिका ।

* तर्कप्रधाना विद्या-तर्कविद्या ।

तर्कु-पुं-९११-यरभो, रेटीयो.

□ कर्त्तन, साधन ।

* 'कृतैप् वेष्टने' कृत्यते-वेष्टयते सूत्रमस्मिन् तर्कुः, पुंलिङ्गः, "कृतेस्तर्क च" (उणा-७२३) इति उः, तर्कदेशश्च ।

तर्कु-पुं-३८८-भाणु, थायड.

द्र० अर्थिनशब्दः ।

* चतते तर्कुः, "कञ्चुकांशुक"- (उणा-५७) इति उकान्तो निपात्यते ।

तर्जनी-स्त्री-५९२-अंगूठा पासेनी आंगणी.

□ प्रवेशिनी ।

* तर्ज्यतेऽनया तर्जनी ।

तर्जिक-पुं-(अ.व.) ९५८-शुभारा पासेनी देश, तर्जिक,

□ ताथिक ।

* तर्जयन्ति तर्जिका, "कुशिक"- (उणा-४५) इतीके निपात्यते ।

तर्ण-पुं-१२६०-वाभरडो.

□ वत्स, शकृत्करि ।

* तरति तर्णः, "इणुविशा" (उणा-१८२) इति णः, तृणुते भक्षयति, तृणातीति वा ।

तद्वृ-स्त्री-१०२१-उथो, लाड्डानी कडथी.

दारुहस्तक ।

* तरति पाक्येषु तदुः, स्त्रीलिङ्गः “तदभ्यां”
६६

(उणा-८४६) इति वृः ।

तर्पण-न-८०१-पितृयज्ञ, पितृने तृप्त करवानो यज्ञ.

पितृयज्ञ, श्राद्ध, पिण्डदान ।

* तर्प्यते अनेन तर्पणम् ।

तर्पण-न-८२७-लाड्डा-अणतत्त्वं.

समित्, इन्धन, एष, इध्य, एषस् ।

* तर्प्यति अग्निनेन तर्पणम् ।

तर्पण-न-१५०२-युश करवुं, तृप्ति.

प्रीणन अवन ।

* तर्प्यते तर्पणम् ।

तर्मन्-न-८२५-यूपनो अथलाग.

यूपाग्रभाग ।

* तरन्ति अनेन यूपं तर्मन्, ‘मन्’ (उणा-
९११) इति-मन्, क्लीबोऽयम् वाचस्पतिस्तु—
‘यूपाग्रं तर्मन्स्त्रियाम्’ इति पुंस्यप्याह ।

तर्ष-पुं-३९३-पिपासा, तरस

द्र० अपलासिकाशब्दः ।

* त्रिजि तर्षः ।

(तर्षित)-पुं-३९३-तरस्यो.

पिपासु, तृषित, तृष्णाञ् [पिपासित शि०
२२] ।

तर्हि-अ-१५४२-(शि०-२०४)-यादे, ते सभये

तदानीम्, तदा शे. २०४ ।

तल-पुं-५९६-पडोणी करेदी आंगलीओवाणे
६।थ.

चपेट, प्रतल, प्रहस्त, तालिका, ताल ।

* तलति तलः ।

तल-न०-६१८-पगना तणीयानो मध्यलाग.

तलहृदय ।

* तलति-गच्छति तलम्, तच्च पादतलस्य मध्ये
भवति ।

तल-न०-७७६-६।थडिपर धनुयनी दोरीनो धसारे
न लागे ते भाटे करेदी आभडानो आणुयंथ.

* तलति तलम्, क्लीबलिङ्गः स्त्रियामपि
वैजयन्तिकारस्तु-वदाह-गोधा तला च ननरौ
चर्मादिमयं ज्याप्रहारनिवारणम् ।

तल-न०-११३६-ताड.

तृणराज, ताल ।

* तलति प्रतिबिम्बति बहुरूपत्वात् तलः ।

तल-न०-१३६३-(शि०-१२२) पाताड-नागतेड.

द्र० अधोभुवनशब्दः ।

तलसारक-न०-१२५१-धोडाना मुणे आंधवानो
आभडानो पटो.

तलिका ।

* तले सरति सायते वा तलसारकम् ।

तलहृदय न०६१८ पगना तणीयानो मध्यलाग.

तल ।

* तलस्य हृदयं तलहृदयम् ।

तलिन-पुं-४४९-इथणे, इश.

द्र० अमांसशब्दः ।

* तनोति काश्यं तलिनः “विपिनाजिनादयः-”

(उणा-२८४) इतीनेनिपात्यते ।

तलिन-न०-१४२६-तानुं, थोडुं.

द्र० अणुशब्दः ।

* तिल्यते तलिनम् “विपिनाजिना-” (उणा-
२८४) इति साधुः ।

तलिम-न० ६८२-शय्या, तणाध.

तल्य, शय्या, शयनीय, शयन ।

* तल्यते अत्र तलिमम् ‘वथिम खचिम’-
(उणा ३५०) इति वे निपात्यते ।

तलुनी-स्त्री ५११-युवान स्त्री, ऋतु प्रापत
थयेदी स्त्री.

द्र० चरीशब्दः ।

* तरति कौमारं वयस्तरुणी “वयमजि”-(उणा
२२८) इति उनः, ‘वयस्यनन्त्ये’ ॥१।४।२१॥
इति डीः सस्य लेत्व तलुनी ।

तलेक्षण-पुं-१२८८-(शि०-१८६)-भूड.

द्र० आन्वनिकशब्दः ।

* तले-भूतले ईक्षणो अस्य तलेक्षणः ।

तल्प-पुं-न.-६८२-शय्या, तण्णाई.

□ शय्या, शयनीय, शयन, तल्पि ।

* तल्पति अस्मिन् तल्पम्, पुंक्लीबलिङ्गः, 'मापाचणि—'(उणा-२९६) इति पः ।

तल्ल-पुं-१०९५-(शि०-६६)-नातुं सरोवर.

□ वेशन्त, पल्ल ।

तल्लज-पुं-१४४०-आ शब्द लगाडवाथी प्रसंसा वायक शब्द अने छे.

द्र० उद्देश्यशब्दः ।

तविष-पुं-८७-२वर्ग, देवसोड.

द्र० ऊर्ध्वलोकशब्दः ।

* तव गताविति सौत्रौ धातुः, तथ्यते शुभकर्म वशादस्मिन्निति "तवेर्वा" (उणा-५५०) इति वा णिति तविषः ।

तविषी-स्त्री-१७६-चन्द्रनी पुत्री.

□ जयन्ती, तविषी ।

* तवति-गच्छति तविषी ।

तषट्-पुं-१४८६-पातणुं करेणुं, छेलेणुं.

□ तनूकृत, तषट् ।

* तक्ष्यते स्म तषट् ।

तस्कर-पुं-३८१-च्यार.

द्र० एकागारिकशब्दः ।

* तत् करोति इति तस्करः,

वर्चस्कादित्वात् साधुः ।

ता-स्त्री-२२६-लक्ष्मी, विष्णुनी पत्नी.

द्र० आशब्दः ।

* तनोति वृद्धिं ता ।

ताडङ्कक पुं-६५६-काने पलेरवानुं ताडपत्रना आकारनुं आभूषण्य.

□ ताडपत्र, (सौवर्ण), कुण्डल, कर्णवेष्टक, [कर्णादिशं शि०-१३४.] ।

* ताडयते कर्णादेनेन ताडङ्कः, "सालापाको" (उणा-६३)-इत्युपलक्षणादङ्कः ।

ताडपत्र-पुं-६५६-काने पलेरवानुं ताडपत्रना आकारनुं आभूषण्य.

□ ताडपत्र, (सौवर्ण), कुण्डल, कर्णवेष्टक,

* ताडपत्रनिर्मित्वात् ताडपत्रम् ।

ताडच-न-६०५-(शि०-१२७)-पीताशय, वीवरनी अंदरनी भाग.

□ तिलक, क्लोमन् [क्लपुप, क्लोम शि०-१२७] ।

ताण्डव-न०-पुं-२८०-नृत्य, नाय.

□ नर्त्तन, नटन नृत्य, नृत्त, लास्य, नाय्य ।

* तण्डुना कृतं ताण्डवम्, पुंक्लीबलिङ्गः, नाट्य-शास्त्रे-उद्बृत्तकरणाङ्गहारनिर्वर्त्यमारभटिवृत्तिप्रधानं गीतकासारितकादौ तण्डुना प्रणीतं ताण्डवमिति ।

तात-पुं-५५६-पिता, आप.

□ वपुः, जनक, बीजिन, जनयितृ, पितृ, [वप्य, जनिव, रेतोभ्रस् शि०-११७] ।

* तनोति सन्ततिं तातः, "सुसितनि"-(२०३) इति कित्, तो दीर्घत्वं च, यद्वा तनोति ततः, ततः स्वार्थे अण् ।

ताततुल्य-पुं-४८८-पिता तुल्य, कडा वगेरे.

□ मनोजवस, [मनोजव शि०-३७] ।

* मनो जवतेऽस्मिन् पिताऽयमिति धावति मनोजवसः, "बहुलम्" ॥५॥१॥२॥ इत्यसः, मनोसे अभि-लापे वसति वा ताततुल्यः, 'पितृमदृशः मनोजव' इत्यन्ये, यद् व्याडिः "जनपितृ सधर्मा यः स ता-तार्हा मनोजवः" ।

तान्त्रिक-पुं-४८३-शास्त्र गण्युनार, वैद्यक न्यो-तिपादि गण्युनार.

□ सौद्वान्तिक ।

* तन्यते तन्यते वाऽनेन तन्त्रं—पारमेश्वर-वैदक-ज्योतिषादि, तद् वेत्ति तान्त्रिकः ।

तापन-पुं-९५-सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

* तापयतीति तापनः नन्द्यादित्वाद् अनः ।

तापस-पुं-८०९-यति, मुनि, संन्यासी.

द्र० कर्मन्दिन्शब्दः ।

* तपः शीलमस्य तापसः, "अङ्स्थाच्छवादे" ॥६॥४॥६०॥ इत्यञ्, तपोऽस्यास्ति वा ज्योत्स्नादित्वा-दण् ।

तापसद्रुम-पुं-११४३-धंगारीगो.

□ इङ्गुदी ।

* तापसानां द्रुमः तापसद्रुम तापसा हि अरण्येऽस्यास्तैलमुपयुञ्जते ।

तापिच्छ-पुं-१९४६-(शि०-१०३)-तमाश वृक्ष.

□ तापिच्छ, तमाश, 'कालस्कन्ध, तापिञ्ज'

तापिञ्ज-पुं-१९४६-तमाश वृक्ष.

□ तापिञ्ज, तमाश, 'कालस्कन्ध, तापिञ्ज'
[तापिञ्ज शि०-१०३] ।

* तापिनश्चादयति तापिच्छः, प्रषोदरादित्वात् ।
'तापिञ्ज'-पुं-१९४६-तमाश वृक्ष.

द्र० तमालशब्दः ।

तापी-स्त्री-१०८४-तापी नदी.

□ तपनी, तपनात्मजा ।

* तापयति तापिः, "स्वरेभ्यः इः" (उणा-६०६)
इभ्यां तापी ।

ताप्य-पुं-१०५५-दीराक्षरी, भाक्षिक धातु.

□ नदीज, कामारि, तारारि, विटमाक्षिक ।

* ताप्यां साधुः ताप्यः ।

तामरस-न-११६१-कमण्ण.

द्र० अरविन्दशब्दः ।

* तम्यते तामरसम्, "फनस"- (उणा-५७३)
इत्यसे निपात्यते, तामः सप्रकर्षो रसोऽस्येति वा तामः
प्रकर्षार्थः तारतम्यवत्, ताम्यद्भिः भृङ्गैरस्यते वा ।

तामलिप्त-न०-९७९-तामलिप्ती नगरी.

द्र० तमालिनीशब्दः ।

तामलिप्ती-स्त्री-९७९ तामलिप्ती नगरी.

द्र० तमालिनीशब्दः ।

* ताम्यद्भि लिप्यते तामलिप्तम्, प्रषोदरादि-
त्वात् ।

तामसी-स्त्री-१४३-(शि०-१६)-रात्रि.

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

तामसी-स्त्री-२०५-(शि०-४०)-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

तामसो-स्त्री-३१३-(शि० ६०)-निद्रा, शिंघ.

द्र० तन्द्राशब्दः ।

ताम्बूलकरङ्क-पुं-७१८-पानधानी, तांबूलपात्र.

□ स्थगी ।

* ताम्बूलस्य करङ्कः स्थानं ताम्बूलकरङ्कः ।

ताम्बूलवल्ली-स्त्री. ११५५-नागरेवेल.

□ ताम्बुली, नागवल्ली, (सर्पवल्ली, फणिलता) ।

* ताम्बूलं-पूगपर्णचूर्णसंयोगस्तद्धेतुर्वल्ली

ताम्बूलवल्ली ।

ताम्बूली-स्त्री. ११५५-नागरेवेल.

□ ताम्बुली, नागवल्ली, (सर्पवल्ली, फणिलता) ।

* ताम्यन्ति-काङ्क्षन्ति एनां ताम्बूली 'तमे-
र्वोऽन्तो दीर्घस्तु वा' (उणा-४८९) इत्यूलः ।

ताम-न.-१०३९-तांथु.

द्र० उदुम्बरशब्दः ।

* ताम्यति वह्निना ताम्रम्, "चिजि"- (उणा-
३९२) इति रो दीर्घत्वं च, वर्णेन वा ।

ताम्रकुट्टक-पुं-९१०-वासणु धउना२, कंसारो.

□ शौलिक ।

* ताम्रं कुट्टयति ताम्रकुट्टकः ।

ताम्रचूड-पुं-१३२५-कुडो.

द्र० कुक्कुटशब्दः ।

* ताम्रा चूडास्य ताम्रचूडः ।

ताम्रवृन्ता-स्त्री-११७५-नाली कण्ठी.

□ कुलत्थिका ।

* ताम्रं वृन्तमस्यास्ताम्रवृन्ता ।

ताम्रसार-न.-६४२-रक्षत यक्षत.

द्र० कुचन्दनशब्दः ।

* ताम्रेषु अरुणेषु सारं ताम्रसारम् ।

ताम्राक्ष-पुं-१३२१-डोयल.

द्र० कलकण्ठशब्दः ।

* ताम्रे अक्षिणी अस्य ताम्राक्षः ।

तायिक-पुं-(य. व.) ९५८-तलिक, युभारा
भासेनो देश.

□ तर्जिक ।

* तायन्ते तायिकाः ।

तार-न.-१०४३-३पुं.

द्र० कल्पोत्तशब्दः ।

* तारयति तारः ।

तार-पुं-१४०२-भस्तकभांथी नीकगतो अवाञ्ज.
उंथो स्वर.

* यद् दन्तिलः-

‘चृणामुरसि मन्दस्तु, द्वाविंशतिविधो ध्वनिः ॥
स एव कण्ठे मध्यः स्यात् तारः शिरसि गीयते ।

तार-पुं-१४०९-अत्यंत औथो अवाञ्ज.

* तारयति स्वरं-स्थानेभ्यः स्थानान्तरं नयति
तारः ।

तारक-पुं-९२-ल्योतिपिठि देव.

तारक-पुं-६९९-भीजे प्रति वासुदेव.

* तारयति तारकः ।

तारका-त्रि-१०७-नक्षत्र तारा.

द्र० उडुशब्दः ।

* तरतीति तारका, त्रिलिङ्गः, “तारकावर्णका”-

॥२।४।११३॥ इत्यादिना इत्याभावः ।

(तारका)-पुं-७५-आंभनी डीडी.

□ तारा, कनीनिका ।

(तारकान्तक)-पुं-२०९-आतिडिय.

द्र० उमासुतशब्दः ।

* तारकाख्यदानवस्य अन्तकस्तारकान्तकः ।

तारकारि-पुं-२०९-आतिडिय.

द्र० उमासुतशब्दः ।

* तारकदानवस्य अरिः तारकारिः ।

तारजीवन-न.-१०४४ (शे. १६३)-सोनुं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

तारा-पुं-स्त्री-१०७-नक्षत्र तारा.

द्र० उडुशब्दः ।

* तरन्त्यनया तारा, स्त्रीपुंसलिङ्गः, “शिदादयः”

(५।३।१०८) इत्यङ्गन्तो निपात्यते ।

तारा-पुं-स्त्री-५७५-आंभनी डीडी.

□ कनीनिका, (तारका) ।

* तरयति तमस्तारा, पुंस्त्रीलिङ्गः, के तारकाऽपि ।

तारारि-पुं-१०५५-दीराक्षी भाक्षिक धातु.

□ ताप्य, नदीज, कामारि, विटमाक्षिक ।

* तारस्यारिस्तारारिः ।

तारुण्य-न.-३३९-बुव.नी, तरुणता.

□ यौवन ।

* तरुणस्य भावः कर्म वा तारुण्यम् ।

तार्किक-पुं-८६३-दर्शनकार.

* तर्कः प्रयोजनमेषां तार्किकाः ।

ताक्ष्य-पुं-२३१-गर्भ.

द्र० अरुणावरजशब्दः ।

* तृक्षस्यापत्यं ताक्ष्यः, गर्गादित्वाद् यञ् ।

ताक्ष्य पुं-१२३२-थोडो.

द्र० अर्चनशब्दः ।

* तृक्षस्यापत्यं ताक्ष्यः ।

ताक्ष्यध्वज-पुं-२१४-विष्यु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* ताक्ष्यो ध्वजोऽस्य ताक्ष्यध्वजः ।

ताक्ष्यशैल-न.-१०५३-रराञ्जन, रसवती द्वारु
द्वन्द्वरना धवाथनुं अनावेदुं

□ रसगर्भ, [रसयात्, रसाग्र शि. ६२] ।

* ताक्ष्यशैले कुल्लतायां भवत्यात् ताक्ष्यशैलम् ।

ताल-पुं-२०२-आण अने क्रियानुं परिभाण,
अवाप.

* क्रियया-अवापनिःक्रमणादिक्रिया कालस्य
मानं परिच्छेदकं तल्यते प्रतिष्ठीयतेऽनेन तालः चञ्च-
त्पुटादिः । गेयाया गानक्रियायाः काले नियमहेतु-
रित्येके । यद् दन्तिलः-

“तत्र ज्ञेयाः कल्यापाताः, पादभागास्तथैव च ।

मात्रा च परिवर्तश्च, वस्तु चैव विशेषतः ।”

ताल-पुं-५९६-पडेणी करेवी आंगणीओ वाणे
दाथ, दाथनो पंन्ते.

□ चपेट, प्रतल, तल, प्रहस्त, तालिका ।

* तलति तालः ।

ताल-पुं-५९५-अ गूडो मध्यमा सदित लंआवे
तेटवी लंआर्ध.

□ मध्यमया ततेऽङ्गुष्ठे ताल्यते तालः ।

ताल-न.-१०५९-दरताल.

द्र० आलशब्दः ।

* तालं हरितालैकदेशी भीमवत्, ताडयति
इति वा ।

ताल-पुं-११३६-ताड.

□ तृणरात, तल ।

* तलति प्रतिविवरति बहुरुपत्वात् तलः. प्रज्ञा-
द्यणि तालः ।

तालक-न. १००५-ताणुं.

□ द्वारयन्त्र ।

* ताड्यतेऽनेनेति ताडकम् लत्वे तालकम् ।

तालकाभ-त्रि. १३९५-दीयो पीणा मिश्रित
वर्ण, दीयो वर्ण.

□ पीतनील, हरित्, 'पालाश', 'पलाश', हरित ।

* तालकं-हरितालकं तस्येवाऽऽभाऽस्य ताल-
काभः ।

(तालपत्र)-न.-६५६-कुंडल-ताडपत्र ज्येपुं अननुं
आश्रूषण्यु.

□ ताडकं, ताडपत्र, कुण्डल, कर्णवेष्टक ।

तालमदक-पुं-२९४ (शे. ८५)-वाघ विशेष.

□ [हड्डक शे. ८५] ।

ताललक्ष्मन्-पुं.-२२४-अणदेव.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* तालो वृक्षो लक्ष्माऽस्य स ताललक्ष्मा ।

तालवृन्त-न-६८७-पंजो, वींअणो.

□ व्यजन, [वीजन शि. ५८] ।

* तालस्येव वृन्तमस्य तालवृन्तम् ।

तालिका-त्री-५९६-पहोणी करेदी आंगणीओ
वाणे ङाय, पंजे.

द्र० तालशब्दः ।

* तालयति तालिका ।

ताली-स्त्री-१००६-ताणुं अधाऽवानुं यंत्र, यापी.

□ प्रतिताली ।

* ताड्यतेऽनया ताली ।

तालु-न.-५८५-ताणु, ताणुं.

अ. ४०

□ काकुद, [वक्रदल शे. १२३] ।

* तरत्याहारोऽनेति तालु, क्लीबलिङ्गः 'कृत'-

(उणा-७२७) इति णिदुर्लत्वं च रस्य ।

तालुजिह्व-पुं-१३४९-भगरभञ्ज.

द्र० आलास्यशब्दः ।

* तालुनि जिह्वाऽस्य तालुजिह्वः ।

तालूर-पुं-१०७६-पाणीनी लभरी, पाणीनुं यका-
अरे लभपुं ते.

□ आवत्त, बोलक ।

* तलति तालूरः 'महिकणि'-(उणा-४२८)

इति णिदूरः ।

ताविष-पुं ८७-२वर्ग, देवलोड.

द्र० ऊर्ध्व लोकशब्दः ।

* "तव गता"विति सौत्रो धातुः, तव्यते शुभ-
कर्मवशादस्मिन्निति 'तवेर्वा-' (उणा-५५०) इति वा
णिति इषे तविषः, ताविषः ।

ताविषी-स्त्री-१७६-छन्द्री पुत्री.

□ जयन्ती, तविषी ।

* तवति-गच्छति ताविषी ।

तिक्त-पुं-१३८९-तिक्त रस, कडुं.

□ वक्रभेदिन् ।

* ताडयति तक्रति जघयति वा तिक्तः, "पुत
पित्त-" (उणा-२०४) इति ते निपात्यते ।

तिक्तपत्र-पुं-११९०-कंडोडी, तमालपत्र.

□ कर्कोटक, किलासघ्न, सुगन्धक ।

* तिक्तं पत्रमस्य तिक्तपत्रः ।

तिग्म-त्रि-१३८५-उष्ण्य रूपाश, अत्यंत गरम.

द्र० उष्णशब्दः ।

* तेजयति तिग्मः, 'तिजियुजेर्ग' च' (उणा-
३४५) इति कि द्मः ।

तितउ-पुं-न.-१०१८-यालणी.

□ चालनी ।

* तनोति सारं तितउः, पुं क्लीबलिङ्गः, 'तने-
डंउ' (उणा-७४८) इति उऽः सन्वद्भावश्च ।

तितिक्षा-स्त्री-३९१-क्षमा, सदनशीलपण्युं.

□ सहन, क्षमा, [श्रान्ति शि. २७] ।

* तितिक्षणं तितिक्षा ।

तितिक्षु-पुं-३९१-क्षभावान्, सहनशील.

□ सहन, क्षन्त् ।

* तिजे: "गुमिज-" (३।४।५) इति सनि "सन्मिक्षा"- (५।२।३३) इति उपत्यये च तितिक्षुः ।
तित्तिभ-पुं-१२००-इन्द्रगोप, शोडशगोप, माभ-
पुमुं ड।

□ इन्द्रगोप, शोडश, अग्निगज, अग्निक ।

* इन्द्रेण गुण्यते इन्द्रगोपः ।

तित्तिरि-पुं-१३४१-तेतर.

□ म्बरकोण ।

* तरत्यम्भसि तित्तिरिः, 'तभ्रम्यदि-' (उणा-
६११) इति इस्तिचिरादेशश्च ।

तिथि-पुं-स्त्री-१४७-पडवो-थीन् वगेरे तिथि.

□ कर्मवाटी ।

* तन्यते तिथिः, पुं स्त्रीलिङ्गः, 'तनेडिद्' (उणा-
६७४) इति इथिः ।

तिथिप्रणी-पुं-१०४-यन्द्रभा.

द्र० अन्विट्गजशब्दः ।

* तिथीः प्रणयति तिथिप्रणीः ।

तिनिश-पुं-११४२-तिनिश वृक्ष, तण्डुल.

□ रथद्रुम, 'रथन्दन, नेमिन् (नेमि)रथद्रु, अति-
मुक्तक, वञ्जुल, चित्रकृत्' ।

* ननोति रथादीन् तिनिशः, 'तिनिश-' (उणा-
५३७) इति निशो निपात्यते. अतिक्रान्तो निशाः चिर-
कालिकत्वादिति वा षृषोदरादित्वात् ।

तिन्तिडी-स्त्री-११४३-आंभवीनुं वृक्ष.

द्र० अम्बिकाशब्दः ।

* तिभ्यति तिन्तिडी 'विहड-' (उणा-८२०)
इति निपात्यते ।

तिन्तिडीक-न.-४१७-आंभवी, डेडभ.

□ चुक, वृक्षाम्ल, अम्लवेतस ।

* तिभ्यति आद्रीभवति तिन्तिडीकं, 'सृणी-
काऽस्तीक'- (उणा ५०) इतीके निपात्यते, तिन्तिडी-
शैलभवं वा ।

'तिन्तिली'-स्त्री-११४३-आंभवीनुं वृक्ष.

द्र० अम्बिकाशब्दः ।

तिमि-पुं-१३४४-भञ्ज, माण्डुं.

द्र० अण्डजशब्दः ।

* ताम्यते स्थले तिमिः, 'कमितमिस्तम्मेः'-
(उणा-६१३) इति इस्त्वं च, तिम्यतीति वा 'नाम्यु-
पान्त्य'- (उणा-६०९) इति क्तिदिः ।

तिमिकोश-पुं-१०७४-(शि. १६८)-समुद्र.

द्र० अकृपारशब्दः ।

* तिमीनां-मत्स्यानां कोशस्तिमिकोशः ।

तिमिङ्गिल-पुं-१३४८-भोटां माण्डा.

□ महामत्स्य, चीरिल्ल, तिमिङ्गिलगिल ।

* तिमिं गिलति 'अगिलाद् गिलगिलयोः' (३।
२। ११५।) इति मोऽन्ते तिमिङ्गिलः ।

तिमिङ्गिलगिल-पुं-१३४८-भोटा माण्डा.

□ महामत्स्य चिरिल्ल, तिमिङ्गिल ।

* तिमिङ्गिलं गिलति तिमिङ्गिलगिलः ।

तिमित पुं-१४९२-लीनुं, पल्लेयुं.

द्र० आर्द्रशब्दः ।

* तिभ्यति स्म तिमितः ।

तिमिर पुं-न.-१४५-अन्धकार.

द्र० अन्धकारशब्दः ।

* तिभ्यतीव तिमिरं, पुंक्लीबलिङ्गः, 'सुपी'-
(उणा ४१६) इत्यादिना इः क्ति ।

(तिमिरारि)-पुं-९६-सूयं.

द्र० अंगुशब्दः ।

तिमिला-स्त्री-२९४-(शि. ८८) वाद्य विशेष.

तिरस-अ.-१५३४-नीरञ्जु, वाङ्.

□ साचि ।

* तरति तिरः 'मिथिरञ्चि'- (उणा-९७१)
इति क्तिदम् यथा तिरः कृत्वा क्वाटं गतः । परिभूते-
ऽन्तर्धुपचागत यथा-तिरस्कृतोऽरिः ।

तिरस्करिणी-स्त्री-६८१-डंताण, पडवो.

द्र० अपटीशब्दः ।

* तिरस्करोति-छादयति तिरस्करिणी, बाहुलकाद्

ह्रस्वः ।

तिरस्किया-स्त्री-४४१-पराभव, तिरस्कार.

द्र० अत्याकारशब्दः ।

* तिरस्करणं तिरस्किया ।

'तिरस्किया'-स्त्री-१४१९-पराभव, तिरस्कार.

द्र० अनादरशब्दः ।

* तिरस्करणं तिरस्किया ।

तिरोधान-न.-१४७८-०-अधेयुं, आच्छादित.

द्र० अन्तर्दाशब्दः ।

* तिरोधीयते तिरोधानम् ।

तिरोहित-पुं-८०५-नाशेयुं, भागेयुं.

□ पलायित, नाट, गृहीतदिश ।

* तिरोधत्ते स्म तिरोहितः ।

तिरोहित-पुं-१४७७-अन्तर्धान, दंशयेयुं, आच्छादित.

द्र० अन्तर्हितशब्दः ।

* तिरोधत्ते स्म तिरोहितः ।

तिर्यग्घातिन्-पुं-१२२१-वांशे धा डरनार डायी.

□ परिणत ।

* तिर्यग्घातीति तिर्यग्दत्तप्रहारः ।

तिर्यञ्च-पुं-४४४-वांशे आलनार.

* 'तिरसस्तिर्यञ्चि' ॥३१२१३४॥ इति तिरौ तिर्यञ्च

तिर्यञ्च-पुं-१२१६-पशु.

□ पशु, चरि ।

* तिरोऽञ्चति तिर्यञ्च 'तिरसस्तिर्यञ्चि' (३१-२१३४) इति रिः ।

तिर्यञ्च-त्रि.-१५१५-वांशु, तिरश्चुं.

□ साञ्चि ।

* तिरोऽञ्चति तिर्यञ्चु ।

तिलक-न.-६०५-पित्ताशय, जीवन्ती अंहर रडुये. भाग.

□ क्लोमन्, [ताड्य, क्लपुष, क्लोम शे. १२७] ।

* हृदयस्य दक्षिणपार्श्वे तिलति तिलकमुदयो जलाधारः, 'जिन्दि' (उणा-२९) इति क्तिदकः ।

तिलक-पुं-६१८-तल, शरीरमां काणु यिह्न.

□ तिलकालक, कालक, पिण्ड, जडुल ।

* तिलप्रतिकृतिस्तिलकः ।

तिलक-पुं-न.-६५३-यांशो, शीघु, तिलक.

□ तमालपत्र, चित्र, पुण्ड्र, विशेषक, [चित्रक शि. ५२] ।

* तिलति तिलकम्, पुं कर्त्वीबलिङ्गः, 'भ्रुधून्दि'- (उणा-२९) इति क्तिदकः, तिलाकृतिर्वा ।

तिलक-पुं न.-९४३-गंध रक्षित अणो संयण.

द्र० अक्षशब्दः ।

* सौवर्चले कृष्णे तिलति स्निह्यति तिलकं, पुं कर्त्वीबलिङ्गः, 'भ्रुधून्दि'- (उणा-२९) इति क्तिदकः, पूर्वं तु मधुवर्णमगन्धं कृष्णवर्णं तिलकमित्येके. यद्

वैद्याः- "कृष्णे सौवर्चलगुणा लवणे गन्धवर्जिते" ।

तिलकालक-पुं-६१८-शरीरमां काणु यिह्न, तल.

द्र० तिलकशब्दः ।

* तिल इव कालकस्तिलकालकां, देहे कृष्ण लक्ष्म ।

तिलन्तुद-पुं-९१७ (शि. ८०)-तल पीलनार यांशी.

□ धूसर, चाक्रिक, तैलिन, [तेलिक शि. ८०]

* तिलान् तुदति तिलन्तुदः ।

तिलपर्णिका-स्त्री-६२४-रक्त यंहन, रतांशुणी.

द्र० कुचन्दनशब्दः ।

* तिलस्येव पर्णानि अस्यास्तिलपर्णी, सौघ तिलपर्णिका तिलपर्णीनदी आकरोऽस्या इत्येके ।

तिलपिञ्ज-पुं-११८०-अणी न शङ्के तेवा तल.

□ पण्डतिल, तिलपेज ।

* तिलपिञ्जः 'निष्फले तिलान् पिञ्ज-पेजो' (७२।१५४) इति साधुः ।

तिलपेज-११८० अणी न शङ्के तेवा तल.

□ पण्डतिल, तिलपिञ्ज ।

* तिलपेजः 'निष्फले तिलान् पिञ्ज पेजो' (७२।१५४) इति साधुः ।

तिलित्स-पुं-१३०६-गायना ज्ञेयी नासिकावाणो सपं.

□ गानास, गोनम, घोणस ।

* तिलति स्निह्यति तिलित्सः, 'फनस'- (उणा-

५७३) इति निपात्यते, तिलतः स्थतीति वा पृषोदरा-
दित्वात् ।

तिल्य-न.-१६७-तलनुं भेतर.

□ तैलीन ।

* तिलानां (क्षेत्रं) तिल्यम्, 'बोमामङ्ग-'
७।१।८३। इति यः ।

तिल्व-पुं-११५९-लोध्र, लोधर.

द्र० गाल्वशब्दः ।

* तिलति-स्निह्यतेऽङ्गमनेन तिल्वः, 'प्रहाहा-'
(उणा-५१४) इति वे निपात्यते ।

तिष्य-पुं-१११-पुष्य नक्षत्र.

□ पुष्य, सिध्य, गुरुदैवत ।

* त्वेषन्ति कार्याणि अत्र तिष्यः, 'कुप्याभिद्य'-
(५।१।३९) इत्यादिना क्यञन्तो निपात्यते ।

'तिष्यफल'-स्त्री-११४५-आभगा.

द्र० आमलकीशब्दः ।

तीक्ष्ण-न.-१०३८-लोडुं.

द्र० अयसशब्दः ।

* तेजयति तेजयते वा तीक्ष्णम् ।

'भ्रूणतृण-' (उणा-१८६) इति णे निपात्यते ।

तीक्ष्ण-न.-११९५-विष, अेर.

द्र० श्वेडशब्दः ।

* तेजयति तीक्ष्णम् ।

तीक्ष्ण-त्रि.-१३८५-उष्णु २५शं, अत्यंत
गरभ.

द्र० उष्णशब्दः ।

* तेजयति तीक्ष्णः, 'भ्रूणतृण-' (उणा-१८६)

इति णे निपात्यते ।

तीक्ष्णकर्मकृत्-पुं-३५४-तीक्ष्णु उपायवडे क्षयं
करनार.

□ आयःशूलिक, (राभसिक) ।

तीक्ष्णकर्मन्-पुं-७८२ (शे. १४५)-तलवार,

द्र० असिशब्दः ।

तीक्ष्णगन्धक-पुं-११३४-सरगवे.

द्र० अक्षीवशब्दः ।

* तीक्ष्णो गन्धोऽस्य तीक्ष्णगन्धः ।

तीक्ष्णतण्डुल-स्त्री-४२१ (शे १०२) पीपर.

द्र० उपकुल्याशब्दः ।

तीक्ष्णधार-पुं-७८२ (शे. १४६)-तलवार.

द्र० असिशब्दः ।

* (तीक्ष्णा धाराऽस्य तीक्ष्णधारः ।)

तीक्ष्णधार-पुं-७८२-(शे १४६)-अस्त्रानां णेषु
शस्त्र, अरपदी.

* (तीक्ष्णा धाराऽस्य तीक्ष्णधारः ।)

तीक्ष्णशूक-पुं-११७०-नव.

□ यव, हयप्रिय ।

* तीक्ष्णः शूकः किंशरूरस्य तीक्ष्णशूकः ।

तीर-न.-१०७८-तट, किनारे, डांडे.

□ तट, प्रतीर ।

* तीर्यते तीरम् ।

तीरी-स्त्री-७८०-त्रणु भागनुं शर अने अेक
भाग लोढानो होय तेषुं आणु.

* तीरयति संग्रामं पारयति तीरी, यदाह-
'त्रिभागशरजा तीरी, शेषाङ्गो लोहसम्भवा' ।

तीर्थ-न.-८४० (शे १५३)-अंगूडानुं भूण.

तीर्थ-पुं न-१०८७-तीर्थं, धाट, पाण्डिनी आरे.

□ घट्ट, अवतार ।

* तरन्ति अनेन तीर्थः, पुं'कलीबलिङ्गः 'नीच-
रमि'- (उणा-२२७) इति कित् थः ।

तीर्थंकर-पुं-२४-जिनेश्वर.

द्र० अधीश्वरशब्दः ।

* तीर्यते संसारसमुद्रोऽनेनेति तीर्थं-प्रवच-
नाधारश्चतुर्विधः सङ्घः प्रथमगणधरो वा । यदाहु
"तित्थं भंते ! तित्थं तित्थयरे तित्थं ? गोअमा !
अरिहा ताव निअमा तित्थंकरे, तित्थं पुण चाउवण्णे:
समणसंघे पढमगणहरे वा ।" तत्करोति तीर्थंङ्कर।

‘हेतुच्छीलानुकूले’-(५।१।१०३) इति टे ‘नवाखित्
कृदन्ते’-(३।२।११७) इत्यत्रयोग विभागव्याख्या नादा
मोऽन्तः ।

तीर्थपाद-पुं-२१९ (शे.-६४) वि०शु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

तीर्थवाक-पुं-५६७-केश, वाण.

द्र० कचशब्दः ।

* तीर्थ उच्यन्त उपयोच्यन्ते तीर्थवाकाः ।

तीव्र-त्रि-१३८५-७७शु २५शु, अत्यंत गरम.

द्र० उष्णशब्दः ।

* तीवति तीव्रः ‘खुरक्षुर-’ (उणा-३९६)

इति रे निपात्यते ।

तीव्र-त्रि-१५०५-अतिशय, धातुं.

द्र० अतिमर्यादशब्दः ।

* तीवति तीव्रम् ।

तीव्रवेदना-स्त्री-१३५८-नरकनी पीडा.

यातना, कारणा ।

* तीव्रा च सा वेदना तीव्रवेदना ।

तु-अ.-१५४२-(शे. २०१)-निश्चय अर्थ अता-
वनार,

एवम्, पुनरू, वा, एव, इति ।

तु-अ.-१५४२ (शे. २००)-पादपूर्तिभां वपरातो
शु०६.

हि, च, स्म, ह, वै ।

तुक्क-स्त्री-५४३-संतति, छोडरं.

तोक, अपत्य, प्रसृति, प्रजा [सन्तान, सन्तति
शे.११५] ।

* तौतीति तुक्, ‘तो किक्’ (उणा-८६९) ।

तुकाक्षीरो-स्त्री-११५४-वंश लोचन, वांसकपूर.

वंशक्षीरी, त्वक्क्षीरी, वंशरोचना, ‘वंश-
लोचना’ ।

* क्षीरस्य त्वगिव तुकाक्षीरी ।

तुङ्ग-न.-१४२८-७२२, ७२३.

द्र० उच्चशब्दः ।

* ताम्यति अनेन तुङ्गम्, ‘कमितमि-’ (उणा-
१०७) इति डिदुङ्गः ।

तुङ्गी-स्त्री-१४३ (शि. ११)-रत्रि.

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

तुच्छ-न.-१४२६-नानुं, थोडुं

द्र० अणुशब्दः ।

* तुदति तुच्छम्, ‘तुदिमदि-’ (१२४) इति
छक् ।

तुच्छ-न.-१४४६-शून्य, आली.

शुन्य, रिक्तक, रिक्त, शून्य, वशिक

* तुद्यते तुच्छम् ‘तुदिमदि-’ (१२४) इति
छक् ।

तुण्ड-न.-५७२-मु०प.

द्र० आननशब्दः ।

* तुण्डयतेऽनेन तुण्डम्, तुणति कुटिलीभवति
वा ‘कुण्डु’- (उणा-१७०) इति किद् डः ।

तुण्डिकेरिका-स्त्री-११८५-डीडोणा, गीलोडानो
वेलो.

चिम्बी, रक्तफला, पीलुपर्णी, (तुण्डीकेरी)

‘तुण्डिकेशी’ ।

* तुड्यते तुण्डिकेरी ‘शतेरादयः’ (उणा-४३२)
इति निपात्यते, के तुण्डिकेरिका ।

(तुण्डीकेशी)-स्त्री-११८५-डीडोणा, गीलोडानो
वेलो.

द्र. तुण्डिकेरिकाशब्दः ।

‘तुण्डिकेशी’-स्त्री-११८५-डीडोणा.

द्र० तुण्डिकेरिकाशब्दः ।

तुण्डिम-पुं-४५८-मोटा पेट वाणो.

वृद्धनाभि, तुण्डिल ।

* उन्नता नाभिस्तुण्डिः, साऽस्ति अस्य तुण्डिलः
सिध्मत्वालः । ‘वल्लिवटि-(७।२।२६) इति मे
तुण्डिमः ।

तुण्डिल-पुं-४५८-मोटा पेट वाणो.

वृद्धनाभि, तुण्डिम ।

* उन्नता नाभिस्तुण्डिः, साऽस्ति अस्य तुण्डिलः
सिध्मत्वालः

तुथ-न.-१०५२-भोरथुं.

□ शिविग्रीव, तुथाञ्जन, मयुरक ।

* तुदति अक्षिरोमान् तुथम्, 'नीनूरमि-'
(उणा-२२७) इति क्तिथः ।

तुथाञ्जन-न.-१०५२-भोरथुं.

□ शिविग्रीव, उँथ, मयूरक ।

* अज्यतेऽनेनाञ्जनं, तुथं च तदञ्जनं च
तुथाञ्जनम् ।

'तुन्तुभ'-पुं-११८०-सरसप.

द्र० कदम्बकशब्दः ।

तुन्द-न.-६०४-पेट,

द्र० उदरशब्दः ।

* तूयते पूयते तुन्दम्, 'वृत्तुकुमुभ्यो नोन्तश्च'
(उणा-२४०) इति दः ।

तुन्दकूपिका-स्त्री-६०६-नाभि, डुंठी

□ नाभि, [पुतारिका, सिरामूल शे. १२७] ।

* तुन्दे कुपीव तुन्दकूपिका ।

तुन्दपरिमृज्-पुं-३८४-आणसु.

द्र० अनुष्णशब्दः ।

* तुन्दं परिमाष्टिं तुन्दपरिमृज् 'शोकापनुद-
तुन्दपरिमृ' (५।१।१।१४३) इतिकः ।

तुन्दि-स्त्री-६०४-पेट.

द्र० उदरशब्दः ।

* तुदन्त्येनां तुन्दिः, स्त्रीलिङ्गः, 'नाम्पुपान्त्य-'
(उणा-६०७) इति किः, बाहुलकाद् नोऽन्तश्च ।

तुन्दिक-पुं-४५०-भोटा पेट वाणो.

द्र० उदरिन्शब्दः ।

* तुन्दमस्यास्ति तुन्दिकः । 'त्रीह्यथ'तुन्दादेः-'
(७।२।९) इति इकः ।

तुन्दिन्-पुं-४५०-भोटा पेट वाणो.

द्र० उदरिन्शब्दः ।

* तुन्दमस्यास्ति तुन्दिकः । 'त्रीह्यथ'तुन्दादेः-'
(७।२।९) इति इकः इति इन् ।

तुन्दिभ-पुं-४५० (शि. ३२)-भोटा पेट वाणो.

द्र० उदरिन्शब्दः ।

* तुन्दिरस्यास्ति तुन्दिभोऽपीत्यमरः, अत्र
तुन्दिशब्दाद् भ्रमत्ययश्चिन्त्यः ।

तुन्दिल-पुं-४५०-(शि०३२)-भोटा पेट वाणो.

द्र० उदरिन्शब्दः ।

* तुन्दमस्यास्ति तुन्दिलः । 'त्रीह्यथ'तुन्दादेः-'
(७।२।९) इति इलः ।

तुन्नवाय-पुं.-९१०-तूणुनार, दरथ.

□ सौचिक ।

* तुन्नं ववति तुन्नवायः, 'आतो डो'-
(५।१।७६) इत्यत्र वा वर्जनात् 'कर्मणोऽण्' (५।१।
७२) इत्यणव ।

तुभ-पुं-१२७२ (शि०११३)-५३री.

द्र० अजशब्दः ।

* स्तभ्यते स्तभः, म्थादित्वात् कः । 'तुभः'
इत्यमरः ।

तुमुल-न.-७९९-डोवाडव वाणुं युद्ध.

□ रणसङ्कुल ।

* ताम्यन्ति अनेन तुमुलम्, 'कुमुलतुमुल-'
(उणा-४८७) इत्युले निपात्यते ।

तुमुल-न.-१४०४-युद्धतो शोर अडोर.

* ताम्यन्ति अनेन तुमुलम्, 'कुमुलतुमुल-'
(उणा-४८७) इत्युले निपात्यते ।

तुम्बी-स्त्री-११५५-तुंअडी.

द्र० अलावृशब्दः ।

* ताम्यति तुम्बी, 'तुम्बस्तुम्बादयः-'
(उणा-३२०) इति वे निपात्यते ।

तुम्बुरु-पुं-४२-श्री युभतिनाथ ल. नो शासन-
देव.

* तुम्बति-अर्दति विध्वान् तुम्बुरुः, 'तुम्बेरुः'
(उणा-८१७) इत्युरुः ।

तुम्बुरु-पुं-१८३-देवोना गद्वेया, गंधर्व.

□ हाहा, (हाहाहूहू, वृषणाश्च, विश्वावसु,
वसुरुचि) ।

तुग्ग-पुं-१२३२-थोडो.

द्र० अर्बन्शब्दः ।

* तुरस्वरमाणो गच्छति तुरगः, तुरङ्गः
तुरङ्गमः, 'नाम्नो गमः खड्गडौ-' (५।१।१३१) इति
साधवः ।

तुरगिन्-पुं-७६१-थे-उसवार.

अश्वारोह. अश्ववार, सादिन् ।

* तुरगोऽस्ति अस्य तुरगी ।

तुरङ्ग-पुं-१२३२-थे।ओ.

द्र० अर्वन्शब्दः ।

* तुरस्वरमाणो गच्छति तुरगः, तुरङ्गः, तुर
ङ्गमः, 'नाम्नो गमः'- (५।१।१३१) इति साधवः ।

तुरङ्गमः-पुं-१२३२-थे।ओ.

द्र० अर्वन्शब्दः ।

* तुरस्वरमाणो गच्छति तुरगः, तुरङ्गः,
तुरङ्गमः, 'नाम्नो गमः'- (५।१।१३१) इति साधवः ।

तुरङ्गवदन-पुं-१९४-डिन्तर.

किल्लर, किम्पुरुष, मयु ।

* तुरङ्गस्येव वदनमस्य तुरङ्गवदनः ।

तुराषाह्-पुं-१७२-ध्रद.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* तुरन्-त्वरितं साहयति अभिभवति अरीन्,
तुरन्-वेगं सहते वा तुराषाद्, प्रषोदरादित्वात् ।

तुरुष्क-पुं-न.-६४८-दशांग धूप, शोथान शेषा-
रस.

द्र० कृत्रिमधूपशब्दः ।

* तुरुष्को यवनदेशजः, पुंक्लीबलिङ्गः, याव-
नोऽपि ।

तुरुष्क-पुं.-९५९-तुर्किस्तान.

सायि ।

* तूर्यन्ते तुरुष्काः, 'निष्कतुरुष्क'- (उणा-२६)
इति के निपात्यते ।

तुलस्फोटनकामुं-क-न.-९१२-पीन्वानुं यंत्र.

पिञ्जन, विहनन ।

* तुलस्फोटनाय कामुं कम् ।

तुला-स्त्री-८८५-सो पल वजन.

पलशत ।

* तोल्यते तुला, भिदादित्वात् अङि साधुः ।
तुला-स्त्री-१४६३-उपभा.

द्र० अनुकारशब्दः ।

* तोलनं तुला, भिदादित्वात् ।

(तुला)-स्त्री-११६-१२ राशि पैकी सातमी राशि.

तुलाकोटि-पुं-न०-६६५-पगे पहेरवानुं अंज२,
कंक्षुं.

नूमुर, पादकटक, पादाङ्गद, मञ्जीर, हंसक,
शिञ्जिनी, [शि-पादशीली, मन्दीर, पादनालिका] ।

* तुलाकृतेज्झायाः कोटिरिव तुलाकोटिः,
पुंक्लीबलिङ्गः ।

तुल्य-त्रि.-१४६१-समान, अशेअ२.

समान, सदञ्च, सरूप, सदश, सम,
साधारण, सधर्मन्, सर्वाण, सन्निभ, सदश ।

* तुल्या सम्मितः तुल्यः, सदगुपचागात्,
'द्वयपद्य-' (७।१।११) इति ये साधुः ।

तुवर-पुं-न०-१३८९-धपाथेदो रस, तुर्गुं.

कपाय, 'तुवर' ।

* तवीति तुवरः, 'जटर-'-(उणा-४०३)
इत्यरे निपात्यते पुंक्लीबलिङ्गः ।

तुवरक-पुं-११७३-जंगली मग.

निगूढक, कुलीनक, खण्डिन् ।

* तुवरः-कपायः स एव तुवरकः ।

तुवरी-स्त्री-१०५६-इटकडी.

द्र० आढकीशब्दः ।

* तूयते तुवरी ।

तुवरी-स्त्री-११७५-तुवेर.

आढकी, वर्णा ।

* तूयते तुवरी ।

तुष-पुं-११८२-धान्यना छोडा, दुसकी.

* तुषति अनेनाग्निस्तुषः, स्यादित्वात् कः ।

'तुष'-पुं-११४५-अहेडा.

द्र० अक्षशब्दः ।

तुषानल-पुं-११०१-इतरानो अग्नि.

कुक्कुल ।

* तुषाणामनलस्तुषानलः ।

तुषार-पुं न.-१०७२-द्विम, अक्षय।

द्र० अवश्यायशब्दः ।

* तुष्यन्त्यनेन तुषारः, 'तुषिकुटिभ्यां कित्' (उणा-४०८) इत्यारः । पुंक्लीबलिङ्गः ।

तुषार-पुं-वच्य-१३८५-शीतल, ङु, शीत २५शं.

द्र० जडशब्दः ।

* तुष्यन्त्यनेन तुषारः, 'तुषिकुटिभ्यां कित्' (उणा-४०८) इत्यारः । पुंलिङ्गः ।

(तुषार)-पुं-१२३५-ते देशमां उत्पन्न थयेल थोडो।

तुषित-पुं-८९-(शे. ५)-गाण देवता।

द्र० अर्कशब्दः ।

तुषोदक-न.-४१५-कांश्च, राय।

द्र० अभिपुतशब्दः ।

* तुषाणामुदकं तुषोदकम् ।

तुहिन-न.-१०७२-द्विम, अक्षय।

द्र० अवश्यायशब्दः ।

* तोहति-अर्दयति तुहिनम्, 'वृजितृहि'- (उणा-२८३) इति किदिनः ।

तुण-त्रि-७८१-आण्य राभवानुं भाथुं.

द्र० उपासङ्गशब्दः ।

* तुण्यते-पूर्यते शरैस्तुर्णस्त्रिलिङ्गः ।

तुणिन्-पुं-७७१-धनुष्य धारण्य इरनार.

□ तुन्, धनुमत्, धानुष्क, (धनुर्धर,

धान्विन्, धनुष्मत्) [निषङ्गिन् शि. ६७] ।

* तूणमस्त्यस्य तूणी, निषङ्गीत्यपि ।

तूणीर-पुं-७८१-आण्य राभवानुं भाथुं.

द्र० उपासङ्गशब्दः ।

* तूण्यते तूणीरः, 'जम्बीरा-' (उणा-४२२) इतीरे निपात्यते ।

तूर-न.-२८६-वाञ्छत्र, वाञ्छु.

द्र० आतोद्यशब्दः ।

* तूर्यते तूरम्, 'नाम्युपान्त्य-' ॥५।१।५४॥

इति कः ।

तूर्ण-न.-१४७०-शीघ्र, जलदी.

द्र० अविलम्बितशब्दः ।

* त्वरते तूर्णः, 'श्वसजप-' ॥४।४।७५॥ इति विकल्पेटत्वादिङ्भावः, 'मयविश्रिवि-' (४।१।१०७) इत्युपान्त्येन ऊद्र, 'रदादमूर्च्छ-' (१।४।२।६९।) इति क्तस्य नत्वम् ।

तूर्णि-स्त्री-३२२-उतावण, शीघ्रता.

द्र० आवेगशब्दः ।

* तुरणं तूर्णिः, स्त्रीलिङ्गः, 'कावानी-' (उणा-६३४) इति णिः ।

तूर्य-पुं न.-२८६-वाञ्छत्र, वाञ्छु.

द्र० आतोद्यशब्दः ।

* तूर्यते इति ध्यणि तूर्यः, पुंक्लीबलिङ्गः ।

तूलक-पुं न.-११३९-उपास.

□ पिचु ।

* तूल्यते तूलकम्, के तूलकं, पुंक्लीबलिङ्गः ।

तूलिका-स्त्री-९२०-शाकडा के दोदानी सणी.

□ ईपिका, ईपिका ।

* तूल्यते तूलिः, (नाम्युपान्त्य)-(उणा-६०७) इति किः, के तूलिका ।

तूलिका-स्त्री-९२१-शिताराती पींशी.

□ कृचिका ।

* तूलति तूलिक ।

तूवर-पुं-१३८९-तूरे रस.

□ कषाय, तुवर ।

तूष्णी शील-पुं-४३८-भृगो, न भोलवाना स्व-भाववाणो.

□ तूष्णीक ।

तूष्णीक-पुं-४३८-भृगो, न भोलवाना स्वभाव-वाणो.

□ तूष्णां शील ।

* तूष्णीभावः शीलमस्य, तूष्णीकः, 'तूष्णीकः' ६।४।६१॥ इति के निपात्यते ।

तृष्णीकाम्-अ.-१५२८-भौन. (अज्ञानता या दुष्टताजन्य).

□ तृष्णीम्, जोषम् ।

*कुत्सितमल्पज्ञातं वा तृष्णीं तृष्णीकाम्, 'तृष्णीकाम्' ॥७।३।३२॥ इति साधुः ।

तृष्णीम्-अ.-१५२८-भौन.

□ तृष्णीकाम्, जोषम् ।

* 'तृष तृष्टौ' तृषति तृष्णीम्, 'तृषेरीम् णोऽन्तश्च' ॥ (उणा-९.४०) इति साधुः । यथा मुनिस्तृष्णीमास्ते ।

तृण-न.-११९१-न३ वगेरे तृणनी णत.

* तृणं तृणजातीयमित्यर्थः ।

तृण-पुं न.-११९५-सर्वं णतनुं तृण.

□ अर्जुन ।

*तरति अम्मसि तृणम्, पुंक्लीबलिङ्गः, तृण्यतेऽद्यते पशुभिरिति वा ।

तृण-न.-१२०१-पोतानी भेजे उत्पन्न थनार धास.

*सम्मूर्च्छनाज्जायन्ते सम्मूर्च्छजाः तृणादयः,

आदिग्रहणाद् भूच्छत्राद्याः ।

□ सम्मूर्च्छज, (भूच्छत्र) ।

(**तृण**)-न.-१२००-गाडिभांथी उत्पन्न थनार धास.

तृणध्वज-पुं-११५३-वांस.

□ वंश, वेणु, यवफल, त्वचिमार, मस्कर, द्यतपर्वन्, (कर्मार, तेजन) [त्वक्सार शि. १०४] ।

*तृणानां ध्वज इव तृणध्वजः ।

तृणराज-पुं-११३६-त।३.

□ तल, ताल ।

*तृणानां राजा तृणराजः, तृणद्रुमध्ये मुख्यत्वात् ।

'**तृणशून्य**'-न.-११४८-भोगरे.

द्र०मल्लिकाशब्दः ।

तृणाटवी-स्त्री-११११-धनु धासवाणुं ङगल.

□ प्रस्तार, झष ।

*तृणबहुलाऽटवी तृणाटवी ।

अ. ४१

तृणोकम्-न.-९९६-तृणु काथी अनावेदी अंपडी

□ कायमान ।

*तृणं काष्ठादेरुपलक्षणं तेन तृणकाष्ठादिभिः ग्रहस्योपरि रचितमोको लभ्यते ।

(**तृण्या**)-स्त्री-१४२१-तृणुना समूह.

*तृणानां समूहः तृण्या । 'पारादेश्च ल्यः'

(६।२।२५) इति ल्ये तृण्या ।

तृतीयाकृत-न.-९६८-त्रयु वार उग्रथी षेडेयु षेतर.

□ त्रिहल्य, त्रिसीत्य, त्रिगुणाकृत ।

*तृतीयं वारं क्रियते स्म तृतीयाकृतम्, 'तीयशम्बवीजाद्-' ॥७।२०।१३५॥ इति डाच् ।

तृतीयाप्रकृति-स्त्री-५६२-तपुंसङ.

द्र०क्लीबशब्दः ।

*स्त्रीपुंसाम्यां तृतीया प्रकृतिः-लिङ्गमत्र तृतीया प्रकृतिः, स्त्रीलिङ्गः, 'तद्धिताकक्रोपान्त्यं'-(३।२।५४।) इति पुंवद्भावः ।

तृप्त-पुं-४२६-तृप्त, धरायेल.

□ आघ्रात, सुहित, आशित, [आघ्राण शि. ३०]

*तृप्यति तृप्तः ।

तृप्ति-स्त्री-४२६-तृप्ति, धरायुं ते.

□ सौहित्य, आघ्राण ।

*तर्षणं तृप्तिः ।

तृष-स्त्री-३९४-पिपासा, तरस.

द्र०अपलासिकाशब्दः ।

*तर्षणं तृषा ।

तृष्-स्त्री-४३०-भ्रमण, भनारथ.

द्र०अभिलाषशब्दः ।

*तर्षणं तृष् ।

तृषा-स्त्री-३९४-पिपासा, तरस.

द्र०अपलासिकाशब्दः ।

*तर्षणं तृषा ।

तृषित-पुं-३९३-तरस्ये.

□ पिपासु, (तर्षित), तृष्णज, [पिपासित शि.

२७] ।

*तृष्यति तृषितः, व्यनुबन्धत्वात् सति क्तः,

तृद् सञ्जाताऽस्य वा तर्षितोऽपि ।

तृष्णञ्-पुं-३९३-त२२यो.

द्र० तृषितशब्दः ।

*तृष्यतीत्येव शील स्तृष्णक । 'तृषि-धृषि'-
॥५२॥०॥ इति नजिङ् ।

तृष्णञ्-पुं-४२९-लोणी.

द्र० अभिलापकशब्दः ।

*तृष्णाशीलः तृष्णक ।

तृष्णा-स्त्री-३८३-पिपासा, त२२.

द्र० अपलायिकाशब्दः ।

*तर्पणं तृष्णा, 'मृगयेच्छा-' ॥५॥३॥१०१॥

इति नङ् ।

तृष्णा-स्त्री-४३०-धृष्ट, मनोरथ.

द्र० अभिलापशब्दः ।

*तर्पणं तृष्णा ।

तृष्णाक्षय-पुं-३०४-शान्ति, उपशम.

□ शम, शान्ति, शमथ, उपशम ।

*तृष्णायाः-गर्हस्य क्षयः तृष्णाक्षयः ।

तेजन्-पुं-११९२-मुञ्ज नामनुं धास.

□ गुन्द्र, मुञ्ज, शर ।

*तेजयति शिनोति वा तेजनः ।

'तेजन'-पुं-११५३-वांस.

द्र० तृणध्वजशब्दः ।

तेजम् न.-१०१-प्रकाश.

□ प्रकाश, उद्घात, आलोक, वर्चम् आतप ।

*तेजयति तेजः ।

तेजित न.-१४८४-तीक्ष्णु करायेलुं.

□ निघात, शित, शात, निशित, क्षुण्ण ।

*तेजयते स्म तेजितम् ।

तेन-अ.-१५३७ (शि. १३८)-हेतु, कारण.

□ यत, तद् ततस, [येन शि. १३८] ।

*यथा-येन दाता तेन श्लाघ्यः ।

तेमन्-न.-३९९-कङ्क, व्यञ्जन.

□ निष्ठान, (उपसेचन, कनोपन) ।

*तिमति-आद्री भवति अनेन तेमन्मुपसेचनम्,

कनोपनाख्यम् ।

तेर-न.-५७२ (शि. १२०)-मुष्.

द्र० आननशब्दः ।

तैजसावर्तनी-स्त्री ९०८-धातु गाणवानी इवडी.

* तैजसं हेमादि वदहेवन्यतेऽनया तैजसावर्तनी ।

तैरि-पुं-१४१५-तेतरनो समूह.

□ तित्तिरीणां समूहः तैरिः । 'पठ्याः समूहे' । ६।२।९॥ इत्यण् ।

तैल-पुं न.-४१७-तेल.

□ स्नेह, अभ्यञ्जन ।

* तिलानां विकारस्तैलम् । पुं क्लीबलिङ्गः ।

तैलपर्णिक-पुं-६४२ गोशीर्षं यन्दन.

□ हरिचन्दन, गोशीर्ष ।

* तैलपर्णो गिरिकाकरोऽस्त्यस्य तैलपर्णिकः । पुं लिङ्गः । गौडस्तु- 'गोशीर्षं तैलपर्णिकम्' इति क्लीबमाह ।

तैलपायिका-स्त्री-१३३७-वागोष्ण.

□ परोष्णी, [निघाटनी शि. १२०] ।

* तैलं पिवतीव तैलपायिका, नित्यमास्य-विकासात् । निघाटन्यपि ।

तैलस्फटिक-पुं-१०६८-तेजना वाष्णं नेयुं स्फटिक भणि.

* तैलकान्तिः स्फटिकः तैलस्फटिकः ।

तैलाटी-स्त्री-१२१५-अमरा नेरी पांभवाणुं लुवडुं.

□ वरटा, गन्धोली, 'वरटी' ।

* तैलमटति तैलाटी ।

तैलिन्-पुं-९१७-धांथी.

□ धूसर, चाक्रिक, [तैलिक, तिलन्तुद शि. ८०]

* तैलमस्त्यस्य तैली, तिलन्तुदोऽपि ।

तैलिक-पुं-९१७(-शि. ८०)-धांथी.

□ धूसर चाक्रिक, तैलिन्, [तिलन्तुद शि. ८०]

तैलिशाला-स्त्री-९९७-तेजनी धाण्णी, धाण्णीनुं स्थान.

□ , तैलिशाल, यन्त्रगृह ।

* तैलिनः शाला तैलिशाला ।

तैलीन-न.-९६७-तदनुं भेत२.

□ तिल्य ।

* तिलानां क्षेत्रं तैलीनम् । इन्नत्रि तैलीनम् ।
तैष-पुं-१५२-पोष भङ्गिनी।

□ पौष, सहस्य ।

* तिष्येण-पुष्येण युक्ता पौष्माम्नी तैषी, साऽ-
स्यास्ति तैषः ।

तोक-न.-५४२-संतति, छेडकः ।

द्र० अपत्यशब्दः ।

* पुत्रे दुहितरि च तौति-हिनस्ति दुःखं तोकम्,
'मीण्-' (उणा-२१) इति कः ।

'तोकक'-पुं-१३२९-यातक पक्षी।

द्र० चातकशब्दः ।

तोकम् पुं-११७०-लीला नव.

* तुज्यते तोकम्, 'रुक्मश्रीम्-' (उणा-३४६)
इति मे निपात्यते ।

तोत्र-न.-८९३-अण्हा वगेरे ङाङ्कवानो परेशो,
आशुके.

□ प्रतोद, प्रवयण, प्राजन, तोदन ।

* तुज्यतेऽनेन तोत्रम्, 'नीदाम्ब'- १५३।८८।
इति ऋद् ।

तोत्र-न.-१२३०-वासिनो परेशो।

□ वेणुक, 'वैणुक' ।

* तुज्यतेऽनेन तोत्रम्, 'नीदाम्ब'- १५३।८८।
इति ऋद् ।

तोदन-न.-८९३-अण्हादि ङाङ्कवानो परेशो, आशुके.

द्र० तोत्रशब्दः ।

* तुज्यतेऽनेन तोदनम् ।

तोमर-पुं न.-७८७-रवैयान्ना आकारनु शस्त्र

□ सर्वला ।

* ताम्ब्यत्यनेन तोमरः, पुंक्लीबलिङ्गः, 'जटर
क्रकर-' (उणा-४०३) इत्यरे निपात्यते ।

(तोमर)-पुं न.-७८०-आशुना अेके प्रकार.

तोय-न०-१०६९-पाणी

द्र० अप्शब्दः ।

* तुदति तुयते वा तोयम्, 'शिक्यास्य-'
(उणा-३६४) इति ये निपात्यते ।

तोयडिम्भ-१६६-(शे. १३०)-पाणीना डरा.

द्र० करकशब्दः ।

तोयद्-पुं-१८-(प.)-भेध, वाढण.

* तोयं ददाति तोयदः ।

तोयधि-पुं-१८-(प.)-समुद्र.

द्र० अकृमारशब्दः ।

तोरण-पुं न०-१००७-महेशय, अहारनुं द्वार.

□ बहिर्द्वार ।

* मङ्गलार्थं तोरयन्त्यत्र तोरणम्, पुंक्लीबलिङ्गः ।

तौर्यत्रिक-न.-२७९-गति अने वाजिंत्र सलित नृत्य

□ नाट्य ।

* तूर्यस्वेदं त्रिप्रमाणं तौर्यत्रिकम् ।

तौलिकिक-पुं-९२१-धित्रकार, यिताशे.

□ रङ्गाजीव, चित्रकृत्, [चित्रकर शि. ८१] ।

* तूलिकालिखन शिल्पमस्य तौलिकिकः ।

त्यक्त-न.-१४७५-छोडी दीधेयुं, तन्नेयु.

द्र० उज्जितशब्दः ।

* त्यज्यते स्म त्यक्तम् ।

त्याग-पुं-३८६-दान, त्याग.

द्र० अंहतिशब्दः ।

* त्यजन्त्यागः ।

त्रपा-स्त्री-३११-लाज, शरम.

□ व्रीडा, लज्जा, मन्दाक्ष, (शूका), ही,

[व्रीड, शूका, मन्दाक्ष शि. १८] ।

* त्रप्यते त्रपा ।

त्रपु-न.-१०४२-(शे.-१६०) उधर्ष, सीसुं

द्र० आलीनशब्दः ।

* त्रपते इवाम्नेराशुद्रवणात् त्रपु । क्लीबलिङ्गः,

'भृमृत्'- (उणा-७१६) इत्युः ।

त्रपुबन्धक-न.-१०४१-(शे. १६०)-सीसुं.

त्रपुसी-स्त्री-११८९-कांडी.

द्र० एर्वासशब्दः ।

* त्रपत इव त्रपुसी, 'त्रेपूसः' (उणा-

५७८) ।

त्रयी-स्त्री-२४९-त्रयु प्रकारे वेद.

* त्रयोऽवयवा अस्याः त्रयी ।

त्रयीतनु-पुं-९८-स्य'.

द्र० अंशुशब्दः ।

* त्रयो वेदास्त्रयी सा तनुस्य त्रयीतनुः,

‘त्रयीतेजोमयो भानुः’ इति स्मृतेः ।

त्रयीमुख-पुं-८११-आदिभ्यः ।

द्र० अग्रजशब्दः ।

* त्रयी-ऋषयजुसामवेदा मुखेऽस्य त्रयीमुखः ।

त्रस-त०-१४५४-ञगभः ।

द्र० इड्गशब्दः ।

* त्रस्यति चलत्वात् त्रसम् ।

त्रस-त०-६०३-(शे०-१२५)-६६थः ।

□ स्तनान्तर, हृद्, हृदय, [असह, मर्मचर, गुणाधिष्ठानक शे०-१२५] ।

त्रसयोनि-पुं स्त्री-१३५७-त्रस श्वेनी उत्पत्ति-स्थानम् ।

* त्रसानां जीवानां योनय-उत्पत्तिस्थानानि ।

त्रसर-पुं-९१३-वञुकरनुं वञुवानुं साधनम् । (तासनी)

□ सूत्रवेष्टन ।

* त्रस्यति वलति त्रसरः; ‘जठर-’ (उणा-४०३)

इति बहुवचनाद् रः ।

त्रस्त-पुं-३६५ (शे० ६४)-पीड्यः ।

द्र० कातरशब्दः ।

त्रस्तु-पुं-३६५ (शे० ६४)-पीड्यः ।

द्र० कातरशब्दः ।

त्राण-त०-१४९७-२क्षिणु कशयेतुं ।

द्र० अचितशब्दः ।

* त्रायते त्रातम्, ‘ऋहीघ्रा’-(४।२।७६) इति कस्य वा नत्वम् ।

त्राण-त०-१५२३-२क्षिणु ।

□ रक्षण, ‘रक्षा’ ।

* त्रायते त्राणम्, अनङ् ।

त्रात-त०-१४९७-२क्षिणु कशयेतुं ।

द्र० अचितशब्दः ।

* त्रायते त्रातम् ।

त्रापुष-त०-१०४३-(शे०-१६२) ३पुः ।

द्र० कलधौतशब्दः ।

त्रायस्त्रिंशपति-पुं-१७४-(शे०-३१) ६न्द्रः ।

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

त्रास-पुं-३२१-अकस्मात् आनी पडतो लयः ।

त्रासदायिन्-पुं-४७९-त्रास आपनारः ।

□ शङ्कुर ।

त्रिक-त०-६०८-वांसानी नीये अन्ते साधण नी संधिनो भागः ।

* षष्ठवंशस्याऽधस्तादुर्वोः सन्धौ त्रिसङ्घट्ट-स्त्रिकम् ‘संख्याडते-’ ॥६।४।१३०॥ इति कः ।

त्रिक-त०-९८६-ञयां त्रयु रस्ता अेकडा थाय ते स्थानम् ।

□ त्रिपथ ।

* त्रयोऽवयवा अस्य त्रिकम् ।

त्रिककुत्-पुं-२१९-(शे०-६७)-विष्यु, नाशय्यु, इष्युः ।

द्र० अच्युतशब्दः ।

त्रिककुद्-पुं-१०३०-त्रिकुटालयः ।

□ सुवेल, त्रिमुकुट, त्रिकूट ।

* त्रीणि ककुदानि ककुदाकाराणि शिखराणि अस्य त्रिककुद् ‘त्रिककुद् गिरौ’ ॥७।३।१६८॥ इति ककुदादेशः ।

त्रिकट्ट-त०-४२२-सूडं, भरी, अने पीपर अेत्र-ल्युनुं मिश्रल्युः ।

□ व्युषण, व्योष [त्रिकट्टक शे०-२६] ।

* त्रीणि कट्टानि ऊषणानि च शुण्ठीमरिचपिप्पल्याख्यानि समाहृतानि त्रिकट्ट, व्युषणम्, त्रिकट्टकमपि । त्रिकट्टक-त०-४२२-(शे०-२९)-सूडं भरी अने पीपर अेत्र-ल्युनुं मिश्रल्युः ।

□ व्युषण, व्योष [त्रिकट्टक शे०-२६] ।

* त्रीणि कट्टानि उषणानि च शुण्ठीमरिचपिप्पल्याख्यानि समाहृतानि त्रिकट्ट, व्युषणम् त्रिकट्टकमपि ।

त्रिकण्टक-पुं-११५६-गो५३ः ।

द्र० गोक्षुरशब्दः ।

* त्रयः कण्टका अस्य त्रिकण्टकः ।

त्रिकाय-पुं-२३४-अुद्ध, सुगतः ।

द्र० अद्रयशब्दः ।

* त्रयः काया निर्माणाद्या अस्य त्रिकायः ।

त्रिकालविद्-पुं-२४-अरिहंतः ।

द्र० अधीश्वरशब्दः।

* त्रीन् कालान् वेत्ति त्रिकालवित् ।

त्रिकालविद्-पुं-२३२-भुङ्, सुगत.

द्र० अद्वयशब्दः ।

* त्रीन् कालान् वेत्ति त्रिकालवित् ।

त्रिकूट-पुं-१०३०-त्रिकुटायव.

द्र० त्रिककुटशब्दः ।

* त्रीणि कूटानि अस्य त्रिकूटः ।

त्रिगर्त-पुं-(अ.व.)-९५८-त्रिगर्त देश, (लाडोर प्रांतने अेक देश.)

□ जालन्धर ।

* तिस्रो गर्ता अत्रेति त्रिगर्ताः ।

त्रिगुणाकृत-न०-९६८-त्रयुवार ङथी भेउकुं भेतर.

द्र० तृतीयाकृतशब्दः ।

* त्रिगुणा क्रियते स्म त्रिगुणाकृतम्, त्रिवि-
लिखितम्, 'संख्यादेर्गुणात्' । ७।२।१३६॥ इति डाच् ।

त्रिदश-पुं-८८-देव.

द्र० अनिमिषशब्दः ।

* त्रिः दश त्रिदशाः, 'प्रमाणीसंख्याङ्ङः'
। ७।३।१२८॥ इति डः। "त्रिंशदेता देवतास्त्रिंशदेता-
स्त्रिंशदक्षरा विराङ्" इति श्रुतेः । तिस्रो वशा वयो
ऽवस्था येषां ते त्रिदशास्त्रिंशदवर्षा मनुष्ययुवानः
त्रिदशा इव त्रिदशा इति वा ।

त्रिदशदीर्घिका-स्त्री-१०८१-गंगा नदी.

द्र० ऋषिकुल्याशब्दः ।

* त्रिदशानां दीर्घिका ।

(त्रिदशावास)-पुं-८७-स्वर्ग.

द्र० ऊर्ध्वलोकशब्दः ।

* त्रिदशानामावासः ।

(त्रिदिवाधीश)-पुं-८८-देव.

द्र० अनिमिषशब्दः ।

त्रिदिव-पुं-न०-८७-स्वर्ग, देवलोड.

द्र० ऊर्ध्वलोकशब्दः ।

* तृतीयं दिवं लोकस्त्रिदिवम्, पुंस्त्रीबलिङ्गः,
मथुरयसकादित्वात् समासस्तीयलोपश्च । अत्र
दीव्यन्ति अस्मिन्निति षञर्थे 'स्थादिभ्यः कः'

(५।३।८२) इति कप्रत्यये दिवमति सिद्धम् ।

त्रिटशू-पुं-१९६-भडादेव, शिव, शंकर.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

* तिस्रो दशो यस्य स त्रिटक् । ललाटे नेत्र-
योगात् । यौगिकत्वात् विषमनेत्र इत्यादि ।

त्रिधा-अ. -१५४२-(शे०-२०६)गणु-प्रक्षरे.

□ [त्रिधा शे. २०६] ।

त्रिधातुक-पुं-२०७-(शे०-६२)-गणेश, विनायक,

द्र० आखुगशब्दः ।

त्रिधामन्-पुं-२१९-(शे०-६७)-विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

त्रिनेत्र-पुं-१६ (प.)-शंकर.

* त्रीणि नेत्राणि अस्य त्रिनेत्रः ।

त्रिपत्रक-पुं-११३६-पदाश वृक्ष आपरातुं
अड.

□ पलाश, किंशुक, ब्रह्मपादप, 'पर्ण, वात-
प्रोथ' ।

* त्रीणि पत्राणि अस्य त्रिपत्रकः ।

त्रिपथ-न०-९८६-गंगा त्रयु रस्ता भजे ते
स्थान.

□ त्रिक ।

* त्रयाणां पथां समाहारस्त्रिपथम् ।

त्रिपथगा-स्त्री-१०८१-गंगा नदी.

द्र० ऋषिकुल्याशब्दः ।

* त्रिपथेन गच्छति त्रिपथगा, त्रिमार्गागाऽपि ।

त्रिपदी-स्त्री-१२३०-ढाथीने तंग, ढाथीनी त्रयु
बंधाने पांधवानी होरी.

* त्रयः पादा अस्यां त्रिपदी । द्वयोरग्र-
जङ्घयोरेकस्यां च पश्चिमजङ्घायां गजस्य बन्धनमि-
त्यर्थः ।

त्रिपाव-पुं-२१९-(शे०-६७)-विष्णु, इष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

(त्रिपिष्टप)-पुं-८७-स्वर्ग.

द्र० ऊर्ध्वलोकशब्दः ।

* तृतीयं पिष्टपं त्रिपिष्टपम् । त्रिपिष्टपमिति

प्राच्याः । तेहि प्रायेण पवौ शसौ च व्यत्यस्य पठन्ति ।

(त्रिपुट)-पुं-११७१-वटाणा.

□ कलाय, सतीनक हरेणु, खण्डिक, [सतीन शि०-१०६] ।

(त्रिपुरान्तक)-पुं-२००-शंकर, महादेव.

द्र० अट्टहासिन्शब्दः ।

त्रिपुरी-स्त्री-९७५-चेटी देशनी नगरी.

□ चेदिनगरी ।

* तृतीया पुरी त्रिपुरी । मयुरव्यंसकादित्वात् । त्रयाणां पुराणां समाहारो वा । भाष्यकारवचनात् स्त्रीत्वम् ।

त्रिपुष्ट-पुं-६९५-प्रथम वासुदेव.

□ प्राजापत्य ।

* त्रयो वंशाः पृष्ठेऽस्य त्रिपुष्टः ।

यद्वोचाम—

‘दृष्ट्वा वंशत्रयं पृष्ठे, त्रिपुष्ट इति सूपतिः । नाम तस्याकरोत्सुनोरुत्सवेन महीयसा ॥’ इति

त्रिफला-स्त्री-११४६-६२३ थुडेडा अने आभणानु समाने लागे मियलु.

* त्रीणि पत्रानि समाहृतानि त्रिफला

अजादित्वादाप् ।

(त्रिमार्गगा)-स्त्री-१०८१ गंगा.

द्र० ऋषिकुल्याशब्दः ।

* त्रिमार्गेण गच्छति त्रिमार्गगा ।

त्रिमुकुट-पुं-१०३०-त्रिदृष्टासल.

द्र० त्रिकुटशब्दः ।

* त्रयो मुकुटभूताः कृत्य अस्य त्रिमुकुटः ।

त्रिमुख-पुं-४१-त्रीज श्रीसंभवनाथ ल. ना शासनदेव.

* त्रीणि मुखानि अस्य त्रिमुखः ।

त्रियामा-स्त्री-१४२-रात्रि.

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

त्रियूह-पुं-१२३९-पिंगल वज्रवाजो धोडो,

* त्रीन् युयति त्रियूहः ।

त्रिरैख-पुं-१२०५-शंभ.

द्र० कम्बुशब्दः ।

* तिलो रेखा अस्य त्रिरैखः ।

त्रिलोचना-स्त्री-५२९- (शि०-११३) -असती, कुवटा स्त्री

द्र० अविनीताशब्दः ।

त्रिवर्ग-पुं-१३८२-धर्म, अर्थ, अने काम अे त्रयु वर्ग.

* त्रिसङ्ख्यो वर्गस्त्रिवर्गः ।

त्रिवर्षो-स्त्री-१२७२-त्रायु वर्षानी गाय.

□ त्रिहायर्णा ।

* त्रिवर्षिका गौः ।

त्रिवलीक-त०-६१२-गुडा.

द्र० अधोमर्मनशब्दः ।

* तिलो वलयोऽत्र त्रिवलीकम् ।

त्रिविक्रम-पुं-२१६-विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* त्रयो विशिष्टाः क्रमाः सृष्टि-

स्थितिप्रलयलक्षणाः शक्तयोऽस्य त्रिविक्रमः, त्रिषु लोकेषु विक्रमः पादविन्यासोऽस्येति वा ।

त्रिविष्टप-पुं-८७-स्वर्ग.

द्र० ऊर्ध्वलोकशब्दः ।

* तृतीयं विष्टपं त्रिविष्टपम् । ‘भूर्भुवः-

स्वः’ इति श्रुतेः । अत्र मयुरव्यंसकत्वात्समासे पूरणप्रत्ययलोपः ।

त्रिशङ्कुज-पुं-७०१-हरिरथन्द्र राज.

□ हरिश्चन्द्र ।

* त्रिशङ्कोर्जातः त्रिशङ्कुजः ।

त्रिशङ्क्याजिन्-पुं-८५०-विश्वामित्र ऋषि.

□ गाधेय, ‘गाधिनन्दन’, विश्वामित्र, कौशिक ।

* त्रिशङ्कुं याजयतीति त्रिशङ्क्याजी ।

त्रिशला-स्त्री-४१-ल. महातीर स्वामीनी माता तुं नाम.

* त्रीणि-ज्ञानदर्शनचारित्राणि शलति प्राप्नोति

त्रिशला । त्रिहादित्वाद्च ।

त्रिशिरम्-पुं-१८९-कुभेर देव.

द्र० इच्छावसुशब्दः ।

* त्रीणि शिरांस्यस्य त्रिशिराः ।

त्रिशिरस्र-पुं-१८७-(शे०-३६)-२क्षस.

द्र० असृक्पशब्दः ।

* त्रीणि शिरांस्यस्य त्रिशिराः ।

त्रिशीर्षक-न०-७८७-त्रिशूण.

शूण ।

* त्रीणि शीर्षाणि अस्य त्रिशीर्षकम् ।

त्रिस्र-अ. -१५४२-(शे०-२६०) त्रयुवार.

त्रिसन्ध्य-न०-१४०-त्रयु संध्या (प्रातः, मध्याह्न, सायम्.)

उपवैणव ।

* तिस्रः सन्ध्याः प्राज्ञ मध्याह्नापराह्नकश्याः

समाहृतान्त्रिसन्ध्यम् ।

त्रिसर-पुं-न०-३९८-तस मिश्रित अन्त.

कसर ।

* त्रीन् सरति त्रिसरः । पुंक्लीबलिङ्गः, क्लीवेऽपि-

षजयन्ती यदाह-‘तिलतन्दुलमापैस्तु कुसरा त्रिसरा त्रयी ।’ इति

त्रिसीत्य-न०-९६८-त्रयुवार ङणथी भेडेसुं भेतर.

द्र० तृतीयाहुतशब्दः ।

* तिसृभिः सीताभिः सङ्गतं त्रिसीत्यम् ।

त्रिस्रोतसू-स्त्री-१०८१-गंगा नदी.

द्र० ऋषिकुल्याशब्दः ।

* त्रीणि स्रोतांस्यस्यां त्रिस्रोताः, स्त्रीलिङ्गः ।

त्रिहलय-न०-९६८-त्रयुवार ङणथी भेडेसुं भेतर.

द्र० तृतीयाहुतशब्दः ।

* त्रयाणां हलानां कर्षन्निहलयम् ।

त्रिहायणी-स्त्री-१२७२-त्रयु वर्षन्ती गाय.

त्रिवर्षा ।

* त्रिवर्षा गौः त्रिहायणी । ‘संख्यादेर्हायना-द्वयसि’ ॥२।३।७४॥ इति ङीः, ‘चतुर्हायनस्य वयसि’ २।४।९४॥ इति णत्वम् ।

त्रुटि-स्त्री-१४२७-लवभेश, अक्ष.

‘त्रुटी’, मात्रा, लव, लेश, कण ।

* त्रुटति त्रुटिः । ‘नाम्युपान्त्य’-(उणा-६०९)

इति क्दिः । स्त्रीलिङ्गः ।

‘त्रुटी’-स्त्री-१४२७-लव, लेश.

द्र० कणशब्दः ।

त्रेता-स्त्री-८२६-६ क्षिणु, आडवनीय अने गाड्पि त्य-अे त्रयु प्रकारतो अग्नि.

* त्रीन् (दक्षिणादीन् अग्नीन्) इता प्राप्ता त्रेता । पृषोदरादित्वाद् एत्वम् ।

त्रेधा-अ. -१५४२-(शे०-२०६)-त्रयु प्रकारे.

त्रिधा [शे. २०६-।]

त्रैपुर-पुं-९५६ (अ. न.)-त्रेटी देश-पूर्व हिन्दुस्तान.

डाहल, चौथ. चेदि ।

* त्रिपुर्या अदूरभवत्सत्रैपुराः । ‘निवासादूरभवै’ (दा२।६९।) इति अण् ।

त्रोटि-स्त्री-१३१७-पक्षीनी यांच.

* चञ्चु, चञ्चू, सपाटिका, सपाटी ।

* त्रोटयति त्रोटिः । स्त्रीलिङ्गः ।

व्यक्ष-पुं-१६-(प.)-शं३२.

* त्रीणि अक्षीणि अस्य व्यक्षः ।

व्यम्बका-स्त्री-२०३-पार्वती.

द्र० अद्विजाशब्दः ।

* त्रीण्यम्बकानि-त्रेत्राणि अस्याः व्यम्बका ।

व्युषण-न०-४२२-सुंठ भरी अने पीपरसुं मिश्रणु.

द्र० त्रिकटुशब्दः ।

* त्रीणि ऊषणानि-शुण्ठीमरिचपिप्पलाख्यानि

समाहृतानि व्युषणम् ।

त्व-न०-१४६८-भि-न्, ङहुं.

द्र० अन्यतुशब्दः ।

* त्वञ्चति त्वम् । ‘क्वञ्चित्’ (उप्।१।१७१।)

इति डः । सर्वनामेदम् ।

त्वक्षीरिन्-स्त्री-न०-११५४-वंश लोचन, वांस कपूर.

चुकाक्षीरी, वंशक्षारी, वंशरोचना

‘वंशल्लोचना’ ।

* त्वचः क्षीरमस्याः त्वक्षीरी । स्त्रीकक्षीवलिङ्गः ।

त्वक्त्र-१०-७६६-(शि०-६६)-३व्य.

द्र० उच्छदशब्दः ।

*त्वचं त्रायते त्वक्त्रम् ।

त्वक्पुष्प-१०-४६७-३०६ रेग.

□ सिध्मन, किलास, सिध्म ।

* त्वचः पुष्पमिव त्वक्पुष्पम् ।

त्वक्सार-पुं-११५३ (शि. १०४)-वांस.

द्र० तृणध्वजशब्दः ।

* त्वचि-वल्के सारस्त्वक्सारः ।

त्वग्मल-१-६३०-(शि १२७)-शैभ, इंवाडां.

द्र० तनूरुहशब्दः ।

* त्वचः मलमिव त्वग्मलम् ।

त्वच्-स्त्री-६१९-याभडी.

त्वच्-स्त्री-६३०-याभडी.

द्र० अजिनशब्दः ।

* तनोति त्वक् । 'तनेइवच्' (उणा-८७२)

इति इवच् । सिरामांसादि त्वचतीति वा ।

त्वच्-स्त्री-११२१-वृक्षनी छाव.

□ छल्ली, चोच, वल्क, वल्कल, [त्वचा शि. १००] ।

* त्वचति त्वक् । स्त्रीलिङ्गः । त्वचाऽपि ।

त्वक्-स्त्री-११८४-डेग वगेरेनी छाव, (शा३).

* त्वक् कदव्यादेः शाकार्ये उपयुज्यते इति ।

त्वचा-स्त्री-११२१-(शि १००)-वृक्षनी छाव.

द्र० त्वचूशब्दः ।

* त्वचति त्वचा ।

त्वचिसार-पुं-११५३-वांस.

द्र० तृणध्वजशब्दः ।

* त्वचि-वल्के सारस्त्वचिसारः । 'अद्वयञ्जनात्-' (३।२।१८) । इति विकल्पेन सप्तम्यलुप् ।

त्वक्सारोऽपि ।

त्वरा-स्त्री-३२२-गीतावण.

द्र० आवेगशब्दः ।

* त्वरणं त्वरा ।

त्वरि-स्त्री-३२२-गीतावण.

द्र० आवेगशब्दः ।

* त्वरणं त्वरिः । मण्यादित्वाद् इः । स्त्रीलिङ्गः ।

त्वरित-पुं-४९४-धृष्ण वेगवाणो.

□ जविन्, जवन ।

* त्वरते त्वरितः ।

त्वरित-१-वाच्य-१४७०-०१९६।

द्र० अविलम्बितशब्दः ।

* त्वरते स्म त्वरितम् ।

त्वष्ट-१-१४८६-छोलेक्षुं.

□ तनूकृत, तष्ट ।

* त्वक्षयते स्म त्वष्टम् ।

त्वष्ट-पुं-९६-सूयं.

द्र० अंशुशब्दः ।

* त्वेषति-द्रीप्यते त्वष्टा । 'त्वष्टश्चतुर्दुहित्रादयः' (उणा-८६५) इति निपातनात् ।

त्वष्ट-पुं-१८२ विथक्षर्मा.

□ विश्वकर्मान्, विश्वकृत, देववर्धकि ।

* त्वक्षति त्वष्टा । 'त्वष्टश्चतुर्दुहित्रादयः' (उणा-८६५) ।

त्वष्ट-पुं-९१७-२थडार-सुथार.

द्र० काष्ठशब्दः ।

* त्वक्षति-तनूकरोति दारुणि त्वष्टा ।

त्वाष्ट्री-स्त्री-११२-यित्रा नक्षत्र.

□ चित्रा ।

* त्वाष्टा देवताऽस्यास्ती दारुणि त्वष्टा ।

त्विष्-स्त्री-१००-किरथ.

द्र० अंशुशब्दः ।

* त्वेषणं त्विष् ।

त्विषामी-पुं-९७-सूयं.

द्र० अंशुशब्दः ।

त्विषि-स्त्री-१००-किरथ.

द्र० अंशुशब्दः ।

* त्वेषते त्विषिः । स्त्रीलिङ्गः ।

त्सरु-पुं-७८२-तशवारादिनी मूठ.

* त्सरति अनेन त्सरुः । पुंलिङ्गः ।

'भृमृतत्सरि-' (उणा-७१६) ॥ इत्युः । खड्गस्ये-

त्युपलक्षणम्, तेनान्यस्याऽपि मुष्टिस्तस्करुच्यते। यदमरः-

'त्सरुः खड्गादिमुष्टौ स्यात् ।

अभिधानव्युत्पत्तिप्रक्रियाकोशे

प्रथमो भागः समाप्तः ।

जयतु वीतरागः
स्वोपज्ञाभिधानचिन्तामणिना ममालाटीकायां आचार्यश्रीहेमचन्द्रस्वरिभिः
प्रमाणरूपेण प्रोद्भृतानि ग्रन्थकर्तृणां नामानि ॥

अन्ये	धन्वन्तरिः	मुनिः
अमरः	नन्दीः	वासवल्क्यः
अलंकारकृतः	नारदः	याज्ञिकाः
उत्पलः	नैरुक्ताः	लिङ्गानुशासनकृतः
एकेः	पदार्थविदः	लौकिकाः
काव्यः	पालकाप्यः	वाग्भटः
कामन्दकिः	पौराणिकाः	वाचस्पतिः
कालिदासः	प्राच्याः	वासुकिः
कौटिल्यः	बुद्धिसागरः	विश्वदत्तः
कौशिकः	बौद्धाः	वैजयन्तीकारः
श्रीरस्वामी	भट्टतोतः	वैयाः
गौडः	भट्टिः	व्याडिः
चाणक्यः	भरतः	आदिदिकाः
चान्द्राः	भारुगुरिः	शाश्वतः
दन्तिलः	भाष्यकारः	श्रीहर्षः
दुर्गः	भोजः	श्रुतिज्ञाः
द्रमिलाः	मनुः	सभ्याः
धनपालः	माधवः	स्मार्तीः
		हलायुधः
		दृष्ट्याः ।

स्वकृतग्रन्थानां नामानि ॥

तर्कः	निघण्टुः
त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरितम्	प्रमाण मीमांसा
द्वायश्रयमहाकाव्यम्	योगशास्त्रम्
धातुपारायणम्	लिङ्गानुशासनम्

शेषग्रन्थानां नामानि ॥

अमरकोशः	टीका	विष्णुपुराणम्
अमरटीका	धनुर्वेदः	वेदः
अमरमाला	नाट्यास्त्रम्	वैजयन्ती
अमरशेषः	पुराणम्	श्रुतिः
आगमः	महाभारतम्	संहिता
चान्द्रम्	माला	स्मृतिः ।
जैनसमयः	वामनपुराणम्	

शुद्धिपत्रकम्

पृष्ठ/कोलम-पंक्ति		अशुद्ध	शुद्ध	पृष्ठ/कोलम-पंक्ति		अशुद्ध	शुद्ध
१	४	० चिन्तामणी ०	चिन्तामणि०		३५	अस्ताघ	अस्ताघ
१/ A	१२	ब्रप	ब्रूप	६ A	१८	अगु	अगुरु
	१८	कुकुद	कुकुद		२१	शृङ्ग	शृङ्ग
	२६	कालिन्दीम्,	(कालिन्दीम्,		३४	ओको ऽस्यः	ओकोऽस्य
	२६	ब्रह्म	बुध्न	B	१	११०	११००
१/ B	१०	दिनवन्धु	दिनवन्धु		७	हव्यभुज	हव्यभुजू
	१२	वासरकृत्	(वासरकृत्,		११	शुचि,	शुचि, हुतवह
	१२	दिनकृत्	दिनकृत्)		१७	कुपाकु	कुपाकु
	२९	विरोक	विरोक		२०	दभूनस	दभूनम्
२ A	७	सिच	सिचू		२६	०तुभ्यो०	०तुभ्यो०
	B	७	पाप्मन्		२७	१२०३	११०३
	९	अघ	अघ		२९	८२४	८१४
	१०	“अमेर्महो”-	“अमेर्महो”		३४	८२४	८१४
३/ A	१६	दग्द	दग्द	७ A	९	अग्निज्वाला	‘अग्निज्वाला’
	१९	८३	८१		९	६२	६२०
	१९	अनरिग्रह	अपरिग्रह		१७	न.	न. ८३६
B	२	१०७४	१०७४		२८	अग्निहोत्र	अग्निहोत्र
	८	व्युत्क्रम	व्युत्क्रम	८ A	४	वश्य	वश्य
४ A	४	प्राड्विवाक	प्राड्विवाक		६	अग्रय	अग्रय
	४	न्याय द्रष्टा,	न्यायद्रष्ट,		७	० वरध्व्यं, वराध्व्यं	० वराध्व्यं,
	२२	निवृत्ति	निवृत्ति		७	प्राग्रय	प्राग्रय
	२३	निर्वाण	निर्याण		८	अग्रीयं	अग्रीय
	२४	नैश्चित्य	नैश्चिन्त्य		१७	५५२	५५१
४ B	२९	०वक,	०वक, वाणिंक,		२३	वर्णज्येष्ठ	वर्णज्येष्ठ
	९	कतव	कैतव		२४	वेदगर्भन्	वेदगर्भ
	११	अक्षवाह	अक्षवाट	B	१९	२३६	६२३
५ A	६	शिशु	शिशु	९ A	१८	अग्रय	अग्रय
	२२	अखात	अखातं		१८	१४३८	१४३९
	२६	७२	७१		२०	अग्रयाम्	अग्रयम्
	B	३१	स्तम्भिः		२१	१३८५	१३८१

पृ. को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
९ B	३० ६	सौरमेयी (अङ्क) पुं-२५७ अथेनो अभुङ्क भाग	सौरमेयी
	७	उक्राम०	उत्क्राम०
	१८	परिष्वङ्ग	परिष्वङ्ग
१० A	१५	अङ्कुर	अङ्कुर
	२०	० स्त्रियौ	० स्त्रियौ
	२२	वत्सनाम	वत्सनाम
	२७	लाङ्गुलिक	लाङ्गुलिक
	३४	इन्द्रियायन	इन्द्रियायतन
B	१०	अङ्गः	अङ्गाः ।
	१४	अङ्गाः	अङ्गा !
	२४	५८२	५८२
	३२	वीदा	वीदा
११ / A	१	अङ्गन	अङ्गद
	१४	अङ्गमरा	अङ्गराद्
	१५	मु तनय	मुततनय
	१८	४८२	४९२
B	३	२१६	११६
	२३	अङ्गिरस	अङ्गिरस
	३०	१९८८	१४८८
१२ A	२७	उर्मिका	अङ्गुल्यां०
	२८	अङ्गुली	अङ्गुलीयक-
	२९		न. ६६३- वींटी. □ उर्मिका ।
		*अङ्गुल्यां भवमङ्गुलीयम्, "जिह्वामू- लाङ्गु-" ॥६।३।१२७॥ इतीयः केऽङ्गुलीयकम्, 'अङ्गुच्छल' देश्याम् ।	
	३१	गोऽम्बा"-	"गोऽम्बा"-
	३३	अङ्गस	'अङ्गस'
B	१४	गोत्र	गोत्र
१३ A	२६	इन्द्रानुज	इन्द्रानुज

पृ. को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	२९	(गरुडाङ्क,	(गरुडाङ्क)
	३०	पद्मनाथ	पद्मनाभ
B	१	वभ्रु	वभ्रु
	१०	एकदश	एकदश
	२१	पुष्पहास	पुष्पहास
	२४	वृन्दाङ्क	वृन्दाङ्ख
	२५	विश्वभुज	विश्वभुज
	२८	वश	वश
	३४	४४३	४४
१४ A	२	५८	६८
	१०	आप्सरःपति	अप्सरःपति
	२९	वेदगर्भ	वेदगर्भ
	३३	खष्ट	खष्ट
B	६	अजा	अज
	११	अजाव,	[अजाव,
	११	१४	१४]
	१३	अजकाव	अजकाव
	१७	अज	अज
१५ A	४	असद्व्येतृ	असद्व्येतृ
	१६	अजस्रम	अजस्रम्
	२०	अजहा	'अजहा'
	२१	आत्मगुप्त	आत्मगुप्ता
	२८	अजेवीन'	अजेवीन
B	४	२११	२१९
	१२	चर्मन	चर्मन्
	२२	याभःथीडीयुं	याभाथीडीयुं
	२९	० त्यस्मिन्	० त्यस्मिन्
१६ A	१	त्राणपृषत्क	त्राण, पृषत्क,
	१	शिम्व	विशिम्व
	२	सायक,	सायक, पत्रवाह
	२	इपु	इपु
	२	शिलिमुख	शिलीमुख
	४	वार, वीर,	वार,
	२३	१०	१६

पृ./को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	B १२	अञ्जनाधिक	अञ्जनाधिका
	१३	हालिनी	हालिनी
	२१	पताकाभ्यां	पताकाभ्यां तु
	२१	संश्लेषाद्	संश्लेषाद्
१७ A	१	अद्वा □	[अद्वा शे. २०१]
	B ५	पञ्चमुख	पञ्चमुख
	८	अब्दवाहन)	अब्दवाहन
	९	वह्निरेतस्	वह्निरेतस्
	१४	(पशुनाथ)	(पशुनाथ,
	१५	पिनाकभृत्	पिनाकभृत्
	१८	कपालिन)	कपालिन)
	३१	जयत	जयंत
	३३	जगत्सष्ट	जगत्सष्ट
१८ A	३	१५०२	१५०१
	५	नं	न.
	८	अदद्	अदड
	१२	चल	चेल
	२६	०ती तीत्याणि:	०तीत्यणि:
	२७	अणिमा	अणिमन्
	२८	महायपि	महानपि
B	२७	सङ्घचारिन्	सङ्घचारिन्
१९ A	६	अतलस्पृश	अतलस्पृश
	१०	१५४१	१५४२
	२३	उत्पात्यय	उपात्यय,
B	५	पुं	पुं ९८४
	१५	अत्यर्थं	अत्यर्थं
	२६	'समधिक'	'समधिक' । *
२० A	३२	अतीवक्षुत्	'अतीवक्षुत्
B	१	अतीसारकिन्	अतिसारकिन्
	१२	परलोक,	परलोकाम,
२० B	२६	२२२	४२२
	३३	कुमुदसुहृद्,	कुमुदसुहृद्)
	३५	(मुधास्	(मुधास्)

पृ. को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	३५	कौमुदिपति	कौमुदीपति
२१ A	४	छायाङ्ग)	(छायाङ्ग)
	१५	अत्रैमुने०	अत्रैमुने०
	१७	०ज्योतिष	०ज्योतिष्
	१९	अत्रिदग्ज०	अत्रिदग्ज०
B	२८	पुं.	पुं १०७४
	३१	१०२७वत	१०२७
२२ A	७	इश्वग	ईश्वग
	११	पण्डी	पण्डी
	११	कान्ताखसिनी	कान्ताखसिनी
	२२	इश्वरी	ईश्वरी
	२४	पौत्ती	पौत्री
	२७	विरजस्	विरजस्
	२८	कौटमी	कौटमी
B	२	(अद्विद्विष)पु.	(अद्विद्विष)पुं
	२	१७५	१७५, ४८६
	७	पञ्चज्ञान	पञ्चज्ञान
	९	०मितावर	०मितावर
	११	विज्ञानकामतृक्	विज्ञानमातृक्
	२३	०दिवात्	०दिवात्
	२६	इत अधरः	इति अधरः
२३ A	४	अ.	अ. १५४२
	२१	२५५	२५५, ३५६
	३२	अधियागं	अधियाडगं
		सारसनम	सारसनम्
B	१	अधिक्रयंतं	अधिक्रियंतं
	११	अधिष्यते स्म	
	१३	ऊर्ध्वसूमिः	ऊर्ध्वभूमिः
	२३	७६७	७६७(शि.६६)
	२४	(शि. ६६)	
B	२४	०शब्दः ।	०शब्दः ।
	२५	अधिरोहिणी	अधिरोहणी
	२८	अधिरोहिणी	अधिरोहणी
	३०	०रोहिणीशब्दः।	रोहणीशब्दः ।

पृ. को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
२४ A	२	(चुल्ली)	(चुल्लि)
	३	[अन्ति शि. ।	[अन्ती शि. ८६]
	६	पुर	पुर
	११	०शद्र	०शब्दः ।
	३२	उपसंख्यान	उपसंख्यान
B	१२	२२९.	२१९.
	१४	अधोमुख'	अध्यक्ष
	१७	अधियान्य०	अधिकान्य०
	१८	८२२	८२१
	२१	अध्वसाय	अध्यवसाय
	२३	अर्जस्	ऊर्जस्
२४ B	२५	३५७	२५७
	२६	३२२	३२३
	३१	कृताआप०	कृतसाप०
	३४	याञ्च,	याञ्चा,
२५ A	८	पविन्	पन्थिन्
B	११	अनुडुह	अनडुह
	२३	अनडुह०	अनडुह०
	३२	मुश्पथ	सुरपथ
	३४	०वत्म'न	०वत्म'न्
	३४	वियत्	वियत्
	३६	अवटिन्	अवटिन्
२६ A	६	द्विसहस्राक्ष	द्विसहस्राक्ष
	२९	दूर्वा, अनन्ता	दूर्वा,
	३०	सहस्रवर्षीया	सहस्रवर्षीया
B	१	एकाग्र,	एकाग्र,
	१८	अजस्रशब्दः ।	अजस्रशब्दः ।
	३२	०नवस्थितः ।	०नवस्थितिः ।
	३३	१४५३	१४५३-शा'धत्.
			नित्य. □
	३३	सदातन्	सदातन्
२७ A	१०	अवमानित्	अवमानित
	१०	अवगणित	अवगणित्
	१२	अनादत्म्	अनादत्म्

पृ. को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	२३	नम स०	नम्रस०
	३३	आविलमिन्	आविलमिति
B	१	निष्प्रवाणि	निष्प्रवाणि
	२०	अनिरुद्ध	अनिरुद्ध
	२२	निरुधेते	निरुद्धयेते
	३२	०दिक्य०	०दिक्य०
	३६	अनन्त्ये०	अनन्त्य०
२८ A	४	(अनिश)	अनिश
		अनिशम्)	(अनिशम्)
	४	१४७२	१४७१
	३०	सतीक	समीक
	३४	अनीकरथ	अनीकरथ
	२७	(उपमति)	(उपमिति)
२९ A	६	०गच्छत	०गच्छति
	७	४९६	४९६(शि. ३८)
B	२	०वैज	०वैजयन्त-
	३	० नामानः	०नामानः ।
	४	पुं.	पुं ३४७
	९	०मास्यादि०	०मस्मादि०
	१३	प्रधानसं०	प्रधानः सं०
	१९	प्रगति	प्रगति
३० A	१९	[अनुराधा	[अनुराधा
	२६		अनुवत्सर पुं
			१५९-वर्ष.
	२७	हायन,	हायन, अब्द ।
B	६	अनुहरणं	अनुहरणं
	१५	"ऋक्पूः"	"ऋक्पूः"
	१७	इत्युपादेशः ।	इत्युपादेशः ।
	२०	२०२	१०२
	२२	वपुलस्कन्ध	विपुलस्कन्ध
	३२	सत्येतरद्	सत्येतरद्
३१ A	६	मतजङ्ग	मतजङ्ग
	१४	पीवति	पिबति
	१६	अदहा०	अदहा०

पृ. को.	पक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	२९	अनेडोडपि	अनेडोऽपि
B	२८	कपुरुष०	एकपुरुष०
	३०	७ ६	७२६
	३३	अन्तपुरे०	अन्तःपुरे०
	३३	० श्यक्ष ।	० श्यक्षः ।
	३६	अन्तक	अन्तक
३२	A	३	शीर्गाहि
		४	(यमराज)
		८	(१० परि.)
		८	वधक
		१६	अन्तकृद्दशा
		१७	अन्तर
		१९	इत्यग्
		३३	अन्तरम्
B	२९	द्रुमा	द्रुमाः
		३१	हिरु, नानाकृ
		३३	त्वाम रेण
३३	A	१	कुखः”
		७	अन्तर्गडत्य०
		१०	अन्तर्दि
		१२	मन्तर्दा
		१३	इत्यङ् ।
		१६	० द्वीगमन्तर्दि
		१८	अन्तर्दार
		३४	अवेो शास्त्र
B	८	०नामन्तम०	०नामन्तम०
		२०	१३३
		२७	‘अभ्यास’
		३१	अन्तिक
३४	A	५	१००२ पाडोशीनुं
			१००१ पाडो—
			शीनुं धर.
		१८	अलुप
B	१४	दृष्ट्यु०	दृष्ट्यु०
		२१	तिमिर, (पुन)

पृ. को.	पक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	२२	(भूच्छाया)	(भूच्छाय)
	२६	अन्ध	अन्धं
	२७	(अन्धकारि)	(अन्धकारि)
	२९	२००	२००-महादेव
	३१	०मुहृदत	०मुहृद्
३५	A	१	अच्चतम०
		२	“ध्वान्ते
		६	अशनजीवनक, अशन, जीवनक,
		१३	अन्धु
		२१	१०९,२
		२६	अन्यतरत्
		२६	भिन्नत्वम्, त्वं, भिन्नत्व, त्व,
		३१	अन्यत्
		३२	उतम०—
		३३	उतरः
		३४	अन्यतरयुस्
B	३	अन्यभृत	अन्यभृत्
		६	‘परभृत’
		७	०भर्ति पुण्या०
		१४	अन्युन
		२७	अन्वच
		३२	वंश
३६	A	१	आन्वाष्ट
		४	१४९,२
		१०	वार
		१०	दक
		११	तीय
		१२	वार
		१७	पडस
		२०	साच्युः
		२५	सन्दाव
		२६	प्रदाव
		२६	[निशन
३६	B	९	४४७

प्र. को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	१४	अपतन्तरम् ।	अपदान्तरम् ।
	२१	अभ्यमिति	अभ्यमित
३७ A	३	इति	इति
	३६	यापते	यायते
	३१	[पूर्वतरा	[पूर्वेतरा
	३२	* मेताऽपरा ।	* मेतामपरा ।
		शेष०	शेष०
३७ B	१	० त्वादपरा,	० त्वादपरा,
	२	जपादित्वाद्	जपादित्वाद्
	१०	[अप्रतिहता,	(अप्रतिहता)
	११	आस्फोटा,	'आस्फोटा
	१२	विष्णुक्रान्ता	विष्णुक्रान्ता ।
	१५	७५२	७७२
	३३	वृट्	वृप्
	३८	वासौकस	वासौकम्
३८ A	१	आच्छादयति	आच्छादयतीति
	१४	कुत्सा	कुत्सा
	२६	स्मेति	स्मेति
	२९	अपशदम्	अपशदम्
	३१	०त्यपष्ट	०त्यपष्ट
	३१	०ऽम्ब-	०ऽम्ब-
	३५	प्रतिलोम	प्रतिलोम
B	६	न	न १४६५
	८	मित्यथः	मित्यथः
	१०	”	अपसव्य
	३१	हासः]	हासे]
	३२	(अपांताव)	(अपांताथ)
३९ A	४	अपाच्	अपाच्
	१४	”	”
	१५	०गेवाऽपा०	०गेवाऽपा०
	१५	“अदिक०	“अदिक०
	२५	सुधीना	सुधीना
	३०	स्वैरिन	स्वैरिन
	३२	अपावृत्	अपावृत्त

प्र. को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	३३	लुटित	लुटित
	३४	अपवृत्तम्	अपावृत्तम्
	३५	९०१२	१०१२
	३६	मतवारण	मत्तवारण
B	१	इति	इति
	८	पिञ्ज, निष्कारण,	पिञ्ज, निष्कारण,
	२१	पुप	पूप
	२२	अपुपः	अपूपः
	२३	'इत्युपुपः	'इत्युपुपः
३९ B	३३	०म्बद्धाधिकारत्वा०	०म्बद्धाधिकारित्वा०
	३४	अप्रतिचक्र	अप्रतिचक्रा
४० A	१	□ विलक्षण	अप्रतिपत्ति-स्त्री- १४९७-अथै।जन विनानी स्थिति. □ विलक्षण ।
	२	द्र० अपराजिता-	
		शब्दः	(अप्रतिहता)-स्त्री ११५६-गरुडी द्र. अपराजिताशब्दः ।
	४	'अप्राग्य'	'अप्राग्य'
	१०	”	”
	१६	स्त्र	स्त्री (ग. व.)
	१८	देवगणिका)	(देवगणिका)
	२०	इत्यस	इत्यस्
	२०	०ऽपरा देशश्च	०ऽपरादेशश्च
	२२	स्त्रीं लिङ्गो०	स्त्रीलिङ्गो०
	२६	अचकेशी	अचकेशिन
	३०	(असंबद्ध)	(असंबद्ध)
	३१	असंबद्ध	असंबद्ध
४० B	११	अत्रिद्वग्ज०	अत्रिद्वग्ज०
	२१		द्र. अंशुशब्दः ।
	२९	“आपोऽचप्”	“आपोऽचप्”
	३५	कफद	कफ
	३५	०ककः	०कफः

पृ. को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
४१	A ३	या	यम
	३	नासत्यदस	नासत्यदस
	१४		अन्वेः जाता अन्धिजा ।
	१६	अन्धमण्डकी	अन्धिमण्डकी
	१९	अन्धशयनः ।	अन्धिशयनः ।
	२४	अन्नहण्य	अन्नहण्य
	२६		□अवधयाच्चा
	२७	अन्नहण्यम्	अन्नहण्यम्
	३१	अ यद	अभयद
	B ४	अव्यथा,	अव्यथा,
	१०	७५	७७
	११	□नमौ	□नमौ
४२	A १८	कृतकृत्य	कृतकृत्य
	२९	४६१	४३१
	३१	यत्काल्य	यत्काल्यः
	B १४	निर्याण,	
	२५	स्मेति	स्मेति
	२७	आकृत	आकृत
	२८	प्रयन्त्य०	प्रयन्त्य०
	३५	पराजित ।	पराजित ।
४३	A २	२६२	२६१
	८	दुर्द्ध	दुर्द्ध
	१४	दर्प	दर्प,
	२३	०मुख पाती०	०मुखं याती०
	३५	३४२	३४१
	B ९	वञ्	वञ्
४४	A ७	द्र. अवन्तिसोभशब्दः ।	
	२५	असकृत	असकृत
	२८	०भीक्ष्णक्षर०	०भीक्ष्णं तीक्ष्णाक्षर०
	३३	रितिः गोडः	रिति गौडः ।
	B ७	अभ्यञ्जन	अभ्यञ्जन
	७	४२७	४१७
	१५	०ऽम्यतेः	०ऽम्यते

पृ. को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	२३	“अभ्यमित्र०	“अभ्यमित्र०
	२४	७९१	७९२
	२८	१४५२	१४५१
	३१	इतीडभावः ।	इतीडभावः ।
	३३	(घाटी,	घाटी,
४५	A १	०मिति	०मिति अभ्यवस्कन्दः,
	८	म्यागत	अभ्यागत
	१७	०व्यावृत	०व्यावृत
	२०	उपक्रम	उपक्रम
	B २४	अभ्युपा०	अभ्युपा०
	२५	अभ्युप	अभ्युप
	३५	१६४१	१६४
४६	A २	जलमुच् ,	जलमुच् , जलधर , (वारिवाह,
	७	अंभ्र	अंभ्र
	१०	ख	ख
	२३	ऐरावत	ऐरावत
	२५	अभ्रस्थ०	अभ्रस्थ०
	२७	अभ्रमुप्रिय	अभ्रमुप्रिय
	२९	अभ्रमुः	अभ्रमुः
	२९	“अभ्रमुः”	“अभ्रेरमुः”
	३१	यल्लक्ष्म-	यल्लक्ष्म-
	३२	०ऽभ्रमुं	०ऽभ्रमुं
	३३	२७७	१७७
	B ८	१०२४	१०२६
	२५	०ते इति अमर्त्याः	०न्ते इति अमर्त्याः,
	२६	म्रियते	म्रियन्ते
	२७	मर्ताः	मर्ताः
	२८	मर्त एव मर्त्याः	मर्ता एव मर्त्याः
	२९	मर्त्यं अमर्त्यं	मर्त्याः अमर्त्याः
४७	A १	पुं	पुं-३२०
	१	प्रतिशर	प्रतिशर करवानी
	२	जिगीषोत्सा०	जिगीषोत्सा०
	२	जिगीषोत्सा०	जिगीषोत्सा०
	३	अमर्षः,	अमर्षः,

पृ.को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	११	अमावस्या	अमावास्या ।
	१५	साक	साक
	१५	सम, सार्धम्	समं, सार्धम्,
	१९	क्षीण	क्षीण
	३२	'अमानस्य	'अमानस्य'
	३४	अमालसी	अमावसी
B	१	चन्द्राअर्का०	चन्द्रार्का०
	४	अमाशब्दः ।	अमाशब्दः ।
	७	१५०	१५१
	१०	"	"
४८ Ā	१५	पुं	पुं -- ७ (प.)
	१८	अमृतपायिन्	(अमृतपायिन)
	२२	अमृतलिह्	(अमृतलिह्)
	२५	□ अमृतपशब्द ।	द्र. अमृतपशब्दः।
	२७	□ अत्रिदृजशब्द ।	द्र. अत्रिदृज- शब्दः ।
	२८	अमृतम्	अमृतम्
	३०	१४५७	११५७
	३२	मधुपर्णी ।	मधुपर्णी ।
	३६	अमृता	'अमृता'
B	१९	'(अमोघा)	(अमोघा)
४९ A	३४	(शे. ३०)	(शे. २९)
B	१२	अम्बुवृद्धि	अम्बुवृद्धि
	१५	अम्बुकृत	अम्बुकृत
	१८	अम्ब	अम्ब
	१८	१३३८	१३८८
	२२	निम्न०	निम्न०
	२४	अम्भः सः ।	अम्भसुः ।
	२८	दन्त शठ [अम्ब	दन्तशठ [अम्ब
	३५	अम्बलिका,	अम्बलिका,
५० A	८	संच्छन्ना	संच्छन्ना
	११	अयप्रतिमा	अयःप्रतिमा
	२४	पारसव	पारशव

पृ.को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	२५	कृष्णामीष	कृष्णामीष
B	७	२६ परि	१६ (प.)
	१०	पश्चेपु	पश्चेपु
	१६	१०२७	१०१७
	१८	अयोऽग्राम्	अयोऽग्रम्
	२२	वट	कृत
	२७	१०२७	१०१७
	३५	इयंति	इयति
५१ A	३	योऽराः	योऽरौ
	६		द्र० आरसवशब्दः ।
	१०	५२०	५१०
	२०	इन्द्रति	इन्द्रन्ति
	२१	अन्य	अन्यः,
	२३	१२९२	१२९१
	२६	अरण्यानी	(अरण्यानी)
	२६	११३०	११११
	२९	अन्य	अन्यः,
B	२०	महीत्पल,	महोत्पल, जलरुह,
	२१	जन्मन्, पङ्कुर,	जन्मन्, (सरोज, पङ्कुरह)
	२२	सरसिरुह)	सरसीरुह)
	२९	अरर	अररि
	३१	इयर्तीति	इयर्तीति
५२ A	४	(शे.	(शे. १४६)
	५	(अराफल)	(आराफल)
	२३	अरि	अरिन्
	२६	अरिषड्वर्गा	(अरिषड्वर्गा)
	२६	१४२३	१४१३
	३१	चापूर	चाणूर
B	१	घोलत	घोल
	३	९६७	९९७
	७	केनिल	फेनिल

पृ. को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	१०	१०३९	११३९
	२६	अपश्चिमा०	अपश्चिमा०
	२७	अरिष्ट०	अरिष्ट०
५३	A १०	सौपर्ण य	सौपर्ण य
	११	ताक्ष्य	ताक्ष्य
	१३	मापक्ष	महापक्ष
	२२	“बहुविद्र०	“बहुविच्च०
	३२	अरुष	अरुष्
	३५	“रुघति”-	“रुघति”-
	३५	प्रत्यय ।	प्रत्ययः ।
५३	B ३	क्षत्रियखेट ।	क्षत्रियखेट ।
	१०	२८२	१८२ (द्वि.व.)
	१८	(शाक्य	(शाक्य)
	२२	वान्वः	वान्धवः
	३१	अभ्रमातङ्ग०	अभ्रमातङ्ग०
५४	A ३	भृगण	भृगण
	११	अर्घति	अर्घति
	२१	प्रतिरूप	प्रतिरूप
	२५	अर्चिष	अर्चिष्
	३०	“रुचर्चि	“रुचर्चि”-
	३२	अर्चिष्मत्	अर्चिष्मत्
	B ५	कीर्तिमिति	कीर्तिमिति
	६	(३०॥२८८)	(उणा-२८८)
	८	सव्यासाचिन्,	सव्यसाचिन्
	९	विष्णु, श्वेतह्वय,	जिष्णु, श्वेतह्वय,
	१७	आष्टापद,	अष्टापद,
	१९	जातरूप	जातरूप
	१९	चाभीकर	चामीकर
	२०	कात्तस्वर	कात्तस्वर
	२०	‘कर्बुर	‘कर्बूर
	२१	कर्बुर	कर्चूर
	२२	[लोमन,	[लोभन,
	३१	इति	इति

पृ. को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	३६	पाण्डुर	पाण्डुर
५५	A १	अज्यते	अज्यते
	४	[हनन्त् शि. १)	[हनन्त् शि. १०]
	५	ध्वजः ।	ध्वजोऽधुन-
			ध्वजः ।
	७	द्र० अहन्याशब्दः ।	द्र० अध्या-
			शब्दः ।
	९	अर्णव	अर्णव
	१९	अणम	अर्णसू
	२१	अतीर्ण०	अतीर्ण०
	२३	अस	असू
	२४	अर्ति	अर्त्ति
	२६	अर्ति	अर्त्तिः
	२९	कण्ट	कण्ट
	३०	वाध	वाध
	३१	अर्त्तिः ।	अर्त्तिः ।
	३६	०र्त्तिभ्यस्थः”	०र्त्तिभ्यस्थः”
	B १२	३३८	३८८
	२१	वदनमित	वदनमिति
	३०	०सुप्तिक	०सुप्तिक,
५६	A ८	(१८२)	(१२८)
	१०	अर्धपटी	अर्धः पटी
	१५	अर्धकूट	अर्धकूट-पुं
	२९	अर्धलाटिका	अर्धलाटिका
	३६	अर्धेन्दु	अर्धेन्दु
	B ५	३२८	३३८
	६	वाल	वाल
	१३	०ऽय	०ऽयः”
५७	A ८	सकीर्णक, पालक,	प्रकीर्णक, पालक,
	१५	अर्व	अर्वन्
	२५	अशंस	अशंस
	B १	४४९	४४७
	८	०भावन्चेति	०भावन्चेति

पृ. को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
१२	(अर्हभद्रहारक)	(अर्हभद्रहारक)	
१९	खङ्कर, चुर्ण०	खङ्कर, चुर्ण०	
२३	वस्वोक०	वस्वोक०	
३३	“युत०	‘युत०	
३७	०का न	० का । ० न	
३७	०ति लक्ष्मीः ।	०ति अलक्ष्मीः ।	
५८ A	१ १३५०	१३०५	
	२ अली०	[अली०	
	३ निविष०	निविष०	
	१४ ०लङ्ककर्मा-	०लङ्कर्मा-”	
B	१ असः	अस्	
	१५ तुम्बि,	‘तुम्बि,	
	१८ नञो०	“नञो०	
	२१ अलि	‘अलि’	
	२३ १२२२	१२१२	
	२६ मधुकर	मधुकर	
५९ B	११ ४२९	४१९	
	१३ ३२४	३२४	
	२३ ०ऽस्यऽस्ति	०ऽस्याऽस्ति	
	२४ ०वकीर्णा	०वकीर्णा	
	२६ ३२४	३१४	
६० A	२३ (वग्रह,	(वग्राह,	
	२६ ‘अवग्रह’	अवग्रह	
	२२ अल्	अल्	
	२३ ‘अन्नग्राह’	‘अवग्राह’	
	२४ अवग्राह	□ अवग्रह ।	
	२९ अवचूलः	अवचूलः ।	
	३६ भृशादिते	भृशादिते	
B	६ स्त्री	स्त्री-१३६४	
	८ अवटी-स्त्री	अवटिन्-पुं	
	१४ १२७)	१२७)इत्यवात् प्रत्ययः ।	
	१८ शिरःपीठ	[शिरःपीठ	

पृ. को	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	२९	उत्तंस	उत्तंस
६२ A	३ विश्वक	विश्वक	
	१९ अर्जुन०	अर्जुन०	
	२४ न.	न. ८११	
	३६ ०याञ्जा)	०याञ्जा)	
६३ A	१० अवलगत	अवलगति	
	१० ०लिङ्गोऽयम्	०लिङ्गोऽयम्	
	१३ ०लम्बवते	०लम्बवते	
	२५ अवनम्य	अवनम्य	
	३२ तीहार,	नीहार,	
	३२ तुषार,	तुषार, [धूमिका, धूममहिषी, धूमरी शि. ६५]	
B	७ “सकथ्यक्षणः”	“सकथ्यक्षणः”	
	१६ स्पशचार	स्पश, चार,	
	३० अवसित	अवसित	
	३२ अवसितम्	अवसितम्	
	३५ वटक	वटक	
६४ A	१३ ५१३	५९३	
	१६ गाह,	ग्राह	
	१८ “अहसा०	“अवहसा०	
	२४ ०दित्वात्	०दित्वात्	
	२८ त्रिलिङ्ग ।	त्रिलिङ्गः ।	
	३१ ०श्चास्येति	०श्चास्येति	
	३१ अवाकश्रुतिः ।	अवाकश्रुतिः ।	
B	३ अवाच	अवाच्	
	६ अवाच	(अवाच्)	
	८ अवाची	(अवाची)	
	१८ त्रियते	त्रियते	
	२७ ईः	ईः	
६५ A	१४ वर्षणी	वर्षणी	

पृ. को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	१५	त्रिलोचना	त्रिलोचना
B	३	द्राक्	द्राक्
	६	अवलम्बित	अवलम्बित
	१९	“तृस्तृ०	“तृस्तृ०
	२३	निर्वाण	निर्वाण
६६ A	२४	□ भुक्षा,	□ बुभुक्षा,
	३०	“भुत्तृइ-”	“भुत्तृइ-”
	३०	१२३)	१२३)
	३३	शव	शव
	३६	रिपून्	रिपून्
B	७	शे.	(शे. ३८)
	१५	अहस्०	अहस्०
	२९	गभः	गभः
६७ A	२५	दृञ्जल	[दृञ्जल,
B	१४	“लट्खिटि-”	“लट्खिटि-”
	१८	गूढ०	गूढ०
	२०	शफो०	शफो०
६८ A	१५	शेञ्ज	शेञ्ज
	१९	प्रयुज्ये	प्रयुज्यते
	२०	सदत्वे	“घटृत्वे”-
B	२२	१२१०	१२११
	३५	पुच्छाद्यैः	पुच्छाद्यैः
६९ A	१९	अष्टापदं	अष्टापदम्
	२७	६२४	६१४
	३१	२१९	२१९ (शे. ६८)
B	५	० वर्त्मन,	० वर्त्मन,
	७	असङ्कुल	असङ्कुलः
	१४	सति	सती
	१६	कौलहेर,	कौलहेर,
	३३	६०३	६०३(शे. १२५)
७० A	५	खट्वा,	खट्वा,

पृ./को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	८	जसङ्ग	प्रसङ्ग,
	२८	सप्ताचिंप	सप्ताचिंप
	२९	०वासस	०वासस्
B	१४	११९८	११९४
	१९	हरस्वत्वाद्	ह्रस्वत्वाद्
	२०	अशु	असु
	२५	अति०	अति०
	२७	असुमत	असुमत
	२८	सत्त्व,	सत्त्व,
	३६	अपनाद्	अपानाद्
७१ A	७	असुराहव	असुराह
	८	वङ्ग-	वङ्ग-
	९	खण	खण
	१०	आहवा०	आह्वा०
	१०	इति	इति
	११	०राह्वं	०राह्वं
	२६	सूक्ष्मये	सूक्ष्मयेति
	२७	असूक्कर	असूक्कर
	३१	असूक्प	असूक्प
७२ A	३२	पुण्यसंभव,	पुण्यजन,
	३३	कौणय,	कौणय,
	३३	यातुधान,	यातुधान
	३४	रक्षस,	रक्षस्,
	३४	क्रव्याय)	क्रव्याद्
B	४	असूक्पः ।	असूक्पः ।
	१७	असूक्	असूक्
	२४	इति	इति
	२९	अस्तम्	अस्त
	३१	क्षि	क्षिप्त,
	३१	१२४]	१३४]
	३३	अस्त	अस्तम्
	३३	१५६९	१५३९

पृष्ठ/कोलम-पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
७२ A २	लंखं अध्वा-	लब्धमध्य-
११	अस्ति०	(अस्ति०
१४	प्रवदति	प्रवदति
२४	तद्भावो०	तद्भावो०
३१	अस्येति	अस्यते
B १	१४३ आण्)	१४३) आण्.
३	(अस्त्रग्राम)	अस्त्रग्राम
९	अम्त्री	अस्त्री-२त्री
१८		अस्थि-न.६ १९
१९	६१९	६२५
२१	देह, धारक	देहधारक,
२६	०तेपस्,	०तेजस्
३५	अस्थिरपञ्जर	अस्थिपञ्जर
७३ A २	पञ्जरं	पञ्जरः
२४	शि० ४८]	शि० ४८]
२६	अस्थिरस्नेह०	अस्थिसंभव०
३४	०वाच	०वान्
B १९	असंघा	असृपा
२३	असौम्यस्वर	अस्वर
७४ A ३	(अहंकारीन)	(अहंकारिन)
६	अहयुस,	अहंयुस्,
९	विवस,	दिवस,
१२	अहमग्रिका	(अहमग्रिका)
१७	०महेश०	०महंश०
२१	२०]	१९.]
B ३	प्रातर्	(प्रातर्
१६		आव्युत्पत्ति
		सर्पार्थनी छे.
२२	विलेशय	त्रिलेशय
२४	ललिहान	लेलिहान,
२७	८२	८१
७५ A १	निलंघनी	[निलंघनी
१३	अहितुण्डिक	'अहितुण्डिक'

पृ. को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
B २	अहिनी०	अहिं नी०	
१३	०बुध्	०बुध्,	
१६	नमो नमो नमो०	नमो नमो०	
७६ A २	द्र० इन्दिराद्यब्दः ।	□ लक्ष्मी,	
		पद्मा, रमा, ई	
		(या) मा, ता	
		सा, श्री कमला,	
		इन्दिरा, हरिप्रिया,	
		पद्मवासा, क्षीरो-	
		दतनया[भर्भरो,	
		विष्णु, शक्ति,	
		क्षीराब्धिमानुषी	
		शे० ७८]	
७६ A १३	४६२	४६३	
१४	आपाटव०	अपाटव०	
२१	आकृतिः	आकृतिः	
B ८	०स्फटिक	०स्फटिक)	
१९	१४७३	१४७२	
७७ A ५	न्यायिक	नैयायिक	
	आक्षपाद	अक्षपादः	
B ८	पापाधि	पापद्धि	
१४	अभिरब्ध्या०	अभिरब्ध्या०	
१८		आगच्छतीत्याग-	
		न्तुः'कृसिकम्भ्य'.	
		(उणा-७७३)	
		इति तुन ।	
२०	संमय ।	समय	
३२	अनिश्च	अग्निश्च	
३४	'इवृधि०	'इवृद्धि०	
३५	पीतान्ब यादयो यौगिकाः		
७८ A ९	अगस्त्य	अगस्त्य	
१५	आग्नेय	आग्नेयम्	
१८	१५३	१५२	

पृष्ठ/कोलम-पंक्ति

अशुद्ध

शुद्ध

	२७	९३२	९६२
	३३	अभिनये	अभिनय
	३६	०ण्डिजवाच०	०ण्डिज, वाच०
B	४		आचमन-८३७
			वेदोक्त मंत्र
			पूर्वकं पाशुपीथी
			मुष्णवगेरे नो
			स्पर्शं करेण.
			[] उपस्पशं ।
			॥ आचम्यतेऽ-
			म्भोऽत्राचमनम् ।
	१५	विन्ध्यादः	विन्ध्यादः
७९ A	२१	अच्छुरितक	आच्छुरितक
	२९	नं	नं.
B	१	गोचरम्	गोचरम्
	१०	८०१	८०१
	१७	१६५८	१३५८
	२४	इत्यङ्	इत्यङ्
	२६	आधार०	आधार०
	३५	अञ्जनेय	आञ्जनेय
८० A	२१	पडह	पटह
	३५	१७५१	११७५
B	२०	“कृशुकृष्टि-”	“कृशुकृष्टि”-
	३३	धातोद्यत	धातोद्यत
	३४	वद्योद्युक्तः	वद्योद्युक्तः
	३५	आत	आतता-
८२ A	२७	आतापी	आतापिन्
	१९	आतयति	आतपति
	२१	आतापी०	आतापिन्०
B	७	आक्तो	आक्तो
	१२	वपिकच्छु, 'म०	कपिकच्छु, म०
	३४	मुकुर	मकुर

पृ. को. पंक्ति

अशुद्ध

शुद्ध

८२ A	१८	विष्णु	श्रद्धा
	२४	कुक्षिम्भि	कुक्षिम्भरि
B	११	अत्रेय	आत्रेय
	२६	आदान)	(आदान)
	२९	धर्मवृत्ति०	धर्मिवृत्ति०
	३१	वाङ्म०	वाङ्मी०
	३६	डितिः	डितिः
८३ A	१	०फ्यूड'	०फ्यूडः'
	९	आदितिदे०	आदितिदे०
	१०	८५	८८
	३०	मौहूर्तिक	मौहूर्तिक
	३४	आदिष्टृ	आदेष्टृ
B	२	स्वाम्येन	स्वाम्येनं
	९	आद्युनः 'पु०	आद्युनः 'पू०
८४ A	७	इत्याहा	इत्याह अनीतीति
			वा !
	८	वासुदेव	वसुदेव
	११	त्येके	त्येके ।
	३०	३९६	३१६
	३३	७३९	७३१
B	१५	आनहन	आनहनं
	२६	११	१५४४
	३१	आन्तः०	आन्त०
	३१	७२३	७२६
८५ A	२२	धुनि	(धुनि)
B	२८	आपुपिक	आपूपिक
	२९	आपुपिकम्	आपूपिकम्
८६ A	१२	६६८	६३८
	३२	गोधूह	गोधूह
	३५	गोवाणानुं	गोवाणानुं
B	१६	वदनाद्	वादनाद्
	२७	आमन	(आमन)

पृ. को. पक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
८७ A २	सम्बोधन	सम्बोधन
८	रेग	रेगी.
२३	आभीयते	आमीयते
B ५	अक्त	आमुक्त
१५	१३१०	१३९०
१९	अमोदिन	आमोदिन्
२१	सुगधि	सुगन्धि
८८ A २४	यीत्यर्थः ।	यीत्यर्थः ।
२८	साम्याद०	साम्याद०
B ३	“कृवापनी-”	“कृवापाजि-”
१६	७७०	७६९
१८	आयुधीप	आयुधीय
२५	९८)	१८)
३४	इतः	इति
८९ A ३	आयुष्यमत्	आयुष्यमत्
९	वेद्यायां	वैद्यायां
२४	आरत०	आरस्त०
१९	निर्घोष	निर्घोष
२२	क्वण	क्वाण
२४	“सिः उपसर्गात्”	
	५३।२२॥ इति धम्	
२५	इति	इति
३०	शुश्रुषा	शुश्रुषा
९० A ३	७३३	७२३
६		आरालं शील्य-
		मस्य इति
		आरालिकः “शिल्यम्”
		॥६।४।२७॥
		इतीकण् ।
१२	‘आरेवत	‘आरेवत’
१९		आरोपितविशेषता

पृ. को. पक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
		वचनान्तरापेक्षया
		आहितविशेष-
		णत्वम् ।
	१९ ३८०	६०८
	२० नितम्ब	नितम्ब
	२५ १११४	१११४
		(शे. १७३)
B ३४	पुण्यभू	पुण्यभू
९२ A ८	निपात्यते ।	निपात्यते ।
१२	इत्येके	इत्येके ।
१९	खजूर	खजूर
२३	आलम्ब	आलम्बा
३५	अलस्य	अलसस्य
B ३	१३३१	१२३०
९	आलापन	आलापन
२३	आलस्यः	आलास्यः ।
२५	सप्रीची	सप्रीची
२६	“कृशृ०	“कृशृ०
२७	इति	इति
३२		‘द्रोण’
३४	“कृशृ०	“कृशृ०
९२ A १		‘आली’
३	“कृशृ०	“कृशृ०”
६	अङ्ग०	अङ्ग०
२७	तिष्ठन्त्येभिरिति	
	स्थानानि जङ्घयोश्चारी	
	निवृत्तौ स्थितिर्विशेषाः	
३४	कस्तीर,	कस्तीर, आलीनक
B १	घन	घन
१२	आभू	आहू

प्र. को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
९३	A २८	दृयण	दृयण्
	३३	इत्यन्ये	इत्यन्ये
	B १०	न.	न. १०९५
	१३	'आवल्लो	आवालो
	२०	पुं	पुं-६७०
९४	A ६	आबिस्	आबिस्-अ.
	१७	आबुक्	आबुत्त
	१९		* अवति इति आबुत्तः "पुत्त- पित्त-" (उणा- २०४) इत्यादि शब्दात्तान्तो निपात्यते ।
	२९	तृणि	तृणि
	B ६	०शाल' ।	०शाल्य' ।
९५	A १८	आघ्रात०	आघ्रात०
	२२	गावो०	गावो०
	B १	०हेर्द'ष्ट्रा	०हेर्द'ष्ट्रा
	१५	शीघ्रपा०	शीघ्रपा०
	१९	अञ्जसेति तृतीयान्त-	
		प्रतिरूपकमव्ययम् ;	
		यथा-"यद्वाञ्जसा	
		जयति ब्रह्मलोकम्" ।	
	३२	०कृह	कृहृ
९६	A ६	आश्रय	आश्रप
	८	अश्रयो	अश्रपो
	८	आश्रयः ।	आश्रपः ।
	१५	आश्रम्यन्ति	आश्राम्यन्ति
	१७	पुं	पुं-७३५
	२३	१०१९.	१०९९
	२५	इति	इति आश्रयाशः,
	२७	आश्रयाश	आश्रयाश

प्र. को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	२७	१०१९	११००
	३३	०माश्रयः	०माश्रवः
९७	A २३	आसन	'आसन'
	२७	२९९	२१९
	B ९	"आङ्	"आङ्गः
	१३		* आसरणमासारः स वेगवान् वर्ष इत्युच्यते, शेषश्चात्र - 'अथासारे धारा- संपात' इत्यपि ।
	१५	०ऽनेनया आमा०	०ऽनेनेत्यासा०
९८	A ३०	आस्थानी	(आस्थानी)
	B २८		* आस्थैकदेशो लोम इति आस्थलोम ।
९९	A ११		□ कृतलक्षण ।
	२०	आह्वनीय	आह्वनीय
	२१	प्रक्षरनी	प्रक्षरने
	२२	आह्वनीयः	आह्वनीयः
	२२	"हृद्यपद्य-" (७।१।	
		११) इति ये निपात्यते ।	
	३०	आहारनिहार०	आहारनीहार०
	३२		* आहारोऽभ्यवहरणं, नीहारो मूत्रपुरीषो- त्सर्गस्तयोर्विधिः क्रिया न दृश्यते इति अदृश्यो मांसचक्षुषा न पुनः रवध्यादिलोचनेन- पुंसा । यदाहः-"पच्छन्ने- आहारनीहारे अदिः स्से मं सचक्षुणा" ।
९९	B ८	०भिभिः तत्र	०भिः

पृ.को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	१५.	वमाहृतिः ।	वमावाहृतिः ।
	१९	३९८	३९८
	२५.	निवृत्तमिव	निवृत्तमिव
१००	A १३	* गूयते क्वथ्यति इति गुडः "कुरुहृमी" (उणा-१७०) इति डः कित् गुडति रक्षतिवा ।	
	१६	इक्षुद	(इक्षुद)
	१८	(इक्षुद)	(इक्षुद)
	२९.	ताकारभ्यां	ताकारभ्यां
	३०	गवली०	गोवली०
	३०	इक्षितं	इक्षितं
	३१	इङ्गयुदी	इङ्गयुदी
	३२	०द्रुमः ।	०द्रुम ।
	३३	इङ्गय०	"इङ्गय०
B	७	ऐलविल,	ऐलदिल (एडविड)
	८	नृधर्मन् ,	नृधर्मन् (मनुष्य- धर्मन्).
	९.	किंपुरुषेश्वर ।	किंपुरुषेश्वर, (गुह्यकेश, निवेश, निधानेश, किंनरेश, राजराज) [निधनाक्ष. महासत्त्व, प्रमोदित, रत्नगर्भ, उत्तराशाधि- पति, सत्यसन्न शो. ४० भनकेलि, सुप्रसन्न, परिविद्ध, शो. ४१ हय'क्ष शि. ४१]
	१९	[शण्ड,	[शण्डह,
	२९	०दिवकः	०दिवकः
१०१	A १	"इणपूभ्यां	"इणपूभ्यां

पृ.को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	११	इतरेद्युम्	'इतरेद्युम्'
	१२	२००	२०१
	१८	०राचार्य ।	०राचार्याः ।
	३१		द्र० अधुनाशब्दः ।
B	१६	४८७	४९७
	१९.	१८६९	१९६४
	२३	इन्दीवार	'इन्दीवार'
	३१	निशानिशी, थिनी, निशा, निशीथिनी,	
	३४	नक्त)	(नक्तम्)
	३५.	निश	निशु)
१०२	A ४	इन्द्रोः	इन्द्रोः
	६/७	मेग्वलाद्रिजा,	(मल्लालद्रिजा)
	१०	अद्दहा०	अद्दहा०
	१२	८६९	१६९
	१८	इन्द्र	इन्द्रः
	२५.	इन्द्रं	इन्द्रं
	२९.	११११	१०११
B	१०	कुस्रुति	कुस्रुति
	१२	'इन्द्रदु'	'इन्द्रदु'
	३१	अक्षेवृ०	अक्षेवृ०
१०३	A २	नागोऽनुं	नागोऽनुं
	९.	'इन्द्राणिका'	'इन्द्राणिका'
	१३	०पूर्णसहस्र०	पूर्णसहस्र०
	२३	निर्जित	निर्जित
	२६	१२४३-३।णी	१२४३ (शो १८०) ३।णी
	३०		* इन्द्रस्यात्मनो लिङ्गमिन्द्रियम् "इन्द्रियम्" ॥७ ।१।७४॥इति साधुः * इन्द्रस्यात्मनो
	३२		

पृ. को. पंक्ति अशुद्ध

शुद्ध

लिङ्गमिन्द्रियं स्पर्शनादि अनेन हि
आत्माऽनुमीयते इन्द्रेण दृष्टं वा
आत्मा हि स्पर्शनादीनि दृष्ट्वा
स्वविषयेषु नियुङ्क्ते आत्मकृतेन हि
शुभकर्मणा तथाविध विषयोपभोगाय
स्पर्शनादीनि भवन्ति इन्द्रेण जुष्टं
वा तद् द्वारेणस्य विज्ञानोत्पादात् इन्द्रेण
दत्तं वा विषय ग्रहणाय विषयेभ्यः
समर्पणात् इन्द्रस्यावरणश्रयोपशाम-
माधनमिति वा “इन्द्रियम्”—॥७।१
।१३४॥ इति इयप्रत्ययान्तं निपात्यते ।

३२

(इन्द्रियग्राम)

पुं-१४२४-इन्द्रि-

योना समुच्च.

इन्द्रियैरभ्यन्ते

इत्थला

* इभानामरिगिति

इभारिः ।

आदय

‘मेघ०

भ्राम्य०

प्रत्ययः ।

प्रत्ययः ।

इति

०देवनायासुपुषो.

प्रत्ययः ।

(इषुधि)

इष्टापूर्त्

०दन्तादि०

४८३

वडी.

गव्यतीनांशतद्वये

साग्रे पञ्च०

B २ इन्द्रियैरभ्यन्ते

८ इत्थला

२४

२५ आदय०

२९ ‘मेघ०

३४ भ्राम्य०

३५ प्रत्ययः ।

१०४ A ७ प्रत्ययः ।

९ इति

२० ०देवनायासुपुषो.

२४ प्रत्ययः ।

२५ इषुधि

१३ इष्टापूर्त्

B १६ ०दन्तादि०

३१ ३८३

१०५ A ५ वडी

१० पञ्च०

पृ. को. पंक्ति अशुद्ध

शुद्ध

१० ०धिके इति०

१६ ४६१

२३

२५ गतिकम्प०

३५ इर्षा०

९ (ईली)

१०६ A २६ एच डीलः

२३ इति चरः,

B ९ लेष्पडनी

१८ इर्षीका

२२ ईषीका

३१ स्त्रीमात्रार्थः ।

१०७ A ७ उभतरः,

९ उभान्

B ७ * उभता उद्गता

वानामिकाऽस्य उभतः

“उपसर्गात्” (७।३।

१६२)इति नमः

१२ न.

२० २८२२

३१ द्र० अनिन्द्रियशब्दः

१०८ A ५ मयूरख्य०

९ [कटिकूप,

१५ ७७१

१५ [वृषणश्च

३० उद्बर्तन,

B २ १४३२

८ उच्चित

०धिकेयोजनशत
इत्यर्थः इति०

४३१

* ईरयत्यङ्गं इति

ईर्मम् “अर्चीरि-”

(उणा३३८) इति

मः क्लीबोऽयम्,

वैजयन्तीकारस्तु-

गतिकम्प०

इर्ष्या०

ईली

एचंशीलः

इति चरः,

लोष्पडनी

ईर्षीका

ईषीका

स्त्रीमात्रार्थः

उभतरः,

उभान्

* उभता उद्गता

वानामिकाऽस्य उभतः

“उपसर्गात्” (७।३।

१६२)इति नमः

न. १४२८

२८२

द्र० अन्तःकरण-

शब्दः ।

मयूरख्य०

[कटिकूप,

२७६

[वृषणश्च

उद्बर्तन,

१५३१

उच्चित

पृ. को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	१२	उपवर्हः ।	उपवर्ह
	१४	उच्छ्वसित	उच्छ्वसित
	३२	उज्जयतीति	उज्जयतीति
१०९ A	१	१२२७	११२७
	४	उज्जित	उज्जित
	२२	इयति	इयति
	२४	८७१	८७९
B	९	ऊ	ऊत
	२४	उद्गतमनां०	उद्गतमनां०
	३२	उत्कण्ठ न मुत्कण्ठः	उत्कण्ठनमुत्कण्ठः
	२८	॥७।९।१२५॥	॥७।१।१२५॥
११० A	५	उत्कर्ष	उत्कर्ष
	१०	०कण्टिक	०कान्तिका
	३४	“व्यावाभ्यां”	“व्यावाभ्यां”
B	२५	०दिक्पति	०दिक्पति
	३५	द्वयोर्वि०	द्वयोर्वि०
१११ A	१	(७।०।६)	(७।३।६)
	१	तप्,	तप्
	७	उत्तरपादा	उत्तरपादा
	७	नक्ष।	नक्षत्र.
	१५	गहादि०	ग्रहादि०
	३२	जनमत्ते०	जनमुत्ते०
B	१	उत्तरणं	उत्तरणं
	७	ऊर्ध्व	ऊर्ध्व
	१५	उत्पिषत्पु०	उत्पिषत्पु०
	२६	आवर्हित०	आवर्हित०
११२ A	२	०टिभकटि०	०टिभक,टि०
	४	उर दः	उरपादः
	५	उत्पिजल	उत्पिजल
	७	उत्पिञ्जलः	उत्पिञ्जलः
	१३	उनत्तिः	उनत्तिः
	३०	उद्वर्तन	उद्वर्तन
	३४	(द्रास्थ, द्वास्थित)	(द्रास्थ, द्वाःस्थित)

पृ. को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	३६		उत्सारयतीति
			उत्सारकः ।
B	१२	दिवाव०	दिनाव०
	१२	साय	सायम्
	१५	“धून्दि”	“धून्दि”
११३ A	२०	उदयते	उदच्यते
	२३		* उदच्यतेस्म
			इति उदच्यतेस्म
			उदस्तमपि
B	४	च'	च'
	२१	अनच्य	अनच्य०
	* ३६	०म्भरिः	०म्भरिः “कुश्या- त्मोदरात्”
			॥५।२।९०॥
			इति जिः ।
११४ A	१६	०भ्यते,	०त्यते, उदच्यते
		अभि०	अभि०
	२२	०श दः ।	०शब्दः ।
	२५	४ ९	४०९
	३३	उदात्	उदात्त
B	१०	उदात्०	उदात्त०
	२०	उदावर्त	उदावर्त्त
	२३	”	उदावर्त्तः
	२९		उपोद्घात, उप-
			न्यास, वाङ्मुल ।
	३३	१३७	१६७
	३४	उत्तरा ।	उत्तरा । [अपा- चांतरा शे. ३१]
११५ A	६	०सिद्धे	०सिद्धे
	१०	उदात्०	उदात्त०
	१३	उम्भुर ।	उम्भुर ।
	१४	उदुम्भरं	उदुम्भरः
	१७	म्लेच्छ०	म्लेच्छ०
	२५	०दुम्भर	०दुम्भरः

पृ. को. पंक्ति अशुद्ध	शुद्ध
२६	०ताम्बर
२८	उदूखल
B ११	उद्ध
१३	उद्धन
१५	उद्धन्यते
२३	ऊर्ध्व
२९	उद्धातक०
११६ A २	०नम्
११	उद्धभ्यते
B १८	उद्धय
३४	उद्धिद्
११७ A ९	□आर्कीड ।
३५	'उद्धात'
B ४	उद्धाह
८	उद्धेग
२९	'वन्धूर'
११८ A १२	'उन्मत्त'
२८	कुटयन्त्र
B ९	आवर्हित०
२०	परिवर्हण,
२२	परिस्पन्द
३४	तंशु
११९ A ३	उपकृप
७	०श्रुताम्बु०
९	पिप्पलि
१२	'कुलैर्इ'च
२३	'उपगत'
२९	ग्रह (ग्रहक)
B १	०तिक्रिया;
१३	०परितता
१५	४४९
२१	उपजिह्वा
२२	वस्त्री
३४	उपदश
१२० A ९	समीपे
१३	उपदिह्याते

पृ. को पंक्ति अशुद्ध	शुद्ध
२३	०शब्दः ।
२८	छद्मन्, माया
२९	[उपधा-उपाधि
३२	०शब्दः ।
B २	नभनी पासे.
२३	०निष्कार
२५	०निष्की०
२७	असङ्कु०
१२१ A १०	२५०
१३	(शि०
२२	
३४	प्रतिम,
३५	संज्ञकाश
,,	(प्रतीकाश)
३७	१४६२
B ३	धात्री ।
१२	५१
३२	
३५	२।७
१२२ A ६	उपरी
७	'ऊर्ध्व'द्
१२	-(९८)
२०	उप म्भन'
२१	न०
२८	नीवृद्
२९	[उपावर्तन
३२	निर्वसथ
३३	इत्यर्थः,
१२३ A २	उत्थुत
१७	उपसवन
१७	३९१
शब्दः ।	
छद्मन्	
[उपाधि	
०शब्दः ।	
०निष्कार	
०निष्की०	
असङ्कु०	
२५०	
(शि०	
* कृप'रस्य	
मणिबन्धमवर्धी-	
कृत्य प्रकुष्णाति	
इति उपधाहुः ।	
प्रतिम,	
संज्ञकाश	
प्रतीकाश	
१४६२	
धात्री ।	
५१	
*उपरमणसुपरमः	
'उद्यमो'--४।३।	
५७) वृद्धेः अभावः	
२।७	
उपरी ।	
'ऊर्ध्व'द्	
-(९८)	
उपलम्भन'	
न० १२५	
नीवृत्	
[उपावर्तन	
निर्वसथ	
इत्यर्थः,	
'उत्थुत'	
उपमेचन	
३९९	

पृ. को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	१७	शक	शाक
	१८	तेमउन	तेमन
	१९	६७३	३७३
	२८	उपसर्वा०	उपसर्वा०
	३६	अप्रधान	अप्रधान
B	५	गाय	गाय
	१०	गोणाक्षरे	गोणाक्षरे
	३०	स्वल्प०	स्वल्प०
१२४ A	८	मरवः	मरवः
	१४	अपह्वयति	अपह्वयति
	२६	अग्र	अग्र
	३४	०पृक्त	०पृक्त,
B	६	“इङोऽपा०	“इङोऽपा०
	११	“इङोऽपा	“इङोऽपा
	१७	०ध्यायी	०ध्यायी ।
	२३	उपानह	उपानत्
	२५	त्वरा, पा०	०त्वरा, शे. १५५ पा०
	३२	उपत्य	उपाय
१२५ A	१४	०सज्ज्य०	०सज्ज्य०
	१७	अभ्यासं०	अभ्यास०
	२९	संयोगित'	'संयोगित'
B	१८	उभयेद्युस्	उभयेद्युस्
	२१	उभयेद्युस्	उभयेद्युस्
	२२	०वाग्	वाग्
१२६ A	१०	(णा	(उणा
	१४	म्बुरः	उम्बुरः
B	७	गतिसंज्ञायां	गतिसंज्ञायां
	८	०पः” इति	०पः” (३।१।४२ इति
	९	उरच्छेद्	उरच्छेद्
	१०	वर्मन	वर्मन
	११	माटि	(माटि)
	२१	पुं	पुं (दि. व.)
	२९	राह	उराहः ।

पृ. को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	३१	०कृत०	०कृत०
	३४	वद्,	'वद्,
	३६	इयति	०इयति”
	”	०हत्यु च”	०हत्युच”
१२७ A	२	अह्विप०	अह्विप०
	७	उरुरीकृत	उरुरीकृत
	२०	इ रे	इत्यरे
	२२	नियति	नियति
B	७	बोध	बोध
	१७	उर्वाभृत्	उर्वाभृत्
	२८	प्रक्षरनुं	प्रक्षरनुं
		०पाल्य”	०पाल्य”
१२८ A	४	उदुम्बर०	उदुम्बर०
	४	उत्स्रवल्	उत्स्रवल्
	६	लुब् बहुलं	“लुब् बहुलं
	१५	उत्स्रवल्क	उत्स्रवल्क
	१७	भच्छर	भच्छर
B	१	अलति इति उल्बम्	
		पुं क्लीबलिङ्गः, शुक्र-	
		शोणितसमवायः ।	
	५		* अलतीति उल्बम्,
			पुं क्लीबलिङ्गः, शुक्र-
			शोणितसमवायः ।
	१०	उद्गणती०	उद्गणती०
१२९ A	२	मधाभव,	मधाभव,
B	१७	दीव'ग्रीव	दीव'ग्रीव
	३४	(उष्णवरण)	(उष्णधारण)
१३० A	४	उष्णवीयः	उष्णवीय”
B	३	०णोऽन्तच”	०णोन्तश्च”
	१३	अध्या०	अध्या०
	१८	उम्	उम्
	२८	युम्	उम्
१३१ A	१९	[ऊर्ज'स्वात्	[ऊर्ज'स्वत्
	२७	“ऊर्णाहं”	“ऊर्णाहं”
	३५	ऊर्भवः	ऊर्भवः

पृष्ठ/कोलम-पंक्ति

अशुद्ध

शुद्ध

B ५	०तयोर्ध्व०	०तयोर्ध्व०
१८	“बोर्ध्वात्”	“बोर्ध्वात्”
२०	४५६	४५५
२६	०मिति	०मिति
३२	०लिङ्गः	०लिङ्गः
१३२ B ३	१७१)	१७९)
२५		द्र० ऊहराब्दः
१३३ B ६	ऋजुः	ऋजुः
६	ऋज	ऋजू
७	तत्र ।	
२०	इयतिं	इयति
२६	मार्गं	मार्गं
२९	०यस्त्का०	०यस्त्का०
३०	पु लिङ्गः	पु लिङ्गः
३०	“अञ्जतेः	“अञ्जतेः
१३४ A ८	ऋद्ध	‘ऋद्ध’
११	संपत्ति,	संपत्ति,
१८	७४५	७४६
२४	गती	गती
२९	३३९)	३३१)
१५	९०८२	१०८२
१६	०थगा	०थगा,
		(त्रिमागर्गा)
१९	०खरा ।	०खरा । [जहूनु- कन्या शि. ८६]
२०	०कुल्य ।	०कुल्या ।
२१	तवधारे	तवधारे
२७	११५१	११५१ डौवय
१३५ A १६	०मूर्तिं त्वात्	०मूर्तिं त्वात्
२२	९४६८	१४६८
B ८	अट्टहा०	अट्टहा०
९	अर्धाना०	अर्धाना०
१७	* एकदश्रु एकाक्षः ।	

पृ. को. पंक्ति

अशुद्ध

शुद्ध

२०	एकधुर	एकधुर
२१	११६२	१२६२
२२	एकधुरीण	एकधुरीण
२३	धुरेकधुरा	धुरेकधुरा
२४	एकधुरः ।	एकधुरः ।
२७	एकधुर ।	एकधुर
२८	धुरेकधुरा	धुरेकधुरा
२९	एकधुरः	एकधुरः
१३६ A १	एकपतिस्व्या	एकपतिस्व्या
५		* एकः पादोऽस्यामेक- पदी, कुम्भपद्मादित्वात् साधुः ।
११	१०५ शे.	२०५ शे.
२२	१०५ शे.	१०५ शे १४)
२४	०यष्टिका	०यष्टिका
३५	०योऽप्य	०योऽस्व
B १७	मलयजचन्दन,	मलयज, चन्दन
२८	ए.ोऽन्तो	एकोऽन्तो
१३७ A १३	एड	एडः
१८	डुंवा०	डुंवा०
१९	‘प्रपु०	‘प्रपु०
२१	०णारुय ।	०णारुय ।
२५	वधिरः	वधिरः
२९	०म्बुक”	०म्बुक”
B ४	‘कर्मीर’	‘कर्मीर’
५	कल्माष,	कल्माष,
१६	‘सदासुने०	‘सदासुने०
२२	एधः	एध
१३८ A ४	०म्बन,	०म्बन)
१६	डुंवा०	डुंवा०
२८	१९८॥	११८॥
३३	ईडयऽसा०	ईडयतेऽसा०
B ८	वेदानुं	वेदानुं
१९	११३)	११२)

पृ. को. पंक्ति अशुद्ध	शुद्ध
२८ केशघ्न	केशघ्नं
१३९ A ३ (ऐन्द्री)	(ऐन्द्री)
१७ रावत	ऐरावत
२६ १०८	१०८७
२८ ०षवो	०षत्वो
B ७ बोध	बोध
११ इडयते	इडूयते
२० ऐषमस्	ऐषमस्
२७ उज्ज०	उज्ज०
३० पुं	पुं (प. व.)
१४० A २ द्विकु	द्विकु.
५ ॥४१॥	॥४१॥
२१ ०था	०था
B २ ०वतोऽथ	०वतोऽथ
२१ औदारिक	औदारिक
२२ आयुन	आयून
२३ औदारिकः	औदारिकः
२५ औदारिक-पुं०-४५० (शि. ३२)	औदारिकः
गोठा पेटवागो.	
द्र० उदरिनशब्दः ।	
१४१ A २० "गोत्रोध-	"गोत्रोध-
B ३ ०वसता	०वस्ता
१७ ३९)	३९)
२२ १९६)	१९६
२९ ०देहाद्	०देहाद्
२९ ०दिकण	०दिकण्
१४२ A १९ यञ्	यञ्
३० (क)	क
३० १०७०	१०७० (शि. ८५)
३३ शत्रु.	शत्रु.
B ५ ०षधिः	०षधिः, उषो
	धीयतेऽस्या-
	मिति वा ।

पृ./को. पंक्ति अशुद्ध	शुद्ध
२३ पान	पान.
२६ ५३४)	५६४)
१४३ A ७ १२५४	१२६४
११ (शि०	(शि०
१४ ककुदी	ककुदिन्
१७ २२५७	१२५७
१८ अनुडूह०	अनुडूह०
१४ जटर,	'जटर,
१४ मृतिमत, मृत'	मृतिमत, मृत'
१८ ०गल.	०गल.
१४४ A १३ देर.	दोर.
१४ 'मृष्या'	'मृष्या'
२३ कङ्का	कङ्क
२४ पु ज थ०	पुं जथा०
३१ ०दयाति	०दयति.
B २ किकङ्णी०	किङ्कणी०
६ ०तना-	०तनो-
२५ प्रीत०	पीत०
३४ कङ्गु०	कङ्गु०
१४५ A १ (शिरसिज)	(शिरसिज)
१ तीर्थवाक,	तीर्थवाक,
३ स्त्र	अस्त्र
३ चिहर	चिहुर
५ ६२	६३
B १० पुं स्त्री०	पुं स्त्रि०
३३ कर्पास	कूर्पास
१४६ A १५ त्रि०	पुं
३७ कटल्लक	'कटिल्लक'
३८ कटी०	कटि०
B १८ सिफज	सिफजू
२५ ०ल्लच्छम०	०ल्लच्छम०
३४ "कृष्णपुं-	"कृष्णपुं-
१४७ A २ ०मृत्-	०मृत्-
B १० बभु, कट्ट	बभु, कट्ट

पृ.को.	पक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
१४८ A	१०	शिवादी	शिवादि
	१२	सधुं	सधुं.
	१५	दशभो	दशभो.
	१६	भव०	भव०
	१९	मकद इइइ	वृक्रम इइइ
	३४	०पञ्जी,	०पञ्चो
B	१४	अट०	अट्ट०
	१५	'अमूर्ध'०	'अमूर्ध'०
	३३	कण्डु०	कण्डू०
१४९ A	११	कण्डुयते	कण्डुयते
	१२	(४८३)	(४९३)
	१५	कतृण	कतृण
B	२	निप,	नीप,
	५	'०णिदृचा'	'०णिद्रा'
	९	०मभ्रते	०मभ्रते
	२२	कधते	कधते
	२१	कदलिन्	'कदलिन्'
१५० A	२०	७१३	७२३
	२६	कनकाहयय	कनका काहय
	२७	धूर्	धूर्त्त,
	२७	धूर्त	धूर्त्त
	२८	[धुत्त	[धुत्त
	३१	०दश	०दश
	३३	११८२	११८१
B	७	कन वा	कन्वा
	१५	॥२।८।	॥२।८।
	२९	॥७।८।	॥७।४।
	३४	—५६२)	—५७३)
	३६		द्र० अङ्गजशब्दः।
१५१ A	१	धु.	धुंन.
	२०	दायती०	दृप्य०
	२२	द्र० ण०	द्र० एण०
	२६	०स्त्वम्	०स्त्वयम्

पृ. का.	पक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	३१	मृत्	"मृमृत्"
	३५	०डार्थिभि०	०डार्थिभि०
B	१	॥७।२।	॥७।३।
	५	घारेर्घ	घारेर्घ
	१४	॥२।८।९.८ ॥	॥२।४।९.९ ॥
	२८	०कुञ्जम् ।	० कुञ्जम् ।
१५२ A	१	"शाशापि—"	"शाशापि—"
	१२	अरर०	अररि०
	१५	०दित्वाद्	०दित्वाद्
	२४	कपाल	कपाल
	३४	०वङ्गाम, एट्टङ्गव,	वङ्गम, एट्टवङ्ग,
	३५	०कस,	०कम्,
B	१३	०दिङ्गः	०दिङ्गः
	१४	"कपे०	'कपे०
	१४	(८३०)	(८३१)
	१६	कचित्थ	'कचित्थ'
	१७	०शाठ ।	०शाठ ।
	२५	'कवृङ्	'कवृङ्
	२७	वर्ण	वर्ण
	३५	कापलाञ्जन	कपिलाञ्जन
१५३ A	२८	इत्यलः	इर्योलः
B	९	'कफ०	कफ०
	२५	वहिंन	वहिं
१५४ A	२	शेषश्चात्र	शेषश्चात्र— "वर्षरी नृ कथर्या स्यात्" ।
B	३२	अन्दो०	आन्दो०
	३३	कम्पितम्	कम्पितम्
१५५ A	३	ऊर्णायु,	ऊर्णायु,
	४	काम्यते	काम्यते
	७	धृत०	धृत०
	८	कम्भ	कम्भ
	२३	कम्भ०	कम्भ०
	२३	कम्भ०	कम्भ०

पृष्ठ.को/ पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध	पृ. को. पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
२०	काम्बि०	काम्बि०	१०	“कर्णान्दुः”	“कर्णान्दूः”
३२	४)	(५ ।	११	कणान्दु	कणान्दू
१५६ A ३०	ककरा०	कर्करा०	३१	व्याघ’	व्याघ’
B १३		□ [हस्तलेप शे० १११]	३३	०काञ्छाय	०कारञ्छाय
२३	शस्त्रं	शस्त्रं पत्रं	३६	०गर्भक	०गर्भक ।
२९	कनिष्ठा	कनिष्ठां	१६१ A १	स्कन्धा०	स्कन्धा०
६	“कृ”	“कृष्ण” कृष्ण	९	कर्तन	कर्तन
१७	“कृत्०	“कृत्० कृत्	B २८	बदरा’	‘बदरा’
२२	कृकृत्०	“कृकृत्० कृकृत्	३२	कार्य०	कर्मा०
B ७	पुंस्त्री०	पुंस्त्री०	३६	सिताम्र	सिताम्र
८	करणुः	करेणुः	१६२ A २४	‘कबूर’	‘कबूर’
१५	करट्यते	करोत्यते	B ७	भर्म’	भर्मन्,
१५९ A ९	“किट्ट०	“किट्ट०	२८	इषि	इषि
२५	सरूप०	सरूप०	१६३ B ५	कृषीवल,	कृषीवल
B २	०शोधन०	०शोधन	७	८४४	८८४
४	०सध्न	०सध्न	२६	कोकिल,	कोकिल, (कोकिला)
६	बकाट—”	बकोट—”	३०	०भूत्	०भूत्
११	पञ्जुष	पैञ्जुष	१६४ A १७	खजूर,	खजूर,
१३	कण्य’तेऽने०	कण्य’तेऽने०	१९	रूप,	रूप,
२१	शतप	शतपदी	B १७	कलविङ्क	कुलिङ्क,
२४	कीर्ण०	कर्ण०	१६५ A २	“कृष्कटि”	“कृष्कटि”-
२५	०लौकिसू’	०लौकिसू’	१३	कालगिति	कालमिति
२७	‘कर्णजलौका’	कर्णजलौका	B २९	(त्रिपुट) ।	(त्रिपुट),
१६० A ५	कर्णपुर	कर्णपुर			[सातीन शि-१०६]
६	०पूर	०पूर	१६६ A ३०	२२८	२५८
२७	०र्णलिति०	०र्णलिति०	३२	०विधा ।	०विधा, (कडि-
B ८	“भृमृत्”	“भृमृत्”	३४	०रैक्य	०रैक्यं
			B ६	अहंस्०	अहंस्०
			२५		□पारिजात, मन्दार, हरिचन्दन, संतान ।

पृ.को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	३२	कल्पा	कल्प
१६७A	३५	वार्त्त,	वार्त्त,
	B ९	०वर्त्त	०वर्त्त
	१४	कालया	कालया
	२१	आण' अन्तो	आणान्तो
	२४		□(कल्याणप्रवाद)
१६८ B	६	कविया,	कविय,
	२२	ईषदुणः	ईषदुष्णः
१६९ A	३	मूच्छर्त्ता ।	मूच्छर्त्ता ।
	६	कश्मल	कश्मल
	१६	सकोच०	सङ्कोच०
	३३	॥५।८।	॥५।४
	B १०	इपुः ।	कपु ।
	२५	कस्तूरी,	कस्तूरी,
	३१	कहलारं,	कहलारं,
	३२	हलादते	ह्लादते
१७० A	१७	१०७८	११७८
	२३	द्रकु०	द्र० कु०
	३५	वल	कल०
	B ६	के काकलकः ।	
	९	कलः काक०	कलः, केकाक०
१७१ B	१५	काञ्चक न. ४२५	काञ्चिक न. ४१५
	१७	कञ्चति	कञ्चयति
१७२ B	९	०व्सु ।	०व्सु [काल्य शि०-७५]
	११	वर०	कातर, वर०
१७३ A	११	उदाल०	उद्दाल०
	B १	विवोद,	विवोद,
	३		*काम्यते इति कान्तः ।
	११		*काम्यते कान्ता ।
	२८	०पवृहि०	०पवृहि०
१७४ A	५	दिशं	दिशि

पृ.को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	B ६	२७२	२२७
	२९	कामध्वसिन्	(कामध्वसिन्)
१७५ A	११	कामरूप	कामरूप
	१८	'कामलता'	कामलता
	२९	कामायु	कामायु पु'
	३५	नाप्य,	ताप्य,
	B ३	'शृक०	'शृक०
	१८	॥५२	॥५३॥
	२१	कम्बोज०	कम्बोज
	३१		काय-पु'-५६३
			शरीर.
	३५	अंपडी.	अंपडी.
१७६ A	१६	निमित्त,	निमित्त
	२१	'कृगृ हिंसायम्'	'कृगृहिंसायम्'
	२९	५२९)	५१९)
	B ६	०त्वाद	०त्वादङ्गि
	१९	०स्यम्	०स्य
	२३	कारुषाः	कारुषाः
	२७	भं द्विरभानो	भद्विरभानो
	३०	सुरार्धे	सुरार्धे
	३१	कार्तवीर्यं	कार्तवीर्यं
१७७ B	३	ध्यणू	ध्यणू
	३२	उद्वेणु, यकृत	उद्वेणु, का उद्वेयना
		उद्वेयनो नभशो	नभशो लागभा
		लाग	रलेल कागो
			मांसिनो दूकडो
१७८ A	१	६२८	६१८
	१६	२२९	२१९
	२४	६०५	६०४
	२७	६०८	६०४
	३०	०खण्ड	०खण्ड०

पृ.को. पक्ति	अशुद्ध	शुद्ध	पृ. को. पक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
B १५	काल०	(काल०	B ३१	किमरा०	किर्मी रा०
१७९ A २४	०यति स्त्र०	०यतिवस्त्र०	१८६ A १७	मेधातिथि	मेधातिथि
२६	०दम्बि०	०दम्बि०	३५	१०३९	१०६९
३४	(कालि-	(कलि-	१८७ A १	(कुकुन्दर)	(कुकुन्दुर)
B १५	द्र० अच्युतशब्दः ।		१०	कुक०	कुक०
१७		द्र० अच्युतशब्दः ।	१०	०चूड	०चूड
१८० B ७	गम्भारी	'गम्भारी,	१४	०कण्टक	०कण्टक
२४	०शब्दः काश्यपिः ।	०शब्दः ।	२२	०वाजा	०वाजो
२५	काश्यपस्याऽपत्यं ।	काश्यपस्यापत्यं	२३	उपा०	उपा०
		काश्यपिः ।	२३	विशोलश्च	विशोकश्च
१८१ A ६	काण्टतक्ष	काण्टतक्ष	१८७ B ६	०भुजू०	०भुजू
३३	लुलीय,	लुलाय, 'लुलाप',	३३	(पनाङ्क)	पतङ्ग
३६	कंटाह,	कटाह,	१८८ A ७	धरणी०	धरणी०
B ३	धर्मात्तः	धर्मात्तः	१२	कुचिका	कुञ्चिका
३२	किशारुः,	किशारुः,	१३	अङ्कुट	अङ्कुट
१८२ A ३	'किकिदीवि'	किकिदीवि'	३२	सूर्य०	सूर्य०
१२	किकिदीवि,	किकिदीवि	B ३३	'कुटर'	'कुटर'
२०	'किक्कीदीवि'	'किक्कीदीवि'	३४	०रोहक	०रोटक
२१	किक्कीदि०	किक्कीदि०	३८	गणेरू क ।	गणेरूका
३०	'किडिक्खणि,'	'किडिक्खणि', कङ्कणी,	१८९ A २२	(कुट्टुम्बि०	(कुट्टुम्बि०
३७	भृत्य	भृत्य,	२५	कुट्टनी	कुट्टनी
B ६	'किङ्किणी'	'किङ्किणी'	B २९	सस्त्या०	सस्त्या०
१६	मनाक	मनाक्	३१	०रावित्वा०	०रादित्वा०
२५	किञ्चुलक	किञ्चुलक	३१	वाचरप०	वाचस्प०
१८३ A २०	पुक्ली०	पुक्ली०	३४	०ली, गृ०	०ली, 'मुशली' गृ०
३६	श्रुत०	श्रुत०	B २१	प्रीतिपि०	प्रीति० पित०
३६	धूर्त	धूर्त	१९१ A १५	२७२	२७१
B ३५	किमुत'	किमुत	B १०	त्रास	प्रास
३७	क्षुद्रक०	क०	२१	कुप्ट०	कुः पृ०
१८४ A १४	किन्नेशः	किन्नेशः	३८	म्कुप्य,	कुप्यम्,
			३८	०रूपा०	०रूपा०

पृ.को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
१९२ A	२४	नञ्च	न्यञ्च्
	२५	कुञ्जम्	कुञ्जम्
	३१	कुका०	का०
	३३	ब्रह्म०	ब्रह्म
B	१५	मारिग्यसनमारक । मारिवारक, व्यसनवारक ।	
	१७	कु	कुं
१९३ B	१९	कुम्भ	कुम्भ
	२४	०रुम्भ०	०रुम्भ०
	२९		'कुम्भ' पुं ११४२ युगधनुं अ३ द्र० कौशिकशब्दः ।
	२९	९२६	९१६
१९४ A	१३	उखा०	उखा०
	२५	कुरडकर	कुरङ्कर
	३०	कुरडा	कुरङ्ग
B	२७	धर्माक्षेत्र ।	धर्मक्षेत्र ।
१९५ A	४	कुरुविन्द	कुरुविन्द
	५	[हिङ्गलु	हिङ्गुलु
	१०	कुरुन्	कुरुन्
	११	कुरुविस्त	कुरुविस्त
	२२	०शब्दः ।	०शब्दः ।
B	७	कुलि	कुलि
१९६ A	१५	कुलीक	कुलिक
B	३	०श्वश्र ।	०श्वश्र ।
	४	'कुलि'	'कुली'
१९७ A	३१	"क्वचित्"	"क्वचित्"
१९८ A	७	कुशलम्,	कुशलम्,
B	७	शील	शीलं
	१२	कुशल	कुशल
	२८	कुष्ठं	कुष्ठ०
१९९ A	११	१२२४	११२४
	१७	आर्तव,	आत्त'व,
B	७	इत्युलः	इत्यूलः

पृ. को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	१७	तुम्बुरुः	तुम्बुरुः
	१९	०म्बुरु०	०म्बुरु०
	२०	२८९	१८९
२०० A	१०	वागित्र	वागिंत्र
	११	काहला,	[काहला,
	११	०हला ।	०हला] ।
	१९	कुहक,	(कुहक),
	२२	कूध्यते	कूद्यते
	२९	कूट्यते	कूट्यते
	३१	कुटक०	कुटक०
२०१ A	५	कूटस्थ	कूटस्थ
	७	काल्यापिन् ।	
	१८	गुघ्र०	गुघ्र
	२७	आधार०	आधार०
B	३०	०हास,	०हास, (परिहास)
२०२ A	१४	३७४	६७४
	३३	२१	२१०
B	२	२७६	१७६
	१५	पुं	पुं-१२९९
	१६	'कुक०	'कुकु०
	२९	'कुक०	'कुकु०
२०३ A	९	०पुड्वल,	०पुड्व,
	११	२८४	१८४
	२७	०मिरु०	०मिरु०
	२९	३४२	३४३
	३१	२४९०	१४९०
	३३	'दाता'	'दात'
२०४ A	२१	०धूप,	०धूप,
	२१	'सिहल'	'सिहूल'
	२९	क्षुद्रक०	क०

पृ./को. पंक्ति अशुद्ध	शुद्ध
B ११ कृपाणी	[कृपाणी]
२८ १२१०	१२११
२०५ A ८ १७०	१७०
३३ ८९२	८९१
B १० कृषिविल	कृषीविल
१२ कृषि०	कृषी०
१६ ०भिरू०	०भिरू०
२०६ A ९ १३१३	१३२३
१२ ४११	४२१
१४ ७२०	७१०
१९ उदगूभू०	उदग्भू०
२६ ०चिच्च,	०चिच्चि
३१ १९४	१२९४
२०७ A ४ ०खिल,	०खिल्ल
२०८ A ३३ ५७२	५७१
B २ भार्ज्यन्ते०	भार्ज्यन्ते०
१४ २२४	२१४
१८ केशिक	केशव
३३ पुं	पुं २२०
२०९ A २७ केशरिन्	केशरिन्
B ४ कैतव पुं न.	कैतव पुं न.
	४८६
	द्र० अक्षवती-
	शब्दः ।
	* कितवस्य कर्म
	“युवादेरण्” ॥७
	१।६७॥ इति ।
४ १४२९	१४१९
५ कदारिक, क०	कैदारिक, कै०
८ १४२९	१४१९
१२ दारक,	कैदारक,
३३ कलासः ।	कैलासः ।
३४ लासे	“कैलासे
२१० A ४ कैवर्त	कैवर्त

पृ./को. पंक्ति अशुद्ध	शुद्ध
९ वल्यम् ।	कैवल्यम् ।
२६ ०गाथ, द्रन्द्र०	०गाह्व, (स्थाङ्ग,
	चक्र) द्रन्द्र०
B ३१ ६थोडे	६थोडे
२११ A २ [मुकुट	[मुकुट
१४ काठ	कोठ
३३ ०षक ।	०षक, ‘काद्रव’ ।
B ३ क्रधू,	क्रधू,
२१२ A २४ ३४२	३४१
B १ ०वार,	०वार, (परिवार),
२१३ A ५ कासला	कोसला
१९ कौटल्य	(कौटल्य)
२४ सौतिक,	सौनिक,
B ९ ७२०	७१०
३४ लिद्धुडी डे सती	लिद्धुडी सती
२१४ A ८ ६	७
११ जनापवाद,	जनप्रवाद,
B ३० कौषीध	कौसीध
३० ३२५	३१५
२१५ A १ क्नोपन	(क्नोपन)
१० १२५०	११५०
१७ ०तित्तिरिः,	०तित्तिरिः,
२१६ A २९ १२१०	१२११
B १३ ०पायूपस्थाः ।	०पायूपस्थाः ।
२० कुड ।	कुड् ।
२८ कुड	कुड्
२९ क्रधू	क्रधू
३५ क्रूष्ट	क्रूष्ट
२१७ A १० क्ररः,	क्रूरः,
१३ तमसू०	असित०
B ३९ धूर्तक	धूर्तक
२१८ A २७ किलन्न	किलन्न
B १२ पिताशय,	
१९ क्वडगुः,	क्वडगुः,

पृ.को./ पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध	पृ.को./ पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
२१९ A ३	उत्सव,	महम्, उत्सव,	२३० A २३	पट्टित ।	[पट्टित
१०	साविन्	सादिन्	B ३	खेटय०	खेटय०
११		* "क्षत्रः सौत्रः"	२३१ A १६	७५	७ (प.)
		क्षत्रति संवृणोति	B ५	गजपुर	(गजपुर)
		इति क्षत्ता ।	२३२ A ३२	'वत्	द्वैवत्०
२९	०ल्पे नदी	०ल्पेन डी	B ५	सख्येय ।	संख्येय ।
२२० A ३१	पुं	पुं ९९१	१९	वर०	वार०
२२१ A ५	धोत ।	धोत ।	३५		
B ३४	श्रीधन,	श्रीधन			
२२२ A ३	ध्यात्	धृपत्			
१६	खनक				
२२३ A १	क्षुद्रः ।	क्षुद्रा ।			
१२	क्षुध	क्षुध्			
B २५		* क्षयन्त्यत्रधान्यानि			
		क्षीयते हलौर्हिस्यते			
		वा क्षेत्रम्, "दुयामा"	२३३ A ६	५३३	५३४
		(उणा-४५.१)	११	० धिपः ।	०धिपः ।
		इति त्रः ।	B ५	०डिचलक,	०डिचलक'
		पुरुष,	१७	गण्डुष	गण्डुष
३०	पुरुष,	पुरुष,	३०	०क्षुर्वि०	०क्षुर्वि
२२४ A १४	६३.	६३, ६६, ६९	२३४ A २५	०वाह्य ।	०वाह्यक ।
B ४	०चूर्णे	०चूर्णा	३६		*गन्धयते
२२५ B २३	पुं	पुं १३२८			इति गन्धकः ।
२२६ B १२	०वार,	०वार, (परिवार)	B ७	घ्राण,	घ्राणा,
२२७ A २६	ज्योतिमा०	ज्योतिर्मा०	२७	०म्ना०	०म्ना०
२९		* खे योतते इति	३२	०मूषिका)	०मूषी)
		खद्योतः ।	२३५ A ८	०र्	०र्
B १३	०स्याती०	०स्यास्ती०	२८	०णुम,	०णुम,
२२	०शाला, व०	०शाला, (नापित	२३६ A १३	भ्रूण	भ्रूण
		शाल) व०	१४	०र्म, गन्	०र्म, "पाट०
२२९ B ११	खेया ।	खेय ।	३७	(गरुडाङ्क	(गरुडाङ्क)
			B २	पत्र, पतत्र,	पत्र, पतत्र,

पृ. को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	११	अगौ०	अगौ०
	१५	कलशि,	कलशी,
२३७ A	२६,	भ्रुण	भ्रूण,
२३८ A	१७	॥७३।	॥७।
	२९.	०विधु	गवेधुका
२३९ A	६	गह्वरा	गह्वर
२४० A	१०	०कोचिन	०कोचिन
	B ३६	०न ।	०न, 'सावर' 'तिरीट'
२४१ A	२२	□अपराजिता	द्र० अपराजिताशब्दः ।
२४२ A	२०	गुच्छ,	गुच्छ, (गुत्स)
	३३	रक्तिका ।	(रक्तिका) ।
	B ३१	मधु म	मधुद्रुम,
२४३ A	३२	रुषित ।	रुषित ।
	B २	गुत्स	(गुत्स)
	१८	०वर्त ।	०वत्त' ।
२४४ A	१८	'कुप्र०	'कुप्र०
	B १३	गुर्वी	गुर्वी
२४५ B	५	गुलमणि ।	गुल, मणि ।
	३२	०सवत्वा	०सकृत्वात्
२४६ A	३	गृध्तु	गृध्तु
	२१	□अवन्तिसोम ।	द्र० अवन्तिसोम
	२८	शाम्ये	शब्दः ।
	२८	शाम्ये	शाम्ये
२४७ B	१८	गच्छन्त्या०	गच्छन्त्या०
	३०	०डुह०	०डुह०
	३६	वोकण्टक	'गोकण्टक'
२४८ A	२१	श्रदण्ड,	श्रदण्ड,
	B २९		□गव्या ।
२४९ A	३	"कुथि०	"कुथि०
२५१ A	१२	गारसः ।	गोरसः ।
	३०	लङ्घति	लङ्घति

पृ. को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	३३	गाव०	गोव०
	B ४	०नाम्नि	०नाम्नि
२५२ A	३	गोस	(गोस)
	११	गाः	गौः
	१८	०हरा,	०हूरा,
	B ९	गौघेर,	गौघेर,
	१४	२२९७	१२९७
	३०	गारव	गौरव
	३७	गार०	गौर०
२५३ A	३१	पर्वन,	पर्वन ;
	३२	संघत्त	संघत्त
	३५	चटिका०	चटिका०
२५४ B	२६		ःग्रहेराच(उणा९,०५)
			इतिवन् पु लिङ्गः ।
			०यकञ् ।
२६५ A	२३	०यकम् ।	०यकञ् ।
२५६ A	५	डे.	डे
	१७	घारिका,	घारिका,
	B १०	वादित्रं०	वाजित्रं
	३१	१६	(१६१)
	३२	द्र०	द्र०
२५७ A	२६	घनालय	घनालय्य
	८	०त्ययेः	०त्ययः
२५८ A	२४	घार्तिक	घार्त्तिक
	B २१	भृत०	०भृत०
२५९ A	१९	घार्त्तिक०	घार्त्तिक०
	B ३३	क्रोष्ट०	क्रोष्ट०
२६० A	२०	विष०	विष०
	२५	०गो च	०गोद्वेच
२६२ A	१०	कुलत्था,	कुलत्थिका,
	२५	सृपादिका.	सृपाटिका,
	B ३	कलि०	कुलि०
	A ४	०माद्"	०माडुः"
	३०	माले	०माल

पृ. क्रो. पंक्ति अशुद्ध

शुद्ध

B २४	चतुरङ्गव०	चतुरङ्गव०
२६४ A ११	२९६	२१६
२३	चतुर्वगः ।	चतुर्वर्गः ।
B १६	०तुस्त्रिशं०	०तुस्त्रिंशं०
१७	श्रेष्ठीशो०	श्रेष्ठी शशो
१७	वीराम् ।	वीशम् ।
१९	०जात,	०जातं,
२०	बोधि, वा०	बोधिर्वा०
२६५ B २५	चन्द्रमस	चन्द्रमस्
२९	चन्द्रमसायनि	(चन्द्रमसायनि)
२६६ A १५	चन्द्रका	चन्द्रिका
१९	चन्द्रमा	चन्द्रिमा
२६७ A १	चमूरुः	चमूरुः
२	०मेरुः”	०मेरुः”
२६८ A ३२	चर्चा	चर्चा
३५	चर्चा	चर्चा
२६९ A २	अडुन०	अडुन०
२८	ईर्याप०	ईर्याप०
२७० A २४	धूसर	धूसर
२४	तैली	तैलिन्
२७		*चटकस्य चटकायाः वाऽपरत्यं चटका, “चटकाणैरः स्त्रियां तु लुप्” ॥६।१।७९॥ इति साधुः ।
२७१ A १७	त्यतिप्र०	त्यत्ति प्र०
B १	भ्रमणास्यां	भ्रमणस्या०
२७२ A ४	४७२	४७३
२०	“श्रवणु०	“श्रवणु०
२७	चिगि०	चिगि०
२८	चक्क	चिक्क
२८	चक्कण०	चिक्कण०
B २०		* चेतयतीति चित्तम्, “शानेच्छा

पृ. क्रो पंक्ति अशुद्ध

शुद्ध

			॥५।२।९२॥
			इति वतः ।
२७३ A ११	किम्मार०	किर्मीरं	
२३	तैलि०	तौलि०	
२८	‘चित्रकाय’	चित्रकाय	
३०		*चित्रः कायः अस्येति चित्रकायः ।	
३३	१४२	११४२	
२७४ A ८	चित्राशि०	चित्रशि०	
१०	त्वार्प्री	त्वार्प्री	
११	०दिशसि०	०दिशंसि०	
B १४	जरत	जरत्	
१५	०प्रमृता	प्रमृता	
२४		*चिरं मेहतीति चिरमेही ।	
२७५ A ३	‘स्ववासिनी, वध्वटी’ (वध्वटी),	चरण्डी, स्ववा- सिनी	
४	चरण्डी,	चरण्डी, स्ववा- सिनी	
३५	काक, कङ्गु ।	काककङ्गु ।	
B ३	श्रृङ्गार०	श्रृङ्गार०	
७	चीयते	चीयते	
७	चारं	चीरं	
१६	भृङ्गारी,	भृङ्गारी)	
१९	चीती	चीति	
२७६ A २५	चूलक	चुलक	
२१	२४५	२४६	
२७७ A ५	‘चेतकी०	‘चेतकी’	
२४		□त्रिपुरी ।	
३६		* चैत्याभिधानो द्रुमः अशोक वृक्षः ।	
B २०	त्वच	त्वच्	
२७८ B १९	छत्रधरः ।	छत्रधारः ।	

पृ.को	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध	पृ.को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
२७९	A २	अन्तर्धि०	अन्तर्द्धि०	१६		शंकरतो	छन्दतो
	२६	अजनि०	अजिन०	B १६			द्र० कक्खटशब्दः ।
२८०	A २२	अग्नि	अजिन०	३१		०रंश्वा सौगौ०	०रंश्वासौ गौ०
	२७	अन्तर्हित०	अन्तर्हित	२८९	A १२	जलधा०	जलाधा०
	B ६	०भृत	०भृत्	२९०	B १३	जाङ्गिक	जाङ्गिक
	२८	विद्,	विद्,	२९१	A १५	शौडण्क,	०शौण्डक,
	३३	छिन्नरुहा	'छिन्नरुहा'	२७		जातीफल	(जातीफल)
	३५	छुछुन्दरी-	छुछुन्दरी.	B २६		०यक	०यक, 'जायक',
२८१	A १	गन्धमूषिका ।	(गन्धमूषिका)	२९		'रैणुकेय',	रैणुकेय,
	B ९	कर्तन,	कर्तन,	२९३	B ३३	२९३	७९३
	१३	छेदण्	छेदण्	१९४	A १२	'आया०	'आय
२८२	A ७	०नेऽवस्ता०	०नेऽवस्ता०	B ३		ऋजुता	ऋजुता
२८३	A २		*जङ्घा एव करो	९		रशना,	रशना, 'रसना',
	७		राज्यदेयोऽस्तिअस्य	२९५	A १९		*जरणं जीर्णः
			जङ्घाकरिकः ।				"ताल्वादेरेषां तो
			*जङ्घे स्तः जङ्-				नोऽप्रः" ॥४।२॥
			घालः "प्राण्यङ्गा" ॥				६८॥ क्ते नखम् ।
			दातो लः"				१३६६
			॥७।२।२०॥				जीवत्पत्नी-स्त्री-
	३१	भूर्ध	भूर्ध	B ७			५३० (शि.४२)
	B १	[मुषिम, 'मुषीम]	['मुषिम' 'मुषीम]				सधवा स्त्री द्र०
	१६	जतुक	जतुकम्				जीवत्पतिशब्दः ।
२८५	A १९	०पुष्प	०पुष्प, 'जवापुष्प,	२७		जिवा,	जीवा,
			ओड्रपुष्प',	३०		१०६७	१०६९
	३२	जम्बा०	जम्बा०	२९६	A २	ऊधस्य०	ऊधस्य०
	B ५	क्रोण्ट	क्रोण्ट	८		०नऔषधि	०नौषधि
	८	'जम्बुक'	'जम्बुक'	२३		जिवसूः ।	जीवसूः ।
	१०	जम्बूद्वीपप्रशक्ति	'जम्बूद्वीपप्रशक्ति'	२९		जिवा	जीवा
२८६	A १५		जयत्-पुं-२००	B ३४		जुहूः	जुहूः
			(शि.४७)-शंकर	२९७	A २	धम्मिल	धम्मिल्ल
			द्र० अद्रहासिन्	४		पवं	यवं
			शब्दः ।				

पृ.को	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	२६	८६	८६१
B १७	(रोहि०)	रौहि०	रौहि०
	२९	०नन्दतन	नन्दन
२९८ A २	बान्धव,	बान्धव,स्व,	बान्धव,स्व,
	२३	तल,	तल, (तला)
	२६	९५२३	१५२३
B २५	०रिङ्गिण	०रिङ्गण	०रिङ्गण
२९९ A १२	९०७	१०७	१०७
B २	४२८	४८२	४८२
	५	ज्योति०	ज्यौति०
३३० B ८		'सिरुका'-२त्री-१२-	'सिरुका'-२त्री-१२-
		२६ तभरुं	२६ तभरुं
		द्र० चीरीशब्दः ।	द्र० चीरीशब्दः ।
B १७		'झिल्लीका'-स्त्री	'झिल्लीका'-स्त्री
		१२१६-तभरुं	१२१६-तभरुं
		द्र० चीरीशब्दः ।	द्र० चीरीशब्दः ।
	२१	०लती ती०	०लतीती०
	२८	रुप्या०	रूप्या
३०१ A ३०	हिते	हि ते	हि ते
३०२ A १८	१६०९	१३०९	१३०९
	२२	वासि,	वासी,
३०३ A ७	तण्डु०	तण्डु०	तण्डु०
B १७	वद्; वा यथा,	द्र० अद्वय शब्दः ।	द्र० अद्वय शब्दः ।
	एव, एवम् ।		
	१९	द्र० अद्वय शब्दः	वद्, वा, यथा,
			एव, एवम् ।
३०४ A	(तनुरूह)	(तनुरूह)	(तनुरूह)
B १	तनु	तनू	तनू
	१०	वियाम, बा०	वियाम, बा०
	१७	तनुरूह,	(तनुरूह)
	२९	१३५२	१३५२
	३८	तन्तुरूपो	तन्तुरूपो
३०५ A २	'तन्तुम'	'तन्तुम'	'तन्तुम'
	५	बिस,' विश ।	(बिस) विश ।

पृ.को	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	९	तन्तुयः ।	तन्तुवायः ।
	१५	स्युत,	स्युत,
	३६	तन्वातन	तन्वातन
B ८	तन्त्रिका	'तन्त्रिका'	'तन्त्रिका'
	१७	स्नसा,	स्नसा, (नसा),
	१७	नस्वारु	नस्वारु,
	२३	तनन	तनन
३०६ A ७		(शे- १८)	(शे- १८)
	२९	तपस्	तपस
B ५	ब्रतादान	ब्रतादान	ब्रतादान
	५	(ब्रज्या	(प्रब्रज्या
	५	तपस्विन्	तपस्विन्
	२०		* तप्यते इति तप्तः
	३३	स्वभाणु	स्वर्भाणु
३०७ A १५		तमाल पुं.न.-११४६ तमाल वृक्ष	तमाल पुं.न.-११४६ तमाल वृक्ष
		□ तपिच्छ, 'कालस्कन्ध, तपिञ्ज,	□ तपिच्छ, 'कालस्कन्ध, तपिञ्ज,
		'[तापिच्छ शि. १०३ * तप्यति	'[तापिच्छ शि. १०३ * तप्यति
		तमाल; पुं क्लीबलिङ्गः; 'ऋक्मृ'-	तमाल; पुं क्लीबलिङ्गः; 'ऋक्मृ'-
		(उणा४७५) इत्यालः । तमालपत्र	(उणा४७५) इत्यालः । तमालपत्र
		न.-६५३ केशरयं दनादिनुं तिलक द्र०	न.-६५३ केशरयं दनादिनुं तिलक द्र०
		चित्रशब्दः । * तमालपत्राकृतिः	चित्रशब्दः । * तमालपत्राकृतिः
		कस्तूर्यादिना ललाटे तमालपत्रम् ।	कस्तूर्यादिना ललाटे तमालपत्रम् ।
B १९		तमि स्त्री-१४३ (शि. १९-२३)	तमि स्त्री-१४३ (शि. १९-२३)
		द्र० इन्दुकान्ताशब्दः । तमिस्त्र न. १४५	द्र० इन्दुकान्ताशब्दः । तमिस्त्र न. १४५
		अधकार शब्दः ।	अधकार शब्दः ।
		* तमोऽस्यातीति तमिस्त्रम् । तमिस्त्रा	* तमोऽस्यातीति तमिस्त्रम् । तमिस्त्रा
		-स्त्री-१४३-अभासनी रात.	-स्त्री-१४३-अभासनी रात.
		□ दश्यामिनी । * तमांसि विद्यत	□ दश्यामिनी । * तमांसि विद्यत
		ऽस्यां तमिस्त्रा "तमिस्त्रा"-॥७॥२	ऽस्यां तमिस्त्रा "तमिस्त्रा"-॥७॥२
		५२॥ इति निपात्यते । तमी-स्त्री	५२॥ इति निपात्यते । तमी-स्त्री
		१४२ रात्री. द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।	१४२ रात्री. द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।
		* ताम्यन्ति चक्रवाका अस्यां गौरा-	* ताम्यन्ति चक्रवाका अस्यां गौरा-
		दित्वात् इ्यां तमी तमेति अमरटीका-	दित्वात् इ्यां तमी तमेति अमरटीका-
		भिप्रायेण ।	भिप्रायेण ।

प्र.को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	B १७	तरि'	(तरि)
	१९	"	"
३०८	A २८	तरि	(तरि)
	२९	'तरि'	तरी,
	३०	द्र० तरणीशब्दः ।	
	३२		द्र० तरणीशब्दः ।
	B १३	०करस्तु	०कारस्तु
	१९	कर्त्त'न, साधन ।	कर्त्त'न साधन ।
३०९	A ०	इध्य	इध्म
	१०	तर्पणम्	तर्पणम्,
	२३	तृष्णाञ्	तृष्णाञ्
	२४	२२ ।	२७]
	२६	तदा०	[तदा०
	२६	२०४	२०४]
	३७		द्र० व्याघातवारण- शब्दः ।
	B १६		(तत्या)-स्त्री-७७६
		लाथ उपरधनुष्यनी दोरीनो धसारेन	
		लागे तेने भाटे करेवो आभडानो	
		आडुपंध तलिका-स्त्री-१२५१	
		मुण्णेषांधवानो आभडानो पट्टो	
		धोडानो तंग.	
		□ तलसारक ।	
		*तलमस्त्यस्यास्तलिका ।	
३१०	A २८	ताडङ्कक	ताडङ्क
	३६	ताडपत्र,	ताडङ्क,
	३६	०वेष्टक,	०वेष्टक, [कर्णादश' शे. १३४]
	B १	ताडच	ताड्य
	१८	धावति	धावति
	२१	जनपिन्तुस०	जनः पितुस०
३११	A ३	१९४६	१९४६
	६	तापिच्छ,	
	२५	* ताम्यद्भि लिप्यते तामलिप्तम् ।	

प्र. को	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
		२८	०म्बिलि०
		२९	०त्वात् ।
	B ९	ताम्बुली,	०म्बिलि०
		१२	ताम
		३६	कल्धौ०
		३७	तार
३१२	A १८	[रसजात,	[रसजात,
		२२	अवाप०
		२५	यद्
३१३	A २	०रात,	०राज,
		१०	'पालाश',
	B ९	बोलक	पालाश',
		३४	डउः
३१४	A ३०	तिभ्यति	डउः
	B १२	चीरिल्ल,	तिभ्यति
		१६	चीरिल्ल,
		३०	तिमिडिल्ल
३१५	B २५		(तिलपर्णी)-स्त्री-६४२
			२३तय'दन द्र० कुचन्द-
			नशब्दः ।
३१६	A १५	'तिष्यफल'	'तिष्यफला'
		२६	०शब्दः ।
	B ३	०गन्धः ।	०गन्धकः ।
		६	७८२
			७८७
३१७	A २	०ख्या नादा०	०खयानादा०
		१८	तीव्रा
		२५	तुक्क
	B २१	०केशी)	०केशी)
३१८	A २	मयुरक	मयूरक
		१७	कुपात्र
	B ३१	तुम्बुरु	(तुम्बुरु)
३१९	A ८	नमुर	नूपुर
३२०	A ५	वच्य	
		२०	तुण

पृ./को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	२३	तुणिन्	तूणिन्,
	२४	तुन्, धनुर्भृत्,	धनुर्भृत्
	२५	धान्विन्,	धन्विन्,
B	४	मय०	मव्य०
	२३	तूलिक	तूलिका
	२६	भूंगो	भूंगो,
	३१	तूष्णांशील	तूष्णींशील ।
३२२ A	१	तृणज	तृणज्
	८	३८३	३९२
	२४	उद्भोत	उद्योत
	३०	यत्, तद्,	यत्, तद्, यतम्,
B	२	वदहेवत्येते	तदावस्येते
३२३ A	३	सहस्य ।	सहस्य, सहस्यवत् ।
	२१	'वैणुक'	'वैणुक'
B	२३	शूका	शूका
३२४ A	२		त्रसनं त्रासः ।
	२२	व्युषण, व्योष, व्यूषण, व्योष	
	२४	व्युषणम्,	व्यूषणम्,
	२७	व्युषण, व्योष, व्यूषण, व्योष,	

पृ./को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
३२५ A	१७	वातपोथ	वातपोथ
३२६ A	३३		*त्रयो यामा यस्यां त्रियामा, आद्यन्तयोः अध्यामयोः दिनव्य- वहारात् । (त्रिवर्ग)-पुं-१४१३ भनुष्य, ङाथी, धोडा- व्योनी समुदाय.
३२६ A	८		
	८	त्रिवर्षो	त्रिवर्षा
	१८	गाधेय	गाधेय
	१९	त्रिशङ्कुयाजी	त्रिशङ्कुयाजी ।
३२७ A	१६	वजयन्ती	वैजयन्ती
B	१८	(७५)	(५)
	३२	तुकाक्षीरी	तुकाक्षीरी,
	३२	वंशक्षारी	वंशक्षारी,
३२८ B	२१	दारुणि	दारुणि
	२४	ंस्ती दारुणि	ंस्तीति
		त्वष्टा ।	त्वष्ट्री ।

-: મુદ્દક :-

જાગી પ્રિન્ટર્સ • જાતેન્દ્ર બી. શાહ

૩૦૫, મહાપીર દર્શન, કસ્તુરબા કોસ રોડ નં-૫, બોરીવલી (ઈસ્ટ)

મુંબઈ-૪૦૦૦૬૬ ☐ ફોન-૧૦.૩૧.૭૮૧૦/૨૭૫૫૭૬